

I. DISPOSICIONS GENERALS**MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA
I PER A LES ADMINISTRACIONS TERRITORIALS**

2313 *Reial decret 130/2017, de 24 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament d'explosius.*

I

El Reial decret 230/1998, de 16 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament d'explosius, va incorporar al nostre ordenament jurídic la Directiva 93/15/CEE del Consell, de 5 d'abril de 1993, relativa a l'harmonització de les disposicions sobre la posada en el mercat i el control dels explosius amb fins civils. L'esmentat Reial decret també regulava els requisits i les condicions de la fabricació, la circulació, l'emmagatzematge, el comerç i la tinença d'explosius, cartutxeria i pirotècnia.

L'aprovació del Reial decret 563/2010, de 7 de maig, pel qual s'aprova el Reglament d'articles pirotècnics i de cartutxeria, va suposar una fita essencial pel fet que va exceptuar la pirotècnia i la cartutxeria de l'àmbit d'aplicació del Reial decret 230/1998, de 16 de febrer, i va separar en dos reglaments diferents totes dues matèries, d'una banda, els explosius d'ús civil, que quedaven regulats pel Reial decret 230/1998, i de l'altra, els articles pirotècnics i la cartutxeria, que actualment regula el Reial decret 989/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament d'articles pirotècnics i de cartutxeria, i la seva justificació es basa en el fet que els requeriments tècnics en l'àmbit de la seguretat no tenen el mateix grau de complexitat i exigència.

En l'àmbit europeu, i mitjançant el Reglament (CE) núm. 765/2008, del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de juliol de 2008, s'estableixen els requisits d'acreditació i vigilància del mercat relatius a la comercialització dels productes, es regula l'acreditació dels organismes d'avaluació de la conformitat, s'adopta un marc per a la vigilància del mercat dels productes i per als controls dels productes procedents de tercers països i s'estableixen els principis generals del marcatge CE.

Posteriorment, es publica la Decisió núm. 768/2008/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de juliol de 2008, sobre un marc comú per a la comercialització dels productes, que estableix principis comuns i disposicions de referència aplicables a tota la legislació sectorial amb la finalitat d'establir una base coherent per a l'elaboració, revisió o refosa d'aquesta legislació.

Amb la finalitat d'adaptar la Directiva 93/15/CEE del Consell, de 5 d'abril de 1993, als principis de la Decisió núm. 768/2008/CE, la Comissió Europea va considerar necessària una revisió fonamental d'aquesta Directiva, per harmonitzar a més les disposicions legals, reglamentàries i administratives en vigor en els estats membres i, per garantir la lliure circulació dels explosius amb fins civils en el mercat interior, i assegurar al mateix temps un alt nivell de protecció de la salut i de la seguretat humanes i la protecció dels consumidors i dels usuaris professionals finals.

Per tot això, es va aprovar la Directiva 2014/28/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014, relativa a l'harmonització de les legislacions dels estats membres en matèria de comercialització i control d'explosius amb fins civils (versió refosa), per la qual es modifica i ulteriorment es deroga la Directiva 93/15/CEE del Consell, de 5 d'abril de 1993.

Aquesta nova Directiva 2014/28/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014, requereix la incorporació al nostre ordenament jurídic a través d'una norma que substitueixi el Reial decret 230/1998, de 16 de febrer, i les seves modificacions posteriors.

Així mateix, les transformacions administratives, econòmiques i tècniques produïdes des de l'any 1998, en què es va promulgar el Reglament d'explosius actual, en feien necessària una revisió global, i l'adaptació al progrés tecnològic i a l'administració electrònica.

Per tots aquests motius, s'ha elaborat aquest Reial decret pel qual s'aprova el Reglament d'explosius, que inclou, entre altres disposicions, les que tenen per objecte la incorporació al nostre ordenament jurídic de la Directiva 2014/28/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014.

II

Aquest Reial decret consta d'un article únic (l'objecte del qual és l'aprovació del Reglament d'explosius, inserit després de la part final del Reial decret), sis disposicions addicionals, set disposicions transitòries, una disposició derogatòria única i quatre disposicions finals.

A continuació de la part final del Reial decret projectat s'insereix el Reglament d'explosius, que consta de 190 articles englobats en deu títols i que es completa amb trenta-quatre instruccions tècniques complementàries i quatre especificacions tècniques de desplegament.

El títol I del Reglament, ordenació preliminar, es compon de 4 capítols. En el capítol I s'estableixen les disposicions generals del Reglament, com ara l'objecte i l'àmbit d'aplicació, les competències administratives i les definicions dels termes utilitzats en el text. A més, es defineixen les obligacions generals dels agents econòmics d'explosius, incloent-hi la referent a la identificació i traçabilitat dels explosius, de la mateixa manera que apareixen a la Directiva que es transposa, i es regula l'activitat de les entitats col·laboradores de l'Administració.

En el cas dels explosius, d'acord amb el que disposa la Directiva objecte de transposició, és el fabricant qui ha de garantir la seva conformitat amb el que disposa el Reglament d'explosius, en especial, amb els requisits essencials de seguretat. Si el fabricant no està establert en el territori de la Unió Europea, la persona física o jurídica que importi l'explosiu ha de garantir que el fabricant ha complert les seves obligacions d'acord amb el que disposa el Reglament, o assumir totes les obligacions del fabricant.

En el capítol II del mateix títol, es defineix la classificació dels explosius, els quals inclouen les matèries explosives i els objectes explosius.

La Directiva que es transposa estableix uns requisits essencials de seguretat per als explosius a fi de protegir els consumidors i evitar accidents. Quan es compleixin aquests requisits essencials de seguretat, els estats membres no poden prohibir, restringir ni obstaculitzar la lliure circulació dels explosius, tot això sense perjudici del que disposa el Reglament respecte a les autoritzacions a fabricants, distribuïdors i importadors.

A fi de facilitar el procediment per demostrar el compliment dels requisits essencials de seguretat, hi ha normes harmonitzades per al disseny, la fabricació i la realització d'assajos dels explosius. Així, de conformitat amb el «nou enfocament sobre l'harmonització i la normalització tècniques», els explosius fabricats d'acord amb normes harmonitzades han de gaudir de la presumpció de conformitat amb els requisits essencials de seguretat que preveuen la Directiva que es transposa i el Reglament d'explosius.

Adicionalment, s'inclou la necessitat d'elaborar la Declaració UE de conformitat, mitjançant la qual el fabricant assumeix la responsabilitat de la conformitat de l'explosiu amb els requisits essencials de seguretat que estableixen la Directiva 2014/28/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014, i el Reglament d'explosius.

El capítol III estableix la catalogació dels explosius com a registre administratiu i en el capítol IV es regulen el marcatge CE i les excepcions possibles al marcatge CE.

III

En el títol II s'estableixen les disposicions generals per a la fabricació d'explosius i les disposicions específiques en matèria de seguretat industrial, seguretat i salut en el treball

i seguretat ciutadana. En el cas de les fàbriques d'armes de guerra que incorporen explosius, és competència del Ministeri de Defensa l'establiment, la modificació substancial o no substancial, la reconstrucció, el trasllat, la caducitat, el canvi de titularitat i el tancament.

Adicionalment a la fabricació d'explosius en instal·lacions o fàbriques fixes, s'inclou i es regula, com a novetat en comparació amb el Reglament anterior, la possibilitat de la fabricació en instal·lacions o fàbriques mòbils mitjançant unitats mòbils de fabricació d'explosius (Mobile Explosive Made Units, d'ara endavant MEMU).

S'estableix el règim d'autoritzacions i inspeccions de les fàbriques d'explosius. L'establiment d'una fàbrica d'explosius requereix autorització del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, previ informe favorable de la Direcció General de la Guàrdia Civil i del Ministeri de Defensa, escoltats els delegats del Govern a les comunitats autònomes.

La inspecció en matèria de seguretat industrial i de seguretat i salut en el treball de les fàbriques correspon a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern en el territori de la qual radiquin aquelles, mentre que la inspecció en matèria de seguretat ciutadana de les fàbriques i el control dels explosius correspon a les diferents intervencions d'armes i explosius territorials.

S'aclareix la definició de les zones existents en les instal·lacions de fabricació, a semblança de les existents en els tallers de pirotècnica que regula el Reglament d'articles pirotècnics i de cartutxeria. D'una banda, els locals per a la mateixa fabricació, amb els seus possibles dipòsits auxiliars annexos i, de l'altra, un dipòsit de productes acabats on es pugui emmagatzemar la producció final de manera segura.

IV

En el títol III s'estableixen les disposicions generals per als dipòsits d'explosius. Igual que en la regulació de les fàbriques en el títol II, apareixen disposicions específiques en matèria de seguretat industrial, de seguretat i salut en el treball i de seguretat ciutadana.

Es defineixen els tipus de dipòsits d'explosius, i es diferencien els dipòsits de productes acabats, amb fins de comercialització d'explosius, els dipòsits auxiliars associats a una fàbrica d'explosius, i els dipòsits de consum. De la mateixa manera, es defineixen i es classifiquen els polvorins que conformen els dipòsits d'explosius en superficials, semienterrats i subterranis.

S'estableix el règim d'autoritzacions i inspeccions dels dipòsits d'explosius.

L'establiment d'un dipòsit d'explosius fins a una capacitat de 10.000 quilograms nets d'explosiu requereix l'autorització del delegat de Govern a la comunitat autònoma. Els dipòsits de més capacitat requereixen l'autorització del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital.

De la mateixa manera que per a les fàbriques d'explosius, la inspecció en matèria de seguretat industrial i de seguretat i salut en el treball dels dipòsits d'explosius correspon a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern en el territori de la qual radiquin aquells, mentre que la inspecció en matèria de seguretat ciutadana i el control dels explosius correspon a les diferents intervencions d'armes i explosius territorials.

Finalment, en aquest títol també es regulen els dipòsits especials constituïts per polvorins auxiliars de distribució i per polvorins transportables, utilitzats en l'exercici de les activitats industrials associades als explosius.

V

En el títol IV s'estableixen les disposicions generals per als envasos i l'etiquetatge dels explosius.

L'expedició dels explosius s'ha d'ajustar en tot moment al que estableix la Reglamentació per al transport de mercaderies perilloses corresponent al mode concret de transport.

Quant a l'etiquetatge, s'estableix un format i contingut a la Instrucció tècnica complementària número 15.

Adicionalment, s'estableix l'obligació de facilitar a l'usuari professional una fitxa de dades de seguretat de l'explosiu en la qual s'indiquin les instruccions i la informació relatives a la seguretat de la seva manipulació, emmagatzematge, utilització i eliminació.

VI

En els títols V, VI i VII s'estableixen les disposicions generals per a la comercialització dels explosius, el control dels productes en el mercat, i la seva utilització, respectivament.

Com a persones autoritzades per a la compra d'explosius s'estableixen els consumidors, habituals o eventuals, incloent-hi les fàbriques i els dipòsits autoritzats d'explosius.

S'estableix la necessitat de portar llibres de registre d'explosius, tant en la fabricació i l'emmagatzematge com en la comercialització i el consum.

És indispensable que, per a la seva posada en el mercat, els explosius estiguin proveïts d'un marcatge CE que indiqui la seva conformitat amb les disposicions del Reglament. Amb la vigilància del mercat, es fan controls per garantir que els explosius només es posin al mercat si s'han emmagatzemat de manera adequada i s'ha fixat la seva utilització per a les finalitats previstes, i no suposen un perill per a la salut ni per a la seguretat de les persones.

D'acord amb el nou enfocament sobre l'harmonització i normalització tècniques, s'ha previst un procediment de clàusula de salvaguarda que permet qüestionar la conformitat d'un explosiu o assenyalar deficiències. Els estats membres, en aquest sentit, poden adoptar les mesures oportunes per poder restringir la posada en el mercat d'explosius que portin marcatge CE o els poden retirar del mercat si aquests productes posen en perill la salut i la seguretat dels consumidors quan s'usen amb la finalitat prevista.

Quant a l'ús d'explosius, s'estableix el règim d'autoritzacions per als consumidors d'explosius, les comandes de subministrament i els llibres de registre d'explosius en explotacions i obres.

Finalment, es regula l'obtenció del carnet d'artiller per al personal que intervé en el maneig i consum d'explosius, incloses les operacions de descàrrega d'explosiu des de les MEMU.

VII

En el títol VIII s'estableixen les disposicions generals per a la importació, l'exportació, el trànsit i les transferències d'explosius, amb escasses modificacions respecte al que disposa la reglamentació anterior.

En el títol IX, de transport, les disposicions generals complementen el que disposa la reglamentació vigent per a cada mitjà de transport, que preveuen els convenis i acords internacionals i incloses les recomanacions de les Nacions Unides relatives al transport de mercaderies perilloses.

Finalment, el títol X estableix el règim sancionador aplicable a les infraccions de les disposicions del Reglament.

La part dispositiva del Reglament es completa amb 34 instruccions tècniques complementàries i quatre especificacions tècniques de desplegament.

VIII

En el procediment d'elaboració d'aquesta norma s'han consultat les comunitats autònomes i ciutats de Ceuta i Melilla i, així mateix, els col·legis professionals i els sectors més representatius potencialment afectats, i s'han recollit les seves aportacions i millores.

Aquest Reial decret ha rebut l'informe favorable de la Comissió Interministerial Permanent d'Armes i Explosius, de la Comissió de Coordinació del Transport de Mercaderies Perilloses i del Consell Assessor de Medi Ambient.

S'aprova a l'empara de l'article 149.1.26a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre el règim de producció, comerç, tinença i ús d'armes i explosius i en compliment del que disposen tant els articles 28 i 29 i altres preceptes concordants de la Llei orgànica 4/2015, de 30 de març, de protecció de la seguretat ciutadana, com la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, en allò que fa referència a la seguretat industrial.

Aquesta disposició ha estat sotmesa al procediment d'informació de normes reglamentàries tècniques i de reglaments relatius als serveis de la societat de la informació que preveu la Directiva (UE) 2015/1535 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de setembre de 2015, pel qual s'estableix un procediment d'informació en matèria de reglamentacions tècniques i de regles relatives als serveis de la societat de la informació, així com el Reial decret 1337/1999, de 31 de juliol, pel qual es regula la remissió d'informació en matèria de normes i reglamentacions tècniques i reglaments relatius als serveis de la societat de la informació.

En virtut d'això, a proposta dels ministres d'Energia, Turisme i Agenda Digital, de Defensa i de l'Interior, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Hisenda i Funció Pública, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 24 de febrer de 2014,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació del Reglament d'explosius.*

1. S'aprova el Reglament d'explosius, el text del qual s'insereix a continuació.
2. Aquest Reial decret s'aplica sense perjudici del que estableixen:

a) El Reglament (CE) núm. 1907/2006, del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de desembre de 2006, relatiu al registre, l'avaluació, l'autorització i la restricció de les substàncies i els preparats químics (REACH), pel qual es crea l'Agència Europea de Substàncies i Preparats Químics, es modifica la Directiva 1999/45/CE i es deroguen el Reglament (CEE) núm. 793/93, del Consell i el Reglament (CE) núm. 1488/94, de la Comissió, així com la Directiva 76/769/CEE, del Consell, i les directives 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE i 2000/21/CE, de la Comissió.

b) El Reglament (CE) núm. 1272/2008, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2008, sobre classificació, etiquetatge i envasament de substàncies i mescules, i pel qual es modifiquen i deroguen les directives 67/548/CEE i 1999/45/CE i es modifica el Reglament (CE) núm. 1907/2006.

Disposició addicional primera. *Desestimació de sol·licituds i exhauriment de la via administrativa.*

1. Excepte pel que fa a les autoritzacions de les entitats col·laboradores de l'Administració que regula l'article 6 i a les entitats externes per dur a terme activitats formatives regulades a l'Especificació tècnica 8.01, quan les sol·licituds d'autoritzacions, permisos i llicències regulades en el Reglament d'explosius no es resolguin en el termini de tres mesos, comptats des de la data d'entrada en el Registre de l'òrgan competent per a la seva tramitació, es poden entendre desestimades, sense perjudici de l'obligació de les autoritats competents de resoldre expressament en tot cas, en virtut del que disposa la disposició addicional vint-i-novena de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

2. Les resolucions que recaiguin en els procediments d'atorgament, modificació i extinció d'autoritzacions, permisos i llicències posen fi a la via administrativa i, de conformitat amb els articles 123 i 124 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, es poden recórrer potestativament en

reposició davant el mateix òrgan que els hagi dictat o impugnar directament davant l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu.

Disposició addicional segona. *Prevenició de riscos laborals.*

En matèria de seguretat i salut en el treball cal atènyer-se al que disposen la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenició de riscos laborals, i la seva normativa de desplegament.

Disposició addicional tercera. *Mecanismes de coordinació administrativa.*

Els òrgans competents de l'Administració General de l'Estat han d'impulsar les accions necessàries per articular mecanismes de cooperació entre els òrgans competents en funció dels productes regulats i els òrgans competents segons l'activitat supervisada, amb la finalitat d'afavorir l'eficàcia en la seva actuació.

Disposició addicional quarta. *Intervenció d'explosius.*

La intervenció d'explosius correspon al Ministeri de l'Interior, que l'exerceix a través de la Direcció General de la Guàrdia Civil, els serveis de la qual estan habilitats per efectuar en qualsevol moment les inspeccions i comprovacions que siguin necessàries en els espais que estiguin destinats a la seva fabricació, dipòsit, comercialització o utilització, a l'empara de l'article 28.2 de la Llei orgànica 4/2015, de 30 de març, sobre protecció de la seguretat ciutadana.

Disposició addicional cinquena. *Convalidacions als membres de les Forces Armades i forces i cossos de seguretat.*

La convalidació de la formació i experiència rebudes a les Forces Armades o a les forces i cossos de seguretat, als efectes de l'obtenció del carnet d'artiller o del carnet d'auxiliar d'artiller, es regula per ordre del ministre d'Energia, Turisme i Agenda Digital. En tot cas, qualsevol convalidació exigeix l'informe previ dels ministeris de Defensa o de l'Interior, segons que correspongui.

Disposició addicional sisena. *Institut Nacional de Tècnica Aeroespacial «Esteban Terradas» (INTA).*

L'Institut Nacional de Tècnica Aeroespacial «Esteban Terradas» (INTA) es considera exclòs de l'àmbit d'aplicació d'aquest Reglament i es regula per la seva normativa específica.

Disposició transitòria primera. *Conformitat amb la Directiva 93/15/CEE.*

Els explosius que siguin conformes a la Directiva 93/15/CEE, del Consell, de 5 d'abril de 1993, relativa a l'harmonització de les disposicions sobre la posada en el mercat i el control dels explosius amb fins civils, i que s'hagin introduït en el mercat abans de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret es poden seguir comercialitzant.

Els certificats expedits d'acord amb l'esmentada Directiva 93/15/CEE, del Consell, de 5 d'abril de 1993, són vàlids d'acord amb la Directiva 2014/28/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014, i el Reglament d'explosius que aprova aquest Reial decret.

Disposició transitòria segona. *Expedients en tramitació.*

Els expedients que estiguin en tramitació a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret s'han d'instruir d'acord amb el Reial decret 230/1998, de 16 de febrer, i altres disposicions reglamentàries.

Disposició transitòria tercera. *Terminis d'adaptació a la nova normativa sobre instal·lacions i transports.*

1. Pel que fa a les mesures de seguretat ciutadana que estableix la Instrucció tècnica complementària número 1, «Seguretat ciutadana: mesures de vigilància i protecció en instal·lacions, transports d'explosius i unitats mòbils de fabricació d'explosius», s'estableixen els següents terminis d'adaptació a la nova normativa:

a) Fins al 31 de desembre de 2021 per adaptar-se a les mesures de seguretat en fàbriques i dipòsits d'explosius, i polvorins auxiliars de distribució. Els polvorins de les instal·lacions d'explosius protegides anteriors a la publicació d'aquest Reial decret queden exempts de l'adopció de les mesures de protecció física, sempre que aquests polvorins es dotin de mesures de seguretat complementàries.

b) Fins al 31 de desembre de 2018 per adaptar-se als requisits sobre transport d'explosius i els seus vehicles.

2. En relació amb el compliment del que disposa la Instrucció tècnica complementària número 11, «Obertura dels dipòsits i transports d'explosius. Destinació dels explosius no consumits», s'estableix un termini d'adaptació fins al 31 de desembre de 2017.

3. Pel que fa al compliment del que disposa la Instrucció tècnica complementària número 12, «Tractament de productes destinats a eliminació o inertització, reciclatge o reutilització», s'estableix un termini d'adaptació fins al 31 de desembre de 2018.

4. Pel que fa a la normativa sobre disseny i emplaçament en les instal·lacions de fàbriques i dipòsits d'explosius, així com pel que fa al compliment de la Instrucció tècnica complementària número 13, «Instal·lacions i equips elèctrics en zones classificades amb presència d'explosius», s'estableix un termini d'adaptació fins al dia 31 de desembre de 2021 per a les situacions creades abans de l'entrada en vigor de la present norma, sense perjudici del que altres disposicions de caràcter més específic estableixin en aquest sentit.

5. En relació amb el compliment de les prescripcions de les Instruccions tècniques complementàries número 26, «Manifestacions festives amb ús d'armes d'avantcàrrega», i número 30, «Primeres matèries intermèdies per a la fabricació d'explosius», s'estableix un termini d'adaptació fins al dia 31 de desembre de 2018.

6. En relació amb el compliment dels requisits mínims de seguretat que s'han de complir en les operacions de transport interior d'explosius, Instrucció tècnica complementària número 34, «Transport intern d'explosius», s'estableix un termini d'adaptació fins al 31 de desembre de 2018.

7. No obstant el que estableixen els apartats anteriors, les modificacions substancials que es produeixen en les instal·lacions de fàbriques i dipòsits, s'han de tramitar d'acord amb el que disposa per a aquestes modificacions aquest Reial decret des de la seva data d'entrada en vigor.

Disposició transitòria quarta. *Adaptació a la nova normativa sobre prevenció d'accidents greus.*

1. Els punts 1 i 2 de l'apartat 6 de la Instrucció complementària número 10, «Prevenció accidents greus», no s'apliquen si, a la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret, l'industrial ja ha enviat una notificació a l'autoritat competent en compliment dels requisits de la normativa anterior, i la informació que conté aquesta notificació compleix el que disposa el punt 1 de l'apartat 6, i no ha canviat.

2. El punt 1 de l'apartat 7 de la ITC número 10 no s'aplica si, abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, l'industrial ja ha establert i implantat la seva política de prevenció d'accidents greus en compliment dels requisits de la normativa anterior i la informació que conté compleix el que disposa el punt 1 de l'apartat 7, i no ha canviat.

3. Els punts 1, 2 i 3 de l'apartat 9 de la ITC número 10 no s'apliquen si l'industrial, abans de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret, ja ha enviat l'informe de seguretat en compliment dels requisits de la normativa anterior i la informació que conté

compleix que disposen els punts 1 i 2, i no ha canviat. Per tal de donar compliment als punts 1 i 2 de l'apartat 9, l'industrial ha de presentar totes les parts modificades de l'informe de seguretat en la forma prescrita per l'autoritat competent en els terminis esmentats en el punt 3 d'aquest apartat.

4. Els punts 1, 2 i 3 de l'apartat 11 de la ITC número 10 no s'apliquen si l'industrial, abans de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret, ja ha elaborat un pla d'emergència o autoprotecció en compliment dels requisits de la normativa anterior, i la informació que conté compleix el que disposen els punts 1 i 2, i no ha canviat.

Disposició transitòria cinquena. Pla d'inspeccions de seguretat industrial i de seguretat i salut en el treball.

1. Les fàbriques d'armes de guerra que incorporen explosius autoritzades abans de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret disposen d'un termini de tres anys, a comptar d'aquesta data, per adequar-se als requisits que estableixen el Reglament d'explosius i les seves instruccions tècniques complementàries que s'aproven, en relació amb la seguretat industrial i la seguretat i salut en el treball. A aquest efecte, la Direcció General de Política Energètica i Mines del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital (d'ara endavant, Direcció General de Política Energètica i Mines) i la Direcció General d'Armament i Material del Ministeri de Defensa (d'ara endavant, Direcció General d'Armament i Material) han d'aprovar un pla d'inspeccions que s'han de portar a terme durant la primera meitat del període transitori, per avaluar el grau de compliment d'aquests requisits per les fàbriques.

2. Les esmentades inspeccions en matèria de seguretat industrial i de seguretat i salut en el treball les han d'efectuar les àrees funcionals d'Indústria i Energia de les delegacions o subdelegacions del Govern. El personal de la Direcció General d'Armament i Material pot estar present durant l'execució de les inspeccions.

Del resultat de les inspeccions, se n'ha d'informar en tot cas la Direcció General d'Armament i Material.

Disposició transitòria sisena. Altres disposicions transitòries.

1. No obstant el que disposa la disposició final quarta, totes les disposicions relatives a les fàbriques mòbils d'explosius i els equips de bombament d'emulsions, suspensions o gels, a granel d'interior, amb la possibilitat de sensibilització dels explosius, només són aplicables a partir del 31 de desembre de 2018.

2. Així mateix, les disposicions relatives als registres electrònics, informàtics o telemàtics de l'Administració només són aplicables a partir del dia 2 d'octubre de 2018.

3. Pel que fa als models i formats dels llibres registre, actes, guies de circulació, autoritzacions i altres, modificats per aquest Reglament, s'estableix un termini d'adaptació fins al 2 d'octubre de 2018.

4. En relació amb el compliment del que disposa l'article 125.2, s'estableix un període transitori d'un any des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, per disposar del corresponent carnet d'artiller o del carnet auxiliar d'artiller, segons estableix la Instrucció tècnica complementària número 8, «Carnet d'artiller».

Disposició transitòria setena. Ampliació dels terminis d'adaptació.

Els terminis que indiquen les disposicions transitòries tercera, cinquena i sisena es poden ampliar, mitjançant ordre del ministre de la Presidència i per a les Administracions Territorials, dictada a proposta dels ministres d'Energia, Turisme i Agenda Digital i, si s'escau, de Defensa i de l'Interior, en casos degudament justificats.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

A l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, sense perjudici del que estableixen les disposicions transitòries prèvies, queden derogats:

- a) Reial decret 230/1998, de 16 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament d'explosius.
- b) Reial decret 277/2005, d'11 de març, pel qual es modifica el Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 230/1998, de 16 de febrer.
- c) Ordre PRE/2426/2004, de 21 de juliol, per la qual es determinen el contingut, el format i la gestió dels llibres registre de moviments i consum d'explosius.
- d) Ordre PRE/174/2007, de 31 de gener, per la qual s'actualitzen les instruccions tècniques complementàries número 8, 15, 19 i 23 del Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 230/1998, de 16 de febrer.
- e) Ordre PRE/532/2007, de 9 de març, per la qual es modifica l'Ordre PRE/174/2007, de 31 de gener, per la qual s'actualitzen les instruccions tècniques complementàries número 8, 15, 19 i 23 del Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 230/1998, de 16 de febrer.
- f) Ordre PRE/1263/2009, de 21 de maig, per la qual s'actualitzen les instruccions tècniques complementàries número 2 i 15 del Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 230/1998, de 16 de febrer.
- g) Ordre PRE/2599/2010, de 4 d'octubre, per la qual es desplega el Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 230/1998, de 16 de febrer, quant als requisits que han de reunir els directors de fàbriques d'explosius.
- h) Ordre PRE/2035/2012, de 24 de setembre, per la qual es modifica l'Ordre PRE/1263/2009, de 21 de maig, per la qual s'actualitzen les instruccions tècniques complementàries número 2 i 15 del Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 230/1998, de 16 de febrer.
- i) Ordre PRE/2412/2014, de 16 de desembre, per la qual s'aprova la Instrucció tècnica complementària número 26, «Horari d'obertura dels dipòsits d'explosius, custòdia de claus dels polvorins, destinació dels explosius no consumits i devolucions», del Reglament d'explosius.
- j) Ordre PRE/2476/2015, de 20 de novembre, per la qual s'actualitza la Instrucció tècnica complementària número 10, «Prevenió d'accidents greus».
- k) Resolució de 27 d'octubre de 2015, conjunta de la Direcció General de la Guàrdia Civil i de la Direcció General de Política Energètica i Mines, per la qual es modifiquen els annexos I, II i III de l'Ordre PRE/2426/2004, de 21 de juliol, per la qual es determinen el contingut, el format i la gestió dels llibres registre de moviments i consum d'explosius.
- l) Instrucció tècnica complementària 10.0.01 del Reglament general de normes bàsiques de seguretat minera, aprovada per Ordre del Ministeri d'Indústria i Energia de 20 de març de 1986.
- m) Instrucció tècnica complementària 10.0.02 del Reglament general de normes bàsiques de seguretat minera, aprovada per Ordre del Ministeri d'Indústria i Energia de 20 de març de 1986.
- n) Instrucció tècnica complementària 10.1.01 del Reglament general de normes bàsiques de seguretat minera, aprovada per Ordre del Ministeri d'Indústria i Energia de 20 de març de 1986.
- ñ) Instrucció tècnica complementària 09.0.07 del Reglament general de normes bàsiques de seguretat minera, aprovada per Ordre del Ministeri d'Indústria i Energia de 2 d'octubre de 1985.
- o) Ordre INT/703/2006, de 3 de març, per la qual es dicten instruccions per a l'adquisició de material explosiu i cartutxeria metàl·lica per part dels cossos de policia de les comunitats autònomes i de les entitats locals.
- p) Qualsevol altre acte o norma del mateix rang o inferior que s'oposi al que estableix aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de l'article 149.1.26a de la Constitució espanyola, que reserva a l'Estat la competència exclusiva sobre el règim de producció, comerç, tinença i ús d'armes i explosius.

Disposició final segona. *Incorporació de dret comunitari europeu.*

Mitjançant aquest Reial decret s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2014/28/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014, relativa a l'harmonització de les legislacions dels estats membres en matèria de comercialització i control d'explosius amb fins civils (versió refosa), per la qual es modifica i ulteriorment deroga la Directiva 93/15/CEE del Consell, de 5 d'abril de 1993.

Disposició final tercera. *Habilitacions.*

Mitjançant ordre dels ministres d'Energia, Turisme i Agenda Digital, de Defensa i de l'Interior, conjuntament o separatament, segons l'àmbit de les seves competències respectives, s'ha d'actualitzar el contingut tècnic de les instruccions tècniques complementàries i especificacions tècniques del Reglament d'explosius tenint en compte l'evolució de la tècnica i el que disposin les normes internacionals, del dret de la Unió Europea i espanyoles, legals i reglamentàries, que es dictin sobre les matèries a què es refereixen aquelles.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 24 de febrer de 2017.

FELIPE R.

La vicepresidenta del Govern i ministra de la Presidència i per a les Administracions Territorials,
SORAYA SÁENZ DE SANTAMARÍA ANTÓN

REGLAMENT D'EXPLOSIUS

ÍNDEX

- Títol I. Ordenació preliminar.
- Capítol I. Disposicions generals.
- Article 1. Objecte i àmbit d'aplicació.
- Article 2. Competències administratives.
- Article 3. Disposicions generals sobre les empreses del sector dels explosius i les seves autoritzacions.
- Article 4. Definicions.
- Article 5. Obligacions dels agents econòmics.
- Article 6. Entitats col·laboradores de l'Administració.
- Article 7. Identificació i traçabilitat dels explosius.
- Capítol II. Classificació d'explosius.
- Article 8. Divisions de risc.
- Article 9. Classificació.
- Article 10. Presumpció de conformitat de l'explosiu.
- Article 11. Procediments d'avaluació de la conformitat.
- Article 12. Declaració UE de conformitat.

- Capítol III. Catalogació.
- Article 13. Catàleg d'explosius.
 - Article 14. Catàleg públic d'explosius.
 - Article 15. Catalogació d'explosius.
 - Article 16. Sol·licituds de catalogació d'explosius.
 - Article 17. Procediment de catalogació d'explosius.
 - Article 18. Presentació per via electrònica.
 - Article 19. Modificació de productes catalogats.
- Capítol IV. Marcatge CE.
- Article 20. Marcatge CE.
 - Article 21. Excepcions al marcatge CE per a fabricants, importadors, distribuïdors i consumidors autoritzats.
- Títol II. Fàbriques d'explosius.
- Capítol I. Disposicions generals.
- Article 22. Fabricació d'explosius.
 - Article 23. Instal·lacions en fàbriques.
 - Article 24. Alteracions en l'entorn.
 - Article 25. Sol·licitud d'autorització de fàbrica.
 - Article 26. Autoritzacions d'establiment de fàbrica.
 - Article 27. Trasllat de fàbriques.
 - Article 28. Canvi de titularitat.
 - Article 29. Modificacions.
 - Article 30. Instal·lacions en desús.
 - Article 31. Certificat d'idoneïtat i posada en marxa.
 - Article 32. Inspeccions de les fàbriques en matèria de seguretat industrial i de seguretat i salut en el treball.
 - Article 33. Freqüència de les inspeccions.
 - Article 34. Registre d'inspeccions.
 - Article 35. Prescripcions obligatòries.
 - Article 36. Paralització de l'activitat.
 - Article 37. Inspeccions en matèria de seguretat ciutadana.
 - Article 38. Caducitat de les autoritzacions i cessament d'activitat.
 - Article 39. Invalidesa dels permisos.
 - Article 40. Registres d'explosius en fàbriques.
 - Article 41. Obligacions relatives als dipòsits integrats en les fàbriques d'explosius.
 - Article 42. Tancament de fàbriques d'explosius.
 - Article 43. Direcció tècnica.
- Capítol II. Seguretat a les fàbriques d'explosius.
- Secció 1a Disposicions en matèria de seguretat industrial i seguretat i salut en el treball.
- Article 44. Seguretat industrial.
 - Article 45. Seguretat i salut en el treball.
 - Article 46. Funcionament, personal, senyalització i locals de treball.
 - Article 47. Seguretat de les instal·lacions.
 - Article 48. Tempestes.
 - Article 49. Comunicació d'accidents.
 - Article 50. Transport dins la fàbrica.
 - Article 51. Residus de productes.

- Secció 2a Disposicions en matèria de seguretat ciutadana.
 - Article 52. Tancament i vigilància de les fàbriques.
 - Article 53. Controls d'entrada i sortida.
 - Article 54. Normes relatives a l'acompliment de l'activitat de la fàbrica.
- Secció 3a Disposicions en matèria de defensa nacional.
 - Article 55. Funcionament de les fàbriques d'explosius en aspectes de defensa nacional.
- Títol III. Dipòsits d'explosius.
 - Capítol I. Disposicions generals.
 - Article 56. Dipòsits.
 - Article 57. Polvorins.
 - Article 58. Polvorins superficials i semienterrats.
 - Article 59. Polvorins subterranis.
 - Article 60. Garanties tècniques.
 - Article 61. Responsables.
 - Capítol II. Dipòsits de productes acabats i dipòsits de consum.
 - Secció 1a Normes generals.
 - Article 62. Autorització de dipòsits de productes acabats i dipòsits de consum explosius.
 - Article 63. Sol·licituds.
 - Article 64. Modificacions en dipòsits.
 - Article 65. Utilització dels dipòsits.
 - Article 66. Concessió d'autorització d'establiment d'un dipòsit.
 - Article 67. Certificat d'idoneïtat i posada en marxa.
 - Article 68. Caducitat de les autoritzacions.
 - Article 69. Invalidesa dels permisos.
 - Article 70. Registres d'explosius en els dipòsits.
 - Secció 2a Disposicions sobre seguretat industrial i seguretat i salut en el treball.
 - Article 71. Emplaçaments dels polvorins.
 - Article 72. Alteracions en l'entorn.
 - Article 73. Direcció tècnica.
 - Article 74. Seguretat industrial.
 - Article 75. Seguretat i salut en el treball.
 - Article 76. Polvorins de productes acabats i de consum.
 - Article 77. Senyalització.
 - Article 78. Servei contra incendis.
 - Article 79. Comunicació d'accidents.
 - Article 80. Transport a l'interior del dipòsit.
 - Article 81. Inspeccions dels dipòsits.
 - Article 82. Freqüència de les inspeccions.
 - Article 83. Registre d'inspeccions.
 - Article 84. Prescripcions obligatòries.
 - Article 85. Paralització de l'activitat.
 - Secció 3a Disposicions en matèria de seguretat ciutadana.
 - Article 86. Tancament i vigilància dels dipòsits.
 - Article 87. Controls d'entrada i sortida.
 - Article 88. Inspeccions en matèria de seguretat ciutadana.

- Capítol III. Dipòsits auxiliars associats a fàbriques d'explosius.
- Secció 1a Disposicions sobre seguretat en els dipòsits auxiliars.
- Article 89. Emplaçaments dels polvorins o magatzems auxiliars.
- Article 90. Polvorins auxiliars subterranis.
- Article 91. Polvorins auxiliars associats a fàbriques.
- Article 92. Mesures de seguretat contra incendis.
- Secció 2a Disposicions en matèria de seguretat ciutadana.
- Article 93. Mesures de seguretat ciutadana.
- Capítol IV. Dipòsits especials.
- Article 94. Règim.
- Article 95. Polvorins auxiliars de distribució.
- Article 96. Polvorins transportables.
- Article 97. Emmagatzematges especials.
- Títol IV. Envasos.
- Capítol I. Normes generals.
- Article 98. Condicionament dels explosius.
- Article 99. Envasos i embalatges.
- Article 100. Homologació.
- Article 101. Frases obligatòries.
- Article 102. Envasos i embalatges buits.
- Article 103. Separació de mercaderies perilloses.
- Article 104. Conformitat amb les normes.
- Capítol II. Etiquetatge.
- Article 105. Garantia de l'etiquetatge.
- Article 106. Etiquetatge de l'explosiu.
- Article 107. Full de dades de seguretat.
- Títol V. Comercialització.
- Article 108. Responsables de la venda o comercialització d'explosius.
- Article 109. Persones autoritzades per a la comercialització d'explosius.
- Article 110. Persones autoritzades per a la compra d'explosius.
- Article 111. Autoritzacions de comercialització.
- Article 112. Llibres de registre en fabricació i comercialització.
- Títol VI. Control de mercat.
- Capítol I. Disposicions generals.
- Article 113. Vigilància del mercat i control dels explosius.
- Capítol II. Explosius.
- Article 114. Procediment en el cas d'explosius que plantegen un risc en l'àmbit nacional.
- Article 115. Procediment de salvaguarda de la Unió Europea.
- Article 116. Explosius conformes que presenten un risc per a la salut o la seguretat.
- Article 117. Incompliment formal.

Títol VII. Ús d'explosius.

- Article 118. Consumidors d'explosius.
- Article 119. Autorització per a la utilització d'explosius.
- Article 120. Sol·licitud de la comanda de subministrament.
- Article 121. Presentació de la comanda de subministrament.
- Article 122. Llibres de registre i actes d'ús en explotacions i obres.
- Article 123. Vigilància.
- Article 124. Personal que intervé en el maneig i consum d'explosius.
- Article 125. Voladures i utilització d'explosius.

Títol VIII. Importació, exportació, trànsit i transferència.

Capítol I. Normes generals.

- Article 126. Circulació.
- Article 127. Dipòsit reglamentari.

Capítol II. Importació.

- Article 128. Registre oficial d'importadors.
- Article 129. Permis previ de circulació.
- Article 130. Exempcions.
- Article 131. Guia de circulació i control duaner.

Capítol III. Exportació.

- Article 132. Autorització d'exportació.

Capítol IV. Trànsit.

- Article 133. Autorització de trànsit d'origen extracomunitari.
- Article 134. Sol·licitud d'autorització de trànsit d'origen extracomunitari.
- Article 135. Competència del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació.
- Article 136. Autorització de trànsit d'origen comunitari.
- Article 137. Sol·licitud d'autorització de trànsit d'origen comunitari.
- Article 138. Competència de la Intervenció Central d'Armes i Explosius.
- Article 139. Condicionament de les matèries reglamentades.
- Article 140. Mesures de seguretat.

Capítol V. Transferència.

- Article 141. Disposicions generals.
- Article 142. Lliure circulació.
- Article 143. Transferència directa.
- Article 144. Transferència inversa.
- Article 145. Trànsit per territori espanyol.

Títol IX. Transport.

Capítol I. Disposicions generals.

- Article 146. Regulació.
- Article 147. Normes generals.
- Article 148. Inspecció.
- Article 149. Equips de càrrega i descàrrega de productes.
- Article 150. Transbord d'explosius.
- Article 151. Documentació exigida.

Capítol II. Guia de circulació.

Article 152. Documentació requerida.

Article 153. Guia de circulació.

Capítol III. Transport per carretera.

Article 154. Regulació.

Article 155. Competències.

Article 156. Parades.

Article 157. Protocol d'emergència.

Article 158. Normes generals.

Capítol IV. Transport per ferrocarril.

Article 159. Regulació.

Article 160. Competències.

Article 161. Vigilància.

Article 162. Normes generals.

Capítol V. Transport marítim, fluvial i en embassaments.

Article 163. Regulació.

Article 164. Competències en transport marítim.

Article 165. Vigilància.

Article 166. Custòdia.

Article 167. Jurisdicció de les aigües.

Article 168. Normes generals.

Article 169. Documentació.

Article 170. Càrrega i descàrrega.

Article 171. Competències en transport fluvial i embassaments. Disposicions generals.

Capítol VI. Transport aeri.

Article 172. Regulació.

Article 173. Competències.

Article 174. Normes generals.

Article 175. Zona de càrrega i descàrrega.

Article 176. Vehicles.

Article 177. Helicòpters.

Títol X. Règim sancionador.

Capítol I. Infraccions i sancions.

Article 178. Infraccions lleus.

Article 179. Infraccions greus.

Article 180. Infraccions molt greus.

Article 181. Inspecció i sancions.

Article 182. Prescripció de les infraccions.

Article 183. Prescripció de les sancions.

Capítol II. Procediment sancionador.

Article 184. Procediment sancionador.

Article 185. Competències.

Article 186. Explosius confiscats.

Article 187. Mesures cautelars.

Capítol III. Revocació d'autoritzacions.

Article 188. Revocació d'autoritzacions.

Article 189. Mesures de seguretat extraordinàries en situacions d'emergència.

Article 190. Mesures d'esmena de deficiències.

Instrucció tècnica complementària número 1.

Seguretat ciutadana: mesures de vigilància i protecció en instal·lacions, transports d'explosius i unitats mòbils de fabricació d'explosius.

Instrucció tècnica complementària número 2.

Requisits essencials de seguretat dels explosius d'ús civil.

Instrucció tècnica complementària número 3.

Procediments d'avaluació de la conformitat.

Instrucció tècnica complementària número 4.

Catalogació d'explosius.

Instrucció tècnica complementària número 5.

Identificació i traçabilitat d'explosius amb fins civils.

Instrucció tècnica complementària número 6.

Normes bàsiques per a la sol·licitud d'autorització d'establiment, trasllat o modificació substancial d'una fàbrica d'explosius.

Instrucció tècnica complementària número 7.

Marcatge de conformitat.

Instrucció tècnica complementària número 8.

Carnet d'artiller.

Especificació tècnica número 8.01.

Especificació tècnica número 8.02.

Especificació tècnica número 8.03.

Instrucció tècnica complementària número 9.

Normes de disseny i emplaçament per a fàbriques i dipòsits d'explosius.

Instrucció tècnica complementària número 10.

Prevenió d'accidents greus.

Instrucció tècnica complementària número 11.

Obertura dels dipòsits i transports d'explosius. Destinació dels explosius no consumits.

Instrucció tècnica complementària número 12.

Tractament de productes destinats a eliminació o inertització, reciclatge o reutilització.

Especificació tècnica número 12.01.

Instrucció tècnica complementària número 13.

Instal·lacions i equips elèctrics en zones classificades amb presència d'explosius.

- Instrucció tècnica complementària número 14.
- Disposicions relatives a la seguretat i salut per a la protecció dels treballadors davant del risc d'explosió.
- Instrucció tècnica complementària número 15.
- Etiquetes d'identificació d'envasos i embalatges d'explosius.
- Instrucció tècnica complementària número 16.
- Compatibilitat d'emmagatzematge i transport.
- Instrucció tècnica complementària número 17.
- Normes per al disseny dels dipòsits subterranis.
- Instrucció tècnica complementària número 18.
- Emplaçament dels polvorins auxiliars de 50 quilograms.
- Instrucció tècnica complementària número 19.
- Transport per ferrocarril.
- Instrucció tècnica complementària número 20.
- Normes de seguretat per a la càrrega, descàrrega i estada en ports, aeroports i aeròdroms.
- Instrucció tècnica complementària número 21.
- Notificació dels organismes d'avaluació de la conformitat.
- Instrucció tècnica complementària número 22.
- Senyal de perillositat de presència d'explosius en fàbriques i dipòsits.
- Instrucció tècnica complementària número 23.
- Normes bàsiques per als plans de tancament de les fàbriques d'explosius.
- Instrucció tècnica complementària número 24.
- Models d'acta d'inspecció i de registres.
- Instrucció tècnica complementària número 25.
- Dades obligatòries de l'autorització de la comanda de subministrament per a la utilització d'explosius.
- Instrucció tècnica complementària número 26.
- Manifestacions festives amb ús d'armes d'avantcàrrega.
- Instrucció tècnica complementària número 27.
- Model de Declaració UE de conformitat.
- Instrucció tècnica complementària número 28.
- Homologació de polvorins.
- Instrucció tècnica complementària número 29.

Transport conjunt d'explosius i detonadors.

Instrucció tècnica complementària número 30.

Primeres matèries intermèdies per a la fabricació d'explosius.

Instrucció tècnica complementària número 31.

Director tècnic de fàbrica d'explosius.

Instrucció tècnica complementària número 32.

Homologació i catalogació d'unitats mòbils de fabricació d'explosius (MEMU) i dels equips de bombament d'emulsions, suspensions o gels, a granel d'interior, amb la possibilitat de sensibilització de l'explosiu.

Instrucció tècnica complementària número 33.

Models, contingut i format de les sol·licituds del permís previ de circulació, trànsit i transferències d'explosius i, es dicten instruccions per a la seva confecció.

Instrucció tècnica complementària número 34.

Transport intern d'explosius.

REGLAMENT D'EXPLOSIUS

TÍTOL I

Ordenació preliminar

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

1. Aquest Reglament té per objecte:

a) Establir la regulació dels explosius en els aspectes relatius a la seguretat ciutadana en la fabricació, l'emmagatzematge, la distribució, el comerç, el transport, les mesures de seguretat, l'adquisició, la tinença i l'ús dels explosius amb fins civils, en el marc dels articles 28 i 29 de la Llei orgànica 4/2015, de 30 de març, de protecció de la seguretat ciutadana, i el seu desplegament normatiu, en l'exercici de la competència que li reconeix l'article 149.1.26a de la Constitució espanyola.

b) Regular els aspectes relatius a la seguretat industrial en les activitats reglamentades, que s'aplica dins del marc que estableix la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, el seu desplegament normatiu i els reglaments tècnics corresponents.

c) Establir disposicions relatives a les funcions dels òrgans específics en matèria de seguretat i salut en el treball que s'assenyalen a l'article 7 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals.

d) Incorporar a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2014/28/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014, relativa a l'harmonització de les legislacions dels estats membres en matèria de comercialització i control d'explosius amb fins civils.

e) Establir els requisits essencials de seguretat que han de complir els explosius amb fins civils per a la seva comercialització. Aquests requisits s'enuncien a la Instrucció tècnica complementària (d'ara endavant ITC) número 2.

2. L'àmbit d'aplicació d'aquest Reglament són els explosius amb fins civils, així com el nitrat amònic i les matrius d'emulsions, suspensions i gels a base de nitrat amònic per a la fabricació d'explosius, que regula la ITC número 30, «Primeres matèries intermèdies per a la fabricació d'explosius».

3. El règim jurídic que preveu aquest Reglament s'aplica sense perjudici de les previsions de protecció mediambiental en matèria de residus i transport de residus que conté la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, així com la Llei 11/1997, de 24 d'abril, d'envasos i residus d'envasos, i les seves normes de desplegament.

4. Queden exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquest Reglament i es regulen per la seva normativa específica:

a) Les Forces Armades, les forces i cossos de seguretat de l'Estat i els cossos de policia de les comunitats autònomes que, en virtut dels seus estatuts, tinguin competències per a la protecció de persones i béns i per al manteniment de l'ordre públic, i disposin d'unitats de desactivació d'explosius, en l'exercici de les seves competències.

b) Els explosius destinats a l'ús no comercial per part de les Forces Armades, forces i cossos esmentats en el punt anterior excepte pel que fa a la seva fabricació, importació, exportació, transferència, trànsit, transport, emmagatzematge, ús i eliminació, si aquestes operacions no les efectua l'òrgan competent de les unitats esmentades. Les fàbriques i els dipòsits d'explosius destinats a l'ús no comercial per les unitats esmentades estan sotmesos al règim d'autorització que preveu aquest Reglament, excepte si aquestes fàbriques i dipòsits són de titularitat i ús de les unitats esmentades.

c) Els articles pirotècnics i de cartutxeria inclosos en l'àmbit d'aplicació del Reglament d'articles pirotècnics i de cartutxeria, aprovat pel Reial decret 989/2015, de 30 d'octubre.

d) Les matèries que en si mateixes no siguin explosives, però que puguin formar mesclades explosives de líquids, gasos, vapors o pols, i els articles que continguin matèries explosives o mesclades explosives de matèries en una quantitat tan petita, o de tal naturalesa, que la seva iniciació per inadvertència o accident no impliqui cap manifestació exterior en l'artefacte que es pugui traduir en projeccions, incendi, despreniment de fum, calor o soroll fort.

5. L'adquisició de material explosiu pels cossos de policia de les comunitats autònomes que disposin d'unitats de desactivació d'explosius requereix l'acord anual de la Junta de Seguretat respectiva i, una vegada adoptat aquest, la comunicació prèvia a la Direcció General de la Guàrdia Civil de la quantitat, classe de producte i procedència de l'adquisició del material esmentat per part del Departament del qual depenguin aquests cossos.

El transport del material esmentat s'ha de fer d'acord amb les disposicions d'aquest Reglament, per a la qual cosa els cossos de policia esmentats poden prestar la seguretat necessària, dins de l'àmbit geogràfic de la seva comunitat autònoma.

6. Els preceptes d'aquest Reglament també són supletoris respecte de qualsevol altra disposició que, amb una finalitat diferent, contingui normes referents a aquestes matèries.

7. Les disposicions que conté aquest Reglament es consideren legislació sectorial en matèria d'explosius en relació amb les mesures de seguretat ciutadana, sense perjudici del caràcter supletori de la normativa de seguretat privada.

Article 2. *Competències administratives.*

1. Totes les activitats reglamentades queden sota la intervenció administrativa de l'Estat.

2. De la manera que disposa aquest Reglament intervenen:

a) El Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, a través de la Direcció General de Política Energètica i Mines, amb competències exclusives generals i específiques en les autoritzacions de les activitats atribuïdes en aquest Reglament, així com en la inspecció en matèria de seguretat industrial i en matèria de seguretat i salut en el treball respecte als

àmbits que preveu l'article 7.2 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, bé pels seus propis mitjans o per les àrees funcionals d'Indústria i Energia de les delegacions i subdelegacions del Govern, respectivament.

b) El Ministeri de l'Interior, a través de la Direcció General de la Guàrdia Civil, en exercici de les seves competències en matèria d'explosius que regula la Llei orgànica 4/2015, de 30 de març, de protecció de la seguretat ciutadana, especialment en el control i la inspecció de la seva fabricació, emmagatzematge, circulació, distribució, comerç, adquisició, transport, mesures de seguretat, tinença i ús, així com l'autorització d'importacions, transferències i trànsits d'origen comunitari.

c) El Ministeri de l'Interior, a través de la Direcció General de Protecció Civil i Emergències, en compliment de les funcions en matèria de protecció civil que estableix l'article 6.1 del Reial decret 840/2015, de 21 de setembre, pel qual s'aproven mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en els quals intervinguin substàncies perilloses.

d) El Ministeri de Presidència i per a les Administracions Territorials, a través de les delegacions i subdelegacions de Govern, en les autoritzacions necessàries per al funcionament de les instal·lacions i els establiments i d'altres atribuïdes en aquest Reglament.

e) El Ministeri de Defensa, a través de la Direcció General d'Armament i Material, en compliment de la funció de salvaguardar la defensa nacional, en l'autorització de les instal·lacions de les fàbriques i els dipòsits d'explosius i el control d'aquestes fàbriques en els aspectes concernents a la defensa nacional.

f) El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, a través de la Direcció General de Relacions Econòmiques Internacionals, en l'autorització dels trànsits d'explosius procedents de països extracomunitaris per territori nacional.

g) El Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat, a través de l'Agència Espanyola de Consum, Seguretat Alimentària i Nutrició, i de la Direcció de Salut Pública, Qualitat i Innovació, en el marc de les seves competències respecte a la protecció general dels consumidors i de la protecció de la salut humana, respectivament.

h) Els ministeris d'Economia, Indústria i Competitivitat, i d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient, en les activitats que regula aquest Reglament que siguin de la seva competència, i el Ministeri de Foment pel que fa a la inspecció i ordenació dels transports.

i) El Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, així com la Inspecció de Treball i Seguretat Social, en els aspectes no afectats per aquest Reglament, és a dir, els laborals, els d'ocupació, els de seguretat social i, en particular, els aspectes relacionats amb la seguretat i salut en el treball no afectats per la fabricació, la manipulació, l'envasament i el transport de les matèries que regula aquest Reglament, d'ara endavant matèries reglamentades.

j) Les administracions autonòmiques i locals en les activitats que a conseqüència de les que es regulen en aquest Reglament siguin de la seva competència.

3. Les diferents administracions públiques, exclusivament en l'àmbit de les seves competències respectives, poden:

a) Efectuar, en qualsevol moment, les inspeccions, vigilàncies i comprovacions que considerin necessàries.

b) Adoptar mesures extraordinàries en situacions d'emergència o en circumstàncies excepcionals que al seu entendre siguin singulars, especials o justificades.

c) Suspendre temporalment qualsevol autorització, atorgada en l'àmbit d'aplicació de les seves competències respectives, per raons de seguretat degudament motivades d'acord amb la legislació aplicable.

4. Tot això s'estableix sense perjudici que les administracions autonòmiques i locals despleguin, en l'àmbit de les seves competències, les disposicions necessàries que puguin derivar a conseqüència de les disposicions d'aquest Reglament.

5. Les delegacions del Govern han de comunicar a la Direcció General de Política Energètica i Mines qualsevol accident greu o mortal produït en les activitats que regula el Reglament d'explosius, a fi que el Ministeri esmentat disposi d'un registre actualitzat de la sinistralitat laboral.

Article 3. Disposicions generals sobre les empreses del sector dels explosius i les seves autoritzacions.

1. Es considera empresa del sector d'explosius qualsevol persona física o jurídica que es dediqui a la fabricació, l'emmagatzematge, la distribució, el transport, la comercialització, l'ús, la transferència, la importació o l'exportació d'explosius. És obligatori que disposi d'una assegurança o una altra garantia financera que cobreixi la seva responsabilitat civil, així com de la llicència o autorització corresponent.

2. De conformitat amb el que disposa la Llei orgànica 4/2015, de 30 de març, sobre protecció de la seguretat ciutadana, les activitats relacionades amb la fabricació, el comerç i la distribució d'explosius constitueixen un sector amb regulació específica en matèria de dret d'establiment, en els termes que preveu la legislació sobre inversions estrangeres a Espanya, i correspon als ministeris de Defensa, de l'Interior, Economia, Indústria i Competitivitat i d'Energia, Turisme i Agenda Digital l'exercici de les competències de supervisió i control.

Les inversions estrangeres, directes o indirectes, en societats espanyoles que tinguin per objecte dur a terme les activitats indicades s'han d'ajustar als requisits i les condicions que estableix el Reial decret 664/1999, de 23 d'abril, sobre inversions exteriors.

3. Totes les activitats reglamentades concernents als explosius només les poden dur a terme els qui tinguin la capacitat d'obrar que preveu aquest Reglament i tinguin, a més, la capacitat tècnica i la solvència financera necessàries per a l'exercici d'aquestes activitats.

4. Els qui ocupin càrrecs de comandament o de control s'han de responsabilitzar del compliment de les disposicions d'aquest Reglament, han d'advertir el personal que depengui d'ells de la perillositat de les seves tasques i els han de facilitar les instruccions i la formació adequades.

5. Els serveis de vigilància i protecció immediata que, d'acord amb les disposicions vigents, no estiguin reservats a les forces i cossos de seguretat competents en aquesta matèria, únicament es poden encarregar a personal específicament determinat en aquest Reglament i les instruccions tècniques complementàries de desplegament.

6. La presència d'explosius s'ha d'advertir, en tot moment i lloc, de manera perfectament visible, mitjançant els senyals de perillositat reglamentaris. El senyal de perillositat a les fàbriques i els dipòsits d'explosius ha de ser conforme al que defineix la ITC número 22.

7. Quan en un mateix recinte o edifici coexisteixin explosius de diversa divisió de risc, tal i com defineix l'article 8 d'aquest Reglament, la divisió de risc del recinte o edifici correspon a la més desfavorable.

8. Els titulars d'autoritzacions per a l'exercici de les activitats que regula aquest Reglament han de tenir nacionalitat espanyola o de qualsevol dels països membres de l'Espai Econòmic Europeu o la nacionalitat o parentiu que determini la normativa que sigui aplicable.

9. No es reconeixen administrativament altres facultats, en relació amb les matèries reglamentades, que les que es reconeguin específicament en autoritzacions atorgades pels òrgans competents, d'acord amb el que disposen el mateix Reglament i la resta de l'ordenament jurídic.

10. Les facultats reconegudes per les autoritzacions atorgades són intransferibles i inalienables, llevat d'autorització expressa atorgada a aquest efecte.

11. La durada de les autoritzacions s'entén indefinida, llevat que en els preceptes aplicables o en les mateixes autoritzacions es contingui expressament alguna limitació temporal, i sempre que no es modifiquin les condicions en les quals van ser atorgades sense l'autorització corresponent.

12. La validesa de les autoritzacions per a la manipulació d'explosius està condicionada al fet que els seus titulars tinguin concertada i mantinguin en vigor una assegurança o una altra garantia financera que cobreixi la seva responsabilitat civil, per una quantitat que s'ha de determinar en funció de la classe i quantitat d'explosiu que s'hagi d'usar i del risc que pugui generar, tenint en compte les circumstàncies objectives i subjectives que concorrin en cada supòsit.

13. En cas d'incompliment de les condicions establertes a les autoritzacions que regula aquest Reglament de manera que s'afecti la seguretat de manera greu, es pot disposar, previ informe favorable del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital i audiència de l'interessat, el tancament temporal de l'establiment fins que no s'esmenin les anomalies existents o s'estableixin mesures de seguretat equivalents.

14. El Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital ha de mantenir informació actualitzada relativa a les empreses del sector d'explosius que tinguin llicència o autorització per a la fabricació, l'emmagatzematge, la transferència, la importació, l'exportació, el transport, el comerç o la utilització d'aquests. Aquesta informació ha d'estar a disposició dels òrgans competents en matèria d'explosius per a l'exercici de les seves funcions.

15. Les empreses autoritzades per a la fabricació, l'emmagatzematge, la transferència o la importació, la comercialització i la utilització d'explosius han de disposar d'un sistema de seguiment de la tinença d'aquests, de conformitat amb la ITC número 5, que permeti identificar, en tot moment, el seu tenidor.

16. Aquestes empreses han de portar registres de les seves operacions, dels quals s'ha de poder disposar immediatament per a un possible control a petició de les autoritats competents, sense perjudici que la transmissió de la informació la pugui portar a terme una altra empresa els serveis de la qual hagin estat contractats amb aquesta finalitat per l'empresa del sector.

Totes dues empreses han de complir les previsions que estableixen a aquest efecte a la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i el seu Reglament de desplegament, aprovat pel Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre.

Article 4. *Definicions.*

Als efectes d'aquest Reglament, s'entén per:

1. Acreditació: acreditació d'acord amb la definició de l'article 2, punt 10, del Reglament (CE) núm. 765/2008, del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de juliol de 2008, pel qual s'estableixen els requisits d'acreditació i vigilància del mercat relatius a la comercialització dels productes i pel qual es deroga el Reglament (CEE) núm. 339/93.

2. Agents econòmics: el fabricant, el representant autoritzat, l'importador, el distribuïdor i qualsevol persona física o jurídica que intervé en l'emmagatzematge, la utilització, la transferència, la importació, l'exportació o el comerç d'explosius.

3. Armes de guerra que incorporen explosius: les que defineix com a tals el Reglament d'armes que continguin explosius.

4. Autorització de transferència: la decisió adoptada respecte a les transferències previstes d'explosius dins de la Unió Europea.

5. Comercialització: qualsevol subministrament, remunerat o gratuït, d'un explosiu per a la seva distribució o utilització en el mercat de la Unió Europea en el transcurs d'una activitat comercial.

6. Distribuïdor: qualsevol persona física o jurídica integrada en la cadena de distribució, diferent del fabricant o l'importador, que comercialitzi un explosiu.

7. Especificació tècnica: un document en el qual es defineixen els requisits tècnics d'un explosiu, sistema d'iniciació o producte relacionat.

8. Avaluació de la conformitat: el procés pel qual s'avalua si se satisfan els requisits essencials de seguretat d'aquest Reglament en relació amb un explosiu.

9. Explosius: matèries i objectes considerats explosius per les Recomanacions de les Nacions Unides relatives al transport de mercaderies perilloses i que figuren a la classe 1 d'aquestes Recomanacions. Poden ser:

a) Matèries explosives: matèries sòlides o líquides (o mescla de matèries) que per reacció química puguin emetre gasos a una temperatura, pressió i velocitat tals que puguin originar efectes físics que afectin el seu entorn.

b) Objectes explosius: objectes que continguin una o diverses matèries explosives.

10. Exportador: qualsevol persona física o jurídica establerta a la Unió Europea que efectui l'expedició d'un explosiu a un tercer país.

11. Fàbrica d'armes de guerra que incorporin explosiu: instal·lació, recinte, taller, factoria o indústria on es fabriquen i produeixen armes de guerra que incorporin explosiu.

12. Fabricant: qualsevol persona física o jurídica que fabrica un explosiu, o que mana dissenyar o fabricar un explosiu i comercialitza l'explosiu esmentat amb el seu nom comercial o marca o l'utilitza per als seus propis fins.

13. Importador: qualsevol persona física o jurídica establerta a la Unió Europea que introdueixi en el mercat de la Unió Europea un explosiu d'un tercer país.

14. Introducció en el mercat: la primera comercialització en el mercat de la Unió Europea d'un explosiu.

15. Legislació d'harmonització de la Unió Europea: tota la legislació de la Unió Europea que harmonitzi les condicions per a la comercialització dels productes.

16. Marcatge CE: un marcatge pel qual el fabricant indica que l'explosiu és conforme a tots els requisits aplicables establerts a la legislació d'harmonització de la Unió Europea que preveu la seva col·locació.

17. Norma harmonitzada: norma harmonitzada d'acord amb la definició de l'article 2, punt 1, lletra c), del Reglament (UE) núm. 1025/2012, del Parlament Europeu i del Consell, de 25 d'octubre de 2012, sobre la normalització europea, pel qual es modifiquen les directives 89/686/CEE i 93/15/CEE, del Consell i les directives 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE i 2009/105/CE, del Parlament Europeu i del Consell, i pel qual es deroga la Decisió 87/95/CEE, del Consell, i la Decisió núm. 1673/2006/CE, del Parlament Europeu i del Consell.

18. Organisme d'avaluació de la conformitat: un organisme que exerceix activitats d'avaluació de la conformitat, que inclouen calibratge, assaig, certificació i inspecció.

19. Organisme nacional d'acreditació: organisme nacional d'acreditació d'acord amb la definició de l'article 2, punt 11, del Reglament (CE) núm. 765/2008.

20. Recuperació: qualsevol mesura destinada a obtenir la devolució d'un explosiu ja posat a disposició de l'usuari final.

21. Retirada: qualsevol mesura destinada a impedir la comercialització d'un explosiu que està a la cadena de subministrament.

22. Representant autoritzat: qualsevol persona física o jurídica establerta a la Unió Europea que ha rebut un mandat per escrit d'un fabricant per actuar en nom seu en tasques específiques.

23. Seguretat: conjunt de mesures per a la prevenció d'accidents o la limitació del seu abast o efectes.

24. Seguretat ciutadana: conjunt de mesures que s'han d'aplicar per protegir el lliure exercici dels drets i les llibertats, crear i mantenir les condicions adequades a aquest efecte, i remoure els obstacles que l'impedeixin, evitant qualsevol il·lícit penal o administratiu que tingui per objecte les matèries reglamentades, els establiments relacionats amb aquells o els mitjans de transport en què es desplacin.

25. Seguretat industrial: conjunt de mesures que s'han d'aplicar a fi d'aconseguir la prevenció i limitació de riscos, així com la protecció contra accidents i sinistres capaços de produir danys o perjudicis a les persones, la flora, la fauna, els béns o el medi ambient, derivats de l'activitat industrial o de la utilització, el funcionament i el manteniment de les instal·lacions o els equips i de la producció, l'ús o consum, l'emmagatzematge o rebuig dels productes industrials.

26. Seguretat i salut en el treball: conjunt de mesures que s'han d'aplicar a fi d'aconseguir eliminar o disminuir el risc que es produeixin accidents de treball o malalties professionals.

27. Transferència: qualsevol desplaçament físic d'explosius dins de la Unió Europea, exceptuats els desplaçaments que es facin dins de territori de l'estat espanyol.

Són aplicables les definicions, no incloses en aquest article, d'algun concepte necessari per a la comprensió del que disposa aquest Reglament, que apareixen en el Manual de recomanacions relatives al transport de mercaderies perilloses, reglament tipus, de les Nacions Unides o, si no n'hi ha, a les normes UNE-EN/UNE/EN de la matèria.

Article 5. *Obligacions dels agents econòmics.*

1. Obligacions dels fabricants:

a) Quan introdueixin els seus explosius en el mercat o els utilitzin per als seus propis fins, els fabricants han de garantir que han estat dissenyats i fabricats de conformitat amb els requisits essencials de seguretat que estableix la ITC número 2.

b) Els fabricants han d'elaborar la documentació tècnica a què es refereix la ITC número 3, i han de vetllar perquè es porti a terme el corresponent procediment d'avaluació de la conformitat a què es refereix l'article 11.

Quan mitjançant aquest procediment s'hagi demostrat que un explosiu compleix els requisits aplicables, els fabricants han d'elaborar una declaració UE de conformitat, segons el model de la ITC número 27, i han de col·locar el marcatge CE.

c) Els fabricants han de conservar la documentació tècnica i la declaració UE de conformitat durant deu anys després de la introducció de l'explosiu en el mercat, comptats des de l'última data de fabricació de l'explosiu.

d) Els fabricants s'han d'assegurar que hi hagi procediments perquè la producció en sèrie mantingui la seva conformitat amb aquest Reglament. Han de prendre degudament en consideració els canvis en el disseny o les característiques de l'explosiu i els canvis en les normes harmonitzades o altres especificacions tècniques d'acord amb les quals declaren la seva conformitat.

e) Els fabricants han de garantir que els explosius que hagin introduït en el mercat portin una identificació única d'acord amb el sistema d'identificació i traçabilitat d'explosius que enuncia l'article 7. Quan es tracti d'explosius exclosos d'aquest sistema, els fabricants:

i. S'han d'assegurar que els explosius que hagin introduït en el mercat portin un número de tipus, partida o sèrie o qualsevol altre element que en permeti la identificació o, si la mida, la forma o el disseny de l'explosiu no ho permet, que la informació requerida figuri a l'embalatge o en un document que acompanyi l'explosiu.

ii. Han d'indicar en els explosius el seu nom, el seu nom comercial registrat o marca registrada i la seva adreça postal de contacte a l'explosiu, o, quan no sigui possible, en el seu embalatge o en un document que acompanyi l'explosiu. L'adreça ha d'indicar un únic lloc en el qual es pugui contactar amb el fabricant. Les dades de contacte han de figurar almenys en castellà.

f) Els fabricants han de garantir que els explosius que hagin introduït en el mercat vagin acompanyats de les instruccions i la informació relativa a la seguretat redactades almenys en castellà, de conformitat amb el que estableix l'article 107. Aquestes instruccions i informació relativa a la seguretat, així com tot l'etiquetatge, han de ser clars, comprensibles i intel·ligibles.

g) Els fabricants que considerin o tinguin motius per pensar que un explosiu que han introduït en el mercat no és conforme a aquest Reglament han d'adoptar immediatament les mesures correctores necessàries perquè sigui conforme, retirar-lo del mercat o recuperar-lo, en cas que sigui necessari. A més d'això, quan l'explosiu presenti un risc, els fabricants n'han d'informar immediatament la Direcció General de Política Energètica i Mines i les autoritats nacionals competents dels estats membres en què el van

comercialitzar, i han de proporcionar detalls, en particular, sobre la no-conformitat i les mesures correctores adoptades. De la mateixa manera, els fabricants ho han de comunicar als distribuïdors i consumidors finals.

h) Sobre la base d'una sol·licitud motivada de la Direcció General de Política Energètica i Mines, els fabricants han de facilitar tota la informació i documentació necessàries per demostrar la conformitat de l'explosiu amb aquest Reglament, redactades almenys en castellà. Han de cooperar amb l'esmentada autoritat competent, a petició seva, en qualsevol acció destinada a evitar els riscos que presentin els explosius que han introduït en el mercat.

2. Representants autoritzats:

a) Els fabricants poden designar, mitjançant un mandat escrit, un representant autoritzat.

Les obligacions que estableix l'apartat 1 a), i l'obligació d'elaborar la documentació tècnica a què es refereix l'apartat 1 b), no han de formar part del mandat del representant autoritzat.

b) Els representants autoritzats han d'efectuar les tasques especificades en el mandat rebut del fabricant. El mandat ha de permetre al representant autoritzat, almenys:

i. Mantenir la declaració UE de conformitat i la documentació tècnica a disposició de les autoritats nacionals de vigilància del mercat durant un període de deu anys després de la introducció de l'explosiu en el mercat, comptats des de l'última data de fabricació de l'explosiu.

ii. Sobre la base d'una sol·licitud motivada de l'autoritat competent, facilitar a aquesta autoritat tota la informació i documentació necessàries per demostrar la conformitat de l'explosiu.

iii. Cooperar amb les autoritats competents, a petició d'aquestes, en qualsevol acció destinada a eliminar els riscos que plantegin els explosius objecte del mandat del representant autoritzat.

3. Obligacions dels importadors:

a) Els importadors només han d'introduir en el mercat explosius conformes.

b) Abans d'introduir un explosiu en el mercat, els importadors s'han d'assegurar que el fabricant ha portat a terme el degut procediment d'avaluació de la conformitat que preveu l'article 11. S'han d'assegurar que el fabricant ha elaborat la documentació tècnica, que l'explosiu porta el marcatge CE i va acompanyat dels documents necessaris, i que el fabricant ha respectat els requisits que estableix l'apartat 1.e).

Quan un importador consideri o tingui motius per creure que un explosiu no és conforme als requisits essencials de seguretat de la ITC número 2, no ha d'introduir l'explosiu esmentat en el mercat fins que no sigui conforme. A més, quan l'explosiu presenti un risc, l'importador ha d'informar el fabricant i la Direcció General de Política Energètica i Mines.

c) Els importadors han d'indicar a l'explosiu el seu nom, el seu nom comercial registrat o marca registrada i la seva adreça postal de contacte o, quan no sigui possible, en el seu embalatge o en un document que acompanyi l'explosiu. Les dades de contacte han de figurar almenys en castellà.

d) Els importadors han de garantir que l'explosiu vagi acompanyat de les instruccions i la informació relativa a la seguretat, de conformitat amb el que estableix l'article 107, redactades almenys en castellà.

e) Mentre siguin responsables d'un explosiu, els importadors s'han d'assegurar que les condicions del seu emmagatzematge o transport no comprometin el compliment dels requisits essencials de seguretat de la ITC número 2.

f) Els importadors que considerin o tinguin motius per pensar que un explosiu que han introduït en el mercat no és conforme a aquest Reglament han d'adoptar immediatament les mesures correctores necessàries perquè sigui conforme, retirar-lo del

mercat o recuperar-lo, en cas que sigui necessari. A més d'això, quan l'explosiu presenti un risc, els importadors n'han d'informar immediatament la Direcció General de Política Energètica i Mines, i les autoritats nacionals competents dels estats membres en què el van comercialitzar, i han de proporcionar detalls, en particular, sobre la no-conformitat i les mesures correctores adoptades. De la mateixa manera, els importadors ho han de comunicar als distribuïdors i consumidors finals.

g) Durant deu anys després de la introducció de l'explosiu en el mercat, comptats des de l'última data de fabricació de l'explosiu, els importadors han de mantenir una còpia de la declaració UE de conformitat a disposició de la Direcció General de Política Energètica i Mines, i s'han d'assegurar que, prèvia petició, aquestes autoritats rebin una còpia de la documentació tècnica.

h) Sobre la base d'una sol·licitud motivada de la Direcció General de Política Energètica i Mines, els importadors han de facilitar, en paper o format electrònic, tota la informació i documentació necessàries per demostrar la conformitat de l'explosiu, redactades almenys en castellà. Han de cooperar amb l'autoritat esmentada, a petició seva, en qualsevol acció destinada a evitar els riscos que plantegin els explosius que han introduït en el mercat.

4. Obligacions dels distribuïdors:

a) Quan comercialitzin un explosiu, els distribuïdors han d'actuar amb la deguda diligència en relació amb els requisits d'aquest Reglament.

b) Abans de comercialitzar un explosiu, els distribuïdors s'han d'assegurar que l'explosiu porti el marcatge CE, vagi acompanyat dels documents requerits i de les instruccions i la informació relativa a la seguretat, redactades almenys en castellà, i que el fabricant i l'importador hagin complert els requisits que estableixen els apartats 1.e) i 3.c).

Quan un distribuïdor consideri o tingui motius per pensar que un explosiu no és conforme als requisits essencials de seguretat de la ITC número 2, no ha d'introduir l'explosiu esmentat en el mercat fins que no sigui conforme. A més, quan l'explosiu presenti un risc, el distribuïdor n'ha d'informar el fabricant o l'importador, així com la Direcció General de Política Energètica i Mines.

c) Mentre siguin responsables d'un explosiu, els distribuïdors s'han d'assegurar que les condicions del seu emmagatzematge o transport no comprometin el compliment dels requisits essencials de seguretat de la ITC número 2.

d) Els distribuïdors que considerin o tinguin motius per pensar que un explosiu que han comercialitzat no és conforme a aquest Reglament han de vetllar perquè s'adoptin les mesures correctores necessàries perquè sigui conforme, retirar-lo del mercat o recuperar-lo, en cas que sigui necessari. A més, quan l'explosiu presenti un risc, els distribuïdors n'han d'informar immediatament la Direcció General de Política Energètica i Mines, i les autoritats nacionals competents dels estats membres en què el van comercialitzar, i han de proporcionar detalls, en particular, sobre la no-conformitat i les mesures correctores adoptades.

e) Sobre la base d'una sol·licitud motivada de la Direcció General de Política Energètica i Mines, els distribuïdors han de facilitar, en paper o format electrònic, tota la informació i documentació necessàries per demostrar la conformitat de l'explosiu. Han de cooperar amb l'autoritat esmentada, a petició seva, en qualsevol acció destinada a evitar els riscos que plantegin els explosius que han introduït en el mercat.

5. Als efectes d'aquest Reglament, es considera fabricant i, per consegüent, està subjecte a les obligacions del fabricant d'acord amb l'apartat 1, un importador o distribuïdor que introdueixi un explosiu en el mercat amb el seu nom o marca comercial o modifiqui un explosiu que ja s'hagi introduït en el mercat de manera que pugui quedar afectada la seva conformitat amb els requisits d'aquest Reglament.

Quan es tracti d'explosius no previstos en el sistema que enuncia l'article 7, els agents econòmics han d'identificar, prèvia sol·licitud, davant la Direcció General de Política Energètica i Mines:

- a) Qualsevol agent econòmic que els hagi subministrat un explosiu.
- b) Qualsevol agent econòmic al qual hagin subministrat un explosiu.

Els agents econòmics han d'estar en condicions de presentar la informació a què es refereix el paràgraf anterior durant deu anys després que se'ls hagi subministrat l'explosiu i durant deu anys després que hagin subministrat l'explosiu.

6. Els agents econòmics han d'estar en possessió d'una llicència o autorització per a la fabricació, l'emmagatzematge, la utilització, la importació, l'exportació, la transferència o el comerç d'explosius.

El paràgraf anterior no s'aplica als empleats d'un agent econòmic que tingui una llicència o autorització.

7. Quan l'autoritat competent expedeixi una llicència o una autorització d'acord amb el punt anterior, per a la fabricació d'explosius, ha de controlar en particular la capacitat dels agents econòmics per garantir el respecte de les obligacions tècniques que hagin escollit.

Article 6. *Entitats col·laboradores de l'Administració.*

1. S'entén per entitat col·laboradora de l'Administració (ECA) qualsevol entitat pública o privada que compleix determinats requisits i col·labora amb l'autoritat competent proporcionant assistència tècnica i suport en tasques d'auditoria i inspecció de seguretat industrial dins de l'àmbit d'aplicació del Reglament d'explosius.

2. Les entitats col·laboradores de l'Administració, per actuar en l'àmbit d'aquest Reglament, es regeixen, en allò que no regula específicament aquest article, pel que disposa per als organismes de control la secció 1a del capítol IV del Reglament de la infraestructura per a la qualitat i la seguretat industrial, aprovat pel Reial decret 2200/1995, de 28 de desembre.

3. Les entitats col·laboradores de l'Administració, una vegada acreditades per l'Entitat Nacional d'Accreditació (ENAC) per poder actuar en l'àmbit d'aquest Reglament, requereixen autorització prèvia de la Direcció General de Política Energètica i Mines. Les autoritzacions atorgades tenen validesa per a tot l'àmbit de l'Estat i faculten per iniciar la seva activitat des del moment de la recepció de la corresponent notificació per part de l'interessat.

4. Excepcionalment, la Direcció General de Política Energètica i Mines pot autoritzar entitats que no disposin de la corresponent acreditació d'ENAC i compleixin els requisits indicats a l'apartat 2, prèvia avaluació per part de l'esmentada Direcció General. Per a això, han de presentar totes les proves documentals necessàries per a la verificació i el reconeixement del compliment d'aquests requisits. La Direcció General de Política Energètica i Mines ha de fer, en aquest cas, un estudi dels arguments que justifiqui la competència tècnica de l'entitat, incloent-hi, si s'escau, les auditories que es considerin necessàries.

5. Quan una empresa, a requeriment de l'autoritat competent, sol·liciti l'informe d'una entitat col·laboradora de l'Administració, en pot seleccionar lliurement una entre totes les autoritzades prèviament per la Direcció General de Política Energètica i Mines, i està obligada a permetre l'accés a les seves instal·lacions i a facilitar la informació, la documentació i les condicions de funcionament d'aquelles.

6. Quan una empresa o l'autoritat competent que ha requerit el servei detecti una actuació irregular d'una entitat col·laboradora de l'Administració, ho ha de comunicar a la Direcció General de Política Energètica i Mines, que pot iniciar un procediment per, si escau, revocar l'autorització.

7. Les entitats col·laboradores de l'Administració poden subcontractar, totalment o parcialment, assajos i auditories de caràcter complementari a la seva activitat, amb laboratoris d'assaig i entitats d'inspecció dels que defineix el capítol III del Reglament de la infraestructura per a la qualitat i la seguretat industrial. Queda sota la seva responsabilitat que aquestes entitats subcontractades compleixin les condicions de «tercera part» en relació amb la instal·lació o el producte objecte de la seva actuació.

8. Així mateix, les entitats col·laboradores de l'Administració poden subcontractar parcialment altres serveis de la seva activitat, diferents dels que assenyala l'apartat anterior, amb organismes aliens, i és preceptiu que en aquests casos es detallin les condicions de la subcontractació, incloses les relatives a la submissió obligatòria per l'organisme contractat als procediments que siguin preceptius per a l'entitat col·laboradora de l'Administració que efectua la subcontractació.

9. Les entitats col·laboradores de l'Administració han de donar compte d'aquesta subcontractació a l'empresa a la qual presta el seu servei i a l'autoritat competent.

10. Les entitats col·laboradores de l'Administració han de remetre anualment a la Direcció General de Política Energètica i Mines la documentació següent:

- a) Memòria detallada en què constin les actuacions dutes a terme en les activitats per a les quals estiguin autoritzades.
- b) Còpia de l'informe de seguiment de l'entitat d'acreditació que les va acreditar, que confirmi el manteniment de les condicions d'acreditació. En cas que l'entitat no disposi de l'acreditació d'ENAC, ha de presentar totes les proves documentals que la Direcció General de Política Energètica i Mines li sol·liciti per al seguiment periòdic adequat.

Article 7. *Identificació i traçabilitat dels explosius.*

1. Els agents econòmics s'han de regir per un sistema uniforme d'identificació única i traçabilitat dels explosius, tenint en compte la seva mida, forma o disseny, excepte quan no sigui necessari col·locar una identificació única a l'explosiu a causa del seu baix nivell de risc, sobre la base de les seves característiques i de factors com els seus escassos efectes detonants, els seus usos i el baix risc de seguretat que presenta a causa dels escassos efectes potencials d'un ús indegut.

El sistema no s'aplica als explosius transportats i lliurats sense embalar o en camions cisterna per a la seva descàrrega directa a la barrinada, ni en els explosius fabricats en el lloc de la voladura i que es carreguen immediatament després de produir-se (producció in situ).

2. El sistema ha de preveure la recopilació i l'emmagatzematge de dades per mitjans electrònics, que permeti la identificació i la traçabilitat úniques en l'explosiu o el seu embalatge, i l'accés a les dades. Aquestes dades en qüestió han de tenir relació amb la identificació única de l'explosiu, inclosa la seva ubicació mentre estigui en possessió dels agents econòmics, i amb la identitat d'aquests.

3. Les dades esmentades a l'apartat 2 s'han de comprovar a intervals regulars i s'han de protegir perquè no es danyin o destrueixin de manera accidental o premeditada. Les dades s'han d'emmagatzemar durant deu anys a partir del moment en què hagi tingut lloc l'operació o, en cas que s'hagin utilitzat o eliminat, deu anys a partir de la seva utilització o eliminació, fins i tot quan l'agent econòmic hagi cessat en les seves activitats. Se n'ha de poder disposar immediatament a petició de les autoritats competents.

4. La comunicació electrònica, informàtica o telemàtica de les dades s'ha de fer garantint la integritat, autenticitat, confidencialitat, qualitat, protecció i conservació de la informació.

5. En aplicació dels punts anteriors és aplicable el que estableix la ITC número 5.

6. La Direcció General de la Guàrdia Civil pot supervisar la traçabilitat dels explosius mitjançant un sistema informàtic. El sistema té connectivitat amb les empreses i permet la presentació telemàtica segura de la documentació requerida per a la traçabilitat dels explosius.

CAPÍTOL II

Classificació d'explosius

Article 8. *Divisions de risc.*

Els explosius s'han d'adscriure, als efectes de la graduació de risc involucrat en la manipulació, l'emmagatzematge i el transport, a una de les divisions de risc que defineix el Manual de recomanacions relatives al transport de mercaderies perilloses, reglament tipus, de les Nacions Unides:

– Divisió 1.1 Matèries i objectes que presenten un risc d'explosió en massa (una explosió en massa és una explosió que afecta de manera pràcticament instantània gairebé tota la càrrega).

– Divisió 1.2 Matèries i objectes que presenten un risc de projecció sense risc d'explosió en massa.

– Divisió 1.3 Matèries i objectes que presenten un risc d'incendi amb lleuger risc d'efectes d'ona expansiva o de projecció o de tots dos efectes, però sense risc d'explosió en massa:

- a) La combustió dels quals dóna lloc a una radiació tèrmica considerable, o
- b) que cremen uns a continuació dels altres amb efectes mínims d'ona expansiva o de projecció o de tots dos efectes.

– Divisió 1.4 Matèries i objectes que només presenten un petit risc d'explosió en cas d'ignició o encebament durant el transport. Els efectes es limiten essencialment als paquets i normalment no donen lloc a la projecció de fragments de mida apreciable ni a grans distàncies. Un incendi exterior no ha d'implicar l'explosió pràcticament instantània de gairebé la totalitat del contingut dels paquets.

– Divisió 1.5 Matèries molt poc sensibles que presenten un risc d'explosió en massa, amb una sensibilitat tal que, en condicions normals de transport, només hi ha una probabilitat molt reduïda d'encebament o que la seva combustió es transformi en detonació. S'exigeix com a mínim que no explotin quan se les sotmeti a la prova de foc exterior.

– Divisió 1.6 Objectes extremadament poc sensibles que no suposin un risc d'explosió en massa. Aquests objectes només han de contenir matèries extremadament poc sensibles i que presentin una probabilitat menyspreable d'encebament o de propagació accidental. El risc vinculat als objectes de la divisió 1.6 queda limitat a l'explosió d'un objecte únic.

Article 9. *Classificació.*

La composició i l'aplicació dels explosius determina la seva classificació en:

1. Matèries explosives.
 - 1.1 Explosius iniciadors.
 - 1.2 Explosius trencadors.
 - 1.2.1 Substàncies explosives.
 - 1.2.2 Mescles explosives.
 - 1.2.2.1 Explosius tipus A (dinamites).
 - 1.2.2.2 Explosius tipus B (ANFO).
 - 1.2.2.3 Explosius tipus C (explosius plàstics).
 - 1.2.2.4 Explosius tipus E-a (hidrogels).
 - 1.2.2.5 Explosius tipus E-b (emulsions).
 - 1.2.2.6 Altres explosius trencadors.

- 1.3 Explosius propulsors.
 - 1.3.1 Pólvores negres.
 - 1.3.2 Pólvores sense fum.
 - 1.3.3 Altres explosius propulsors.
- 1.4 Altres matèries explosives.
- 2. Objectes explosius.
 - 2.1 Metxes.
 - 2.1.1 Metxes lentes.
 - 2.1.2 Altres metxes.
 - 2.2 Cordons detonants.
 - 2.2.1 Cordons detonants flexibles.
 - 2.2.2 Altres cordons detonants.
 - 2.3 Detonadors.
 - 2.3.1 Detonadors de metxa.
 - 2.3.2 Detonadors elèctrics.
 - 2.3.3 Detonadors no elèctrics.
 - 2.3.4 Detonadors electrònics.
 - 2.3.5 Altres detonadors.
 - 2.3.6 Relés.
 - 2.3.7 Altres sistemes d'iniciació.
 - 2.4 Multiplicadors.
 - 2.4.1 Multiplicadors sense detonador.
 - 2.4.2 Multiplicadors amb detonador.
 - 2.4.3 Altres càrregues explosives.
 - 2.5 Altres objectes explosius.

2. La classificació dels explosius correspon al Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, el qual ha de decidir de conformitat amb el que estableixen aquest títol i la ITC número 4.

Són preceptius els informes del Ministeri de Defensa i de la Comissió de Seguretat Minera, dependent del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital.

Les armes de guerra i els explosius que no hagin de ser comercialitzats ni transportats queden expressament exclosos de la classificació a què es refereix aquest apartat.

Article 10. *Presumpció de conformitat de l'explosiu.*

Els explosius que siguin conformes a normes harmonitzades o parts d'aquestes les referències de les quals s'hagin publicat en el Diari Oficial de la Unió Europea es presumeixen conformes als requisits essencials de seguretat que preveu la ITC número 2 als quals s'apliquen les esmentades normes o parts d'aquestes.

Article 11. *Procediments d'avaluació de la conformitat.*

Per a l'avaluació de la conformitat dels explosius, el fabricant ha de seguir un dels procediments següents que esmenta la ITC número 3:

- a) L'examen UE de tipus (mòdul B) i, a elecció del fabricant, un dels següents:
 - i. La conformitat amb el tipus basada en el control intern de la producció més control supervisat dels productes a intervals aleatoris (mòdul C2).

- ii. La conformitat amb el tipus basada en l'assegurament de la qualitat del procés de producció (mòdul D).
 - iii. La conformitat amb el tipus basada en l'assegurament de la qualitat del producte (mòdul E).
 - iv. La conformitat amb el tipus basada en la verificació del producte (mòdul F).
- b) La conformitat basada en la verificació per unitat (mòdul G).

Article 12. *Declaració UE de conformitat.*

1. La declaració UE de conformitat ha d'afirmar que s'ha demostrat el compliment dels requisits essencials de seguretat de la ITC número 2.
2. La declaració UE de conformitat s'ha d'ajustar a l'estructura del model que estableix la ITC número 27, ha de contenir els elements especificats en els mòduls corresponents que estableix la ITC número 3 i s'ha de mantenir actualitzada contínuament. S'ha de traduir almenys en castellà.
3. Quan un explosiu estigui subjecte a més d'un acte de la Unió Europea que exigeixi una declaració UE de conformitat, s'ha d'elaborar una declaració UE de conformitat única respecte a tots aquests actes de la Unió Europea. Aquesta declaració ha de contenir la identificació dels actes de la Unió Europea corresponents i les seves referències de publicació.
4. Quan elabora una declaració UE de conformitat, el fabricant assumeix la responsabilitat de la conformitat de l'explosiu amb els requisits que estableix aquest Reglament.

CAPÍTOL III

Catalogació

Article 13. *Catàleg d'explosius.*

1. El catàleg d'explosius es configura com un registre administratiu dependent del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital.
2. La catalogació s'ha d'efectuar en el llibre registre d'explosius, amb els índexs i fitxers necessaris. El llibre registre ha d'adoptar el format de base de dades amb suport informàtic.
3. La catalogació s'ha de fer amb ressenya de dades classificatòries en termes tan amplis com es requereixi per a una plena identificació.

Article 14. *Catàleg públic d'explosius.*

1. A la seu electrònica del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital s'ha de publicar el catàleg d'explosius, procediment CATEX-Classificació i catalogació d'explosius i articles pirotècnics, certificat de conformitat d'explosius i homologació d'accessoris, que funciona com a registre públic de la llista dels productes catalogats i, per tant, autoritzats per al seu emmagatzematge, introducció en el mercat i distribució a escala comunitària, així com dels autoritzats per a la seva venda en l'àmbit nacional, d'acord amb el que disposa la ITC número 4.
2. El Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital ha de facilitar al Ministeri de Defensa i a la Intervenció Central d'Armes i Explosius una relació detallada dels explosius catalogats.

Article 15. *Catalogació d'explosius.*

1. Prèviament a la seva importació, transferència, emmagatzematge, distribució, comercialització o utilització, els explosius han d'estar catalogats d'acord amb el que disposen aquest capítol i la ITC número 4.

2. La catalogació d'explosius s'ha d'efectuar mitjançant la mera incorporació al catàleg dels que hagin obtingut els certificats de conformitat i marcatge CE, i que, per tant, hagin estat sotmesos a un procediment d'avaluació de conformitat segons els procediments esmentats a la ITC número 3, i que compleixin els requisits de seguretat que els siguin aplicables, segons el que disposa la ITC número 2.

3. No requereixen catalogació els explosius, les matèries o els objectes fabricats i incorporats a un producte final dins d'un mateix complex fabril o grup empresarial que no hagin de ser comercialitzats i, per tant, no disposen de marcatge CE.

4. Tampoc requereixen catalogació les matèries o els objectes explosius recuperats d'armes de guerra que hagin de ser incorporats a un producte final sotmès a un procediment d'avaluació de conformitat segons els procediments esmentats a la ITC número 3, i que compleixin els requisits de seguretat que els siguin aplicables, segons el que disposa la ITC número 2.

Article 16. *Sol·licituds de catalogació d'explosius.*

Les sol·licituds de catalogació, redactades almenys en castellà, s'han d'adreçar a la Direcció General de Política Energètica i Mines, i s'hi ha d'adjuntar el que disposa la ITC número 4.

Article 17. *Procediment de catalogació d'explosius.*

1. La Direcció General de Política Energètica i Mines, una vegada analitzada la sol·licitud i la documentació presentada, ha de procedir, si s'escau, a incorporar l'explosiu corresponent al catàleg, i així ho ha de notificar a l'interessat mitjançant resolució i d'acord amb el que disposa la ITC número 4.

2. Una vegada efectuada, la catalogació s'ha de comunicar al seu sol·licitant, el qual pot demanar raonadament, en qualsevol moment, la seva anul·lació. El Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital pot obtenir dels sol·licitants una justificació de la posada efectiva en el mercat dels productes catalogats i, en cas negatiu, procedir d'ofici a eliminar-los del catàleg, prèvia comunicació a aquells, els quals s'hi poden oposar raonadament.

Article 18. *Presentació per via electrònica.*

D'acord amb el que preveu la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, les sol·licituds de catalogació d'explosius s'han de presentar per via electrònica, amb certificat electrònic, a la seu electrònica del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, procediment CATEX.

Article 19. *Modificació de productes catalogats.*

Qualsevol modificació d'un producte catalogat, que afecti de manera significativa les seves característiques, s'ha de comunicar al Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital als efectes que aquest determini si és necessari o no procedir a una nova catalogació. La substitució d'un component no explosiu per un altre de funció similar, que no alteri significativament les característiques certificades o catalogades, no requereix una nova catalogació.

CAPÍTOL IV

Marcatge CE

Article 20. *Marcatge CE.*

1. El marcatge CE està subjecte als principis generals que preveu l'article 30 del Reglament (CE) núm. 765/2008.

2. El marcatge CE s'ha de col·locar de manera visible, llegible i indeleble sobre l'explosiu. Quan això no es pugui garantir a causa de la naturalesa del producte, s'ha de col·locar a l'embalatge i en els documents adjunts.

3. El marcatge CE s'ha de col·locar abans que l'explosiu s'introdueixi en el mercat.

4. El marcatge CE ha d'anar seguit del número d'identificació de l'organisme notificat quan aquest participi en la fase de control de la producció.

El número d'identificació de l'organisme notificat l'ha de col·locar el mateix organisme, o, seguint les instruccions d'aquest, el fabricant o el seu representant autoritzat. Els requisits a complir pels organismes notificats responsables de l'avaluació de conformitat dels explosius són els que estableix la ITC número 21.

5. El marcatge CE i, si s'escau, el número d'identificació de l'organisme notificat poden anar seguits de qualsevol altra marca que indiqui un risc o ús especial.

6. En els casos d'explosius fabricats per a ús propi, explosius transportats i lliurats sense embalar o en unitats mòbils de fabricació d'explosius (d'ara endavant, MEMU – Mobile Explosive Made Units) per a la seva descàrrega directa a la barrinada, i explosius fabricats en el lloc de voladura i que es carreguen immediatament després de produir-se (producció in situ), el marcatge CE s'ha de col·locar en els documents que els acompanyin.

7. El marcatge CE dels explosius és condició indispensable per a la seva catalogació.

8. El marcatge CE no s'ha de col·locar il·lícitament sobre cap explosiu.

9. El model que s'ha d'utilitzar per al marcatge CE és el que disposa la ITC número 7.

10. No s'ha de col·locar sobre els explosius cap marca ni inscripció que pugui induir a error a tercers sobre el significat i la forma del marcatge CE. Es pot col·locar en els explosius qualsevol altre marcatge sempre que no redueixi la visibilitat ni la llegibilitat del marcatge CE.

11. Quan els explosius també estiguin regulats en una altra normativa reguladora d'altres aspectes i que també prescriu el marcatge CE, aquest marcatge ha d'indicar que aquests productes també es presumeixen conformes a les altres disposicions que els siguin aplicables.

12. Quan un explosiu no sigui conforme, però vagi proveït del marcatge CE, la Direcció General de Política Energètica i Mines ha d'adoptar les mesures oportunes contra qui sigui el responsable de la col·locació del marcatge i n'ha d'informar, a través de la via adequada, la Comissió Europea.

Article 21. Excepcions al marcatge CE per a fabricants, importadors, distribuïdors i consumidors autoritzats.

1. El Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, previ informe favorable de la Direcció General de la Guàrdia Civil i, en el cas de fàbriques d'armes de guerra que incorporin explosiu, del Ministeri de Defensa, pot atorgar autoritzacions per poder:

1r Importar, transferir, fabricar, emmagatzemar, transportar i utilitzar explosius sense catalogar en règim experimental, en una quantitat i lloc concrets, d'acord amb un pla concret de proves, aprovat pel Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital.

2n Importar, transferir, fabricar, emmagatzemar i transportar explosius no catalogats, en règim temporal i amb fins de tràfic o exportació.

3r Importar, transferir, fabricar, emmagatzemar i transportar explosius sense marcatge CE, amb fins d'eliminació o inertització, reciclatge o reutilització.

4t Importar, transferir, fabricar, emmagatzemar, transportar i utilitzar explosius no catalogats, en una quantitat i lloc concrets.

2. En la resolució en virtut de la qual s'atorgui l'autorització corresponent s'han de fixar taxativament les limitacions i mesures de tot tipus que condicionin la seva validesa i el termini màxim de vigència. Aquesta resolució també s'ha de comunicar a la Direcció General de la Guàrdia Civil, Intervenció Central d'Armes i Explosius, i, si s'escau, al Ministeri de Defensa.

3. Les sol·licituds d'autorització que regula aquest article s'han de presentar per via electrònica, amb certificat electrònic, a la seu electrònica del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, procediment ATREO - Autoritzacions d'excepcions a la catalogació d'explosius i pirotècnia.

4. Els productes emparats per les autoritzacions previstes en aquest article estan exempts de l'aplicació del sistema de seguiment de tinença a què es refereix l'article 7. En aquest cas, han d'anar identificats per un número de lot o sèrie en els mateixos explosius, bé en el seu envàs o embalatge. A més, s'ha d'indicar la referència de l'agent econòmic, així com l'adreça d'un únic lloc de contacte amb aquests agents; tot això redactat almenys en castellà.

TÍTOL II

Fàbriques d'explosius

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 22. *Fabricació d'explosius.*

1. La fabricació d'explosius només es pot efectuar en fàbriques fixes o mòbils autoritzades de conformitat amb les normes d'aquest capítol i amb subjecció a les prescripcions generals d'aquest títol, així com amb les condicions específiques a què se sotmeti l'autorització. Se n'exceptua la fabricació de pólvora i metxa per part dels tallers de pirotècnia per al seu ús propi.

2. Les fàbriques fixes d'explosius han d'estar formades per les instal·lacions següents: locals de fabricació, dipòsit de productes acabats, dipòsit auxiliar i, si s'escau, d'un lloc destinat a l'eliminació o la inertització d'explosius. A més, opcionalment, poden disposar d'altres dependències i instal·lacions com ara oficines, menjadors, laboratoris d'assaig, centres de recerca, etc.

3. Les fàbriques mòbils han d'estar constituïdes per les instal·lacions següents: unitats mòbils de fabricació d'explosius (MEMU) i un dipòsit de productes acabats, i, si s'escau, dipòsits auxiliars, integrat o no en una fàbrica fixa d'explosius, de conformitat amb el que estableix el títol III.

4. Com a regla general, les MEMU s'han d'estacionar a l'interior del recinte de la seva fàbrica mòbil autoritzada. No obstant això, i de manera ocasional, les MEMU es poden estacionar a l'interior d'una altra fàbrica o dipòsit de productes acabats o de consum autoritzats, sempre que es compleixin els requisits que estableixen les ITC número 1 i número 9.

5. Prèviament a la seva circulació i utilització en el territori espanyol, les MEMU les ha d'homologar i catalogar la Direcció General de Política Energètica i Mines, de conformitat amb el que estableix la ITC número 32. Així mateix, la utilització de les MEMU està condicionada al compliment dels requisits de seguretat ciutadana que estableix la ITC número 1.

6. Les fàbriques d'explosius fixes o mòbils, d'ara endavant fàbriques d'explosius, no es poden establir, modificar substancialment ni traslladar si no és en virtut d'una autorització del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, previ informe favorable del Ministeri de Defensa i de la Direcció General de la Guàrdia Civil, i escoltats els delegats del Govern a les comunitats autònomes.

7. En els expedients d'establiment, modificació substancial i trasllat és preceptiva l'obertura prèvia d'un període d'informació pública.

8. En la concessió de les autoritzacions per a la instal·lació, la modificació substancial o el trasllat d'una fàbrica s'ha de comprovar, en particular, la capacitat dels sol·licitants per garantir el compliment de les obligacions tècniques que exigeix l'activitat que pretenen dur a terme.

9. Les autoritzacions per a l'establiment, la modificació, la reconstrucció, el trasllat, la caducitat, el canvi de titularitat i el tancament d'una fàbrica d'armes de guerra que incorporin explosius són competència del Ministeri de Defensa, que, a través de la Direcció General d'Armament i Material, pot establir el compliment de normes i manuals específics, així com la documentació addicional exigible en cada cas.

Les disposicions d'aquest capítol són aplicables supletòriament, llevat del que fa referència a òrgans competents.

Per a les fàbriques esmentades les competències en matèria de seguretat industrial i de seguretat i salut en el treball corresponen al Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, a través de la Direcció General de Política Energètica i Mines. Les inspeccions en aquesta matèria les han de dur a terme les àrees funcionals d'Indústria i Energia de les delegacions o subdelegacions del Govern.

L'exercici de les competències en matèria de seguretat ciutadana i protecció civil correspon al Ministeri de l'Interior, a través de la Direcció General de la Guàrdia Civil i de la Direcció General de Protecció Civil i Emergències, respectivament.

En tots dos casos les inspeccions s'entenen, pel que fa als requisits que estableix aquest Reglament, que són de compliment obligat.

En relació amb el compliment dels requisits complementaris, la documentació, les normes i els manuals específics, exigits, si s'escau, per la Direcció General d'Armament i Material, la inspecció correspon al Ministeri de Defensa a través dels seus òrgans competents.

10. Dins d'un mateix establiment fabril poden operar diverses companyies que pertanyin a un mateix grup empresarial, sempre que la seva activitat o objecte social estigui regulat per aquest Reglament, i disposin de l'autorització del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, amb l'informe previ i les condicions que estableixin l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia i la Intervenció Central d'Armes i Explosius.

Article 23. *Instal·lacions en fàbriques.*

Les instal·lacions que integrin la fàbrica d'explosius s'han de situar dins d'un recinte tancat la localització del qual ha de complir les distàncies determinades a la ITC número 9, entre aquestes i amb els elements exteriors que s'hi estableixen.

Article 24. *Alteracions en l'entorn.*

1. Quan amb posterioritat a l'establiment d'una fàbrica es produeixin alteracions que, per raó de les distàncies que exigeix l'article anterior, deixin sense efecte l'autorització, i obliguin a l'aixecament de la fàbrica, es pot tolerar un marge de reducció de fins a un 25 per 100 d'aquestes distàncies, sempre que quedi suficientment garantida la seguretat de les persones i els béns.

2. Aquest marge de reducció només el pot autoritzar l'autoritat a qui correspongui l'autorització de l'establiment, amb les verificacions prèvies necessàries.

3. És preceptiu l'informe de la Direcció General de Política Energètica i Mines en els expedients administratius d'autorització d'obres i serveis en terrenys compresos dins de les distàncies d'emplaçament que indica la ITC número 9.

Es requereix que l'informe esmentat sigui favorable quan es pretengui transformar en urbanitzable o edificable el sòl comprès dins de les distàncies esmentades, que no tenia aquestes qualificacions en el moment d'obtenir la llicència municipal per establir la fàbrica.

Article 25. *Sol·licitud d'autorització de fàbrica.*

Les persones naturals o jurídiques que es proposin establir una fàbrica han d'adreçar a la Direcció General de Política Energètica i Mines la sol·licitud corresponent, acompanyada d'un projecte visat i signat per un titulat universitari competent en la matèria, que compregui tots els apartats que descriu la ITC número 6, així com:

- a) Esborrany del pla de seguretat ciutadana segons el que disposa la ITC número 1.

b) Sol·licitud d'inici d'avaluació d'impacte ambiental, en virtut del que estableix la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental, si escau.

c) A més, en el cas de fàbriques mòbils, resolució d'homologació de les MEMU, en virtut del que estableix la ITC número 32.

Les sol·licituds a què es refereix aquest article s'han de presentar per via electrònica a través de la seu electrònica del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital.

Per resoldre millor, es poden requerir al sol·licitant totes les dades complementàries que es considerin oportunes.

Article 26. *Autoritzacions d'establiment de fàbrica.*

1. Si és procedent concedir l'autorització per a l'establiment, la modificació substancial o el trasllat de fàbriques, s'ha de fer referència expressa a:

- a) Persona natural o jurídica a favor de la qual s'atorgui l'autorització.
- b) Emplaçament de la fàbrica, amb indicació de les seves instal·lacions i distàncies que el condicionen.
- c) Explosius la fabricació dels quals s'autoritzi.
- d) Límit màxim de capacitat de producció anual per a fàbriques fixes.
- e) Existències d'explosius que, com a màxim, poden tenir.
- f) Assenyalament de les zones i els edificis perillosos, amb determinació dels requisits que els siguin exigibles.
- g) Mesures de seguretat tant industrial com ciutadana que s'hagin d'adoptar.
- h) Condicions específiques a què se sotmet l'autorització.
- i) Pla de prevenció d'accidents greus segons el que disposa la ITC número 10.
- j) Referència a les condicions particulars sobre l'ús del sòl de l'emplaçament i mediambientals que pugui haver imposat l'autoritat competent en la matèria.
- k) Termini d'execució, amb l'assenyalament del termini, a partir de la resolució, en què s'han d'ultimar les instal·lacions.
- l) Capacitats màximes d'emmagatzematge permeses per polvorí o magatzem i la resta d'edificis perillosos.
A l'autorització s'ha de detallar la capacitat màxima de cada magatzem o edifici perillós per a cadascuna de les divisions de risc, amb el supòsit que la totalitat del que s'ha emmagatzemat es correspon amb la divisió de risc més desfavorable.
- m) Referència al pla d'emergència aprovat.
- n) Autorització expressa de les instal·lacions i els procediments autoritzats per a l'eliminació i la inertització.
- o) Referència al pla de seguretat ciutadana aprovat.
- p) A més, en el cas de fàbriques mòbils, referència a l'homologació i la catalogació de cada MEMU, segons el que estableix la ITC número 32.

2. La Direcció General de Política Energètica i Mines ha de comunicar al sol·licitant l'obligatorietat de constituir una garantia a la Caixa General de Dipòsits, en qualsevol de les modalitats que prevegi el Reglament de la Caixa General esmentada, a disposició de la Secretaria d'Estat de Seguretat, en relació amb les competències sancionadores respecte a les autoritzacions, les instal·lacions, el funcionament, les mesures de vigilància, control i prevenció, la intervenció o inspecció de les fàbriques, la quantia de la qual s'ha d'establir, en funció del volum de l'activitat de la fàbrica, la inversió a fer i la quantia de les sancions que se'ls pugui imposar; l'obligatorietat esmentada s'ha d'incloure a l'autorització definitiva d'establiment, modificació substancial o trasllat de les fàbriques. Aquest aval o garantia de la fàbrica ha incloure totes les instal·lacions associades a aquesta, inclosos el dipòsit de productes acabats i el dipòsit auxiliar, i, si s'escau, les MEMU.

3. L'establiment, la modificació substancial i el trasllat d'una fàbrica estan condicionats per les distàncies d'emplaçament que fixa la ITC número 9.

Article 27. *Trasllat de fàbriques.*

1. L'autorització per al trasllat de les fàbriques s'ha de sotmetre a les mateixes normes que regeixen per al seu establiment, sigui quina sigui la raó que el motivi i encara que la indústria es torni a instal·lar amb els seus elements antics.
2. L'autorització de trasllat d'una fàbrica anul·la i deixa sense efecte l'atorgada per al seu establiment en el seu emplaçament anterior.
3. Les sol·licituds a què es refereix aquest article s'han de presentar per via electrònica a través de la seu electrònica del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital.

Article 28. *Canvi de titularitat.*

El canvi de titularitat d'una fàbrica requereix l'aprovació de la Direcció General de Política Energètica i Mines, previ informe de la Direcció General de la Guàrdia Civil, que la pot concedir o no, raonadament, a la vista de la documentació aportada.

Les sol·licituds a què es refereix aquest article s'han de presentar per via electrònica a través de la seu electrònica del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital.

Article 29. *Modificacions.*

1. Les autoritzacions per introduir una modificació substancial en una fàbrica s'han de sol·licitar a la Direcció General de Política Energètica i Mines acompanyades d'un projecte visat i signat per un titulat universitari competent en la matèria, que compregui tots els apartats que descriu la ITC número 6.

A més, si s'escau, s'ha d'actualitzar el pla de prevenció d'accidents greus i el pla de seguretat ciutadana.

Les sol·licituds a què es refereix aquest article s'han de presentar per via electrònica a través de la seu electrònica del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital.

Es poden requerir al sol·licitant totes les dades complementàries que es considerin oportunes.

2. S'entén per modificació substancial d'una fàbrica la que impliqui:

- Canvi dels explosius la producció dels quals està autoritzada, en relació amb la classificació de l'article 9.
- Ampliació de la capacitat de producció, sempre que modifiqui les distàncies de regulació d'emplaçament que estableix la ITC número 9 o que impliqui un increment del 25% o superior en la capacitat màxima de producció autoritzada.
- Un augment de més d'un 25% del règim de distàncies que estableix la ITC número 9.
- Canvi d'activitat a dur a terme a la fàbrica.

3. Les autoritzacions per introduir qualsevol altra modificació material en una fàbrica s'han de sol·licitar a la Delegació del Govern a la comunitat autònoma, a través de l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia corresponent, i s'hi ha d'adjuntar el projecte tècnic corresponent. L'autorització d'aquestes modificacions per part del delegat de Govern a la comunitat autònoma s'ha de fer amb l'informe previ de l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia, que ha d'assenyalar les condicions en què s'ha de dur a terme, i de la Intervenció Central d'Armes i Explosius quant a les possibles afeccions en matèria de seguretat ciutadana. De les resolucions oportunes, se n'ha de donar trasllat a la Direcció General de Política Energètica i Mines. Aquestes sol·licituds s'han de presentar per via electrònica a través de la seu electrònica de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques.

4. L'empresari titular de la fàbrica, quan prevegi una nova fabricació, la utilització de nous explosius o de nous procediments, la construcció o la modificació d'un local de fabricació, la creació o la modificació no substancial d'una instal·lació, la reorganització d'un emplaçament o un lloc de treball susceptible de tenir incidència sobre la seguretat dels treballadors o la posada en marxa de nous mitjans o de nous circuits de transport a l'establiment, ha de procedir a la revisió i l'actualització de la documentació a què es refereix l'article 45.

5. L'alta o la baixa d'una unitat de MEMU en una fàbrica mòbil ja autoritzada es considera una modificació no substancial.

Article 30. Instal·lacions en desús.

1. Quan les instal·lacions d'una fàbrica d'explosius quedin totalment o parcialment inutilitzades, la Direcció General de Política Energètica i Mines pot autoritzar-ne la reconstrucció.

2. En el supòsit que s'hagin d'introduir modificacions substancials en la reconstrucció de les instal·lacions s'han d'aplicar les normes previstes en els casos de les modificacions esmentades.

Article 31. Certificat d'idoneïtat i posada en marxa.

1. Finalitzades les operacions d'instal·lació, trasllat o modificació substancial o reconstrucció de la fàbrica o adequació, els serveis de l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia han de fer una visita d'inspecció, de la mateixa manera que la Intervenció Central d'Armes i Explosius, per verificar el compliment de les normes reglamentàries i de les condicions específiques que s'hagin assenyalat a l'autorització.

Per a l'exercici d'aquestes inspeccions, les àrees funcionals d'Indústria i Energia poden requerir a l'empresa titular de la fàbrica l'informe d'una entitat col·laboradora de l'Administració (ECA), d'acord amb el que disposa aquest Reglament.

2. Si el resultat de la inspecció és satisfactori, l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia ha d'expedir un certificat d'idoneïtat als efectes de la posada en marxa de la indústria, o de les instal·lacions afectades, i ha d'assenyalar un termini per fer-ho. En cas contrari, s'ha de fixar un termini d'esmena màxim de tres mesos, per corregir les deficiències detectades.

3. La posada en funcionament de les instal·lacions relatives a l'establiment, la modificació substancial, el trasllat o la reconstrucció de les fàbriques d'explosius requereix un permís de funcionament exprés del delegat de Govern, que s'ha d'atorgar, si s'escau, a la vista del certificat d'idoneïtat i de l'informe favorable de la Intervenció Central d'Armes i Explosius sobre el compliment de l'establiment de les mesures de seguretat i vigilància autoritzades en el Pla de seguretat ciutadana corresponent.

4. El delegat de Govern ha de remetre una còpia del permís a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia, a l'ajuntament del lloc en què radiqui la fàbrica, a la Intervenció Central d'Armes i Explosius i a la Direcció General d'Armament i Material del Ministeri de Defensa.

5. Els permisos de funcionament perden la seva validesa quan l'entrada en funcionament no hagi tingut lloc als sis mesos de la seva concessió o quan totes les seves instal·lacions estiguin inactives durant un període de sis mesos. En tots dos casos, per poder reprendre l'activitat es necessita un permís del delegat de Govern a la comunitat autònoma, una vegada certificada la idoneïtat de les seves instal·lacions per part de l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia i de la Intervenció Central d'Armes i Explosius.

Article 32. Inspeccions de les fàbriques en matèria de seguretat industrial i de seguretat i salut en el treball.

1. La inspecció en matèria de seguretat industrial i de seguretat i salut en el treball de les fàbriques correspon a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern en el territori de la qual radiquin aquelles.

2. Per a l'exercici de les inspeccions en matèria de seguretat industrial, les àrees funcionals i dependències d'Indústria i Energia poden requerir a l'empresa titular de la fàbrica l'informe d'una entitat col·laboradora de l'Administració, d'acord amb el que disposa aquest Reglament.

3. L'Àrea esmentada ha de vetllar perquè les instal·lacions i activitats s'acomodin a les autoritzacions oficials en què s'empari el seu funcionament. Així mateix, s'ha de cuidar de l'observança estricta de les prescripcions reglamentàries.

4. De la mateixa manera, ha de conèixer especialment del compliment de les mesures de seguretat dels processos de producció i dels aspectes tècnics de la fabricació i l'emmagatzematge d'explosius.

5. La inspecció en matèria de seguretat industrial i de seguretat i salut en el treball de les fàbriques d'armes de guerra que incorporen explosius, l'ha de fer l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern en el territori de la qual radiquin aquelles. Aquestes inspeccions s'han de fer de manera conjunta entre l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern i la Direcció General d'Armament i Material del Ministeri de Defensa, que ha de verificar el compliment dels requisits, les normes i els manuals específicament establerts en cada cas, d'acord amb l'article 22.9.

Del resultat de la inspecció efectuada per les àrees funcionals d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern se n'ha d'informar en qualsevol cas la Direcció General d'Armament i Material del Ministeri de Defensa.

Article 33. *Freqüència de les inspeccions.*

Les fàbriques han de ser objecte d'inspeccions tècniques ordinàries, almenys, cada dotze mesos. Sense perjudici d'això, quan les àrees funcionals d'Indústria i Energia tinguin coneixement que s'ha produït qualsevol anomalia en una fàbrica ubicada en el territori de la seva jurisdicció, han de disposar de manera immediata una inspecció perquè investigui les causes d'aquella i n'emeti l'informe corresponent, sense perjudici d'adoptar les mesures que siguin necessàries.

Article 34. *Registre d'inspeccions.*

1. Cada fàbrica ha de tenir un registre oficial segons el format autoritzat per la Direcció General de Política Energètica i Mines, que ha d'estar constituït per les còpies de les actes formalitzades, en què ha de quedar constància del resultat de totes les inspeccions de què sigui objecte l'establiment.

2. Les àrees funcionals d'Indústria i Energia han de portar, per la seva part, un registre general d'inspeccions en què s'han de transcriure les anotacions que s'efectuïn en els registres de les fàbriques a què es refereix l'apartat anterior.

3. Els resultats dels registres que esmenten els apartats anteriors es poden arxivar en suport informàtic.

Article 35. *Prescripcions obligatòries.*

1. Les àrees funcionals d'Indústria i Energia poden formular prescripcions obligatòries ajustades a la normativa vigent o observacions a títol de recomanació, i s'han de distingir clarament les unes de les altres a les anotacions dels registres a què es refereix l'article anterior.

2. Les prescripcions obligatòries s'han de complir dins del termini que s'hi assenyali, llevat d'una oposició raonada davant el delegat del Govern a la comunitat autònoma feta en un termini de 15 dies des de la seva notificació.

3. En casos d'urgència, la mateixa Àrea Funcional d'Indústria i Energia pot decidir el compliment immediat de les seves prescripcions, i ha de donar coneixement de les actuacions al delegat del Govern a la comunitat autònoma.

Article 36. *Paralització de l'activitat.*

1. Si l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia troba en la seva actuació supervisora motius fundats que aconsellin la paralització, total o parcial, de l'activitat, pot sol·licitar al delegat del Govern la revocació o restricció del permís de funcionament atorgat.

2. En cas d'emergència, la mateixa Àrea Funcional d'Indústria i Energia pot decretar la suspensió provisional de totes les activitats o de part d'aquestes, i ha de donar compte immediat al delegat del Govern, que ha de resoldre el que sigui oportú en el termini de 10

dies. Igualment, si troba en la seva actuació fets o circumstàncies dels quals hagi d'entendre, per raó de la matèria, alguna altra autoritat, ha de posar-los en coneixement seu.

Article 37. Inspeccions en matèria de seguretat ciutadana.

1. La inspecció sobre mesures de seguretat ciutadana de les fàbriques i el control dels explosius que hi estiguin emmagatzemats correspon a les diferents intervencions d'Armes i Explosius, que poden fer, sense previ avís, totes les inspeccions que considerin necessàries.

2. La Intervenció d'Armes i Explosius corresponent ha de comunicar, mitjançant una còpia de l'acta d'inspecció, les anomalies observades al titular de la fàbrica. Així mateix, la Intervenció Central d'Armes i Explosius pot determinar les mesures d'esmena corresponents per a la correcció de les anomalies dins d'un termini determinat, i les ha de comunicar a la delegació del Govern i al titular de la fàbrica, sense perjudici de les mesures de seguretat que es puguin adoptar de conformitat amb l'article 21 de la Llei orgànica 4/2015, de protecció de la seguretat ciutadana.

Article 38. Caducitat de les autoritzacions i cessament d'activitat.

1. Les autoritzacions caduquen quan hagi transcorregut el termini d'execució i no s'hagin ultimat les instal·lacions en la data prevista per una causa imputable als mateixos interessats, que, en qualsevol cas, poden sol·licitar una pròrroga mentre estiguin vigents.

2. Quan, per qualsevol circumstància, una fàbrica cessi en la seva activitat, totalment o parcialment, durant un període superior a sis mesos, abans de reprendre l'activitat esmentada, ho ha de posar en coneixement de l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia, la qual ha d'inspeccionar la fàbrica i procedir de la manera que preveu l'article 31.

Article 39. Invalidesa dels permisos.

1. Els permisos de funcionament perden la seva validesa quan totes les instal·lacions romanguin inactives durant un període d'un any, cas en què, per poder reprendre l'activitat es necessita permís del delegat de Govern, previ informe de l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia i de la Intervenció d'Armes i Explosius de la Comandància de la Guàrdia Civil de què correspongui.

2. Si transcorregut el termini corresponent fins a la inspecció següent, d'acord amb el que disposa l'article 33, continua la instal·lació inactiva, s'ha d'iniciar, d'ofici o a instància de part, l'expedient de tancament definitiu.

Article 40. Registres d'explosius en fàbriques.

1. L'empresari titular de la fàbrica ha de designar la persona encarregada de la gestió dels registres de productes explosius. Aquests registres s'han de portar per procediments electrònics, informàtics o telemàtics.

2. Mensualment, dins dels cinc primers dies hàbils, els responsables dels registres els han de presentar per mitjans electrònics, informàtics o telemàtics per a la seva supervisió a la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil que per demarcació els correspongui.

3. Els registres s'han d'ajustar al que estableix la ITC número 24.

Article 41. Obligacions relatives als dipòsits integrats en les fàbriques d'explosius.

1. Les fàbriques d'explosius han d'estar dotades obligatòriament, almenys, d'un dipòsit de productes acabats distanciat de les zones de fabricació, de les oficines i de la resta de dependències, format per un o diversos polvorins on s'han de guardar els productes explosius acabats de fabricació pròpia i, si s'escau, els productes explosius acabats procedents de tercers. La capacitat dels polvorins d'aquest dipòsit no pot superar la que disposen els articles 58 i 59, a més de la derivada del compliment del que disposa la ITC número 9.

Els productes finals fabricats i destinats a la seva comercialització, una vegada estiguin disposats per a això (producte acabat amb el marcatge CE o productes amb autorització expressa segons l'article 21), s'han de dipositar en el dipòsit de productes acabats.

En aquests polvorins es poden emmagatzemar conjuntament els tipus de productes que esmenten els paràgrafs anteriors si la seva compatibilitat ho permet, segons el que estableix la ITC número 16.

2. Igualment, les fàbriques d'explosius poden disposar d'un dipòsit auxiliar dins del recinte de fabricació format per polvorins que puguin contenir les matèries i els productes explosius de procés necessaris per a la fabricació dels productes acabats.

En aquests polvorins es poden emmagatzemar conjuntament els tipus de productes que esmenta el paràgraf anterior si la seva compatibilitat ho permet, segons el que estableix la ITC número 16.

3. A més, la fàbrica pot disposar de magatzems auxiliars per a l'emmagatzematge de material inert i per a l'emmagatzematge d'altres primeres matèries (productes químics) no explosives. Aquests magatzems auxiliars es consideren no perillosos als efectes d'aquest Reglament i, per tant, no els és aplicable la ITC número 9, si bé s'ha de tenir en consideració la reglamentació vigent aplicable en funció dels riscos associats als productes que emmagatzemin.

4. Els dipòsits de productes acabats integrats a les fàbriques s'han d'autoritzar de manera conjunta amb aquelles.

5. Els dipòsits de productes acabats i auxiliars s'han d'atenir, en qualsevol cas, al que disposa el títol III.

Article 42. *Tancament de fàbriques d'explosius.*

1. El tancament d'una fàbrica d'explosius s'ha de notificar a la Direcció General de Política Energètica i Mines amb una antelació mínima de sis mesos a la data de la paralització total de les operacions. La notificació ha d'incloure un pla de tancament, d'acord amb la ITC número 23, que ha d'aprovar la Direcció General esmentada, la qual pot establir condicions addicionals.

2. En cas d'incompliment del pla de tancament que indica el paràgraf anterior, l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia pot sol·licitar al delegat del Govern el compliment del pla de tancament esmentat amb càrrec a la garantia que estableix l'article 26.2.

3. La baixa d'una MEMU s'ha de notificar a la Direcció General de Política Energètica i Mines, així com a la delegació del Govern corresponent, amb tots els detalls i la informació sobre els motius o les circumstàncies que donen lloc a la sol·licitud. La baixa de la MEMU implica l'anul·lació del catàleg corresponent, i s'ha de comunicar a la Intervenció Central d'Armes i Explosius.

4. En el cas de baixa definitiva de la MEMU, s'ha d'incloure a la sol·licitud el pla de desballestament o inhabilitació aprovat per la Intervenció Central d'Armes i Explosius.

5. La notificació a què es refereix aquest article s'ha de presentar per via electrònica a través de la seu electrònica del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital.

Article 43. *Direcció tècnica.*

1. Els directors de les fàbriques d'explosius han de ser titulats universitaris. Els directors tècnics de les fàbriques d'explosius han de complir el que estableix la ITC número 31.

Els tallers de fabricació o càrrega de cartutxeria metàl·lica que no fabriquin explosius queden exempts del compliment anterior. En qualsevol cas, l'empresari titular del taller, com a responsable de la seguretat de les instal·lacions, ha de designar la direcció tècnica del taller, que correspon a un encarregat amb capacitació professional que el faculti per a això, del nomenament del qual ha de donar conformitat expressa la Direcció General de la Guàrdia Civil, previ informe favorable de la Direcció General de Política Energètica i Mines.

2. El nomenament dels directors tècnics de les fàbriques requereix la conformitat expressa de la Direcció General de la Guàrdia Civil, previ informe favorable del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital.

3. El director tècnic d'una fàbrica i, si s'escau, els qui tinguin responsabilitats de direcció en el funcionament d'aquesta han de vetllar pel seu funcionament correcte, així com pel compliment de les normes de seguretat que preveu aquest Reglament i de les mesures especials de seguretat que s'hagin establert d'acord amb els articles 25, 28 i 29 d'aquest.

CAPÍTOL II

Seguretat a les fàbriques d'explosius

Secció 1a Disposicions en matèria de seguretat industrial i seguretat i salut en el treball

Article 44. Seguretat industrial.

1. En el projecte que ha d'acompanyar la sol·licitud d'autorització d'una fàbrica d'explosius s'ha de justificar expressament el compliment correcte de les disposicions que estableix aquest Reglament en matèria de seguretat industrial i, en particular, les que estableixen les instruccions tècniques complementàries número 9, 12 i 13.

2. És obligatòria l'existència d'un servei contra incendis, que pot estar format per personal de la fàbrica, per combatre el foc que es pugui originar en qualssevol de les instal·lacions o dependències d'aquesta, d'acord amb un pla prèviament establert que s'ha de revisar periòdicament.

3. El personal de la fàbrica assignat eventualment al servei contra incendis ha de rebre una instrucció periòdica.

4. A més, s'ha de justificar el compliment del que disposa la normativa vigent pel que fa a mesures de seguretat contra incendis en establiments industrials.

Article 45. Seguretat i salut en el treball.

1. Als efectes de la seguretat i salut dels treballadors, a les fàbriques d'explosius s'ha de tenir en consideració el que disposa la ITC número 14.

2. El compliment de les mesures de seguretat i salut en el treball queda sota la vigilància de les àrees funcionals d'Indústria i Energia corresponents, les quals han de fer les inspeccions i comprovacions pertinents.

3. Així mateix, l'empresari titular de la fàbrica d'explosius ha d'elaborar un pla d'autoprotecció, de conformitat amb el que disposa el Reial decret 393/2007, de 23 de març, pel qual s'aprova la norma bàsica d'autoprotecció dels centres, establiments i dependències dedicats a activitats que puguin donar origen a situacions d'emergència.

Article 46. Funcionament, personal, senyalització i locals de treball.

1. Abans que s'incorpori al seu treball, el personal ha de rebre formació i informació sobre les característiques de les matèries i els productes amb els quals ha d'operar i dels riscos inherents a la manipulació d'aquests, així com de les mesures de prevenció i protecció necessàries. De la mateixa manera, ha de rebre formació específica sobre les pautes d'actuació en cas d'emergència. Ha de quedar un registre intern a disposició de les autoritats del fet que el treballador ha rebut aquesta formació i informació signada pel treballador.

2. El funcionament de les fàbriques s'ha de produir de conformitat amb els criteris i procediments de seguretat, i amb aquesta finalitat s'han d'adoptar els sistemes, les tècniques i les directrius que siguin més idonis i eficaços.

3. Les operacions que s'hagin d'efectuar en l'elaboració dels explosius amb productes i primeres matèries caracteritzats per la seva perillositat s'han de dur a terme amb la deguda cautela, per evitar qualsevol negligència, imprudència o improvisació.

4. Els operaris han d'observar les instruccions que respecte a la producció i seguretat els donin els seus superiors.

5. Els empleats han d'utilitzar els equips de protecció individual o altres mitjans de protecció especials que els faciliti l'empresa, adequats a les matèries que manipulin i a les operacions que facin amb aquestes, quan les condicions del treball ho requereixin.

6. No es permet fumar dins del recinte de la fàbrica, excepte en els llocs o les dependències autoritzats expressament per a això, si n'hi ha.

7. No s'ha d'encendre foc ni emmagatzemar matèries inflamables o fàcilment combustibles a l'interior o a les proximitats dels edificis, locals o emplaçaments perillosos, si no és per causa ineludible i prèvia adopció de les mesures de seguretat pertinents.

8. Tampoc es pot penetrar a les dependències esmentades amb objectes susceptibles de produir espurnes o foc, llevat d'autorització especial.

9. Les operacions de manteniment o reparació que s'hagin d'efectuar en edificis o locals perillosos estan sotmeses als mètodes d'autorització establerts a la fàbrica per la direcció d'aquesta i les ha d'efectuar el personal tècnicament qualificat.

10. El temps de permanència fora dels seus dipòsits o magatzems dels explosius fabricats i de les matèries o productes intermedis, caracteritzats per la seva perillositat, ha de ser el mínim racionalment possible.

11. Els operaris s'han de cuidar de la conservació i el perfecte estat de funcionament dels instruments, les màquines i les eines que tinguin al seu càrrec. Han de donar compte immediat als responsables de la seva unitat quan adverteixin alguna condició o acció indeguda.

12. S'han d'adoptar les mesures necessàries per evitar la introducció indeguda de matèria explosiva o inflamable entre els òrgans o mecanismes de maquinària, aparells o estris, així com la col·locació indeguda d'aquestes matèries en llocs exposats a l'acció d'elements calorífics o una altra classe d'elements incompatibles amb aquestes.

13. Els instruments, les màquines i les eines utilitzades en la fabricació d'explosius industrials, a més de complir la normativa vigent aplicable, han d'estar fabricats amb els materials més adequats per a les operacions o manipulacions a què es destinin.

14. En el maneig o funcionament dels elements de treball esmentats s'ha d'evitar que es produeixin xocs o friccions anormals.

15. Els edificis, locals i magatzems perillosos han d'estar identificats clarament mitjançant una clau numèrica, alfabètica o alfanumèrica. Aquesta clau s'ha de ressenyar, de manera ben visible, a l'exterior de l'edifici, local o magatzem i propera a l'accés a aquest.

16. A l'interior dels llocs esmentats, en un lloc visible i al costat de l'accés principal, s'ha de disposar una placa identificativa on es reculli, almenys, la informació següent:

- a) Identificació de l'edifici o local.
- b) Nombre màxim de persones que pot allotjar simultàniament.
- c) Quantitat màxima d'explosius que pugui contenir, si escau, i divisió de risc.
- d) Mesures generals de seguretat.
- e) Normes que s'han d'adoptar en cas d'emergència.

17. Cap empleat pot entrar en zones, edificis o locals perillosos en què no li correspongui treballar, sense una autorització especial per fer-ho.

18. Les fàbriques han de disposar de personal capacitada per a la prestació de primers auxilis a les víctimes dels possibles accidents. Així mateix, han d'estar dotades dels recursos necessaris corresponents per a la prestació eficient d'aquests. S'han d'establir els mètodes d'evacuació necessaris per procedir al trasllat urgent de qualsevol persona que requereixi assistència externa, d'acord amb el Pla d'emergència establert.

19. S'han de prendre les degudes precaucions per a la circulació del personal en els espais exposats a un risc evident i s'ha d'evitar en la mesura que sigui possible.

20. Els fabricants d'explosius que disposin de fàbriques mòbils han d'establir les mesures de seguretat industrial i de seguretat i salut en el treball necessàries durant la fase de fabricació, de conformitat amb el que estableix aquest Reglament.

Article 47. *Seguretat de les instal·lacions.*

1. Les dependències auxiliars i de serveis a la fabricació que hi hagi en el recinte fabril, i que no siguin locals perillosos, s'han d'emplaçar en llocs que ofereixin una seguretat adequada, sempre que s'hi prevegi la presència permanent de persones.

2. Les zones, els edificis o els locals perillosos s'han d'agrupar atenent l'analogia de les seves activitats o de les substàncies utilitzades, en evitació d'increments del risc per dispersió d'operacions.

3. A l'emplaçament entre les diverses plantes de fabricació s'ha d'observar un criteri de separació entre les que ofereixin perillositat i les que no n'ofereixin.

4. Així mateix, els edificis perillosos han de mantenir una distància entre si i respecte als no perillosos en què hi hagi presència permanent de persones, segons el que estableix la ITC número 9, en funció de les característiques constructives de l'edifici, del tipus d'explosiu i de la quantitat d'aquest.

5. En determinats casos, per racionalitat dels processos productius i als efectes del càlcul de les distàncies respecte a altres edificis o a l'exterior, els edificis implicats en un determinat procés es poden considerar constituents d'un únic conjunt, i aquestes distàncies s'han de calcular sobre la base del total de matèria explosiva continguda en el conjunt esmentat.

6. Les defenses o proteccions de què estiguin dotats els locals en què es manipulin o s'emmagatzemin productes explosius s'han de disposar de tal manera que, o salvaguardin les zones que es consideri necessari protegir per limitar els efectes d'una explosió en el seu interior, o salvaguardin el local pel que fa a una explosió exterior a aquest, o compleixin simultàniament totes dues missions.

7. Com a defenses o proteccions es poden utilitzar accidents naturals del terreny, murs, terraplens, merlets o cavitats artificials.

8. Quan la defensa o protecció s'estableixi a base de terraplens, pot estar coberta de material, natural o artificial, que garanteixi, si s'escau, el perfil d'aquella.

9. En els projectes corresponents s'ha de justificar la no-construcció, si s'escau, de les defenses o proteccions esmentades, o les característiques d'aquestes, en cas que es construeixin, i s'han de tenir en compte, en aquest supòsit, les recomanacions relatives a la seva construcció, que conté la ITC número 9.

10. S'han de prendre les degudes precaucions per a la circulació del personal en els espais exposats a un risc evident i s'ha d'evitar aquella en la mesura que sigui possible.

11. Sense perjudici de les competències de l'Administració forestal corresponent:

a) Sempre que les característiques del terreny i les condicions climàtiques ho permetin, s'ha de procurar fomentar la reforestació al voltant de les zones i els edificis perillosos, per contribuir a disminuir els efectes en cas d'accident.

b) Les plantacions han de ser no resinoses i s'han de disposar de tal manera que compleixin la finalitat per a la qual estan destinades, i no impliquin cap risc respecte als edificis que envolten.

12. Els passadissos d'accés als edificis perillosos han de tenir una amplada suficient per garantir l'evacuació ràpida del personal existent en aquests, i l'amplada mínima ha de ser de dos metres. S'ha de mantenir net l'espai situat davant les portes dels edificis esmentats.

13. En els edificis o locals perillosos en què durant el desenvolupament del procés productiu estigui necessàriament present el personal, les portes han d'obrir cap enfora o, si no és possible, han de quedar obertes i convenientment assegurades quan hi hagi personal a l'interior del local, i, en tot cas, han d'estar lliures de traves o obstacles que en puguin impedir el desallotjament.

14. Les finestres dels edificis o locals perillosos han d'estar dotades de sistemes de tancament que ofereixin seguretat suficient. Els seus buits han d'estar tancats per material translúcid, fragmentable sense risc de tall. Si estan tancats per vidres, aquests han d'estar armats o protegits per una tela metàl·lica o una altra protecció adequada.

15. Les portes dels edificis o locals perillosos han d'estar dotades de sistemes de tancament que ofereixin seguretat suficient.

16. El terra dels edificis o locals perillosos ha de complir els requisits exigits per les característiques dels explosius que es fabriquin o manipulin, i han de constituir, en qualsevol cas, una superfície unida, sense esquerdes o fissures, fàcils de netejar i rentar, que, a més, compleixi la condició d'impermeabilitat quan es tracti de paviments sobre els quals es puguin vessar explosius en estat líquid.

17. Els canalons i altres conductes de drenatge, dins i fora dels edificis o locals perillosos, han de ser fàcils d'inspeccionar i netejar en tots els seus trams. Sempre que les seves característiques ho permetin, han d'estar descoberts o han de ser fàcilment accessibles i han d'estar dissenyats de manera que els residus explosius arrossegats per l'aigua es dipositin en un decantador del qual es puguin recollir.

18. Les parets dels edificis o locals perillosos han de formar superfícies llises, sense esquerdes ni fissures, i han de ser fàcils de netejar i rentar.

19. Quan sigui necessària la calefacció en edificis o locals perillosos, s'ha de procurar a través de sistemes d'aire, aigua o vapor de baixa pressió o un altre mitjà similar adequat. No es poden utilitzar focus calorífics d'ignició o incandescència, excepte que estiguin protegits adequadament i aprovats expressament pel delegat del Govern a la comunitat autònoma, previ informe de l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia.

20. En el cas de sistema de calefacció per aigua o vapor en edificis o locals perillosos en què hi hagi risc de producció de pols explosiva, els radiadors han de ser llisos, no han d'estar formats per tubs d'aletes i s'han de col·locar en llocs on no es produeixin dipòsits de pols de manera que aquests i el seu entorn es puguin netejar fàcilment. Així mateix, s'han de protegir perquè no s'hi puguin col·locar objectes a sobre, en cas que aquest fet pugui suposar un risc.

21. En els edificis o locals esmentats no hi ha d'haver elements o factors capaços de provocar alteracions sobtades o intenses de la temperatura ambient.

22. En el cas dels sistemes de calefacció per aire calent, els seus generadors s'han de disposar a l'exterior del local perillós i han d'aspirar l'aire de l'exterior. Només s'autoritza la captació d'aire del local perillós quan s'utilitzi un filtre de reciclatge que en garanteixi la neteja.

23. L'entrada d'aire calent en els edificis o locals perillosos s'ha de situar en zones on no tendeixi a acumular-se la pols.

24. Les ventilacions i captacions d'aire en els edificis o locals perillosos, destinades a disminuir o eliminar concentracions de gasos, vapors o pols, han de preveure la possibilitat d'una neteja eficaç d'aquestes.

25. Les centrals productores de calor s'han de situar en edificis independents i a una distància adequada dels edificis perillosos.

26. L'ús d'energia elèctrica a l'interior dels edificis o locals perillosos s'ha d'adaptar al que disposa la ITC número 13.

27. Les instal·lacions en què la falta d'energia elèctrica pot presentar un risc han de disposar de generadors d'electricitat per a casos d'emergència.

28. Els edificis perillosos han d'estar sempre protegits per parallamps que han de respondre al que estableix la ITC número 9.

29. Les dependències de la fàbrica han d'estar dotades de mitjans per combatre qualsevol conat d'incendi.

30. Al recinte fabril o a les seves proximitats hi ha d'haver reserves adequades d'aigua per a cas d'incendi, susceptibles de ser utilitzades en qualsevol moment.

Article 48. *Tempestes.*

Quan es formi i amenaci una tempesta amb descàrrega elèctrica als voltants de les instal·lacions de la fàbrica, s'han de suspendre els treballs en les zones perilloses, al mateix temps que es prenen mesures apropiades en cada cas mentre aquella duri, excepte que aquesta interrupció pugui ser causa d'un perill més gran.

Article 49. *Comunicació d'accidents.*

1. L'empresari titular de la fàbrica està obligat a comunicar, de manera immediata, a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern a la comunitat autònoma on estigui ubicada la fàbrica, qualsevol accident greu o mortal que es produeixi en el seu recinte, així com qualsevol reparació que, com a conseqüència de l'accident, es vegi obligat a executar. Tot això sense perjudici de l'obligació de l'empresari titular de la fàbrica de requerir de manera immediata les altres autoritats que per naturalesa dels fets hagin d'intervenir.

2. En qualsevol cas, l'empresa té obligació d'informar dels accidents esmentats l'autoritat laboral competent quan amb motiu dels accidents esmentats s'hagi produït l'accident de treball d'un treballador de l'empresa, de conformitat amb el que preveu l'article 23.3 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, o l'àmbit de la Seguretat Social de conformitat amb el que estableix l'Ordre del Ministeri de Treball i Seguretat Social de 16 de desembre de 1987, per la qual s'estableixen els models per a la notificació d'accidents de treball i es donen instruccions per a la seva formalització i tramitació. Així mateix, s'ha de tenir en compte el que disposa l'Ordre TAS/2926/2002, de 19 de novembre, per la qual s'estableixen nous models per a la notificació d'accidents de treball i se'n possibilita la transmissió per procediment electrònic.

3. L'empresari té l'obligació de dur a terme, davant de qualsevol accident laboral ocorregut en els centres de treball compresos en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reglament, la investigació corresponent per tal de determinar-ne les causes i la necessitat d'adoptar noves mesures de prevenció i protecció. Tota aquesta informació s'ha de presentar igualment a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern a la comunitat autònoma corresponent.

4. Addicionalment, les conclusions de la investigació de l'accident les ha de remetre a la Inspecció de Treball i Seguretat Social l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern corresponent.

Article 50. *Transport dins la fàbrica.*

1. El trasllat de productes explosius entre les diferents dependències de la fàbrica s'ha d'efectuar en recipients tancats o coberts, llevat que convenientment estiguin envasats o embalats, i s'han d'evitar xocs i friccions. Aquest transport i distribució s'han d'ajustar al que disposa la ITC número 34.

2. Els productes explosius han de sortir de les fàbriques i dels dipòsits en les condicions que estableixen els reglaments de transport de mercaderies perilloses vigents en cada moment, o els acords internacionals sobre la matèria subscrits per Espanya, quan es tracti d'exportacions.

Article 51. *Residus de productes.*

En relació amb els residus de primeres matèries perilloses o de productes explosius produïts o utilitzats en la fabricació, cal atènyer-se al que disposa la ITC número 12.

Secció 2a Disposicions en matèria de seguretat ciutadana

Article 52. Tancament i vigilància de les fàbriques.

1. Sense perjudici que el Ministeri de l'Interior, a través de la Direcció General de la Guàrdia Civil, adopti les mesures de protecció, control, i inspecció de les fàbriques d'explosius que consideri necessàries pel que fa a la competència que li atorga l'ordenament jurídic, les fàbriques esmentades han d'estar sota la vigilància i protecció de vigilants d'explosius, d'acord amb el Pla de seguretat ciutadana de la instal·lació, elaborat per un director o cap de seguretat, aquest últim pertanyent a una empresa de seguretat, el qual ha d'aprovar la Intervenció Central d'Armes i Explosius, de conformitat amb el que estableix la ITC número 1. Aquesta vigilància humana es pot substituir per uns mitjans físics i electrònics, de conformitat amb el que disposa la Instrucció esmentada, que igualment ha de recollir el Pla de seguretat ciutadana.

2. Les fàbriques d'explosius han de disposar d'un tancament en les condicions i amb la finalitat que indica la ITC número 1. Han de disposar d'una porta principal i les secundàries que siguin justificadament necessàries per a la seguretat, incloses les sortides d'emergència, segons la seva normativa específica, totes aquestes de resistència anàloga a la de la tanca.

3. Des de les diferents zones de la fàbrica s'ha de poder establir comunicació amb els vigilants d'explosius que en facin la custòdia, i l'empresa de seguretat encarregada d'aquesta ha d'assegurar la comunicació entre la seva seu i el personal que exerceixi la vigilància i protecció de la fàbrica.

4. La Direcció General de la Guàrdia Civil pot exigir un sistema d'alarma eficaç en connexió amb la Unitat de la Guàrdia Civil que designi.

5. Els vigilants d'explosius han d'extremar la vigilància respecte a l'entorn del recinte fabril i de les zones, els edificis i els locals perillosos que s'hi comprenen.

6. Prèvia autorització de la Intervenció Central d'Armes i Explosius, es pot substituir, totalment o parcialment, la vigilància i protecció mitjançant vigilants d'explosius per un sistema de seguretat electrònica contra robatori i intrusió en connexió amb una central receptora d'alarmes o un centre de control de seguretat.

7. El tancament de les fàbriques ha de tenir una altura no inferior a 2 metres i 50 centímetres, dels quals els 50 centímetres superiors han de ser necessàriament de filat espinós, inclinat cap a l'exterior 45° respecte a la vertical.

8. En qualsevol cas, ha d'estar net i no ha de presentar irregularitats o elements que permetin escalar-lo. Queda prohibit, excepte autorització explícita, qualsevol tipus de construcció a l'interior del recinte de la fàbrica a menys de 10 metres del tancament.

9. Les portes d'accés al recinte de la fàbrica, en els períodes en què aquest accés estigui obert, han d'estar subjectes a una vigilància constant per part del personal de seguretat d'explosius en el nombre que determini la Intervenció Central d'Armes i Explosius en el Pla de seguretat ciutadana que ha de controlar l'entrada i la sortida de persones o coses i ha de disposar d'un mètode de connexió eficaç per transmetre alarmes en cas de necessitat.

10. Les portes d'accés esmentades han de respondre a les característiques exigides per a la resta del tancament i el seu pany ha de ser de seguretat.

11. Les plantes de fabricació i edificis en què es continguin o manipulin matèries explosives han d'estar, en la seva totalitat, dins d'un recinte amb un tancament adequat, dotat d'un corredor exterior constituït per una franja de terreny, almenys, de tres metres d'amplada, del tot net de manera que faciliti una vigilància i protecció efectives.

12. Les mesures de vigilància i protecció que estableix la ITC número 1 d'aquest Reglament són de compliment obligat per a les fàbriques d'explosius.

Article 53. *Controls d'entrada i sortida.*

1. Només s'ha de permetre l'entrada a les fàbriques o la sortida d'aquestes a les persones o coses que gaudeixin d'autorització a aquest efecte i amb les verificacions o els controls previs que siguin oportuns.
2. L'accés a una fàbrica d'explosius de persones alienes a aquesta requereix el seu registre en un llibre de visites habilitat a aquest efecte, amb la identificació prèvia corresponent.
3. Aquestes persones han de ser informades de les condicions generals de seguretat i del Pla d'evacuació, i durant la seva permanència han d'estar acompanyades d'un empleat a les instruccions del qual s'han d'atenir escrupolosament, llevat que la seva presència, per raons d'inspecció o de la seva activitat, impliqui l'estada contínua o freqüent, cas en què s'han d'atenir a les normes i instruccions que els faciliti prèviament la direcció tècnica o l'encarregat.

Article 54. *Normes relatives a l'acompliment de l'activitat de la fàbrica.*

1. No es poden introduir en el recinte fabril begudes alcohòliques ni efectes que permetin produir foc o siguin susceptibles d'afectar la seva seguretat. Queda prohibit treure, sense l'autorització pertinent, del recinte fabril qualsevol producte o residu perillós.
2. Els serveis de vigilància han d'efectuar periòdicament, i sense necessitat d'avís previ, registres individuals, que compleixin les prescripcions contingudes a l'article 18 de la Llei de l'Estatut dels treballadors, el text refós del qual va ser aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, per vetllar pel compliment del que disposa l'apartat anterior. Aquestes actuacions s'han de portar a terme d'acord amb un pla de registres que ha de formar part del Pla de seguretat ciutadana que hagi autoritzat la Intervenció Central d'Armes i Explosius i, que ha de supervisar la Intervenció d'Armes i Explosius que per demarcació li correspongui, a la qual se li ha de trametre mensualment, dins dels cinc primers dies hàbils, una part resum de les actuacions efectuades.
3. El personal ha de mantenir ordre a l'entrada i la sortida de la fàbrica i les seves dependències, així com durant la permanència en aquestes, i li queda prohibida l'estada en aquestes fora de l'horari laboral corresponent, llevat que expressament se li permeti.
4. Quan cessi l'activitat en els edificis o locals perillosos, s'han de tancar les portes i finestres, i assegurar-les degudament i s'han d'activar els sistemes d'alarma, si escau.

Secció 3a Disposicions en matèria de defensa nacional

Article 55. *Funcionament de les fàbriques d'explosius en aspectes de defensa nacional.*

1. El Ministeri de Defensa pot supervisar les activitats i el funcionament de les fàbriques d'explosius en els aspectes concernents a la defensa nacional.
2. Les fàbriques d'explosius que siguin d'interès per al Ministeri de Defensa per aspectes relatius a la defensa nacional poden tenir un enginyer inspector militar, designat pel Ministeri de Defensa, entre el personal dels cossos d'enginyers dels exèrcits. Per a l'acompliment de la seva missió pot sol·licitar tota la informació que necessiti, en qualsevol moment, sobre els mitjans de producció, la capacitat i l'estat de les instal·lacions productives, així com sobre la destinació dels productes fabricats i el compliment de les mesures de seguretat de les instal·lacions. En qualsevol moment pot comprovar la veracitat d'aquestes informacions mitjançant les visites d'inspecció pertinents a les factories. També ha de vetllar, si s'escau, pel compliment dels contractes de subministrament a les Forces Armades, amb la finalitat que assoleixin una efectivitat plena quant als termes, les condicions i els terminis que s'hi prevegin, i, a aquests efectes, pot sol·licitar a l'autoritat competent l'adopció de totes les mesures que consideri necessàries. Així mateix, les fàbriques d'explosius que subministrin productes al Ministeri de Defensa, o les que siguin d'interès per al Ministeri esmentat, poden tenir un enginyer inspector militar, designat per aquest Ministeri, entre el personal dels cossos d'enginyers dels exèrcits.

3. L'enginyer inspector militar, si en la seva actuació supervisora troba motius fundats que aconsellin la paralització, total o parcial, d'una fàbrica d'explosius, pot sol·licitar al delegat del Govern la retirada o restricció del permís de funcionament concedit. En els casos d'emergència, pot decretar la suspensió provisional de totes les activitats de la fàbrica o de part d'aquestes, i ha de donar compte immediat a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia i al delegat del Govern a la comunitat autònoma, que ha de resoldre el que sigui oportú en el termini de 10 dies. Els enginyers inspectors militars, les àrees funcionals d'Indústria i Energia i les intervencions d'armes i explosius s'han de facilitar mútuament les informacions i dades que considerin d'interès per acomplir millor la seva missió, en l'àmbit de les seves competències respectives. Si troben en la seva actuació fets o circumstàncies dels quals hagi d'entendre, per raons de la matèria, alguna altra autoritat, els han de posar en coneixement d'aquesta.

TÍTOL III

Dipòsits d'explosius

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 56. *Dipòsits.*

1. S'entén per dipòsit el recinte o lloc que conté un o més polvorins.
2. Els dipòsits poden ser de tres tipus:

a) Dipòsit de productes acabats, integrats o no integrats en una fàbrica, amb fins de comercialització d'explosius: són els destinats a emmagatzemar els productes explosius acabats de fabricació pròpia i, si s'escau, els productes explosius acabats procedents de tercers fabricants.

b) Dipòsit auxiliar associat a una fàbrica d'explosius: són els destinats a emmagatzemar les matèries i els productes explosius necessaris per a la fabricació dels productes acabats.

c) De consum: són els destinats a l'emmagatzematge dels productes acabats per al seu consum pel titular.

3. Els dipòsits de productes acabats, integrats en una fàbrica o no, poden subministrar o comercialitzar explosius a qualsevol empresa consumidora d'explosius autoritzada, incloent-hi per tant altres dipòsits, fàbriques o establiments autoritzats, com el mateix consumidor final. De la mateixa manera, els dipòsits de productes acabats es poden proveir directament des de qualsevol establiment autoritzat per a la comercialització d'aquests productes, incloent-hi de tercers països.

En aquests dipòsits únicament s'ha d'emmagatzemar el producte final per a la seva comercialització, és a dir, producte amb marcatge CE o amb autorització específica segons estableix l'article 21.

4. Excepcionalment i, amb autorització del delegat de Govern, previ informe de l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia i de la Intervenció Central d'Armes i Explosius, les fàbriques d'explosius poden comercialitzar explosius a granel directament, sense necessitat d'emmagatzemar l'explosiu en el seu dipòsit de productes acabats.

5. Els dipòsits auxiliars associats a una fàbrica d'explosius, i els dipòsits de consum, no han de tenir funció comercial. Aquests dipòsits poden adquirir explosiu directament a qualsevol establiment autoritzat per a la comercialització d'aquests productes, tant si es tracta d'establiments ubicats a Espanya com a la Unió Europea.

6. Les delegacions del Govern han de comunicar a la Direcció General de Política Energètica i Mines i a la Intervenció Central d'Armes i Explosius de la Direcció General de la Guàrdia Civil (d'ara endavant, Intervenció Central d'Armes i Explosius), les dades identificatives dels dipòsits autoritzats amb capacitat total fins a 10.000 kg nets d'explosius i de les persones que intervinguin a les fases de consum d'explosius.

Article 57. *Polvorins.*

1. S'entén per polvorí cada local, dins del recinte d'un dipòsit, condicionat per a l'emmagatzematge d'explosius. No tenen la consideració de polvorins els magatzems a què es refereix l'article 41.3 d'aquest Reglament.
2. Els polvorins poden ser:
 - a) Superficials.
 - b) Semienterrats.
 - c) Subterranis.

Article 58. *Polvorins superficials i semienterrats.*

1. Els polvorins superficials són edificacions a la intempèrie a l'entorn dels quals hi pot haver defenses naturals o artificials o no.

La capacitat màxima de cada polvorí superficial és de 25.000 quilograms nets d'explosius.
2. Els polvorins semienterrats han d'estar recoberts per terra en totes les seves cares, excepte la frontal. Aquest recobriment ha de tenir un gruix mínim d'un metre a la part superior de l'edifici; les terres han de descendir per totes les seves parts segons el seu talús i no poden tenir en cap dels seus punts de caiguda un gruix inferior a un metre.

La capacitat màxima d'emmagatzematge de cada polvorí semienterrat és de 50.000 quilograms nets d'explosius.

Article 59. *Polvorins subterranis.*

1. Els polvorins subterranis són excavacions a les quals s'accedeix des de l'exterior mitjançant un túnel, una rampa, un pou inclinat o un pou vertical.
2. La capacitat màxima de cada polvorí subterrani o nínxol és de 5.000 quilograms nets; però es limita a 1.000 quilograms nets si el polvorí està proper a tasques en què es prevegi la presència habitual de persones.
3. La capacitat màxima dels dipòsits subterranis és de 10.000 kg.
4. Els dipòsits subterranis d'explosius s'han d'instal·lar en llocs aïllats que no serveixin de pas per a cap altra activitat diferent del proveïment de matèries explosives i han d'estar ubicats de manera que en cas d'explosió o incendi els fums no siguin arrossegats, pel corrent de ventilació, a llocs ocupats per treballadors. La instal·lació de dipòsits subterranis d'explosius ha de seguir les exigències de la ITC número 17.

Article 60. *Garanties tècniques.*

Els polvorins s'han de construir amb les degudes garanties tècniques en funció de la seva capacitat d'emmagatzematge i de la naturalesa de les matèries a què es destinin. En tot cas, han de complir el que disposa la ITC número 9.

Article 61. *Responsables.*

Del funcionament i la seguretat dels dipòsits, n'han de respondre els seus titulars o aquells a qui s'hagi atorgat el gaudi de la titularitat, sense perjudici de la responsabilitat corresponent a l'empresa de seguretat encarregada de la seva vigilància. En cas que es tracti de persones jurídiques, n'han de respondre els seus representants legals.

CAPÍTOL II

Dipòsits de productes acabats i dipòsits de consum

Secció 1a Normes generals

Article 62. *Autorització de dipòsits de productes acabats i dipòsits de consum explosius.*

1. L'establiment de dipòsits de productes acabats no integrats en una fàbrica i de consum fins a una capacitat total de 10.000 quilograms nets d'explosius l'ha d'autoritzar el delegat del Govern a la comunitat autònoma, previ informe de l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia i Intervenció Central d'Armes i Explosius. Els dipòsits de més capacitat els ha d'autoritzar el Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, previ informe favorable del Ministeri de Defensa i de la Direcció General de la Guàrdia Civil, escoltats els delegats del Govern a les comunitats autònomes. Els dipòsits de productes acabats integrats a les fàbriques s'han d'autoritzar de manera conjunta amb aquelles, tal com especifica l'article 26.

2. Es consideren clandestins els dipòsits o polvorins que no estiguin emparats per la corresponent autorització oficial.

3. L'autorització per a l'establiment o la modificació substancial d'un dipòsit requereix l'obertura d'un període d'informació pública.

Article 63. *Sol·licituds.*

1. Les persones naturals o jurídiques que es proposin establir un dipòsit de productes acabats no integrats en una fàbrica, o de consum, d'acord amb el que estableix l'article anterior, han de formular la sol·licitud corresponent, acompanyada d'un projecte visat signat per un titulat universitari competent en la matèria, que compregui, almenys:

- a) Memòria descriptiva amb detall de:
 - i. Disposicions adoptades per al compliment del que disposa aquest Reglament.
 - ii. Capacitat projectada del dipòsit, tipus de productes a emmagatzemar i divisions de risc.
 - iii. Característiques constructives de les instal·lacions que integren el dipòsit.
 - iv. Documentació relativa a la prevenció d'accidents greus segons el que disposa la ITC número 10.
 - v. Esborrany del Pla de seguretat ciutadana segons el que disposa la ITC número 1.
 - vi. Lloc, instal·lacions i procediments d'eliminació o inertització, segons el que disposa la ITC número 12.
 - vii. Termini d'execució del projecte.
- b) Plànols d'implantació de les instal·lacions i plànol topogràfic en el qual figuri l'emplaçament del dipòsit i els terrenys limítrofs en un radi que cobreixi les distàncies de seguretat o de tres quilòmetres en cas que siguin inferiors, amb les dades necessàries per determinar les distàncies indicades a la ITC número 9.
- c) Pressupost de la inversió prevista.
- d) Sol·licitud d'inici d'avaluació d'impacte ambiental, si s'escau, en virtut del que estableix la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental.
- e) Identitat dels representants legals i dels membres del Consell d'Administració, quan es tracti de persones jurídiques.

2. Per resoldre millor es poden obtenir del sol·licitant totes les dades complementàries que es considerin oportunes.

3. Les sol·licituds per a l'establiment de dipòsits de productes acabats i de consum fins a una capacitat total de 10.000 quilograms nets d'explosius s'han de presentar per via electrònica a través de la seu electrònica de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques.

4. Les sol·licituds per a l'establiment de dipòsits de productes acabats i de consum amb una capacitat total superior a 10.000 quilograms nets d'explosius s'han de presentar per via electrònica a través de la seu electrònica del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital.

Article 64. *Modificacions en dipòsits.*

1. Les autoritzacions per a la modificació substancial de dipòsits de productes acabats no integrats a una fàbrica, o dipòsits de consum, s'han de sol·licitar a la mateixa autoritat a qui correspongui autoritzar-ne l'establiment en cas de nova instal·lació, el qual ha de resoldre segons el procediment que estableix l'article 62. La sol·licitud s'ha d'acompanyar d'un projecte visat signat per un titulat universitari competent en la matèria en el qual es reflecteixin els canvis que es pretenguin introduir, amb una memòria descriptiva, i es detalli la repercussió de les innovacions quant a capacitat d'emmagatzematge, seguretat o canvi d'activitat, si s'escau.

S'entén per modificació substancial la que modifiqui en més d'un 25% les distàncies de regulació d'emplaçament que estableix la ITC número 9, o suposi un canvi d'activitat a dur a terme en el dipòsit, o un canvi de la capacitat total del conjunt de la instal·lació. No es considera canvi d'activitat l'emmagatzematge d'altres mercaderies perilloses de la classe 1 establerta a la reglamentació sobre transport de mercaderies perilloses.

2. Quan la modificació d'un dipòsit autoritzat suposi sobrepassar els límits de capacitat d'emmagatzematge que s'hi estableixen, s'ha de tramitar d'acord amb el que hi ha establert per a la modificació substancial de les fàbriques d'explosius.

3. Les autoritzacions per a la resta de modificacions dels dipòsits s'han de sol·licitar, i s'hi ha d'adjuntar un projecte visat dels canvis que es pretenguin introduir, al delegat del Govern a la comunitat autònoma, el qual ha de resoldre previ informe de l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia, que ha d'assenyalar les condicions en què s'ha d'efectuar, i de la Intervenció Central d'Armes i Explosius quant a les possibles afeccions en matèria de seguretat ciutadana.

4. En cap cas no es poden atorgar autoritzacions de trasllat per canviar l'emplaçament de dipòsits, i per fer-ho s'ha de procedir necessàriament a la instrucció d'un expedient de nou establiment.

5. Les sol·licituds a què es refereix aquest article s'han de presentar per via electrònica a través de la seu electrònica de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques o a través de la seu electrònica del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, segons correspongui la seva autorització.

Article 65. *Utilització dels dipòsits.*

1. Els dipòsits només els poden utilitzar els qui estiguin reconeguts com els seus titulars.

2. Igualment els poden utilitzar les persones físiques o jurídiques a qui aquests titulars cedeixin la seva explotació.

3. La cessió de l'explotació i el canvi en la titularitat d'un dipòsit requereix l'aprovació de l'autoritat a la qual correspongui atorgar l'autorització per al seu establiment. Amb caràcter general, només es pot cedir l'explotació o la titularitat d'un dipòsit en el seu conjunt, no dels seus polvorins per separat.

4. Amb caràcter excepcional i per raons justificades, previ informe i amb les condicions que estableixin l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia i la Intervenció Central d'Armes i Explosius, l'autoritat esmentada a l'apartat anterior pot autoritzar la cessió temporal d'un o més polvorins d'un dipòsit, i el titular del dipòsit n'és el responsable últim.

5. Qualsevol cessió requereix que el cessionari acreditat que compleix els requisits exigibles que preveu aquest Reglament.

6. Les sol·licituds a què es refereix aquest article s'han de presentar per via electrònica a través de la seu electrònica de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques o a través de la seu electrònica del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, segons correspongui la seva autorització.

Article 66. *Concessió d'autorització d'establiment d'un dipòsit.*

1. Només s'ha de concedir una autorització per a l'establiment d'un dipòsit o modificació substancial quan la petició respongui a necessitats degudament justificades. Aquestes autoritzacions són intransferibles, llevat d'autorització expressa, d'acord amb l'article 65.

2. En les autoritzacions per a l'establiment d'un dipòsit d'explosius o modificació substancial s'ha de fer referència expressa a:

- a) Persona natural o jurídica a favor de la qual s'expedeixen.
- b) Classe de dipòsit.
- c) Emplaçament del dipòsit, amb indicació dels seus polvorins i distàncies que el condicionen.
- d) Capacitat màxima d'emmagatzematge permesa per polvorí.
A l'autorització s'ha de detallar la capacitat màxima de cada polvorí per a cadascuna de les divisions de risc, suposant que la totalitat del que hi ha emmagatzemat es correspon amb la divisió de risc més desfavorable.
- e) Capacitat màxima del dipòsit.
- f) Matèries l'emmagatzematge de les quals s'autoritzi.
- g) Condicions específiques a què se sotmet l'autorització.
- h) Termini d'execució del projecte, amb la data en què s'han d'ultimar les instal·lacions.
- i) Pla de prevenció d'accidents greus segons el que disposa la ITC número 10, si escau.
- j) Referència a les condicions particulars sobre l'ús del sòl de l'emplaçament i mediambientals que pugui haver imposat l'autoritat competent en la matèria.
- k) Referència al pla d'emergència aprovat.
- l) Autorització expressa de les instal·lacions i els procediments autoritzats per a l'eliminació i la inertització, la reutilització o el reciclatge.
- m) Referència al Pla de seguretat ciutadana aprovat.

Article 67. *Certificat d'idoneïtat i posada en marxa.*

1. Finalitzades les operacions d'instal·lació o modificació substancial del dipòsit de productes acabats no integrat a la fàbrica, o de consum, els serveis de l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia han de fer una visita d'inspecció, igual que la Intervenció Central d'Armes i Explosius, per verificar el compliment de les normes reglamentàries i de les condicions específiques que s'hagin assenyalat a l'autorització.

Per dur a terme aquestes inspeccions, les àrees funcionals d'Indústria i Energia poden requerir a l'empresa titular del dipòsit l'informe d'una entitat col·laboradora de l'Administració.

2. Si el resultat de la inspecció és satisfactori, l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia ha d'expedir un certificat d'idoneïtat als efectes de la posada en marxa del dipòsit, i ha de donar un termini per fer-ho.

3. La posada en funcionament dels polvorins i elements que integren el dipòsit està condicionada a l'obtenció d'un permís del delegat del Govern, que s'atorga, si s'escau, a la vista del certificat d'idoneïtat i de l'informe favorable de la Intervenció Central d'Armes i Explosius sobre el compliment de l'establiment de les mesures de seguretat i vigilància aprovades en el corresponent Pla de seguretat ciutadana.

4. El delegat del Govern ha de remetre una còpia del permís a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia, a l'ajuntament del lloc on radiqui el dipòsit i a la Intervenció Central d'Armes i Explosius.

Article 68. *Caducitat de les autoritzacions.*

Les autoritzacions caduquen quan hagi transcorregut el termini d'execució i no s'hagin ultimat les instal·lacions en la data prevista per causa imputable als mateixos interessats els quals, en tot cas, poden sol·licitar una pròrroga mentre segueixin vigents.

Article 69. *Invalidesa dels permisos.*

1. Els permisos de funcionament perden la seva validesa quan totes les instal·lacions romanguin inactives durant un període d'un any, cas en què, per poder reprendre l'activitat es necessita un permís del delegat del Govern, previ informe de l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia i de la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil de la comandància que correspongui.

2. Si transcorregut el termini corresponent fins a la inspecció següent d'acord amb el que disposa l'article 82, la instal·lació continua inactiva, s'inicia, d'ofici o a instància de part, l'expedient de tancament definitiu.

Article 70. *Registres d'explosius en els dipòsits.*

1. L'empresari titular del dipòsit de productes acabats no integrat en una fàbrica, o dipòsit de consum, ha de designar la persona encarregada de la gestió dels registres de productes explosius. Aquests registres s'han de portar per procediments electrònics, informàtics o telemàtics.

2. Mensualment, dins dels cinc primers dies hàbils, els responsables dels registres els han de presentar per mitjans electrònics, informàtics o telemàtics per a la seva supervisió a la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil que per demarcació els correspongui.

3. Els registres s'han d'ajustar al que estableix la ITC número 24.

Secció 2a Disposicions sobre seguretat industrial i seguretat i salut en el treball

Article 71. *Emplaçaments dels polvorins.*

1. Els emplaçaments dels polvorins es regeixen pel que estableix la ITC número 9.

2. El règim de distàncies que assenyalava l'apartat anterior es refereix al polvorí unitat. En el recinte del dipòsit en el qual hi ha diversos polvorins, les mesures aplicables són les corresponents al polvorí de màxima capacitat o perillositat, sempre que hi quedin compreses les distàncies dels altres.

Article 72. *Alteracions en l'entorn.*

1. Quan després de l'establiment d'un dipòsit es produeixin alteracions que, tenint en compte les distàncies exigides a l'article anterior, deixin sense efecte l'autorització, i amb això obliguin a l'aixecament del dipòsit, es pot tolerar un marge de reducció de fins a un 25 per 100 d'aquestes distàncies, sempre que quedi suficientment garantida la seguretat de les persones i els béns.

2. Aquest marge de reducció només el pot atorgar l'autoritat a qui correspongui atorgar l'autorització de l'establiment, prèvies les verificacions necessàries.

3. És preceptiu l'informe de la Direcció General de Política Energètica i Mines en els expedients administratius d'autorització d'obres i serveis en terrenys compresos dins de les distàncies d'emplaçament que indica la ITC número 9.

4. Es requereix que l'informe esmentat sigui favorable quan es pretengui transformar en urbanitzable o edificable el sòl comprès dins de les distàncies indicades que no tingués aquestes qualificacions en el moment d'obtenir la llicència municipal per a l'establiment del dipòsit.

Article 73. *Direcció tècnica.*

1. L'empresari titular del dipòsit, com a responsable de la seguretat de les instal·lacions, ha de designar la direcció tècnica del dipòsit, que ha de correspondre a un encarregat amb capacitat professional que el faculti per a això, al nomenament del qual ha de donar conformitat expressa el delegat del Govern a la comunitat autònoma, previ informe de l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia i de la Intervenció d'Armes i Explosius de la comandància de la Guàrdia Civil.

2. Aquesta direcció ha de vetllar pel funcionament i la salvaguarda del dipòsit i, en particular, pel compliment de les mesures de seguretat reglamentàries.

Article 74. *Seguretat industrial.*

En el projecte que ha d'acompanyar la sol·licitud d'autorització d'un dipòsit s'ha de justificar expressament el compliment correcte de les disposicions establertes en aquest Reglament en matèria de seguretat industrial i, en particular, les que estableixen les instruccions tècniques complementàries número 9, 12 i 13.

A més, s'ha de justificar el compliment del que disposa la normativa vigent quant a mesures de seguretat contra incendis en establiments industrials.

Article 75. *Seguretat i salut en el treball.*

1. Als efectes de la seguretat i salut dels treballadors, en els polvorins s'ha de tenir en consideració el que disposa la ITC número 14.

2. El compliment de les mesures de seguretat i salut en el treball queda sota la vigilància de les àrees funcionals d'Indústria i Energia corresponents, les quals han de fer les inspeccions i comprovacions pertinents.

3. Així mateix, l'empresari titular del dipòsit d'explosius ha d'elaborar un pla d'autoprotecció de conformitat amb el que disposa el Reial decret 393/2007, de 23 de març, pel qual s'aprova la Norma bàsica d'autoprotecció dels centres, establiments i dependències dedicats a activitats que puguin donar origen a situacions d'emergència.

Article 76. *Polvorins de productes acabats i de consum.*

1. Els polvorins subterranis s'han d'atenir en el seu disseny al que disposa la ITC número 17. La comunicació de cada polvorí subterrani, o del dipòsit que puguin constituir, si són diversos, amb les tasques d'explotació o amb l'exterior s'ha d'efectuar a través d'una galeria trencada, de secció suficient, que en cada angle ha de disposar d'una via de tirades o cambra d'expansió, la longitud de la qual ha de ser com a mínim igual a l'amplada de la galeria.

En els dipòsits subterranis, les mesures de seguretat ciutadana s'han de projectar d'acord amb les característiques específiques de cada cas i han de ser aprovades prèviament per la Intervenció Central d'Armes i Explosius.

Especialment, quan els dipòsits subterranis estiguin ubicats a l'interior d'una explotació minera, la Intervenció Central d'Armes i Explosius ha de determinar, en cada cas, la necessitat o no d'aplicar el que disposa l'article 86.2.

2. La construcció dels polvorins superficials i semienterrats s'ha d'efectuar, si s'escau, d'acord amb el que estableix la ITC número 9.

3. Cada polvorí del dipòsit ha d'estar constituït per un sol local, que pot estar compartimentat o dividit segons panells, i les seves úniques obertures a l'exterior han de ser les corresponents als conductes de ventilació, porta i enllumenat des de l'exterior, degudament protegit. Si l'enllumenat és interior, s'ha de tenir en consideració el que estableix la ITC número 13.

4. La porta dels polvorins del dipòsit ha d'estar proveïda de tancament de seguretat i amb obertura cap enfora.

5. Quan es tracti d'un polvorí subterrani, la porta ha d'estar situada a la desembocadura.

6. Excepte durant les operacions de càrrega i descàrrega, s'ha de mantenir net l'espai situat davant de les portes dels magatzems.

7. Els polvorins superficials i semienterrats han d'estar protegits per parallamps que han de respondre a les normes vigents sobre això, i s'ha de tenir en consideració el que estableix la ITC número 9.

8. El terra dels polvorins ha de complir els requisits exigits per les característiques dels productes que s'emmagatzemin, i ha de constituir en tot cas una superfície unida, sense esquerdes ni fissures, fàcil de netejar i rentar.

9. La ventilació dels polvorins s'ha d'efectuar, en principi, mitjançant sistemes d'aireig natural, i només queda autoritzat l'ús d'aparells aeropropulsats, amb les degudes condicions de seguretat i quan la seva instal·lació estigui situada fora dels polvorins. No obstant això, es permet l'ús interior d'aquests sistemes quan es doni compliment al que estableix la ITC número 13.

Els respiradors han d'estar protegits, dissenyats o condicionats de manera que, a través d'aquests, no sigui possible llançar objectes dins del magatzem.

10. La separació entre polvorins limítrofs, no subterranis, ve determinada per les distàncies que figuren a la ITC número 9. En els dipòsits subterranis, la separació dels polvorins entre si s'ha d'ajustar al que disposa la ITC número 17.

No obstant això, tenint en compte que la transmissió dels efectes d'una possible explosió depèn de les condicions geotècniques dels terrenys, en casos específics, el Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, una vegada efectuats els estudis tècnics corresponents, pot modificar aquestes distàncies i capacitats màximes.

En casos excepcionals, per racionalitat d'implantació dels polvorins d'un dipòsit d'explosius, i als efectes del càlcul de les distàncies entre polvorins, a altres edificis o a l'exterior, els polvorins implicats en un determinat dipòsit es poden considerar un únic polvorí, i aquestes distàncies s'han de calcular sobre la base del total de matèria explosiva que conté l'esmentat polvorí conjunt, que en cap cas pot ser superior a la capacitat màxima d'emmagatzematge unitària permesa a l'article 58.

11. L'emmagatzematge dels productes s'ha d'efectuar amb precaució i en condicions de seguretat. L'apilament dels embalatges es pot dur a terme de manera manual o mecànica, i es pot disposar en prestatges adequats. Per a això, s'han de tenir en compte les disposicions que estableix la legislació vigent aplicable en matèria de seguretat i salut en el treball i, en particular, el Reial decret 487/1997, de 14 d'abril.

Quan s'emmagatzemin caixes superposades, s'han d'apilar amb la tapa cap amunt i la informació i el marcatge visibles.

12. En cap cas no es poden emmagatzemar conjuntament matèries incompatibles entre si. La compatibilitat d'emmagatzematge es recull de manera general a la ITC número 16.

13. Abans d'incorporar-se al seu treball, el personal ha de rebre formació i informació sobre les característiques de les matèries i els productes amb els quals ha d'operar i dels riscos inherents a la seva manipulació, així com de les mesures de prevenció i protecció necessàries. De la mateixa manera, ha de rebre formació específica sobre les pautes d'actuació en cas d'emergència. L'empresa titular del dipòsit ha de conservar un registre intern d'aquesta formació signada pel treballador, a disposició de l'autoritat competent.

14. No es pot encendre foc, ni emmagatzemar matèries combustibles o fàcilment inflamables a l'interior o les proximitats dels polvorins del dipòsit, a excepció dels seus envasos, embalatges i elements i accessoris de paletitzat. Tampoc no es pot penetrar en el recinte del dipòsit amb qualsevol objecte capaç de produir flama o espurna.

15. Les operacions de reparació i manteniment que s'hagin d'efectuar dins del recinte dels polvorins d'un dipòsit les ha d'efectuar personal tècnicament qualificat, i s'han d'adoptar totes les precaucions que siguin necessàries.

Article 77. *Senyalització.*

1. Els polvorins del dipòsit han d'estar clarament identificats mitjançant una clau numèrica, alfabètica o alfanumèrica. Aquesta clau s'ha de ressenyar, de manera ben

visible, a l'exterior de l'edifici, local o magatzem i propera a l'accés. La identificació ha de coincidir amb la que consti en el projecte aprovat.

2. A l'interior dels llocs esmentats, en un lloc visible i al costat de l'accés principal, s'ha de disposar una placa identificativa on es reculli, almenys, la informació següent:

- a) Identificació de l'edifici o local.
- b) Nombre màxim de persones que pot allotjar simultàniament.
- c) Quantitat màxima d'explosius que pugui contenir, si escau, i divisió de risc.
- d) Mesures generals de seguretat.
- e) Normes que s'han d'adoptar en cas d'emergència.

Article 78. *Servei contra incendis.*

1. És obligatòria l'existència d'un servei contra incendis, que pot estar format per personal del dipòsit, per combatre el foc que es pugui originar en qualssevol de les instal·lacions, d'acord amb un pla prèviament establert pel titular responsable de la instal·lació, que s'ha de revisar periòdicament. Aquest pla ha d'incloure els mitjans humans, les funcions, els procediments d'actuació, la formació rebuda i els mitjans tècnics del servei contra incendis.

2. El personal del dipòsit assignat eventualment al servei contra incendis ha de rebre instrucció periòdica.

Article 79. *Comunicació d'accidents.*

1. L'empresari titular del dipòsit està obligat a comunicar, de manera immediata, a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern a la comunitat autònoma on estigui ubicat el dipòsit, qualsevol accident greu o mortal que es produeixi en el seu recinte, així com qualsevol reparació que, com a conseqüència de l'accident, es vegi obligat a executar. Tot això sense perjudici de l'obligació de l'empresari titular del dipòsit de requerir de manera immediata les altres autoritats que per la naturalesa dels fets hagin d'intervenir.

2. En qualsevol cas, l'empresa té obligació d'informar d'aquests accidents l'autoritat laboral competent quan en ocasió dels accidents esmentats s'hagi produït l'accident de treball d'un treballador de l'empresa, de conformitat amb el que preveu l'article 23.3 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, o en l'àmbit de la Seguretat Social, de conformitat amb el que estableix l'Ordre del Ministeri de Treball i Seguretat Social de 16 de desembre de 1987, per la qual s'estableixen els models per a la notificació d'accidents de treball i es donen instruccions per al seu emplenament i tramitació, així com l'Ordre TAS/2926/2002, de 19 de novembre, per la qual s'estableixen nous models per a la notificació dels accidents de treball i es possibilita la seva transmissió per procediment electrònic.

3. L'empresari té l'obligació de dur a terme, davant de qualsevol accident laboral ocorregut en els centres de treball compresos en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reglament, la investigació corresponent per tal de determinar-ne les causes i la necessitat d'adoptar noves mesures de prevenció i protecció. Tota aquesta informació s'ha de presentar igualment a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern a la comunitat autònoma corresponent.

4. Addicionalment, les conclusions de la investigació de l'accident les ha de remetre a la Inspecció de Treball i Seguretat Social l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern corresponent.

Article 80. *Transport a l'interior del dipòsit.*

El transport i la distribució d'explosius a l'interior del dipòsit s'han d'ajustar al que disposa la ITC número 34.

Article 81. *Inspeccions dels dipòsits.*

1. La inspecció en matèria de seguretat industrial i de seguretat i salut en el treball dels dipòsits de productes acabats correspon a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia en el territori de la qual radiquin aquells.

Per dur a terme aquestes inspeccions en matèria de seguretat industrial, les àrees funcionals d'Indústria i Energia poden requerir a l'empresa titular del dipòsit l'informe d'una entitat col·laboradora de l'Administració.

2. L'Àrea esmentada ha de vetllar perquè les instal·lacions i activitats s'acomodin a les autoritzacions oficials en què s'empari el seu funcionament. Així mateix, s'ha de cuidar de l'observança estricta de les prescripcions reglamentàries.

Article 82. *Freqüència de les inspeccions.*

Els dipòsits d'explosius han de ser objecte d'inspeccions tècniques ordinàries, almenys, cada dotze mesos. Sense perjudici d'això, quan les àrees funcionals d'Indústria i Energia tinguin coneixement que s'ha produït qualsevol anomalia en un dipòsit ubicat en el territori de la seva jurisdicció, han de disposar de manera immediata una inspecció perquè n'investigui les causes i emeti l'informe corresponent, sense perjudici d'adoptar les mesures que siguin necessàries.

Article 83. *Registre d'inspeccions.*

1. Cada dipòsit ha de tenir un registre oficial segons el format autoritzat per la Direcció General de Política Energètica i Mines, que ha d'estar constituït per les còpies de les actes formalitzades, en què ha de quedar constància del resultat de totes les inspeccions de què sigui objecte l'establiment, segons el model que figura a la ITC número 24.

2. Les àrees funcionals d'Indústria i Energia, per la seva part, han de portar un registre general d'inspeccions en el qual s'han de transcriure les anotacions que s'efectuïn en els registres dels dipòsits a què es refereix l'apartat anterior.

3. Els resultats dels registres que esmenten els apartats anteriors es poden arxivar en suport informàtic.

Article 84. *Prescripcions obligatòries.*

1. Les àrees funcionals d'Indústria i Energia poden formular prescripcions obligatòries ajustades a la normativa vigent o observacions a títol de recomanació, i s'han de distingir clarament les unes de les altres a les anotacions dels registres a què es refereix l'article anterior.

2. Les prescripcions obligatòries s'han de complir dins del termini que s'hi assenyali, llevat d'una oposició raonada davant el delegat del Govern a la comunitat autònoma feta en un termini de 15 dies des de la seva notificació.

3. En casos d'urgència, la mateixa Àrea Funcional d'Indústria i Energia pot decidir el compliment immediat de les seves prescripcions, i ha de donar coneixement de les actuacions al delegat del Govern a la comunitat autònoma.

Article 85. *Paralització de l'activitat.*

1. Si l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia troba en la seva actuació supervisora motius fundats que aconsellin la paralització, total o parcial, de l'activitat, pot sol·licitar al delegat del Govern la revocació o restricció del permís de funcionament atorgat.

2. En cas d'emergència, la mateixa Àrea Funcional d'Indústria i Energia pot decretar la suspensió provisional de totes les activitats o de part d'aquestes, i ha de donar compte immediat al delegat del Govern, que ha de resoldre el que sigui oportú en el termini de 10 dies. Igualment, si troba en la seva actuació fets o circumstàncies dels quals hagi d'entendre, per raó de la matèria, alguna altra autoritat, ha de posar-los en coneixement seu.

Secció 3a Disposicions en matèria de seguretat ciutadana

Article 86. Tancament i vigilància dels dipòsits.

1. Sense perjudici que el Ministeri de l'Interior, a través de la Direcció General de la Guàrdia Civil, adopti les mesures de protecció, control, i inspecció dels dipòsits de productes acabats d'explosius, i de consum, que consideri necessàries sobre la base de la competència que li atorga l'ordenament jurídic, aquests dipòsits han d'estar sota la vigilància i protecció de vigilants d'explosius, d'acord amb el Pla de seguretat ciutadana de la instal·lació, elaborat per un director o cap de seguretat, aquest últim pertanyent a una empresa de seguretat, el qual ha de ser aprovat per la Intervenció Central d'Armes i Explosius, d'acord amb el que estableixen les ITC número 1 i número 11. Aquesta vigilància humana pot ser substituïda per uns mitjans físics i electrònics, d'acord amb el que disposen les instruccions esmentades, que igualment han de quedar recollits en el Pla de seguretat ciutadana.

2. Els dipòsits de productes acabats explosius no integrats en una fàbrica, i els dipòsits de consum, han de tenir una porta principal i les secundàries que siguin justificadament necessàries per a la seguretat, incloent-hi les sortides d'emergència, segons la seva normativa específica, totes de resistència anàloga a la de la tanca.

3. La Direcció General de la Guàrdia Civil pot exigir un sistema d'alarma eficaç en connexió amb la unitat de la Guàrdia Civil que es disegni.

4. Les mesures de vigilància i protecció que estableix la ITC número 1 són de compliment obligat per als dipòsits d'explosius.

Article 87. Controls d'entrada i sortida.

1. Només s'ha de permetre l'entrada a les zones d'emmagatzematge dels dipòsits o la sortida d'aquestes a les persones que gaudeixin d'una autorització a aquest efecte i prèvies les verificacions o controls que siguin oportuns. L'entrada a aquestes zones perilloses, des de les oficines en cas que n'hi hagi, s'han d'advertir amb la senyalització corresponent de prohibit el pas a qualsevol persona no autoritzada i qualsevol altra que es consideri necessària per a la seguretat d'aquestes zones.

2. L'accés a les zones d'emmagatzematge dels dipòsits de persones alienes a aquestes requereix un permís de la direcció o de l'encarregat de la instal·lació, i s'ha de signar un llibre de visites habilitat a aquest efecte, prèvia la identificació corresponent.

3. Aquestes persones han de ser advertides que entren a les zones esmentades del dipòsit sota el seu propi risc, i durant la seva permanència en aquestes zones han d'estar acompanyades per un empleat a les instruccions del qual s'han d'atenir escrupolosament, llevat que la seva presència, per raó d'inspecció o de la seva activitat, impliqui l'estada contínua o freqüent en el recinte, cas en què s'han d'atenir a les normes i instruccions que els faciliti prèviament la direcció tècnica o l'encarregat.

4. No es pot introduir en el recinte o treure d'aquest efectes que siguin susceptibles d'afectar la seguretat.

5. Els serveis de vigilància han d'efectuar registres individuals periòdicament, i sense necessitat de previ avís, en compliment de les prescripcions que conté l'article 18 de la Llei de l'Estatut dels treballadors, el text refós del qual va ser aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, per vetllar pel compliment del que disposa l'apartat anterior. Aquestes actuacions s'han de portar a terme d'acord amb un pla de registres que ha de formar part del Pla de seguretat ciutadana que hagi estat aprovat per la Intervenció Central d'Armes i Explosius i que ha de ser supervisat per la Intervenció d'Armes i Explosius que per demarcació li correspongui, a la qual se li ha d'enviar mensualment, dins dels cinc primers dies hàbils, una part resum de les actuacions fetes.

6. La tinença i custòdia de claus dels polvorins correspon a una unitat de la Guàrdia Civil, que la pot delegar expressament en l'empresa de seguretat que presta servei a la instal·lació.

7. L'horari d'obertura dels dipòsits, així com la tinença i custòdia de claus dels polvorins, es regula d'acord amb el que estableix la ITC número 11.

Article 88. Inspeccions en matèria de seguretat ciutadana.

1. La inspecció sobre mesures de seguretat ciutadana dels dipòsits de productes acabats i de consum, i el control d'explosius que hi estiguin emmagatzemats correspon a les diferents intervencions d'Armes i Explosius, els quals poden efectuar, sense previ avís, totes les inspeccions que considerin necessàries.

2. La Intervenció d'Armes i Explosius corresponent ha de comunicar, mitjançant una còpia de l'acta d'inspecció, les anomalies observades al titular de la fàbrica. Així mateix, la Intervenció Central d'Armes i Explosius pot determinar les mesures d'esmena corresponents per a la correcció de les anomalies dins d'un termini determinat, i les ha de comunicar a la delegació del Govern i al titular de la fàbrica, sense perjudici de les mesures de seguretat que es puguin adoptar de conformitat amb l'article 21 de la Llei orgànica 4/2015, de protecció de la seguretat ciutadana.

CAPÍTOL III

Dipòsits auxiliars associats a fàbriques d'explosius

Secció 1a Disposicions sobre seguretat en els dipòsits auxiliars

Article 89. Emplaçaments dels polvorins o magatzems auxiliars.

Els emplaçaments dels polvorins auxiliars es regeixen pel que estableix la ITC número 9.

Article 90. Polvorins auxiliars subterranis.

En els dipòsits auxiliars associats a una fàbrica es poden autoritzar polvorins subterranis en condicions degudament justificades i sempre que es compleixi el que disposen aquest Reglament i la ITC número 17 per a aquest tipus de magatzems.

Article 91. Polvorins auxiliars associats a fàbriques.

1. Els polvorins auxiliars poden disposar dels compartiments necessaris per al seu funcionament correcte.

2. La porta dels polvorins auxiliars ha d'estar proveïda de tancament de seguretat i obertura cap enfora.

3. El terra dels polvorins auxiliars ha de complir els requisits exigits per les característiques dels productes que s'emmagatzemin, i ha de constituir en tot cas una superfície unida, sense esquerdes o fissures, fàcil de netejar i rentar.

4. Els polvorins auxiliars, superficials o semienterrats han d'estar protegits per sistemes parallamps, i s'ha de tenir en consideració el que disposen les instruccions tècniques complementàries número 9 i 13.

5. La ventilació dels polvorins s'ha d'efectuar, en principi, mitjançant sistemes d'aireig natural, i només queda autoritzat l'ús d'aparells aeropropulsats, amb les degudes condicions de seguretat i quan la seva instal·lació estigui situada fora dels edificis. En els polvorins subterranis es pot autoritzar l'ús d'aquests aparells, en el seu interior, sempre que estiguin dotats de dispositius de seguretat que es considerin adequats, d'acord amb el que estableix la ITC número 13.

6. Els respiradors han d'estar protegits, dissenyats o condicionats de manera que, a través d'aquests, no sigui possible llançar objectes dins del polvorí.

Article 92. *Mesures de seguretat contra incendis.*

Tots els polvorins auxiliars han d'estar dotats d'extintors i mitjans necessaris per combatre ràpidament qualsevol conat d'incendi, d'acord amb un pla prèviament establert, que s'ha de revisar periòdicament. Així mateix, han de complir el que disposa la normativa vigent quant a mesures de seguretat contra incendis en establiments industrials.

Secció 2a Disposicions en matèria de seguretat ciutadana

Article 93. *Mesures de seguretat ciutadana.*

Els polvorins auxiliars associats a fàbriques han de disposar de les condicions per a la seguretat ciutadana que indica la ITC número 1, lligades a les mesures integrals de la fàbrica on s'ubiquin.

CAPÍTOL IV

Dipòsits especials

Article 94. *Règim.*

1. Queden exclosos del règim general dels dipòsits els emmagatzematges especials a què es refereix aquest capítol.

2. L'emmagatzematge accidental d'explosius fora dels dipòsits autoritzats es pot permetre amb les mesures de seguretat que determini la Intervenció d'Armes i Explosius corresponent, prèvia autorització del delegat del Govern a la comunitat autònoma, només quan concorrin circumstàncies que ho facin indispensable, com ara un accident o una causa imprevisible en el transport.

3. Les mesures de seguretat i l'obertura dels dipòsits especials, així com la tinença i custòdia de claus d'aquests, s'han de regular d'acord amb el que estableixen les ITC número 1 i número 11.

4. L'empresari titular del dipòsit especial ha de designar la persona encarregada de la gestió dels registres de productes explosius, que s'han d'ajustar al que estableix la ITC número 24.

Mensualment, dins dels cinc primers dies hàbils, els responsables dels registres els han de presentar per mitjans electrònics, informàtics o telemàtics per a la seva supervisió a la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil que per demarcació els correspongui.

Article 95. *Polvorins auxiliars de distribució.*

1. Els delegats del Govern, previ informe de les corresponents àrees funcionals d'Indústria i Energia i de la Intervenció d'Armes i Explosius de la Comandància que correspongui, es poden autoritzar als usuaris d'explosius polvorins auxiliars de distribució amb capacitat unitària màxima de 50 quilograms o 500 detonadors, sense que es pugui sobrepassar el nombre de deu polvorins auxiliars per instal·lació.

2. El polvorí ha d'estar construït en forma de caixa forta, ha de tenir un nivell de seguretat de grau VII, que es defineix a la ITC número 28, ha d'estar ancorat al terreny mitjançant una coberta de formigó i ha de disposar de doble pany de seguretat, una de les claus del qual ha d'estar en poder de l'encarregat de l'explotació o obra i l'altra, en poder del vigilant d'explosius, si n'hi ha. A més, les explotacions o obres la durada de les quals sigui superior a sis mesos, i sempre que hi hagi emmagatzemada una quantitat superior a 150 kg d'explosiu o 1.000 detonadors, han de disposar de la presència de vigilants d'explosius. Aquests vigilants poden ser substituïts per mesures alternatives de seguretat recollides en un pla de seguretat aprovat per la Intervenció Central d'Armes i Explosius, d'acord amb el que disposa la ITC número 1. Així mateix, el polvorí ha de ser homologat pel Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital.

3. Les distàncies dels polvorins entre si i respecte a nuclis de població, complexos industrials, línies de comunicació, etc., han d'estar d'acord amb la ITC número 18. Així mateix, en cas que aquests polvorins s'ubiquin en un emplaçament subterrani, s'ha de complir la ITC número 17.

4. Les sol·licituds a què es refereix aquest article s'han de presentar per via electrònica a través de la seu electrònica de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques.

Article 96. *Polvorins transportables.*

1. Per a determinats treballs temporals especials, com ara excavacions de carretera, túnels, canals, etc., en què, per l'avanç dels treballs, calgui desplaçar de manera periòdica els dipòsits d'explosius, es poden autoritzar dipòsits de consum amb una capacitat màxima de 5.000 quilograms, formats per polvorins transportables prefabricats o construïts de manera que puguin ser traslladats d'un lloc a l'altre. En tot cas, els desplaçaments s'han de fer sempre en buit. El desplaçament periòdic d'aquests polvorins s'ha de poder provar, a sol·licitud de l'autoritat competent.

2. Aquests polvorins han de ser homologats pel Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, segons el que estableix la ITC número 28. Així mateix, han de ser autoritzats per a tot el territori nacional pel Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, previ informe de la Intervenció Central d'Armes i Explosius.

3. La instal·lació del dipòsit, en cada cas, l'han d'autoritzar els delegats del Govern corresponents, d'acord amb el que disposa l'article 62. En les autoritzacions d'instal·lació s'ha d'establir un termini per a la validesa d'aquestes. Les sol·licituds a què es refereix aquest apartat s'han de presentar per via electrònica a través de la seu electrònica de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques.

4. Pel que fa al règim de distàncies, a aquest tipus de dipòsits els és aplicable el que estableix la ITC número 9, per a la qual cosa es consideren polvorins superficials. Així mateix, en cas que aquests polvorins s'ubiquin en un emplaçament subterrani, s'ha de complir la ITC número 17.

Article 97. *Emmagatzematges especials.*

1. Sense perjudici del que disposa el Reial decret legislatiu 2/2011, de 5 de setembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant, a les plataformes marines de perforació, el delegat del Govern a la comunitat autònoma, previ informe de l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia i la Intervenció d'Armes i Explosius de la Comandància de la Guàrdia Civil, pot autoritzar, i n'ha de donar compte a les autoritats marítimes, la instal·lació de dos polvorins auxiliars de distribució, segons el que preveu l'article 95, que s'han d'instal·lar amb la part frontal dirigida cap al mar.

2. En els ports i aeroports, el delegat del Govern a la Comunitat Autònoma pot autoritzar la instal·lació d'un dipòsit per a l'emmagatzematge d'explosius, previ informe de l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia i la Intervenció Central d'Armes i Explosius, i n'ha de donar compte a l'autoritat portuària i aeroportuària, respectivament.

3. Per a l'ensinistrament de gossos utilitzats per a la detecció d'explosius, el delegat del Govern a la comunitat autònoma pot autoritzar, previ informe de l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia i la Intervenció Central d'Armes i Explosius, la instal·lació d'un polvorí auxiliar de distribució per a l'emmagatzematge de l'explosiu utilitzat en la seva instrucció.

4. Per a les activitats d'experimentació i anàlisi d'explosius portada a terme pels organismes notificats, el delegat del Govern a la comunitat autònoma pot autoritzar, previ informe de l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia i la Intervenció Central d'Armes i Explosius, la instal·lació d'un polvorí auxiliar de distribució per a l'emmagatzematge de l'explosiu utilitzat.

5. Per a les empreses de realització d'efectes especials que usin explosius, el delegat del Govern a la comunitat autònoma pot autoritzar, previ informe de l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia i la Intervenció Central d'Armes i Explosius, la instal·lació d'un polvorí auxiliar de distribució per a l'emmagatzematge de l'explosiu utilitzat.

TÍTOL IV

Envasos

CAPÍTOL I

Normes generals

Article 98. *Condicionament dels explosius.*

1. Les matèries i els objectes que regula aquest Reglament han d'estar degudament condicionats per al seu millor emmagatzematge i conservació.

2. Els productes adquirits a tercers que s'emmagatzemin amb els seus envasos o embalatges originals de transport d'acord amb les disposicions vigents sobre això, tancats, han de mantenir la divisió de risc assignada per al seu transport.

Als productes emmagatzemats a granel se'ls atribueix per defecte la divisió 1.1.

Tot això als efectes de seguretat en el seu transport posterior, d'acord amb el que disposen les reglamentacions sobre transport de mercaderies perilloses i, si no, aquest títol.

3. El condicionament de les matèries i els objectes esmentats s'ha d'efectuar mitjançant envasos o embalatges, llevat que estigui autoritzat un altre condicionament per l'autoritat competent.

4. Els explosius no es poden extreure dels seus envasos excepte per al seu maneig o utilització adequada.

Article 99. *Envasos i embalatges.*

1. Als efectes d'aquest títol, s'entén per:

a) Envàs, el recipient o recinte de retenció destinat a rebre o contenir matèries o objectes explosius.

b) Embalatge, la protecció externa amb què, si s'escau, es doten certs envasos.

2. Els envasos poden ser exteriors, si es tracta d'envasos que no tenen embalatge o element de protecció, o interiors, en cas que n'hi hagi.

Article 100. *Homologació.*

1. Qualsevol envàs exterior o embalatge s'ha d'ajustar a un tipus de construcció sotmès a proves i homologat d'acord amb les disposicions sobre envasos i embalatges de les reglamentacions relatives al transport de mercaderies perilloses.

2. A l'exterior dels envasos exteriors i els embalatges hi han de figurar les marques, duradores i visibles, que indiquin la seva conformitat al tipus de disseny homologat i els senyals de perillositat que els corresponguin segons la normativa aplicable, així com les etiquetes que permetin identificar el seu contingut d'acord amb la ITC número 15.

3. A aquests envasos i embalatges els és aplicable el que preveu la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, quan escaigui, així com les seves disposicions de desplegament.

Article 101. *Frases obligatòries.*

En cada envàs exterior o embalatge hi han de figurar, redactats almenys en castellà, les frases:

a) «Risc d'explosió per xoc, fricció o foc».

b) «Protegiu-vos de fonts de calor. No fumeu».

Article 102. *Envasos i embalatges buits.*

Els envasos i embalatges buits, no nets, que presentin senyals de contenir residus perillosos, han d'estar ben tancats i presentar, si s'escau, les mateixes condicions d'estanquitat i portar les mateixes etiquetes de perill que si estiguessin plens fins que es procedeixi a la seva eliminació o inertització segons el que estableix la ITC número 12.

Article 103. *Separació de mercaderies perilloses.*

Els productes que regula aquest Reglament no es poden envasar o embalar en comú amb altres mercaderies perilloses o amb altres mercaderies que no estiguin sotmeses a la normativa que afecta les esmentades mercaderies perilloses.

Article 104. *Conformitat amb les normes.*

L'expedició dels explosius s'ha d'ajustar en tot moment al que estableix la Reglamentació per al transport de mercaderies perilloses corresponent al mode concret de transport.

CAPÍTOL II

Etiquetatge

Article 105. *Garantia de l'etiquetatge.*

1. Els fabricants, importadors o distribuïdors han de garantir que els productes explosius que s'hagin de comercialitzar o posar a disposició del públic estiguin etiquetats degudament de manera visible, llegible i indeleble, almenys en castellà.
2. Aquest etiquetatge ha de ser clar, comprensible i intel·ligible.

Article 106. *Etiquetatge de l'explosiu.*

1. Les dades, així com els seus formats, dimensions i caràcters, que han de figurar a l'etiquetatge han de complir el que disposa la ITC número 15.
2. El marcatge CE, a què fa referència l'article 20.2, s'ha de fixar de manera llegible, fàcilment visible i indeleble, sobre els explosius o, si això no és possible, sobre una etiqueta, fabricada de manera que no es pugui tornar a utilitzar, fixada a aquests, o, finalment, si els dos primers mètodes no són possibles, sobre l'envàs exterior. La ITC número 7 recull el model que s'ha d'utilitzar per al marcatge CE.
3. S'ha de prendre com a referència per al format de l'etiqueta la que si s'escau determinin les normes harmonitzades sobre això.
 - a) Si l'explosiu no disposa d'espai suficient per als requisits d'etiquetatge esmentats a l'apartat anterior, la informació s'ha de proporcionar a l'envàs exterior o embalatge.
 - b) En el cas d'envasos exteriors o embalatges, s'ha d'incloure addicionalment el marcatge que requereix la reglamentació per al transport de mercaderies perilloses.
 - c) El que disposa aquest article no s'aplica als explosius acollits a les excepcions establertes a l'article 21.

Article 107. *Full de dades de seguretat.*

1. S'ha de facilitar a l'usuari professional una fitxa de dades de seguretat en la qual s'han d'indicar les instruccions i la informació relatives a la seguretat de la seva manipulació, emmagatzematge, utilització i eliminació, redactades, almenys en castellà, segons el que estableixen l'article 31 i annex II del Reglament (CE) núm. 1907/2006 de 18 de desembre (Reglament REACH) i la disposició addicional primera del Reial decret 1802/2008, de 3 de novembre, pel qual es modifica el Reglament sobre notificació de substàncies noves i classificació, envasament i etiquetatge de substàncies perilloses,

aprovat pel Reial decret 363/1995, de 10 de març, amb la finalitat d'adaptar les seves disposicions al Reglament (CE) núm. 1907/2006, del Parlament Europeu i del Consell (Reglament REACH).

2. La fitxa de dades de seguretat s'ha de facilitar en paper a l'interior dels envasos exteriors o embalatges, o ha de ser accessible per mitjans electrònics.

TÍTOL V

Comercialització

Article 108. *Responsables de la venda o comercialització d'explosius.*

1. La comercialització d'explosius l'han de fer persones físiques o jurídiques autoritzades d'acord amb el que disposa aquest Reglament o persones físiques o jurídiques que disposin de la deguda autorització expressa.

2. Només s'han de comercialitzar productes conformes al que disposa aquest Reglament.

Article 109. *Persones autoritzades per a la comercialització d'explosius.*

1. S'entén per persones autoritzades per a la comercialització d'explosius les persones físiques o jurídiques que siguin titulars d'un dipòsit de productes acabats, integrat o no integrat en una fàbrica d'explosius, o que disposin d'una autorització expressa per a la seva distribució.

2. Excepcionalment, les armeries, en els aspectes que regula el Reglament d'articles pirotècnics i de cartutxeria, aprovat pel Reial decret 989/2015, de 30 d'octubre, poden adquirir, comercialitzar i utilitzar, si s'escau, determinats productes explosius que s'usen igualment en el sector de la cartutxeria, sempre que estiguin inclosos dins l'abast de les autoritzacions, i han de complir el que estableix aquest títol.

A aquests efectes, a les autoritzacions pròpies de les armeries s'entén autoritzada l'adquisició, comercialització i, si s'escau, utilització d'aquests productes. Aquests establiments han de mantenir en vigor i actualitzada la corresponent pòlissa o garantia que cobreixi la responsabilitat civil, que indica l'article 111.3.

3. Queda expressament prohibit l'enviament d'explosius per correspondència via postal.

Article 110. *Persones autoritzades per a la compra d'explosius.*

1. S'entén per persones autoritzades per a la compra d'explosius els consumidors (habituals o eventuals), les fàbriques i els dipòsits autoritzats d'explosius, o les que disposin d'una autorització expressa per a la seva distribució.

2. Així mateix, els tallers de cartutxeria i pirotècnia que preveu l'esmentat Reglament d'articles pirotècnics i de cartutxeria poden adquirir i utilitzar, si s'escau, determinats productes explosius que s'usen igualment en el sector de la cartutxeria i pirotècnia, sempre que estiguin inclosos dins l'abast de les seves autoritzacions, i han de complir el que estableix aquest títol.

A aquests efectes, a les autoritzacions pròpies dels tallers de cartutxeria i pirotècnia s'entén autoritzada l'adquisició i, si s'escau, la utilització d'aquests productes. Aquests establiments han de mantenir en vigor i actualitzada la corresponent pòlissa o garantia que cobreixi la responsabilitat civil, indicada a l'article 111.3.

Article 111. *Autoritzacions de comercialització.*

1. La titularitat d'un dipòsit de productes acabats explosius, integrat o no integrat en una fàbrica, comporta l'autorització de venda o comercialització dels productes que s'hi emmagatzemin.

2. Les autoritzacions de comercialització d'explosius les atorga la Direcció General de Política Energètica i Mines, previ informe favorable de la Intervenció Central d'Armes i Explosius. Les sol·licituds a què es refereix aquest apartat s'han de presentar per via electrònica a través de la seu electrònica del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital.

3. En qualsevol autorització de comercialització s'ha d'establir la quantia de la pòlissa o garantia que cobreixi la responsabilitat civil del seu titular, sense la qual l'autorització no té eficàcia.

4. Com a conseqüència de l'obligat control de la tinença dels explosius, aquests s'han d'emmagatzemar sempre, a excepció de l'explosiu a granel i l'explosiu fabricat in situ amb MEMU, amb caràcter previ a la seva comercialització o utilització, en un dipòsit degudament autoritzat d'acord amb el que disposa aquest Reglament. El subministrament als consumidors que no disposin d'un dipòsit de consum s'ha d'efectuar sempre des d'un dipòsit de productes acabats.

5. Qualsevol operació translativa de la propietat o simple possessió d'explosius que no s'ajusti al que disposa aquest títol es considera il·lícita, i s'exigeix la responsabilitat que legalment correspongui tant al comprador o cessionari com al venedor o cedent.

6. El subministrament d'explosius ha d'estar emparat per la documentació que, si s'escau, exigeixi aquest Reglament i per la requerida segons el mitjà de transport utilitzat. Aquesta documentació ha d'acompanyar l'expedició en tot el seu recorregut. El destinatari l'ha de rebre quan es faci càrrec de la mercaderia, i l'ha de conservar durant tres anys a disposició de l'autoritat competent. En matèria de control de la tinença i traçabilitat, aquest termini és de deu anys, tal i com estableix la ITC número 5.

7. L'emmagatzematge i la comercialització d'explosius (pòlvora i pistons) per part de les armeries es regeix pel que estableix el Reglament d'articles pirotècnics i de cartutxeria.

Article 112. *Llibres de registre en fabricació i comercialització.*

1. Els responsables efectius de les instal·lacions autoritzades per a la fabricació o comercialització d'explosius han de designar una persona encarregada de la gestió dels llibres registre a què es refereix la ITC número 24, i ho han de comunicar a la Intervenció d'Armes i Explosius que per demarcació els correspongui. Aquests registres s'han de portar per procediments electrònics, informàtics o telemàtics prèvia aprovació per la Intervenció Central d'Armes i Explosius.

Si la persona autoritzada per a la fabricació o comercialització d'explosius és una persona física, s'entén que aquesta és el responsable efectiu de la instal·lació. Si l'autoritzat és una persona jurídica, s'entén per responsable efectiu de la instal·lació la persona encarregada, de fet, o de dret, de la direcció de la instal·lació.

En el supòsit que no s'hagi procedit a la designació a què es refereix el paràgraf anterior, la responsabilitat de la gestió dels llibres registre indicats l'ha d'assumir directament el responsable efectiu de la instal·lació.

2. Mensualment, dins dels cinc primers dies hàbils, els responsables dels registres els han de presentar per mitjans electrònics, informàtics o telemàtics per a la seva supervisió a la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil que per demarcació els correspongui.

TÍTOL VI

Control de mercat

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 113. *Vigilància del mercat i control dels explosius.*

1. L'objecte del control de mercat és adoptar les mesures necessàries, a més de les que disposen altres títols d'aquest Reglament, per garantir que els explosius només es posin en el mercat si s'han emmagatzemat de manera adequada i s'ha fixat la seva utilització per a les finalitats previstes, i no suposen un perill per a la salut ni per a la seguretat de les persones.

2. El control de mercat correspon a la Direcció General de Política Energètica i Mines. Aquesta Direcció General pot instrumentar les tasques de control de mercat a través de les àrees funcionals d'Indústria i Energia.

3. El control de mercat s'ha d'efectuar regularment mitjançant inspeccions dels productes en els seus llocs d'entrada en el territori de la comunitat, de fabricació, d'emmagatzematge i de venda.

4. Els articles 16 a 29 del Reglament (CE) núm. 765/2008 s'apliquen als explosius.

CAPÍTOL II

Explosius

Article 114. *Procediment en el cas d'explosius que plantegen un risc en l'àmbit nacional.*

1. Quan la Direcció General de Política Energètica i Mines tingui motius suficients per creure que un explosiu comporta un risc per a la salut o la seguretat de les persones o els béns o el medi ambient, ha de portar a terme una avaluació relacionada amb l'explosiu en qüestió atenent tots els requisits pertinents que estableix aquest Reglament. Amb aquesta finalitat, els agents econòmics corresponents han de cooperar en funció de les necessitats amb l'esmentada autoritat competent.

Quan, en el transcurs de l'avaluació esmentada en el paràgraf anterior, la Direcció General de Política Energètica i Mines constati que l'explosiu no compleix els requisits establerts en aquest Reglament, ha de demanar sense demora a l'agent econòmic pertinent que adopti totes les mesures correctores adequades per adaptar l'explosiu a aquests requisits, retirar-lo del mercat o recuperar-lo en un termini de temps raonable, proporcional a la naturalesa del risc que aquestes prescrivin.

La Direcció General de Política Energètica i Mines ha d'informar l'organisme notificat corresponent en conseqüència.

L'article 21 del Reglament (CE) núm. 765/2008 és aplicable a les mesures esmentades en el paràgraf segon d'aquest apartat.

2. Quan la Direcció General de Política Energètica i Mines consideri que l'incompliment no es limita al territori nacional, a través del Ministeri d'Afers Exteriors i Cooperació, ha d'informar la Comissió Europea i la resta d'estats membres dels resultats de l'avaluació i de les mesures que han demanat a l'agent econòmic que adopti.

3. L'agent econòmic s'ha d'assegurar que s'adopten totes les mesures correctores pertinents en relació amb tots els explosius que hagi comercialitzat a tota la Unió Europea.

4. Si l'agent econòmic pertinent no adopta les mesures correctores adequades en el termini de temps que indica l'apartat 1, la Direcció General de Política Energètica i Mines ha d'adoptar totes les mesures provisionals adequades per prohibir o restringir la comercialització dels explosius en el mercat nacional, retirar-lo d'aquest mercat o recuperar-lo.

La Direcció General de Política Energètica i Mines, a través del Ministeri d'Afers Exteriors i Cooperació, ha d'informar sense demora d'aquestes mesures la Comissió Europea i la resta d'estats membres.

5. La informació esmentada a l'apartat 4 ha d'incloure tots els detalls disponibles, en particular, les dades necessàries per a la identificació de l'explosiu no conforme, l'origen de l'explosiu, la naturalesa de la suposada no-conformitat i del risc plantejat, i la naturalesa i durada de les mesures nacionals adoptades, així com els arguments expressats per l'agent econòmic pertinent. En particular, la Direcció General de Política Energètica i Mines ha d'indicar si la no-conformitat es deu a un dels motius següents:

- a) L'explosiu no compleix els requisits relacionats amb la salut o la seguretat de les persones o amb la protecció dels béns o el medi ambient, o
- b) Hi ha deficiències a les normes harmonitzades que atribueixen una presumpció de conformitat.

6. La resta d'estats membres han d'informar sense demora la Comissió Europea i els altres estats membres de qualsevol mesura que adoptin i de qualsevol dada addicional sobre la no-conformitat de l'explosiu en qüestió que tinguin a la seva disposició i, en cas de desacord amb la mesura nacional adoptada, han de presentar les seves objeccions en aquest sentit.

7. Si, en el termini de tres mesos a partir de la recepció de la informació indicada a l'apartat 4, cap Estat membre ni la Comissió Europea presenten cap objecció sobre una mesura provisional adoptada per l'Estat espanyol, la mesura es considera justificada.

8. L'Estat espanyol i la resta dels estats membres han de vetllar perquè s'adoptin sense demora les mesures restrictives adequades respecte de l'explosiu en qüestió, com ara la retirada del mercat de l'explosiu.

Article 115. *Procediment de salvaguarda de la Unió Europea.*

1. Si, una vegada conclòs el procediment que estableixen els apartats 3 i 4 de l'article 114, es formulen objeccions contra les mesures adoptades per l'Estat espanyol, o si la Comissió Europea considera que aquestes mesures vulnereu la legislació de la Unió Europea, la Comissió Europea ha de consultar sense demora els estats membres i l'agent o els agents econòmics pertinents, i ha de procedir a avaluar la mesura nacional. Sobre la base dels resultats de l'avaluació, la Comissió Europea ha d'adoptar un acte d'execució pel qual es determini si la mesura nacional està justificada o no.

La Comissió Europea ha de comunicar immediatament la seva decisió a tots els estats membres i a l'agent o els agents econòmics pertinents.

2. Si la mesura nacional es considera justificada, tots els estats membres han d'adoptar les mesures necessàries per vetllar perquè l'explosiu no conforme es retiri dels seus mercats nacionals, i n'han d'informar la Comissió Europea. Si la mesura nacional no es considera justificada, l'Estat membre en qüestió l'ha de retirar.

3. Quan la mesura nacional es consideri justificada i la no-conformitat de l'explosiu s'atribueixi a una deficiència de les normes harmonitzades, la Comissió Europea ha d'aplicar el procediment que preveu l'article 11 del Reglament (UE) núm. 1025/2012.

Article 116. *Explosius conformes que presenten un risc per a la salut o la seguretat.*

1. Si, després d'efectuar una avaluació d'acord amb l'article 114, la Direcció General de Política Energètica i Mines comprova que un explosiu, encara que sigui conforme segons el que disposa aquest Reglament, presenta un risc per a la salut o la seguretat de les persones o per als béns o el medi ambient, ha de demanar a l'agent econòmic pertinent que adopti totes les mesures adequades per assegurar-se que l'explosiu en qüestió no presenti aquest risc quan s'introdueixi en el mercat, o bé per retirar-lo del mercat o recuperar-lo en el termini de temps raonable, proporcional a la naturalesa del risc, que es determini.

2. L'agent econòmic s'ha d'assegurar que s'adopten les mesures correctores necessàries en relació amb tots els explosius afectats que hagi comercialitzat en tota la Unió Europea.

3. La Direcció General de Política Energètica i Mines, a través del Ministeri d'Afers Exteriors i Cooperació, ha d'informar sense demora d'aquestes mesures la Comissió Europea i la resta d'estats membres, sobre això. La informació facilitada ha d'incloure tots els detalls disponibles, en particular, les dades necessàries per identificar l'explosiu en qüestió i determinar-ne l'origen, la cadena de subministrament, la naturalesa del risc plantejat i la naturalesa i durada de les mesures nacionals adoptades.

4. La Comissió Europea ha de consultar sense demora els estats membres i l'agent o els agents econòmics en qüestió i ha de procedir a avaluar la mesura nacional. Sobre la base dels resultats de l'avaluació, ha d'adoptar mitjançant actes d'execució una decisió en la qual ha d'indicar si la mesura nacional està justificada i, si s'escau, ha de proposar mesures adequades.

Per raons imperioses d'urgència degudament justificades relacionades amb la protecció de la salut i la seguretat de les persones, o amb la protecció de la propietat o el medi ambient, la Comissió Europea ha d'adoptar actes d'execució d'aplicació immediata.

5. La Comissió Europea ha de comunicar immediatament la seva decisió a tots els estats membres i a l'agent o els agents econòmics pertinents.

Article 117. *Incompliment formal.*

1. Sense perjudici del que disposa l'article 114, si es constata una de les situacions indicades a continuació, la Direcció General de Política Energètica i Mines ha de demanar a l'agent econòmic corresponent que esmeni la falta de conformitat en qüestió:

- a) S'ha col·locat el marcatge CE incomplint l'article 30 del Reglament (CE) núm. 765/2008 o l'article 20.
- b) No s'ha col·locat el marcatge CE.
- c) S'ha col·locat el número d'identificació de l'organisme notificat, quan aquest participi en la fase de control de la producció, incomplint l'article 20, o no s'ha col·locat.
- d) No s'ha establert la declaració UE de conformitat.
- e) No s'ha establert correctament la declaració UE de conformitat.
- f) La documentació tècnica no està disponible o és incompleta.
- g) La informació esmentada en els articles 5.1.e) o 5.3.c) falta, és falsa o està incompleta.
- h) No es compleix qualsevol altre requisit administratiu establert en els articles 5.1 o 5.3.

2. Si la falta de conformitat indicada a l'apartat 1 persisteix, la Direcció General de Política Energètica i Mines ha d'adoptar les mesures adequades per restringir o prohibir la comercialització de l'explosiu o assegurar-se que es recuperi o es retiri del mercat.

TÍTOL VII

Ús d'explosius

Article 118. *Consumidors d'explosius.*

S'entén per consumidor d'explosius l'entitat que dur a terme activitats d'utilització d'explosius en voladures. No es consideren consumidors d'explosius les fàbriques, els dipòsits d'explosius i la resta d'entitats que no efectuen voladures. De la mateixa manera, no es consideren consumidors d'explosius les entitats que subcontracten l'execució d'aquestes voladures.

Així mateix, s'entenen per consumidors d'explosius les empreses de realització d'efectes especials amb ús d'explosius, així com les empreses dedicades a l'ensinistrament de gossos utilitzats per a la detecció d'explosius i les empreses que duguin a terme

activitats de formació amb ús d'explosius per a l'obtenció del carnet d'artiller o del carnet d'auxiliar d'artiller, regulades a l'Especificació tècnica número 8.01.

Els consumidors d'explosius es classifiquen en:

a) Consumidors habituals, que són els que requereixen, per a l'exercici normal de l'activitat que duguin a terme, el consum d'explosius. Aquests consumidors habituals poden ser: d'àmbit nacional, quan l'activitat que duen a terme s'estén a l'àmbit territorial de dues o més províncies, de diferent comunitat autònoma del territori nacional; d'àmbit provincial, quan duguin a terme la seva activitat en el territori d'una única província, o autonòmic, quan aquesta activitat se circumscriu a una o diverses províncies d'una comunitat autònoma determinada.

b) Consumidors eventuais, que són els que ocasionalment requereixen l'ús de les matèries esmentades com a complement esporàdic de la seva activitat.

Article 119. *Autorització per a la utilització d'explosius.*

1. L'autorització per a la utilització habitual d'explosius amb àmbit nacional l'atorga la Direcció General de la Guàrdia Civil, previ informe favorable de la Direcció General de Política Energètica i Mines. Aquesta autorització té un termini de validesa de cinc anys, llevat d'indicació en contra, revocació o renúncia o cessació de l'activitat durant el termini d'un any, i queda recollida en un registre públic oficial constituït a aquest efecte a la Intervenció Central d'Armes i Explosius.

2. L'autorització per a la utilització habitual d'explosius amb àmbit provincial o autonòmic l'atorga el delegat del Govern a la comunitat autònoma, previ informe de l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia i de la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil de la comandància o zona que correspongui. Aquesta autorització té un termini de validesa de cinc anys, llevat d'indicació en contra, revocació, renúncia o cessació de l'activitat d'utilització d'explosius durant el termini d'un any. Aquestes autoritzacions s'han d'incloure, igualment, en el registre oficial esmentat en el paràgraf anterior.

3. L'autorització per a la utilització eventual d'explosius l'atorga el delegat del Govern a la comunitat autònoma on s'hagin d'utilitzar, previ informe de l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia i de la Intervenció d'Armes i Explosius de la Comandància de la Guàrdia Civil que correspongui. Aquesta autorització únicament té validesa per a la utilització de les quantitats que s'estableixin en els terminis i llocs que es determinin a aquest efecte.

4. Els consumidors habituals o eventuais d'explosius han de complir els requisits següents:

a) Estar inscrit en el Registre integrat industrial, si s'escau, i disposar i mantenir la maquinària i els equips necessaris per dur a terme l'activitat.

b) Estar donat d'alta a l'impost sobre activitats econòmiques, en un epígraf coherent amb l'activitat de consum d'explosius.

c) Disposar d'una assegurança o una altra garantia financera que cobreixi la seva responsabilitat civil en virtut del que estableix l'article 3.1.

d) Disposar, en plantilla, de personal amb els coneixements i les capacitats necessàries per dur a terme l'activitat.

e) Elaborar i mantenir al dia els documents a què fa referència l'article 23 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals.

f) Complir els requisits d'aplicació previstos en aquest Reglament i en el Reglament general de normes bàsiques de seguretat minera, aprovat pel Reial decret 863/1985, de 2 d'abril.

5. Adjunta a la sol·licitud d'autorització com a consumidors habituals o eventuais d'explosius, s'ha d'incloure la documentació següent:

a) Còpia de l'escriptura de constitució de l'empresa.

b) Còpia del registre industrial i justificació que està donat d'alta en l'impost sobre activitats econòmiques, en un epígraf coherent amb l'activitat de consum d'explosius.

c) En el cas d'entitats que duguin a terme activitats d'utilització d'explosius en voladures: memòria detallada de mitjans tècnics (perforadores i altra maquinària) i humans, inclosos carnets d'artiller, que permetin justificar a més el tipus de voladures que poden efectuar i en cas que la sol·licitud sigui per actuar en l'àmbit nacional, que l'empresa té capacitat per actuar en diversos llocs de la geografia nacional de manera simultània.

d) Procediments operatius o disposicions internes de seguretat que s'han d'utilitzar per als treballs amb explosius.

e) Pòlissa o garantia que cobreixi la responsabilitat civil, i el justificant de pagament.

f) En el cas d'entitats que duguin a terme activitats d'utilització d'explosius en voladures: tipus de voladures per a les quals sol·licita la inscripció, d'acord amb el que estableix el Reglament general de normes bàsiques de seguretat minera.

g) Els interessats han de prestar el seu consentiment exprés perquè s'obtinguin els seus antecedents penals.

6. Les sol·licituds a què es refereix aquest article s'han de presentar per via electrònica a través de la seu electrònica de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques o través de la seu electrònica del Ministeri de l'Interior, segons que correspongui.

7. Qualsevol modificació dels requisits que van motivar l'autorització com a consumidor d'explosius a què es refereix aquest article s'ha de comunicar a l'òrgan competent que va emetre l'autorització corresponent.

Article 120. *Sol·licitud de la comanda de subministrament.*

1. Prèviament a la iniciació d'un consum d'explosiu, i amb una antelació d'almenys 24 hores, el consumidor habitual o eventual ha d'efectuar la sol·licitud de la comanda de subministrament a través de la seu electrònica de la Secretaria d'Estat i Administracions Públiques a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern, prèvia presentació de la seva autorització com a consumidor d'explosius, a què es refereix l'article 119. Ha d'indicar a la sol·licitud, almenys, les dades següents:

a) Dipòsit de productes acabats del subministrador de l'explosiu.

b) Si l'explosiu és per a consum o per a emmagatzematge.

c) El nom de l'explotació o obra a què està destinat l'explosiu, amb indicació del terme municipal on es troba, així com el nom, cognoms i DNI o NIE del director facultatiu, i còpia de l'aprovació del projecte de voladura, si s'escau.

d) Mitjà que s'utilitzarà per al transport (tren, camió, vaixell).

e) Nom, cognoms i DNI o NIE de la persona designada per al lliurament de la comanda.

f) Quantitat i classificació dels explosius d'acord amb l'article 9 per als quals sol·licita autorització de subministrament; en el cas de les dinamites, s'ha d'especificar a més si són pulverulentes, gelatinoses o de seguretat.

2. Si troba conforme la sol·licitud, l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia ha d'autoritzar la comanda de subministrament, que pot tenir un termini de validesa màxim d'un mes, segons el model que estableix la ITC número 25.

3. Les sol·licituds d'autorització de les comandes de subministrament s'han de presentar per via electrònica a través de la seu electrònica de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques.

4. Excepcionalment, consumit l'explosiu autoritzat o transcorregut el període de consum establert, l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia, a la vista de la documentació justificativa aportada, pot autoritzar un subministrament i consum addicional de fins a un 10% de l'explosiu autoritzat, i fins a un 50% d'ampliació del termini per al seu consum.

Article 121. *Presentació de la comanda de subministrament.*

1. L'autorització de la comanda de subministrament, a què fa referència l'article anterior, és condició indispensable per al subministrament de la mercaderia i s'hi ha de fer referència a la guia de circulació que n'empari la circulació.

2. El consumidor d'explosius que en formalitzi una compra ha de remetre, a aquest efecte, al dipòsit subministrador una còpia de l'autorització de la comanda de subministrament autoritzat a què fa referència l'article anterior, sense la presentació de la qual no es pot fer cap subministrament, i el dipòsit subministrador ha d'enviar una còpia a les intervencions d'Armes i Explosius d'origen i destinació.

Article 122. *Llibres de registre i actes d'ús en explotacions i obres.*

1. En totes les explotacions i obres en les quals es consumeixin explosius s'ha de portar un llibre registre específic, llibre registre de consum en el qual s'han de consignar diàriament les entrades, sortides i existències, així com les dades d'identificació del material, de l'efectivament consumit i del sobrant.

A més del que disposa el paràgraf anterior, cada dia que es consumeixin explosius els responsables de cada equip de treball o voladura que es designin específicament han de completar i signar una acta d'ús d'explosius.

Els llibres de registre i actes d'ús establertes en aquest apartat s'han d'ajustar al que estableix la ITC número 24, i al model que es pot descarregar a la seu electrònica de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques.

2. Mensualment, dins dels cinc primers dies hàbils, els responsables del llibre registre de consum i de les actes d'ús d'explosius han de remetre aquests documents per qualsevol mitjà electrònic, informàtic o telemàtic que en garanteixi la integritat, autenticitat, confidencialitat, qualitat, protecció i conservació, a la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil de la localitat a la qual estigui adscrita l'explotació o obra, així com a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern corresponent.

La remissió a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern corresponent s'ha de dur a terme per la seu electrònica de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques.

Article 123. *Vigilància.*

1. Amb la finalitat de reforçar la protecció dels explosius en la fase de consum, els responsables de l'explotació o obra han de disposar d'un servei de vigilants d'explosius, els quals a la finalització del procés de voladura poden efectuar de manera aleatòria registres individuals al personal que hagi participat en aquesta operació, tot això d'acord amb un pla de registres aprovat en el Pla de seguretat ciutadana i, si s'escau, aprovat i supervisat per la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil que per demarcació li correspongui, a la qual l'empresa de seguretat li ha d'enviar mensualment, dins dels cinc primers dies hàbils, un resum de les actuacions fetes.

La fase de consum dels explosius inclou les activitats compreses des de la recepció del transport o obertura dels polvorins fins al seu ús, devolució, emmagatzematge o eliminació de l'explosiu sobrant.

2. Excepcionalment, es pot eximir del servei de vigilants d'explosius en els supòsits que estableix la ITC número 11.

Article 124. *Personal que intervé en el maneig i consum d'explosius.*

1. El personal que intervé en els processos de maneig i consum d'explosius és el que s'enumera a continuació, i té les funcions que s'assenyalen per a cada un:

a) El responsable de l'equip de treball o de la voladura, designat per l'empresa consumidora d'explosius, que a més de les funcions que té encomanades pel seu càrrec, i de complir els requisits exigits per al seu nomenament en el cas que manipuli o usi

explosius, segons l'apartat 2, ha de custodiar i garantir la utilització correcta del material explosiu. Així mateix, ha de signar les actes d'ús d'explosius i acreditar que les dades que hi apareixen són certes.

b) La persona responsable de la gestió del llibre registre de consum, designada pel director facultatiu de l'explotació o obra.

c) Altres persones que manegin o manipulin explosius (artillers i auxiliars d'artiller) poden intervenir en el procés del seu consum, sempre que hagin estat degudament nomenades per l'empresa consumidora d'explosius. Són responsables de la utilització correcta dels explosius i, si s'escau, de les altres obligacions que els encarregui la direcció facultativa.

En cas que l'empresa consumidora d'explosius sigui una explotació minera o obra, les designacions anteriors les ha d'efectuar el director facultatiu de l'explotació o obra, el qual ha de complir els requisits que exigeix el Reglament general de normes bàsiques de seguretat minera. En el supòsit que no s'hagi procedit a les designacions anteriors, les funcions anteriors les ha d'assumir directament el director facultatiu de l'explotació o obra.

2. Les habilitacions específiques per al maneig, la manipulació i la utilització d'explosius, que s'han d'atenir al que estableix la ITC número 8, les concedeix l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern. Els responsables de l'explotació o obra han de comunicar amb antelació suficient la contractació d'aquestes persones a la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil que correspongui.

3. Els consumidors habituals o eventuals d'explosius han de comunicar a la Intervenció d'Armes i Explosius que per demarcació li correspongui al lloc de consum, almenys el dia hàbil anterior al consum de l'explosiu, en horari d'atenció al públic, la data i hora prevista del consum.

Article 125. *Voladures i utilització d'explosius.*

1. Pel que fa a la utilització d'explosius i l'execució de voladures és aplicable l'esmentat Reglament general de normes bàsiques de seguretat minera en tot el que no s'oposi al que estableix aquest Reglament. La utilització d'explosius amb fins civils es considera tècnica minera, en els termes de l'article 1 del Reglament.

2. El personal que descarregui explosiu a granel procedent de les carregadores d'explosiu ha de disposar del corresponent carnet d'artiller segons estableix la ITC número 8. Així mateix, les persones físiques que hagin de dur a terme activitats d'auxiliar d'artiller han de disposar prèviament del corresponent carnet d'auxiliar d'artiller, segons estableix la ITC número 8.

3. El personal que fabriqui explosius amb una MEMU ha de disposar del corresponent carnet d'artiller, especialitat d'operador de MEMU, segons estableix la ITC número 8.

4. El transport d'explosius a l'interior de les instal·lacions mineres s'ha d'ajustar al que disposa la ITC número 34.

5. En les explotacions mineres d'interior i obres subterrànies es poden utilitzar equips de bombament d'emulsions, suspensions o gels, a granel d'interior, amb la possibilitat de sensibilització de l'explosiu. A més de complir la legislació vigent en matèria de seguretat en màquines, aquests equips s'han d'atenir al que disposen les ITC número 1, 24, 30 i 32.

El personal encarregat del bombament de les emulsions, suspensions o gels d'aquests equips ha de disposar del corresponent carnet d'operador de MEMU segons estableix la ITC número 8.

Aquests equips han d'estar associats a una fàbrica d'explosius autoritzada.

TÍTOL VIII

Importació, exportació, trànsit i transferència

CAPÍTOL I

Normes generals

Article 126. *Circulació.*

1. La importació, exportació, trànsit i transferència d'explosius s'ha d'ajustar al que estableix aquest títol i als convenis internacionals subscrits per Espanya, amb observança, en tot cas, del que disposa la normativa duanera. No obstant això, és aplicable el que estableixen el Reial decret 679/2014, d'1 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament de control del comerç exterior de material de defensa, d'altre material i de productes i tecnologies de doble ús, i el Reglament (CE) núm. 428/2009 del Consell, de 5 de maig de 2009, pel qual s'estableix un règim comunitari de control de les exportacions, la transferència, el correatge i el trànsit de productes de doble ús.

2. A més del que aquest títol disposa específicament, a la introducció d'explosius en territori espanyol li és aplicable el que estableix aquest Reglament. Especialment, les autoritats competents han de vetllar pel compliment de les normes sobre transports, envasos i embalatges que conté aquest Reglament. Les instruccions de seguretat, les autoritzacions necessàries i les preceptives marques en productes, quan sigui procedent, i en els envasos i embalatges han d'estar redactades almenys en castellà.

3. Les persones físiques o jurídiques que pretenguin dur a terme l'activitat d'importació, exportació, tràfic i transferència d'explosius tenen l'obligació de comunicar als agents econòmics residents fora d'Espanya els requisits que exigeix la legislació espanyola.

4. Quan les autoritats que preveu l'article 2 hagin de fer un control sobre els explosius que estiguin sota vigilància o control duaner, han de notificar la seva execució abans a l'autoritat duanera competent.

Article 127. *Dipòsit reglamentari.*

1. Sense perjudici del que preveu l'article 144 del Reglament (UE) núm. 952/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 d'octubre de 2013, pel qual s'estableix el codi duaner de la Unió, els explosius s'han d'emmagatzemar en dipòsits reglamentàriament autoritzats d'acord amb el títol III d'aquest Reglament, previstos amb anterioritat pel subministrador o el receptor, i comunicats amb la deguda antelació a la Intervenció Central d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil.

2. Els explosius sense estatut de la Unió que s'abandonin a favor de la hisenda pública o que es decomissin s'han de lliurar a la delegació de Govern corresponent. Els articles sense estatut de la Unió que no es destrueixin, prèviament al seu ús, disposició o transmissió, han de ser objecte de despatx duaner. En cas que es tracti d'explosius militars, la mercaderia s'ha de lliurar al Ministeri de Defensa.

CAPÍTOL II

Importació

Article 128. *Registre oficial d'importadors.*

1. Les persones físiques o jurídiques que pretenguin dur a terme l'activitat d'importació d'explosius han de sol·licitar, amb caràcter previ, la seva inscripció en el Registre oficial d'importadors d'explosius a la Direcció General de Política Energètica i Mines. Aquestes sol·licituds s'han de presentar per via electrònica, amb certificat electrònic, a la seu electrònica del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital.

2. Aquesta inscripció està condicionada a la justificació de la capacitació tècnica per a l'activitat que es pretengui exercir, disponibilitat de dipòsits de productes acabats autoritzats i a la contractació d'una pòlissa o garantia que cobreixi la responsabilitat civil per cobrir la que en cada cas pugui correspondre a l'importador per qualsevol tipus de risc dels productes importats.

3. Adjunta a la sol·licitud d'autorització d'inscripció en el Registre oficial d'importadors d'explosius, s'ha d'incloure la documentació següent:

- a) Còpia de l'escriptura de constitució de la societat.
- b) Còpia del registre industrial i justificació que està donat d'alta en l'impost sobre activitats econòmiques, en un epígraf coherent amb l'activitat d'importació d'explosius.
- c) Autorització del taller, el dipòsit comercial o l'autorització expressa per a la distribució dels productes importats.
- d) Resolució d'autorització de fàbrica d'explosius o dipòsit.
- e) Documentació acreditativa de la cobertura de la responsabilitat civil, que cobreixi l'activitat d'importació d'explosius.

Article 129. *Permís previ de circulació.*

1. La importació d'explosius que regula aquest Reglament des de països que no siguin estats membres de la Unió Europea està subjecta al règim general que en cada moment reguli l'activitat i necessita ser autoritzada segons el que disposa el Reial decret 679/2014, d'1 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament de control de comerç exterior de material de defensa, d'altre material i de productes i tecnologies de doble ús, quan es tracti de productes inclosos en l'àmbit d'aplicació de l'esmentat Reial decret.

Amb caràcter previ a la importació, necessita disposar a més d'un permís previ de circulació atorgat pel Ministeri de l'Interior, a través de la Intervenció Central d'Armes i Explosius, i basat en un informe favorable de la Comissió Interministerial Permanent d'Armes i Explosius. La sol·licitud del permís previ d'importació s'ha d'ajustar al model reflectit a l'annex I de la Instrucció tècnica complementària número 33.

2. El permís administratiu que preveu l'apartat anterior, que té una validesa d'un any, s'ha de presentar a la Intervenció d'Armes i Explosius de la Duana corresponent i ha d'acompanyar els productes durant el seu transport per territori espanyol fins a la seva destinació.

3. A la sol·licitud d'importació s'ha de fer referència, com a mínim, a les dades enumerades en els articles 143 i 144, així com el lloc de dipòsit autoritzat i el punt d'entrada en territori nacional. L'importador no pot fer de la mercaderia cap altre ús que no sigui aquell per al qual hagi estat expressament autoritzat, d'acord amb aquest Reglament.

Article 130. *Exempcions.*

Les importacions d'explosius que els ministeris de Defensa i de l'Interior efectuin per al seu ús, i amb utilització dels seus mitjans propis per al transport i l'emmagatzematge, queden exemptes del compliment del que disposa l'article anterior i d'aquest títol, si bé s'han de comunicar prèviament al Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i a la Intervenció Central d'Armes i Explosius. En canvi, les importacions d'explosius que efectui el Ministeri de Defensa en l'exercici de les seves competències, amb utilització de mitjans privats per al transport i l'emmagatzematge, queden subjectes al compliment del que disposa l'article següent.

Article 131. *Guia de circulació i control duaner.*

1. Obtingut el permís a què es refereix l'article 129, l'expedidor ha d'estendre la carta de port i l'importador ha d'emplenar la guia de circulació, que regulen els articles 152 i següents, i ha d'adjuntar el permís esmentat. La Intervenció d'Armes i Explosius de la Duana corresponent ha d'autoritzar l'esmentada guia de circulació i ha de comunicar la importació efectuada a la Intervenció Central d'Armes i Explosius.

2. L'autorització del règim duaner sol·licitat està condicionada a la presentació de la guia de circulació. Una vegada feta aquesta autorització, la Intervenció d'Armes i Explosius competent en relació amb el lloc en què estiguin dipositats els articles ha de comunicar la importació efectuada a la Intervenció Central d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil.

CAPÍTOL III

Exportació

Article 132. *Autorització d'exportació.*

1. L'exportació d'explosius a països que no siguin estats membres de la Unió Europea està subjecta al règim general que en cada moment reguli l'activitat i necessita ser autoritzada segons el que disposa el Reial decret 679/2014, d'1 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament de control del comerç exterior de material de defensa, d'altre material i de productes i tecnologies de doble ús, quan es tracti de productes inclosos en l'àmbit d'aplicació de l'esmentat Reial decret.

2. L'òrgan competent ha d'expedir l'autorització administrativa d'exportació que assenyala l'apartat anterior, de la qual n'ha de remetre l'original a l'interessat i una còpia a la Intervenció Central d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil.

3. Les exportacions d'explosius que efectuï el Ministeri de Defensa en l'exercici de les seves competències, amb utilització de mitjans propis per al transport i l'emmagatzematge, es regeixen pel Reial decret 679/2014, d'1 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament de control del comerç exterior de material de defensa, d'altre material i de productes i tecnologies de doble ús, i per la resta de normes que, en cada cas, siguin aplicables. En canvi, les exportacions d'explosius que efectuï el Ministeri de Defensa en l'exercici de les seves competències, amb utilització de mitjans privats per al transport i l'emmagatzematge, queden subjectes al compliment del que disposa l'article anterior.

4. Els materials, els productes i les tecnologies de doble ús que recull l'article 5 de la Llei 53/2007, de 28 de desembre, sobre el control de comerç exterior de material de defensa i de doble ús, no necessiten cap autorització administrativa de transferència.

CAPÍTOL IV

Trànsit

Article 133. *Autorització de trànsit d'origen extracomunitari.*

1. El trànsit per territori nacional, així com per aigües i espai aeri en què Espanya exerceixi sobirania, dret sobirà o jurisdicció, dels productes que regula aquest Reglament procedents de països no integrants de la Unió Europea necessita ser objecte d'autorització prèvia i queda sotmès al condicionat que s'hi fixi.

2. No s'ha d'atorgar cap autorització si el sol·licitant no resideix, no té sucursal oberta o no té designat un representant en territori de la Unió Europea responsable del trànsit.

Article 134. *Sol·licitud d'autorització de trànsit d'origen extracomunitari.*

1. L'autorització s'ha de sol·licitar al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, amb una antelació mínima de 5 dies hàbils, i a la sol·licitud s'hi ha de fer constar:

- a) Remitent, destinatari, empresa consignatària i persona responsable a Espanya de l'expedició, document d'identificació o raó social, número de telèfon i correu electrònic.
- b) Llocs d'origen i destinació. Data prevista d'arribada i sortida.
- c) Classes de matèries objecte de l'expedició, amb indicació de la designació nacional i internacional de cada producte. Número ONU.
- d) Pes brut i net de cada classe de productes i nombre de paquets en què s'envien.
- e) Característiques dels envasos i embalatges.

f) Duanes d'entrada i sortida d'Espanya i itinerari previst, amb indicació de les parades tècniques que, si s'escau, es considerin necessàries i els emmagatzematges d'emergència previstos, si s'escau.

g) Mitjans de transport i les seves característiques, identificats per la seva matrícula o el seu número de contenidor.

A aquesta sol·licitud s'hi ha d'adjuntar una còpia de la documentació que empari l'expedició, emesa pel país d'origen.

2. La sol·licitud d'autorització s'ha d'ajustar al model de la ITC número 33.

Article 135. *Competència del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació.*

1. El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ha de donar compte de la petició als ministeris d'Energia, Turisme i Agenda Digital, de Defensa, de Foment i de la Presidència i per a les Administracions Territorials (Centre Nacional d'Intel·ligència), així com al Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, per via electrònica, i a la Intervenció Central d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil, amb antelació suficient, que no pot ser inferior a 2 dies hàbils respecte a la data prevista per a la realització del trànsit, per tal que puguin formular les observacions o disposar els serveis que considerin necessaris.

2. Si escau, el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ha d'atorgar l'autorització corresponent, en la qual s'ha de determinar el condicionat a què queda sotmesa l'expedició en trànsit, i n'ha de donar trasllat a tots els òrgans indicats. La comunicació al Departament de Duanes i Impostos Especials s'ha de fer per via electrònica. Les autoritats duaneres només han d'autoritzar un transbord o una destinació duanera quan els articles per als quals se sol·licita disposin de l'autorització indicada.

Article 136. *Autorització de trànsit d'origen comunitari.*

El trànsit per territori nacional, així com per aigües i espai aeri en què Espanya exerceixi sobirania, dret sobirà o jurisdicció i cooperació dels productes que regula aquest Reglament procedents de països integrants de la Unió Europea, independentment de la seva destinació final, necessita ser objecte d'autorització prèvia i queda sotmès al condicionat que s'hi fixi.

Article 137. *Sol·licitud d'autorització de trànsit d'origen comunitari.*

1. L'autorització de trànsit d'origen comunitari s'ha de sol·licitar a la Intervenció Central d'Armes i Explosius, amb una antelació mínima de 5 dies hàbils, i a la sol·licitud s'hi han de fer constar les dades enumerades a l'article 134.

2. Previ informe de la Direcció General de Política Energètica i Mines, la Intervenció Central d'Armes i Explosius, després de l'examen de la documentació presentada i la informació aportada, i concretament de les condicions en què ha de tenir lloc el trànsit, ha d'aprovar la realització d'aquest, si queda garantida la seguretat ciutadana.

3. La sol·licitud d'autorització s'ha d'ajustar al model de la ITC número 33.

Article 138. *Competència de la Intervenció Central d'Armes i Explosius.*

La Intervenció Central d'Armes i Explosius ha de donar compte de les autoritzacions expedides a les comandàncies de la Guàrdia Civil on estiguin enquadrats els punts d'entrada i sortida del territori nacional del trànsit en qüestió, amb la finalitat d'efectuar tots els controls que es considerin oportuns tendents a garantir el manteniment de la seguretat ciutadana.

Article 139. *Condicionament de les matèries reglamentades.*

En cas que s'efectuï el trànsit per via terrestre i es prevegi alguna detenció o permanència en territori espanyol, les matèries reglamentades han d'anar condicionades per permetre que siguin precintades fàcilment.

Article 140. *Mesures de seguretat.*

1. La Direcció General de la Guàrdia Civil ha de comprovar que es prenguin les mesures convenients per a la deguda seguretat del trànsit, segons el mitjà de transport a utilitzar i la perillositat de la mercaderia.

2. Si, per avaria del mitjà de transport o per qualsevol altra causa imprevista, el trànsit no es pot efectuar d'acord amb els termes de l'autorització atorgada, la persona responsable del trànsit ha de posar immediatament els fets esdevinguts en coneixement de la Guàrdia Civil, que els ha de comunicar al delegat del Govern a la comunitat autònoma, als efectes que adopti les mesures que consideri oportunes.

3. Quan la realització del trànsit ocasioni despeses, incloses les del personal d'escorta i custòdia de l'expedició, l'abonament de la taxa corresponent, en la quantia i forma que legalment es determinin, és a càrrec de qui va sol·licitar l'autorització.

CAPÍTOL V

Transferència

Article 141. *Disposicions generals.*

1. Als efectes del que disposa aquest capítol, s'entén per «transferència» qualsevol desplaçament físic d'explosius dins del territori de la Unió Europea, exceptuats els desplaçaments que s'efectuïn en un mateix Estat.

2. Només es poden transferir explosius entre Espanya i qualsevol altre Estat membre de la Unió Europea i circular per Espanya procedents de la mateixa Unió Europea d'acord amb el que preveuen la legislació nacional i aquest capítol.

3. Abans de la transferència d'explosius, s'ha de comprovar per part de les autoritats competents que es compleixen els requisits de seguretat general i de la seguretat i protecció públiques que estableix aquest Reglament.

4. Per poder efectuar la transferència d'explosius, el destinatari ha d'obtenir una autorització de transferència de l'autoritat competent del seu Estat membre, la qual ha de verificar que el destinatari està legalment facultat per adquirir explosius i està en possessió de les llicències o autoritzacions necessàries. L'agent econòmic responsable de la transferència ha de notificar a les autoritats competents espanyoles i altres estats membres de trànsit qualsevol desplaçament d'explosius a través dels seus territoris, i ha d'obtenir prèviament la seva autorització.

5. Les autoritzacions de transferència obtingudes dels estats membres participants en la transferència estan reflectides en el document que ressenya la Decisió 2004/388 EC de la Comissió, de 15 d'abril de 2004, per a la transferència intracomunitària d'explosius, el model del qual figura a la ITC número 33 d'aquest Reglament.

Una vegada presentada per part de l'agent econòmic a les autoritats de destinació la sol·licitud de transferència, aquesta s'ha de tramitar a través del sistema electrònic comú d'autorització que preveu la Decisió de la Comissió 2010/347/UE, de data 19 de juny de 2010, sempre que tots els estats participants en aquesta utilitzin l'esmentat sistema electrònic.

El document de transferència intracomunitària d'explosius ha d'establir la validesa de l'autorització concedida i el termini durant el qual es poden fer enviaments parcials d'explosius a l'empara d'aquesta autorització.

6. Si les autoritats competents consideren que hi ha algun problema respecte a la verificació de la facultat d'adquisició dels explosius, la Intervenció Central d'Armes i

Explosius ha de transmetre la corresponent informació disponible a la Comissió Europea, la qual n'ha d'informar la resta d'estats membres.

7. El que disposa aquest capítol no és aplicable als explosius destinats a la seva utilització per part de les Forces Armades o de les forces i cossos de seguretat de l'Estat de conformitat amb la legislació vigent, sempre que per al seu transport i emmagatzematge utilitzin mitjans i personal propis.

8. Els controls que es portin a terme, en els casos de les transferències que regula aquest capítol, no es poden efectuar en concepte de controls fronterers, sinó en el marc dels controls ordinaris aplicats en el territori nacional.

9. Sense perjudici dels controls i les autoritzacions necessàries que preveu aquest capítol, els destinataris i els agents econòmics han de comunicar a les autoritats competents espanyoles, així com a les de l'Estat membre de trànsit, a petició d'aquestes, qualsevol informació útil de què disposin als efectes de garantir la seguretat de les transferències.

10. Cap agent econòmic pot efectuar la transferència d'explosius sense que el destinatari hagi obtingut a aquest efecte les autoritzacions necessàries de conformitat amb el que estableix aquest capítol.

11. No obstant el que disposa aquest capítol, en el cas d'amenaques greus o atemptats contra la seguretat nacional, a causa de la tinença o l'ús il·lícits d'explosius o munició, les autoritats governatives competents poden adoptar qualsevol mesura necessària en matèria de transferència d'explosius, per prevenir aquesta tinença o ús il·lícit, d'acord amb la legislació vigent de seguretat ciutadana, respectant el principi de proporcionalitat i sense que constitueixi un mitjà de discriminació arbitrària ni una restricció encoberta del comerç entre estats membres. Aquestes mesures s'han de notificar a la Comissió Europea, que n'ha d'informar la resta d'estats membres.

Article 142. *Lliure circulació.*

1. Sempre que es compleixin les disposicions de la Directiva 2014/28/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer, no es pot prohibir, restringir ni obstaculitzar la comercialització dels explosius, sense perjudici de la normativa aplicable a l'atorgament d'autoritzacions que fixa aquest Reglament a fabricants, distribuïdors i importadors.

2. Aquest Reglament no és obstacle perquè el Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital o la Direcció General de la Guàrdia Civil, per motius d'ordre públic, seguretat pública, salut pública o protecció del medi ambient, adopti mesures que prohibeixin o restringeixin la possessió, utilització o comercialització d'explosius.

Article 143. *Transferència directa.*

1. Quan es projecti efectuar una transferència d'explosius des d'Espanya a un altre Estat membre de la Unió Europea, l'interessat ha de sol·licitar, seguint el model, contingut i format establerts a la ITC número 33, una autorització de l'operació a la Intervenció Central d'Armes i Explosius, i ha d'especificar:

a) El nom i l'adreça dels agents econòmics interessats, dades que han de ser prou precises per permetre posar-se en contacte, en tot moment, amb els interessats i per assegurar-se que estan oficialment habilitats per actuar com a tals.

b) Autorització, almenys, de les autoritats de l'Estat membre de destinació, que ha de figurar en el document per a la transferència intracomunitària d'explosius, el model de la qual figura a l'annex III de la ITC número 33.

c) Adreça del lloc al qual s'ha d'enviar la mercaderia.

d) Els tipus, les classes, les unitats i la quantitat d'explosius que es pretenen transferir i els seus números d'identificació als efectes del seguiment de la seva tinença, inclòs el número d'identificació de les Nacions Unides.

e) Una descripció completa de l'explosiu de què es tracta que ha d'incloure el número d'identificació única, el número de catalogació, la divisió de risc, l'adreça i el nom del fabricant, així com el nom comercial.

f) La informació relativa a l'observança de les condicions d'introducció en el mercat, si està prevista.

g) El mitjà de transport i l'itinerari a seguir a Espanya, incloent-hi les adreces dels llocs de sortida (origen) i el lloc de lliurament (destinació), i dipòsits d'explosius d'emergència per a la utilització dels quals, si s'escau, estigui autoritzat el destinatari o subministrador.

h) El nom, la identificació, l'adreça, el telèfon, el fax i el correu electrònic de l'empresa o empreses de transport.

i) Les mesures de seguretat i vigilància que s'han d'adoptar en el transport durant la seva circulació per territori nacional.

j) Les dates previstes de sortida des d'origen i d'arribada a destinació.

k) Els punts d'entrada i sortida dels territoris dels estats membres afectats, ja siguin com a origen, destinació o trànsit.

2. La Intervenció Central d'Armes i Explosius ha de verificar que el destinatari està autoritzat per l'Estat membre de destinació per efectuar la transferència, i ha de procedir a autoritzar la transferència, si escau. L'autorització s'ha de plasmar en el lloc establert per a això en el document intracomunitari de transferència d'explosius expedit pel país de destinació d'acord amb el model que figura a l'annex III de la ITC número 33, o bé, en el cas del sistema electrònic d'autorització, mitjançant la signatura electrònica o codi de validació digital que figura ressenyat en el document que li ha d'expedir al sol·licitant el país d'origen. En tots dos casos, la validesa de l'autorització és d'un any.

3. El document d'autorització ha de contenir almenys la informació esmentada a l'apartat 1.

4. L'autorització de transferència ha d'acompanyar els explosius des del seu lloc d'origen fins a la seva destinació, i s'ha de presentar sempre que ho requereixin les autoritats competents. El destinatari ha de conservar una còpia d'aquesta autorització i l'ha de presentar, prèvia petició, a l'autoritat competent.

Article 144. *Transferència inversa.*

1. Quan es tracti d'una transferència d'explosius a Espanya procedent de qualsevol altre Estat membre de la Unió Europea, el destinatari ha de sol·licitar autorització a la Intervenció Central d'Armes i Explosius incloent-hi les dades següents:

a) El nom i l'adreça dels agents econòmics interessats, dades que han de ser prou precises per permetre posar-se en contacte, en tot moment, amb els interessats i per assegurar-se que estan oficialment habilitats per actuar com a tals.

b) El dipòsit autoritzat com a destinació final dels explosius, si s'escau.

c) Els tipus, les classes, les unitats i la quantitat d'explosius que es pretenen transferir i els seus números d'identificació als efectes del seguiment de la seva tinença, inclòs el número d'identificació de les Nacions Unides.

d) Una descripció completa de l'explosiu de què es tracta, que ha d'incloure el número d'identificació única, el número de catalogació, la divisió de risc, l'adreça i el nom del fabricant, així com el nom comercial.

e) La informació relativa a l'observança de les condicions d'introducció en el mercat, si està prevista aquesta última.

f) El mitjà de transport i l'itinerari a seguir a Espanya, incloent-hi les adreces dels llocs de sortida (origen) i el lloc de lliurament (destinació), i dipòsits d'explosius d'emergència per a la utilització dels quals, si s'escau, estigui autoritzat el destinatari o subministrador.

g) El nom, la identificació, l'adreça, el telèfon, el fax i el correu electrònic de l'empresa o empreses de transport.

h) Les mesures de seguretat i vigilància que s'han d'adoptar en el transport durant la seva circulació per territori nacional.

i) Les dates previstes de sortida des d'origen i d'arribada a destinació.

j) Els punts d'entrada i sortida dels territoris dels estats membres afectats, ja siguin com a origen, destinació o trànsit.

2. La Intervenció Central d'Armes i Explosius ha de verificar que el destinatari està legalment autoritzat per adquirir, utilitzar o emmagatzemar els explosius, per disposar de les llicències i autoritzacions necessàries i, previ informe favorable de la Comissió Interministerial Permanent d'Armes i Explosius, ha d'autoritzar la transferència, si escau. L'autorització s'ha de plasmar en el lloc establert per a això en el document intracomunitari de transferència d'explosius expedit pel país de destinació d'acord amb el model que figura a l'annex III de la ITC número 33, o bé, en el cas del sistema electrònic d'autorització, mitjançant la signatura electrònica o codi de validació digital que figura ressenyat en el document que li ha d'expedir al sol·licitant el país d'origen. En tots dos casos, la validesa de l'autorització és d'un any.

3. El document d'autorització ha de contenir almenys la informació esmentada a l'apartat 1.

4. L'autorització de transferència ha d'acompanyar els explosius des de la seva entrada a Espanya fins al punt previst de destinació, i s'ha de presentar sempre que ho requereixin les autoritats competents. El destinatari ha de conservar una còpia d'aquesta autorització i l'ha de presentar, prèvia petició, a l'autoritat competent.

Article 145. *Trànsit per territori espanyol.*

1. Quan es pretengui fer una transferència d'explosius entre diversos estats membres de la Unió Europea i Espanya sigui país de trànsit, l'agent econòmic corresponent ha de sol·licitar l'autorització de trànsit a la Intervenció Central d'Armes i Explosius, i ha d'aportar el document de transferència intracomunitària de l'annex III de la ITC número 33, autoritzat almenys per les autoritats del país de destinació, així com les dades ressenyades a l'article anterior. S'exceptua de la presentació del document de transferència intracomunitària anterior, quan la tramitació de la sol·licitud i les autoritzacions dels estats membres es faci mitjançant el sistema electrònic d'autorització.

2. Previ informe de la Direcció General de Política Energètica i Mines, la Intervenció Central d'Armes i Explosius, després d'examinar la documentació presentada, ha d'aprovar la realització del trànsit, si queda garantida la seguretat ciutadana, i ho ha de comunicar al responsable de la transferència.

L'autorització s'ha de plasmar al lloc establert per a això en el document intracomunitari de transferència aportat pel sol·licitant. En cas que s'utilitzi el sistema electrònic d'autorització, l'autorització s'ha de concedir mitjançant la signatura electrònica o el codi de validació digital. En tots dos casos, la validesa de l'autorització és d'un any.

3. Cada vegada que l'agent econòmic pretengui fer l'enviament parcial dels explosius continguts en una autorització de trànsit concedida prèviament, ha de notificar a la Intervenció Central d'Armes i Explosius amb una antelació d'almenys 3 dies hàbils a l'entrada en territori espanyol les dades que figuren a l'annex II de la ITC número 33, i ha d'adjuntar una còpia de les llicències o autoritzacions necessàries per efectuar la transferència.

4. Després de verificar la informació, la Intervenció Central d'Armes i Explosius ha de donar, si escau, la seva conformitat, i ho ha de comunicar a l'interessat, així com a les comandàncies d'entrada i sortida del territori nacional. Tot això independentment de l'obligació de l'agent econòmic de presentar a la Intervenció d'Armes i Explosius més propera al punt d'entrada en territori nacional tota la documentació corresponent al transport.

TÍTOL IX

Transport

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 146. *Regulació.*

1. El transport d'explosius es regeix pel que estableix la reglamentació vigent per al mitjà de transport corresponent, per les prescripcions que estableix aquest títol i les instruccions tècniques complementàries corresponents.

2. El transport de residus d'explosius es regeix per les normes de transport de residus i, si s'escau, de transport de residus perillosos vigents, en concret el que disposa la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats i les seves disposicions de desplegament.

Article 147. *Normes generals.*

1. Als efectes del que disposa aquest títol, queden inclosos en l'àmbit de transport el port pròpiament dit i les operacions de càrrega, descàrrega i manipulacions complementàries, així com els mitjans utilitzats en les operacions esmentades.

El transport d'explosius a l'interior de les fàbriques i els dipòsits d'explosius, així com a l'interior de les explotacions o obres on es consumeix explosiu, s'ha d'ajustar al que estableix la ITC número 34.

2. El desplaçament de les unitats de MEMU s'ha d'ajustar al que estableixen les ITC número 1 i número 11.

3. En general, està prohibit el transport conjunt de detonadors amb qualsevol altre explosiu, en un mateix vehicle, vagó, bodega o contenidor, excepte si la seva compatibilitat ho permet, segons el que estableix la ITC número 16, o s'utilitzen compartiments o mampares separadores que compleixin el que estableix la ITC número 29.

4. Durant les operacions compreses en el transport de les matèries reglamentades està prohibit fumar, portar llumins o qualsevol altre dispositiu productor de flames, substàncies que es puguin inflamar, armes de foc i cartutxeria, excepte l'armament reglamentari corresponent als vigilants d'explosius del transport.

5. Està prohibit efectuar fora de l'horari ordinari d'obertura dels dipòsits les operacions de port pròpiament dit, la càrrega, la descàrrega i les manipulacions complementàries, d'acord amb el que estableix la ITC número 11.

Es poden concedir excepcions puntuals i concretes a la prohibició anterior, sempre que es disposi d'enllumenat suficient i d'autorització, per a cada operació concreta, emesa per l'autoritat que s'indica, sobre els casos següents:

a) Càrrega i descàrrega de vaixells i avions, amb autorització de l'autoritat portuària o gestor de la infraestructura aeroportuària. Càrrega i descàrrega de trens, amb autorització del cap de dependència corresponent.

b) Càrrega i descàrrega de camions en els polvorins d'un dipòsit, amb autorització prèvia del cap de la Comandància de la Guàrdia Civil.

6. Els serveis de seguretat de transport d'explosius els ha d'efectuar l'empresa de seguretat contractada per a la seva prestació o l'empresa de seguretat a la qual se li hagin cedit o subcontractat, sense que sigui admissible la subcontractació parcial d'aquests serveis.

Article 148. *Inspecció.*

En tot moment, els productes regulats estan sotmesos a la inspecció de l'autoritat i, sota la protecció de vigilants d'explosius, d'acord amb el que disposa la ITC número 1.

Article 149. *Equips de càrrega i descàrrega de productes.*

1. Els equips de treball utilitzats en les operacions de càrrega i descàrrega de productes regulats han de complir els requisits i les disposicions legals que els siguin aplicables.
2. La càrrega màxima a la qual poden ser sotmeses les grues, les pales o altres mitjans auxiliars és el 75% de la càrrega nominal assignada.
3. Per a les portades manuals és aplicable el que estableix el Reial decret 487/1997, de 14 d'abril, sobre disposicions mínimes de seguretat i salut relatives a la manipulació manual de càrregues que comporti riscos, en particular dorsolumbars, per als treballadors.

Article 150. *Transbord d'explosius.*

1. Qualsevol transbord d'explosiu d'un mitjà de transport a un altre requereix la presència prèvia del segon mitjà, amb una capacitat de càrrega suficient per rebre l'enviament, al lloc previst per efectuar el transbord.
2. Si per qualsevol causa el destinatari no es pot fer càrrec de la mercaderia, ha de posar el fet en coneixement de la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil que per demarcació li correspongui, la qual, en tot cas, ha de resoldre sobre les mesures de custòdia i vigilància que consideri que s'han d'adoptar o sobre el reenviament d'aquesta al punt d'origen, operació que s'ha d'efectuar previ avís i a costa del remitent, sense perjudici de les responsabilitats que aquest pugui exigir al destinatari. El que disposa aquest apartat s'aplica amb caràcter subsidiari en les zones especials reservades per a la recepció de transport d'explosius.
3. El transbord dels explosius s'ha de fer en el mínim temps possible i sempre d'acord amb les instruccions que el Ministeri de Foment i la Intervenció Central d'Armes i Explosius estableixin a aquest efecte.

Article 151. *Documentació exigida.*

1. El transport de productes regulats ha d'estar emparat per la documentació exigida pels reglaments aplicables al mitjà de transport utilitzat i per la que, si s'escau, exigeixi aquest Reglament per permetre'n la circulació.
2. Aquesta documentació ha d'acompanyar l'expedició en tot el seu recorregut. El destinatari l'ha de rebre quan es fa càrrec de la mercaderia, i l'ha de conservar durant tres anys a disposició de l'autoritat competent.

CAPÍTOL II

Guia de circulació

Article 152. *Documentació requerida.*

1. El transport d'explosius i el desplaçament de MEMU entre dos punts del territori nacional exigeix, a més del que requereixen els reglaments de transport, la documentació següent:
 - a) Guia de circulació, autoritzada per la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil que correspongui al punt d'origen de l'expedició.
 - b) Carta de port o document equivalent.
 - c) Comanda de subministrament autoritzada d'acord amb el que disposa l'article 120, llevat que el transport es dugui a terme entre fàbriques i dipòsits de productes acabats o entre aquests entre si.
2. S'han d'estendre tantes guies de circulació com comandes diferents compregui una expedició.

Article 153. Guia de circulació.

1. La guia de circulació és el document que empara el desplaçament d'explosius o MEMU entre dos punts del territori nacional i en tot moment ha d'acompanyar el transport o MEMU. El seu atorgament es condiona al compliment de les mesures de seguretat ciutadana d'acord amb les normes que estableix a aquest efecte la ITC número 1. En cas que es transporti metxa de seguretat amb destinació a la fabricació d'articles pirotècnics, aquest queda condicionat als requisits que regula el Reglament d'articles pirotècnics i cartutxeria, aprovat pel Reial decret 989/2015, de 30 d'octubre.

2. Les esmentades guies de circulació d'explosius o de MEMU s'han d'ajustar als models, continguts i formats que disposa la ITC número 1.

3. El consumidor d'explosius que formalitzi una comanda de compra ha de remetre al seu proveïdor una de les còpies a què fa referència l'article 121.

4. El proveïdor, d'acord amb el que estableix l'article 152, ha d'emplenar la guia de circulació, i l'ha de presentar per a la seva aprovació o modificació, per qualsevol mitjà electrònic, informàtic o telemàtic que garanteixi la seva integritat, autenticitat, confidencialitat, qualitat, protecció i conservació de la informació, a la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil que per demarcació li correspongui, i ha d'adjuntar-hi la còpia visada de l'autorització de subministrament a què es refereix l'apartat anterior.

5. Les guies de circulació s'han de presentar per a la seva aprovació a la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil que per demarcació li correspongui, abans de les 10.00 hores del dia hàbil anterior a l'inici del transport.

6. Si l'esmentada Intervenció d'Armes i Explosius autoritza l'expedició, aquesta ha de remetre una còpia de l'esmentada guia de circulació a la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil del punt de destinació; n'ha de retornar dues còpies al proveïdor, i una última s'ha d'arxivar per a la seva deguda constància.

7. Les còpies del proveïdor de la guia de circulació, si s'escau, s'han de lliurar al transportista o al responsable de l'expedició, i l'han d'acompanyar en tot el seu recorregut.

8. El destinatari, quan rebí l'expedició, ha de comprovar prèviament si aquesta s'ajusta als termes de la guia de circulació, ha de formular les objeccions que consideri oportunes al cos d'aquesta en presència del transportista o responsable de l'expedició i ha de donar compte immediat de les objeccions esmentades, si s'escau, a la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil del punt de destinació.

9. En tot cas, el destinatari ha de comunicar a la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil del punt de destinació la recepció de l'expedició dins de les 48 hores des que aquesta hagi tingut lloc, i ha de presentar la Guia de circulació rebuda del transportista o responsable de l'expedició, per qualsevol mitjà electrònic, informàtic o telemàtic que garanteixi la seva integritat, autenticitat, confidencialitat, qualitat, protecció i conservació de la informació.

10. Així mateix, el destinatari ha de remetre una còpia al proveïdor, per a la deguda constància d'aquest de la recepció correcta de la mercaderia o de les objeccions pertinents, si s'escau.

CAPÍTOL III**Transport per carretera****Article 154. Regulació.**

1. El transport per carretera d'explosius efectuat íntegrament en territori espanyol s'ha d'ajustar al que disposa el Reial decret 97/2014, de 14 de febrer, pel qual es regulen les operacions de transport de mercaderies perilloses per carretera en territori espanyol. Així mateix, s'han de complir les normes que estableix l'Acord europeu sobre el transport internacional de mercaderies perilloses per carretera (ADR) que estigui en vigor.

2. Així mateix, li és aplicable el que disposa la ITC número 1 i, de manera supletòria, la normativa de seguretat privada.

Article 155. *Competències.*

La competència en les matèries que regula aquest capítol correspon als departaments següents, sense perjudici del que disposa el Reial decret 1256/2003, de 3 d'octubre, pel qual es determinen les autoritats competents de l'Administració General de l'Estat en matèria de transport de mercaderies perilloses i es regula la comissió per a la coordinació d'aquest transport:

1. Al Ministeri de l'Interior respecte a les normes de circulació, conducció i acompanyament dels vehicles i, especialment, quant a les mesures de seguretat, la regulació dels llocs de càrrega i descàrrega, i d'estacionament, els itineraris i horaris a què s'hagi d'ajustar el transport per carretera, en zones urbanes i nuclis de població, i el règim de vigilància del transport.

2. Al Ministeri de Foment, sense perjudici de les competències atribuïdes a les comunitats autònomes en virtut del que disposa la Llei orgànica 5/1987, de 30 de juny, sobre delegació de facultats de l'Estat en les comunitats autònomes en relació amb el transport per carretera i cable, respecte a la documentació de transport, els distintius, les etiquetes i la senyalització dels vehicles així com el control i la vigilància del seu compliment en coordinació amb el Ministeri de l'Interior, a les autoritzacions per dedicar-se a efectuar transports, amb la fixació d'itineraris si és necessari, amb la coordinació prèvia amb els organismes competents en matèria de trànsit, condicionament i estiba de la càrrega, al que estigui relacionat amb l'ús de les infraestructures a càrrec del departament per on discorri el transport i a l'admissió, l'emmagatzematge i la manipulació en la zona de serveis dels ports i aeroports, i terminals ferroviàries.

3. Al Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, respecte a les característiques tècniques dels vehicles i recipients utilitzats en el transport i a les proves o inspeccions periòdiques a què aquests s'hagin de sotmetre i a la classificació i compatibilitat dels explosius.

Article 156. *Parades.*

1. S'ha d'evitar tant com sigui possible efectuar parades no previstes a la guia de circulació, així com travessar poblacions i passar per zones de gran densitat de trànsit, i en tot cas s'han de complir les normes i els itineraris de mercaderies perilloses.

2. Els llocs de parada s'han d'escollir en àrees situades a cinc-cents metres, com a mínim, de nuclis de població. Les parades per necessitats de servei no s'han d'efectuar en la proximitat de llocs habitats. Abans d'abandonar la cabina la tripulació s'ha d'assegurar que el motor estigui parat, el canvi de marxes en posició segura i els frens de seguretat accionats.

3. En cas de detenció per avaria, accident o qualsevol altra causa que racionalment faci presumible un estacionament prolongat del vehicle diferent de les necessitats del servei, s'han d'adoptar, sense perjudici del que estableix el Reial decret 97/2014, de 14 de febrer, pel qual es regulen les operacions de transport de mercaderies perilloses per carretera en territori espanyol, les mesures de precaució que es considerin necessàries atenent les circumstàncies del lloc i la naturalesa de les substàncies transportades, i se n'ha de donar compte immediat a la Guàrdia Civil.

Article 157. *Protocol d'emergència.*

Quan el recorregut dels transports d'explosius, incloent-hi els corresponents a operacions d'importació, exportació, transferència i trànsit, s'efectuï mitjançant una unitat de transport de tipus ExII i ExIII (ADR), a bord de l'esmentada unitat de transport hi ha d'haver, a disposició de les autoritats competents, un protocol d'emergència, en el qual, juntament amb les instruccions de seguretat per a actuacions en casos d'emergència, hi ha de figurar:

- a) Un número de telèfon de contacte amb el responsable del transport davant casos d'emergència.
- b) Una relació de dipòsits d'explosius, amb la seva ubicació exacta, utilitzables per a emmagatzematge accidental.

Article 158. *Normes generals.*

1. Independentment del que estableix aquest capítol, la regulació en matèria de circulació i trànsit dels vehicles que transportin explosius per carretera s'ha d'atenir, quant a llocs d'estacionament, càrrega i descàrrega, itineraris, horaris, i règims de distàncies de distribució, a les normes que a aquest efecte ha de dictar, amb caràcter general, el Ministeri de l'Interior.

2. Queda prohibit al personal de conducció i auxiliar obrir envasos que continguin explosius, llevat que siguin requerits per l'autoritat competent.

3. Excepte en els casos en què estigui autoritzada la utilització del motor per al funcionament de bombes i altres mecanismes que permetin o facilitin la càrrega o descàrrega del vehicle, el motor ha d'estar parat quan s'efectuïn aquestes operacions.

CAPÍTOL IV

Transport per ferrocarril

Article 159. *Regulació.*

1. El transport per ferrocarril dels productes regulats dut a terme íntegrament en territori espanyol s'ha d'ajustar al que disposa el Reial decret 412/2001, de 20 d'abril, pel qual es regulen diversos aspectes relacionats amb el transport de mercaderies perilloses per ferrocarril. Així mateix, s'han de complir les normes que estableix el Reglament per al transport internacional de mercaderies perilloses per ferrocarril (RID), que estigui en vigor.

2. Així mateix, li és aplicable el que disposen les ITC número 1 i número 19, i amb caràcter supletori la normativa de seguretat privada.

Article 160. *Competències.*

La competència de les matèries que regula aquest capítol correspon als departaments següents, sense perjudici del que estableix el Reial decret 1256/2003, de 3 d'octubre:

1. Al Ministeri de l'Interior, a través de la Direcció General de la Guàrdia Civil, quant al règim de vigilància en el transport i a la càrrega i descàrrega i estacionament.

2. Al Ministeri de Foment, en els aspectes que no estiguin expressament atribuïts a altres departaments.

3. Al Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, respecte de les característiques tècniques dels recipients utilitzats en el transport i la classificació i compatibilitat de les matèries transportades.

Article 161. *Vigilància.*

1. La vigilància del transport s'ha d'atenir al que disposa la ITC número 1, i amb caràcter supletori la normativa de seguretat privada.

2. Els caps de dependències ferroviàries s'han d'encarregar de vetllar per la seguretat d'aquestes substàncies mentre romanguin a l'estació sota la seva jurisdicció.

Article 162. *Normes generals.*

1. En cas que el comboi hagi de patir una parada durant el viatge, o en una estació fronterera o terminal, s'ha de col·locar fora de les zones de maniobres, sota la custòdia de personal encarregat de la vigilància. A més, se n'ha de donar compte immediat a la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil de la Comandància que correspongui, per tal que adopti les mesures complementàries que consideri oportunes.

2. L'horari de càrrega l'ha de fixar l'empresa ferroviària corresponent, i l'expedidor s'hi ha d'ajustar. Si no es pot efectuar la càrrega completa durant aquest horari, l'empresa ferroviària ha d'avisar l'expedidor perquè adopti les mesures necessàries per garantir la vigilància de la mercaderia.

3. Les operacions de càrrega i descàrrega s'han d'efectuar a la zona més apartada possible dels locals a què el públic tingui accés, així com de les oficines, els tallers, les cotxeres o els hangars de mercaderies. El lloc s'ha d'escollir de manera que eviti al màxim la necessitat de travessar les vies amb els paquets o envasos.

4. Els vehicles que transporten substàncies regulades s'han d'aproximar, sempre que sigui possible, fins a un punt des del qual es pugui fer el transbord directe al vagó. S'ha de seguir un sistema anàleg respecte dels vehicles que hagin de retirar les mercaderies.

5. Durant les operacions de càrrega i descàrrega, els vehicles carregats que estiguin en espera han de romandre a una distància prudencial del vagó en el qual es duen a terme aquestes operacions, no inferior a cent metres.

CAPÍTOL V

Transport marítim, fluvial i en embassaments

Article 163. *Regulació.*

1. El transport marítim de les matèries reglamentades s'ha d'atenir, amb caràcter general, al que estableixen els convenis i codis internacionals en vigor, el Reglament nacional d'admissió, manipulació i emmagatzematge de mercaderies perilloses en els ports, aprovat pel Reial decret 145/1989, de 20 de gener, el Reial decret 210/2004, de 6 de febrer, pel qual s'estableix un sistema de seguiment i d'informació sobre el trànsit marítim, i la resta de disposicions vigents que li siguin aplicables.

2. El transport fluvial i en embassaments de les matèries reglamentades s'ha d'atenir, amb caràcter general, al que estableixen el Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'aigües, i la resta de disposicions vigents que li siguin aplicables.

3. Així mateix, li és aplicable el que disposen les ITC número 1 i número 20, així com amb caràcter supletori la normativa de seguretat privada.

Article 164. *Competències en transport marítim.*

La competència de les matèries que regula aquest capítol correspon als departaments següents:

1. Al Ministeri de l'Interior, a través de la Direcció General de la Guàrdia Civil, quant al règim vigilància en les operacions de càrrega, descàrrega i mesures de seguretat durant la seva estada en ports, tant en terra com a bord del vaixell.

2. Al Ministeri de Foment, en els aspectes que li estiguin atribuïts expressament, i específicament en la regulació de l'admissió, manipulació i estada en la zona de servei dels ports.

3. Al Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, respecte als envasos i embalatges autoritzats i a la classificació i compatibilitat dels explosius.

Article 165. *Vigilància.*

1. Les autoritats competents han de controlar el transport marítim de les matèries reglamentades dins de la zona de la seva jurisdicció. Correspon a les autoritats esmentades atorgar les autoritzacions que es requereixin per efectuar aquesta activitat.

2. La vigilància del transport s'ha d'atenir al que disposa la ITC número 1, així com amb caràcter supletori la normativa de seguretat privada.

Article 166. *Custòdia.*

1. L'autoritat competent ha d'exercir la supervisió de la custòdia de les matèries esmentades i de les activitats que hi estan relacionades, mentre estiguin en el recinte portuari.

2. El capità o patró queda responsabilitzat d'aquestes des del moment en què hagin estat embarcades, sense perjudici de la facultat de l'autoritat competent per efectuar les inspeccions i adoptar les prevencions que consideri convenients.

Article 167. *Jurisdicció de les aigües.*

1. Qualsevol embarcació que transporti matèries reglamentades ha d'observar dins de les aigües en què Espanya exerceix sobirania, drets sobirans o jurisdicció, les prescripcions assenyalades en aquest capítol.

2. Les autoritats competents poden inspeccionar aquestes embarcacions, dins de la zona assenyalada, i comprovar l'observança dels requisits reglamentats.

Article 168. *Normes generals.*

1. Cap embarcació es pot abarloar a una altra de carregada amb matèries reglamentades sense autorització prèvia i escrita del capità marítim i la conformitat de tots dos capitans.

2. L'autoritat portuària ha d'atorgar prioritat a les activitats i maniobres que hagin de fer els vaixells esmentats per tal que la seva estada al port sigui al més reduïda possible.

3. En cas de força major o una altra circumstància excepcional que impedeixi la sortida immediata del vaixell, la Intervenció d'Armes i Explosius que per demarcació li correspongui ha de dictar les ordres corresponents per reforçar les condicions de seguretat ciutadana i ha de mantenir una vigilància especial, en les proximitats de l'embarcació i, si s'escau, a bord.

4. Durant la seva estada al port, aquestes embarcacions han de romandre al lloc que els hagi estat assignat. Només poden efectuar moviment quan hagin obtingut el permís oportú de l'autoritat portuària.

5. El vaixell ha de disposar a bord del personal que constitueixi les guàrdies de port a coberta i màquina, a més del que pugui ser necessari per dur a terme qualsevol maniobra d'emergència, i fins i tot per maniobrar en qualsevol moment. Les guàrdies al port s'han d'organitzar sempre d'acord amb el Conveni internacional sobre normes de formació, titulació i guàrdia per a la gent del mar i les resolucions de l'OMI sobre la matèria.

6. Així mateix, s'ha de mantenir el vaixell, durant la seva estada al port amb explosius, amb les màquines propulsores a punt per sortir d'aquest en qualsevol moment. Per això, no poden efectuar cap reparació que pugui impedir o endarrerir la sortida, llevat d'autorització expressa del capità marítim, prèvia consulta de l'operador de moll o terminal, en cas que el vaixell estigui atracat en terminals especialitzades.

7. Els vehicles que portin explosius a/o des de la zona portuària han de complir els requisits de la guia de circulació que preceptua aquest Reglament i han d'exhibir les plaques i etiquetes que els corresponguin.

8. No s'ha de permetre l'accés al moll o la terminal per via terrestre de cap classe d'explosius fins que el vaixell que les ha de rebre estigui degudament atracat i llest per iniciar la càrrega i s'hagin complert les disposicions generals pertinents, o bé fins que els vehicles que les han de rebre estiguin al moll llestos per iniciar el transport.

9. Tant els vaixells que hagin carregat explosius com els vehicles sobre els quals s'hagin descarregat han de sortir del port en el termini més breu possible, una vegada conclougui la càrrega de cada un. Totes dues operacions s'han de fer complint les instruccions del capità marítim i del director del port, respectivament.

Article 169. *Documentació.*

A l'entrada en el recinte portuari, l'encarregat del transport ha de presentar la guia de circulació i l'autorització d'embarcament de les mercaderies davant l'autoritat portuària corresponent. Aquesta ha de comunicar l'arribada de les mercaderies esmentades al port a l'autoritat competent, que, prèvies les comprovacions oportunes, ha de confirmar l'autorització i ha d'establir, si s'escau, les prescripcions addicionals que siguin necessàries.

Article 170. *Càrrega i descàrrega.*

1. Els explosius s'han de carregar o descarregar directament del vaixell al vehicle o viceversa. Els explosius no s'han d'emmagatzemar ni manipular sobre els molls o magatzems, llevat d'autorització de l'autoritat portuària i amb les mesures de seguretat que estableixi la Intervenció d'Armes i Explosius corresponent.

2. Durant les operacions de càrrega i descàrrega d'explosius, els vehicles carregats que estiguin en espera s'han de mantenir a una distància prudencial del vaixell en el qual es fan aquestes operacions, no inferior a cent metres.

Article 171. *Competències en transport fluvial i embassaments. Disposicions generals.*

1. Els organismes de conca competents han de controlar la navegació fluvial i en embassaments de les matèries reglamentades.

2. Correspon als organismes de conca, previ informe de la Intervenció Central d'Armes i Explosius, atorgar les autoritzacions de navegació i per a l'establiment d'embarcadors necessaris per a l'exercici d'aquesta activitat.

3. El que disposa l'apartat anterior s'ha d'entendre amb subjecció a la competència del Ministeri de Foment pel que fa a les condicions d'embarcament, càrrega i descàrrega, així com dels requisits dels vaixells i del transport pròpiament dit, d'acord amb el que disposa la legislació vigent.

4. L'autorització de navegació s'estén a les operacions de càrrega i descàrrega, operacions que s'han d'ajustar a les normes generals vigents sobre això i a les condicions específiques que s'estableixin a l'autorització.

5. La càrrega i descàrrega de les matèries esmentades només es pot efectuar des dels embarcadors corresponents fins a l'embarcació i viceversa.

6. L'autoritat competent ha de fixar les condicions que han de complir les embarcacions destinades al transport fluvial i en embassaments dels explosius.

7. Quan les circumstàncies ho aconsellin, els organismes de conca poden clausurar, als efectes de transport d'explosius, un embassament o un tram o sector del riu, temporalment, sense que pugui representar un detriment en l'ús comú del domini públic hidràulic per tercers. Els costos d'abalisament necessari per a la navegació són a càrrec del beneficiari autoritzat.

8. Només poden manejar o governar les embarcacions destinades a aquest tipus de transport les persones que estiguin proveïdes del títol corresponent, atorgat per l'autoritat competent.

9. La vigilància del transport fluvial d'explosius s'ha d'atènyer al que disposa la ITC número 1.

CAPÍTOL VI

Transport aeri

Article 172. *Regulació.*

1. El transport aeri de les matèries reglamentades s'ha d'atènyer, amb caràcter general, al que estableixen les instruccions tècniques per al transport sense riscos de mercaderies perilloses per via aèria de l'Organització d'Aviació Civil Internacional (OACI), que estigui en vigor.

2. Així mateix, li és aplicable el que disposen aquest Reglament i les instruccions tècniques complementàries que el despleguin, així com la normativa de seguretat privada.

Article 173. *Competències.*

La competència de les matèries que regula aquest capítol correspon als departaments següents:

1. Al Ministeri de l'Interior, a través de la Direcció General de la Guàrdia Civil, quant al règim de vigilància en el transport nacional i en les operacions de càrrega i descàrrega en aeroports, així com les mesures de seguretat en l'emmagatzematge.
2. Al Ministeri de Foment, en els aspectes que no estiguin expressament atribuïts a altres departaments, i específicament en les operacions de càrrega i descàrrega a la zona de servei dels aeroports.
3. Al Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, respecte als envasos i embalatges autoritzats i a la classificació i compatibilitat d'estiba de les matèries transportades.

Article 174. *Normes generals.*

1. Els directors d'aeroport han de controlar el transport dels explosius dins de la zona de la seva jurisdicció.
2. La vigilància del transport s'ha d'atènyer al que disposa la ITC número 1, així com amb caràcter supletori la normativa de seguretat privada.
3. Els directors d'aeroport han de ser responsables de les activitats relacionades amb els explosius, mentre estiguin dins dels límits de l'aeroport, i poden dur a terme, en qualsevol moment, totes les inspeccions que considerin convenientes.
4. El comandant de l'aeronau queda responsabilitzat dels explosius, sempre que s'hagi fet càrrec de l'aeronau per emprendre el vol, i fins que, un cop finalitzat, hagi fet lliurament de la càrrega.
5. Quan efectui l'entrada a l'aeroport, el responsable del transport ha de presentar la guia de circulació i l'autorització d'embarcament de les mercaderies al director de l'aeroport, el qual, prèviament les comprovacions que ordeni portar a efecte, ha de confirmar, si s'escau, l'autorització, i ha d'establir, si és procedent, les prescripcions addicionals que siguin necessàries.
6. Quan una aeronau transporti els explosius, en situació de trànsit, i hagi aterrat per reparar avaries o proveir-se de combustible, s'ha d'estacionar a la zona específicament prevista en aquest sentit.
7. Tant si els explosius esmentats es descarreguen, i s'emmagatzemen d'acord amb el que preveu aquest Reglament, com si romanen a l'aeronau, han de quedar degudament custodiats.
8. Una vegada carregat el material reglamentat a l'avió, aquest ha de partir immediatament, llevat d'autorització expressa de l'autoritat competent, per raó de força major o altres circumstàncies que aconsellin la mesura.
9. Com a tràmit previ per procedir a la descàrrega dels explosius, o per reparar avaries o efectuar una altra manipulació, en aeronaus que les transportin procedents d'un aeroport estranger, és necessari exhibir davant l'autoritat competent un certificat, expedit per les autoritats de l'aeroport d'origen, que acrediti el compliment de les normes dictades pels organismes internacionals d'aviació civil sobre el transport d'aquestes substàncies.
10. Pel que fa al trànsit intern, i prèviament a la realització de les operacions esmentades, és necessari exhibir la guia de circulació.

Article 175. *Zona de càrrega i descàrrega.*

1. En els aeroports en què habitualment es carreguin o descarreguin matèries reglamentades, hi ha d'haver una zona reservada a aquest efecte, convenientment delimitada, senyalitzada i aïllada de la resta de les instal·lacions, de les quals ha de quedar separada per una distància de seguretat que ha de determinar l'autoritat competent, segons les característiques de cada aeroport.

2. En aquesta zona s'ha d'efectuar l'aparcament de les aeronaus que transportin les matèries esmentades, així com les operacions de càrrega i descàrrega o qualsevol altra manipulació d'aquelles.

3. Aquesta zona ha d'estar proveïda dels equips de detecció i d'extinció d'incendis que determini l'autoritat, amb la finalitat de prevenir i, si s'escau, poder fer front a qualsevol incendi que s'hi produeixi.

4. En les edificacions afectes al servei de la zona reservada s'ha d'observar, en allò que els sigui aplicable, el que disposa aquest Reglament.

5. En els aeroports que no estiguin dotats de la zona reservada assenyalada als apartats anteriors, s'ha d'habilitar un lloc idoni, que reuneixi les condicions de seguretat indispensables, especialment pel que fa a la distància de separació respecte de les altres instal·lacions de l'aeroport.

Article 176. *Vehicles.*

1. Els vehicles que transportin matèries reglamentades que s'hagin d'embarcar s'han d'aproximar, sempre que sigui possible, fins a un punt des del qual es pugui efectuar el transbord directe d'aquelles a l'avió.

2. S'ha de seguir un sistema anàleg respecte dels vehicles en què s'hagin de retirar les mercaderies desembarcades.

3. Durant les operacions de càrrega i descàrrega d'explosius, en els casos en què no sigui factible aquesta aproximació, els vehicles en espera s'han de mantenir a una distància prudencial de l'avió, que no ha de ser inferior a 100 metres.

Article 177. *Helicòpters.*

1. També es pot efectuar el transport aeri de matèries reglamentades a través d'helicòpters, que es regula, en tot el que li sigui aplicable, pel que disposa aquest capítol.

2. Els helicòpters que transportin les substàncies esmentades només es poden enlairar o aterrar en aeroports o heliports autoritzats per efectuar operacions de càrrega o descàrrega i altres manipulacions que siguin necessàries.

3. Només es poden utilitzar heliestacions i helisuperfícies per al transport d'aquestes substàncies amb caràcter excepcional i prèvia autorització de l'autoritat competent, que ha d'estar present, per si o per representants, durant l'operació.

4. El Ministeri de Foment ha de determinar les classes i quantitats d'explosius que poden ser transportats en els diferents tipus d'helicòpters.

5. Els helicòpters que transportin aquestes substàncies han d'anar proveïts dels equips necessaris per a la detecció i extinció d'incendis.

TÍTOL X

Règim sancionador

CAPÍTOL I

Infraccions i sancions

Article 178. *Infraccions lleus.*

Les conductes següents es consideren infraccions lleus:

1. L'omissió o insuficiència en les mesures de seguretat per a la custòdia de la documentació relativa a les matèries reglamentades, quan doni lloc a la seva pèrdua o sostracció.

2. L'omissió del deure de denunciar, davant la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil que correspongui, la pèrdua o sostracció de documentació relativa a les matèries reglamentades.

3. L'omissió de l'obligació de remetre a l'Administració els comunicats i altres documents relatius a les matèries reglamentades en els àmbits de la seguretat industrial o ciutadana.

4. L'omissió de dades en les comunicacions que és obligatori remetre a l'Administració, relatives a les matèries reglamentades en els àmbits de la seguretat industrial o ciutadana.

5. Les irregularitats en l'emplenament dels llibres i registres obligatoris relatius a les matèries reglamentades, incloent-hi l'al·legació de dades o circumstàncies falses o l'omissió de comunicacions obligatòries dins dels terminis establerts.

6. Totes les conductes que no estiguin qualificades d'infraccions molt greus o greus i constitueixin incompliments de les obligacions o els requisits o vulneració de les prohibicions que estableixen aquest Reglament i les seves instruccions tècniques complementàries a la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, o altres lleis especials.

7. L'incompliment dels requisits establerts per a les entitats col·laboradores de l'Administració i organismes notificats en l'àmbit de la seguretat industrial.

Article 179. *Infraccions greus.*

Les conductes següents es consideren infraccions greus:

1. La fabricació, l'emmagatzematge, la circulació, el comerç, el transport, la distribució, l'adquisició, la certificació o l'alienació, la tinença o l'ús de les matèries reglamentades sense complir la normativa aplicable ni tenir la documentació o les autoritzacions necessàries o excedint els límits autoritzats.

2. La fabricació, l'emmagatzematge, la circulació, el comerç, el transport, la distribució, l'adquisició, la tinença o l'ús de les matèries reglamentades, en una quantitat superior a l'autoritzada.

3. L'omissió o insuficiència en l'adopció o en l'eficàcia de les mesures de seguretat ciutadana o precaucions necessàries o obligatòries en la fabricació, l'emmagatzematge, la distribució, la circulació, el comerç, el transport, l'adquisició, la tinença o la utilització de les matèries reglamentades.

4. L'omissió o la insuficiència en l'adopció o en l'eficàcia de les mesures de seguretat industrial en la fabricació, l'emmagatzematge, el comerç, el transport, la distribució, la circulació, l'adquisició, la tinença o la utilització de les matèries reglamentades, quan comporti perill o dany greu per a persones, flora, fauna, coses o el medi ambient.

5. L'al·legació o aportació de dades o circumstàncies falses, per justificar transaccions comercials no autoritzades, o bé obtenir autoritzacions o documentacions relatives a les matèries reglamentades.

6. La negativa d'accés a les autoritats competents o als seus agents o l'obstrucció deliberada de l'exercici de les inspeccions o controls reglamentaris en mitjans de transports, dipòsits, fàbriques, explotacions i altres establiments o instal·lacions relatius a les matèries reglamentades.

7. La desobediència o els actes d'obstrucció que pretenguin impedir a qualsevol autoritat o als seus agent, empleat públic o corporació oficial l'exercici legítim de les seves funcions, el compliment o l'execució d'acords o resolucions administratives, quan es produeixin al marge dels procediments legalment establerts.

8. La negativa o l'obstaculització a facilitar la informació requerida per les administracions públiques, quan hi hagi l'obligació legal o reglamentària d'atendre aquesta petició d'informació.

9. L'inici o execució de qualsevol activitat relacionada amb les matèries reglamentades sense l'autorització pertinent.

10. L'obertura o el funcionament de qualsevol establiment, o l'inici o execució de qualsevol activitat relacionada amb les matèries reglamentades, sense adoptar les mesures de seguretat obligatòries, o quan aquestes siguin insuficients.

11. La carència dels llibres o registres que preveu aquest Reglament o l'omissió de comunicacions obligatòries, respecte de les matèries reglamentades.

12. L'ús de qualsevol altre marcatge que pugui induir a confusió amb el marcatge CE en les matèries reglamentades.

13. L'incompliment reiterat dels requisits establerts per a les entitats col·laboradores de l'Administració i organismes notificats en l'àmbit de la seguretat industrial.

Article 180. *Infraccions molt greus.*

Les conductes següents es consideren infraccions molt greus:

1. La fabricació, l'emmagatzematge, la circulació, el comerç, el transport, la distribució, l'adquisició, la certificació, l'alienació, la tinença o la utilització de matèries reglamentades, sense complir la normativa aplicable ni tenir la documentació o autorització requerides o excedint els límits autoritzats quan causen perjudicis molt greus o es produeixi la pèrdua o sostracció de les matèries reglamentades.

2. L'omissió, la insuficiència, o la falta d'eficàcia de les mesures de seguretat industrial o seguretat ciutadana, o precaucions que siguin obligatòries, sempre que en aquestes actuacions es causin perjudicis molt greus o es produeixi la pèrdua o sostracció de les matèries reglamentades.

3. L'ús il·lícit del marcatge CE, quan en resulti un dany molt greu o en derivi un perill molt greu i imminent per a les persones, la flora, la fauna, les coses o el medi ambient.

4. L'execució incorrecta per les entitats col·laboradores de l'Administració o per l'organisme notificat de les actuacions que se li encarreguen, així com continuar certificant una vegada retirada la corresponent notificació o autorització, quan d'aquesta conducta resulti un dany molt greu o en derivi un perill molt greu i imminent per a les persones, la flora, la fauna, les coses o el medi ambient.

5. L'incompliment dels requisits establerts per a les entitats col·laboradores de l'Administració o per als organismes notificats, quan en resulti un dany molt greu o en derivi un perill molt greu i imminent per a les persones, la flora, la fauna, les coses o el medi ambient.

Article 181. *Inspecció i sancions.*

1. Inspecció en matèria de seguretat industrial i de seguretat i salut en el treball:

a) Per l'acompliment de la funció inspectora, les àrees funcionals d'Indústria i Energia de les delegacions o subdelegacions del Govern poden establir mecanismes de col·laboració amb òrgans o administracions que tinguin atribuïdes competències i responsabilitats en l'àmbit laboral.

b) Els funcionaris públics de l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia que duguin a terme la tasca d'inspecció tenen en l'exercici de les seves funcions el caràcter d'autoritat pública.

c) L'activitat inspectora s'ha de documentar mitjançant actes que han d'estar dotades de presumpció de certesa respecte als fets reflectits en aquestes que hagin estat constatats per l'inspector, sense perjudici de les proves en contra. El seu contingut s'ha d'ajustar al model que disposa la ITC número 24.

2. Inspecció en matèria de seguretat ciutadana:

a) La inspecció sobre mesures de seguretat ciutadana correspon a les intervencions d'Armes i Explosius, els agents de les quals en l'exercici de les seves funcions tenen el caràcter d'agents de l'autoritat.

b) En els procediments sancionadors que s'instrueixin en les matèries objecte d'aquest Reglament, les denúncies o actes formulats pels agents de l'autoritat en exercici de les seves funcions que hagin presenciat els fets, prèvia ratificació en el cas que hagin estat negats pels denunciats, constitueixen base suficient per adoptar la resolució que sigui procedent, llevat que hi hagi una prova en contra i sense perjudici que aquells hagin d'aportar a l'expedient tots els elements probatoris disponibles.

3. Sancions:

a) Les conductes tipificades com a infraccions lleus en els apartats 1, 2 i 5 de l'article 178 se sancionen amb una multa des de 100 euros fins a 600 euros d'acord amb la Llei orgànica 4/2015, de 30 de març, de protecció de la seguretat ciutadana. Les conductes tipificades com a infraccions lleus en els apartats 6 i 7 de l'article 178 se sancionen amb una multa de fins a 3.005,06 euros d'acord amb la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria. Les conductes tipificades com a infraccions lleus en els apartats 3 i 4, de l'article 178 se sancionen amb una multa des de 100 euros fins a 600 euros o fins a 3.005,06 euros d'acord amb la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, o la Llei orgànica 4/2015, de 30 de març, de protecció de la seguretat ciutadana, segons que es refereixin a aspectes de seguretat ciutadana o de seguretat industrial, respectivament.

b) Les conductes tipificades com a infraccions greus en els apartats 1, 2, 3, 5, 11 i 12 de l'article 179 se sancionen amb una multa des de 601 euros fins a 30.000 euros d'acord amb la Llei orgànica 4/2015, de 30 de març, de protecció de la seguretat ciutadana. Les conductes tipificades com a infraccions greus en els apartats 4 i 13 de l'article 179 se sancionen amb una multa des de 3.005,07 euros fins a 90.151,81 euros d'acord amb la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria. Les conductes tipificades com a infraccions greus en els apartats 6, 7, 8, 9 i 10 de l'article 179 se sancionen amb una multa des de 601 euros fins a 30.000 euros o amb una multa des de 3.005,07 euros fins a 90.151,81 euros d'acord amb la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, o la Llei orgànica 4/2015, de 30 de març, de protecció de la seguretat ciutadana, segons que es refereixin a aspectes de seguretat ciutadana o de seguretat industrial, respectivament.

A més, les conductes tipificades en els apartats 1, 2 i 12 de l'article 179 se sancionen amb la confiscació de tot l'explosiu capturat o de tota la quantitat d'explosiu que excedeixi, si s'escau, la quantitat autoritzada.

Al seu torn, la conducta tipificada a l'apartat 13 de l'article 179 també se sanciona amb la retirada temporal de l'autorització de fins a un any.

La conducta tipificada a l'apartat 1 de l'article 179 comporta, si s'escau, el tancament de l'establiment on es produeixi la infracció per un període no superior a sis mesos.

Les conductes tipificades en els apartats 3 i 10 de l'article 179 comporten el tancament de l'establiment on es produeixi la infracció mentre no s'estableixin les mesures de seguretat o s'esmenin les anomalies existents.

c) Les conductes tipificades com a infraccions molt greus a l'apartat 3 de l'article 180 se sancionen amb una multa des de 30.001 euros fins a 600.000 euros d'acord amb la Llei orgànica 4/2015, de 30 de març, de protecció de la seguretat ciutadana. Les conductes tipificades com a infraccions molt greus en els apartats 4 i 5 de l'article 180 se sancionen amb una multa des de 90.151,82 euros fins a 601.012,10 euros d'acord amb la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria. Les conductes tipificades com a infraccions molt greus en els apartats 1 i 2 de l'article 180 se sancionen amb una multa des de 30.001 euros fins a 600.000 euros o amb una multa des de 90.151,82 euros fins a 601.012,10 euros d'acord amb la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, o la Llei orgànica 4/2015, de 30 de març, de protecció de la seguretat ciutadana, segons que es refereixin a aspectes de seguretat ciutadana o de seguretat industrial, respectivament.

D'altra banda, les conductes tipificades en els apartats 1 i 2 de l'article 180 se sancionen, si s'escau, amb el tancament de l'establiment o empresa de transport on es produeixi la infracció per un període de sis mesos i un dia a dos anys.

Al seu torn, la conducta tipificada a l'apartat 3 de l'article 180 se sanciona, si s'escau, amb la confiscació de l'explosiu corresponent.

La conducta tipificada a l'apartat 5 de l'article 180 també se sanciona, si s'escau, amb la suspensió de l'activitat o el tancament de l'establiment per un termini màxim de cinc anys.

d) Per determinar la quantia i graduació de les sancions, i atenent el principi de proporcionalitat, s'han de tenir en compte les circumstàncies següents:

- i. L'entitat del risc produït per a la seguretat ciutadana o la salut pública i la quantia del perjudici causat.
- ii. La transcendència del perjudici per a la prevenció, el manteniment o el restabliment de la seguretat ciutadana.
- iii. L'alteració ocasionada en el funcionament dels serveis públics o en el proveïment a la població de béns i serveis.
- iv. El grau de culpabilitat.
- v. El benefici econòmic obtingut com a conseqüència de la comissió de la infracció.
- vi. La capacitat econòmica de l'infractor.
- vii. La reincidència.

e) L'explosiu confiscat ha de ser destruït si la seva utilització constitueix un perill per a la seguretat. Les despeses que originin les operacions d'intervenció, emmagatzematge, transport i destrucció són a compte de l'infractor. El dipòsit i la destrucció dels explosius s'ha de fer en instal·lacions de l'infractor sempre que aquestes siguin adequades.

Article 182. *Prescripció de les infraccions.*

1. Les infraccions administratives previstes en els articles anteriors que es refereixin a aspectes de seguretat ciutadana prescriuen al cap de sis mesos, d'un any o de dos anys d'haver-se comès, segons que siguin lleus, greus o molt greus, respectivament.

2. Les infraccions administratives previstes en els articles anteriors que es refereixin a aspectes de seguretat industrial prescriuen al cap d'un any, de tres anys o de cinc anys d'haver-se comès, segons que siguin lleus, greus o molt greus, respectivament.

Article 183. *Prescripció de les sancions.*

1. Les sancions imposades per infraccions que es refereixin a aspectes de seguretat ciutadana qualificades de molt greus prescriuen al cap de tres anys, les imposades per infraccions greus al cap de dos anys, i les imposades per infraccions lleus al cap d'un any, computats des de l'endemà del dia en què adquireixi fermesa en via administrativa la resolució per la qual s'imposa la sanció.

Interromp la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment d'execució, i el termini torna a transcórrer si aquell es paralitza durant més d'un mes per una causa no imputable a l'infractor.

2. Les sancions prescriuen al cap d'un any, de tres anys o de cinc anys, segons que les corresponents infraccions que es refereixin a aspectes de seguretat industrial hagin estat qualificades de lleus, greus o molt greus, respectivament, computats des de l'endemà del dia en què adquireixi fermesa en via administrativa la resolució per la qual s'imposa la sanció.

CAPÍTOL II

Procediment sancionador

Article 184. *Procediment sancionador.*

1. No es pot imposar cap sanció per les infraccions previstes, sinó en virtut de procediment instruït a aquest efecte i d'acord amb els principis d'audiència a l'interessat, economia, celeritat i sumarietat. Aquest procediment es regeix pel que disposen el títol IV de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, el capítol III del títol preliminar de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, i aquest Reglament, sense perjudici del que disposen tant el capítol V de la Llei orgànica 4/2015, de 30 de març, de protecció de la seguretat ciutadana, com el

títol V de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, atenent la naturalesa de la conducta que l'origina.

2. No s'han d'imposar sancions de suspensió temporal de les autoritzacions de les fàbriques i dipòsits, sense informe favorable previ del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital.

3. En tot cas, el tancament temporal dels establiments l'ha d'acordar el delegat del Govern previ informe preceptiu tant de la Intervenció Central d'Armes i Explosius com de la Direcció General de Política Energètica i Mines.

4. En matèria de seguretat i salut en el treball s'aplica el que estableix la legislació vigent aplicable i, en particular, el Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social.

5. Quan les conductes a què es refereix aquest Reglament puguin revestir caràcters d'infracció penal, s'han de remetre al Ministeri Fiscal els antecedents necessaris de les actuacions practicades, i l'òrgan administratiu competent per a la resolució ha d'acordar la suspensió del procediment fins que recaigui resolució judicial, si aquest s'ha iniciat.

La resolució definitiva del procediment administratiu sancionador només es pot produir quan sigui ferma la resolució recaiguda en l'àmbit penal, i fins llavors queda interromput el termini de prescripció.

Les mesures cautelars adoptades per les autoritats sancionadores abans de la intervenció judicial es poden mantenir en vigor mentre no recaigui pronunciament exprés sobre això de les autoritats judicials.

En els processos penals en què intervingui el Ministeri Fiscal, quan s'acordi l'arxivament o es dicti interlocutòria de sobreseïment o sentència absolutòria perquè s'acredita que els fets no són constitutius d'infracció penal, aquell ha de remetre a l'autoritat sancionadora una còpia de la resolució i dels particulars que consideri necessaris, quan aquells puguin ser objecte de sanció administrativa d'acord amb el que preveu aquest Reglament, a fi de continuar l'expedient sancionador sobre la base, si s'escau, dels fets que l'òrgan judicial competent hagi considerat provats.

Article 185. *Competències.*

1. És competent per iniciar els expedients sancionadors en matèria de seguretat industrial, independentment de la sanció que en definitiva es pugui imposar, qualsevol de les autoritats que s'esmenten a continuació:

- a) El ministre d'Energia, Turisme i Agenda Digital.
- b) La Direcció General de Política Energètica i Mines.
- c) Els delegats del Govern a les comunitats autònomes, així com els subdelegats del Govern a les províncies.

2. Correspon la competència per a la instrucció dels procediments sancionadors:

a) A l'òrgan de la Direcció General de Política Energètica i Mines que sigui competent, d'acord amb les disposicions reguladores de l'organització de l'esmentada Direcció General, per a la instrucció dels procediments per infracció greu la resolució dels quals correspongui al ministre d'Energia, Turisme i Agenda Digital i per infracció molt greu en matèria de seguretat industrial, la resolució dels quals correspongui al Consell de Ministres.

b) Als directors d'Àrea i caps de Dependència d'Indústria i Energia en els procediments sancionadors d'infraccions lleus en matèria de seguretat industrial o de control de productes de mercat, la resolució dels quals correspongui al delegat del Govern.

c) A la Direcció General de la Guàrdia Civil per a la instrucció dels procediments sancionadors per infraccions molt greus en matèria de seguretat ciutadana.

d) Als delegats del Govern o, si s'escau, a l'òrgan corresponent de la Delegació del Govern de què es tracti, per a la instrucció dels procediments sancionadors per infraccions greus i lleus en matèria de seguretat ciutadana.

3. La competència per dictar la resolució corresponent i imposar les sancions determinades en els articles anteriors l'exerceix:

- a) El Consell de Ministres, per sancionar, en tot cas, les infraccions molt greus en matèria de seguretat industrial.
- b) El ministre de l'Interior, per a la sanció d'infraccions molt greus en grau màxim, en matèria de seguretat ciutadana, de conformitat amb el que estableix la Llei orgànica 4/2015, de 30 de març, de protecció de la seguretat ciutadana.
- c) El ministre d'Energia, Turisme i Agenda Digital, per sancionar, en tot cas, les infraccions greus en matèria de seguretat industrial.
- d) El secretari d'Estat de Seguretat, per a la sanció d'infraccions molt greus en grau mitjà i grau mínim, en matèria de seguretat ciutadana, de conformitat amb el que estableix la Llei orgànica 4/2015, de 30 de març, de protecció de la seguretat ciutadana.
- e) Els delegats del Govern a les comunitats autònomes i a les ciutats de Ceuta i Melilla, per imposar qualsevol de les sancions per infraccions lleus en matèria de seguretat industrial o de control de productes en el mercat, així com per imposar qualsevol de les sancions per infraccions greus i lleus, en matèria de seguretat ciutadana.

Article 186. *Explosius confiscats.*

1. Els explosius confiscats d'acord amb el que disposa l'article 181, com a conseqüència d'una infracció administrativa, passen a poder de l'Estat, que, a través del delegat del Govern corresponent, els ha de lliurar a les Forces Armades o cossos de la Guàrdia Civil o Nacional de Policia, quan puguin ser d'utilitat per a l'exercici de les seves funcions. Si això no és possible, els pot destruir o donar-los altres fins d'acord amb el que disposa la ITC número 12.

2. Durant la instrucció de l'expedient sancionador i, si s'escau, durant l'execució de la sanció imposada, els explosius confiscats s'han de dipositar en un establiment degudament habilitat, a disposició de l'autoritat competent per sancionar. El dipòsit s'ha de fer a les instal·lacions de l'infractor sempre que aquestes siguin adequades.

Article 187. *Mesures cautelars.*

1. Iniciat l'expedient sancionador, es poden adoptar les mesures cautelars imprescindibles per al desenvolupament normal del procediment, evitar la comissió de noves infraccions o assegurar el compliment de la sanció que es pugui imposar.

2. Aquestes mesures, que han de ser proporcionades a la naturalesa de la infracció, poden consistir en l'adopció de mesures d'acció preventiva i en la realització d'actuacions per al manteniment o restabliment de la seguretat ciutadana, d'acord amb el que disposa la Llei orgànica 4/2015, de 30 de març, de protecció de la seguretat ciutadana, i especialment en:

- a) El dipòsit en lloc segur dels instruments o efectes utilitzats per a la comissió de les infraccions.
- b) L'adopció de mesures provisionals de seguretat de les persones, els béns, els establiments o les instal·lacions que estiguin en situació de perill, a càrrec dels seus titulars.
- c) La suspensió o clausura preventiva de fàbriques, dipòsits, establiments o instal·lacions susceptibles d'afectar la seguretat ciutadana.
- d) La suspensió, parcial o total, de les activitats dels establiments que siguin notòriament vulnerables i no tinguin en funcionament les mesures de seguretat necessàries o bé aquestes siguin insuficients i puguin generar un perill per a persones o béns.
- e) La retirada preventiva d'autoritzacions, permisos, llicències i altres documents expedits per les autoritats administratives.

3. La durada de les mesures cautelars de caràcter temporal no pot excedir la meitat del termini previst per a la sanció que pugui correspondre a la infracció comesa.

4. Les despeses ocasionades per l'adopció de les mesures provisionals són a càrrec del causant dels fets objecte de l'expedient sancionador.

5. Així mateix, com a mesures provisionals anteriors al procediment, els agents de l'autoritat han d'intervenir i capturar cautelarment els instruments utilitzats en la comissió de la infracció, així com els explosius objecte d'aquesta, que s'han de mantenir en els dipòsits o instal·lacions establerts a aquest efecte o sota la custòdia de les forces i cossos de seguretat en instal·lacions adequades d'acord amb la legalitat, mentre es tramita el procediment sancionador o fins que, si s'escau, es resolgui la devolució o es decreti el comís.

Sense perjudici del que preveu l'apartat 3 anterior, si la captura és de matèries fungibles explosives i el cost del dipòsit supera el valor venal, aquests s'han de destruir o se'ls ha de donar la destinació legal adequada, d'acord amb el procediment que s'estableixi reglamentàriament.

6. Excepcionalment, en supòsits de possible desaparició dels explosius, de greu risc o de perill imminent per a persones o béns, les mesures que preveu l'apartat 2 anterior, excepte la lletra e), poden ser ordenades directament pels agents de l'autoritat, i han de ser ratificades, modificades o revocades per aquesta en el termini màxim de 15 dies. En tot cas, aquestes mesures queden sense efecte si, transcorregut el termini esmentat, no s'incoa el procediment o l'acord d'incoació no conté un pronunciament exprés sobre aquestes.

CAPÍTOL III

Revocació d'autoritacions

Article 188. *Revocació d'autoritacions.*

La vigència de les autoritzacions concedides està condicionada al manteniment dels requisits exigibles per al seu atorgament d'acord amb el que disposa aquest Reglament, i les autoritats competents per a la seva concessió poden comprovar en qualsevol moment aquest manteniment, i revocar-les en cas contrari mitjançant la instrucció del corresponent procediment administratiu de revocació.

Article 189. *Mesures de seguretat extraordinàries en situacions d'emergència.*

1. Les autoritats o els seus agents, en l'exercici de les seves funcions de control i inspecció de les activitats que regula aquest Reglament, han d'efectuar les comprovacions de les mesures de seguretat de les instal·lacions i l'exercici de les activitats autoritzades, i han d'adoptar en cas d'urgència, de greu risc o de perill imminent per a persones i béns, la paralització parcial o total de l'activitat de la instal·lació, d'acord amb el que estableix l'article 21 de la Llei orgànica 4/2015, de 30 de març de 2015, de protecció de la seguretat ciutadana.

Les esmentades mesures de seguretat extraordinàries s'han de posar immediatament en coneixement de l'autoritat que va concedir l'autorització que habilita per a l'exercici de l'activitat corresponent, per tal de procedir a la seva confirmació, modificació o el seu aixecament en el termini de 15 dies. Aquestes mesures de seguretat extraordinàries provisionals adoptades queden sense efecte si transcorregut el termini esmentat no s'incoa el procediment que preveu l'article 188 o si l'acord d'incoació no conté cap pronunciament exprés sobre això.

2. Si s'acorda que les mesures adoptades són encertades, i s'inicia el procediment, durant la tramitació d'aquest, el titular o responsable de l'activitat afectada han d'adoptar les mesures necessàries per esmenar les deficiències que han ocasionat la situació de risc, i es pot revocar l'autorització concedida per a l'exercici de l'activitat quan la situació de risc no s'elimini durant el termini previst per a la tramitació del procediment.

3. Les mesures anteriors es poden adoptar sense perjudici de la procedència de l'exercici de la potestat sancionadora, en els supòsits que preveu aquest Reglament.

Article 190. *Mesures d'esmena de deficiències.*

1. En els supòsits en què l'autoritat o els seus agents detectin deficiències o irregularitats en instal·lacions o establiments relacionats amb les activitats que regula aquest Reglament, sense risc rellevant per a la seguretat ciutadana, es pot acordar que el seu titular o responsable procedeixi a esmenar-les, amb la concessió d'un termini adequat per fer-ho, sense necessitat d'adopció de les mesures de seguretat extraordinàries que preveu l'article anterior.

2. Una vegada finalitzat el termini sense que s'hagin solucionat les deficiències i irregularitats sense causa que ho justifiqui, l'autoritat que va concedir l'autorització corresponent pot acordar l'inici del procediment que preveu l'article 188.

INTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 1

Seguretat ciutadana: mesures de vigilància i protecció en instal·lacions, transports d'explosius i unitats mòbils de fabricació d'explosius

Sense perjudici del compliment de les normes específiques que regulen cada cas i en compliment de tot el que estableix el Reglament d'explosius, es detallen les mesures de seguretat en els diferents establiments i el transport d'explosius.

Excepcionalment, en funció de les circumstàncies de localització, perillositat, concentració del risc o altres de significació anàloga que puguin incidir en l'àmbit de la seguretat d'instal·lacions o transports d'explosius, la Intervenció Central d'Armes i Explosius pot modificar les mesures de seguretat a què fa referència aquesta ITC.

1. Mesures de seguretat en fàbriques i dipòsits.

1. A la sol·licitud d'autorització de la fàbrica o dipòsit d'explosius, els titulars d'aquesta han de presentar per a la seva aprovació davant la Intervenció Central d'Armes i Explosius un esborrany del Pla de seguretat ciutadana (PSC) amb almenys els continguts que estableix l'annex I d'aquesta ITC.

2. El Pla de seguretat ciutadana de la fàbrica o dipòsit l'ha d'elaborar un cap de Seguretat integrat en una empresa de seguretat o un director de Seguretat.

3. El titular de la instal·lació és responsable del compliment de les condicions especificades en el PSC, sense perjudici de la responsabilitat corresponent a l'empresa de seguretat encarregada de la seva vigilància o del manteniment dels sistemes de seguretat i CRA (Central Receptora d'Alarmes). Qualsevol variació, modificació o canvi respecte al que determini el PSC esmentat ha de ser objecte de nova autorització o aprovació per la Intervenció Central d'Armes i Explosius.

4. Sempre que la fàbrica no estigui en horari de producció i els explosius estiguin emmagatzemats en dipòsits, així com en el cas de dipòsits d'explosius fora de l'horari d'activitat, es pot substituir durant aquest període la vigilància humana per una seguretat física i electrònica eficaç, que ha d'aprovar la Intervenció Central d'Armes i Explosius, i la instal·lació passa a tenir la consideració d'autoprotegida. Les mesures de seguretat mínimes que han de tenir en aquests casos són les que figuren a l'annex II.

Les fàbriques i els dipòsits d'explosius protegits han de complir les mesures de seguretat mínimes que s'indiquen a l'annex III d'aquesta ITC.

5. Sense perjudici que totes les fàbriques d'explosius estiguin sota el control d'una intervenció d'Armes i Explosius, la Direcció General de la Guàrdia Civil pot dotar-ne alguna d'una intervenció especial d'Armes i Explosius o d'un destacament sota el comandament de l'interventor d'Armes i Explosius. En aquest cas, els titulars de les fàbriques les han de dotar dels mitjans necessaris per a l'exercici de les seves funcions.

6. La connexió entre la Central Receptora d'Alarmes i la Guàrdia Civil s'ha de fer amb la unitat que designi el cap de la Zona on estigui ubicada la fàbrica o el dipòsit. La Central Receptora d'Alarmes, una vegada verificada l'alarma, ha de comunicar la incidència sense dilació a la Unitat de la Guàrdia Civil i a les Forces i Cossos de Seguretat territorialment competents.

7. Tots els dispositius electrònics del sistema de seguretat han de ser dels classificats en el grau 4 de la norma UNE-EN 50131. La modificació, substitució o aprovació de la norma esmentada és suficient per a l'aplicació immediata de la nova des del moment de la seva entrada en vigor.

Les mesures de seguretat, instal·lades abans de la data d'entrada en vigor d'aquest Reglament, tenen validesa indefinida llevat que l'element o la mesura de seguretat hagi deixat de complir la finalitat per a la qual va ser instal·lat. En cas d'instal·lació d'un de nou, aquest ha de complir el grau de seguretat exigít.

En el cas que un sistema de seguretat utilitzi elements o components que en el moment de la seva instal·lació no estiguin disponibles en el mercat amb el grau exigít, se'n permet la instal·lació sempre que compleixin la seva comesa.

8. Les unitats mòbils de fabricació d'explosius (MEMU – Mobile Explosive Made Units), de conformitat amb el que disposa aquest Reglament, tenen la consideració de fàbrica mòbil i han de complir el que disposa la ITC número 32 i l'annex VIII d'aquesta ITC.

2. Transport per carretera.

1. Amb 48 hores d'antelació, les empreses de seguretat autoritzades i inscrites per al transport en el Registre nacional de seguretat privada del Ministeri de l'Interior que pretenguin transportar explosius pel territori nacional, inclòs el transport en MEMU, en activitats interiors, transferències, importació, exportació o trànsit, han de presentar per qualsevol mitjà electrònic, informàtic o telemàtic que garanteixi la seva integritat, autenticitat, confidencialitat, qualitat, protecció i conservació de la informació, per a la seva aprovació davant la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil que sigui el competent en funció de l'àmbit territorial del transport, un pla de seguretat (document base i addenda d'actualització) segons el model aprovat per Intervenció Central d'Armes i Explosius i confeccionat per l'empresa de seguretat que l'hagi d'efectuar.

2. Amb caràcter general, la dotació de cada vehicle de motor que transporti les matèries esmentades ha d'estar integrada almenys per dos vigilants d'explosius, sempre que aquests vehicles compleixin els requisits que recull l'annex VI. Els vigilants d'explosius poden alternar les funcions de conducció i protecció, tot i que la funció de protecció ha de ser permanent.

3. Un dels vigilants d'explosius ha de ser responsable i coordinador de tota la seguretat. Els vigilants d'explosius no poden fer cap operació de càrrega o descàrrega, ni manipular la matèria reglamentada, excepte la seva estiba, desestiba i condicionament per al transport i la posada a disposició de l'usuari dins de la caixa del vehicle.

4. En els casos en què el vehicle no compleixi les especificacions que es determinin a l'annex VI, o quan la Intervenció Central d'Armes i Explosius, mitjançant resolució motivada, ho consideri necessari per raons de seguretat, a més del personal de dotació imposat abans, han d'anar acompanyats per un vehicle de suport amb almenys un vigilant d'explosius d'una empresa de seguretat privada, que no pot efectuar tasques de conducció, càrrega o descàrrega, ni manipular la mercaderia.

5. Quan el transport estigui format per tres vehicles o més que compleixin l'annex VI, la dotació mínima és d'un vigilant de seguretat d'explosius per vehicle a motor en el qual es transportin les matèries esmentades, acompanyat per dos vehicles de suport en què ha de viatjar almenys un vigilant d'explosius d'una empresa de seguretat privada, que no pot efectuar tasques de conducció, càrrega o descàrrega. En cas que els vehicles no compleixin l'annex VI, la dotació de cada vehicle ha de ser d'un vigilant d'explosius, acompanyat per tants vehicles de suport com vehicles transportin explosius.

6. Tots els vehicles de motor que conformin el transport, inclòs els de suport, han d'estar enllaçats entre si i amb un centre de comunicacions d'una empresa de seguretat privada designada per l'empresa de seguretat que efectui el transport, així com amb els centres operatius de serveis de la Guàrdia Civil de les províncies d'origen, destinació, entrada en el territori nacional i per les quals transcorri el transport, mitjançant un o diversos sistemes de comunicació que permetin la connexió, en tot moment, des de qualsevol punt del territori nacional.

7. Per les característiques del transport, a més d'aquestes mesures de seguretat, la Guàrdia Civil pot establir una escorta pròpia amb el nombre d'efectius que consideri idoni.

8. Totes les incidències que es produeixin durant el transport han de constar a la guia de circulació. Si per qualsevol raó es produeixen retards en la sortida d'origen o arribada a destinació, s'ha de posar en coneixement de la Guàrdia Civil del lloc de la incidència.

9. Amb caràcter general, en la inspecció i control del transport d'explosius en el punt d'origen o inici de l'expedició, s'han de supervisar els requisits establerts per als vehicles i les seves mesures de seguretat i, si s'escau, la quantitat i classe de matèria transportada. Una vegada verificats el compliment d'aquests requisits, s'ha d'admetre al transport.

3. Transport per ferrocarril.

1. Amb 48 hores d'antelació, qualsevol empresa que pretengui transportar explosius pel territori nacional, en activitats interiors, transferències, importació, exportació o trànsit, ha de presentar per qualsevol mitjà electrònic, informàtic o telemàtic per a la seva aprovació davant la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil que sigui la competent en funció de l'àmbit territorial del transport un pla de seguretat (document base i addenda d'actualització) segons el model aprovat per la Intervenció Central d'Armes i Explosius i confeccionat per l'empresa de seguretat que l'hagi d'efectuar.

2. En cap cas poden circular dos vagons consecutius carregats amb explosius.

3. Amb caràcter general, la dotació per a aquest tipus de transports ha d'estar integrada almenys per tres vigilants d'explosius, sempre que els vagons compleixin les característiques que es determinin per ordre ministerial. Un d'ells ha de ser responsable i coordinador de tota la seguretat. En cap cas poden efectuar tasques de càrrega o descàrrega ni manipular la mercaderia.

4. Els vigilants d'explosius han de viatjar distribuïts de la manera següent: un, en el vagó tractor o en el més proper; un altre, en el vagó immediatament anterior del que transporti matèries reglamentades, i l'altre, a l'immediatament posterior.

5. En els casos en què els vagons no compleixin les especificacions que es determinin per ordre ministerial, o quan la Intervenció Central d'Armes i Explosius, mitjançant resolució motivada, ho consideri necessari per raons de seguretat, es pot augmentar el nombre de vigilants d'explosius.

6. Tots els vigilants d'explosius han d'estar enllaçats entre si, amb un centre de comunicacions d'una empresa de seguretat privada designada per l'empresa de seguretat que efectui el transport, així com amb els centres operatius de serveis de la Guàrdia Civil de les províncies d'origen, destinació, entrada en el territori nacional i per les quals transcorri el transport, mitjançant un o diversos sistemes de comunicació que permetin la connexió, en tot moment, des de qualsevol punt del territori nacional.

7. L'empresa de seguretat del transport en el seu tram final ha de tenir els vehicles i, si s'escau, el personal de dotació a l'espera, trenta minuts abans de l'hora prevista d'arribada.

8. Per les característiques del transport, a més d'aquestes mesures de seguretat, la Guàrdia Civil pot establir una escorta pròpia amb el nombre d'efectius que consideri idoni.

9. Totes les incidències que es produeixin durant el transport s'han de reflectir a la guia de circulació. Si per qualsevol raó es produeixen retards en la sortida d'origen o arribada a destinació, l'empresa de transport ho ha de posar en coneixement de la Guàrdia Civil del lloc de la incidència.

10. Totes les comandàncies han de conèixer el pas de transports d'explosius per la seva demarcació. Per a això la comandància d'origen ho ha de comunicar amb 24 hores d'antelació a les comandàncies de pas i de destinació.

11. Així mateix li és aplicable el que disposa la ITC número 19 relativa al «Transport per ferrocarril».

4. Transport fluvial.

1. Amb 48 hores d'antelació, qualsevol empresa que pretengui transportar explosius pel territori nacional, en activitats interiors, transferències, importació, exportació o trànsit,

ha de presentar per qualsevol mitjà electrònic, informàtic o telemàtic per a la seva aprovació davant la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil que sigui la competent en funció de l'àmbit territorial del transport un pla de seguretat (document base i addenda d'actualització) segons el model aprovat per la Intervenció Central d'Armes i Explosius i confeccionat per l'empresa de seguretat que l'hagi d'efectuar.

2. Amb caràcter general, la dotació per a aquest tipus de transports ha d'estar integrada almenys per dos vigilants de seguretat d'explosius per embarcació, que es pot augmentar quan la Intervenció Central d'Armes i Explosius, mitjançant resolució motivada, ho consideri necessari per raons de seguretat. Un d'ells ha de ser responsable i coordinador de tota la seguretat. En cap cas poden efectuar tasques de càrrega o descàrrega ni manipular la mercaderia.

3. Totes les embarcacions han d'estar enllaçades entre si, amb un centre de comunicacions d'una empresa de seguretat privada designada per l'empresa de seguretat que efectui el transport, així com amb els centres operatius de serveis de la Guàrdia Civil de les províncies d'origen, destinació, entrada en el territori nacional i per les quals transcorri el transport, mitjançant un o diversos sistemes de comunicació que permetin la connexió, en tot moment, des de qualsevol punt del territori nacional.

4. En els ports fluvials on es disposi d'un lloc habilitat per l'autoritat portuària i per als supòsits d'impossibilitat de transbord directe del mitjà de transport al vaixell, hi ha d'haver un dipòsit per a l'emmagatzematge de l'explosiu que ha d'estar custodiat permanentment per almenys un vigilant d'explosius. Aquest vigilant pot ser substituït per mesures alternatives de seguretat aprovades per la Intervenció Central d'Armes i Explosius.

5. Excepcionalment, en cas d'impossibilitat de transbord directe del mitjà de transport al vaixell, en els ports fluvials on es disposi d'un lloc habilitat per l'autoritat portuària, hi ha d'haver un dipòsit especial per a l'emmagatzematge de l'explosiu que ha d'estar custodiat permanentment per almenys un vigilant d'explosius. Aquest vigilant pot ser substituït per mesures alternatives de seguretat aprovades per la Intervenció Central d'Armes i Explosius.

6. L'empresa de seguretat del transport en el seu tram final ha de tenir els vehicles i, si s'escau, el personal de dotació a l'espera, trenta minuts abans de l'hora prevista d'arribada.

7. Per les característiques del transport, a més d'aquestes mesures de seguretat, la Guàrdia Civil pot establir una escorta pròpia amb el nombre d'efectius que consideri idoni.

8. Totes les incidències que es produeixin durant el transport han de constar a la guia de circulació. Si per qualsevol raó es produeixen retards en la sortida d'origen o arribada a destinació, l'empresa de transport ho ha de posar en coneixement de la Guàrdia Civil del lloc de la incidència.

9. Totes les comandàncies han de conèixer el pas de transports d'explosius per la seva demarcació. Per a això la comandància d'origen ho ha de comunicar amb 24 hores d'antelació a les comandàncies de pas i de destinació.

10. Així mateix, li és aplicable el que disposa la ITC número 20 relativa a «Normes de seguretat per a la càrrega, descàrrega i estada en ports, aeroports i aeròdroms».

5. Transports aeris i marítims.

1. Amb 48 hores d'antelació, qualsevol empresa que pretengui transportar explosius pel territori nacional, ha de presentar per qualsevol mitjà electrònic, informàtic o telemàtic per a la seva aprovació davant la Intervenció d'Armes i Explosius de la Comandància de la Guàrdia Civil on estigui ubicat el port o aeroport un pla de seguretat (document base i addenda d'actualització) segons el model aprovat per la Intervenció Central d'Armes i Explosius i confeccionat per l'empresa de seguretat que l'hagi d'efectuar.

2. Excepcionalment, en els supòsits d'impossibilitat de transbord directe del mitjà de transport al vaixell o aeronau i viceversa, en els ports i aeroports on es disposi d'un lloc habilitat per l'autoritat portuària o aeroportuària i previ compliment dels tràmits preceptius, hi ha d'haver un dipòsit especial per a l'emmagatzematge d'explosius, dels que regula el capítol IV del títol III, que ha d'estar custodiat permanentment per almenys un vigilant

d'explosius. No obstant això, aquest vigilant pot ser substituït per mesures alternatives de seguretat aprovades per la Intervenció Central d'Armes i Explosius.

3. El transbord d'explosius s'ha de fer a la zona reservada o lloc habilitat per l'autoritat portuària o aeroportuària i sota la custòdia d'almenys un vigilant d'explosius.

4. En cas que els explosius no es descarreguin i romanguin a bord, el vaixell o aeronau s'ha de traslladar a la zona reservada o al lloc que designi l'autoritat portuària o aeroportuària, i els explosius han de quedar sota la custòdia d'almenys un vigilant d'explosius, a bord si és possible, i si no en els seus voltants. El nombre de vigilants ha de ser adequat a la quantitat de mercaderia transportada i característiques del lloc, circumstàncies aquestes que ha de valorar la Intervenció d'Armes i Explosius corresponent.

5. L'empresa de seguretat del transport en el seu tram final ha de tenir els vehicles i, si s'escau, el personal de dotació a l'espera, trenta minuts abans de l'hora prevista d'arribada.

6. Si per qualsevol raó es produeixen retards en la sortida d'origen o arribada a destinació, l'empresa de transport ho ha de posar en coneixement de la Guàrdia Civil del lloc de la incidència.

7. Així mateix, li és aplicable el que disposa la ITC número 20 relativa a «Normes de seguretat per a la càrrega, descàrrega i estada en ports, aeroports i aeròdroms».

ANNEX I

Pla de seguretat ciutadana (PSC)

1. Dades generals

1.1 Empresa:

- Titular de la instal·lació i de la persona que en té la representació.
- Activitat a dur a terme.
- Autoritzacions administratives.
- Responsable de la instal·lació.

1.2 Ubicació:

- Paratge, lloc, terme municipal, província i comunitat autònoma.
- Coordenades geogràfiques.
- Distàncies a poblacions o nuclis habitats més propers.

1.3 Descripció de les instal·lacions:

– Edificis, dipòsits, magatzems, naus.
– Reportatge fotogràfic o de vídeo en suport electrònic, informàtic o telemàtic annex a aquest PSC.

- Activitats a dur a terme en cada un.
- Productes a fabricar o emmagatzemar i quantitats autoritzades.
- MEMU, assignades a la instal·lació, si s'escau.

1.4 Plànol de la instal·lació i plànols topogràfics:

- Plànol topogràfic E: 1/25.000.
- Plànol general de planta E: 1/1.000.
- Plànol amb delimitació de zones i edificis E: 1/1.000.
- Plànol de planta amb detall de les mesures de seguretat proposades per edifici de la instal·lació E: 1/250.

2. Anàlisi de riscos

- 2.1 Identificació i inventari de regs.
- 2.2 Mètode utilitzat:
 - El mètode utilitzat ha de ser preferiblement quantitatiu mixt.
- 2.3 Anàlisi i avaluació.

3. Seguretat

- 3.1 Director del projecte del PSC.
 - Director o cap de seguretat que elabora el PSC.
- 3.2 Empresa de seguretat que presta servei a la instal·lació.
 - Nom i raó social de l'empresa.
 - Número d'inscripció a la Direcció General de la Policia.
 - Activitats per a les quals està autoritzada.
 - Dades de contactes.
- 3.3 Mesures de seguretat.
 - 3.3.1 Personal:
 - Personal de seguretat privada, amb indicació del nombre de membres, torns, horaris, llocs de vigilància i comeses a dur a terme.
 - Resta de personal.
 - 3.3.2 Física:
 - Mitjans de protecció física de la instal·lació, dels edificis i, si s'escau, de la MEMU.
 - 3.3.3 Electrònica:
 - Mitjans de protecció electrònica de la instal·lació i, si s'escau, de la MEMU.
 - Dades identificatives de la central receptora d'alarmes o centre de control de seguretat.
 - Sistema de transmissió i supervisió dels elements del sistema de seguretat.
 - Sistema de supervisió de les línies de comunicació amb central receptora d'alarmes o centre de control de seguretat.
 - Sistema de control dels senyals.
 - Sistemes auxiliars.
 - 3.3.4 Organitzatives:
 - Manual de funcionament dels elements dels sistemes de seguretat.
 - Protocol de control d'accessos de persones i de vehicles.
 - Protocol d'actuació de la central receptora d'alarmes o centre de control de seguretat.
 - Protocol d'actuació davant incidències i emergències.
 - Protocol de manteniment i revisió dels sistemes de seguretat.
 - Protocol de custòdia de claus.
 - Pla d'actuació de registre individuals.
 - Protocol d'obertura i tancament dels polvorins.
 - Protocol d'actuació i comeses a dur a terme pel personal que tingui algun tipus de responsabilitat en relació amb la seguretat de la instal·lació.

ANNEX II

Mesures de seguretat en instal·lacions d'explosius autoprotegides

Els elements i les mesures de seguretat que tingui cadascuna de les instal·lacions, i que s'indiquen en aquest annex, s'han de reflectir en el Pla de seguretat ciutadana, aprovat per la Intervenció Central d'Armes i Explosius.

L'aprovació dels sistemes i elements de seguretat instal·lats l'ha d'efectuar la Intervenció Central d'Armes i Explosius una vegada avaluades i valorades les característiques que concorrin a cadascuna de les instal·lacions.

A. Protecció perimètrica

Té per objecte establir les mesures de seguretat necessàries per impedir, dificultar, endarrerir i detectar l'accés al perímetre de la instal·lació.

Protecció física

1. Tancament.

El seu objectiu és complir el que disposa el Reglament d'explosius, delimitar clarament la propietat i tractar d'evitar la intrusió.

1.1 Les instal·lacions han de disposar d'un tancament suficientment resistent, net i lliure d'elements que en permetin l'escalada. Ha de tenir una altura no inferior als 2,50 metres en cas de fàbriques o als 2 metres en cas de dipòsits, mesurats tots dos des de l'exterior d'aquest i dels quals els 50 centímetres superiors han de ser necessàriament tres files de filferro espinós o concertina de doble fil de 50 centímetres de diàmetre col·locades sobre baionetes inclinades 45° cap a l'exterior.

En cas que el rigor de les inclemències en la zona actuï negativament en la tensió del tancament o en els filferros espinosos, es poden complementar amb la concertina esmentada.

1.2 Si el tancament és mitjançant tanca metàl·lica, l'estructura que la suporta ha d'estar col·locada a l'interior i la seva part inferior ancorada a un sòcol de formigó mitjançant passadors d'aleta, o procediment similar, encastats en aquest com a mínim cada 30 cm. El punt d'unió del sòcol o estructura similar amb la tanca no es pot constituir en un element que permeti l'escalada, per a la qual cosa se li ha de donar la rematada apropiada en obra, de manera que no hi hagi la possibilitat de pujar-hi i grimpar.

1.3 El tancament esmentat ha d'estar, almenys, a una distància de 10 metres de qualsevol polvorí o construcció, distància que es pot reduir a la meitat mitjançant defenses artificials.

1.4 En cas que hi hagi sortides d'emergència, aquestes han d'estar dotades d'un sistema d'obertura cap a l'exterior i s'han de mantenir tancades en tot moment, i han de permetre l'evacuació des de l'interior. Han de tenir les mateixes característiques que les del tancament, la seva estructura n'ha d'impedir l'escalada i obertura des de l'exterior.

Finalitzat l'horari laboral, aquestes sortides s'han de tancar mitjançant un pany de seguretat que eviti que la unitat de control pugui posar la instal·lació en mode connectat sense haver comprovat prèviament que roman tancada.

1.5 S'han d'instal·lar cartells informatius de perillositat, de sistemes de seguretat i de connexió a central receptora d'alarmes i en un nombre suficient que permetin la seva visibilitat des de qualsevol punt d'aproximació.

2. Corredor exterior.

2.1 Ha d'estar constituït per una franja de terreny, d'almenys 3 metres d'amplada, totalment neta i no ha de presentar irregularitats o elements que en permetin l'escalada, de manera que faciliti una vigilància i protecció efectives. El seu objecte és evitar construccions

enganxades al tancament, facilitar el control extern previ i la verificació d'alarmes establerta en el Pla de seguretat ciutadana; així com actuar de tallafocs per evitar la propagació dins de la instal·lació d'un incendi o foc procedent de l'exterior.

2.2 Atenent circumstàncies excepcionals del terreny en cada instal·lació concreta, l'esmentada franja de terreny pot ser reduïda a l'espai útil necessari per al trànsit de persones; circumstància que ha d'estar recollida en el Pla de seguretat ciutadana de la instal·lació.

3. Accés principal.

3.1 Ha d'estar constituït per una única porta integrada en la tanca perimètrica, ha de ser perfectament observable en tota la seva extensió des del lloc de control ubicat a l'interior de l'establiment, ha d'estar construïda amb materials suficientment resistents i sense elements que facilitin l'escalada.

3.2 Ha de constar d'una contraporta lliscant o amb fulles batents, l'obertura i el tancament de la qual ha de ser per un sistema controlat. La contraporta, i qualsevol porta que hi estigui integrada, han d'estar dotades de pany de seguretat.

3.3 Atenent les característiques de la instal·lació, el delegat/subdelegat del Govern pot autoritzar, previ informe de la Intervenció Central d'Armes i Explosius i de l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia corresponent, l'existència de més portes d'accés, que han de complir els requisits assenyalats abans.

Protecció electrònica

1. Detecció.

1.1 Condicions.

La distància mínima entre la tanca i el límit exterior de la zona de cobertura del sistema de detecció d'intrusions més allunyat de les edificacions ha de ser de 3 metres.

Ha d'estar constituït per un mínim de dos sistemes diferents de detecció perimètrica per a exteriors de diferent principi de funcionament, tots dos degudament solapats entre si i amb correspondència entre les seves zones.

Per tal de reduir el FAR (índex de falses alarmes), tots dos sistemes han d'anar integrats amb lògica «Y» i finestra de temps que es determini en el Pla de seguretat ciutadana.

La selecció dels sistemes i la seva distribució s'ha de fer tenint en compte les característiques climatològiques de la zona, la topografia o orografia del terreny, l'organització de l'àrea de la ubicació dels elements constitutius o auxiliars (pals d'enllumenat, tanca, etc.). A aquest efecte, es pot optar entre diferents tecnologies de detecció, i qualsevol és vàlida, sempre que es compleixi l'objectiu per al qual s'instal·len.

Una vegada instal·lats els sistemes s'han d'avaluar per separat. La probabilitat de detecció (Pd) de cadascun no pot ser inferior al 90 per 100 amb un índex de confiança del 95 per 100.

Tots dos sistemes han d'acreditar un MTBF (temps mitjà entre fallades) millor o igual a 20.000 hores.

1.2 En cas que s'instal·lin barreres d'infrarojos, l'altura màxima del seu feix inferior ha de ser de 30 centímetres i l'altura mínima del feix superior ha de ser de 150 centímetres; en cap cas la distància entre dos feixos consecutius pot ser superior a 30 centímetres.

1.3 En cas que s'instal·li un sistema de detecció perimètrica de vídeo (sensor, intel·ligent, etc.), aquest ha de permetre visionar tot el perímetre de la instal·lació. Les càmeres han d'estar a més dotades d'un dispositiu tèrmic o de visió nocturna que permeti el visionat permanent de manera eficaç.

1.4 Totes les portes d'accés, incloses les d'emergència, han de disposar d'un sistema de detecció d'obertura/tancament.

1.5 Els sistemes establerts quan detectin la intrusió o l'intent d'intrusió han d'activar el sistema d'il·luminació sorprenent i megafonia amb missatges dissuasius i avisador acústic exterior.

B. Protecció perifèrica

Té per objecte establir les mesures de seguretat necessàries per impedir, dificultar, endarrerir i detectar l'accés a les edificacions de la instal·lació.

Protecció física

1. Polvorins.

1.1 Independentment del tipus de construcció, la resistència del formigó no ha de ser inferior a 250 quilograms per centímetre quadrat en totes les cares del polvorí.

1.2 La façana ha de ser de formigó, de gruix igual o superior a 30 centímetres, armat amb doble reixa d'acer adherent de diàmetre inferior o igual a 12 mil·límetres. La separació entre les dues reixes ha de ser de 10 centímetres, col·locades entre si de manera esgraonada, i els quadrats de les malles han de tenir un costat igual o superior a 20 centímetres.

1.3 Excepte en la façana, el gruix mínim del formigó ha de ser de 20 centímetres, ha d'anar armat amb barres d'acer adherent de diàmetre igual o superior a 12 mil·límetres, amb una separació màxima de 20 centímetres entre els centres de les files horitzontals i verticals. És admissible la utilització d'acer corrugat en l'estructura de polvorins tipus volta (igllú), si bé les seves característiques han de ser objecte de definició en cada cas concret.

1.4 La porta del polvorí ha de ser d'una o dues fulles, muntades sobre golfos externs, que permetin l'obertura a 180 graus. Les dimensions màximes d'una fulla han de ser de 3 metres d'altura i 1,5 d'amplada. El xassís ha de ser d'acer i proveït de reforços, que facilitin la seva col·locació en obra i la integració amb l'armadura del formigó de la façana.

El nivell de protecció de les portes dels polvorins ha de ser com a mínim de grau V d'acord amb la norma UNE-EN 1143-1.

Els conductes de ventilació, si estan oberts en l'estructura i la seva secció és rectilínia, no han de ser superiors a 15 per 15 centímetres, han d'estar protegits internament i externament per evitar la introducció d'objectes en el seu interior.

1.5 El polvorí, a excepció del mur de capçalera o façana, ha d'anar recobert de terra compactada, d'un gruix mínim d'un metre, mesurat sobre sostre o clau.

El material de rebliment ha de ser net, cohesiu i lliure de pedres (diàmetre màxim 20 mil·límetres). S'ha de reblir per tongades el gruix de les quals ha d'estar d'acord amb el tipus de terres i maquinària utilitzada. La compactació mínima ha de ser del 85 per 100 del Proctor normal.

El talús de terres ha de ser al més suau possible i en cap cas inferior a 1,5:1.

Sobre el total de la superfície de recobriment, s'ha d'estendre una capa antierosió a base de gunita, o un altre element similar que eviti el desplaçament de la terra que recobreix el polvorí.

Protecció electrònica

1. Portes i finestres d'edificis.

1.1 Els polvorins han de disposar de detectors d'obertura/tancament, de tipus fi de recorregut, associats al mecanisme de tancament de manera que se'n garanteixi el tancament. Així mateix, han de disposar de detectors sísmics en cada fulla.

1.2 Els edificis perillosos, on s'emmagatzemin explosius, han de disposar de detectors d'obertura/tancament compatibles amb la matèria emmagatzemada.

S'entén per edifici perillós el que conté un o diversos locals en els quals es porten a terme la manipulació o l'emmagatzematge d'explosius.

2. Estructures.

Els polvorins han de disposar de detectors sísmics instal·lats a la distància necessària perquè entre dos elements consecutius no quedin punts sense detecció i amb capacitat per detectar qualsevol atac contra els paraments de les edificacions. Es prohibeix l'ús de detectors inercials.

C. Interior

Protecció física

S'ha de determinar per a les diferents sales, recintes o habitacions de la mateixa instal·lació.

Protecció electrònica

Sistema de detecció.

Els polvorins i edificis perillosos que emmagatzemin explosius han de disposar de detectors d'intrusió. S'han d'instal·lar en la zona interior i han de ser compatibles amb la matèria a emmagatzemar. El seu nombre i situació ha de ser la més adequada per poder detectar de manera immediata els possibles intents d'intrusió a través dels accessos, així com el moviment a l'interior de l'edifici.

D. Sistemes auxiliars

1. Sistema de vigilància CCTV (circuit tancat de televisió).

Té per objecte fonamental la captació i posterior tractament de les imatges.

1.1 S'han d'instal·lar en les zones o llocs que es considerin més convenients per complir la seva missió i permetre registrar i gravar imatges de la zona perimètrica, accessos i interior de la instal·lació que es determinin en el Pla de seguretat ciutadana; per la qual cosa el nombre de càmeres i la seva ubicació s'han d'ajustar a les condicions o característiques pròpies de cada instal·lació.

1.2 Ha de permetre visualitzar i verificar qualsevol alarma per la central receptora d'alarmes.

1.3 La qualitat d'imatge en els llocs o zones determinats en el Pla de seguretat ciutadana ha de permetre la detecció i videovigilància eficaç de les persones, els vehicles o els objectes registrats i, si s'escau, es pot exigir que la seva resolució o densitat permeti el reconeixement i la identificació de les esmentades persones, vehicles o objectes.

1.4 El sistema també ha de permetre emmagatzemar les imatges gravades almenys 15 dies, i els suports dels equips de registre han de disposar de mesures de protecció per impedir-ne el robatori o la sostracció.

2. Armers.

Els armers de la instal·lació d'explosius, destinats a la custòdia de les armes del personal de seguretat privada, han de disposar de les següents mesures de seguretat:

2.1 Físiques:

- Local. Construcció d'obra de maó o similar.
- Porta local. Classe IV de la UNE-EN 1627 que compleixi els requisits de la norma UNE-85160 quant a criteris de selecció, aplicació i instal·lació.
- Reixes fixes, encastades massisses i adossades d'acord amb la norma UNE 108142, en cas que hi hagi buits, finestres o zones translúcides exteriors o bé vidre blindat amb un grau de resistència a l'atac manual P6B de la norma UNE-EN 356.
- Caixa forta grau III de la norma UNE-EN 1143-1, per a custòdia d'armes.

2.2 Electròniques:

- Detector d'obertura/tancament a la porta.
- Detectores d'intrusió a l'interior del local.
- Càmera CCTV amb visionat de l'interior del local i de l'accés a aquest.

3. Polsadors d'alarma.

3.1 A prop de les portes dels polvorins i edificis perillosos, però sense que es vegin obstaculitzats per aquestes, s'han d'instal·lar polsadors d'alarma activables manualment, sense que s'hagin d'efectuar manipulacions prèvies.

3.2 Se n'han d'instal·lar dos en els polvorins, exterior i interior, i un a l'interior de l'edifici perillós.

3.3 Els polsadors d'alarma han d'estar permanentment connectats. La seva activació es considera alarma confirmada, per la qual cosa la central receptora d'alarmes ha de comunicar aquesta incidència de manera immediata a les forces i cossos de seguretat corresponents.

4. Sistema d'il·luminació sorprenent.

La instal·lació ha de disposar d'un sistema d'il·luminació. Un d'ordinari que ha d'entrar en funcionament durant les hores nocturnes o quan la il·luminació sigui insuficient i un altre de sorprenent que ha d'entrar en funcionament en cas que es produeixi l'alarma o prealarma en els sistemes de detecció perimètrica. La seva ubicació, angles i distàncies no han de provocar enlluernaments.

5. Font d'alimentació ininterrompuda (UPS o SAI) i d'emergència.

5.1 Tant la CRA (central receptora d'alarmes) com la unitat de control de la instal·lació i, si s'escau, la unitat de comunicacions, ha de disposar d'UPS per a casos de fallada de l'alimentació ordinària.

5.2 La UPS de la instal·lació ha de conservar activats els equips el temps suficient per a l'entrada en servei del grup electrogen d'emergència i ha de tenir almenys una autonomia d'1 hora.

5.3 Tant la UPS com el grup electrogen han de disposar de les següents mesures de seguretat:

- Físiques:
 - Local. Construcció d'obra de maó o similar.
 - Porta local. Classe IV de la UNE-EN 1627 que compleixi els requisits de la norma UNE-85160 quant a criteris de selecció, aplicació i instal·lació.
 - Reixes fixes, encastades massisses i adossades o d'acord amb la norma UNE 108142, en cas que hi hagi buits, finestres o zones translúcides exteriors o bé vidre blindat amb un grau de resistència a l'atac manual P6B de la norma UNE-EN 356.
- Electròniques:
 - Detector d'obertura/tancament a la porta.
 - Detectores d'intrusió.

5.4 L'entrada en servei de la UPS i del grup electrogen ha de transmetre una «prealarma».

E. Sistema de control

1. Unitat de control.

1.1 Tots els elements actius han de ser controlats per una unitat de control de la instal·lació, amb les característiques següents:

- Disposar de les suficients zones d'anàlisi de sistemes, per separat.

- Poder connectar cadascun dels elements amb programació independent.
- Poder agrupar zones de detecció en funció dels edificis i les àrees de la instal·lació.
- Sistema de suport d'energia d'emergència independent amb font d'alimentació pròpia.

- Connexió a sistemes de telefonia.
- Teclat de control.
- Sortida exterior per a connexió amb sistemes informàtics, programació de zones, claus d'accés, claus de connexió i connexió dels sistemes en funció del nombre d'usuaris.

1.2 La unitat de control de la instal·lació ha d'estar permanentment connectada a una central receptora d'alarmes o centre de control de seguretat, que ha de disposar d'un protocol d'actuació específic per a les necessitats de cada instal·lació, d'acord amb el que recull el Pla de seguretat ciutadana de cadascuna. En cap cas la central receptora d'alarmes o centre de control de seguretat pot desconnectar una zona, element o el sistema de seguretat de la instal·lació, excepte avaries o qualsevol altra causa sobrevinguda que causa deficiències en el seu funcionament.

1.3 Els canvis d'estat de la unitat de control han de complir les regles següents:

- El canvi del sistema d'estat «connectat» a «desconnectat» i viceversa s'ha de fer des de la unitat esmentada. Els canvis d'estat han de generar sempre alarma.

- La finestra de temps per a l'accés o la sortida ha de ser la necessària per no generar falses alarmes i l'ha de recollir expressament el Pla de seguretat ciutadana de la instal·lació. Aquesta finestra de temps s'ha d'activar pel contacte magnètic de la contraporta d'accés exterior i ha d'afectar únicament els sistemes de seguretat que hagi de transitar de manera lògica fins arribar a la unitat de control.

- El canvi d'estat s'ha de fer mitjançant targeta magnètica i codi personal o dispositiu biomètric o un altre sistema que requereixi almenys una doble autorització.

2. Sala de la unitat de control.

2.1 La unitat de control ha d'estar allotjada dins d'una caixa o armari, dotada de pany i sistema antisabotatge, en una habitació o sala de grau II de la norma UNE-EN 1143-1, amb accés restringit a la persona o persones que hagin de manipular el seu teclat de control. Si hi ha buits o finestres exteriors, han d'estar protegits per reixes fixes de seguretat d'acord amb la Norma UNE 108142 o bé vidre amb classe de resistència P6B a l'atac manual d'acord amb la Norma UNE-EN 356. Aquesta sala ha d'estar dins de la zona protegida pel sistema de detecció perimètrica.

2.2 La porta d'accés a la sala ha de tenir un blindatge, de classe de resistència V de la norma UNE-EN 1627 la part opaca, i amb classe de resistència P6B a l'atac manual d'acord amb la Norma UNE-EN 356 la part translúcida. En tots dos casos ha de disposar d'un pany de seguretat i bastiments reforçats i que en el seu conjunt compleixi els requisits que s'estableixen a la Norma UNE 85160.

2.3 La sala ha de disposar per a la seva protecció d'un detector d'obertura a la porta, detectors d'intrusió a l'interior en un nombre adequat a les seves dimensions i característiques constructives, així com càmeres de CCTV que permetin visionar-ne l'interior i l'accés.

2.4 A la sala de la unitat de control es poden custodiar les claus dels polvorins o MEMU, en un habitacle independent, sempre que es compleixin les mesures de seguretat indicades a l'annex I de la ITC número 11.

3. Supervisió de línies de comunicació.

3.1 La supervisió de circuits ha de proporcionar un nivell adequat de seguretat a les línies de transmissió de senyal entre els detectors i la unitat de control de la instal·lació i entre aquesta i la central receptora d'alarmes.

3.2 La unitat de control i la central receptora d'alarmes, de manera integrada o mitjançant un element o dispositiu afegit, han de possibilitar la supervisió de les línies de

comunicació, i la central receptora d'alarmes és la que ha de detectar i iniciar el protocol d'alarma davant la falta de línia de comunicació, d'acord amb el protocol que estableix per a això el Pla de seguretat ciutadana.

3.3 La transmissió entre cada element amb la unitat de control de la instal·lació ha de ser sempre via cable de seguretat.

3.4 La transmissió entre la unitat de control de la instal·lació amb la central receptora d'alarmes ha de ser mitjançant doble via de comunicació, de manera que la inutilització d'una d'aquestes produeixi la transmissió del senyal per l'altra o bé una sola via que permeti la transmissió digital IP amb supervisió permanent de la línia i una comunicació de suport («backup»).

3.5 La supervisió de sistemes i les línies de comunicació ha de ser de manera permanent.

4. Estats del sistema.

Els estats del sistema són «connectat» i «desconnectat».

4.1 Desconnectat.

En aquest estat tots els sensors, excepte els polsadors d'alarma, passen a desconnectat per permetre treballs a l'establiment. Si els treballs es localitzen en una zona determinada de la instal·lació, només han de passar a estat desconnectat els sensors dels edificis afectats.

Es conserven l'enllaç i les funcions de supervisió de línies i antisabotatge de tots els detectors.

En la unitat de control de la instal·lació s'ha de conèixer l'estat de tots els sensors i només s'han de generar alarmes en cas de fallada o activació de les unitats de supervisió de línia, dispositius antisabotatge, polsadors d'alarma, i pèrdua d'enllaç.

4.2 Connectat.

Tots els sensors activats i en posició connectats.

S'han de generar dos tipus d'avisos, «prealarma» i «alarma».

4.2.1 Prealarma.

La prealarma, que s'ha d'anunciar òpticament a la unitat de control de la instal·lació, s'ha de generar per:

- Activació d'un dels elements d'una zona perimètrica.
- Entrada en servei de l'alimentació d'emergència (UPS).
- Activació d'un dels elements del sistema de detecció perifèrica, diferent dels detectors fi de recorregut de les portes dels polvorins.
- Activació d'un element del sistema de detecció interior.
- Activació d'un dels elements que conformen els següents sistemes de seguretat:

- Sala de la unitat de control.
- Sistema auxiliar.
- Sistema de seguretat que té l'armer per a custòdia d'armes.
- Qualsevol altre sistema de seguretat que s'autoritzi per donar protecció a qualsevol element de la instal·lació.

4.2.2 Alarma.

L'alarma, que s'ha d'anunciar òpticament i acústicament i necessita «reconeixement o verificació», s'ha de generar per:

- Activació de dos elements d'una zona perimètrica dins de la finestra de temps establerta.

- Activació de més d'un element del sistema de detecció perifèric dins de la finestra de temps establerta.
- Activació de més d'un element del sistema de detecció interior dins de la finestra de temps establerta.
- Estat «obert» en contactes fi de recorregut de qualsevol polvorí.
- Pèrdua d'enllaç d'acord amb el que disposa el sistema de control.
- Activació dispositius antisabotatge.
- Canvis d'estat del sistema.
- Activació d'un polsador d'alarma, que ha de tenir la consideració d'alarma confirmada.

ANNEX III

Mesures de seguretat en instal·lacions d'explosius protegides

S'entén per instal·lació protegida la que disposi d'un servei de seguretat permanent compost per almenys un vigilant d'explosius.

Els elements i les mesures de seguretat que tingui cadascuna de les instal·lacions, i que s'indiquen en aquest annex, s'han de reflectir en el Pla de seguretat ciutadana, aprovat per la Intervenció Central d'Armes i Explosius.

L'aprovació dels sistemes i elements de seguretat instal·lats l'ha d'efectuar la Intervenció Central d'Armes i Explosius una vegada avaluades i valorades les característiques que concorrin a cadascuna de les instal·lacions.

A. Protecció humana

1. El nombre de vigilants d'explosius i les funcions a exercir per aquests han de ser els que determina el Pla de seguretat ciutadana de la instal·lació, atenent les circumstàncies que concorrin en cada cas concret, com ara sistemes i elements de seguretat de què disposa la instal·lació, localització, perillositat, concentració de risc i altres de significació anàloga que incideixin en la seguretat.

2. Així mateix, s'ha de reflectir:

- Empresa de seguretat responsable.
- Nombre de vigilants d'explosius per torns.
- Nombre de torns.
- Nombre de llocs de vigilància.
- Responsable de la seguretat.

B. Protecció perimètrica

Té per objecte establir les mesures de seguretat necessàries per impedir, dificultar, endarrerir i detectar l'accés al perímetre de la instal·lació.

Protecció física

1. Tancament.

1.1 El seu objecte és complir el que disposa el Reglament d'explosius, delimitar clarament la propietat i tractar d'evitar la intrusió.

1.2 Les instal·lacions han de disposar d'un tancament suficientment resistent, net i lliure d'elements que en permetin l'escalada. Ha de tenir una altura no inferior als 2,50 metres en cas de fàbriques o als 2 metres en cas de dipòsits, mesurats tots dos des de l'exterior del tancament i dels quals els 50 centímetres superiors han de ser necessàriament tres files de filferro espinós o concertina de doble fil de 50 centímetres de diàmetre col·locades sobre baionetes inclinades 45° cap a l'exterior.

En cas que el rigor de les inclemències en la zona actuï negativament en la tensió de la tanca o en els filferros espinosos, es poden complementar amb la concertina esmentada.

1.3 Si el tancament és mitjançant tanca metàl·lica, l'estructura que la suporta ha d'estar col·locada a l'interior i la seva part inferior ajustada al terreny en la forma necessària amb la finalitat d'evitar la intrusió de persones i les alarmes generades per l'entrada d'animals a la instal·lació.

1.4 Aquest tancament ha d'estar, almenys, a una distància de 10 metres de qualsevol polvorí o construcció, distància que es pot reduir a la meitat mitjançant defenses artificials.

1.5 En cas que hi hagi sortides d'emergència, aquestes han d'estar dotades d'un sistema d'obertura cap a l'exterior i han de romandre tancades en tot moment, i s'ha de permetre l'evacuació des de l'interior. Han de tenir les mateixes característiques que la del tancament, la seva estructura n'ha d'impedir l'escalada i l'obertura des de l'exterior.

Finalitzat l'horari laboral, aquestes sortides s'han de tancar mitjançant un pany de seguretat que eviti que la unitat de control pugui posar la instal·lació en mode segur sense haver comprovat prèviament que roman tancada.

1.6 S'han d'instal·lar cartells informatius de perillositat de sistemes de seguretat i de connexió a la central receptora d'alarmes i en un nombre suficient que permeti la seva visibilitat des de qualsevol punt d'aproximació.

2. Corredor exterior.

2.1 Ha d'estar constituït per una franja de terreny, d'almenys 3 metres d'amplada, totalment neta i no ha de presentar irregularitats o elements que en permetin l'escalada, de manera que faciliti una vigilància i protecció efectives. El seu objecte és evitar construccions enganxades al tancament, facilitar el control extern previ i la verificació d'alarmes establerta en el Pla de seguretat ciutadana; així com actuar de tallafocs per evitar la propagació dins de la instal·lació d'un incendi o foc procedent de l'exterior.

2.2 Atenent circumstàncies excepcionals del terreny en cada instal·lació concreta, aquesta franja de terreny pot ser reduïda a l'espai útil per al trànsit de persones; circumstància que ha d'estar recollida en el Pla de seguretat ciutadana de la instal·lació.

3. Accés principal.

3.1 Ha d'estar constituït per una única porta, d'una o dues fulles, o contraporta lliscant l'obertura i el tancament de la qual ha de ser per un sistema controlat, ha d'estar integrada en la tanca perimètrica, ha de ser perfectament observable en tota la seva extensió des del lloc de control ubicat a l'interior de l'establiment i ha d'estar construïda amb materials suficientment resistents i sense elements que en facilitin l'escalada.

3.2 Si la porta és de dues fulles, s'ha d'instal·lar un passador d'ancoratge al terra per fixar convenientment aquesta fulla. El passador no pot ser manipulable des de l'exterior de la porta.

3.3 La contraporta, i qualsevol porta que hi estigui integrada, ha d'estar dotada de pany o cademat de seguretat.

3.4 Atenent les característiques de la instal·lació, el delegat/subdelegat del Govern pot autoritzar, previ informe de la Intervenció Central d'Armes i Explosius i l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia corresponent, l'existència de més portes d'accés, que han de complir els requisits assenyalats abans.

Protecció electrònica

Té per objecte establir mesures de seguretat per detectar, avisar i donar senyal d'alarma davant qualsevol tipus d'amenaça, perill, presència o intent d'assalt o intrusió que es pugui produir.

Atenent la classe, el nombre d'elements i els sistemes de seguretat existents, s'ha de determinar el nombre de vigilants d'explosius que ha de prestar protecció a la instal·lació. Aquesta circumstància l'ha d'avaluar la Intervenció Central d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil i ha de quedar reflectida en el Pla de seguretat ciutadana.

1. Detecció.

1.1 Condicions:

La instal·lació pot disposar de sistemes de detecció perimètrica.

La selecció dels sistemes i la seva distribució s'ha de fer tenint en compte les característiques climatològiques de la zona, la topografia del terreny, l'organització de l'àrea de la ubicació dels elements constitutius o auxiliars (pals d'enllumenat, tanca, etc.). A aquest efecte, es pot elegir entre diferents tecnologies de detecció, i qualsevol és vàlida, sempre que es compleixi l'objectiu per al qual s'instal·la.

Si hi ha dos o més sistemes de seguretat perimètrics s'han d'avaluar per separat. La probabilitat de detecció (Pd) de cadascun no pot ser inferior al 90 per 100 amb un índex de confiança del 95 per 100.

El sistema ha d'acreditar un MTBF millor o igual a 20.000 hores.

1.2 En cas que s'instal·lin barreres d'infrarojos, l'altura màxima del seu feix inferior ha de ser de 30 centímetres i l'altura mínima del feix superior ha de ser de 150 centímetres; en cap cas la distància entre dos feixos consecutius pot ser superior a 30 centímetres.

1.3 En cas que s'instal·li un sistema de detecció perimètrica de vídeo (sensor, intel·ligent, etc.), ha de permetre visionar tot el perímetre de la instal·lació, o les zones que s'assenyalin en el Pla de seguretat ciutadana de la instal·lació. Les càmeres han d'estar a més dotades d'un dispositiu tèrmic o de visió nocturna que permeti el visionat permanent de manera eficaç.

1.4 Totes les portes d'accés, incloses les d'emergència, han de disposar d'un sistema de detecció d'obertura/tancament.

1.5 Els sistemes establerts quan detectin la intrusió o l'intent d'intrusió han d'activar el sistema d'il·luminació sorprenent i megafonia amb missatges dissuasius i avisador acústic exterior.

C. Protecció perifèrica

Té per objecte establir les mesures de seguretat necessàries per impedir, dificultar, endarrerir i detectar l'accés a les edificacions de la instal·lació.

Protecció física

1. Polvorins.

1.1 L'estructura del polvorí i la seva porta han de ser almenys de grau III de la norma UNE-EN 1143-1.

1.2 Els buits d'aireig i les zones translúcides exteriors han d'estar protegits.

Protecció electrònica

1. Portes i finestres dels edificis.

1.1 Els polvorins han de disposar de detectors d'obertura/tancament, de tipus fi de recorregut, associats al mecanisme de tancament de manera que se'n garanteixi el tancament. Així mateix, han de disposar de detectors sísmics.

1.2 Els edificis perillosos, on s'emmagatzemin explosius, han de disposar de detectors d'obertura/tancament compatibles amb la matèria emmagatzemada.

2. Estructures.

Els polvorins han de disposar de detectors sísmics instal·lats a la distància necessària perquè entre dos elements consecutius no quedin punts sense detecció i amb capacitat per detectar qualsevol atac contra els paraments de les edificacions. Es prohibeix l'ús de detectors inercials.

D. *Protecció interior*

Protecció física

S'ha de determinar per a les diferents sales, recintes o habitacions necessàries en la mateixa instal·lació.

Protecció electrònica

Sistema de detecció.

Els polvorins i edificis perillosos que emmagatzemin explosius han de disposar de detectors d'intrusió. S'han d'instal·lar en la zona interior i han de ser compatibles amb la matèria a emmagatzemar. El seu nombre i situació ha de ser la més adequada per poder detectar de manera immediata els possibles intents d'intrusió a través dels accessos, així com el moviment a l'interior de l'edifici.

E. *Sistemes auxiliars*

1. Sistema de vigilància CCTV.

Té per objecte fonamental la captació i posterior tractament de les imatges.

1.1 S'han d'instal·lar en les zones o llocs que s'estableixin en el Pla de seguretat ciutadana i, en especial, en els accessos, polvorins i edificis o locals que continguin material explosiu.

1.2 El nombre de càmeres i la seva ubicació s'han d'ajustar a les condicions o característiques pròpies de cada instal·lació.

1.3 La qualitat d'imatge en els llocs o zones determinats en el Pla de seguretat ciutadana ha de permetre la detecció i videovigilància eficaç de les persones, vehicles o objectes registrats i, si s'escau, es pot exigir que la seva resolució o densitat permeti el reconeixement i la identificació d'aquestes persones, vehicles o objectes.

1.4 El sistema també ha de permetre emmagatzemar les imatges gravades almenys 15 dies, i els suports dels equips de registre han de disposar de mesures de protecció per impedir-ne el robatori o la sostracció.

2. Armers.

En cas que els armers destinats a la custòdia d'armes del personal de seguretat privada que presta servei en una instal·lació d'explosius no estiguin dins del centre de control de seguretat, aquests han de disposar almenys de les mesures de seguretat que s'indiquen a continuació:

2.1 Físiques:

- Local. Construcció d'obra de maó o similar.
- Porta local. Classe IV de la UNE-EN 1627 que compleixi els requisits de la norma UNE-85160 quant a criteris de selecció, aplicació i instal·lació.
- Reixes fixes, encastades massisses i adossades d'acord amb la norma UNE 108142, en cas que hi hagi buits, finestres o zones translúcides exteriors o bé vidre blindat amb un grau de resistència a l'atac manual P6B de la norma UNE-EN 356.
- Caixa forta grau III de la norma UNE-EN 1143-1, per a custòdia d'armes.

2.2 Electròniques:

- Detector d'obertura/tancament a la porta.
- Detectors d'intrusió a l'interior del local.
- Càmera CCTV amb visionat interior local i accés a aquest.

3. Polsadors d'alarma.

3.1 S'han d'instal·lar en els edificis que determini el Pla de seguretat ciutadana, propers a les portes dels edificis, però sense que es vegin obstaculitzats per aquestes, s'han de poder activar manualment, sense que s'hagin d'efectuar manipulacions prèvies.

3.2 Se n'han d'instal·lar dos en cada edifici, un per la part exterior i un altre per la part interior.

3.3 Els polsadors d'alarma han d'estar permanentment connectats. La seva activació s'ha de considerar alarma confirmada, per la qual cosa la central receptora d'alarmes o el centre de control de seguretat ha de comunicar aquesta incidència de manera immediata a les forces i cossos de seguretat corresponents.

4. Sistema d'il·luminació.

La instal·lació ha de disposar d'un sistema d'il·luminació adequat que permeti que la vigilància humana sigui efectiva.

5. Control d'accessos.

Ha d'estar destinat a allotjar el vigilant d'explosius encarregat del control d'accés a la instal·lació i ha d'estar situat de manera que es vegi la porta de l'accés principal.

5.1 Pot tenir un dispositiu fix o mòbil que permeti l'obertura i el tancament automàtic de la porta d'accés principal o activar qualsevol altre dispositiu de control que impedeixi un accés no autoritzat a la instal·lació.

5.2 Ha de tenir un dispositiu o polsador d'alarma connectat amb central receptora d'alarma i amb el centre de control de seguretat, a activar en cas d'accés no autoritzat.

5.3 Ha de disposar d'un sistema de comunicació eficaç per a la transmissió d'alarma o incidència.

6. Font d'alimentació ininterrompuda (UPS o SAI) i d'emergència.

6.1 Tant la central receptora d'alarmes o el centre de control de seguretat com la unitat de control de la instal·lació i, si s'escau, la unitat de comunicacions ha de disposar d'UPS per a casos de fallada de l'alimentació ordinària.

6.2 La UPS de la instal·lació ha de conservar activats els equips el temps suficient per a l'entrada en servei del grup electrogen d'emergència i ha de tenir almenys una autonomia d'1 hora.

6.3 L'entrada en servei de la UPS i del grup electrogen ha de transmetre una «prealarma».

6.4 Tant la UPS com el grup electrogen han de disposar de les següents mesures de seguretat:

– Físiques:

- Local. Construcció d'obra de maó o similar.
- Porta local. Classe IV de la UNE-EN 1627 que compleixi els requisits de la norma UNE - 85160 quant a criteris de selecció, aplicació i instal·lació.
- Reixes fixes, encastades massisses i adossades o d'acord amb la norma UNE 108142, en cas que hi hagi buits, finestres o zones translúcides exteriors o bé vidre blindat amb un grau de resistència a l'atac manual P6B de la norma UNE-EN 356.

– Electròniques:

- Detector d'obertura/tancament a la porta.
- Detectores d'intrusió.

7. Centre de control de seguretat.

7.1 Totes les instal·lacions protegides han de disposar d'un centre de control de seguretat per a suport a les funcions del personal de seguretat que hi presta serveis. És el lloc on se centralitzen els senyals d'alarma i les imatges dels sistemes de videovigilància comunes de la instal·lació i que és atès per personal de seguretat.

7.2 En aquest s'hi poden custodiar les claus de la instal·lació, de les MEMU i ubicar els armers o les caixes de les armes dels vigilants d'explosius que presten el servei de seguretat a la instal·lació d'acord amb la UNE EN-1143-1.

Igualment ha d'allotjar la unitat de control, o el sistema de gestió de la unitat de control, en cas que no disposi ja d'una habitació o sala destinada a aquesta finalitat amb les característiques que s'indiquen a l'apartat corresponent, en el cas d'instal·lacions autoprotegides.

7.3 El centre de control de seguretat ha d'estar connectat a una central receptora d'alarmes.

7.4 El centre de control de seguretat, ha de disposar de les següents mesures de seguretat:

– Físiques:

- Local. Construcció l'estructura de la qual compleixi el grau II de la norma UNE-EN 1143-1.

- Porta local. Classe V de la UNE-EN 1627 la part opaca, i amb classe de resistència P6B a l'atac manual d'acord amb la norma UNE-EN 356 la part translúcida. En tots dos casos han de disposar d'un pany de seguretat i bastiments reforçats i que en el seu conjunt compleixi els requisits que s'estableixen a la norma UNE 85160.

- Finestres o buits exteriors. Protegits mitjançant vidres blindats, amb classe de resistència a l'atac manual de la classe P6B, segons la norma UNE-EN 356 o reixes fixes, massisses i adossades, o encastades, d'acord amb la norma UNE 108142.

– Electròniques:

- Porta d'accés. Detector d'obertura/tancament.
- Polsador d'alarma.
- Sistema de comunicació eficaç de doble via per a comunicació amb les forces i cossos de seguretat corresponents, de manera que la inutilització d'una d'aquestes produeixi la transmissió del senyal per l'altra o bé una sola via que permeti la transmissió digital IP amb supervisió permanent de la línia i una comunicació de suport.

- Sistema CCTV que permeti el visionat d'accessos i interior del centre de control.

F. Sistemes de control

1. Unitat de control.

1.1 Tots els elements actius han de ser controlats per una unitat de control de la instal·lació, amb les característiques següents:

- Disposar de les suficients zones d'anàlisi de sistemes, per separat.
- Poder connectar cadascun dels elements amb programació independent.
- Poder agrupar zones de detecció en funció dels edificis i les àrees de la instal·lació.
- Sistema de suport d'energia d'emergència independent amb font d'alimentació pròpia.

- Connexió a sistemes de telefonia.

- Teclat de control.

- Sortida exterior per a connexió amb sistemes informàtics, programació de zones, claus d'accés, claus de connexió i connexió dels sistemes en funció del nombre d'usuaris.

1.2 La unitat de control de la instal·lació ha d'estar permanentment connectada al centre de control de seguretat que ha de disposar d'un protocol d'actuació específic per a

les necessitats de cada instal·lació, d'acord amb el que recull el Pla de seguretat ciutadana de cadascuna. En cap cas la central receptora d'alarmes o el centre de control de seguretat poden desconectar una zona, element o el sistema de seguretat de la instal·lació, excepte avaries o qualsevol altra causa sobrevinguda que causa deficiències en el seu funcionament.

1.3 Els canvis d'estat de la unitat de control han de complir les regles següents:

– El pas del sistema des d'estat «connectat» a «desconnectat» i viceversa s'ha de fer des de la unitat esmentada. Els canvis d'estat han de generar sempre alarma.

2. Sistema de supervisió de línies de comunicació.

2.1 La supervisió de circuits ha de proporcionar un nivell de seguretat adequat a les línies de transmissió de senyal entre els detectors i la unitat de control de la instal·lació i entre aquesta i la central receptora d'alarmes o el centre de control de seguretat.

2.2 La unitat de control de la instal·lació i la central receptora d'alarmes o el centre de control de seguretat, de manera integrada o mitjançant un element o dispositiu afegit, han de possibilitar la supervisió de les línies de comunicació, i és la central receptora d'alarmes o el centre de control de seguretat la que ha de detectar i iniciar el protocol d'alarma davant la falta de línia de comunicació, d'acord amb el protocol que estableix per a això el Pla de seguretat ciutadana.

2.3 La transmissió entre cada element amb la unitat de control de la instal·lació ha de ser sempre via cable de seguretat.

2.4 La transmissió entre la unitat de control de la instal·lació amb el centre de control de seguretat i aquest amb la central receptora d'alarmes ha de ser mitjançant doble via de comunicació, de manera que la inutilització d'una d'aquestes produeixi la transmissió del senyal per l'altra o bé una sola via que permeti la transmissió digital IP amb supervisió permanent de la línia i una comunicació de suport.

2.5 La supervisió de sistemes i les línies de comunicació ha de ser de manera permanent.

3. Estats del sistema.

La configuració dels estats del sistema s'ha de fer de conformitat amb el que hagi aprovat el Pla de seguretat ciutadana de la instal·lació. Els estats han de ser connectat i desconnectat. No obstant això, el contingut mínim d'aquest ha de ser el següent:

3.1 Desconnectat.

En aquest estat tots els sensors, excepte els polsadors d'alarma, passen a desconnectat per permetre treballs a l'establiment. Si els treballs es localitzen en una zona determinada de la instal·lació, només han de passar a estat desconnectat els sensors dels edificis afectats.

Es conserva l'enllaç i les funcions de supervisió de línies i antisabotatge de tots els detectors.

Al centre de control de seguretat de la instal·lació s'ha de conèixer l'estat de tots els sensors i només s'han de generar alarmes en cas de fallada o activació de les unitats de supervisió de línia, dispositius antisabotatge, polsadors d'alarma i pèrdua d'enllaç.

3.2 Connectat.

Tots els sensors activats i en posició connectats. S'han de generar dos tipus d'avisos: «alarma» i «prealarma».

3.2.1 Prealarma:

S'ha d'anunciar òpticament al centre de control de seguretat de la instal·lació i, si s'escau, a la central receptora d'alarmes, s'ha de generar per:

- L'activació d'un element del sistema de detecció perimètrica, en cas que la instal·lació el tingui instal·lat.
- Activació d'un dels elements que conformen els sistemes de detecció perifèrica, detecció interior o sistemes auxiliars.
- Entrada en servei de l'alimentació d'emergència (UPS).

3.2.2 Alarma:

S'ha d'anunciar òpticament i acústicament i necessita «reconeixement o verificació», s'ha de generar per:

- L'activació de més d'un element de la mateixa zona del sistema de detecció perimètrica, en cas que la instal·lació el tingui instal·lat.
- Activació de més d'un element dels sistemes de detecció perifèric, interior o sistemes auxiliars, dins de la finestra de temps establerta.
- Pèrdua d'enllaç d'acord amb el que disposa el sistema de control.
- Activació d'un detector obertura/tancament dels polvorins.
- Canvis d'estat del sistema.
- Activació d'un polsador d'alarma que ha de tenir la consideració d'alarma confirmada.
- Activació dispositiva antisabotatge.

ANNEX IV

Mesures de seguretat en dipòsits de consum d'interior

De conformitat amb el que disposa l'article 76.1 del Reglament d'explosius, les mesures de seguretat mínimes a establir en els dipòsits de consum d'interior són les que s'indiquen a continuació:

- Físiques passives:
 - Portes. Una ubicada a la galeria o galeries d'accés al dipòsit i una altra a cadascun dels nínxols que el conformin. Han de ser de reixa i han d'estar dotades de cademat o pany de seguretat.
- Electròniques:
 - Sistema d'il·luminació adequat.
 - Connexió amb CRA.
 - Detector d'obertura/tancament en portes de galeries d'accés al dipòsit i als nínxols.
 - Detectores d'intrusió que donin protecció a galeries d'accés al dipòsit i cadascun dels nínxols.
 - Sistema de CCTV que permeti visionar per la CRA l'accés o els accessos a bocamines, galeria d'accés al dipòsit i accés a nínxols.
 - En l'accés a la bocamina, s'hi ha d'instal·lar un avisador opticoacústic d'activació del sistema d'alarma.
 - Sistema d'alimentació ininterrompuda que permeti el funcionament dels elements del sistema de seguretat, durant almenys 24 hores. Aquest ha d'estar ubicat a l'interior d'una estructura dotada d'elements antisabotatge.

ANNEX V

Mesures de seguretat en polvorins auxiliars de distribució

L'article 95. 2 del Reglament d'explosius estableix que a les explotacions o obres la durada de les quals sigui superior a sis mesos i sempre que en aquestes hi hagi emmagatzemada una quantitat superior a 150 kg d'explosiu o, superior a 1.000 detonadors, han de comptar amb la presència de vigilants de seguretat d'explosius. Aquests vigilants poden ser substituïts per mesures alternatives de seguretat recollides en un pla de seguretat aprovat per la Intervenció Central d'Armes i Explosius.

El nombre de vigilants d'explosius que exerceixin les funcions de vigilància i protecció dels polvorins auxiliars de distribució depèn de l'orografia, les distàncies, la quantitat d'explosiu i el camp de visió.

Les mesures de seguretat alternatives mínimes a establir recollides en el pla de seguretat són:

1. Polvorins auxiliars ubicats a l'interior d'un local.

– Físiques passives:

- Local. Construcció d'obra de maó o de resistència similar.
- Porta del local. Ha d'estar dotat de pany de seguretat.
- Finestres o buits exteriors. Protegits mitjançant reixes fixes, massisses i o adossades, o encastades.

– Electròniques:

- Porta del local. Detector d'obertura/tancament.
- Detectores d'intrusió. En un nombre necessari per donar cobertura a la seva totalitat.
- Sistema d'il·luminació eficaç.
- Connexió a CRA.
- Polsador d'alarma.
- Avisador acústico òptic exterior, d'activació del sistema d'alarma.
- CCTV, a l'interior, que permeti el visionat per CRA.
- Sistema d'alimentació ininterrompuda que permeti el funcionament dels elements del sistema de seguretat almenys 24 hores. Aquest ha d'estar ubicat a l'interior d'una estructura dotada d'elements antisabotatge.

2. Polvorins auxiliars ubicats a l'exterior:

– Físiques passives:

- Una tanca perimètrica d'almenys 2 metres d'altura dels quals els últims 50 cm han de ser necessàriament tres files de filferro espinós o concertina de doble fil de 50 cm de diàmetre col·locada sobre baioneta inclinada 45° cap a l'exterior.
 - Porta de les mateixes característiques que la tanca, que ha d'estar dotada de cademat o pany de seguretat.
 - Cartells a la tanca perimètrica visibles des de l'exterior i en un nombre suficient, en els quals s'indiqui que la instal·lació disposa de mesures de seguretat electròniques i que estan connectades a una CRA.

– Electròniques:

- Detector obertura/tancament de la porta del dipòsit d'auxiliar o atac a qualsevol de les seves parets.
 - Avisador opticoacústic amb temporitzador.
 - Connexió amb CRA.
 - Sistema d'alimentació ininterrompuda que permeti el funcionament dels elements del sistema de seguretat almenys 24 hores. Aquest ha d'estar ubicat a l'interior d'una estructura dotada d'elements antisabotatge.

3. Polvorins auxiliars ubicats en mines d'interior o obres subterrànies:
 - Físiques passives:
 - Porta. Ubicada en els accessos a la galeria o nínxols on s'ubiqui el polvorí auxiliar. Ha de ser de reixes i ha d'estar dotada de cadenat o pany de seguretat.
 - Electròniques:
 - Sistema d'il·luminació adequat.
 - Connexió amb CRA.
 - Detector d'obertura/tancament en portes de galeries d'accés als polvorins.
 - Detectores d'intrusió que donin protecció a galeries d'accés als polvorins.
 - Sistema de CCTV que permeti visionar per la CRA l'accés o accessos a bocamines i galeria d'accés als polvorins.
 - En l'accés a la bocamina, s'hi ha d'instal·lar un avisador opticoacústic d'activació del sistema d'alarma.
 - Sistema d'alimentació ininterrompuda que permeti el funcionament dels elements del sistema de seguretat, durant almenys 24 hores. Aquest ha d'estar ubicat a l'interior d'una estructura dotada d'elements antisabotatge.

ANNEX VI

Requisits que han de complir els vehicles que es dediquin al transport d'explosius per carretera

Sense perjudici de complir el que disposa el Reial decret 97/2014, de 14 de febrer, pel qual es regulen les operacions de transport de mercaderies perilloses per carretera en el territori espanyol, i l'Acord europeu sobre el transport internacional de mercaderies perilloses per carretera (ADR), els vehicles que es dediquin al transport d'explosius per carretera han de complir els requisits següents de:

- A. Seguretat:
 - Sistema de bloqueig del vehicle, constituït per un mecanisme tal que, quan s'accioni directament mitjançant polsador o indirectament per l'obertura de les portes de la cabina, sense desactivar el sistema, talli la injecció de combustible al motor del vehicle, i accioni una alarma acústica i lluminosa. Aquest sistema ha de tenir un retard entre la seva activació i acció de dos minuts com a màxim.
 - Sistema d'alarma mòbil, amb connexió a central receptora d'alarmes o centre de control de seguretat, amb dispositiu acústic i lluminós, que el pugui activar en cas d'emergència, robatori o intrusió en el vehicle una persona no autoritzada.
 - Una reixeta metàl·lica a l'interior del tub del dipòsit de subministrament de combustible al vehicle, per impedir la introducció d'elements estranys.
 - Sistema de protecció del dipòsit de combustible, per tal d'impedir, quan no sigui de gasoil, que es produeixi una explosió en cas que el toqui un projectil o fragment d'explosió, així com evitar la reacció en cadena del combustible ubicat en el dipòsit en cas d'incendi del vehicle.
 - Tancament especial de la caixa del vehicle, mitjançant cadenat o pany de seguretat.
- B. Senyalització:

Panell a l'exterior del sostre de la cabina del vehicle amb les següents característiques, llegendes i requisits:

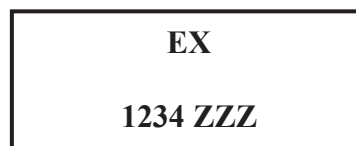
 - I. Característiques:
 - Dimensions del requadre: 110 × 60 cm.
 - Fons: blanc.
 - Pintura: fluorescent.

II. Llegenda:

- «EX» (en majúscules, relatiu a transport d'explosius).
- Caràcters numèrics i alfabètics corresponents a la matrícula del vehicle.

III. Tipus de caràcters:

- Color: negre.
- Pintura: fluorescent.
- Mesures: 20 × 10 cm.
- Gruix de caràcters: 2 cm.
- Espai entre línies: 10 cm.
- Distància entre caràcters: 2 cm.

C. Comunicacions:

Els vehicles han de disposar d'un o diversos sistemes de comunicació que permetin la connexió, amb la seu o les delegacions de l'empresa, amb els vehicles o vigilants de suport al transport, així com la memorització dels telèfons dels centres operatius de serveis de les circumscripcions de les comandàncies de la Guàrdia Civil per les quals circuli el transport.

L'antena ha d'estar instal·lada i degudament protegida a la part superior de la caixa del vehicle, i ha de tenir un sistema de navegació global que permeti al centre de control de seguretat de l'empresa de transport la localització dels seus vehicles amb precisió i en tot moment.

2. Els requisits anteriorment descrits els ha d'inspeccionar la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil corresponent amb l'antelació suficient a l'inici del transport sol·licitat, i ha de quedar constància que el vehicle compleix aquests requisits a la guia de circulació o document similar que acompanyi el transport.

ANNEX VII

GUIA DE CIRCULACIÓ D'EXPLOSIUS

NÚMERO /

MINISTERI DE L'INTERIOR

DIRECCIÓ GENERAL DE LA GUÀRDIA CIVIL

DADES GENERALS				
Intervenció d'Armes i Explosius:				
Altres autoritzacions:				
COMANDA DE SUBMINISTRAMENT				
Número de comanda de subministrament autoritzat				
Data:				
Sol·licitant:				
DESCRIPCIÓ COMPLETA DE LA MERCADERIA				
Núm. ONU	Divisió de risc	Núm. catàleg i denominació	Quantitat	Núm. identificació
DADES DEL TRANSPORT				
Sol·licitant del transport:				
Proveïdor:				
Origen:				
Destinació:				
Mitjà de transport:				
Parades previstes:				

RESPONSABLES DE LA MERCADERIA		
SURT la mercaderia que figura en aquesta guia. <p style="text-align: center;">El proveïdor</p> Signat _____	HE REBUT la mercaderia que figura en aquesta guia. <p style="text-align: center;">El transportista</p> Signat _____	HE REBUT la mercaderia que figura en aquesta guia. <p style="text-align: center;">El destinatari</p> Signat _____
OBJECCIONS/INCIDÈNCIES/DEVOLUCIONS Pel transportista: Pel destinatari:		
DILIGÈNCIA D'AUTORITZACIÓ ☐ Es compleix el que disposa la ITC núm. 1 del Reglament d'explosius respecte a les mesures de vigilància i protecció. ☐ Es compleix el que disposa la ITC núm. 11 del Reglament d'articles pirotècnics i cartutxeria respecte a les mesures de vigilància i protecció, quan es faci el transport de metxa de seguretat, en les condicions que estableix el Reglament esmentat. <p style="text-align: center;">_____, ____ de/d' _____ de 20____</p> <p style="text-align: center;">L'interventor d'Armes i Explosius d'origen</p> <p style="text-align: center;">TIP _____</p>		
DILIGÈNCIA DE COMUNICACIÓ EN DESTINACIÓ A les _____ hores d'avui, el destinatari posa en coneixement d'aquesta Intervenció d'Armes i Explosius que la mercaderia que esmenta aquesta guia ha arribat al seu poder. <p style="text-align: center;">_____, ____ de/d' _____ de 20____</p> <p style="text-align: center;">L'interventor d'Armes i Explosius de destinació</p> <p style="text-align: center;">TIP _____</p>		

ANNEX A LA GUIA DE CIRCULACIÓ D'EXPLOSIUS
NÚMERO _____

Núm. ONU	Divisió de risc	Núm. catàleg i denominació	Quantitat	Núm. identificació

Instruccions per a la confecció del document

Dades generals:

En aquest apartat s'ha de fer constar la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil que autoritza la guia de circulació.

En «altres autoritzacions» s'han d'indicar, si n'hi ha, les autoritzacions de «transferència», «permís previ de circulació», «trànsit» o «embarcament» en port o aeroport.

Comanda de subministrament:

Aquest apartat no s'ha d'emplenar en transports d'explosius de fàbriques a dipòsits de productes acabats, o entre aquests dipòsits.

Descripció completa de la mercaderia:

En aquest apartat s'han de reflectir les dades completes de cada classe de matèries o objectes explosius que es transporti.

A l'apartat «quantitat», s'ha d'indicar pes (kg), mesura (metres) o unitats, segons el tipus d'explosiu de què es tracti.

A l'apartat «Núm. d'identificació», s'ha d'indicar la clau d'identificació completa (números i lletres), i en cas que siguin consecutius es poden estampar de la manera següent (AT 023 100806B34156 20-50).

En cas que la quantitat de mercaderia no es pugui ressenyar en la seva totalitat a la Guia de circulació, s'ha d'adjuntar un annex que s'ha d'ajustar al model que s'adjunta en aquestes instruccions.

La recollida i l'emmagatzematge de les dades relatives al «Núm. identificació» de l'apartat «Descripció completa de la mercaderia» es pot efectuar per mitjans telemàtics o informàtics, que en garanteixin la integritat, l'autenticitat, la confidencialitat, la qualitat, la protecció i la conservació de la informació.

Dades del transport:

Sol·licitant del transport: nom, domicili i CIF (persona física o jurídica).

Proveïdor: nom, domicili i CIF (persona física o jurídica).

Origen: ubicació del dipòsit subministrador.

Destinació: ubicació del lloc del consum.

Mitjà de transport: vehicle, ferrocarril, vaixell, aeronau.

Responsables de la mercaderia:

Ha de signar cadascun dels responsables implicats en el transport.

Objeccions/incidències/devolucions:

Pel transportista: en aquest apartat han d'estampar les objeccions o incidències que considerin oportunes relacionades amb el desenvolupament del transport.

Pel destinatari: en aquest apartat han d'estampar les objeccions que consideri oportunes.

Així mateix, han de quedar reflectides les quantitats d'explosius que es tornin.

Diligència d'autorització:

Aquest apartat l'ha d'emplenar la Intervenció d'Armes i Explosius d'origen.

Diligència de comunicació en destinació:

Aquest apartat l'ha d'emplenar la Intervenció d'Armes i Explosius de destinació, una vegada rebuda la comunicació efectuada pel destinatari.

Nota: si per causes justificades varia alguna de les dades que figuren a la guia de circulació en el moment d'iniciar-se el transport, s'ha de procedir a anul·lar-les i se n'ha d'expedir una de nova amb les dades actualitzades.

En els casos en què la relació d'explosius que es pretengui transportar no tingui cabuda en l'espai corresponent del document de guia de circulació, s'han d'utilitzar els annexos necessaris de l'apartat «descripció completa de la mercaderia».

ANNEX VIII

Mesures de seguretat que s'han d'establir a les unitats mòbils de fabricació d'explosius (MEMU)

En compliment de les normes específiques que regulen cada cas i segons el que determina el Reglament d'explosius, una MEMU té la consideració de fàbrica mòbil, tant si conté matèries susceptibles de produir explosius com si no, i ha de complir les característiques, els requisits, les mesures de seguretat i les disposicions que es detallen en aquest annex, així com el que disposa la ITC número 32.

Excepcionalment i de conformitat amb el que disposa aquesta ITC, en funció de les circumstàncies de localització, perillositat, concentració del risc o altres de significació anàloga que puguin incidir en l'àmbit de la seguretat d'aquestes la Intervenció Central d'Armes i Explosius pot modificar les mesures de seguretat a què fa referència aquest annex.

1. Característiques dels vehicles.

– Els vehicles destinats a unitats mòbils de fabricació d'explosius (MEMU), han de complir les singularitats i els requisits que determini el Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital.

– Igualment han de complir amb el que disposa el Reial decret 97/2014, de 14 de febrer, pel qual es regulen les operacions de transport de mercaderies perilloses per carretera en territori espanyol, l'Acord europeu sobre el transport internacional de mercaderies perilloses per carretera (ADR) i altres disposicions que puguin ser aplicables.

2. Requisits dels vehicles.

A. Senyalització:

– Ha de tenir un panell a l'exterior del sostre de la cabina del vehicle que en permeti la localització des de l'aire. Aquest panell de senyalització el pot dispensar la Direcció General de la Guàrdia Civil, en circumstàncies excepcionals per raons de seguretat.

– El panell ha de tenir les següents característiques, llegendes i requisits:

Característiques:

- Dimensions del requadre: 110 × 60 cm.
- Fons: blanc.
- Pintura: fluorescent.

Llegenda:

• «MEMU» (en majúscules, relatiu a fàbrica mòbil d'explosius) seguit d'un codi d'identificació assignat per la Direcció General de la Guàrdia Civil.

MEMU 123

1234 ZZZ

- Caràcters numèrics i alfabètics corresponents a la matrícula del vehicle.

Tipus de caràcters:

- Color: negre.
- Pintura: fluorescent.
- Mesures: 20 × 10cm.
- Gruix de caràcters: 2 cm.
- Espai entre línies: 10 cm.
- Distància entre caràcters: 2 cm.

B. Comunicacions:

– Han de portar instal·lats, almenys, dos sistemes de comunicació que permetin la connexió, en tot moment, amb la seu o delegacions de l'empresa de seguretat del transport d'explosius, així com la memorització dels telèfons dels centres operatius de serveis de les circumscripcions de les comandàncies de la Guàrdia Civil, per les quals circuli el transport. Un dels sistemes ha de permetre l'activació per veu i la comunicació per mans lliures

– Ha de disposar d'un sistema de navegació global, que permeti al centre de control de l'empresa de transport la localització dels seus vehicles amb precisió en tot moment. L'antena ha d'estar instal·lada i degudament protegida a la part superior de la caixa del vehicle.

3. Mesures de seguretat.

a) Personal.

Composició:

– La seguretat de la MEMU, amb primeres matèries o sense, l'han de prestar amb caràcter general dos vigilants d'explosius armats a la cabina de la MEMU. Els vigilants d'explosius poden alternar les funcions de conducció i protecció, tot i que la funció de protecció ha de ser permanent.

– Un dels vigilants d'explosius ha de ser responsable i coordinador de tota la seguretat. Els vigilants d'explosius no poden fer cap operació de càrrega o descàrrega, ni manipular la matèria reglamentada.

– Els vigilants d'explosius han d'anar armats amb revòlver del calibre 38 de 4 polzades, un d'ells amb escopeta de repetició de calibre 12 amb balins en un tac contenidor, grillons de manilla, així com mitjans de comunicació personals i independents per a l'enllaç entre ells i amb l'empresa de seguretat a la qual pertanyen.

Funcions:

– Protecció i seguretat durant el transport, les parades, els estacionaments i els llocs de custòdia.

– Durant la fase de producció, si s'escau, han de dur a terme exclusivament les tasques de vigilància i protecció, tant del vehicle com de la manipulació del producte. També poden dur a terme la vigilància i protecció del consum de l'explosiu elaborat.

– Han de tenir a càrrec seu els sistemes de seguretat i d'alarma de què disposa el vehicle.

– La resta de funcions o accions a dur a terme encomanades en els protocols d'actuació i el pla de seguretat elaborat a aquest efecte.

Comprovacions prèvies:

– Els vigilants d'explosius, quan es facin càrrec del servei, han de comprovar l'estat de funcionament dels sistemes de protecció i de comunicació, així com els mitjans materials o tècnics de què disposen per a la seva prestació.

– Igualment, els vigilants d'explosius han de donar compte immediat al seu cap o director de seguretat de les anomalies o deficiències observades, així com de qualsevol altra circumstància que pugui repercutir en la seguretat.

b) Protecció física i electrònica:

Els vehicles han de disposar de:

– Sistema de bloqueig del vehicle, que quan s'accióni directament mitjançant polsador o indirectament per obertura de les portes de la cabina, sense desactivar el sistema, talli la injecció de combustible al motor del vehicle i permeti aïllar la central de control de producció i bombament d'explosius. Aquest sistema ha de tenir un retard entre la seva activació i acció de dos minuts com a màxim.

– Una reixeta metàl·lica a l'interior del tub del dipòsit de subministrament de combustible al vehicle, per impedir la introducció d'elements estranys.

– Sistema de protecció del dipòsit de combustible, per tal d'impedir, quan no sigui de gasoil, que es produeixi una explosió en cas que el toqui un projectil o fragment d'explosió, així com evitar la reacció en cadena del combustible ubicat en el dipòsit en cas d'incendi del vehicle.

– Sistema d'alarma, amb connexió a central receptora d'alarmes o centre de control de seguretat, que s'activi en cas d'emergència, robatori o intrusió en el vehicle per una persona no autoritzada. Així com l'intent d'accedir al panell de la central de control de producció i bombament, fer-lo funcionar o a qualsevol dels contenidors d'explosius, fora d'un horari predeterminat o de l'àrea assignada on s'ha d'utilitzar l'explosiu.

– La cabina ha de disposar de polsador de pànic o alarma silenciosa, sistema d'àudio i càmera TV que permeti visionar-ne l'interior en cas d'activació d'una alarma.

– Alarma acústica i lluminosa exterior, que s'ha d'activar en cas d'emergència, robatori o intrusió en el vehicle d'una persona no autoritzada, així com per l'activació de qualsevol sistema de seguretat instal·lat en el vehicle, a excepció del polsador de pànic o l'alarma silenciosa.

– Optativament, un armer de grau III de la norma UNE-EN 1143-1 ancorat en el vehicle que ha de disposar d'un detector d'obertura/tancament no autoritzat, per a la custòdia de les armes curtes dels vigilants d'explosius.

– Localització GPS o sistema de posicionament:

• Han d'estar equipats d'una unitat de rastreig les 24 hores, capaç de verificar on està el vehicle en tot moment.

• El sistema ha d'estar dissenyat per donar alarma si el vehicle:

◦ S'aparta de la ruta establerta o fa una parada no prevista o per un temps superior al determinat.

◦ El sistema perd enllaç per un temps superior a l'establert prèviament.

• Tot això llevat que prèviament hi hagi una comunicació prèvia pel seu conductor que n'indiqui la causa determinant. Aquesta comunicació s'ha de fer atenent els estàndards o protocols de seguretat prèviament establerts per determinar que no es tracta d'un fet susceptible de generar alarma.

– Central de control de producció i bombament.

• La central de control de producció i bombament dels productes ha d'estar allotjada dins d'un armari o caixa de grau III de la Norma UNE-EN 1143-1 o d'acer manufacturat d'almenys 4 mm de gruix dotat de pany de seguretat.

• L'armari o caixa ha de disposar d'un detector d'obertura.

– Dipòsits, contenidors o compartiments d'emmagatzematge de productes.

• Han de disposar d'un sistema o cabalímetre que permeti determinar en tot moment la quantitat de material que conté cadascun, la quantitat de producte final resultant i la quantitat de cadascun dels productes utilitzats.

• Han de disposar d'un sistema d'obertura/tancament de seguretat.

4. Horaris.

- Les MEMU poden fabricar i circular en dies laborables, en horari comprès entre les 06.00 i les 18.00 hores en horari d'hivern i, entre les 06.00 hores i les 20.00 hores en horari d'estiu.
- Les sortides de les MEMU es poden autoritzar entre les 07.00 i les 12.00 hores dels dies hàbils, sota supervisió de la Intervenció d'Armes i Explosius.

5. Lloc d'estacionament i custòdia de les MEMU.

- Com a regla general, les MEMU s'han d'estacionar i custodiar a l'interior del recinte de la seva fàbrica mòbil autoritzada. No obstant això, i de manera ocasional, les MEMU es poden estacionar a l'interior d'una altra fàbrica o dipòsit de productes acabats o de consum autoritzats. Les MEMU estacionades en el recinte d'una fàbrica o dipòsit no poden contenir explosius. Als efectes del càlcul de distàncies, aquestes MEMU es consideren polvorins superficials amb divisió de risc 1.1, i una capacitat màxima Q d'almenys 100 kg.
- En el cas de MEMU que transportin explosius, aquests s'han de descarregar en els polvorins.
- El lloc destinat a aquesta finalitat, així com per a la custòdia de les claus, s'ha d'indicar en el corresponent Pla de seguretat ciutadana de la instal·lació.
- Els sistemes d'alarma i localització de la MEMU han d'estar activats permanentment.

6. Accidents o incidents.

- En cas d'accident, avaria o qualsevol altre incident es dona lloc a l'activació del pla d'emergència i protocol d'actuació previst.
- Quan el vehicle no es pugui traslladar a un lloc degudament autoritzat per a això, la parada o l'estacionament s'ha de fer, si és possible, en un lloc fora del nucli urbà sota custòdia de dos vigilants d'explosius, fins que temporalment es resolgui.
- Aquests fets s'han de participar de manera immediata a la Intervenció d'Armes i Explosius corresponent, a través del COC (Centre Operatiu de Coordinació) de la Comandància de la Guàrdia Civil, per a coneixement, ratificació, implementació o modificació de les mesures de seguretat adoptades.
- El trasllat a un lloc autoritzat s'ha d'efectuar tan aviat com sigui possible i s'ha de comunicar a la Intervenció d'Armes i Explosius corresponent.

7. Reparació i manteniment.

Les sortides de les MEMU del seu recinte fabril o dipòsit autoritzat per efectuar operacions de manteniment o reparació les ha d'aprovar prèviament la Intervenció d'Armes i Explosius de la Comandància, que ha d'establir per a cada cas les mesures de seguretat que s'han d'adoptar durant l'esmentada estada exterior.

ANNEX IX

MINISTERI DE
L'INTERIOR

GUIA DE CIRCULACIÓ PER A UNITATS MÒBILS

DE FABRICACIÓ D'EXPLOSIUS

NÚMERO _____/_____

DIRECCIÓ GENERAL DE LA GUÀRDIA CIVIL

DADES GENERALS Intervenció d'Armes i Explosius: Altres autoritzacions:				
COMANDA DE SUBMINISTRAMENT Número de comanda de subministrament autoritzat i data: Número de carta de port: Sol·licitant:				
DESCRIPCIÓ DE L'EXPLOSIU TRANSPORTAT				
Núm. ONU	Divisió de risc	Núm. catàleg i denominació	Quantitat	Núm. identificació
DESCRIPCIÓ DE L'EXPLOSIU A FABRICAR				
Núm. ONU	Divisió de risc	Núm. catàleg i denominació	Quantitat	
DADES DEL TRANSPORT Sol·licitant del transport: Proveïdor: Origen: Destinació: Número de catàleg MEMU i matrícula: Parades previstes: Dipòsit autoritzat de custòdia i estacionament:				

RESPONSABLES DE LA MERCADERIA		
SURT la mercaderia que figura en aquesta guia. <p style="text-align: center;">El proveïdor</p> Signat _____	HE REBUT la mercaderia que figura en aquesta guia. <p style="text-align: center;">El transportista</p> Signat _____	HE REBUT la mercaderia que figura en aquesta guia. <p style="text-align: center;">El destinatari</p> Signat _____
OBJECCIONS/INCIDÈNCIES/DEVOLUCIONS Pel transportista: Pel destinatari:		
CERTIFICACIÓ DE L'EXPLOSIU FABRICAT PER LA MEMU Quantitat total d'explosiu fabricat: <p style="text-align: center;">L'operari de la MEMU</p> <p style="text-align: center;">Signat _____</p> <p style="text-align: center;">Núm. carnet artiller:</p>		
DILIGÈNCIA D'AUTORITZACIÓ ☐ Es compleix el que disposa la ITC núm. 1 del Reglament d'explosius respecte a les mesures de vigilància i protecció. <p style="text-align: center;">_____, ____ de/d' _____ de 20__</p> <p style="text-align: center;">L'interventor d'Armes i Explosius d'origen</p> <p style="text-align: center;">TIP _____</p>		
DILIGÈNCIA DE COMUNICACIÓ EN DESTINACIÓ A les _____ hores d'avui, el destinatari posa en coneixement d'aquesta Intervenció d'Armes i Explosius que la mercaderia que esmenta aquesta guia ha arribat al seu poder. <p style="text-align: center;">_____, ____ de/d' _____ de 20__</p> <p style="text-align: center;">L'interventor d'Armes i Explosius de destinació</p> <p style="text-align: center;">TIP _____</p>		

ANNEX A LA GUIA DE CIRCULACIÓ DE LA MEMU
NÚMERO _____

Núm. ONU	Divisió de risc	Núm. catàleg i denominació	Quantitat	Núm. identificació

Instruccions per a la confecció del document

Dades generals:

En aquest apartat s'ha de fer constar la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil que autoritza la guia de circulació.

En «altres autoritzacions» s'han d'indicar, si n'hi ha, les autoritzacions de «transferència», «permís previ de circulació», «trànsit» o «embarcament» en port o aeroport.

Comanda de subministrament:

Aquest apartat no s'ha d'emplenar en transports d'explosius de fàbriques a dipòsits de productes acabats, o entre aquests dipòsits.

Descripció completa de la mercaderia:

En aquest apartat s'han de reflectir les dades completes de cada classe de matèries o objectes explosius que es transporti.

A l'apartat «Núm. d'identificació», s'ha d'indicar la clau d'identificació completa (números i lletres), i en cas que siguin consecutius es poden estampar de la manera següent (AT 023 100806B34156 20-50).

La recollida i l'emmagatzematge de les dades relatives al «Núm. identificació» de l'apartat «Descripció completa de la mercaderia» es pot efectuar per mitjans telemàtics o informàtics, que en garanteixin la integritat, l'autenticitat, la confidencialitat, la qualitat, la protecció i la conservació de la informació.

En cas que la quantitat de mercaderia no es pugui ressenyar en la seva totalitat a la Guia de circulació, s'ha d'adjuntar l'annex.

Dades del transport:

Sol·licitant del transport: Nom, domicili i CIF (persona física o jurídica).

Proveïdor: Nom, domicili i CIF (persona física o jurídica).

Origen: Ubicació del dipòsit subministrador.

Destinació: El lloc on es fabriqui «in situ»

Dipòsit autoritzat de custòdia i emmagatzematge: El lloc on ha de quedar estacionada la MEMU quan finalitzi el transport.

Responsables de la mercaderia:

Ha de signar cadascun dels responsables implicats en el transport.

Objeccions/incidències/devolucions:

Pel transportista: En aquest apartat han d'estampar les objeccions o incidències que considerin oportunes relacionades amb el desenvolupament del transport.

Pel destinatari: En aquest apartat han d'estampar les objeccions que consideri oportunes.

Així mateix, han de quedar reflectides les quantitats d'explosius o matèries que es tornin.

Fabricació MEMU:

L'operador MEMU o responsable de la unitat mòbil ha d'anotar la quantitat total d'explosiu fabricat quan finalitzi el procés esmentat.

Diligència d'autorització:

Aquest apartat l'ha d'emplenar la Intervenció d'Armes i Explosius d'origen.

Diligència de comunicació en destinació:

Aquest apartat l'ha d'emplenar la Intervenció d'Armes i Explosius de destinació, una vegada rebuda la comunicació efectuada pel destinatari.

Nota: Si per causes justificades varia alguna de les dades que figuren a la guia de circulació en el moment d'iniciar-se el transport, s'ha de procedir a anul·lar-les i se n'ha d'expedir una de nova amb les dades actualitzades.

En els casos en què la relació d'explosius que es pretengui transportar no tingui cabuda en l'espai corresponent del document de guia de circulació, s'han d'utilitzar els annexos necessaris de l'apartat «descripció completa de la mercaderia».

ANNEX X

Mesures de seguretat a establir en els equips de bombament d'emulsions, suspensions o gels, a granel d'interior, amb la possibilitat de sensibilització de l'explosiu

De conformitat amb el que disposa l'article 125.5 del present Reglament, les explotacions mineres d'interior i obres subterrànies que utilitzin equips de bombament d'emulsions, suspensions o gels, a granel d'interior, amb la possibilitat de sensibilització de l'explosiu, han de disposar d'un pla de seguretat ciutadana elaborat a aquest efecte que ha d'aprovar la Intervenció d'Armes i Explosius de la Comandància.

Sense perjudici dels requisits que ha de complir la instal·lació per a l'emmagatzematge d'explosius o primeres matèries intermèdies per a la seva fabricació (MPIFE), els equips de bombament d'emulsions, suspensions o gels, a granel, han de disposar, almenys, de les següents mesures de seguretat:

a) Personal.

Composició:

– Durant la utilització de l'equip de bombament, hi ha d'haver un vigilant d'explosius armat, situat a les entrades i sortides de la bocamina o obra subterrània. També pot efectuar la vigilància i protecció del consum de l'explosiu elaborat.

– Ha de disposar de mitjans de comunicació personal per a enllaç amb l'empresa de seguretat a la qual pertany.

Funcions:

– La seva comesa principal consisteix a impedir la sostracció de primeres matèries o explosius, i pot portar a terme els registres personals necessaris.

– La resta de funcions o accions a dur a terme encomanades en els protocols d'actuació i el pla de seguretat elaborat a aquest efecte.

Comprovacions prèvies:

– En fer-se càrrec del servei, han de comprovar l'estat de funcionament dels sistemes de protecció i de comunicació, així com els mitjans materials o tècnics de què disposen per a la seva prestació.

– Igualment, els vigilants d'explosius han de donar compte immediat al seu cap o director de seguretat de les anomalies o deficiències observades, així com de qualsevol altra circumstància que pugui repercutir en la seguretat.

b) Protecció física i electrònica.

Els equips han de disposar de:

- Sistema d'alarma amb connexió a central receptora d'alarmes o centre de control de seguretat, que s'activi en cas de robatori o intent no autoritzat d'accedir al tauler de control de producció i de bombament, fer-lo funcionar, o a qualsevol dels contenidors d'explosius.
- Polsador d'alarma que permeti el seu accionament manual.
- Sistema de localització GPS o de posicionament permanent.
- La central de control de producció i bombament ha d'estar allotjada dins d'un armari o caixa de grau III de la Norma UNE-EN 1143-1 o d'acer manufacturat d'almenys 4 mm de gruix dotat de pany de seguretat. L'armari o la caixa ha de disposar d'un detector d'obertura/tancament.
- Els dipòsits, contenidors o compartiments d'emmagatzematge de productes, han de disposar d'un sistema o cabalímetre que permeti determinar en tot moment la quantitat de material que conté cadascun, la quantitat de producte final resultant i la quantitat de cadascun dels productes utilitzats. Han de disposar d'un sistema d'obertura/tancament de seguretat.

c) Estacionament i custòdia.

L'estacionament i la custòdia de l'equip s'ha de fer a l'interior del magatzem de primeres matèries intermèdies o, si s'escau, en un lloc a l'interior de la mina o obra subterrània autoritzat per la Intervenció d'Armes i Explosius de la Comandància de la Guàrdia Civil.

Una vegada finalitzada l'obra, s'ha de traslladar l'equip a la fàbrica a la qual estigui associada.

En tots dos casos, l'equip ha d'estar buit tant d'explosius com de MPIFE, a excepció que l'equip s'ubiqui a l'interior d'un dipòsit d'explosius autoritzat.

e) Trasllat, reparació i manteniment.

El trasllat, la reparació o el manteniment, fora dels llocs autoritzats per al seu ús, l'ha d'autoritzar prèviament la Intervenció d'Armes i Explosius de la Comandància de la Guàrdia Civil, la qual ha d'establir en cada cas les mesures de seguretat a adoptar.

f) Homologació.

Prèviament a la seva utilització en territori espanyol, els equips de bombament d'emulsions, suspensions o gels, a granel d'interior, amb la possibilitat de sensibilització de l'explosiu, els ha d'homologar i catalogar la Direcció General de Política Energètica i Mines, de conformitat amb el que estableix la ITC número 32.

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 2

Requisits essencials de seguretat dels explosius d'ús civil

1. Objecte

Aquesta ITC té per objecte establir els requisits essencials de seguretat que han de complir els explosius.

2. Requisits generals

1. Els explosius han d'estar dissenyats, fabricats i lliurats de tal manera que presentin el mínim risc per a la seguretat de la vida i la salut humanes, i evitin danys als béns i al medi ambient en condicions normals i previsibles, en particular pel que fa a les regles de seguretat i a les pràctiques correctes fins a la seva utilització.

2. Els explosius han d'assolir els nivells de rendiment que especifiqui el fabricant amb la finalitat de garantir la màxima seguretat i fiabilitat.

3. Els explosius han d'estar dissenyats i fabricats de manera que utilitzin tècniques adequades i es puguin eliminar de manera que es redueixin al mínim els efectes sobre el medi ambient.

3. Requisits especials

1. Com a mínim, la següent informació i propietats, si s'escau, s'han de tenir en compte o han de ser objecte d'assaig:

a) La concepció i les propietats característiques, inclosos la composició química, el grau d'homogeneïtat i, si s'escau, les dimensions i la distribució de la mida del granulat,

b) l'estabilitat física i química de l'explosiu en totes les condicions mediambientals a què pugui estar exposat,

c) la sensibilitat a l'impacte i a la fricció,

d) la compatibilitat de tots els components pel que fa a la seva estabilitat química i física,

e) la puresa química de l'explosiu,

f) la resistència de l'explosiu a l'aigua quan es tingui la intenció d'utilitzar-lo en condicions humides o en aigua, i quan la seva seguretat o fiabilitat es puguin veure afectades adversament per l'aigua,

g) la resistència a temperatures baixes i altes, quan es tingui intenció de mantenir o utilitzar l'explosiu a aquestes temperatures i la seva seguretat o fiabilitat es puguin veure afectades adversament en el moment de refredar o escalfar un component o l'explosiu en el seu conjunt,

h) la conveniència d'utilitzar l'explosiu en ambients perillosos (per exemple, entorn amb possible presència de grisú o masses calentes) si es té la intenció d'utilitzar-lo en aquestes condicions,

i) el dispositiu de seguretat per prevenir una iniciació o ignició casual o extemporània,

j) la càrrega i el funcionament correctes de l'explosiu quan s'utilitzi per a la seva finalitat prevista,

k) les instruccions convenients i, si s'escau, les observacions relatives a la seguretat de manipulació, emmagatzematge, utilització i eliminació,

l) la capacitat de l'explosiu, la seva coberta o altres components, per resistir el deteriorament durant l'emmagatzematge fins a la data de caducitat especificada pel fabricant,

m) la indicació de tots els dispositius i accessoris necessaris per a un funcionament fiable i segur de l'explosiu.

2. Cada explosiu s'ha de provar en condicions realistes. Si això no és possible en un laboratori, els assajos s'han d'efectuar en les condicions corresponents a la utilització prevista de l'explosiu.

3. Requisits per als grups d'explosius

3.1 Els explosius de voladura també han de complir els requisits següents:

a) El mètode proposat d'iniciació ha de garantir una detonació o deflagració, segons que correspongui, segura, fiable i completa de l'explosiu de voladura; en el cas específic de la pólvora negra, s'ha de controlar la capacitat de deflagració,

b) els explosius de voladura en forma de cartutx han de transmetre la detonació de manera segura i fiable d'un extrem a l'altre de la columna de cartutxos,

c) els gasos produïts pels explosius de voladura destinats a la seva utilització subterrània únicament poden contenir monòxid de carboni, gasos nitrosos, altres gasos, vapors o residus sòlids en l'aire, en quantitats que no perjudiquin la salut en condicions normals de funcionament.

3.2. Els cordons detonants, les metxes lentes, altres metxes i cordons d'ignició també han de complir els requisits següents:

- a) La coberta dels cordons detonants, les metxes lentes, altres metxes i cordons d'ignició ha de tenir la suficient resistència mecànica i protegir adequadament el farciment d'explosiu quan s'exposi a la tensió mecànica normal,
- b) els paràmetres dels temps de combustió de les metxes lentes s'han d'indicar i complir de manera fiable,
- c) els cordons detonants s'han de poder iniciar de manera fiable, tenir suficient capacitat d'iniciació i complir els requisits pel que fa a l'emmagatzematge, fins i tot en condicions climàtiques especials.

3.3. Els detonadors (inclosos els detonadors de retard) i relés també han de complir els requisits següents:

- a) Els detonadors han d'iniciar de manera fiable la detonació dels explosius de voladura que es tingui intenció d'utilitzar conjuntament amb aquests en totes les condicions previsibles d'utilització,
- b) els detonadors de retard han de ser capaços d'iniciar-se de manera fiable,
- c) la capacitat d'iniciació no s'ha de veure adversament afectada per la humitat,
- d) els temps de retard dels detonadors de retard han de ser suficientment uniformes perquè el risc de superposició dels temps de retard de relleus pròxims sigui insignificant,
- e) les característiques elèctriques dels detonadors elèctrics s'han d'indicar a l'emalatge (per exemple, corrent de seguretat o resistència),
- f) els cables dels detonadors elèctrics han de tenir l'aïllament i la resistència mecànica suficients, inclosa la solidesa del seu enllaç amb el detonador, per a l'ús previst.

3.4. Els propulsants i combustibles de coet també han de complir els requisits següents:

- a) aquests materials no han de detonar quan s'utilitzin per a la seva finalitat prevista,
- b) els propulsants s'han d'estabilitzar en cas necessari contra la descomposició (per exemple, els basats en nitrocel·lulosa),
- c) els combustibles sòlids de coet no han de contenir cap fissura no intencionada ni bombolles de gas, quan vinguin en forma comprimida o fosa, que pugui afectar perillosament el seu funcionament.

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 3

Procediments d'avaluació de la conformitat

1. Objecte

L'objecte d'aquesta ITC és la descripció dels procediments de conformitat que pot seguir un fabricant per avaluar la conformitat dels explosius.

2. Procediments d'avaluació de la conformitat

Mòdul B: Examen UE de tipus

1. L'examen UE de tipus és la part del procediment d'avaluació de la conformitat mitjançant la qual un organisme notificat examina el disseny tècnic d'un explosiu i verifica i dona fe que aquest disseny tècnic compleix el que disposa aquest Reglament.

2. L'examen UE de tipus s'ha d'efectuar en forma d'una avaluació de l'adequació del disseny tècnic de l'explosiu mitjançant l'examen de la documentació tècnica i la documentació de suport a què fa referència el punt 3, i en forma d'examen d'una mostra, representativa de la producció prevista, del producte complet (combinació del tipus de producció i el tipus de disseny).

3. El fabricant ha de presentar una sol·licitud d'examen UE de tipus davant un únic organisme notificat de la seva elecció.

Aquesta sol·licitud ha de comprendre:

a) el nom i l'adreça del fabricant i, si la sol·licitud la presenta el representant autoritzat, també el nom i l'adreça d'aquest,

b) una declaració per escrit en la qual es precisi que la mateixa sol·licitud no ha estat presentada davant d'un altre organisme notificat,

c) la documentació tècnica; la documentació tècnica ha de permetre avaluar la conformitat de l'explosiu als requisits aplicables d'aquest Reglament, i ha d'incloure una anàlisi i una avaluació del risc adequats; ha d'especificar els requisits aplicables i ha de preveure, en la mesura en què sigui pertinent per a l'avaluació, el disseny, la fabricació i el funcionament de l'explosiu; la documentació tècnica ha de contenir, quan sigui procedent, almenys els elements següents:

i) Una descripció general de l'explosiu,

ii) Plànols de disseny i de fabricació i esquemes de components, subconjunts, circuits, etc.,

iii) Les descripcions i explicacions necessàries per a la comprensió d'aquests plànols i esquemes i del funcionament de l'explosiu,

iv) Una llista de les normes harmonitzades, aplicades totalment o parcialment, les referències de les quals s'hagin publicat en el «Diari Oficial de la Unió Europea» i, quan no s'hagin aplicat aquestes normes harmonitzades, la descripció de les solucions adoptades per complir els requisits essencials de seguretat d'aquest Reglament juntament amb una llista d'altres especificacions tècniques pertinents aplicades; en cas de normes harmonitzades que s'apliquin parcialment, s'han d'especificar en la documentació tècnica les parts que s'hagin aplicat,

v) Els resultats dels càlculs de disseny fets, dels exàmens efectuats, etc.,

vi) Els informes sobre els assajos.

d) les mostres, representatives de la producció prevista; l'organisme notificat pot sol·licitar altres mostres si el programa d'assaig ho requereix,

e) la documentació de suport de l'adequació del disseny tècnic; aquesta documentació de suport ha d'esmentar tots els documents que s'hagin utilitzat, en particular, en cas que les normes harmonitzades pertinents no s'hagin aplicat íntegrament; la documentació de suport ha d'incloure, en cas necessari, els resultats dels assajos fets de conformitat amb altres especificacions tècniques pertinents pel laboratori apropiat del fabricant o per un altre laboratori d'assaig en nom seu i sota la seva responsabilitat.

4. L'organisme notificat s'ha d'encarregar del següent.

Respecte a l'explosiu:

4.1 Examinar la documentació tècnica i la documentació de suport per avaluar l'adequació del disseny tècnic de l'explosiu.

Respecte a la mostra o les mostres.

4.2 Comprovar que s'han fabricat d'acord amb la documentació tècnica i establir els elements que han estat dissenyats d'acord amb les disposicions aplicables de les normes harmonitzades pertinents, així com els elements que s'han dissenyat de conformitat amb altres especificacions tècniques pertinents.

4.3 Efectuar, o fer que s'efectuïn, els exàmens i assajos oportuns per comprovar si, quan el fabricant hagi elegit aplicar les solucions de les normes harmonitzades pertinents, aquestes solucions s'han aplicat correctament.

4.4 Efectuar, o fer que s'efectuïn, els exàmens i assajos oportuns per comprovar si, en cas que no s'hagin aplicat les solucions de les normes harmonitzades pertinents, les

solucions adoptades pel fabricant per aplicar altres especificacions tècniques pertinents compleixen els requisits essencials de seguretat corresponents d'aquest Reglament.

4.5 Posar-se d'acord amb el fabricant sobre un lloc on s'hagin d'efectuar els exàmens i assajos.

5. L'organisme notificat ha d'elaborar un informe d'avaluació que reculli les activitats dutes a terme de conformitat amb el punt 4 i els seus resultats. Sense perjudici de les seves obligacions respecte a les autoritats notificadores, l'organisme notificat només ha de donar a conèixer el contingut d'aquest informe, íntegrament o en part, amb l'acord del fabricant.

6. Si el tipus compleix el que disposa aquest Reglament que s'aplica a l'explosiu en qüestió, l'organisme notificat ha d'expedir al fabricant un certificat d'examen UE de tipus. Aquest certificat ha d'incloure el nom i l'adreça del fabricant, les conclusions de l'examen, les condicions de validesa (si s'escau) i les dades necessàries per identificar el tipus aprovat. Es poden adjuntar un o diversos annexos al certificat d'examen UE de tipus.

El certificat d'examen UE de tipus i els seus annexos han de contenir tota la informació pertinent per avaluar la conformitat dels explosius fabricats amb el tipus examinat i permetre el control en servei.

En cas que el tipus no satisfaci els requisits aplicables d'aquest Reglament, l'organisme notificat s'ha de negar a expedir un certificat d'examen UE de tipus i n'ha d'informar el sol·licitant i explicar detalladament la seva negativa.

7. L'organisme notificat s'ha de mantenir informat dels canvis en l'estat de la tècnica generalment reconegut que indiqui que el tipus aprovat ja no pot complir els requisits aplicables d'aquest Reglament, i ha de determinar si aquests canvis requereixen més investigacions. En aquest cas, l'organisme notificat ha d'informar el fabricant en conseqüència.

El fabricant ha d'informar l'organisme notificat que tingui en el seu poder la documentació tècnica relativa al certificat d'examen UE de tipus sobre qualsevol modificació del tipus aprovat que pugui afectar la conformitat de l'explosiu amb els requisits essencials de seguretat d'aquest Reglament o les condicions de validesa del certificat esmentat. Aquestes modificacions requereixen una aprovació addicional en forma d'afegit al certificat original d'examen UE de tipus.

8. Cada organisme notificat ha d'informar la seva autoritat notificadora sobre els certificats d'examen UE de tipus o sobre qualsevol afegit a aquests que hagi expedit o retirat i, periòdicament o amb sol·licitud prèvia, ha de posar a disposició de la seva autoritat notificadora la llista dels esmentats certificats o afegits a aquests que hagin estat rebutjats, suspesos o restringits d'una altra manera.

Cada organisme notificat ha d'informar la resta dels organismes notificats sobre els certificats d'examen UE de tipus o sobre els afegits a aquests que hagi rebutjat, retirat, suspès o restringit d'una altra manera i, amb sol·licitud prèvia, sobre els esmentats certificats o els afegits a aquests que hagi expedit.

La Comissió Europea, els estats membres i la resta d'organismes notificats poden obtenir, amb sol·licitud prèvia, una còpia dels certificats d'examen UE de tipus o els seus afegits. Prèvia sol·licitud, la Comissió Europea i els estats membres poden obtenir una còpia de la documentació tècnica i els resultats dels exàmens efectuats per l'organisme notificat. L'organisme notificat ha d'estar en possessió d'una còpia del certificat d'examen UE de tipus, els seus annexos i els seus afegits, així com de l'expedient tècnic que inclogui la documentació presentada pel fabricant fins al final de la validesa del certificat.

9. El fabricant ha de posar a disposició de les autoritats nacionals una còpia del certificat d'examen UE de tipus, els seus annexos i els seus afegits, així com la documentació tècnica durant un període de deu anys després de la introducció de l'explosiu en el mercat.

10. El representant autoritzat del fabricant pot presentar la sol·licitud a què fa referència el punt 3 i complir les obligacions que preveuen els punts 7 i 9, sempre que estiguin especificades en el seu mandat.

Mòdul C2: Conformitat amb el tipus basada en el control intern de la producció més control supervisat dels productes a intervals aleatoris

1. La conformitat amb el tipus basada en el control intern de la producció més control supervisat a intervals aleatoris dels productes és la part d'un procediment d'avaluació de la conformitat mitjançant la qual el fabricant compleix les obligacions establertes en els punts 2, 3 i 4, i garanteix i declara, sota la seva exclusiva responsabilitat, que els explosius en qüestió són conformes al tipus descrit en el certificat d'examen UE de tipus i compleixen els requisits d'aquest Reglament que li són aplicables.

2. Fabricació.

El fabricant ha de prendre totes les mesures necessàries perquè el procés de fabricació i el seu seguiment garanteixin la conformitat dels explosius fabricats amb el tipus descrit en el certificat d'examen UE de tipus i amb els requisits d'aquest Reglament que li siguin aplicables.

3. Control del producte.

Un organisme notificat, elegit pel fabricant, ha de dur a terme controls del producte o ha de fer que s'efectuïn a intervals aleatoris determinats per l'organisme esmentat a fi de comprovar la qualitat del control intern del producte, tenint en compte, entre altres coses, la complexitat tecnològica dels explosius i la quantitat produïda. S'ha d'examinar una mostra adequada del producte acabat, presa *in situ* per l'organisme notificat abans de la seva introducció en el mercat, i s'han d'efectuar els assajos adequats, assenyalats per les parts pertinents de les normes harmonitzades, o bé assajos equivalents establerts en altres especificacions tècniques pertinents, per comprovar la conformitat de l'explosiu amb el tipus descrit en el certificat d'examen UE de tipus i amb els requisits pertinents d'aquest Reglament. En els casos en què una mostra no assoleixi un nivell de qualitat acceptable, l'organisme notificat ha d'adoptar les mesures oportunes.

El procediment de mostreig d'acceptació que s'ha d'aplicar té per objecte determinar si el procés de fabricació de l'explosiu es porta a terme dins de límits acceptables amb vistes a garantir la conformitat de l'explosiu.

El fabricant, sota la responsabilitat de l'organisme notificat, ha de col·locar el número d'identificació de l'organisme notificat durant el procés de fabricació.

4. Marcatge CE i declaració UE de conformitat.

4.1. El fabricant ha de col·locar el marcatge CE en cada explosiu que sigui conforme al tipus descrit en el certificat d'examen UE de tipus i satisfaci els requisits aplicables d'aquest Reglament.

4.2. El fabricant ha de redactar una declaració UE de conformitat per a cada tipus d'explosiu i l'ha de mantenir a disposició de les autoritats nacionals durant un període de deu anys després de la introducció de l'explosiu en el mercat. A la declaració UE de conformitat s'ha d'identificar el tipus d'explosiu per al qual ha estat elaborada.

S'ha de facilitar una còpia de la declaració UE de conformitat a les autoritats competents prèvia sol·licitud.

5. Representant autoritzat.

Les obligacions del fabricant que esmenta el punt 4 les pot complir el seu representant autoritzat, en nom seu i sota la seva responsabilitat, sempre que estiguin especificades en el seu mandat.

Mòdul D: Conformitat amb el tipus basada en l'assegurament de la qualitat del procés de producció

1. La conformitat amb el tipus basada en l'assegurament de la qualitat del procés de producció és la part d'un procediment d'avaluació de la conformitat mitjançant la qual el fabricant compleix les obligacions que estableixen els punts 2 i 5, i garanteix i declara, sota la seva exclusiva responsabilitat, que els explosius en qüestió són conformes al tipus descrit en el certificat d'examen UE de tipus i satisfan els requisits d'aquest Reglament que se li siguin aplicables.

2. Fabricació.

El fabricant ha de gestionar un sistema aprovat de qualitat per a la producció, així com per a la inspecció dels productes acabats i els assajos dels explosius segons el que especifica el punt 3 i ha d'estar subjecte a la vigilància a què es refereix el punt 4.

3. Sistema de qualitat.

3.1. El fabricant ha de presentar davant l'organisme notificat de la seva elecció una sol·licitud d'avaluació del seu sistema de qualitat per als explosius de què es tracti.

Aquesta sol·licitud ha de comprendre:

- a) El nom i l'adreça del fabricant i, si la sol·licitud la presenta el representant autoritzat, també el nom i l'adreça d'aquest,
- b) una declaració per escrit en la qual es precisi que la mateixa sol·licitud no ha estat presentada davant cap altre organisme notificat,
- c) tota la informació pertinent segons la categoria d'explosiu de què es tracti,
- d) la documentació relativa al sistema de qualitat,
- e) la documentació tècnica del model aprovat i una còpia del certificat d'examen UE de tipus.

3.2. El sistema de qualitat ha de garantir que els explosius són conformes al tipus que descriu el certificat d'examen UE de tipus i satisfan els requisits d'aquest Reglament que els són aplicables.

Tots els elements, els requisits i les disposicions adoptats pel fabricant han de figurar en una documentació portada de manera sistemàtica i ordenada en forma de mesures, procediments i instruccions, tots per escrit. La documentació del sistema de qualitat ha de permetre una interpretació uniforme dels programes, plans, manuals i expedients de qualitat.

En especial, ha d'incloure una descripció adequada de:

- a) Els objectius de qualitat, l'organigrama i les responsabilitats i els poders del personal de gestió pel que fa a la qualitat dels productes,
- b) les corresponents tècniques, processos i accions sistemàtiques de fabricació, control de la qualitat i assegurament de la qualitat que s'utilitzaran,
- c) els exàmens i assajos que s'efectuaran abans, durant i després de la fabricació i la seva freqüència,
- d) els expedients de qualitat, com ara els informes d'inspecció, les dades sobre assajos i calibratge, els informes sobre la qualificació del personal afectat, etc.,
- e) els mitjans amb els quals es fa el seguiment de la consecució de la qualitat dels productes exigida i el funcionament eficaç del sistema de qualitat.

3.3. L'organisme notificat ha d'avaluar el sistema de qualitat per determinar si compleix els requisits a què es refereix el punt 3.2.

Ha de donar per feta la conformitat amb els requisits esmentats dels elements del sistema de qualitat que compleixin les especificacions corresponents de la norma harmonitzada corresponent.

A més d'experiència en sistemes de gestió de la qualitat, l'equip d'auditors ha de disposar almenys d'un membre que tingui experiència en avaluació en el camp i la tecnologia del producte de què es tracti, així com coneixements sobre els requisits aplicables d'aquest Reglament. L'auditoria ha d'incloure una visita d'avaluació a les instal·lacions del fabricant. L'equip d'auditors ha de revisar la documentació tècnica esmentada en el punt 3.1, lletra e), per comprovar si el fabricant és capaç d'identificar els requisits pertinents d'aquest Reglament i d'efectuar els exàmens necessaris a fi de garantir que l'explosiu compleix aquests requisits.

La decisió s'ha de notificar al fabricant. La notificació ha d'incloure les conclusions de l'auditoria i la decisió d'avaluació motivada.

3.4. El fabricant s'ha de comprometre a complir les obligacions que derivin del sistema de qualitat tal com estigui aprovat i a mantenir-lo de manera que segueixi resultant adequat i eficaç.

3.5. El fabricant ha de mantenir informat l'organisme notificat que hagi aprovat el sistema de qualitat de qualsevol adaptació prevista del sistema esmentat.

L'organisme notificat ha d'avaluar les adaptacions proposades i ha de decidir si el sistema de qualitat modificat respon encara als requisits que preveu el punt 3.2 o si és necessària una nova avaluació.

Ha de notificar la seva decisió al fabricant. La notificació ha d'incloure les conclusions de l'examen i la decisió d'avaluació motivada.

4. Vigilància sota la responsabilitat de l'organisme notificat.

4.1. L'objectiu de la vigilància consisteix a verificar que el fabricant compleix degudament les obligacions que li imposa el sistema de qualitat aprovat.

4.2. El fabricant ha de permetre l'entrada de l'organisme notificat als locals de fabricació, inspecció, assaig i emmagatzematge, als efectes d'avaluació, i li ha de proporcionar tota la informació necessària, en especial:

- a) La documentació relativa al sistema de qualitat,
- b) Els expedients de qualitat, com ara els informes d'inspecció, les dades sobre assajos i calibratge, els informes sobre la qualificació del personal afectat, etc.

4.3. L'organisme notificat ha d'efectuar auditories periòdiques a fi d'assegurar-se que el fabricant manté i aplica el sistema de qualitat, i ha de facilitar al fabricant un informe de l'auditoria.

4.4. D'altra banda, l'organisme notificat pot efectuar visites inesperades al fabricant. En el transcurs de les visites, l'organisme notificat pot efectuar o fer efectuar, si es considera necessari, assajos dels productes per tal de comprovar el bon funcionament del sistema de qualitat. Aquest organisme ha de presentar al fabricant un informe de la visita i, si s'ha fet algun assaig, un informe d'aquest.

5. Marcatge CE i declaració UE de conformitat.

5.1. El fabricant ha de col·locar el marcatge CE i, sota l'exclusiva responsabilitat de l'organisme notificat esmentat en el punt 3.1, el número d'identificació d'aquest últim en cada explosiu que sigui conforme al tipus descrit en el certificat d'examen UE de tipus i satisfaci els requisits aplicables d'aquest Reglament.

5.2. El fabricant ha de redactar una declaració UE de conformitat per a cada tipus d'explosiu i l'ha de mantenir a disposició de les autoritats nacionals durant un període de deu anys després de la introducció de l'explosiu en el mercat. A la declaració UE de conformitat s'ha d'identificar el tipus d'explosiu per al qual ha estat elaborada.

S'ha de facilitar una còpia de la declaració UE de conformitat a les autoritats competents prèvia sol·licitud.

6. El fabricant ha de mantenir a disposició de les autoritats nacionals durant deu anys després de la introducció de l'explosiu en el mercat:

- a) La documentació a què es refereix el punt 3.1,
- b) La informació relativa a l'adaptació a què es refereix el punt 3.5 que s'hagi aprovat,
- c) Les decisions i els informes de l'organisme notificat a què es refereixen els punts 3.5, 4.3 i 4.4.

7. Cada organisme notificat ha d'informar la seva autoritat notificadora sobre les aprovacions de sistemes de qualitat expedides o retirades, i, periòdicament o prèvia sol·licitud, ha de posar a disposició de la seva autoritat notificadora la llista d'aprovacions de sistemes de qualitat que hagi rebutjat, suspès o restringit d'una altra manera.

Cada organisme notificat ha d'informar la resta d'organismes notificats sobre les aprovacions de sistemes de qualitat que hagi rebutjat, suspès, retirat o restringit d'una altra manera, i, prèvia sol·licitud, de les aprovacions de sistemes de qualitat que hagi expedit.

8. Representant autoritzat.

Les obligacions del fabricant esmentades en els punts 3.1, 3.5, 5 i 6 les pot complir el seu representant autoritzat, en nom seu i sota la seva responsabilitat, sempre que estiguin especificades en el seu mandat.

Mòdul E: Conformitat amb el tipus basada en l'assegurament de la qualitat del producte

1. La conformitat amb el tipus basada en l'assegurament de la qualitat del producte és la part d'un procediment d'avaluació de la conformitat mitjançant la qual el fabricant compleix les obligacions establertes en els punts 2 i 5, i garanteix i declara, sota la seva exclusiva responsabilitat, que els explosius en qüestió són conformes al tipus descrit en el certificat d'examen UE de tipus i satisfan les disposicions d'aquest Reglament que els són aplicables.

2. Fabricació.

El fabricant ha de gestionar un sistema aprovat de qualitat per a la inspecció dels productes acabats i els assajos dels explosius segons el que especifica en el punt 3 i ha d'estar subjecte a la vigilància a què es refereix el punt 4.

3. Sistema de qualitat.

3.1. El fabricant ha de presentar davant l'organisme notificat de la seva elecció una sol·licitud d'avaluació del seu sistema de qualitat per als explosius de què es tracti.

Aquesta sol·licitud ha de comprendre:

- a) El nom i l'adreça del fabricant i, si la sol·licitud la presenta el representant autoritzat, també el nom i l'adreça d'aquest,
- b) una declaració per escrit en la qual es precisi que la mateixa sol·licitud no ha estat presentada davant d'un altre organisme notificat,
- c) tota la informació pertinent segons la categoria d'explosiu de què es tracti,
- d) la documentació relativa al sistema de qualitat,
- e) la documentació tècnica del model aprovat i una còpia del certificat d'examen UE de tipus.

3.2. El sistema de qualitat ha de garantir que els explosius són conformes al tipus descrit en el certificat d'examen UE de tipus i els requisits aplicables d'aquest Reglament.

Tots els elements, els requisits i les disposicions adoptats pel fabricant han de figurar en una documentació portada de manera sistemàtica i ordenada en forma de mesures, procediments i instruccions, tots per escrit. Aquesta documentació del sistema de qualitat ha de permetre una interpretació uniforme dels programes, plans, manuals i expedients de qualitat.

En especial, ha d'incloure una descripció adequada de:

- a) Els objectius de qualitat, l'organigrama i les responsabilitats i els poders del personal de gestió pel que fa a la qualitat dels productes,
- b) Els exàmens i assajos que s'efectuaran després de la fabricació,
- c) Els expedients de qualitat, com ara els informes d'inspecció i les dades sobre assajos i calibratge, els informes sobre la qualificació del personal afectat, etc.,
- d) Els mitjans amb els quals es fa el seguiment del funcionament eficaç del sistema de qualitat.

3.3 L'organisme notificat ha d'avaluar el sistema de qualitat per determinar si compleix els requisits a què es refereix el punt 3.2.

Ha de donar per feta la conformitat amb els requisits esmentats dels elements del sistema de qualitat que compleixin les especificacions corresponents de la norma harmonitzada corresponent.

A més d'experiència en sistemes de gestió de la qualitat, l'equip d'auditors ha de disposar almenys d'un membre que tingui experiència en avaluació en el camp i la tecnologia del producte de què es tracti, així com coneixements sobre els requisits aplicables d'aquest Reglament. L'auditoria ha d'incloure una visita d'avaluació a les instal·lacions del fabricant. L'equip d'auditors ha de revisar la documentació tècnica esmentada en el punt 3.1, lletra e), per comprovar si el fabricant és capaç d'identificar els requisits pertinents d'aquest Reglament i d'efectuar els exàmens necessaris a fi de garantir que l'explosiu compleix aquests requisits.

La decisió s'ha de notificar al fabricant. La notificació ha d'incloure les conclusions de l'auditoria i la decisió d'avaluació motivada.

3.4 El fabricant s'ha de comprometre a complir les obligacions que derivin del sistema de qualitat tal com estigui aprovat i a mantenir-lo de manera que segueixi resultant adequat i eficaç.

3.5 El fabricant ha de mantenir informat l'organisme notificat que hagi aprovat el sistema de qualitat de qualsevol adaptació prevista del sistema.

L'organisme notificat ha d'avaluar les adaptacions proposades i ha de decidir si el sistema de qualitat modificat respon encara als requisits que preveu el punt 3.2 o si és necessària una nova avaluació.

Ha de notificar la seva decisió al fabricant. La notificació ha d'incloure les conclusions de l'examen i la decisió d'avaluació motivada.

4. Vigilància sota la responsabilitat de l'organisme notificat.

4.1. L'objectiu de la vigilància consisteix a verificar que el fabricant compleix degudament les obligacions que li imposa el sistema de qualitat aprovat.

4.2. El fabricant ha de permetre l'entrada de l'organisme notificat als locals de fabricació, inspecció, assaig i emmagatzematge, als efectes d'avaluació, i li ha de proporcionar tota la informació necessària, en especial:

- a) La documentació relativa al sistema de qualitat,
- b) els expedients de qualitat, com ara els informes d'inspecció, les dades sobre assajos i calibratge, els informes sobre la qualificació del personal afectat, etc.

4.3. L'organisme notificat ha d'efectuar auditories periòdiques a fi d'assegurar-se que el fabricant manté i aplica el sistema de qualitat, i ha de facilitar al fabricant un informe de l'auditoria.

4.4. D'altra banda, l'organisme notificat pot efectuar visites inesperades al fabricant. En el transcurs de les visites, l'organisme notificat pot efectuar o fer efectuar, si es considera necessari, assajos dels productes per tal de comprovar el bon funcionament del sistema de qualitat. Aquest organisme ha de presentar al fabricant un informe de la visita i, si s'ha fet algun assaig, un informe d'aquest.

5. Marcatge CE i declaració UE de conformitat.

5.1. El fabricant ha de col·locar el marcatge CE i, sota l'exclusiva responsabilitat de l'organisme notificat esmentat en el punt 3.1, el número d'identificació d'aquest últim en cada explosiu que sigui conforme al tipus descrit en el certificat d'examen UE de tipus i satisfaci els requisits aplicables d'aquest Reglament.

5.2. El fabricant ha de redactar una declaració UE de conformitat per a cada tipus d'explosiu i l'ha de mantenir a disposició de les autoritats nacionals durant un període de deu anys després de la introducció de l'explosiu en el mercat. A la declaració UE de conformitat s'ha d'identificar el tipus d'explosiu per al qual ha estat elaborada.

S'ha de facilitar una còpia de la declaració UE de conformitat a les autoritats competents prèvia sol·licitud.

6. El fabricant ha de mantenir a disposició de les autoritats nacionals durant deu anys després de la introducció de l'explosiu en el mercat:

- a) La documentació a què es refereix el punt 3.1,
- b) La informació relativa a l'adaptació a què es refereix el punt 3.5 que s'hagi aprovat,
- c) Les decisions i els informes de l'organisme notificat a què es refereixen els punts 3.5, 4.3 i 4.4.

7. Cada organisme notificat ha d'informar la seva autoritat notificadora sobre les aprovacions de sistemes de qualitat expedides o retirades, i, periòdicament o prèvia sol·licitud, ha de posar a disposició de la seva autoritat notificadora la llista d'aprovacions de sistemes de qualitat que hagi rebutjat, suspès o restringit d'una altra manera.

Cada organisme notificat ha d'informar la resta d'organismes notificats sobre les aprovacions de sistemes de qualitat que hagi rebutjat, suspès o retirat i, prèvia sol·licitud, de les aprovacions de sistemes de qualitat que hagi expedit.

8. Representant autoritzat.

Les obligacions del fabricant esmentades en els punts 3.1, 3.5, 5 i 6 les pot complir el seu representant autoritzat, en nom seu i sota la seva responsabilitat, sempre que estiguin especificades en el seu mandat.

Mòdul F: Conformitat amb el tipus basada en la verificació del producte

1. La conformitat amb el tipus basada en la verificació del producte és la part d'un procediment mitjançant la qual el fabricant compleix les obligacions establertes en els punts 2, 5.1 i 6, i garanteix i declara, sota la seva exclusiva responsabilitat, que els explosius en qüestió, que s'ajusten a les disposicions del punt 3, són conformes al tipus descrit en el certificat d'examen UE de tipus i compleixen les disposicions d'aquest Reglament que els siguin aplicables.

2. Fabricació.

El fabricant ha d'adoptar les mesures necessàries perquè el procediment de fabricació i el seu seguiment garanteixin la conformitat dels explosius fabricats amb el tipus aprovat descrit en el certificat d'examen UE de tipus i amb els requisits d'aquest Reglament que els siguin aplicables.

3. Verificació.

Un organisme notificat elegit pel fabricant ha d'efectuar els exàmens i assajos pertinents a fi de verificar la conformitat dels explosius amb el tipus aprovat descrit en el certificat d'examen UE de tipus i els requisits corresponents d'aquest Reglament.

Els exàmens i assajos per comprovar la conformitat dels explosius amb els requisits corresponents s'han de portar a terme, a elecció del fabricant, mitjançant examen i assaig de cada producte tal com especifica el punt 4 o mitjançant l'examen i assaig dels explosius sobre una base estadística, segons especifica el punt 5.

4. Verificació de la conformitat mitjançant examen i assaig de cada producte.

4.1 S'han d'examinar un per un tots els explosius i s'han de fer els assajos adequats que defineix la norma o normes harmonitzades o s'han d'efectuar assajos equivalents establerts en altres especificacions tècniques pertinents per verificar la seva conformitat amb el tipus aprovat descrit en el certificat d'examen UE de tipus i amb els requisits corresponents d'aquest Reglament. A falta d'aquestes normes harmonitzades, l'organisme notificat de què es tracti ha de decidir els assajos oportuns que s'han d'efectuar.

4.2. L'organisme notificat ha d'expedir un certificat de conformitat relatiu als exàmens i assajos efectuats, i ha de col·locar el seu número d'identificació en cada explosiu aprovat o ha de fer que aquest sigui col·locat sota la seva responsabilitat.

El fabricant ha de mantenir els certificats de conformitat disponibles per a la seva inspecció per part de les autoritats nacionals durant un període de deu anys després de la introducció de l'explosiu en el mercat.

5. Verificació estadística de la conformitat.

5.1 El fabricant ha de prendre totes les mesures necessàries perquè el procés de fabricació i el seu seguiment garanteixin l'homogeneïtat de cada lot que es produeixi, i ha de presentar els seus explosius per a la seva verificació en forma de lots homogenis.

5.2 S'ha de seleccionar a l'atzar una mostra de cada lot. Tots els explosius d'una mostra s'han d'examinar individualment i s'han d'efectuar els assajos apropiats que estableixin les normes harmonitzades o els assajos equivalents que estableixin altres especificacions tècniques pertinents, per comprovar la seva conformitat amb el tipus aprovat descrit en el certificat d'examen UE de tipus i amb els requisits aplicables d'aquest Reglament, i determinar si el lot s'accepta o es rebutja. A falta d'aquestes normes harmonitzades, l'organisme notificat de què es tracti ha de decidir els assajos oportuns que s'han d'efectuar.

5.3 Si s'accepta un lot s'aproven tots els explosius de què consta el lot, a excepció dels explosius de la mostra que no hagin superat satisfactòriament els assajos.

L'organisme notificat ha d'expedir un certificat de conformitat relatiu als exàmens i assajos efectuats, i ha de col·locar el seu número d'identificació en cada explosiu aprovat o ha de fer que aquest sigui col·locat sota la seva responsabilitat.

El fabricant ha de mantenir els certificats de conformitat a disposició de les autoritats nacionals durant un període de deu anys després de la introducció de l'explosiu en el mercat.

5.4 Si un lot és rebutjat, l'organisme notificat o la Direcció General de Política Energètica i Mines ha de prendre les mesures pertinents per impedir la introducció en el mercat del lot esmentat. En cas de rebuig freqüent de lots, l'organisme notificat pot suspendre la verificació estadística i prendre les mesures oportunes.

6. Marcatge CE i declaració UE de conformitat.

6.1 El fabricant ha de col·locar el marcatge CE i, sota la responsabilitat de l'organisme notificat esmentat en el punt 3, el número d'identificació d'aquest últim en cada explosiu que sigui conforme al tipus aprovat descrit en el certificat d'examen UE de tipus i satisfaci els requisits aplicables d'aquest Reglament.

6.2 El fabricant ha de redactar una declaració UE de conformitat per a cada tipus d'explosiu i l'ha de mantenir a disposició de les autoritats nacionals durant un període de deu anys després de la introducció de l'explosiu en el mercat. A la declaració UE de conformitat s'ha d'identificar el tipus d'explosiu per al qual ha estat elaborada.

S'ha de facilitar una còpia de la declaració UE de conformitat a les autoritats competents prèvia sol·licitud.

Si així ho ha acordat l'organisme notificat esmentat en el punt 3, el fabricant ha de col·locar igualment el número d'identificació de l'organisme notificat en els explosius, sota la responsabilitat d'aquest últim.

El fabricant, si així ho acorda l'organisme notificat i sota la seva responsabilitat, pot col·locar el número d'identificació de l'organisme notificat en els explosius durant el procés de fabricació.

7. Representant autoritzat.

Les obligacions del fabricant les pot complir el seu representant autoritzat, en nom seu i sota la seva responsabilitat, sempre que estiguin especificades en el seu mandat. El representant autoritzat no pot complir les obligacions del fabricant esmentades en els punts 2 i 5.1.

Mòdul G: Conformitat amb el tipus basada en la verificació per unitat

1. La conformitat basada en la verificació per unitat és el procediment d'avaluació de la conformitat mitjançant el qual el fabricant compleix les obligacions establertes en els punts 2, 3 i 5, i garanteix i declara sota la seva exclusiva responsabilitat que l'explosiu en qüestió, que s'ajusta al que disposa el punt 4, és conforme als requisits d'aquest Reglament que li són aplicables.

2. Documentació tècnica.

2.1 El fabricant ha d'elaborar la documentació tècnica i l'ha de posar a disposició de l'organisme notificat a què es refereix el punt 4. La documentació ha de permetre avaluar si l'explosiu compleix els requisits pertinents, i ha d'incloure una anàlisi i una avaluació del risc adequats. Ha d'especificar els requisits aplicables i ha de preveure, en la mesura en què sigui pertinent per a l'avaluació, el disseny, la fabricació i el funcionament de l'explosiu; la documentació tècnica ha d'incloure, quan sigui procedent, almenys els elements següents:

- a) Una descripció general de l'explosiu,
- b) Els plànols de disseny i de fabricació i esquemes dels components, subconjunts, circuits, etc.,
- c) Les descripcions i explicacions necessàries per a la comprensió dels esmentats plànols i esquemes i del funcionament de l'explosiu,
- d) Una llista de les normes harmonitzades, aplicades totalment o parcialment, les referències de les quals s'hagin publicat en el Diari Oficial de la Unió Europea i, quan no s'hagin aplicat aquestes normes harmonitzades, la descripció de les solucions adoptades per complir els requisits de seguretat essencials d'aquest Reglament juntament amb una llista d'altres especificacions tècniques pertinents aplicades; en cas de normes harmonitzades que s'apliquin parcialment, s'han d'especificar en la documentació tècnica les parts que s'hagin aplicat,
- e) Els resultats dels càlculs de disseny duts a terme, dels exàmens efectuats, etc.,
- f) Els informes sobre els assajos.

2.2 El fabricant ha de mantenir la documentació tècnica a disposició de les autoritats nacionals pertinents durant un període de deu anys després de la introducció de l'explosiu en el mercat.

3. Fabricació.

El fabricant ha de prendre totes les mesures necessàries perquè el procés de fabricació i el seu seguiment garanteixin la conformitat de l'explosiu fabricat amb els requisits aplicables d'aquest Reglament.

4. Verificació.

Un organisme notificat elegit pel fabricant ha de dur a terme, o fer que es duguin a terme, els exàmens i assajos apropiats, com estableixen les normes harmonitzades o els assajos equivalents establerts en altres especificacions tècniques pertinents, per comprovar la conformitat de l'explosiu amb els requisits aplicables d'aquest Reglament. A falta d'aquestes normes harmonitzades, l'organisme notificat de què es tracti ha de decidir els assajos oportuns que s'han d'efectuar.

L'organisme notificat ha d'emetre un certificat de conformitat relatiu als exàmens i assajos efectuats, i ha de col·locar el seu número d'identificació a l'explosiu aprovat, o ha de fer que aquest es col·loqui sota la seva responsabilitat.

El fabricant ha de mantenir els certificats de conformitat a disposició de les autoritats nacionals durant un període de deu anys després de la introducció de l'explosiu en el mercat.

5. Marcatge CE i declaració UE de conformitat.

5.1 El fabricant ha de col·locar el marcatge CE i, sota la responsabilitat de l'organisme notificat esmentat en el punt 4, el número d'identificació d'aquest últim en cada explosiu que satisfaci els requisits aplicables d'aquest Reglament.

5.2 El fabricant ha de redactar una declaració UE de conformitat i l'ha de mantenir a disposició de les autoritats nacionals durant un període de deu anys després de la introducció de l'explosiu en el mercat. A la declaració UE de conformitat s'hi ha d'identificar l'explosiu per al qual ha estat elaborada.

S'ha de facilitar una còpia de la declaració UE de conformitat a les autoritats competents prèvia sol·licitud.

6. Representant autoritzat.

Les obligacions del fabricant esmentades en els punts 2.2 i 5 les pot complir el seu representant autoritzat, en nom seu i sota la seva responsabilitat, sempre que estiguin especificades en el seu mandat.

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 4

Catalogació d'explosius

1. Objecte i àmbit d'aplicació

Aquesta ITC té per objecte establir el procediment per a la catalogació dels explosius, prèviament a la seva importació, transferència, emmagatzematge, distribució i utilització.

2. Generalitats

La catalogació d'explosius requereix que aquests productes hagin obtingut els certificats de conformitat i marcatge CE, i que, per tant, hagin estat sotmesos a un procediment d'avaluació de conformitat segons els procediments esmentats a la ITC número 3, i que compleixin els requisits de seguretat que els siguin aplicables, segons el que disposa la ITC número 2.

La catalogació dels explosius comporta l'autorització d'emmagatzematge, distribució, comercialització i utilització d'aquests productes.

En la resolució de catalogació dels explosius s'ha de reflectir:

- a) La seva assignació, als efectes de la graduació del risc involucrat en el seu emmagatzematge i transport, a una de les divisions que estableix l'article 8.
- b) El seu enquadrament en un dels grups de compatibilitat detallats a la ITC número 16.
- c) La seva classificació d'acord amb l'article 9.

- d) Si s'escau, les seves condicions particulars d'ús o restriccions d'utilització en relació amb les característiques específiques de les tasques a què es destinin.
- e) Nom/s comercial/s i variants comercials.
- f) Qualsevol altre requisit addicional o mesura de seguretat complementària que es consideri convenient especificar.
- g) Termini de validesa de la catalogació.

La catalogació dels explosius, i la seva inclusió en el Catàleg oficial a què fa referència l'article 14, s'ha d'efectuar mitjançant l'atribució a cada substància o producte concret d'una numeració formada per cinc grups de números amb la significació següent:

- Primer grup: format per quatre dígit, indicatiu del número correlatiu de catalogació.
- Segon grup: format per un màxim de quatre dígit, d'acord amb la classificació de l'article 9.
- Tercer grup: format per un dígit, que identifiqui, si és 1, que el fabricant pertany a la Unió Europea, i si és 0, que el fabricant té una altra nacionalitat.
- Quart grup: format per quatre dígit, per ressenyar el número ONU de la matèria o objecte.
- Cinquè grup: format per dos dígit i una lletra, per identificar la divisió de risc, d'acord amb l'article 8, i el grup de compatibilitat, segons la ITC número 16.

En el cas que s'utilitzi el mòdul F, la catalogació es limita al lot al qual li correspon que ha estat objecte del certificat de conformitat amb el tipus

3. Procediment per a la catalogació

Sol·licitud d'inclusió en el catàleg:

La catalogació d'un explosiu l'ha de sol·licitar per la seu electrònica del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, segons el model reflectit a l'annex d'aquesta ITC, el fabricant, importador o distribuïdor que primer pretengui introduir l'explosiu en el territori espanyol, a la Direcció General de Política Energètica i Mines, amb indicació del següent:

- Identificació del sol·licitant.
- Identificació del fabricant o importador, amb indicació de la fàbrica on es fabrica l'explosiu al qual s'han d'aplicar els mòduls de conformitat D, F o G, segons que correspongui.
- Identificació, si s'escau, de l'entitat que sustenta el mòdul de control del producte (mòduls C2 i E).
- Tipus i classe de l'explosiu.
- Nom/s comercial/s i variants comercials.

Per acompanyar la sol·licitud s'ha d'adjuntar la següent documentació redactada almenys en castellà:

- Esborrany de declaració de conformitat d'acord amb el model que estableix la ITC número 27, emesa pel fabricant o el seu mandatari a la Unió Europea.
- Memòria tècnica del producte la catalogació del qual se sol·licita, que compregui la descripció, les característiques i les propietats, amb informació suficient.
- Còpia dels documents emesos pels organismes notificats per a l'avaluació de conformitat, si s'escau:

- Examen UE de tipus (mòdul B) en què es basa la declaració de conformitat i Notificació de l'aplicació dels mòduls: C2 Conformitat amb el tipus basada en el control intern de la producció més control supervisat a intervals aleatoris, D Conformitat amb el tipus basada en l'assegurament de qualitat del procés de producció, E Conformitat amb el tipus basada en l'assegurament de la qualitat del producte, o F Verificació del producte, que el fabricant hagi elegit per a la fase de fabricació, o

- Certificat de qualitat de mòdul G: Conformitat basada en la verificació per unitat.
 - Proposta de número ONU, divisió de risc i grup de compatibilitat.
 - Instruccions d'ús.
 - Fitxa de dades de seguretat.

Les sol·licituds de catalogació d'explosius s'han de presentar per via electrònica, amb certificat electrònic, a la seu electrònica del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, procediment CATEX.

Notificació a l'interessat:

A la vista de la documentació presentada, la Direcció General de Política Energètica i Mines ha de procedir a incloure l'explosiu sol·licitat en el Registre, i li ha d'assignar la divisió de risc i grup de compatibilitat, i ho ha de comunicar a l'interessat.

En cas que la documentació aportada no s'ajusti al que estableix l'apartat 3, la Direcció General de Política Energètica i Mines ha de notificar al sol·licitant aquest fet per a la seva reparació.

Modificacions en el producte catalogat:

Qualsevol modificació relativa a les característiques del producte que pugui afectar el seu marcatge CE s'ha de comunicar a l'organisme notificat, que ha d'avaluar les noves condicions i ha d'emetre un suplement de certificat o un de nou, si s'escau. Amb els nous documents l'interessat ha d'informar la Direcció General de Política Energètica i Mines.

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 5

Identificació i traçabilitat d'explosius amb fins civils

1. Objecte i àmbit d'aplicació

Aquesta ITC té per objecte establir un sistema harmonitzat per a la identificació única i la traçabilitat dels explosius amb usos civils, com un desplegament de l'article 7, i en compliment del que disposa l'article 15 de la Directiva 2014/28/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014, relativa a l'harmonització de les legislacions dels estats membres en matèria de comercialització i control d'explosius amb fins civils.

El sistema d'identificació i traçabilitat d'explosius amb fins civils no s'ha d'aplicar a les municions, ni als explosius transportats i lliurats sense embalar o en camions cisterna per a la seva descàrrega directa en la barrina el transport a granel dels quals estigui autoritzat reglamentàriament. Tampoc és aplicable als explosius fabricats al lloc de la voladura i que es carreguen directament a la barrina (fabricats en MEMU).

El sistema d'identificació i traçabilitat d'explosius amb fins civils tampoc s'aplica a:

- a) Metxes, que són dispositius d'ignició, no detonants, de tipus cordó.
- b) Metxes de seguretat, consistents en una ànima de pols negra fina envoltada d'un teixit flexible amb un o més revestiments exteriors de protecció i que, una vegada encesos, cremen a una velocitat predeterminada sense cap efecte explosiu extern.
- c) Cartutxos-enceb o pistons, consistents en un caputxó de metall o plàstic que conté una petita quantitat d'una barreja explosiva primària de ràpida ignició per impacte i que serveixen com a elements d'ignició per a cartutxos d'armes petites o en encebs de percussió per a càrregues propulsores.

2. Identificació única, marcatge i fixació del producte

Totes les persones físiques o jurídiques en possessió de llicència o autorització per a la fabricació i importació d'explosius han de marcar els explosius i cadascuna de les unitats d'envàs més petites amb una identificació única o clau d'identificació sense perjudici del que disposa el capítol I del títol IV.

La identificació única s'ha de marcar o fixar fermament a l'article en qüestió d'una manera duradora i clarament llegible.

La identificació única ha de permetre el seguiment dels subministraments d'explosius de fàbriques a dipòsits i d'aquests entre si i als consumidors finals.

Quan un explosiu se sotmeti a ulteriors processos de fabricació, els fabricants no estan obligats a marcar-lo amb una nova identificació, llevat que la identificació original no hagi quedat marcada o fixada fermament a l'article de manera duradora i clarament llegible.

La identificació única no és necessària per als explosius que es fabriquen per a l'exportació i es marquen amb una identificació que sigui conforme als requisits del país importador i permeti la traçabilitat de l'explosiu.

Les identificacions úniques han de figurar a les corresponents guies de circulació, d'acord amb el que preveu la ITC número 1, i es poden anotar, si són correlatives, únicament la primera i l'última.

La identificació única ha de comprendre els elements descrits a l'annex.

3. Normes per al control de la tinença d'explosius

Les persones físiques o jurídiques responsables de la transferència o importació d'explosius a Espanya s'han de sotmetre, des del moment de l'entrada d'aquests productes en el territori nacional, a la normativa aplicable a aquest efecte, per als titulars dels dipòsits industrials i comercials, que estableix l'articulat del Reglament d'explosius.

Si un explosiu s'importa o es transfereix a Espanya amb una identificació única ja fixada, el responsable de la seva distribució ha de proporcionar a la Intervenció Central d'Armes i Explosius les dades relatives al producte per a la seva comprovació i coneixement.

Quan els distribuïdors envasin de nou els productes que s'hagin de subministrar, han de fixar la identificació única a l'explosiu i a la unitat d'envàs més petita.

1. Explosius fabricats a Espanya: en el cas d'explosius fabricats a Espanya, totes les persones físiques o jurídiques en possessió de llicència o autorització per a l'esmentada fabricació d'explosius han de presentar davant la Intervenció Central d'Armes i Explosius una proposta de la identificació única dels seus productes excepte pel que fa al segon grup del codi d'identificació alfanumèric. És l'esmentada Intervenció Central d'Armes i Explosius la que ha d'atribuir els tres dígits identificatius del nom de l'emplaçament de fabricació del segon grup del codi d'identificació alfanumèric, i ha d'atorgar sempre el mateix número a cada emplaçament de fabricació.

La Intervenció Central d'Armes i Explosius ha de notificar al sol·licitant la seva resolució, en la qual ha de comunicar la seva conformitat amb la proposta presentada i la seva consegüent autorització o la seva denegació motivada. La Intervenció Central d'Armes i Explosius ha d'autoritzar o denegar també de manera expressa qualsevol modificació que es pretengui incloure en una identificació única ja autoritzada.

2. Explosius fabricats fora de la Unió Europea: qualsevol fabricant establert en un Estat membre de la Unió Europea o en un Estat signant de l'Espai Econòmic Europeu que pretengui importar al Regne d'Espanya, per a la seva posada en el mercat comunitari per primera vegada, un explosiu fabricat en un emplaçament de fabricació ubicat fora de la Unió Europea o fora d'un Estat que hagi signat un acord *ad hoc*, ha de sol·licitar, amb caràcter previ a la importació, a la Intervenció Central d'Armes i Explosius, l'atribució del segon grup del codi d'identificació alfanumèric, que ha de ser sempre el mateix per a cada emplaçament de fabricació.

En cas que el fabricant no estigui establert en un Estat membre de la Unió Europea o en un Estat signant de l'Espai Econòmic Europeu, la sol·licitud l'ha de presentar l'importador.

En tots dos supòsits, l'atribució del segon grup del codi d'identificació alfanumèric s'ha de produir amb caràcter previ a la importació i és condició necessària per a aquesta.

4. *Identificació única en funció de la classificació dels explosius, embalatges i envasos exteriors*

Tant en matèries com en objectes explosius, les empreses poden adjuntar als productes còpies adhesives desprenibles de l'etiqueta original per a ús dels seus clients. Aquestes còpies han d'estar marcades de manera visible com a còpies de l'original, a fi de prevenir-ne un ús inadequat.

1. Matèries explosives.

a) Explosius encartutxats i explosius en sac o bossa: la identificació única consisteix en una etiqueta adhesiva o una impressió directa a cada cartutx, sac o bossa. A cada caixa de cartutxos, s'hi ha de col·locar una etiqueta relacionada amb les que apareixen a cada unitat. A més, les empreses poden posar a cada cartutx, sac o bossa una etiqueta electrònica inert passiva i, de manera similar, una etiqueta electrònica relacionada a cada caixa de cartutxos.

b) Explosius en pots o bidons: la identificació única consisteix en una etiqueta adhesiva o una impressió directa en el pot o bidó. A més, les empreses poden posar en cada pot o bidó una etiqueta electrònica inert passiva.

c) Explosius de dos components: la identificació única consisteix en una etiqueta adhesiva o una impressió directa en cada unitat d'envàs més petita que contingui els dos components.

2. Objectes explosius.

a) Detonadors de metxa: la identificació única consisteix en una etiqueta adhesiva o una impressió o estampació directa en el casquet del detonador. A cada caixa de detonadors, s'hi ha de col·locar una etiqueta relacionada amb la que apareix a cada unitat. A més, les empreses poden posar a cada detonador una etiqueta electrònica inert passiva, i a cada caixa de detonadors una etiqueta electrònica relacionada.

b) Detonadors elèctrics, no elèctrics i electrònics: la identificació única consisteix, bé en una etiqueta adhesiva en els cables o el tub, bé en una etiqueta adhesiva o una impressió o estampació directa en el casquet del detonador. A cada caixa de detonadors, s'hi ha de col·locar una etiqueta relacionada amb la que apareix a cada unitat. A més, les empreses poden posar a cada detonador una etiqueta electrònica inert passiva, i a cada caixa de detonadors una etiqueta electrònica relacionada.

c) Encebs i multiplicadors: la identificació única consisteix en una etiqueta adhesiva o una impressió o estampació directa a l'enceb o multiplicador. A cada caixa d'encebs o multiplicadors, s'hi ha de col·locar una etiqueta relacionada amb la que apareix a cada unitat. A més, les empreses poden posar a cada enceb o multiplicador una etiqueta electrònica inert passiva, i a cada caixa d'encebs o multiplicadors una etiqueta electrònica relacionada. Aquesta identificació única no és exigible per als cartutxos-enceb o pistons esmentats a l'apartat 1 d'aquesta ITC.

d) Cordons detonants: la identificació única consisteix en una etiqueta adhesiva o una impressió directa a la bobina. La identificació única s'ha de marcar cada 5 metres, bé a la camisa externa del cordó, bé a la capa interna de plàstic extrudida situada immediatament sota de la fibra exterior del cordó. A cada caixa de cordó detonant, s'hi ha de col·locar una etiqueta relacionada amb la que apareix a cada unitat. A més, les empreses poden inserir dins del cordó una etiqueta electrònica inert passiva, i a cada caixa de cordó una etiqueta relacionada.

5. *Recollida de dades, gestió de registres i obligacions de les empreses. Les empreses del sector dels explosius han de:*

a) Posar en pràctica un sistema de recollida de dades relatives als explosius que inclogui la identificació única d'aquests al llarg de tota la cadena de subministrament i del seu cicle de vida, de manera que en tot moment se'n pugui identificar el tenidor.

b) Portar un registre, en suport informàtic, de totes les identificacions d'explosius i de tota la informació pertinent, en especial del tipus de cada explosiu, la seva ubicació mentre està en possessió seva o sota la seva custòdia i fins que es transfereix a una altra empresa o s'utilitza, i l'empresa o persona a la custòdia de la qual s'hagi lliurat.

c) Encara que hagin cessat la seva comercialització o activitat, les empreses del sector dels explosius han de conservar i mantenir a disposició de la Intervenció Central d'Armes i Explosius les dades recollides, en especial les identificacions úniques, l'origen i la ubicació de cada explosiu durant el seu cicle de vida o al llarg de tota la cadena de subministraments, per un període de deu anys, computats des del seu lliurament o des del moment final conegut del cicle de vida de l'explosiu.

d) Facilitar a la Intervenció Central d'Armes i Explosius el nom i les dades de contacte d'una persona capacitada per proporcionar la informació descrita a l'apartat c) anterior fora de l'horari normal de treball.

e) sotmetre a prova el seu sistema de recollida de dades per assegurar-se de la seva eficàcia i de la qualitat de les dades registrades anualment. Han de protegir les dades registrades perquè no es danyin o destrueixin de manera accidental o premeditada. Aquesta tasca es pot dur a terme per mitjans propis o aliens, i la poden verificar entitats col·laboradores de l'Administració que regula l'article 6 d'aquest Reglament.

Mitjançant especificació tècnica s'han de regular els criteris d'avaluació del sistema de recollida i emmagatzematge de dades de traçabilitat d'explosius

ANNEX

Identificació única

La identificació única ha de comprendre els elements següents:

A) Una part llegible per l'ull humà que contingui:

- a) El nom del fabricant.
- b) Un codi d'identificació alfanumèric compost per:

1. Primer grup: dues lletres identificatives de l'Estat membre (lloc de producció o importació en el mercat comunitari, per exemple, ES = Espanya).
2. Segon grup: tres dígits identificatius del nom de l'emplaçament de fabricació.
3. Tercer grup: el codi del producte i la informació logística únics dissenyats pel fabricant.

B) Una identificació llegible electrònicament en forma de codi de barres o codi matricial directament relacionat amb el codi d'identificació alfanumèric.

Exemple:

C) Si es tracta d'articles massa petits perquè la seva identificació única contingui tots els grups descrits en els apartats A) i B) d'aquest annex, es considera suficient la informació indicada a l'apartat A).b) i i ii, i a l'apartat B).

En cas que els articles siguin massa petits per poder anar proveïts de la informació indicada a l'apartat A).b) i i ii, i a l'apartat B), o si la seva forma o disseny fan que sigui tècnicament impossible incloure una identificació única, s'ha d'incloure una identificació única a cadascuna de les unitats d'envàs més petites.

Cadascuna de les unitats d'envàs més petites ha d'estar segellada.

Cada detonador de metxa o cada multiplicador que s'ajusti a l'exempció establerta en el segon paràgraf s'ha de marcar de manera duradora i clarament llegible amb la informació establerta a l'apartat A).b) i i ii. El nombre de detonadors de metxa o multiplicadors que conté s'ha d'indicar a cadascuna de les unitats d'envàs més petites.

Cadascun dels cordons detonants que s'ajusti a l'exempció establerta en el segon paràgraf s'ha de marcar amb la identificació única en el cilindre o a la bobina i, si s'escau, en la unitat d'envàs més petita.

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 6

Normes bàsiques per a la sol·licitud d'autorització d'establiment, trasllat o modificació substancial d'una fàbrica d'explosius

En desplegament dels articles 25 a 29, les sol·licituds d'autorització per a l'establiment, el trasllat o la modificació substancial d'una fàbrica d'explosius s'han d'acompanyar d'un projecte visat en el qual, com a mínim, es faci referència, si s'escau, als aspectes següents:

1. Memòria descriptiva amb detall de:

1.1 Consideracions generals.

Disposicions adoptades per al compliment del que disposa aquest Reglament.

Identificació de les persones, naturals o jurídiques, sol·licitants i dels seus representants legals, i dels membres del seu consell d'administració, quan es tracti de persones jurídiques, amb indicació de la composició de l'òrgan directiu i del capital social desembossat, així com dels mitjans previstos per al finançament del projecte, assenyalant específicament la participació de capital estranger i adjuntant, en aquest cas, l'autorització preceptiva del Consell de Ministres, d'acord amb el Reial decret 664/1999, de 23 d'abril, sobre inversions exteriors.

Termini d'execució del projecte.

Capacitat tècnica de què disposa el sol·licitant, amb detall de les tecnologies –de domini públic, de desenvolupament propi, adquirides (adjuntant, en aquest cas, el corresponent acord de cessió de tecnologia), etc.– i el personal titulat –directiu i tècnic– de què es disposa per al desenvolupament del projecte.

Justificació de la necessitat o conveniència per al conjunt de la indústria i de l'economia nacional de les noves instal·lacions projectades pel que fa a la seva ubicació, a la posada en el mercat de nous productes, a la renovació tecnològica, etc.

Localització dels terrenys en els quals, si s'escau, es pretén desenvolupar el projecte, amb detall suficient per facilitar-ne la localització, i justificació dels drets sobre els terrenys esmentats.

1.2 Abast del projecte.

Matèries o objectes explosius que es projecti fabricar, amb indicació de la seva classificació, d'acord amb l'article 9, i del seu número de catalogació, si s'escau, o, si no n'hi ha, del fet que aquesta se sol·licitarà –d'acord amb el capítol III del títol I– sense iniciar la fabricació fins que aquesta catalogació no sigui concedida.

Mitjans de fabricació que s'hagin d'utilitzar i capacitat d'emmagatzematge.

Capacitat màxima de producció projectada i produccions efectives anuals inicialment previstes, indicant el règim de treball necessari per a aquestes.

Descripció general de les instal·lacions projectades, amb referència específica a l'emmagatzematge de primeres matèries, productes intermedis i productes acabats reglamentats.

Pla de prevenció d'accidents i informe de seguretat, si s'escau, d'acord amb la ITC número 10 i altres normes i directives aplicables.

1.3 Descripció del procés.

Descripció del procés o processos de fabricació projectats, amb detall suficient per possibilitar la intervenció i la inspecció prevista en el capítol I del títol II.

Relació de les primeres matèries a utilitzar en la producció i del seu consum previst, amb especial detall quan aquestes primeres matèries es corresponguin amb matèries o objectes explosius.

Mesures específiques de seguretat projectades en el procés o processos i plans de control previstos sobre això.

Pla d'assegurament de la qualitat previst, amb específic detall si es pretén dotar els productes fabricats del marcatge CE.

1.4 Descripció de la instal·lació.

Descripció dels edificis, la maquinària i els equips que constitueixen les instal·lacions projectades, amb detall de la implantació prevista i l'assenyalament de les zones, els edificis i els locals perillosos, indicant les quantitats màximes de matèries i objectes reglamentats que s'hi preveuen, amb vista al compliment de la ITC número 9.

Característiques constructives de les instal·lacions que integren la fàbrica.

Característiques constructives dels terres, les parets, les portes i les finestres dels edificis i locals perillosos.

Detall de la disposició de les defenses previstes i de les seves característiques constructives.

Lloc, instal·lacions i procediments d'eliminació o inertització segons el que disposa la ITC número 12.

1.5 Obra civil.

Característiques tècniques de l'obra, amb descripció de l'estructura dels edificis, de la urbanització i de la tanca.

1.6 Serveis.

S'han de detallar tots els serveis que formen part del projecte, com poden ser:

- Equips elèctrics instal·lats, indicant el seu grau de protecció d'acord amb la classificació de la zona, l'edifici o el local.
- Instal·lació de terres estàtiques i dinàmiques.
- Xarxa de vapor i d'aire comprimit.
- Instal·lació de calefacció i ventilació ambiental.
- Xarxa d'aigua de procés i d'aigua contra incendis, indicant les peculiaritats de la seva captació.
- Xarxa de gas natural.
- Parallamps de protecció, indicant l'àrea de protecció dels parallamps previstos.
- Resum de la potència elèctrica realment instal·lada, per a l'actualització, en el seu moment, del corresponent registre industrial.

1.7 Repercussió mediambiental.

Estudi de la possible repercussió sobre el medi ambient, amb particular incidència en el tractament i l'emissió d'efluents, incloent-hi:

- Quantitat i composició dels residus i de les emissions (sòlides, líquides, gasoses, sonores, calorífiques, etcètera) associades al procés.
- Aspectes quantificatius sobre el medi ambient, incloent-hi usos del sòl, impacte paisatgístic i interrelació amb la resta de factors.
- Programa de vigilància mediambiental per avaluar periòdicament els efectes del projecte sobre el medi ambient de l'entorn.

1.8 Prevenció d'accidents greus.

Documentació relativa a la prevenció d'accidents greus segons el que disposa la ITC número 10, si escau.

2. Plànols:

- Plànol de situació de la fàbrica, a escala màxima 1:50.000, amb indicació d'accessos, connexió amb la xarxa elèctrica, etc.
- Plànol topogràfic en el qual figuri l'emplaçament de la fàbrica, incloent-hi els terrenys limítrofs, en un radi que cobreixi les distàncies de seguretat o de tres quilòmetres en cas que siguin inferiors, amb referència de les dades necessàries per determinar l'àrea d'influència en relació amb la ITC número 9.
- Plànols d'ubicació de les instal·lacions en el conjunt de la fàbrica.
- Plànols de detall d'esquemes de processos, obra civil, instal·lació d'equips i maquinària, instal·lació elèctrica, contra incendis, etc.

3. Pressupost:

Pressupost detallat de tots els treballs necessaris, incloent-hi adquisició d'equips, muntatges i desmuntatges, obra civil, construcció d'edificis, instal·lació de serveis, etc.

4. Reglamentació:

Independentment del compliment del que disposa aquest Reglament i altra normativa aplicable, s'ha de fer especial atenció respecte al que preveu:

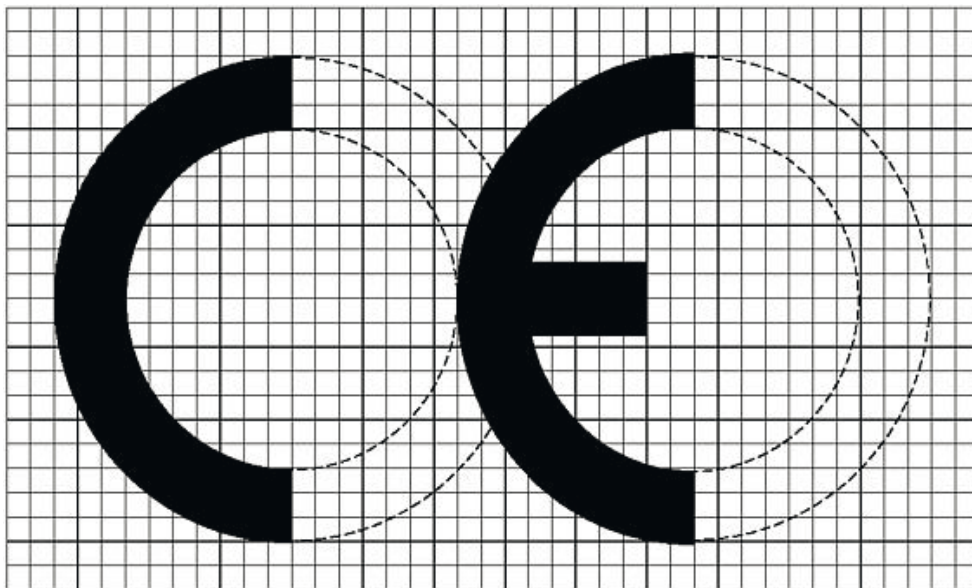
- Reglament electrotècnic per a baixa tensió.
- Reglament sobre condicions tècniques i garanties de seguretat en línies elèctriques d'alta tensió.
- Reglament sobre condicions tècniques i garanties de seguretat en instal·lacions elèctriques d'alta tensió.
- Reglament de seguretat contra incendis en establiments industrials.
- Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació, i Reial decret 314/2006, de 17 de març, pel qual s'aprova el Codi tècnic de l'edificació.
- Instrucció de formigó estructural (EHE-08), aprovada pel Reial decret 1247/2008, de 18 de juliol.
- Normes de construcció sismoresistent: part general i edificació, aprovades pel Reial decret 997/2002, de 27 de setembre.
- Instrucció d'acer estructural (EAE), aprovada pel Reial decret 751/2011, de 27 de maig.
- Llei de prevenció de riscos laborals.
- Reglament d'aparells a pressió.
- Reglament de seguretat per a plantes i instal·lacions frigorífiques.
- Normes bàsiques de les instal·lacions de gas.
- Instruccions tècniques complementàries MIE-APQ-001 «Emmagatzematge de líquids inflamables i combustibles», i MIE-APQ-006, «Emmagatzematge de líquids corrosius», del Reglament d'emmagatzematge de productes químics.

- Disposicions mínimes de seguretat i salut en els llocs de treball, aprovades pel Reial decret 486/1997, de 14 d'abril.
- Disposicions mínimes en matèria de senyalització i salut en el treball, aprovades pel Reial decret 485/1997, de 14 d'abril.
- Disposicions mínimes de seguretat i salut per a la utilització pels treballadors dels equips de treball, aprovades pel Reial decret 1215/1997, de 18 de juliol.

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 7

Marcatge de conformitat

El marcatge CE de conformitat està compost per les inicials «CE» tal com figura en el grafisme següent:

En cas que es redueixi o s'augmenti el marcatge s'han de respectar les mateixes proporcions que indica l'escala del grafisme anterior.

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 8

Carnet d'artiller

1. Objecte i àmbit d'aplicació

Aquesta ITC té per objecte la regulació de les condicions i els requisits preceptius per a l'obtenció del carnet d'artiller que correspon a l'habilitació específica que acredita la capacitat tècnica i laboral dels treballadors que manegen, manipulen i utilitzen explosius, de conformitat amb el que estableix l'article 124 d'aquest Reglament.

2. Definicions

Als efectes d'aquesta ITC, s'entén per:

2.1 Artiller: persona que efectua operacions de manipulació, maneig i utilització d'explosius, incloent-hi la càrrega, descàrrega des de carregadora d'explosius, disparament i destrucció o eliminació d'explosius.

2.2 Auxiliar d'artiller: personal de suport, que col·labora, sota la supervisió de l'artiller, en les operacions de moviment i trasllat d'explosius i accessoris de voladura, que no pot

intervenir en les operacions de càrrega, disparament i destrucció d'explosius, així com el personal que duu a terme activitats d'ensinistrament de gossos utilitzats per a la detecció d'explosius.

2.3 Operari de MEMU: persona que efectua, a més de les operacions d'artiller, operacions de fabricació *in situ* d'explosius mitjançant MEMU, incloent-hi la càrrega, el control, el disparament, la neteja i l'eliminació d'explosius.

2.4 Voladures sota l'aigua: voladures que s'efectuen sota columna d'aigua, en vies fluvials, llacs, embassaments, o en el mar, que per la seva proximitat puguin afectar nuclis habitats, edificacions i instal·lacions de qualsevol tipus.

2.5 Demolicions: voladures de demolició d'edificis, estructures en general o fonaments.

2.6 Voladures en presència d'atmosfera potencialment explosiva: voladures en presència de gasos o pols inflamables o explosives.

3. Generalitats

3.1 El carnet d'artiller no capacita, per si sol, per a la realització de l'activitat de maneig, manipulació i utilització d'explosius, sinó que aquesta s'ha d'exercir en el si d'una empresa consumidora d'explosius autoritzada. L'operari de MEMU ha de disposar del carnet d'artiller i especialitat d'operador de MEMU.

3.2 El carnet d'artiller l'ha d'expedir l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern que correspongui, i té validesa en tot el territori espanyol.

3.3 Les àrees funcionals d'Indústria i Energia han de portar un registre amb els carnets d'artillers expedits; no obstant això, i en virtut del que disposa l'article 56.6, les àrees funcionals d'Indústria i Energia han de comunicar a la Direcció General de Política Energètica i Mines i a la Intervenció d'Armes i Explosius de la comandància corresponent els carnets d'artiller i auxiliar d'artiller que expedeixin, renovin o revoquin.

3.4 La sol·licitud del carnet d'artiller i auxiliar d'artiller, així com la seva renovació, i la documentació associada esmentada en aquesta ITC, s'han de presentar per via electrònica a través de la seua electrònica de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques.

4. Modalitats de carnet d'artiller

4.1 En relació amb el tipus de voladura que es pot dur a terme, s'estableixen dues categories de carnet d'artiller: carnet d'artiller bàsic i carnet d'artiller especialitzat.

El carnet d'artiller bàsic engloba totes les voladures (convencionals, les grans voladures, voladures amb riscos peculiars, voladures properes a instal·lacions elèctriques i voladures properes a emissió d'ones, descàrrega d'explosiu des de carregadores, utilització d'explosius per a la generació d'efectes especials, així com la destrucció d'explosius) excepte les voladures assignades únicament al carnet d'artiller especialitzat.

El carnet d'artiller especialitzat engloba, a més de les voladures establertes per a l'artiller bàsic, les voladures següents (una o diverses): demolicions, voladures sota l'aigua, voladures en presència d'atmosfera potencialment explosiva per presència de gasos o pols inflamables o explosives, o l'operador de MEMU.

4.2 En relació amb l'experiència, el carnet d'artiller (bàsic i especialitzat) té al seu torn dues modalitats d'expedició: el carnet d'artiller provisional i el carnet d'artiller definitiu.

El carnet d'artiller provisional correspon al primer carnet d'artiller que s'atorga i habilita per exercir la funció d'artiller durant un període de pràctiques de sis mesos, sempre sota la supervisió d'un artiller amb carnet definitiu. En el mateix carnet d'artiller hi ha de figurar el període de validesa de sis mesos per indicar que es tracta d'un carnet d'artiller provisional.

El carnet d'artiller definitiu s'obté, prèvia sol·licitud, una vegada superat el període de pràctiques de sis mesos per part de l'artiller provisional.

4.3 El carnet d'artiller l'ha d'expedir l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern corresponent, i s'hi ha d'especificar si el seu posseïdor està capacitat per a l'acompliment de les funcions d'artiller bàsic o d'artiller

especialitzat en determinats tipus de voladura, en virtut del que estableix aquesta ITC, així com a la data de validesa del carnet esmentat.

4.4 Per a l'expedició i posterior utilització del carnet d'artiller, el posseïdor d'aquest ha d'estar contractat per una empresa consumidora d'explosius autoritzada. No obstant això, l'expedició del carnet és única independentment del fet que l'artiller canviï d'empresa, i en aquest cas no és necessària l'expedició d'un nou carnet.

4.5 Les sol·licituds per a l'obtenció del carnet d'artiller les han de fer els empresaris titulars de l'empresa consumidora d'explosius autoritzada, i s'han d'ajustar al model reflectit a l'annex I d'aquesta ITC.

4.6 El carnet d'artiller s'ha d'ajustar al model que estableix l'Especificació tècnica 8.02.

5. *Requisits específics per a l'obtenció del carnet d'artiller*

Per a l'obtenció del carnet d'artiller provisional (bàsic amb especialització o sense), els interessats han de complir els requisits següents:

a) Tenir complerts 18 anys en el moment de fer la sol·licitud a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern corresponent.

b) Estar almenys en possessió del certificat d'estudis primaris en el moment de fer la sol·licitud.

c) Estar en condicions psicofísiques per a l'activitat d'utilització d'explosius, acreditades per certificat mèdic.

d) Haver rebut i superat la formació teòrica i pràctica que indica aquesta ITC, impartida per una entitat autoritzada, segons estableix l'Especificació tècnica 8.01, sense perjudici del que estableix l'apartat 9.

e) Haver superat un examen de capacitació realitzat per l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern corresponent, sense perjudici del que estableix l'apartat 9.

f) Rebre conformitat per part de la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil de la comandància que correspongui. Per a això, els interessats han de prestar el seu consentiment exprés perquè se n'obtinguin els antecedents penals, segons el model reflectit a l'annex I d'aquesta ITC.

6. *Contingut mínim de la formació de l'artiller*

6.1 Generalitats.

1. Els cursos de formació de l'artiller han de proporcionar una formació respecte al coneixement de:

- Característiques i propietats dels explosius i dels sistemes d'iniciació.
- La seguretat en la utilització dels explosius i els sistemes d'iniciació.
- La reglamentació referent a la manipulació, el transport, l'emmagatzematge, l'ús, la traçabilitat i la destrucció dels explosius i dels sistemes d'iniciació
- Una formació pràctica bàsica sobre el maneig i ús d'explosius i dels sistemes d'iniciació.

2. Aquesta formació és independent de la formació teòrica i pràctica en matèria de seguretat i salut que l'empresari ha de proporcionar a cada treballador, d'acord amb el que estableix l'article 19 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals.

3. Una vegada superat el nivell de coneixement establert, els aspirants a artiller en reben una acreditació documental expedida per l'entitat formadora autoritzada, en què es detalla la durada i el contingut del curs impartit, d'acord amb el programa formatiu establert en aquesta ITC.

4. L'interessat aspirant a artiller ha d'adjuntar una còpia d'aquesta acreditació quan faci la sol·licitud d'examen a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern corresponent.

6.2 Curs bàsic de formació.

Es tracta d'un curs teoricopràctic de formació, que té una durada mínima de 30 hores, amb una dedicació mínima d'un terç d'aquestes per a la formació pràctica, i un nombre màxim de 20 alumnes per classe. El contingut del curs bàsic és el següent:

- a) Composició i propietats dels diferents tipus d'explosius i sistemes d'iniciació.
 - Coneixements generals sobre la definició dels explosius i sistemes d'iniciació i informació bàsica sobre aquests.
 - Aspectes teòrics bàsics dels explosius i iniciadors més usuals:
 - Explosius industrials d'ús civil.
 - Detonadors elèctrics, no elèctrics i de metxa.
 - Detonadors electrònics.
 - Cordons detonants i metxes lentes.
 - Relés.
 - Explosors i comprovadors.
 - Altres sistemes d'iniciació.
- b) Formació bàsica en tècniques de voladures.
 - Coneixements bàsics sobre voladures.
 - Càrrega i densitat de càrrega.
 - Principis sobre diàmetres de perforació de conformitat amb els diversos tirs de voladures.
 - Principis bàsics del disseny de voladures.
 - Importància de l'ataconat.
 - Mesures de prevenció per evitar projeccions.
- c) Formació bàsica sobre seguretat en voladures.
 - Seguretat en el maneig, l'emmagatzematge, el transport, la traçabilitat i l'ús dels explosius.
 - Normes per al tractament de les barrines fallides i destrucció d'explosius.
 - Instruccions generals sobre seguretat en pedreres i mines a cel obert, obres civils, treballs subterranis i excavacions en general.
- d) Formació específica sobre seguretat en els següents tipus de voladures:
 - Grans voladures.
 - Voladures amb riscos peculiars.
 - Voladures properes a instal·lacions elèctriques.
 - Voladures properes a emissió d'ones.
- e) Formació pràctica en el maneig dels explosius.
- f) Exemples d'accidents il·lustratius, així com fallades més representatives, i mesures per evitar-los.

6.3 Curs especialitzat de formació.

Els artillers que pretenguin dur a terme la seva tasca en les condicions específiques que estableix l'apartat 4.1 d'aquesta ITC, a més de rebre la formació bàsica descrita a l'apartat anterior, han de rebre i superar un curs d'especialitat relacionat amb el tipus d'activitat o especialització. En el carnet d'artiller s'hi ha d'especificar el tipus de voladura a què aquest habilita.

La durada dels cursos per a cada especialitat és de 15 hores com a mínim, totes de formació teòrica. Els principals temes a desenvolupar són:

- a) Descripció de les tècniques relacionades amb el camp de l'especialitat:
 - Demolicions.
 - Voladures sota l'aigua.
 - Voladures en presència d'atmosfera potencialment explosiva per presència de gasos o pols inflamables o explosives.
 - Operació de MEMU.
- b) Propietats i característiques dels explosius i sistemes d'iniciació utilitzables en el camp de l'especialitat.
 - Normativa específica aplicable.
 - Mesures de seguretat específiques de l'especialitat.

Per a la realització del curs d'especialització no és necessari disposar prèviament del carnet d'artiller bàsic.

7. Expedició i validesa del carnet d'artiller

7.1 Complerts els requisits que estableix l'apartat 5, l'empresa consumidora d'explosius ha de sol·licitar l'expedició del carnet d'artiller a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern corresponent, a través de la seu electrònica de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques, i hi ha d'adjuntar els documents necessaris per justificar el compliment dels requisits anteriors, justificant d'alta en el respectiu règim de la Seguretat Social del treballador aspirant a artiller, fotocòpia del DNI o NIE i una fotografia recent. En cas satisfactori, l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia corresponent expedeix un carnet d'artiller provisional que té validesa en tot el territori espanyol i habilita per exercir la funció d'artiller durant un període de pràctiques de sis mesos, sota la supervisió d'un artiller amb carnet definitiu. En el mateix carnet d'artiller hi ha de figurar el seu període de validesa.

Una vegada superat aquest període de pràctiques, i prèvia presentació d'un certificat de pràctiques emès i signat per l'empresari titular de l'empresa consumidora d'explosius i per l'artiller supervisor, l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia expedeix el carnet d'artiller definitiu.

7.2 Els carnets d'artiller definitius tenen un període de validesa de cinc anys. Des de sis mesos abans de la seva caducitat, l'empresa consumidora de l'explosiu en pot sol·licitar la renovació davant l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern corresponent, pel mateix període de temps, prèvia justificació del compliment del requisit que estableix l'apartat 5.c) d'aquesta ITC, del justificant d'alta en el respectiu règim de la Seguretat Social del treballador aspirant a artiller, així com la presentació d'una còpia del carnet d'artiller que caduca i una fotografia actualitzada.

7.3 Excepcionalment, i per raons justificades, l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia pot renovar carnets d'artiller que hagin caducat. La renovació l'ha de sol·licitar l'empresa en què, en aquell moment, estigui prestant serveis el titular el carnet d'artiller caducat.

7.4 L'empresa consumidora d'explosius i els seus artillers tenen l'obligació d'adequar i actualitzar els seus coneixements en la matèria i adaptar-los a la situació tècnica i reglamentària del moment.

8. Auxiliar d'artiller

8.1 Generalitats.

1. Les persones físiques que hagin de dur a terme activitats d'auxiliar d'artiller han de disposar prèviament del corresponent carnet d'auxiliar d'artiller expedit per l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern corresponent.

2. Per a l'expedició i posterior utilització del carnet d'auxiliar d'artiller, el posseïdor d'aquest ha d'estar contractat per una empresa consumidora d'explosius autoritzada. No obstant això, l'expedició del carnet és única independentment del fet que l'auxiliar d'artiller canviï d'empresa, i en aquest cas no és necessària l'expedició d'un nou carnet.

3. Les sol·licituds per a l'obtenció del carnet d'auxiliar d'artiller les han de fer els empresaris titulars de l'empresa consumidora d'explosius autoritzada, i s'han d'ajustar al model reflectit a l'annex I d'aquesta ITC.

4. El carnet d'auxiliar d'artiller s'ha d'ajustar al model que estableix l'Especificació tècnica 8.03.

5. Les persones físiques que hagin de dur a terme activitats d'ensinistrament de gossos utilitzats per a la detecció d'explosius han de disposar prèviament del corresponent carnet d'auxiliar d'artiller expedit per l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern corresponent.

8.2 Requisits específics per a l'obtenció del carnet d'auxiliar d'artiller.

Per a l'obtenció del carnet d'auxiliar d'artiller, els interessats han de complir els requisits següents:

a) Tenir complerts 18 anys en el moment de fer la sol·licitud a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern corresponent.

b) Estar almenys en possessió del certificat d'estudis primaris en el moment de fer la sol·licitud.

c) Estar en condicions psicofísiques per a l'activitat d'utilització d'explosius, acreditades per certificat mèdic.

d) Haver rebut i superat la formació teòrica indicada a l'apartat 8.3 d'aquesta ITC, impartida per una entitat autoritzada, segons estableix l'Especificació tècnica 8.01.

e) Rebre conformitat per part de la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil de la comandància que correspongui. Per a això, els interessats han de prestar el seu consentiment exprés perquè se n'obtinguin els antecedents penals, segons el model reflectit a l'annex I d'aquesta ITC.

8.3 Contingut mínim de la formació d'auxiliar d'artiller.

1. Es tracta d'un curs teòric de formació, que té una durada mínima de 5 hores. El contingut del curs és el següent:

a) Coneixements generals sobre els explosius i sistemes d'iniciació.

b) Seguretat en el maneig, l'emmagatzematge, el transport i la manipulació dels explosius.

2. Una vegada superat el nivell de coneixement establert, els aspirants a auxiliar d'artiller en reben una acreditació documental expedida per l'entitat formadora autoritzada, en què es detalla la durada i el contingut del curs impartit. L'empresa consumidora d'explosius ha d'adjuntar una còpia d'aquesta acreditació quan faci la sol·licitud de carnet d'auxiliar d'artiller a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern corresponent.

3. Aquesta formació és independent de la formació teòrica i pràctica en matèria de seguretat i salut que l'empresari ha de proporcionar a cada treballador, d'acord amb el que estableix l'article 19 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals.

9. Expedició i validesa del carnet d'auxiliar d'artiller

1. Complerts els requisits que estableix l'apartat 8.2, l'empresa consumidora d'explosius ha de sol·licitar l'expedició del carnet d'auxiliar d'artiller a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern corresponent, a través de la seu electrònica de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques, i hi ha d'adjuntar els documents necessaris per justificar el compliment dels requisits anteriors, justificant d'alta en el respectiu règim de la Seguretat Social del treballador aspirant a artiller, fotocòpia del DNI o NIE i una fotografia recent. En cas satisfactori, l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia corresponent expedeix el carnet d'auxiliar d'artiller, que té validesa en tot el territori espanyol.

2. El carnet d'auxiliar d'artiller té un període de validesa de cinc anys. Sis mesos abans de la seva caducitat, l'empresa consumidora de l'explosiu n'ha de sol·licitar la renovació davant l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern corresponent, pel mateix període de temps, prèvia justificació del compliment del requisit que estableix l'apartat 8.2.c) d'aquesta ITC, justificant d'alta en la seguretat social o equivalent del treballador aspirant a artiller, així com la presentació del carnet d'auxiliar d'artiller que caduca, una fotografia actualitzada.

10. Convalidacions

1. Estan eximides de fer el curs bàsic de formació que indica l'apartat 6.2 d'aquesta ITC, així com de la realització de l'examen que indica l'apartat 5.e), les persones que disposin d'un títol de formació professional o d'un certificat de professionalitat que incloguin la unitat o les unitats de competència que recullin la realització de voladures subterrànies i voladures a cel obert incloses en qualificacions professionals del Catàleg nacional de qualificacions professionals. S'entén que es troba dins d'aquest àmbit competencial, sense perjudici que es puguin incloure altres titulacions, la titulació de tècnic en excavacions i sondejos.

2. Així mateix, estan eximides de fer el curs especialitzat de formació que indica l'apartat 6.3 d'aquesta ITC, així com de la realització de l'examen que indica l'apartat 5.e), les persones que disposin d'un títol de formació professional o d'un certificat de professionalitat que incloguin les unitats de competència que recullin la realització de voladures subterrànies, voladures a cel obert i voladures subaquàtiques incloses en qualificacions professionals del Catàleg nacional de qualificacions professionals. En aquest cas, s'entén que s'han superat els següents camps d'especialitat: demolicions, voladures sota l'aigua i voladures en presència d'atmosfera potencialment explosiva per presència de gasos o pols inflamables o explosives.

3. Igualment, estan eximides de fer el curs teòric de formació, que indica l'apartat 8.3, les persones que disposin d'un títol de formació professional o d'un certificat de professionalitat que incloguin la unitat o les unitats de competència que recullin la col·laboració en operacions auxiliars durant la realització de voladures subterrànies i voladures a cel obert incloses en qualificacions professionals del Catàleg nacional de qualificacions professionals.

4. Per la seva banda, estan exemptes de fer el curs bàsic de formació de l'apartat 6.2 d'aquesta ITC, així com de la realització de l'examen que indica l'apartat 5.e), les persones que disposin de titulació tècnica universitària amb competència en explosius.

5. Per a les persones incloses en els supòsits indicats en els punts anteriors, les empreses consumidores d'explosius poden sol·licitar l'expedició del carnet d'artiller a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació de Govern corresponent, i hi han d'adjuntar els documents necessaris per justificar el compliment dels requisits anteriors, justificant d'alta en el respectiu règim de la Seguretat Social del treballador aspirant a artiller, fotocòpia del DNI o NIE i una fotografia recent. En cas satisfactori, l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia corresponent expedeix un carnet d'artiller definitiu.

11. *Utilització d'explosius per a la generació d'efectes especials*

La utilització d'explosius i accessoris en el camp de la cinematografia, la televisió i les arts escèniques requereix l'obtenció del carnet d'artiller bàsic que regula aquesta ITC, per a les persones vinculades a una empresa d'efectes especials autoritzada com a consumidora d'explosius, que facin operacions de maneig, manipulació i utilització d'explosius, incloent-hi la seva preparació, col·locació, disparament i destrucció o eliminació.

12. *Ús d'explosius en activitats d'ensinistrament de gossos utilitzats per a la detecció d'explosius*

L'ús d'explosius i accessoris per a l'ensinistrament de gossos usats per a la detecció d'explosius requereix l'obtenció del carnet d'artiller bàsic que regula aquesta ITC, per a les persones vinculades a una empresa autoritzada com a consumidora d'explosius, que efectuï operacions de maneig i manipulació d'explosius per a l'ensinistrament de gossos, però no poden efectuar operacions de disparament i destrucció o eliminació d'aquests.

13. *Adaptació de carnets o cartilles d'artiller*

Les persones que, a l'entrada en vigor d'aquesta ITC, estiguin en possessió d'un carnet o cartilla d'artiller en vigor, poden sol·licitar directament a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern corresponent l'obtenció del carnet d'artiller que regula aquesta ITC, per a la qual cosa han d'adjuntar els documents necessaris per justificar el compliment dels requisits següents, així com una fotocòpia del DNI o NIE, una fotografia recent i el carnet o la cartilla actual:

a) Estar en condicions psicofísiques per a l'activitat d'utilització d'explosius, acreditades per un certificat mèdic.

b) Rebre conformitat per part de la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil de la comandància que correspongui. Per a això, els interessats han de prestar el seu consentiment exprés perquè se n'obtinguin els antecedents penals, segons el model reflectit a l'annex I d'aquesta ITC.

El termini per a la regularització d'aquestes sol·licituds és d'un any des de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» d'aquesta ITC.

Les cartilles o els carnets d'artiller emesos abans de l'entrada en vigor d'aquesta ITC que no hagin estat adaptades en el termini indicat deixen de tenir validesa.

En qualsevol cas, l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia pot denegar la convalidació del carnet o la cartilla d'artiller si no considera suficientment justificada l'equivalència amb el carnet d'artiller que regula aquesta ITC.

ANNEX I

Model de sol·licitud del carnet d'artiller o auxiliar d'artiller

El Sr./la Sra., com a titular de l'empresa consumidora d'explosius autoritzada, amb domicili social als efectes de notificacions a, amb CIF/NIF/NIE núm....., telèfon, fax, adreça electrònica

autoritza que les seves dades d'identitat personal es puguin consultar mitjançant el sistema de verificació de dades, en els termes establerts pel Reial decret 522/2006, de 28 d'abril, pel qual se suprimeix l'aportació de fotocòpies de document d'identitat en els procediments administratius de l'Administració General de l'Estat i dels seus organismes públics. En cas que no es deixi constància del consentiment per consultar les dades mitjançant el marcatge amb una «X» de la casella inicial del paràgraf anterior, s'ha d'adjuntar una fotocòpia del document nacional d'identitat o, en el cas d'estrangers, fotocòpia de la targeta d'estudiant, de la targeta d'identitat d'estranger, o de la targeta de residència de familiar de ciutadà de la Unió Europea. En el cas de ciutadans de la Unió Europea o d'estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu o de qualsevol altre Estat al qual s'estengui per conveni internacional el règim previst per als anteriors, han de presentar còpia del seu certificat de registre, al qual han d'adjuntar així mateix una còpia del seu document nacional d'identitat o passaport, documents que han d'estar en vigor.

SOL·LICITA

El carnet d' (1)..... a nom del Sr./de la Sra., amb NIF/NIE, de anys d'edat i treballador de l'empresa consumidora d'explosius esmentada anteriorment.

S'adjunten els documents següents:

- Fotocòpia del NIF/NIE de l'aspirant a artiller o auxiliar d'artiller.
- Fotocòpia del certificat d'estudis primaris de l'aspirant a artiller o auxiliar d'artiller.
- Justificació d'alta a l'empresa consumidora d'explosius autoritzada.
- Certificat d'aptitud psicofísica de l'aspirant a artiller o auxiliar d'artiller.
- Acreditació documental de la formació impartida a l'aspirant artiller o auxiliar d'artiller, amb el detall de la durada i el contingut del curs impartit.
- Lloc i data de l'examen de capacitació efectuat per l'Àrea funcional d'Indústria i Energia, excepte per a auxiliar d'artiller.
- Consentiment exprés per a la consulta d'antecedents penals de l'aspirant al carnet anteriorment esmentat signat.

....., de/d' de.....

Signatura del titular de l'empresa consumidora
d'explosius autoritzada

Signatura de l'aspirant a artiller o auxiliar
d'artiller

Les dades consignades en aquest document s'han de tractar d'acord amb el que disposa la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Nota (1): el carnet a sol·licitar pot ser algun dels següents:

- Carnet d'artiller bàsic.
- Carnet d'artiller especialista, cas en què s'ha d'indicar igualment l'especialitat o les especialitats.
- Carnet d'auxiliar d'artiller.

MINISTERIO
DEL INTERIOR

GUARDIA CIVIL
DIRECCIÓN GENERAL

SOL·LICITUD DEL CARNET D'ARTILLER / AUXILIAR D'ARTILLER
CONSENTIMENT EXPRÉS PER A LA CONSULTA DELS ANTECEDENTS PENALS

1. SOL·LICITANT

NIF/NIE Nom i cognoms

Nascut/uda a Província el / /

Fill/a de i de

2. DOMICILI HABITUAL DEL SOL·LICITANT

Tipus de via Nom de la via

Localitat Província CP

Tel. Tel. mòbil Adreça electrònica

3. REPRESENTANT (art. 5 de la Llei 39/2015)

NIF/NIE.CIF Nom i cognoms

Raó social Tel. Adreça electrònica

4. AUTORIZACIÓ CONSULTA DADES A L'ADMINISTRACIÓ

Autoritzo la consulta de les meves dades en els arxius següents de l'Administració per a la resolució de la sol·licitud del carnet d'artiller/auxiliar d'artiller (ratlleu el que no sigui procedent). Escriviu **SÍ** o **NO**, segons que correspongui.

Registre central de penats Sistema de verificació de dades d'identitat i residència

_____ , ____ de/d' _____ de _____

Signat _____

En compliment de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, se us informa que les vostres dades s'incorporaran al fitxer "ARMAS" de la Direcció General de la Guàrdia Civil, la finalitat del qual és el control de les matèries tipificades en els reglaments d'armes i explosius. Poden ser destinataris de la informació les autoritats judicials i el Ministeri Fiscal, en virtut del que estableix l'article 11.2d de la Llei orgànica 15/1999, altres forces i cossos de seguretat i organismes nacionals, d'acord amb el que estableixen els articles 11.2a i 21.1 de l'esmentada Llei orgànica 15/1999 i la Llei orgànica 2/1986, de forces i cossos de seguretat, els organismes internacionals i els països estrangers en els termes establerts en els acords subscrits per Espanya (Interpol, Europol, Schengen, Unió Europea i convenis bilaterals). Si ho voleu, podeu exercir els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició previstos per la Llei, adreçant un escrit a la Direcció General de la Guàrdia Civil -Intervenció Central d'Armes i Explosius-, c. Batalla del Salado, núm. 32, 28045 Madrid.

ESPECIFICACIÓ TÈCNICA NÚMERO 8.01

Requisits de les entitats per dur a terme activitats formatives per a l'obtenció del carnet d'artiller o auxiliar d'artiller

1. Objecte i àmbit d'aplicació

Aquesta especificació tècnica té per objecte la regulació dels requisits mínims que han de complir les entitats de formació per poder impartir la formació establerta per a l'obtenció dels carnets d'artiller i auxiliar d'artiller, de conformitat amb el que estableix la ITC número 8.

Les entitats que pretenguin impartir la formació establerta per a l'obtenció dels carnets d'artiller poden ser autoritzades per a la impartició dels cursos següents:

- Curs teoricopràctic d'artiller bàsic, segons el programa establert a l'apartat 6.2 de la ITC número 8.
- Curs teòric d'artiller especialitzat per a una o diverses especialitats, segons el programa establert a l'apartat 6.3 de la ITC número 8.
- Curs teòric d'auxiliar d'artiller, segons el programa establert a l'apartat 8.3 de la ITC número 8.

2. Requisits de les entitats de formació

Les entitats que pretenguin impartir la formació establerta per a l'obtenció dels carnets d'artiller i auxiliar d'artiller han de ser autoritzades prèviament per la Direcció General de Política Energètica i Mines, d'acord amb els requisits que estableix aquesta especificació tècnica.

Els requisits mínims necessaris que han de complir les entitats de formació per a la seva autorització corresponent són els següents:

a) Mitjans humans:

Almenys un dels membres del quadre de formadors encarregat de la docència dels continguts dels programes que regula l'apartat 6 i 8 de la ITC número 8 ha de tenir les característiques següents:

- Titulació tècnica universitària amb competència en explosius.
- Experiència laboral acreditada en el maneig d'explosius, d'almenys un any.
- Experiència docent acreditada.

Almenys un dels membres del quadre de formadors encarregat de la docència dels continguts dels programes que regula l'apartat 6 i 8 de la ITC número 8 ha de disposar del carnet d'artiller.

Complementàriament a l'equip de formadors anterior, hi pot participar el personal tècnic que compleixi els requisits acadèmics però no disposi de l'experiència mínima necessària establerta en aquest punt.

b) Mitjans materials:

- Disponibilitat d'infraestructura i instal·lacions adequades per impartir les classes teòriques.
- Disponibilitat d'instal·lacions i equips adequats per a la impartició de les classes pràctiques.
- Mitjans materials docents, incloent-hi mitjans audiovisuals.
- Material didàctic adequat.
- Explosius, accessoris i mitjans auxiliars.

3. Autorització de les entitats de formació

3.1 Sol·licitud d'autorització.

Les entitats que pretenguin ser autoritzades com a entitat de formació han d'adreçar la seva sol·licitud a la Direcció General de Política Energètica i Mines, que ha d'examinar la sol·licitud i ha de comprovar la validesa i suficiència de la documentació aportada. Aquestes sol·licituds s'han de presentar per via electrònica, amb certificat electrònic, a la seu electrònica del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital.

Per a això, la sol·licitud s'ha de formular d'acord amb el model que recull l'annex I d'aquesta especificació tècnica i la sol·licitud esmentada s'ha de remetre acompanyada dels següents documents estructurats segons el que indica l'annex II:

- a) Memòria de l'entitat, incloent-hi acreditació de la personalitat, així com experiència en activitats de formació.
- b) Memòria del curs o cursos objecte d'autorització, incloent-hi una programació detallada.
- c) Justificació del compliment dels requisits establerts a l'apartat 2.

Si la sol·licitud no compleix els requisits assenyalats anteriorment, la Direcció General de Política Energètica i Mines pot requerir l'entitat sol·licitant perquè, en un termini de 10 dies, esmeni la falta o adjunti els documents preceptius, amb indicació que, si no ho fa, se'l considera desistit de la seva petició, prèvia resolució que acordi el desistiment del sol·licitant. Aquest termini pot ser ampliat prudencialment, fins a 5 dies, a petició de l'interessat o a iniciativa d'òrgan, quan l'aportació dels documents requerits presenti dificultats especials.

Quan sigui necessari, la Direcció General de Política Energètica i Mines pot requerir a l'entitat sol·licitant, durant el procés d'autorització, qualsevol altra informació complementària que consideri necessària que, si no es presenta en el termini de 20 dies, es pot tenir en compte a l'hora de resoldre el procediment.

3.2 Resolució d'autorització.

A partir de la documentació aportada, la Direcció General de Política Energètica i Mines ha de dictar i notificar una resolució en un termini màxim de tres mesos des de la presentació, que aprovi o denegui la sol·licitud d'autorització.

L'autorització té validesa en tot el territori espanyol, és específica per als cursos sol·licitats i la seva vigència és indefinida.

Les entitats autoritzades han d'informar la Direcció General de Política Energètica i Mines de qualsevol canvi en les dades i circumstàncies de la seva activitat incloses a la sol·licitud d'autorització.

4. Registre d'entitats autoritzades de formació

El Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, a través de la seva Direcció General de Política Energètica i Mines, ha de crear i gestionar un registre en el qual s'han d'inscriure les entitats formatives que hagin obtingut l'autorització corresponent per al desenvolupament de les activitats acollides a l'objecte i l'àmbit d'aplicació d'aquesta especificació tècnica. La inscripció es practica d'ofici.

5. Funcionament de les entitats de formació

Les entitats autoritzades han de dur a terme les activitats de formació sota les condicions que estableixen la ITC número 8 i aquesta especificació tècnica.

L'única modalitat formativa vàlida per a la formació pràctica és la presencial.

La Direcció General de Política Energètica i Mines pot comprovar que l'ensenyament impartit s'ajusta als programes i la durada autoritzats, i que a més s'utilitzen els mitjans necessaris per a la seva impartició.

Si es comprova que el curs no es fa d'acord amb el programa autoritzat i utilitzant els mitjans necessaris, s'ha de procedir a revocar-lo.

Adicionalment, les entitats de formació autoritzades tenen les obligacions següents:

a) Permetre les actuacions de control i seguiment que pugui emprendre la Direcció General de Política Energètica i Mines.

b) Procedir a l'execució de les activitats formatives amb els mitjans indicats a la sol·licitud i sota les condicions reflectides a l'autorització, si s'escau, sense poder encarregar-les a terceres entitats que no estiguin específicament autoritzades per a això, d'acord amb el que estableix aquesta especificació tècnica.

c) Comunicar a la Direcció General de Política Energètica i Mines qualsevol canvi que es produeixi i pugui afectar les condicions sota les quals es va autoritzar l'entitat.

d) Posar anualment en coneixement de la Direcció General de Política Energètica i Mines les accions formatives que hagin estat executades al llarg del període corresponent, i indicar per a cadascuna almenys el següent:

- Nom de l'acció formativa.
- Període de celebració.
- Identificació d'alumnes, empresa i centre de treball.
- Lloc d'impartició.

6. *Incompliments*

Els incompliments del que estableix aquesta especificació tècnica tenen la consideració d'infraccions d'acord amb el que tipifica el títol X del Reglament d'explosius.

ANNEX I

Model de sol·licitud d'autorització per a l'exercici de les activitats formatives

El Sr./la Sra....., com a representant de l'entitat , amb domicili social als efectes de notificacions a....., amb CIF/NIF/NIE núm....., telèfon, fax, adreça electrònica

autoritza que les seves dades d'identitat personal es puguin consultar mitjançant el sistema de verificació de dades, en els termes establerts pel Reial decret 522/2006, de 28 d'abril, pel qual se suprimeix l'aportació de fotocòpies de document d'identitat en els procediments administratius de l'Administració General de l'Estat i dels seus organismes públics.

En cas que no es deixi constància del consentiment per consultar les dades mitjançant el marcatge amb una «X» de la casella inicial del paràgraf anterior, s'ha d'adjuntar una fotocòpia del document nacional d'identitat o, en el cas d'estrangers, fotocòpia de la targeta d'estudiant, de la targeta d'identitat d'estranger, o de la targeta de residència de familiar de ciutadà de la Unió Europea. En el cas de ciutadans de la Unió Europea o d'estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu o de qualsevol altre Estat al qual s'estengui per conveni internacional el règim previst per als anteriors, han de presentar còpia del seu certificat de registre, al qual han d'adjuntar així mateix còpia del seu document nacional d'identitat o passaport, documents que han d'estar en vigor.

SOL·LICITA

L'autorització per a l'exercici de les activitats formatives, d'acord amb el que estableix l'especificació tècnica 8.01 del Reglament d'explosius, per als cursos següents, els programes dels quals es regulen a la ITC número 8 del Reglament esmentat:

.....

S'adjunten els documents següents:

- a) Memòria de l'entitat, inclosa l'acreditació de la personalitat, així com experiència en activitats de formació.
- b) Memòria del curs o cursos objecte d'autorització, inclosa una programació detallada.
- c) Justificació del compliment dels requisits que estableix l'apartat 2 de l'Especificació tècnica 8.01 del Reglament d'explosius.

....., de/d' de

Signat:

Les dades consignades en aquest document s'han de tractar d'acord amb el que disposa la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

ANNEX II

Estructura i contingut de la documentació que ha d'acompanyar la sol·licitud d'autorització per a l'exercici de les activitats formatives

- i) Memòria de l'entitat:
 - 1. Identificació de l'entitat.
 - 2. Descripció dels mitjans humans per a l'exercici de les activitats formatives:
 - 2.1 Estructura organitzativa de l'entitat.
 - 2.2 Identificació de l'equip de formadors segons els cursos pels quals se sol·licita l'autorització.
 - 3. Descripció dels mitjans i recursos materials i didàctics amb què compta per a l'exercici de les activitats formatives:
 - 3.1 Descripció de les aules, ja siguin pròpies o arrendades, amb què compta l'entitat.
 - 3.2 Disponibilitat d'instal·lacions i equipaments per a la impartició de formació pràctica, ja siguin propis o arrendats, i descripció d'aquests.
 - 3.3 Descripció dels recursos didàctics (material i equipament didàctic, mitjans audiovisuals) amb què compta l'entitat.
 - 4. Experiència acreditada com a entitat en l'exercici d'activitats formatives.
- ii) Memòria dels cursos pels quals se sol·licita autorització:
 - 1. Mòduls formatius de què consta cada curs.
 - 2. Programació detallada de cada mòdul amb el repartiment horari i l'assignació de docents.
 - 3. Descripció de la metodologia a utilitzar per al desenvolupament dels continguts pràctics.
- iii) Justificació de requisits:
 - 1. Currículums de tots els membres del quadre docent.
 - 2. Justificació de les titulacions acadèmiques de tots els membres del quadre docent.
 - 3. Acreditació de l'experiència professional en explosius de tots els membres del quadre docent.
 - 4. Acreditació de l'experiència docent de tots els membres del quadre docent.

ESPECIFICACIÓ TÈCNICA NÚMERO 8.02

Model de carnet d'artiller

El carnet d'artiller necessari per poder utilitzar i manipular un explosiu, en virtut del que estableix la ITC número 8, que expedeixen les àrees funcionals d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern corresponent, s'ha d'ajustar al model següent:

  GOBIERNO DE ESPAÑA MINISTERIO DE HACIENDA Y ADMINISTRACIONES PÚBLICAS	SUB/DELEGACIÓ DEL GOVERN A PROVÍNCIA/CA
	ÀREA FUNCIONAL D'INDÚSTRIA I ENERGIA
CARNET D'ARTILLER	
<div style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 100px; margin: 0 auto;">(FOTO)</div>	TITULAR: NOM I COGNOMS
	DNI/NIF: 00000000A
	NÚMERO DE CARNET: PROVÍNCIA 0001/ANY
	EXPED.: VAL.: 01/01/2016 01/01/2021

Anvers

CARNET D'ARTILLER BÀSIC. ☐ Demolicions. ESPECIALITAT: ☐ Voladures sota l'aigua. ☐ Voladures en presència de gasos i pols inflamables o explosives. ☐ Operador de MEMU.
PROVÍNCIA, 1 DE GENER DE 2016:
SIGNAT: NOM I COGNOMS DIRECTOR/CAP DE LA DEPENDÈNCIA DE L'ÀREA FUNCIONAL D'INDÚSTRIA I ENERGIA

Revers

Les dimensions dels carnets han de ser les de l'estàndard ISO-7816-1 ID-1, és a dir, les utilitzades per al document nacional d'identitat.

ESPECIFICACIÓ TÈCNICA NÚMERO 8.03

Model de carnet d'auxiliar d'artiller

El carnet d'auxiliar d'artiller necessari per poder col·laborar, sota la supervisió de l'artiller, en les operacions de moviment i trasllat d'explosius i accessoris de voladura, en virtut del que estableix la ITC número 8, que expedeixen les àrees funcionals d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern corresponent, s'ha d'ajustar al model següent:

  GOBIERNO DE ESPAÑA MINISTERIO DE HACIENDA Y ADMINISTRACIONES PÚBLICAS	SUB/DELEGACIÓ DEL GOVERN A PROVÍNCIA/CA
	ÀREA FUNCIONAL D'INDÚSTRIA I ENERGIA
CARNET D'AUXILIAR D'ARTILLER	
<div style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 100px; margin: 0 auto;">(FOTO)</div>	TITULAR:
	NOM I COGNOMS
	DNI/NIF:
	00000000A
	NÚMERO DE CARNET:
PROVÍNCIA 0001/ANY	
EXPED.:	VAL.:
01/01/2016	01/01/2021

Anvers

CARNET D'AUXILIAR D'ARTILLER.

VÀLID PER COL·LABORAR EN OPERACIONS DE MOVIMENT I TRASLLAT D'EXPLOSIUS I ACCESSORIS DE VOLADURA.

PROHIBIT INTERVENIR EN LES OPERACIONS DE CÀRREGA, DISPARAMENT I DESTRUCCIÓ D'EXPLOSIUS.

PROVÍNCIA, 1 DE GENER DE 2016:

SIGNAT: NOMS I COGNOMS

DIRECTOR/CAP DE LA DEPENDÈNCIA DE L'ÀREA FUNCIONAL D'INDÚSTRIA I ENERGIA

Revers

Les dimensions dels carnets han de ser les de l'estàndard ISO-7816-1 ID-1, és a dir, les utilitzades per al document nacional d'identitat.

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 9

Normes de disseny i emplaçament per a fàbriques i dipòsits d'explosius

1. Objecte i àmbit d'aplicació

Aquesta ITC desplega les normes aplicables a la instal·lació, la modificació o el trasllat de les fàbriques i els dipòsits d'explosius.

2. Requisits generals de les instal·lacions d'una fàbrica d'explosius

La construcció dels edificis s'ha de fer seguint les característiques següents:

– Edifici dador o donant, i s'entén per tal aquell a l'interior del qual pot ocórrer una explosió, una deflagració o un incendi. La seva construcció s'ha de fer en funció de les distàncies a altres edificis, la quantitat d'explosiu i les possibles defenses, bé amb materials lleugers que minimitzin les projeccions, o bé amb estructures resistents que puguin ser abatibles parcialment, el disseny de les quals s'ha de fer de manera que, en cas d'accident en el seu interior, l'ona de xoc o la llengua de foc, si s'escau, estiguin orientades en la direcció més favorable. Així mateix, en aquest cas, s'han de dissenyar de manera que es redueixin al mínim possible els llançaments de fragments primaris d'una explosió.

– Edifici receptor, i s'entén per tal el que es pot veure afectat pels efectes d'una explosió o deflagració ocorreguda a l'exterior. La seva construcció s'ha de fer en funció de les distàncies als possibles edificis donants, les quantitats d'explosiu i les possibles defenses, bé amb materials lleugers o bé amb estructures resistents de rigidesa adequada, el disseny de les quals s'ha de fer de tal manera que, en cas d'una explosió a l'exterior, la seva estructura ofereixi la resistència necessària perquè sigui abatible difícilment i capaç de suportar la possible caiguda de fragments.

– Zona perillosa, i s'entén per tal l'àrea de terreny en què estan situats un conjunt d'edificis perillosos, entre els quals hi pot haver edificis no perillosos.

– Edifici perillós, i s'entén per tal el que conté un o diversos locals perillosos.

– Local perillós, i s'entén per tal el compartiment integrat o no en un edifici en què es porta a terme la manipulació o l'emmagatzematge d'explosius.

– Edifici no perillós, i s'entén per tal l'edifici o el local instal·lat dins del perímetre de la instal·lació destinat a tasques auxiliars o accessòries en què no està permesa cap manipulació o emmagatzematge d'explosius. Els locals auxiliars per a l'emmagatzematge de material inert i per a l'emmagatzematge d'altres primeres matèries (producte químic) es consideren edificis no perillosos.

Als efectes de l'aplicació d'aquesta ITC i la separació dels locals de treball on es manipuli l'explosiu, a falta de procediments específics d'assaig en la manipulació, s'ha d'assignar als locals esmentats la divisió de risc 1.1.

Les MEMU estacionades en el recinte d'una fàbrica o un dipòsit no poden contenir explosius. Als efectes del càlcul de distàncies, aquestes MEMU s'han de considerar polvorins superficials amb divisió de risc 1.1, i una capacitat màxima Q de 100 kg.

La zona d'estacionament de les MEMU a l'interior dels recintes de les fàbriques o dipòsits ha d'estar senyalitzada.

3. Distàncies

3.1 Distàncies a l'entorn.

Les distàncies mínimes que s'han d'observar a l'emplaçament dels establiments que indica l'apartat 2 d'aquesta ITC, respecte al seu entorn, s'han de calcular, en cada cas, d'acord amb les fórmules següents:

Divisió de risc	Respecte a nuclis de població o aglomeració de persones	Respecte a vies de comunicació o llocs turístics	Respecte a habitatges aïllats i altres carreteres i línies de ferrocarril
1.1 i 1.5	$D = 34 \cdot \sqrt[3]{Q}$	$D = 27 \cdot \sqrt[3]{Q}$	$D = 20 \cdot \sqrt[3]{Q}$
1.2	(1) $D = 58 \cdot \sqrt[6]{Q}$ (3)	$D = 58 \cdot \sqrt[6]{Q}$ (3)	$D = 39 \cdot \sqrt[6]{Q}$ (5)
	(2) $D = 76 \cdot \sqrt[6]{Q}$ (4)	$D = 76 \cdot \sqrt[6]{Q}$ (4)	$D = 51 \cdot \sqrt[6]{Q}$ (5)
1.3	$D = 6 \cdot \sqrt[3]{Q}$ (5)	$D = 6 \cdot \sqrt[3]{Q}$ (5)	$D = 4 \cdot \sqrt[3]{Q}$ (6)
1.4 i 1.6	(7)	(7)	(7)

- (1) Matèries i objectes que en cas d'explosió no originen metralla pesant.
 (2) Metralla pesant, deguda a la possible presència de projectils de calibre superior a 60 mm.
 (3) Distància mínima 90 m.
 (4) Distància mínima 135 m.
 (5) Distància mínima 60 m.
 (6) Distància mínima 40 m.
 (7) Distància mínima 25 m.

On:

Q: és la quantitat màxima d'explosiu que hi pot haver en un edifici o local perillós o la capacitat màxima del magatzem, en quilograms.

D: és la distància a observar, en metres.

S'entén per vies de comunicació les línies de ferrocarril públiques i les autopistes, autovies i carreteres amb una circulació superior a 2.000 vehicles/dia, segons aforament mesurat.

S'entén per altres carreteres i línies de ferrocarril les que no inclou el paràgraf anterior, excepte els camins amb una circulació inferior a 100 vehicles/dia, segons aforament mesurat.

S'entén per habitatges aïllats els que estan permanentment habitats i no constitueixen un nucli de població.

Els mesuraments s'han d'efectuar a partir dels paraments interiors dels edificis en què es manipulin o s'emmagatzemin explosius.

Les distàncies es poden reduir a la meitat quan hi hagi defenses naturals o artificials. A l'hora de comptabilitzar les defenses no s'han de considerar les superposicions de defenses.

Quan hi hagi diversos edificis o magatzems compresos en un mateix recinte, les distàncies aplicables han de ser les corresponents a l'edifici o el magatzem que exigeixi les distàncies més grans, sempre que la separació entre els edificis o magatzems compleixi el que disposen els apartats 3.2 i 3.3 d'aquesta ITC i que, en les distàncies esmentades, quedin compresos les corresponents a les altres edificacions.

Quan coexisteixin diferents divisions de risc en el mateix edifici, la distància mínima aplicable s'ha de calcular considerant la divisió de risc més desfavorable i la capacitat total de l'edifici, és a dir, la suma de les quantitats netes màximes de cada divisió de risc.

3.2 Distàncies entre els edificis en els establiments.

Les distàncies mínimes que s'han d'observar entre els edificis que integren els establiments que indica l'apartat 2 d'aquesta ITC, tant si es tracta d'edificis perillosos com de no perillosos en què hi hagi presència permanent de persones, s'han de calcular, pel que fa a les seves característiques constructives i a la quantitat i divisió de risc de l'explosiu existent a l'edifici o el local donant o dador, mitjançant la fórmula:

$$D = K \cdot \sqrt[3]{Q}$$

On:

D: és la distància, entre edificis, en metres.

Q: és la quantitat d'explosiu continguda habitualment en cada edifici o local dador, en quilograms.

K: és un coeficient d'acord amb les taules que figuren a continuació.

Als efectes d'aquesta ITC, no es considera edifici no perillós amb presència permanent de persones, i per tant, no s'han de tenir en compte, als efectes de distàncies, els edificis o locals en què no hi hagi presència de personal de manera permanent, com pot ser un magatzem de productes inerts o similar.

Quan coexisteixin diferents divisions de risc en el mateix edifici, la distància mínima aplicable ha de correspondre a la més gran resultant de les distàncies calculades per a cadascuna de les divisions de risc. El valor de Q per a cadascun d'aquests càlculs ha de correspondre a la capacitat total de l'edifici, és a dir, a la suma de les quantitats netes màximes de cada divisió de risc.

Divisió de risc 1.1 i 1.5

Coeficient K

Dador	Receptor				
					
Cobert de terra (1)		2	2,5	3	3,5
Coberta i parets resistents (2)		2	3	4	5
Coberta resistent (2) i parets lleugeres, amb defenses (3)					
Parets resistents (2) i coberta lleugera		2	2,5	3	5
Coberta i parets lleugeres, amb defenses (3)					
Coberta i parets lleugeres		2	3,5	4	6

(1) El gruix mínim del recobriments ha de ser d'un metre. Aquest recobriments no inclou el frontal de l'edifici semienterrat, sinó només la part lateral i del darrere.

(2) El gruix mínim de la coberta o la paret ha de ser el corresponent a 25 centímetres de formigó armat o una altra estructura d'una resistència equivalent.

(3) Vegeu l'apartat 4 d'aquesta ITC.

Divisió de risc 1.2

Distància mínima

Dador \ Receptor		Receptor			
					
Cobert de terra		(1)	(1)	(1)	(1)
Coberta resistent amb defenses		(1)	15 m	15 m	15 m
Coberta i parets lleugeres amb defenses		(1)	25 m	60 m	75 m
Coberta i parets lleugeres		25 m	25 m	75 m	90 m ⁽²⁾

(1) Cap regulació de distàncies.

(2) En cas de metralla pesant, procedent de munició superior a 60 mm, s'ha d'incrementar la distància en un 50%.

Divisió de risc 1.3

Coeficient K

Dador \ Receptor		Receptor			
					
Recobert de terra		.	.	.	1,25
Paret resistent al foc (1) sense obertures		.	.	1,25	1,4
Paret resistent al foc (2) amb defenses		.	1,25	1,4	1,7
Paret resistent al foc (2) sense defenses		1,4	1,4	1,7	2,0
Paret lleugera o cara d'alleujament de pressió (3), amb defenses		1,4	1,4	1,7	2,0
Paret lleugera o cara d'alleujament de pressió (3), sense defenses		1,4	1,7	2,0	3,2

* Cap regulació de distàncies.

(1) Paret amb una resistència al foc EI-60 segons el Reial decret 842/2013, de 31 d'octubre.

(2) Paret amb una resistència al foc EI-30 segons el Reial decret 842/2013, de 31 d'octubre.

(3) És un panell o una zona debilitat, de baixa resistència a la sobrepressió.

Divisió de risc 1.4 i 1.6

En aquest cas, la distància mínima entre edificis ha de ser de 5 metres si les parets són de formigó armat de 25 centímetres de formigó o estructura de resistència al foc equivalent, o de 10 metres si es tracta de parets lleugeres.

3.3 Distàncies entre polvorins.

Aquest apartat únicament és aplicable quan tant l'edifici dador com el receptor siguin tots dos polvorins. Per determinar la distància o separació mínima entre un polvorí i un edifici perillós o no perillós amb presència permanent de persones, s'hi ha d'aplicar l'apartat 3.2.

Les distàncies mínimes que s'han d'observar entre polvorins s'han de calcular mitjançant la fórmula següent:

$$D = K \cdot \sqrt[3]{Q}$$

On:

D: és la distància entre els paraments interiors dels magatzems limítrofs, en metres.

Q: és la capacitat màxima del magatzem de més capacitat dels dos considerats, en quilograms.

K: és un coeficient d'acord amb les taules que figuren a continuació.

Quan coexisteixin diferents divisions de risc en el mateix edifici, la distància mínima aplicable ha de correspondre a la més gran resultant de les distàncies calculades per a cadascuna de les divisions de risc. El valor de Q per a cadascun d'aquests càlculs ha de correspondre a la capacitat total de l'edifici, és a dir, a la suma de les quantitats netes màximes de cada divisió de risc.

Divisió de risc 1.1 i 1.5

Coeficient K

Dador \ Receptor		Receptor			
					
SEMIENTERRAT. PARET LATERAL O POSTERIOR		1	2	1,5	1,5
SEMIENTERRAT. PARET FRONTAL (2)		2	(1)	1,5	(1)
SUPERFICIAL AMB DEFENSA		1	2	1,5	1,5
SUPERFICIAL SENSE DEFENSA		1,5	(1)	1,5	3

(1) Disposició no admesa, excepte en cas que hi hagi una defensa natural o artificial entre els polvorins, cas en què es considera una $K = 3$.

(2) Es considera una disposició frontal respecte a un altre magatzem, quan el receptor es trobi dins del sector o l'àrea determinat per un angle de 60° , la bisectriu del qual coincideixi amb l'eix del magatzem dador i l'origen del qual se situï sobre la paret frontal esmentada.

Divisió de risc 1.2

Distància mínima

Dador	Receptor		→ 	
	SEMIENTERRATS		(1)	(1)
SUPERFICIALS		25 m.	90 m. ⁽²⁾	

(1) Cap regulació de distàncies.

(2) En cas de metralla pesant, procedent de munició superior a 60 mm, s'ha d'incrementar la distància en un 50%.

Divisió de risc 1.3

Coeficient K

Dador	Receptor	→ 	→ 	→
		SEMIENTERRAT		(1)
SUPERFICIAL AMB DEFENSES		(1)	1,4 (2)	1,4 (3)
SUPERFICIAL SENSE DEFENSES		(1)	1,4 (3)	1,7 (3)

(1) Cap regulació de distàncies.

(2) Distància mínima, 15 metres.

(3) Distància mínima, 20 metres.

Divisió de risc 1.4 i 1.6

En aquest cas, la distància mínima entre magatzems ha de ser de 10 metres.

Mitjançant una paret resistent al foc EI-60 segons el Reial decret 842/2013, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la classificació dels productes de construcció i dels elements constructius en funció de les seves propietats de reacció i de resistència davant del foc, o una estructura similar, es pot reduir la distància a la meitat.

4. Defenses

Aquesta ITC diferencia en diversos casos el fet que els edificis o locals perillosos estiguin dotats o no de defenses que els protegeixin d'una explosió externa o limitin els efectes a l'exterior d'una explosió ocorreguda a l'interior dels locals i edificis esmentats. A aquests efectes s'admet una única defensa per protegir dos edificis o locals, i es consideren tots dos dotats de defenses als efectes d'aquesta ITC. En aquests casos, i de cara a la determinació del coeficient a aplicar segons els quadres de l'apartat 3, s'ha de considerar tant el dador com el receptor amb defenses.

El terme «sense defenses» en els polvorins superficials significa que entre els dos polvorins considerats no hi ha cap defensa natural o artificial. El terme «amb defenses» significa que entre els dos polvorins considerats hi ha almenys una defensa natural o artificial. En aquest sentit, les defenses que apareixen a l'edifici dador i receptor dels quadres de l'apartat 3 poden ser la mateixa.

Com a norma general, les defenses haurien de tenir com a altura mínima la de l'edifici o local que protegeixen. En tot cas, han de superar en un metre l'altura dels explosius continguts en els locals o edificis esmentats.

Entre els molt diversos tipus de defenses en ús, s'il·lustren a continuació algunes de les més habituals:

Defensa de tipus merlet

Tipus A

Tipus B

Tipus C

Defensa de tipus mur

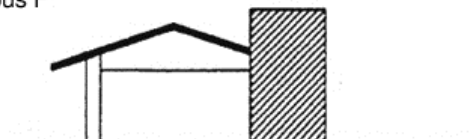
Tipus D

Tipus E

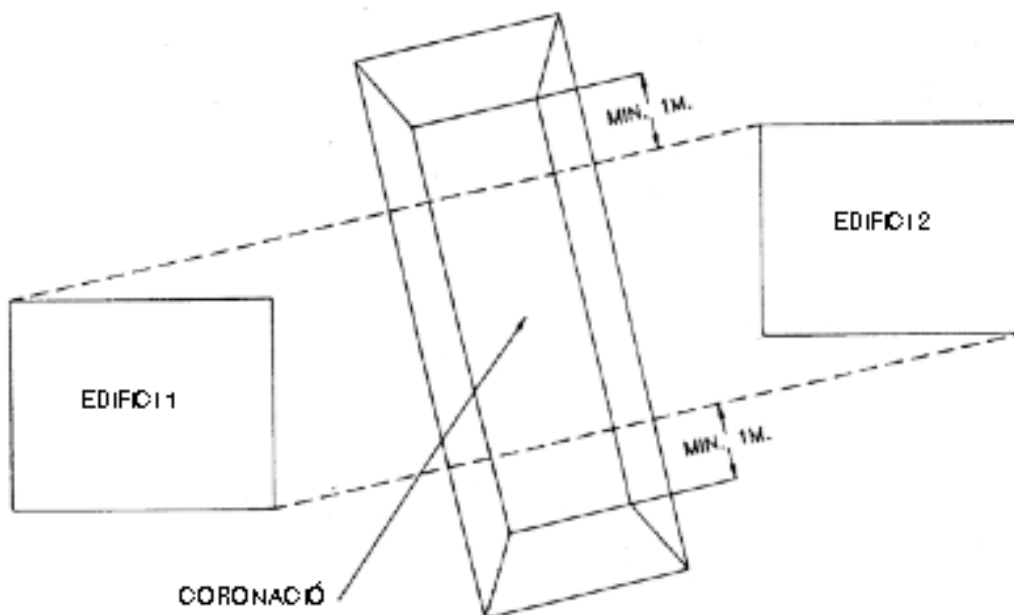
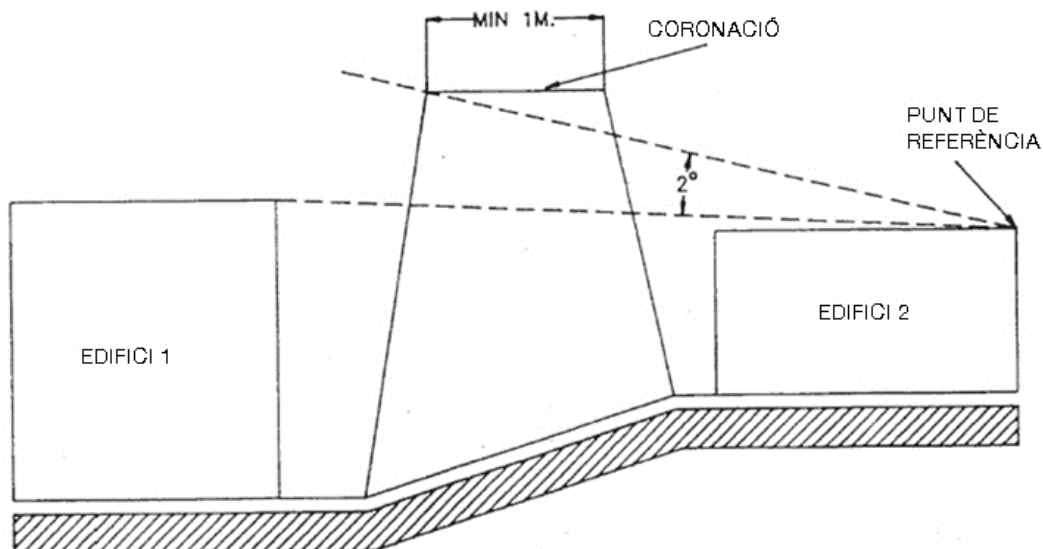

Tipus F

Els murs han d'estar calculats per resistir, sense bolcada, l'efecte de l'ona de xoc.

Els criteris recomanats per al disseny de merlets i murs s'han d'ajustar a les bases següents:

5. Sistemes de protecció contra llamps

Tots els edificis perillosos de la fàbrica i el dipòsit d'explosius han d'estar sota la cobertura d'un sistema de protecció contra llamps, segons el que estableix la secció 8 (SUA 8) del document bàsic «Seguretat d'utilització i accessibilitat», del Codi tècnic de l'edificació, aprovat pel Reial decret 314/2006, de 17 de març.

El sistema de protecció contra llamps, així com les seves ampliacions o modificacions substancials, requereix una inspecció durant el muntatge, una inspecció inicial una vegada instal·lat, i inspeccions periòdiques, seguint el procediment i els terminis que estableix la norma UNE-EN 62305-3 «Protecció contra el llamp. Part 3: dany físic a estructures i risc humà».

El titular de l'establiment s'ha d'assegurar del compliment del que disposa el paràgraf anterior, per a la qual cosa pot recórrer a qualsevol entitat externa capacitada per a això. L'entitat o la persona que faci la inspecció ha d'emetre un certificat o informe d'inspecció en què figurin els aspectes verificats i la seva conformitat amb el que estableix la norma esmentada.

6. Equips de treball

Per a la posada a disposició dels treballadors d'equips de treball, i abans de la seva posada en servei, l'empresari s'ha d'assegurar que adquireixi i únicament utilitza equips que satisfacin tots els requisits i les disposicions legals que els siguin aplicables.

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 10

Prevenió d'accidents greus

1. Objecte

Aquesta ITC té per objecte la prevenió d'accidents greus en què intervinguin els productes regulats per aquest Reglament, així com la limitació de les seves conseqüències sobre la salut humana, els béns i el medi ambient, de conformitat amb el que estableix la Directiva 2012/18/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol de 2012, relativa al control dels riscos inherents als accidents greus en què intervinguin substàncies perilloses.

2. Àmbit d'aplicació

1. Aquesta ITC s'aplica a les fàbriques, les instal·lacions i els dipòsits d'explosius en què es pot originar un accident greu. En concret, és aplicable quan les quantitats màximes de les substàncies explosives que estiguin presents, o ho puguin estar, en l'establiment, en un moment donat superin els líndars següents:

Substàncies perilloses nominades i categories de perill de conformitat amb el Reglament (CE) núm. 1272/2008, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2008, sobre classificació, etiquetatge i envasament de substàncies i mesclures	Líndar (Tones)	
	I	II
1. Nitrat amònic (vegeu la nota 1)	350	2.500
2. P1b explosius (vegeu la nota 2) Explosius de la divisió 1.4 (vegeu la nota 3)	50	200
3. P1a explosius (vegeu la nota 2) – Explosius inestables, o – Explosius de les divisions 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 o 1.6, – Substàncies o mesclures que tinguin propietats explosives d'acord amb el mètode A.14 del Reglament (CE) núm. 440/2008, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2008 (vegeu la nota 9), i no pertanyen a les classes de perill «peròxids orgànics» o «substàncies o mesclures que reaccionen espontàniament».	10	50

En el cas d'un establiment en què no estigui present cap substància o preparat en quantitat igual o superior a la quantitat líndar corresponent, s'hi aplica la regla següent per determinar si són aplicables a l'establiment esmentat els requisits pertinents d'aquesta ITC. Si la suma:

$$q_1/Q_1 + q_2/Q_2 + q_3/Q_3 + q_4/Q_4 + q_5/Q_5 + \dots \text{ és igual o més gran que } 1$$

On:

q_x = la quantitat de la substància perillosa o categoria de substàncies perilloses x prevista.

Q_x = la quantitat líndar I o II pertinent per a la substància o categoria x .

Aquesta regla s'utilitza per avaluar els perills físics. Per tant, incorpora també les substàncies següents que recull l'annex I del Reial decret 840/2015, de 21 de setembre, pel qual s'aproven mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en què intervinguin substàncies perilloses:

Les substàncies perilloses enumerades a la part 2 consistents en gasos inflamables, aerosols inflamables, gasos comburents, líquids inflamables, substàncies i mescles perilloses que reaccionen espontàniament, peròxids orgànics, líquids i sòlids pirofòrics, líquids i sòlids comburents, a més de les substàncies incloses a la secció P, subseccions P2 a P8, de la part 1.

Nota (1) Nitrat amònic (350 / 2 500): qualitat tècnica

S'aplica al nitrat d'amoni i les mescles de nitrat d'amoni amb un contingut de nitrogen a causa del nitrat d'amoni que representi:

- Entre el 24,5% i el 28% en pes, i que continguin com a màxim un 0,4% de substàncies combustibles.
- Més del 28% en pes, i que continguin com a màxim un 0,2% de substàncies combustibles.

S'aplica també a les solucions aquoses de nitrat d'amoni la concentració de nitrat d'amoni de les quals superi el 80%.

Nota (2) La classe de perill «explosius» inclou els articles explosius [vegeu la secció 2.1 de l'annex I del Reglament (CE) núm. 1272/2008]. Si es coneix la quantitat de substància o mescla explosiva que conté l'article, aquesta quantitat és la considerada als efectes d'aquesta ITC. Si no es coneix la quantitat de substància o mescla explosiva que conté l'article, s'ha de tractar tot l'article, als efectes d'aquesta ITC, com a explosiu.

Nota (3) Si els explosius de la divisió 1.4 estan sense envasar o reenvasats, s'han d'assignar a la subsecció P1a, llevat que es demostrï que el perill segueix corresponent a la divisió 1.4, de conformitat amb el Reglament (CE) núm. 1272/2008.

Nota (4) Les substàncies i mescles es classifiquen d'acord amb el Reglament (CE) núm. 1272/2008.

Nota (5) Les mescles s'han de tractar de la mateixa manera que les substàncies pures sempre que s'ajustin als límits de concentració establerts d'acord amb les seves propietats segons el Reglament (CE) núm. 1272/2008, o la seva última adaptació al progrés tècnic, llevat que se n'indiqui específicament una composició percentual o una altra descripció.

Nota (6) Les quantitats que s'han indicat anteriorment com a lliandar es refereixen a cada establiment.

Les quantitats que s'han de tenir en compte per a l'aplicació dels articles pertinents són les màximes que estiguin presents, o ho puguin estar, en un moment donat. Per al càlcul de la quantitat total present no es tenen en compte les substàncies perilloses existents en un establiment únicament en una quantitat igual o inferior al 2% de la quantitat indicada com a lliandar, si la seva situació dins de l'establiment és tal que no pot arribar a provocar un accident greu en cap altre lloc de l'establiment.

Nota (7) Quan es tracti de substàncies perilloses que no estiguin cobertes pel Reglament (CE) núm. 1272/2008, inclosos els residus, però que estiguin presents, o ho puguin estar, en un establiment i tinguin o puguin tenir, en les condicions de l'establiment, propietats equivalents que puguin originar accidents greus, s'han d'assignar provisionalment a la categoria o substància perillosa nominada més anàloga que entri en l'àmbit d'aplicació d'aquesta ITC.

Nota (8) Quan es tracti de substàncies perilloses les propietats de les quals permetin classificar-les de més d'una manera, s'hi apliquen les quantitats lliandar més baixes als efectes d'aquesta ITC. No obstant això, per a l'aplicació de la regla de la nota 4, s'ha d'utilitzar la quantitat lliandar més baixa per a cada grup de categories aplicable a la classificació corresponent.

Nota (9) Només és necessari fer assajos de les propietats explosives de les substàncies i les mescles si en el procediment de detecció segons l'apèndix 6, part 3, de les Recomanacions de les Nacions Unides relatives al transport de mercaderies perilloses, proves i criteris («Manual de proves i criteris de les Nacions Unides»)¹ es troba que la substància o la mescla pot tenir propietats explosives.

¹ En la descripció del mètode A.14 es pot trobar més orientació sobre els casos en què no és necessari fer els assajos; vegeu el Reglament (CE) núm. 440/2008, de la Comissió, de 30 de maig de 2008, pel qual s'estableixen mètodes d'assaig d'acord amb el Reglament (CE) núm. 1907/2006, del Parlament Europeu i del Consell, relatiu al registre, l'avaluació, l'autorització i la restricció de les substàncies i els preparats químics (REACH) (DOUE L 142, de 31.5.2008, p. 1).

2. Als efectes d'aquesta ITC, s'entén per presència de substàncies perilloses la seva presència actual o anticipada en l'establiment o la seva aparició, que, si s'escau, es puguin generar a conseqüència de la pèrdua de control dels processos, incloses les activitats d'emmagatzematge en qualsevol instal·lació a l'interior d'un establiment, en quantitats iguals o superiors a les quantitats líndar que indica aquest apartat.

3. Aquesta ITC no és aplicable al transport d'explosiu ni a l'emmagatzematge temporal intermedi directament relacionat amb aquest, per carretera, ferrocarril, via navegable interior i marítima o aèria, incloses les activitats de càrrega i descàrrega i el trasllat des d'un altre tipus de transport i cap a aquest amb destinació a molls, embarcadors o estacions ferroviàries de classificació fora dels establiments als quals es refereix aquesta ITC.

3. Definicions

Als efectes d'aquesta ITC, s'entén per:

1. Accident greu: qualsevol succés, com una emissió en forma de fuga o abocament, un incendi o una explosió importants, que resulti d'un procés no controlat durant el funcionament de qualsevol establiment al qual sigui aplicable aquesta ITC, que suposi un risc greu, immediat o diferit, per a la salut humana, els béns, o el medi ambient, dins o fora de l'establiment i en el qual intervinguin una o diverses substàncies explosives o perilloses.

2. Emmagatzematge: la presència d'una quantitat determinada de substàncies perilloses amb finalitats d'emmagatzematge, dipòsit en custòdia o reserva.

3. Efecte dòmino: la concatenació d'efectes que multiplica les conseqüències, a causa que els fenòmens perillosos poden afectar, a més dels elements vulnerables exteriors, altres recipients, canonades o equips del mateix establiment o d'altres establiments propers, de manera que s'hi produeixi una nova fuga, un incendi, una explosió o un esclat, que generi al seu torn nous fenòmens perillosos.

4. Establiment: la totalitat de l'emplaçament sota el control d'un industrial en què es trobin substàncies perilloses en una o diverses instal·lacions, incloses les infraestructures o activitats comunes o connexes. Els establiments són de nivell I o de nivell II:

a) Establiment de nivell I: un establiment en què la quantitat màxima present d'explosiu sigui igual o superior a la que especifica el líndar I, però inferior a la quantitat que indica el líndar II.

b) Establiment de nivell II: un establiment en què la quantitat màxima present d'explosiu sigui superior a la quantitat que indica el líndar II. Tot això utilitzant, quan sigui aplicable, la regla de la suma de la nota 4 de l'apartat anterior.

5. Establiment existent: un establiment que fins a la data d'entrada en vigor d'aquesta Instrucció estigui inclòs en l'àmbit d'aplicació de la ITC número 10, i que a partir de la data d'entrada en vigor quedi inclòs en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Instrucció sense canviar la seva classificació com a establiment de nivell I o establiment de nivell II.

6. Establiment nou:
 - a) un establiment que entri en funcionament o es construeixi a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Instrucció,
 - b) un emplaçament operatiu que quedi inclòs en l'àmbit d'aplicació d'aquesta ITC o un establiment de nivell I que passi a ser un establiment de nivell II o viceversa a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Instrucció, a causa de modificacions en les seves instal·lacions o activitats que donin lloc a un canvi del seu inventari de substàncies perilloses.
7. Establiment veí: un establiment la proximitat del qual a un altre establiment augmenta el risc o les conseqüències d'un accident greu.
8. Un altre establiment: un emplaçament operatiu que queda inclòs en l'àmbit d'aplicació d'aquesta ITC o un establiment de nivell I que passa a ser un establiment de nivell II o viceversa a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Instrucció inclusivament, per motius diferents dels que esmenta el punt 1.
9. Industrial: qualsevol persona física o jurídica que explota o controla una fàbrica, una instal·lació o un dipòsit d'explosius, o disposi del poder econòmic o decisorí determinant sobre l'explotació tècnica de l'establiment, la instal·lació o el dipòsit.
10. Inspecció: qualsevol acció, incloses les visites *in situ*, els controls de les mesures internes, els sistemes, els informes i els documents de seguiment i qualsevol comprovació posterior necessària, portats a terme per l'òrgan competent, o en el seu nom, a fi de revisar i promoure el compliment dels establiments dels requisits d'aquesta ITC.
11. Instal·lació: una unitat tècnica a l'interior d'un establiment, independentment de si es troba a nivell de terra o sota terra, en la qual es produeixen, s'utilitzen, es manipulen o s'emmagatzemen substàncies perilloses; incloent-hi tots els equips, estructures, canalitzacions, maquinària, eines, ramals ferroviaris particulars, dàrsenes, molls de càrrega o descàrrega per a ús d'aquesta, espigons, dipòsits o estructures similars, tant si estan flotant com si no, necessaris per al funcionament d'aquesta instal·lació.
12. Mescla: una mescla o solució composta per dues o més substàncies.
13. Perill: la capacitat intrínseca de l'explosiu o d'una situació física d'ocasionar danys a la salut humana o el medi ambient.
14. Públic: una o diverses persones físiques o jurídiques i, de conformitat amb les disposicions legals o amb les pràctiques comunes, les associacions, les organitzacions o els grups constituïts per aquestes persones.
15. Públic afectat: als efectes de l'apartat 13.2, el personal d'un establiment i la població del seu entorn que, d'acord amb els estudis d'anàlisi de risc i conseqüències, podria patir sobre la seva salut els efectes d'un possible accident greu.
16. Públic interessat: el públic que resulta o pot resultar afectat per les decisions adoptades sobre algun dels afers que preveu l'apartat 14.1, o que té un interès a invocar en la presa d'aquestes decisions; als efectes d'aquesta definició, es considera que tenen un interès les organitzacions no governamentals que treballin a favor de la protecció de la salut de les persones o del medi ambient i que compleixin els requisits pertinents previstos per la legislació d'aplicació.
17. Risc: la probabilitat que es produeixi un efecte específic en un període de temps determinat o en circumstàncies determinades.
18. Substància explosiva: qualsevol substància o mescla, que constitueix un explosiu, prevista a l'apartat 2.1, incloent-hi aquelles en forma de primera matèria, producte, subproducte, residu o producte intermedi.
19. Substància perillosa: qualsevol substància o mescla inclosa a la part 1 o enumerada a la part 2 de l'annex I del Reial decret 840/2015, de 21 de setembre, pel qual s'aproven mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en què intervinguin substàncies perilloses, incloent-hi aquelles en forma de primera matèria, producte, subproducte, residu o producte intermedi.

4. Obligacions generals de l'industrial

Els industrials als establiments dels quals sigui aplicable aquesta ITC estan obligats a:

1. Adoptar les mesures que preveu aquesta ITC i totes les que siguin necessàries per prevenir accidents greus i limitar-ne les conseqüències per a la salut humana, els béns i el medi ambient.
2. Col·laborar i demostrar davant l'autoritat competent, a cada moment, i, especialment amb motiu dels controls i les inspeccions a què es refereix l'apartat 19, que ha pres totes les mesures necessàries que preveu aquesta ITC.

5. Autoritats competents

1. Es consideren autoritats competents als efectes d'aquesta ITC els delegats del Govern a les comunitats autònomes o, si s'escau, els subdelegats del Govern, de conformitat amb el que estableixen la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, i altres normes aplicables, i la Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior, en els termes que preveu la ITC.
2. Les autoritats competents, en compliment del que preveu aquesta ITC, han d'actuar de conformitat amb els principis de coordinació i col·laboració i han de vetllar perquè les informacions d'interès obtingudes en virtut d'aquesta Instrucció estiguin a disposició dels òrgans implicats en cada cas, competents en matèria de protecció civil, de prevenció de riscos per a la salut humana, de protecció del medi ambient, d'ordenació del territori i d'urbanisme i ports.
3. Als efectes d'aquesta ITC, l'autoritat competent ha d'acceptar la informació equivalent que, en compliment dels apartats 6 a 10 d'aquesta Instrucció, presentin els industrials d'acord amb una altra legislació nacional pertinent. En aquests casos, l'autoritat competent s'ha d'assegurar que es compleixin tots els requisits d'aquesta Instrucció.

6. Notificació

1. Els industrials als establiments dels quals els sigui aplicable aquesta Instrucció estan obligats a enviar una notificació a la delegació del Govern a la comunitat autònoma o, si s'escau, a la subdelegació del Govern, que contingui, com a mínim, la informació següent:

- a) Número de registre industrial.
- b) Nom o raó social de l'industrial i adreça completa de l'establiment corresponent, telèfon i fax.
- c) Domicili social de l'industrial i adreça completa, així com telèfon i fax.
- d) Nom o càrrec de l'encarregat de l'establiment, si es tracta d'una persona diferent de l'industrial al qual es refereix la lletra b), i la informació necessària per a la seva localització les vint-i-quatre hores del dia.
- e) Informació suficient per identificar les substàncies perilloses de què es tracti o que hi puguin estar presents, que poden ser substàncies i preparats explosius (substàncies explosives) i/o objectes explosius.
- f) Quantitat màxima i forma física de cada substància, objecte o article.
- g) Activitat exercida o activitat prevista en la instal·lació o zona d'emmagatzematge.
- h) Breu descripció dels processos tecnològics i les activitats.
- i) Plànol de l'establiment i distribució de les seves instal·lacions.
- j) Descripció de l'entorn immediat de l'establiment i els factors capaços de causar un accident greu o d'agreujar-ne les conseqüències, inclosos, quan estiguin disponibles, detalls dels establiments veïns, d'emplaçaments que quedin fora de l'àmbit d'aplicació d'aquesta ITC, zones i obres que puguin originar o incrementar el risc o les conseqüències d'un accident greu i d'efecte dòmino.

2. En el cas d'establiments nous, la documentació a què es refereix el punt 1 s'ha de remetre juntament amb la de sol·licitud d'autorització de l'establiment, i se n'ha d'evitar la duplicitat.

En tots els altres casos, la notificació o la seva actualització s'han d'enviar a la delegació del Govern a la comunitat autònoma o, si s'escau, a la subdelegació del Govern, en el moment en què sigui aplicable aquesta ITC.

3. L'industrial ha d'informar per endavant l'autoritat competent, davant les circumstàncies següents, i ha de procedir, si s'escau, a actualitzar la notificació quan:

a) augmenti o disminueixi significativament la quantitat o es modifiquin significativament les característiques o la forma física de la substància perillosa present que indica la notificació enviada per l'industrial en virtut del punt 1 o que es modifiquin significativament els processos del seu ús, o

b) un establiment o una instal·lació es modifiquin de manera que pugui tenir conseqüències importants en termes de perill d'accident greu, o

c) tanqui definitivament o es desmantelli l'establiment, o

d) es produeixin canvis en la informació a què es refereixen els paràgrafs a), b), c) i d) del punt 3.

4. Als efectes del que disposa l'apartat 20, la delegació del Govern ha d'informar de les actualitzacions esmentades la Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior, a fi d'incorporar aquesta informació a la Base nacional de dades de risc químic a què es refereix el Pla estatal de protecció civil davant el risc químic, aprovat pel Reial decret 1070/2012, de 13 de juliol.

7. Política de prevenció d'accidents greus

1. Els industrials de tots els establiments als quals sigui aplicable aquesta ITC han de definir i implantar correctament la seva política de prevenció d'accidents greus, així com plasmar-la en un document escrit.

La posada en pràctica d'aquesta política ha de tenir per objecte garantir un grau alt de protecció de la salut humana, el medi ambient i els béns i ha de ser proporcional als perills d'accident greu de l'establiment. Ha d'incloure els objectius generals i els principis d'actuació de l'industrial, el repartiment de tasques i responsabilitats de gestió, així com el compromís de millorar de manera permanent el control dels riscos d'accident greu i de garantir un nivell de protecció elevat.

2. Aquest document s'ha de mantenir en tot moment a disposició de la delegació del Govern o, si s'escau, de la subdelegació, des de les dates següents:

a) En el cas dels establiments nous, des d'una data raonable abans de començar la construcció o l'explotació, o abans de les modificacions que donin lloc a un canvi en l'inventari de substàncies perilloses. Tot això, en el termini concret que determini el delegat del Govern.

b) En tots els altres casos, en el moment en què sigui aplicable la ITC a l'establiment en qüestió.

3. Per als establiments de nivell II, el document que defineix la seva política de prevenció d'accidents greus ha de formar part de l'informe de seguretat a què es refereix l'apartat 9.

4. Sense perjudici del que disposa l'apartat 10, l'industrial ha de revisar periòdicament la política de prevenció d'accidents greus, almenys cada cinc anys, i l'ha d'actualitzar quan sigui necessari.

5. La política de prevenció d'accidents greus s'aplica mitjançant un sistema de gestió de la seguretat a través de mitjans, estructures i procediments adequats de conformitat amb l'annex I i de manera proporcionada als perills de l'accident greu i a la complexitat de l'organització o les activitats de l'establiment.

8. Efecte dòmino

1. Les delegacions o subdelegacions del Govern, utilitzant la informació rebuda de l'industrial de conformitat amb els apartats 6 i 9, o mitjançant les inspeccions corresponents, han de determinar tots els establiments de nivell I i nivell II en què la probabilitat i el risc o les conseqüències d'un accident greu es puguin veure incrementades a causa de la posició geogràfica i de la proximitat a altres establiments.

2. Quan aquesta autoritat competent disposi d'informació addicional a la facilitada per l'industrial de conformitat amb l'apartat 6.1.j), ha de posar aquesta informació a disposició de l'industrial esmentat quan sigui necessari per a l'aplicació d'aquest apartat.

3. Les delegacions o subdelegacions del Govern han d'establir protocols de comunicació que assegurin que els establiments així determinats:

a) S'intercanviïn de manera adequada les dades necessàries, per possibilitar que els industrials prenguin en consideració el caràcter i la magnitud del risc general d'accident greu en les seves polítiques de prevenció d'accidents greus, sistemes de gestió de la seguretat, informes de seguretat i plans d'emergència interior o autoprotecció.

b) Cooperin en la informació a la població i als emplaçaments veïns no inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Instrucció.

4. Els accidents que es puguin produir per efecte dòmino entre instal·lacions d'un mateix establiment s'han d'assenyalar en els informes de seguretat als quals es refereix l'apartat 9.

9. Informe de seguretat

1. Els industrials dels establiments de nivell II han de presentar un informe de seguretat a la delegació del Govern a la comunitat autònoma o, si, s'escau, a la subdelegació del Govern, que té per objecte:

a) Demostrar que s'ha establert una política de prevenció d'accidents greus i un sistema de gestió de la seguretat per a la seva aplicació de conformitat amb els elements que figuren a l'annex I.

b) Demostrar que s'han identificat els perills d'accident greu i els possibles escenaris d'accident greu i que s'han pres les mesures necessàries per prevenir-lo i limitar les seves conseqüències per a la salut humana, el medi ambient i els béns.

c) Demostrar que, en el disseny, la construcció, l'explotació i el manteniment de qualsevol instal·lació, emmagatzematge, equips i infraestructura que estiguin relacionats amb el perill d'accident greu en l'establiment s'han tingut en compte una seguretat i una fiabilitat suficients.

d) Demostrar que s'han elaborat plans d'emergència interiors i proporcionar informació que permeti elaborar el pla d'emergència exterior a fi de prendre les mesures necessàries en cas d'accident greu.

e) Proporcionar informació suficient a l'autoritat competent perquè pugui prendre decisions en matèria d'implantació de noves activitats o d'execució d'obres en les proximitats dels establiments existents.

2. L'informe de seguretat ha de contenir, com a mínim, les dades i la informació que estableix la Directriu bàsica de protecció civil per al control i la planificació davant el risc d'accidents greus en què intervenen substàncies perilloses, aprovada pel Reial decret 1196/2003, de 19 de setembre.

A l'informe de seguretat s'han d'indicar expressament els noms de les organitzacions pertinents que hagin participat en la seva elaboració.

De conformitat amb el que disposen l'apartat 5.3, l'informe de seguretat i qualssevol altres estudis o informes de naturalesa anàloga que hagin de dur a terme els industrials, en virtut de la legislació sectorial aplicable, es poden fusionar en un document únic als efectes d'aquest apartat, quan la fusió esmentada permeti evitar duplicacions innecessàries

de la informació i la repetició dels treballs duts a terme per l'industrial o l'autoritat competent, sempre que es compleixin tots els requisits i els que exigeix la legislació sectorial que hi sigui aplicable. Sobre això, en el cas de possibles conseqüències per al medi ambient, es poden utilitzar les anàlisis de riscos mediambientals elaborades en compliment de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental.

3. L'informe de seguretat s'ha d'enviar respectant els terminis següents:

- a) En el cas d'establiments nous, s'ha de remetre juntament amb la de sol·licitud d'autorització de l'establiment.
- b) En el cas d'establiments de nivell II existents, en el moment d'entrada en vigor d'aquesta Instrucció.
- c) En el cas dels altres establiments, en el termini de dos anys a partir de la data d'aplicació d'aquesta Instrucció a l'establiment en qüestió.

4. Tots els informes de seguretat s'han d'avaluar. Una vegada avaluat l'informe de seguretat, la delegació del Govern a la comunitat autònoma, o, si s'escau, la subdelegació del Govern, s'ha de pronunciar en el termini màxim de sis mesos des del seu lliurament, sobre les condicions de seguretat de l'establiment en matèria d'accidents greus, en algun dels sentits següents:

- a) Ha de comunicar a l'industrial les seves conclusions sobre l'examen de l'informe de seguretat, si s'escau, amb una sol·licitud prèvia d'informació complementària o modificacions pertinents.
- b) Ha de prohibir la posada en servei o la continuació de l'activitat de l'establiment de què es tracti, de conformitat amb les facultats i els procediments que preveu l'apartat 18.

5. Sense perjudici del que disposa l'apartat 10, l'industrial ha de revisar l'informe de seguretat periòdicament, i, si s'escau, actualitzar-lo de la manera següent:

- a) Com a mínim cada cinc anys.
- b) Arran d'un accident greu en el seu establiment.
- c) En qualsevol moment, a iniciativa de l'industrial o a petició de l'autoritat competent, quan estigui justificat per noves dades o amb la finalitat de tenir en compte els nous coneixements tècnics sobre seguretat.

L'informe de seguretat actualitzat, o les seves parts actualitzades, s'han d'enviar sense demora a la delegació o, si s'escau, a la subdelegació del Govern corresponent.

Als efectes del que disposa l'apartat 20, la delegació o subdelegació del Govern ha d'informar d'aquestes actualitzacions la Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior, a fi d'incorporar aquesta informació a la Base nacional de dades de risc químic a què es refereix el Pla estatal de protecció civil davant el risc químic, aprovat pel Reial decret 1070/2012, de 13 de juliol.

La delegació o subdelegació del Govern pot exigir als industrials d'establiments de nivell I que elaborin i remetin a l'òrgan esmentat determinats aspectes de l'informe de seguretat que puguin ser necessaris per al compliment del que especifiquen els apartats 7 i 8.

10. *Modificació d'una instal·lació, establiment o zona d'emmagatzematge*

1. En cas de modificació d'una instal·lació, un establiment o una part d'aquest, o una zona d'emmagatzematge, incloses les característiques o la forma física o quantitats de substàncies perilloses, que pugui tenir conseqüències importants pel que fa al perill d'accident greu o que pugui donar lloc al fet que un establiment de nivell I passi a ser de nivell II o viceversa, l'industrial ha de revisar, actualitzant si s'escau la notificació, la política de prevenció d'accidents greus, el sistema de gestió de la seguretat, l'informe de seguretat, així com el pla d'emergència interior o autoprotecció, i informar la delegació o la subdelegació del Govern sobre aquestes actualitzacions abans de procedir a aquesta modificació.

2. Als efectes del que disposa l'apartat 20, la delegació o la subdelegació del Govern ha d'informar d'aquestes actualitzacions l'òrgan competent en matèria de protecció civil de la comunitat autònoma on radiqui l'establiment, i la Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior, a fi d'incorporar la informació esmentada a la Base nacional de dades de risc químic a què es refereix el Pla estatal de protecció civil davant el risc químic, aprovat pel Reial decret 1070/2012, de 13 de juliol.

11. Plans d'emergència interior o d'autoprotecció

1. L'industrial a l'establiment del qual li sigui aplicable aquesta ITC ha d'elaborar un pla d'emergència interior o d'autoprotecció, en el qual es defineixin l'organització i el conjunt de mitjans i procediments d'actuació, amb la finalitat de prevenir els accidents de qualsevol tipus i, si s'escau, limitar-ne els efectes a l'interior de l'establiment.

El seu contingut s'ha d'ajustar al que especifica la Directriu bàsica de protecció civil per al control i la planificació davant el risc d'accidents greus en què intervenen substàncies perilloses i a la legislació sobre autoprotecció. S'han d'elaborar prèvia consulta amb el personal de l'establiment i els treballadors d'empreses subcontractades o subcontractistes a llarg termini, complint, en tot cas, el que disposa l'article 18, relatiu a la informació, consulta i participació dels treballadors, de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals.

En el marc de les obligacions derivades de la coordinació d'activitats empresarials a les quals es refereix l'article 24 de l'esmentada Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, desplegat pel Reial decret 171/2004, de 30 de gener, en matèria de coordinació d'activitats empresarials, l'empresari titular de l'establiment ha d'informar del contingut del pla d'emergència interior o d'autoprotecció a les empreses subcontractades i autònoms que exerceixin la seva activitat en l'establiment esmentat, i tots han de complir el deure de cooperació i les altres obligacions que estableix el Reial decret esmentat.

2. Aquest pla d'emergència interior o d'autoprotecció s'ha de remetre a la delegació del Govern a la comunitat autònoma, o, si s'escau, a la subdelegació del Govern.

3. Els terminis per a la seva presentació són:

a) Per als nous establiments, abans que se n'iniciï l'explotació o abans de les modificacions que donin lloc a un canvi en l'inventari de substàncies perilloses; tot això en el termini establert per l'òrgan competent.

b) Per als altres establiments, en el termini d'un any a partir de la data en què aquesta ITC s'apliqui a l'establiment en qüestió.

4. La delegació o subdelegació del Govern ha de remetre a l'òrgan competent en matèria de protecció civil de la comunitat autònoma el pla d'emergència interior o autoprotecció esmentat a l'apartat 1, la notificació indicada a l'apartat 6 i l'informe de seguretat esmentat a l'apartat 9, així com les seves actualitzacions posteriors.

5. S'ha d'informar l'òrgan competent en matèria de protecció de la comunitat autònoma del resultat dels exercicis i simulacres duts a terme, així com de la data de realització.

La revisió reglamentària dels plans d'emergència interior o d'autoprotecció s'ha de fer a intervals apropiats que no han d'excedir els tres anys i ha de tenir en compte tant els canvis que s'hagin produït en els establiments corresponents com en l'organització dels serveis d'emergència cridats a intervenir, així com els nous coneixements tècnics i els coneixements sobre les mesures que s'hagin de prendre en cas d'accident greu.

12. Planificació de l'ocupació del sòl

1. Les delegacions i subdelegacions del Govern han d'establir, en l'acompliment de les funcions atribuïdes en aquesta Instrucció, els processos d'informació que siguin necessaris en relació amb les autoritats competents en matèria de planificació de

l'ocupació del sòl, de conformitat amb els principis de coordinació, col·laboració i consulta adequats. Els procediments han de ser tals que, en el moment de prendre les decisions, les autoritats competents disposin d'informació suficient sobre els riscos vinculats a l'establiment que sigui rellevant per a la planificació de l'ocupació del sòl.

2. En tot cas, aquests processos han d'estar referits a:

- a) L'emplaçament dels establiments nous.
- b) Les modificacions dels establiments que preveu l'apartat 10.
- c) Les noves obres de titularitat estatal, quan l'emplaçament o les obres executades puguin originar o augmentar el risc o les conseqüències d'un accident greu.

3. Als efectes que preveu el punt 1, els industrials han de facilitar a les delegacions o, si s'escau, a les subdelegacions del Govern, a instàncies d'aquestes, la informació sobre els riscos vinculats a l'establiment que sigui necessària als efectes de planificació de l'ocupació del sòl.

13. *Informació al públic*

1. La delegació del Govern a la comunitat autònoma, o, si s'escau, la subdelegació del Govern ha de posar a disposició del públic de manera permanent i també en format electrònic la informació esmentada a l'annex II. La informació s'ha d'actualitzar quan sigui necessari, també amb motiu de les modificacions que preveu l'apartat 10.

2. Així mateix, també s'ha d'assegurar que:

a) L'informe de seguretat estigui a disposició del públic quan se sol·liciti, sense perjudici del que disposa l'apartat 21.3. A aquests efectes, s'ha de posar a disposició del públic un informe modificat, per exemple, en forma de resum no tècnic, que ha d'incloure informació general sobre els perills d'accident greu i els seus efectes potencials per a la salut humana, els béns i el medi ambient en cas d'accident greu.

b) L'inventari dels explosius estigui a disposició del públic quan se sol·liciti, sense perjudici del que disposa l'apartat 21.3.

c) Totes les persones que es puguin veure afectades per un accident greu han de rebre periòdicament, pel mitjà més adequat i sense que l'hagin de sol·licitar, informació clara i comprensible sobre les mesures de seguretat i el comportament que s'ha d'adoptar en cas d'accident greu.

14. *Consulta pública i participació en la presa de decisions*

1. A més del que estableix aquest Reglament respecte a les autoritzacions de fàbriques i dipòsits, la delegació del Govern a la comunitat autònoma, o, si s'escau, la subdelegació del Govern ha de sotmetre a tràmit d'informació pública, amb caràcter previ a la seva aprovació o autorització, els projectes concrets relatius a:

- a) Projectes de nous establiments de conformitat amb l'apartat 12 d'aquesta ITC.
- b) Projectes de modificació d'establiments a què es refereix l'apartat 10, quan estiguin subjectes als requisits de l'apartat 12 d'aquesta ITC.
- c) Projectes d'obra o edificacions estatals, és a dir, aquells l'autorització dels quals és de competència estatal, en els voltants dels establiments ja existents, quan l'emplaçament o les obres executades puguin augmentar el risc o les conseqüències d'un accident greu de conformitat amb l'apartat 12.

2. Per a això, la delegació del Govern a la comunitat autònoma, o, si s'escau, la subdelegació del Govern ha d'informar el públic mitjançant un anunci publicat al diari oficial corresponent durant almenys 15 dies hàbils, dels afers següents:

- a) L'objecte del projecte concret.
- b) Quan sigui procedent, la circumstància que un projecte està subjecte a una avaluació de l'impacte ambiental, o a consultes entre els estats membres.

c) Dades de l'autoritat competent de prendre la decisió, de les quals es pugui obtenir informació pertinent i a les quals es puguin presentar observacions o formular-se preguntes, així com els terminis per a això.

d) Una indicació de les dates i els llocs en què s'ha de facilitar la informació pertinent, així com els mitjans emprats per a això.

e) Les modalitats de participació del públic definides d'acord amb el punt 5 d'aquest apartat.

3. En relació amb els projectes concrets a què es refereix el punt 1, s'han de posar a disposició del públic interessat els elements següents:

a) Els principals informes i dictàmens remesos a l'autoritat competent en el moment en què es va informar el públic de conformitat amb el punt 2.

b) Qualsevol informació que no sigui la que esmenta el punt 2 d'aquest apartat que sigui pertinent per a la decisió de què es tracti i que només es pugui obtenir després que s'hagi informat el públic d'acord amb l'apartat esmentat.

El públic interessat consultat s'ha de pronunciar en el termini màxim de 30 dies naturals des de la recepció de la sol·licitud de participació. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi rebut el pronunciament, el procediment ha de continuar.

4. Quan es prenguin les decisions pertinents, en l'adopció de les quals s'han de tenir degudament en compte els resultats de les consultes mantingudes, la delegació del Govern a la comunitat autònoma, o, si s'escau, la subdelegació del Govern ha d'informar i posar a disposició del públic, mitjançant avisos públics o altres mitjans apropiats com els electrònics quan se'n disposi, i en el termini de tres mesos comptats des de la recepció de la notificació i els documents que l'han d'acompanyar:

a) El contingut de la decisió i les raons que la justifiquen, incloses, si s'escau, les actualitzacions posteriors.

b) Els resultats de les consultes efectuades abans de prendre la decisió i una explicació de com es van tenir en compte per arribar-hi.

5. Perquè el públic interessat tingui la possibilitat des d'una fase inicial de donar el seu parer sobre projectes relatius als assumptes esmentats en el punt 1, paràgrafs a) o c):

a) L'autoritat competent ha de consultar el públic interessat, i ha de posar a la seva disposició l'esborrany del projecte.

b) El públic interessat consultat ha de pronunciar-se en el termini màxim de 45 dies hàbils des de la recepció de l'esborrany. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi rebut el pronunciament, el procediment ha de continuar.

c) L'autoritat competent ha de prendre la decisió corresponent en el termini de quatre mesos des de l'inici del procés de consultes.

La delegació del Govern a la comunitat autònoma, o, si s'escau, la subdelegació del Govern ha de determinar quin públic té dret de participació als efectes d'aquest punt, incloses les organitzacions no governamentals corresponents que compleixin els requisits pertinents imposats per la legislació nacional, com ara les que treballen per la protecció del medi ambient.

Aquest punt no s'ha d'aplicar als projectes per als quals es porti a terme un procediment de participació d'acord amb la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental.

15. Informació que ha de facilitar l'industrial en cas d'accident greu

1. Conclou la situació d'emergència produïda per un accident greu, l'industrial ha de remetre a la delegació del Govern a la comunitat autònoma, o, si s'escau, a la subdelegació del Govern, informació detallada sobre:

a) Les causes i els efectes produïts a conseqüència de l'accident.

- b) Les mesures previstes per:
- i. Mitigar els efectes de l'accident a mitjà i llarg termini.
 - ii. Evitar que es produeixin accidents similars, sobre la base de les experiències adquirides.

Aquesta informació s'ha d'actualitzar en cas que investigacions més rigoroses posin de manifest nous fets que modifiquin aquesta informació o les conclusions que en dimanin.

2. Aquesta informació l'ha de remetre la delegació del Govern a la comunitat autònoma, o, si s'escau, la subdelegació del Govern, a la comunitat autònoma corresponent.

16. *Mesures que ha d'adoptar l'autoritat competent, després d'un accident greu*

Conclou la situació d'emergència per un accident greu, la delegació del Govern a la comunitat autònoma, o, si s'escau, la subdelegació del Govern ha de:

- i. Cerciorar-se que s'adoptin les mesures a mitjà i llarg termini que siguin necessàries.
- ii. Recollir, mitjançant una inspecció, una investigació o altres mitjans adequats, la informació necessària per a una anàlisi completa de l'accident en els aspectes tècnics, d'organització i de gestió.
- iii. Disposar el necessari perquè l'industrial prengui les mesures pal·liatives necessàries.
- iv. Formular recomanacions sobre futures mesures de prevenció.

17. *Informació que l'autoritat competent ha de facilitar en cas d'accident greu*

1. Les delegacions del Govern han de remetre a la Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior tan aviat com sigui possible, i, a tot tardar, dos mesos després de la data de l'accident, la informació dels accidents greus que ocorrin en el seu territori. Tot això, amb l'objectiu que s'incorpori a la Base nacional de dades de risc químic. Per als que responguin als criteris de l'annex III d'aquesta ITC, aquesta informació ha de contenir, com a mínim, les dades següents:

- i. nom i adreça de l'autoritat encarregada d'elaborar l'informe,
 - ii. data, hora i lloc de l'accident, nom complet de l'industrial i adreça de l'establiment de què es tracti,
 - iii. una breu descripció de les circumstàncies de l'accident, amb la indicació dels explosius involucrats i els efectes immediats en la salut humana i el medi ambient,
 - iv. una breu descripció de les mesures d'emergència adoptades i de les precaucions immediates necessàries per evitar la repetició de l'accident,
 - v. els resultats de les seves investigacions sobre l'accident i les recomanacions.
- Aquesta informació es pot endarrerir a fi de possibilitar la conclusió de procediments judicials, en cas que la comunicació esmentada pugui afectar aquests procediments.

2. Per al compliment del que indica aquest apartat, s'han d'acordar en el si de la Comissió Nacional de Protecció Civil els formats normalitzats corresponents, seguint els criteris aconsellats per la Comissió Europea.

18. *Prohibició d'explotació*

1. La delegació del Govern a la comunitat autònoma, o, si s'escau, la subdelegació del Govern, ha de prohibir l'explotació o l'entrada en servei de qualsevol establiment, instal·lació o zona d'emmagatzematge, o qualsevol part d'aquests, quan les mesures adoptades pel titular per a la prevenció i la reducció dels accidents greus es considerin, de manera justificada, manifestament insuficients.

En particular, han de tenir en compte els casos greus en què no s'hagin adoptat les mesures necessàries esmentades a l'informe d'inspecció.

2. La delegació del Govern a la comunitat autònoma, o, si s'escau, la subdelegació del Govern, pot prohibir l'explotació o l'entrada en servei de qualsevol establiment, instal·lació o zona d'emmagatzematge, o de qualsevol part d'aquests, si l'industrial no ha presentat la notificació, els informes o una altra informació que exigeix aquesta ITC dins del termini establert.

3. La delegació del Govern a la comunitat autònoma, o, si s'escau, la subdelegació del Govern ha d'informar l'òrgan competent en matèria de protecció civil de la comunitat autònoma i la Comissió Nacional de Protecció Civil, a través de la Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior, de les decisions adoptades segons el que disposen els punts 1 i 2 d'aquest apartat.

4. Davant les prohibicions dels punts 1 i 2, l'industrial afectat pot interposar un recurs, de conformitat amb el que preveu la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

19. Inspeccions

1. Les àrees funcionals d'Indústria i Energia de les delegacions i subdelegacions del Govern han d'establir un sistema d'inspeccions i les mesures de control adequades a cada tipus d'establiment.

2. Aquestes inspeccions han de ser adequades per al tipus d'establiment de què es tracti, no han de dependre de la recepció de l'informe de seguretat ni de cap altre informe presentat i han de possibilitar un examen planificat i sistemàtic dels equips tècnics, d'organització i de modes de gestió aplicats a l'establiment, a fi que l'industrial pugui demostrar, en particular:

- a) que ha pres les mesures adequades, tenint en compte les activitats de l'establiment, per prevenir accidents greus,
- b) que ha pres les mesures adequades per limitar les conseqüències d'accidents greus dins i fora de l'establiment,
- c) que les dades i la informació facilitades en l'informe de seguretat o en un altre dels informes presentats reflecteixin fidelment l'estat de seguretat de l'establiment,
- d) que ha establert programes i ha informat el personal de l'establiment sobre les mesures de protecció i actuació en cas d'accident,
- e) que es faciliti al públic la informació que estipula l'apartat 14.

3. Tots els establiments han d'estar coberts per un pla d'inspecció, que han de revisar i actualitzar periòdicament quan sigui procedent les àrees funcionals d'Indústria i Energia de les delegacions i subdelegacions del Govern.

Els plans d'inspecció han d'incloure el següent:

- a) Una valoració general de les qüestions de seguretat pertinents.
- b) La zona geogràfica coberta pel pla d'inspecció.
- c) Una llista dels establiments coberts pel pla.
- d) Una llista dels grups d'establiments amb possible efecte dòmino segons l'apartat 8.
- e) Una llista dels establiments en què fonts de perill o riscos externs concrets puguin augmentar la probabilitat o les conseqüències d'un accident greu.
- f) Els procediments per a les inspeccions rutinàries, inclosos els programes per a aquestes inspeccions de conformitat amb el punt 4.
- g) Els procediments de les inspeccions no rutinàries que indica el punt 6.
- h) Disposicions sobre la cooperació entre les diferents autoritats responsables de les inspeccions.

4. Basant-se en els plans d'inspecció esmentats en el punt 3, l'autoritat competent ha d'elaborar periòdicament programes d'inspecció de rutina per a tots els establiments, que incloguin la freqüència de les visites *in situ* per als diferents tipus d'establiments.

El període entre dues visites *in situ* consecutives no ha d'excedir l'any per als establiments de nivell II i els tres anys per als de nivell I, a menys que s'hagi elaborat un programa d'inspeccions basat en una valoració sistemàtica dels perills d'accident greu dels establiments de què es tracti.

Aquesta avaluació sistemàtica dels perills dels establiments de què es tracti s'ha de basar almenys en els criteris següents:

- a) La repercussió possible dels establiments corresponents sobre la salut humana i el medi ambient.
- b) L'historial de compliment dels requisits d'aquesta ITC.

Quan escaigui, també s'han de tenir en compte les conclusions pertinents d'inspeccions efectuades de conformitat amb altres normatives.

5. Les inspeccions no rutinàries s'han de portar a terme per investigar, com més aviat millor, denúncies greus, accidents greus i conats d'accident, incidents i casos d'incompliment.

6. En el termini de quatre mesos següents a cada inspecció, l'autoritat competent ha de comunicar a l'industrial les conclusions de la inspecció i totes les actuacions que es considerin necessàries. L'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern corresponent s'ha d'assegurar que l'industrial faci totes aquestes actuacions necessàries en un període raonable després de rebre la comunicació.

Si en una inspecció s'ha detectat un cas important d'incompliment d'aquesta ITC, s'ha de portar a terme una altra inspecció en el termini de sis mesos.

La delegació del Govern a la comunitat autònoma, o, si s'escau, la subdelegació del Govern ha de posar en coneixement de l'òrgan competent en matèria de protecció civil de la comunitat autònoma, mitjançant un informe anual elaborat amb aquesta finalitat, els resultats i les circumstàncies que han concorregut en les inspeccions efectuades.

Quan sigui possible i procedent, les inspeccions s'han de coordinar amb les portades a terme d'acord amb altres normatives.

7. Als efectes del que disposa l'apartat 20, la corresponent delegació o subdelegació del Govern ha d'informar d'aquestes inspeccions la Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior, a fi d'incorporar la informació a què es refereix el punt 2 d'aquest apartat a la Base nacional de dades de risc químic que descriu el Pla estatal de protecció civil davant el risc químic, aprovat pel Reial decret 1070/2012, de 13 de juliol.

8. La Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior ha d'establir mecanismes i instruments per intercanviar experiències i consolidar els coneixements, entre les autoritats competents i perquè participin en aquests mecanismes a escala de la Unió Europea quan sigui procedent.

9. Els industrials han de prestar a les autoritats competents tota l'assistència que sigui necessària perquè aquestes puguin portar a terme les inspeccions i reunir la informació necessària per a l'acompliment de les seves obligacions als efectes d'aquesta ITC, en particular perquè les autoritats puguin avaluar exhaustivament la possibilitat d'un accident greu i determinar les possibilitats que augmentin la probabilitat o la gravetat dels accidents greus, preparar un pla d'emergència exterior i tenir en compte substàncies que, per la seva forma física, les seves condicions particulars o la seva ubicació, puguin exigir una consideració addicional.

20. Intercanvis i sistema d'informació

1. La Direcció General de Política Energètica i Mines, a través de la Direcció General de Coordinació de l'Administració Perifèrica de l'Estat, ha de vetllar perquè les àrees funcionals d'Indústria i Energia de les delegacions i subdelegacions del Govern s'intercanviïn informació sobre l'experiència adquirida en matèria de prevenció d'accidents greus i de la limitació de les seves conseqüències, i es consolidin els coneixements entre si. La informació esmentada ha de versar fonamentalment sobre el funcionament de les mesures que preveu aquesta ITC.

2. La Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior ha d'administrar i mantenir operativa i a disposició dels òrgans administratius competents la Base nacional de dades sobre risc químic, amb la informació sobre els establiments que preveu aquesta ITC.

3. Per facilitar el compliment del que disposa l'apartat 13.1, la Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior ha de permetre a través de la seva pàgina web, si la delegació del Govern a la comunitat autònoma on radiquin els establiments ho considera així, posar a disposició del públic les dades de l'annex II no considerades confidencials d'acord amb l'apartat 21.

21. *Accés a la informació i confidencialitat*

1. En nom de la màxima transparència, l'autoritat competent ha de posar la informació rebuda en aplicació d'aquesta ITC a disposició de qualsevol persona física o jurídica que ho sol·liciti, en els termes que preveu la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

2. La divulgació d'informació exigida en virtut d'aquesta ITC, inclosa aquella en virtut de l'apartat 13, la pot rebutjar o restringir l'autoritat competent quan es compleixin les condicions que estableix l'article 13 de la Llei 27/2006, de 18 de juliol.

3. La divulgació de la informació completa a què fa referència l'apartat 13.2, paràgrafs a) i b), que estigui en poder de l'autoritat competent en cada cas la pot denegar aquesta, sense perjudici del que disposa el punt 2 d'aquest article, si l'industrial ha demanat que no es revelin determinades parts de l'informe de seguretat o l'inventari de substàncies perilloses per les raons que preveu l'article 13 de la Llei 27/2006, de 18 de juliol.

L'autoritat competent en cada cas també pot decidir, per les mateixes raons, que determinades parts de l'informe o de l'inventari no es revelin. En aquests casos, i previ acord de l'autoritat competent esmentada, l'industrial li ha de proporcionar un informe o un inventari modificats dels quals s'exclouin aquestes parts.

22. *Accés a la justícia*

1. Qualsevol sol·licitant que demani informació d'acord amb l'apartat 13.2, paràgrafs a) o b), o amb l'apartat 21.1, d'aquesta ITC pot interposar els recursos administratius que regula el títol V de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i la resta de normativa aplicable i, si s'escau, el recurs contenciós administratiu que preveu la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

2. El públic interessat, en els casos als quals s'aplica l'apartat 14.1 d'aquesta Instrucció, pot presentar els recursos administratius que regula el títol V de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, així com la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient, i la resta de la normativa aplicable i, si s'escau, el recurs contenciós administratiu que preveu la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

23. *Sancions*

L'incompliment del que estableix aquesta ITC ha de ser qualificat i sancionat de conformitat amb el que disposa el títol X d'aquest Reglament.

ANNEX I

Informació prevista a l'apartat 7.5 i a l'apartat 9 relativa al sistema de gestió de la seguretat i a l'organització de l'establiment amb vista a la prevenció d'accidents greus

Per a l'aplicació del sistema de gestió de la seguretat elaborat per l'industrial s'han de tenir en compte els elements que figuren a continuació:

a) El sistema de gestió de la seguretat ha de ser proporcionat als perills, les activitats industrials i la complexitat de l'organització existent a l'establiment i ha d'estar basat en una avaluació dels riscos. Hauria d'integrar la part del sistema de gestió general que inclou l'estructura organitzativa, les responsabilitats, les pràctiques, els procediments, els processos i els recursos que permeten definir i aplicar la política de prevenció d'accidents greus.

b) S'han d'abordar els aspectes següents en el marc del sistema de gestió de la seguretat:

i. l'organització i el personal: les funcions i responsabilitats del personal associat a la gestió dels riscos d'accident greu a tots els nivells d'organització, juntament amb les mesures adoptades per sensibilitzar sobre la necessitat de millora permanent; la determinació de les necessitats de formació del personal esmentat i l'organització d'aquesta formació; i la participació dels empleats i del personal subcontractat que treballin a l'establiment que siguin importants des del punt de vista de la seguretat,

ii. la identificació i l'avaluació dels riscos d'accident greu: l'adopció i l'aplicació de procediments per a la identificació sistemàtica dels riscos d'accident greu que es puguin produir en cas de funcionament normal o anormal, incloses, quan sigui procedent, les activitats subcontractades, així com l'avaluació de la seva probabilitat i la seva gravetat,

iii. el control d'explotació: l'adopció i l'aplicació de procediments i instruccions per al funcionament en condicions segures, també inclòs el manteniment de les instal·lacions, els procediments i l'equip, i per a la gestió de les alarmes i les parades temporals; tenint en compte la informació disponible sobre millors pràctiques en matèria de seguiment i control, amb vista a reduir el risc de fallada dels sistemes; gestió i control dels riscos associats a l'envelliment dels equips de la instal·lació i a la corrosió: inventari dels equips, estratègia i metodologia de l'establiment en matèria de seguiment i control de l'estat dels equips, mesures de seguiment adequades i contramesures necessàries,

iv. la gestió de les modificacions: l'adopció i aplicació de procediments per a la planificació de les modificacions que s'hagin d'efectuar a les instal·lacions, els processos o les zones d'emmagatzematge existents o per al disseny d'altres de nous,

v. la planificació de les situacions d'emergència: l'adopció i aplicació de procediments destinats a identificar les emergències previsible mitjançant una anàlisi sistemàtica, així com a elaborar, provar i revisar els plans per fer front a aquestes situacions d'emergència i a proporcionar formació específica al personal interessat; aquesta formació s'ha d'impartir a tot el personal que treballi a l'establiment, inclòs el personal subcontractat pertinent,

vi. el seguiment del funcionament: l'adopció i aplicació de procediments per a l'avaluació permanent del compliment dels objectius fixats per l'industrial en el marc de la seva política de prevenció d'accidents greus i del seu sistema de gestió de la seguretat, i la implantació de mecanismes d'investigació i de correcció en cas d'incompliment; els procediments han d'incloure el sistema de l'industrial per a la notificació d'accidents greus o conats d'accident, en especial quan s'hagin produït fallades de les mesures de protecció, la investigació duta a terme sobre això i l'actuació consecutiva basades en l'experiència adquirida; els procediments també podrien incloure indicadors de funcionament, com ara els indicadors del funcionament en matèria de seguretat o altres indicadors pertinents,

vii. l'auditoria i l'anàlisi: l'adopció i aplicació de procediments per a l'avaluació periòdica sistemàtica de la política de prevenció d'accidents greus i de l'eficàcia i la idoneïtat del sistema de gestió de la seguretat; l'anàlisi documentada per la direcció del funcionament de la política aplicada, del sistema de gestió de la seguretat i de la seva actualització, inclosa la consideració i incorporació dels canvis assenyalats com a necessaris en l'exercici d'auditoria i l'anàlisi.

ANNEX II

Informació que s'ha de facilitar a la població en aplicació de l'apartat 13.1

Part 1. Per a tots els establiments:

1. Nom o raó social de l'industrial i adreça completa de l'establiment corresponent.
2. Confirmació que l'establiment compleix el que estableix aquesta ITC.
3. Explicació en termes senzills de l'activitat o activitats portades a terme a l'establiment.
4. Els noms comuns o els noms genèrics o la classificació de perillositat dels explosius existents en l'establiment que puguin donar lloc a un accident greu, indicant-hi les seves principals característiques perilloses, en termes senzills.
5. Informació general sobre la manera com s'ha d'avisar el públic interessat, en cas necessari; informació adequada sobre el comportament apropiat en cas d'accident greu o indicació d'on es pot accedir a aquesta informació en forma electrònica.
6. La data de l'última inspecció feta per l'autoritat competent.
7. Informació detallada sobre la manera d'aconseguir més informació sobre això, sense perjudici dels requisits que estableix l'apartat 21.

Part 2. Per als establiments de nivell II, a més de la informació que esmenta la part 1 d'aquest annex:

1. Informació general sobre la naturalesa dels perills d'accident greu, inclosos els seus efectes potencials per a la salut humana i el medi ambient i resum dels principals tipus d'escenaris d'accident greu i les mesures de control adoptades en previsió d'aquests.
2. Confirmació que l'industrial està obligat a prendre les mesures adequades en l'emplaçament, inclòs el contacte amb els serveis d'emergència, a fi d'actuar en cas d'accident greu i reduir al mínim els seus efectes.
3. Informació adequada del pla d'emergència exterior elaborat per fer front als efectes que un accident pugui tenir fora de l'emplaçament on ocorre. S'hi han d'incloure crides a la cooperació, amb instruccions o consignes formulades pels serveis d'emergència en el moment de l'accident.
4. Quan sigui procedent, indicació de si l'establiment està a prop del territori d'un altre Estat membre i hi ha la possibilitat que un accident greu tingui efectes transfronterers de conformitat amb el Conveni sobre els efectes transfronterers dels accidents industrials, de la Comissió Econòmica per a Europa de les Nacions Unides (CEPE).

ANNEX III

criteris per a la notificació d'un accident greu a la Comissió Europea d'acord amb el que estableix l'apartat 16

1. La Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior ha de notificar a la Comissió Europea qualsevol accident que s'ajusti a la descripció del punt 1 o que tingui almenys una de les conseqüències descrites en els punts 2, 3, 4 i 5 assenyalades a continuació:

a) Substàncies que hi intervenen: qualsevol incendi o explosió o alliberament accidental d'una substància perillosa en què intervingui una quantitat no inferior al 5 per cent de la quantitat prevista com a llindar a la columna II de l'apartat 1.

b) Perjudicis a les persones o als béns: accident en què estigui directament implicada una substància perillosa i que doni origen a algun dels fets següents:

- i. Una mort.
- ii. Sis persones ferides dins de l'establiment que requereixin hospitalització durant 24 hores o més.

- iii. Una persona situada fora de l'establiment que requereixi hospitalització durant 24 hores o més.
 - iv. Habitatge(s) situat(s) fora de l'establiment danyat(s) i inutilitzable(s) a causa de l'accident.
 - v. Evacuació o confinament de persones durant més de 2 hores [(persones x hores): el producte és igual o superior a 500].
 - vi. Interrupció dels serveis d'aigua potable, electricitat, gas o telèfon durant més de 2 hores [(persones x hores): el producte és igual o superior a 1.000].
- c) Perjudicis directes al medi ambient:
- i. Danys permanents o a llarg termini causats a hàbitats terrestres:
 - i) 0,5 ha o més d'un hàbitat important des del punt de vista del medi ambient o de la conservació i protegit per la llei,
 - ii) 10 ha o més d'un hàbitat més estès, incloses terres de llaurada.
 - ii. Danys significatius o a llarg termini causats a hàbitats d'aigua dolça o marins:
 - i) 10 km o més d'un riu o canal,
 - ii) 1 ha o més d'un llac o estany,
 - iii) 2 ha o més d'un delta,
 - iv) 2 ha o més d'una zona costanera o marítima.
 - iii. Danys significatius causats a un aqüífer o a aigües subterrànies:
 - 1 ha o més.
- d) Danys materials:
- i. Danys materials en l'establiment: a partir de 2 milions d'euros.
 - ii. Danys materials fora de l'establiment: a partir de 0,5 milions d'euros.
- e) Danys transfronterers: qualsevol accident en què intervingui directament una substància perillosa i que doni origen a efectes fora del territori espanyol.

2. S'han de notificar a la Comissió Europea els accidents i els accidents evitats per escàs marge que segons el parer de la delegació del Govern presentin un interès especial des del punt de vista tècnic per a la prevenció d'accidents greus i per limitar-ne les conseqüències i que no compleixin els criteris quantitius que esmenta anteriorment l'apartat a).

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 11

Obertura dels dipòsits i transports d'explosius. Destinació dels explosius no consumits

1. Horaris d'obertura dels dipòsits i transport d'explosius

1.1 L'obertura dels dipòsits d'explosius de productes acabats associats a una fàbrica fixa, auxiliars, de consum i polvorins auxiliars de distribució s'ha d'adaptar als horaris d'activitat de les fàbriques, les explotacions o les obres en què els dipòsits esmentats estiguin situats, sempre que sigui possible amb llum natural o, si s'escau, amb llum artificial suficient.

Els dipòsits han de tenir instal·lat un sistema d'il·luminació que permeti que la vigilància humana i els mitjans electrònics CTTV siguin efectius. Aquesta circumstància ha de quedar reflectida en el pla de seguretat ciutadana de la instal·lació.

1.2 Els dipòsits de productes acabats amb finalitats comercials, associats o no a una fàbrica, poden romandre oberts en dies laborables entre les 06.00 i les 18.00 hores en horari d'hivern, i entre les 06.00 hores i les 20.00 hores en horari d'estiu.

1.3 Les sortides dels transports es poden autoritzar entre les 07.00 i les 12.00 hores dels dies hàbils, sota la supervisió de la Intervenció d'Armes i Explosius.

1.4 Els transports d'explosius s'han de fer dins de l'horari que estableix l'apartat 1.2, i s'ha de complir el Reglament d'explosius i el que preveu la normativa nacional i internacional de transport de mercaderies perilloses per carretera.

2. *Mesures de seguretat i custòdia de claus dels polvorins*

Els polvorins que formin els dipòsits de productes acabats, auxiliars i de consum, així com els dipòsits especials, han de romandre oberts el temps estrictament necessari per emmagatzemar-hi o retirar-ne l'explosiu, per a la preparació de comandes, per al manteniment d'instal·lacions, per a la neteja, per a tasques de traçabilitat, etc.

2.1 Dipòsits de productes acabats.

2.1.1 Durant el temps en què romanguin oberts els polvorins que formin els dipòsits de productes acabats, hi han de fer funcions de vigilància i protecció els vigilants d'explosius, en nombre, armament i dotats dels mitjans de transmissió d'alarma adequats que determini el pla de seguretat ciutadana de la instal·lació aprovat per la Intervenció Central d'Armes i Explosius, en funció de l'orografia, les distàncies i el camp de visió efectiu.

Durant el temps en què romangui obert el dipòsit o els polvorins, les claus han d'estar custodiades pel personal de seguretat privada que estigui prestant el servei de vigilància, que les ha de tornar quan hagi finalitzat aquest servei, i la instal·lació estigui totalment tancada i els sistemes de seguretat activats.

2.1.2 En les instal·lacions protegides amb vigilància humana les vint-i-quatre hores, les claus es poden custodiar al centre de control de seguretat o videovigilància on s'ubiqui el vigilant d'explosius que dona protecció a l'establiment, prèvia aprovació de la Intervenció Central d'Armes i Explosius, que pot indicar mesures de seguretat complementàries incorporant-les al pla de seguretat ciutadana.

2.1.3 En les instal·lacions autoprotegides, fora de l'horari d'activitat, la custòdia de les claus d'accés als polvorins dels dipòsits de productes acabats s'ha de portar a terme preferentment a les dependències de la Guàrdia Civil que determini la Intervenció d'Armes i Explosius de la zona.

Així mateix, la Intervenció d'Armes i Explosius de la zona pot delegar la custòdia de les claus en l'empresa de seguretat que presta servei en la instal·lació. La custòdia de les claus s'ha d'efectuar a la seu o la delegació de l'empresa de seguretat dins una caixa forta de grau III de la norma UNE-EN 1143-1 destinada exclusivament per a aquesta finalitat o en un local a l'interior de la instal·lació autoprotegida que disposi de les mesures de seguretat que estableix l'annex I i que expressa el pla de seguretat ciutadana de la instal·lació. El cap de seguretat de l'empresa és el responsable del compliment de les mesures de seguretat i els protocols establerts respecte a la custòdia de les claus.

2.1.4 La recollida de les claus l'ha d'efectuar, almenys, un vigilant d'explosius, armat i dotat de mitjans de transmissió d'alarma adequats, adaptat a un protocol elaborat per l'empresa de seguretat. Aquest protocol s'ha de presentar a la Intervenció d'Armes i Explosius de la comandància corresponent, per incorporar-lo en el pla de seguretat ciutadana de la instal·lació prèvia aprovació de la Intervenció Central d'Armes i Explosius.

Les empreses de seguretat han de comunicar per escrit a la Intervenció d'Armes i Explosius corresponent el vigilant d'explosius designat per a la recollida i el lliurament de les claus. A més, quan el lloc de custòdia sigui una dependència de la Guàrdia Civil, se n'ha de donar compte al cap d'aquesta.

La recollida i el lliurament de les claus s'ha d'anotar al llibre de registre de custòdia de claus (annex II), que ha de foliar, segellar i diligenciar la Intervenció d'Armes i Explosius de la comandància corresponent.

2.2 Dipòsits de consum.

La proposta del lloc de custòdia de les claus dels dipòsits de consum, juntament amb la descripció de les mesures de seguretat, s'ha de presentar a la Intervenció d'Armes i Explosius corresponent, per incorporar-les en el pla de seguretat ciutadana prèvia aprovació de la Intervenció Central d'Armes i Explosius.

Aquestes claus s'han de custodiar separatament i són responsabilitat del director facultatiu o la persona que aquest designi, que són els únics autoritzats per a l'obertura i el tancament d'aquests dipòsits. De les persones responsables de la custòdia de les claus, n'ha de tenir coneixement la Intervenció d'Armes i Explosius corresponent, a qui han de donar compte per escrit els titulars dels dipòsits de consum.

El nombre de vigilants d'explosius que exerceixin les funcions de vigilància i protecció dels dipòsits de consum depèn de l'orografia, les distàncies, la quantitat d'explosiu i el camp de visió.

2.2.1 Dipòsits de consum a cel obert.

Durant el temps en què romanguin oberts els polvorins que formin els dipòsits de consum situats a cel obert, hi han de ser presents la persona responsable de l'obertura i el tancament dels polvorins i un vigilant d'explosius armat i dotat dels mitjans de transmissió d'alarma adequats. Aquesta circumstància ha d'estar recollida en el corresponent pla de seguretat ciutadana de la instal·lació.

2.2.2 Dipòsits de consum en explotacions d'interior.

Durant el temps en què romanguin oberts els polvorins que formin els dipòsits de consum ubicats en explotacions d'interior, hi han de ser presents la persona responsable de la custòdia de les claus i una altra persona que designi el director facultatiu per a aquesta comesa. Aquesta circumstància i les mesures de seguretat a establir han d'estar recollides en el corresponent pla de seguretat ciutadana de la instal·lació.

2.3 Polvorins auxiliars de distribució.

Els polvorins auxiliars de distribució només han de romandre oberts el temps mínim imprescindible per a la introducció o l'extracció dels explosius. L'obertura i el tancament d'aquests polvorins s'ha de fer en presència d'un vigilant d'explosius i l'encarregat de l'explotació o l'obra o la persona en qui delegui, prèvia comunicació de la delegació a la Intervenció d'Armes i Explosius que li correspongui per demarcació.

Els consumidors habituals o eventuals d'explosius han de comunicar a la Intervenció d'Armes i Explosius que correspongui per demarcació al lloc de consum, almenys el dia anterior al consum de l'explosiu, en horari d'atenció al públic, la data i l'hora prevista del consum.

Així mateix, de les obertures imprevistes n'han de donar comunicació immediata a la Intervenció d'Armes i Explosius corresponent o, si s'escau, al Centre Operatiu de Coordinació (COC) de la comandància de la Guàrdia Civil.

Una de les claus de cada polvorí auxiliar de distribució ha d'estar sota la custòdia de l'encarregat de l'explotació o l'obra, i l'altra del vigilant d'explosius de la instal·lació, si n'hi ha, i, si no n'hi ha, en poder de l'empresa de seguretat que presta el servei en els consums. De les persones responsables de la custòdia de les claus n'ha de tenir coneixement la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil corresponent.

Durant el temps en què els polvorins auxiliars de distribució romanguin tancats i fora de l'horari laboral, les claus i qualsevol còpia que n'hi hagi han d'estar custodiades separatament en un lloc segur segons el parer de la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil que li correspongui per demarcació, i sota la responsabilitat de l'encarregat

de l'explotació i de l'empresa de seguretat corresponent, circumstància que ha de quedar reflectida en el pla de seguretat ciutadana de la instal·lació. En absència de pla de seguretat de la instal·lació, aquestes mesures s'han de fixar en el pla de registres de l'explotació.

En els casos en què els polvorins auxiliars de distribució estiguin ubicats en explotacions d'interior, l'obertura i el tancament s'han d'efectuar en presència de l'encarregat de l'explotació o l'obra i d'una altra persona que l'encarregat designi per a aquesta comesa.

En els supòsits en què les explotacions no emmagatzemin més de 50 quilograms d'explosiu o 500 detonadors i no s'hi facin consums diaris superiors a 1 kg d'explosiu, no és necessària la presència de vigilants d'explosius per a l'obertura, per al consum ni per a la custòdia de les claus. En aquests casos, les claus han d'estar custodiades separadament en un lloc segur segons el parer de la Intervenció d'Armes i Explosius que li correspongui per demarcació, i sota la responsabilitat de l'encarregat de l'explotació i una altra persona de l'empresa explotadora, tots dos dotats de mitjans de transmissió d'alarma a distància connectats amb una central receptora d'alarmes.

3. Obertura excepcional dels dipòsits de productes acabats

3.1 Qualsevol obertura d'un dipòsit de productes acabats o dels polvorins que el formin fora de l'horari establert l'ha d'autoritzar el cap de la comandància de la Guàrdia Civil on estigui ubicat aquest dipòsit. El cap de la comandància pot delegar aquestes comeses en l'interventor d'Armes i Explosius de la comandància.

3.2 En cas que sorgeixi una incidència en un transport d'explosius en ruta que faci necessària l'obertura excepcional d'un dipòsit de productes acabats, el responsable del transport esmentat ho ha de participar immediatament al titular del dipòsit afectat. Aquest, per la via més ràpida, n'ha de sol·licitar l'obertura excepcional de conformitat amb el que preveu l'apartat anterior per conducte del COC de la comandància de la Guàrdia Civil, que ho ha de comunicar al cap d'aquesta o la persona en qui es delegui o que es faculti, la qual ha d'autoritzar o denegar per escrit l'obertura esmentada, i ha de comunicar la decisió adoptada a la Intervenció d'Armes i Explosius corresponent, als efectes d'establir les mesures de seguretat necessàries per atendre la incidència.

3.3 Durant tot el temps en què romangui obert el dipòsit o qualsevol dels seus polvorins, hi ha d'haver, des de l'obertura fins al tancament, un servei prestat per vigilants d'explosius, armats i dotats de mitjans de transmissió d'alarma adequats. Aquesta circumstància ha d'estar recollida en el corresponent pla de seguretat ciutadana de la instal·lació.

4. Destinació del material explosiu no consumit

4.1 A l'explosiu sobrant en un procés de voladura se li ha de donar, de manera prioritzada, la destinació següent:

- Emmagatzematge, en cas que existeixi un dipòsit autoritzat amb una capacitat suficient.
- Devolució al dipòsit d'origen o un altre dipòsit degudament autoritzat.
- Destrucció.

4.2 En cas que existeixi un dipòsit autoritzat en la instal·lació amb una capacitat suficient i sota la responsabilitat del qual s'autoritzi per a la utilització d'explosius, l'explosiu extret o rebut que no es consumeixi directament i seguidament durant el procés de voladura s'ha d'emmagatzemar immediatament, a excepció de l'explosiu a granel de tipus tremuja.

L'explosiu a granel s'ha de destruir amb les suficients mesures de seguretat dictades pel director facultatiu i el responsable de l'equip de treball o de la voladura.

4.3 Únicament es pot tornar l'explosiu sobrant en un consum al dipòsit de procedència o a un altre dipòsit degudament autoritzat, quan no es tingui cap dipòsit autoritzat en la instal·lació amb una capacitat suficient, i hi concorrin causes justificades alienes al consumidor (incidències climatològiques, laborals, accidents, avaries, etc.). Per a la devolució esmentada s'ha de complir el que s'estableix l'apartat 5.

4.4 Es pot destruir l'explosiu sobrant en un procés de voladura quan el director facultatiu consideri que la destrucció no suposa un risc per a la seguretat industrial i la seguretat i la salut en el treball.

4.5 Quan per circumstàncies extraordinàries i degudament justificades no es pugui fer l'emmagatzematge, la devolució o la destrucció de l'explosiu sobrant en el procés de voladura, el responsable del consum ho ha de comunicar pel mitjà més ràpid a la Intervenció d'Armes i Explosius corresponent, que ha d'establir el nombre de vigilants d'explosius adequat en relació amb la quantitat d'explosius, el lloc de custòdia i les condicions per impedir sostraccions o accidents.

La destrucció del material explosiu (sobrant o localitzat després d'una voladura) l'ha de fer personal posseïdor de les habilitacions corresponents, complint el que s'estableix en les disposicions internes de seguretat (DIS). N'ha d'estendre acta el responsable del consum, la qual s'ha de remetre a la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil del lloc on es faci la destrucció. Aquesta remissió s'ha d'efectuar dins de les 48 hores següents a la destrucció per qualsevol mitjà electrònic, telemàtic o informàtic que en garanteixi la integritat, l'autenticitat, la confidencialitat, la qualitat, la protecció i la conservació de la informació.

4.6 La destrucció dels explosius l'ha de supervisar el personal de seguretat privada que presti servei en el consum, el qual ha de signar l'acta de destrucció que es confeccioni a aquest efecte.

4.7 A l'acta de destrucció s'hi han de fer constar les dades següents:

- Data.
- Hora.
- Procedència (no consumit o troballa després de voladura).
- Classe d'explosiu.
- Quantitat.
- Dades del responsable de la destrucció.
- Dades del personal de seguretat privada que presti servei en la destrucció.

4.8 Qualsevol operació feta amb l'explosiu s'ha de reflectir fidelment en les comptabilitats dels registres de la instal·lació, on s'ha d'indicar l'explosiu total consumit, destruït, emmagatzemat al dipòsit o retornat a l'origen.

4.9 En tot cas, la destrucció d'explosius ha de complir el que estableix la ITC número 12.

5. Procediment per a les devolucions d'explosius

5.1 La devolució d'explosius al dipòsit de procedència o a qualsevol altre d'autoritzat del mateix subministrador requereix l'autorització del cap de la comandància del lloc de consum.

A falta dels dipòsits esmentats i per raons de seguretat ciutadana, aquesta autoritat pot ordenar l'emmagatzematge de l'explosiu al dipòsit que consideri més oportú, sense perjudici de la compensació que pugui pertocar al subministrador.

El cap de la comandància pot delegar aquestes cometes en l'interventor d'Armes i Explosius de la comandància o en l'interventor d'Armes i Explosius del lloc de consum.

El consumidor ha de sol·licitar a aquest, a través de la Intervenció d'Armes i Explosius o del COC, la devolució de l'explosiu per qualsevol mitjà en dret del qual quedi constància, per la via més ràpida, hi ha de justificar aquesta devolució, i hi ha d'especificar la quantitat i el tipus d'explosiu, l'itinerari i el dipòsit de retorn.

L'autoritat esmentada ha d'autoritzar o denegar la devolució. En cas que s'autoritzi, ho ha de comunicar al cap de la comandància de retorn als efectes de sol·licitud d'obertura excepcional, en cas que estigui tancat el dipòsit.

Aquesta sol·licitud d'obertura l'ha d'autoritzar el cap de la comandància del dipòsit de retorn, o la persona en qui delegui.

5.2 El destinatari, en l'apartat «OBJECCIONS / INCIDÈNCIES / DEVOLUCIONS» de la guia de circulació, hi ha d'indicar la quantitat, el tipus i les unitats d'explosiu objecte de devolució, així com el dipòsit al qual es tornen. En cas que es torni la totalitat de la mercaderia, s'hi ha d'indicar expressament «es torna el total de la mercaderia d'aquesta guia».

La devolució s'ha d'acompanyar de la guia de circulació, en la qual s'indiquin les objeccions, i s'ha de lliurar a la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil corresponent al lloc en què estigui ubicat el dipòsit al qual es torna l'explosiu.

En tot cas, l'explosiu tornat ha de complir els requisits que exigeix la directiva sobre traçabilitat, per a la qual cosa el titular del dipòsit al qual es torna ha de consignar en els seus llibres de registre els codis d'identificació de la matèria rebuda.

5.3 Els vehicles o els contenidors que retornin al dipòsit d'origen o un altre d'autoritzat, com a conseqüència d'una devolució d'explosius i en cas que la mercaderia esmentada faci sobrepassar la capacitat màxima d'emmagatzematge de la instal·lació, es poden quedar carregats a l'interior del recinte, en una zona especialment habilitada a aquest efecte, que ha de designar la Intervenció d'Armes i Explosius del lloc d'ubicació, que, a més, ha d'establir les condicions de seguretat necessàries per a la seva custòdia.

5.4 S'exceptua del procediment de devolució que indiquen els apartats 5.1 i 5.2 l'explosiu sobrant d'una prova d'assaig o una demostració, degudament efectuada per una empresa autoritzada del sector, que en aquest cas s'ha de retornar obligatòriament al dipòsit d'origen.

6. Guia de circulació d'explosius

Les guies de circulació d'explosius que emparen el transport d'aquestes mercaderies s'han de presentar, per a la seva aprovació o modificació, a la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil que correspongui per demarcació, abans de les 10.00 hores del dia hàbil anterior a l'inici del transport.

ANNEX I

Mesures de seguretat en la custòdia de claus

De conformitat amb el que disposa l'apartat 2.1.3 d'aquesta ITC, el lloc destinat a la custòdia de les claus ha de disposar, almenys, de les mesures de seguretat següents:

- Habitació d'accés, construït de conformitat amb el grau II de la norma UNE-EN 1143-1 i restringit al cap de seguretat o la persona en qui delegui.
- Les portes d'entrada a l'habitació han de ser de seguretat d'almenys grau de seguretat IV de la norma UNE 1627, amb un detector que alerti de l'obertura no autoritzada.
- En cas que l'habitació tingui una finestra, ha d'estar protegida amb una reixa fixa, massissa i adossada, o encastada, d'acord amb la norma UNE 108142.
- L'habitació ha de tenir a l'interior detectors d'intrusió que protegeixin aquesta estança, així com elements que permetin detectar qualsevol atac a través de les parets, del sostre o del terra.
- La caixa forta destinada a la custòdia de la clau ha de tenir almenys un grau mínim de seguretat III de la norma UNE-EN 1143-1 i ha d'estar destinada exclusivament per a la custòdia d'aquesta. Quan el pes de la caixa sigui inferior a 2.000 quilos, la caixa ha d'estar ancorada a terra, a una paret, o a una estructura de formigó.
- Per a la protecció de la caixa forta s'hi ha d'instal·lar un dispositiu que en detecti l'obertura no autoritzada, la ruptura o qualsevol atac a les parets.

- Equip o sistema de captació i enregistrament d'imatges, a l'interior i l'accés.
- Els sistemes d'alarma han d'estar diferenciats d'altres sistemes ubicats en les instal·lacions, i han d'estar connectats amb una central d'alarmes i disposar de dues vies de comunicació diferents, de manera que la inutilització de l'una produeixi la transmissió d'alarma per l'altra. Els elements d'aquest sistema d'alarma han d'estar connectats amb un avisador opticoacústic.
- La instal·lació, el manteniment i la revisió dels sistemes electrònics han de ser a càrrec d'una empresa del sector autoritzada.

L'empresa encarregada de la custòdia de les claus ha d'elaborar una memòria que una vegada aprovada per la Intervenció Central d'Armes i Explosius s'ha d'incorporar al pla de seguretat de la instal·lació. La memòria esmentada ha de constar de:

- Una descripció de les mesures de seguretat de què disposa l'immoble que allotja el recinte on s'ha de portar a terme la custòdia de les claus.
- La distància des del lloc de custòdia fins als polvorins.
- Rutes i itineraris a utilitzar en el desplaçament.
- Qualsevol altra circumstància que es consideri d'interès per garantir la custòdia i el trasllat d'aquestes.

La memòria indicada l'ha d'aprovar la Intervenció Central d'Armes i Explosius, amb l'informe previ de la Intervenció d'Armes i Explosius corresponent, i s'ha d'incorporar al pla de seguretat de la instal·lació.

Tenint en compte les particularitats de cada instal·lació, així com la situació geogràfica, les vies de comunicació existents, etc., i en consideració a criteris de seguretat ciutadana, es poden adoptar mesures de seguretat addicionals de caràcter temporal o permanent pel que fa al trasllat de les claus des del lloc de custòdia fins a la instal·lació.

ANNEX II

Model i normes d'emplenament del llibre de registre de recollida/liurament de les claus de dipòsits d'explosius

1. Hi ha d'haver un exemplar del llibre de registre de recollida/liurament de les claus dels dipòsits d'explosius en totes les unitats del cos i els llocs que s'hagin designat per a la custòdia de les claus esmentades. El llibre de registre l'ha de foliar, segellar i diligenciar l'interventor d'armes corresponent.

2. El model de llibre de registre que s'adjunta està dividit en dues parts principals, «Recollida de claus en dependències Guàrdia Civil / llocs autoritzats» i «Lliurament de claus en dependències Guàrdia Civil / llocs autoritzats», i cadascuna d'aquestes parts està configurada en els mateixos camps o cel·les, que cal emplenar de manera obligatòria.

- Data i hora. S'ha de consignar la data i l'hora en què el/els vigilant/s de seguretat es presenten en els llocs autoritzats per a la custòdia de les claus per recollir o lliurar la/les clau/s de la instal·lació.

- Agent/persona que lliura la clau. S'ha de consignar el número de la TIP del guàrdia civil que lliura o recull físicament la/les clau/s de la instal·lació al vigilant de seguretat.

- Vigilant que recull/liura la clau. S'ha de consignar el número de la TIP del vigilant de seguretat que recull o lliura la/les clau/s a les dependències oficials o al lloc de custòdia autoritzat. El vigilant de seguretat ha d'estampar la seva signatura en aquest apartat en la recollida i en el lliurament de clau/s. En aquest acte s'ha de comprovar que el vigilant de seguretat al qual es fa el lliurament de les claus és l'autoritzat per a això.

- Empresa de seguretat. S'ha de consignar el nom de l'empresa a la qual pertany el vigilant de seguretat que reculli o lliuri la/les clau/s del dipòsit d'explosius.

ANNEX III

ACTA DE DESTRUCCIÓ D'EXPLOSIUS

En el dia de la data el Sr./la Sra. _____ amb
 DNI o NIE _____ com a director facultatiu responsable de l'explotació/obra
 denominada _____ situada a
 _____ i el Sr./la Sra.
 _____ amb DNI o NIE _____, com a
 responsable de l'equip de treball o la voladura, certifiquen la destrucció dels
 explosius que a continuació s'indiquen:

- Procedència (no consumit o treballa després de la voladura): _____
 - Rebuts per la guia de circulació número _____
 - Data i hora de destrucció: _____
 - Classe i quantitat: _____
- _____
- _____

Personal de seguretat privada que presta servei en el consum d'explosius i assisteix a la
 destrucció:

El Sr./la Sra. _____ TIP: _____

_____, _____ de/d' _____ de 20 _____

El director facultatiu	El responsable de l'equip de treball o voladura	El vigilant d'explosius (*)

NOTA: aquesta acta s'ha de lliurar dins de les 48 hores següents a la destrucció a la Intervenció d'Armes i Explosius del lloc on s'efectuï el consum. També és vàlida la seva remissió per qualsevol mitjà electrònic, telemàtic o informàtic que garanteixi la integritat, l'autenticitat, la confidencialitat, la qualitat, la protecció i la conservació de la informació.

(*) Excepte que la destrucció es faci a l'interior de la mina o l'obra subterrània.

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 12**Tractament de productes destinats a eliminació o inertització, reciclatge o reutilització****1. Objecte i àmbit d'aplicació**

Aquesta ITC té per objecte establir els requisits mínims que s'han d'observar en la gestió de l'eliminació o la inertització, el reciclatge o la reutilització dels productes explosius. Si s'escau, hi és aplicable el que disposa la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental.

L'explosiu sobrant en una voladura que s'hagi de tornar al proveïdor queda exclòs de l'àmbit d'aplicació d'aquesta ITC.

La gestió dels residus, tinguin o no la consideració de perillosos, que no presentin restes d'explosiu, s'ha de regir per la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, el Reial decret 833/1988, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de residus perillosos, i les disposicions de desplegament restants.

Així mateix, quan els productes inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta ITC estiguin en condicions segures, que compleixin requisits essencials de seguretat i altres requisits que estableix aquest Reglament, es poden reutilitzar o reciclar d'acord amb el que estableix aquesta ITC.

2. Tipus i classificació de productes explosius destinats a l'eliminació o la inertització, el reciclatge o la reutilització

Els productes inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta ITC s'han de classificar en algun dels grups següents atenent el motiu pel qual adquireixen aquesta qualificació:

Tipus de producte	Descripció
M1	Restes de processos industrials.
M2	Explosiu o explosiu fora de norma o especificacions.
M3	Explosiu caducat.
M4	Explosiu fallit en disparament, danyat o deteriorat.
M5	Explosiu o explosiu provinent del tancament de fàbriques i dipòsits autoritzats.
M6	Explosius o explosiu confiscat, trobat, prohibit per la legislació vigent o assimilable a aquests (s'inclou en aquest grup la caducitat administrativa).
M7	Altres explosius.

3. Requisits generals

1. Els productes inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta ITC han d'estar sotmesos obligatòriament a un procés d'eliminació o inertització, reciclatge o reutilització, o cedits de manera controlada perquè els sotmetin a aquest procés empreses o entitats autoritzades per a aquesta finalitat. Així doncs, l'eliminació o la inertització, el reciclatge o la reutilització es pot efectuar totalment per mitjans propis, per mitjans aliens o mixtos.

2. Únicament poden portar a terme l'activitat d'eliminació o inertització, reciclatge o reutilització dels productes inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta ITC les empreses o entitats autoritzades per a aquesta finalitat, així com les fàbriques i els dipòsits d'explosius que disposin d'un lloc condicionat i unes instal·lacions i uns procediments adequats per a l'activitat esmentada, en virtut del que estableix aquesta ITC, i disposin de la deguda autorització de la delegació del Govern a la comunitat autònoma o, si s'escau, de la subdelegació del Govern, amb l'informe previ de l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia.

3. El requisit que estableix el punt 2 relatiu a la disposició del lloc, les instal·lacions i els procediments d'eliminació o inertització, reciclatge o reutilització autoritzats per la delegació del Govern a la comunitat autònoma o, si s'escau, a la subdelegació del Govern, o bé la cessió de manera controlada dels productes a eliminar o inertitzar a empreses o entitats autoritzades per a aquesta finalitat, és obligatori per a totes les fàbriques i els dipòsits d'explosius i imprescindible per a l'autorització corresponent de posada en marxa de la fàbrica o el dipòsit esmentat.

4. L'obligació d'efectuar el tractament que estableix aquesta ITC dels productes afectats recau en els diferents agents del sector en funció de l'origen dels productes susceptibles d'eliminació o inertització, reciclatge o reutilització. En aquest sentit, s'estableixen les responsabilitats següents:

Tipus de producte	Responsable
M1	Generador del producte. Quan no estigui localitzat a Espanya, el responsable és la persona física o jurídica que introdueix l'explosiu en el territori nacional.
M2	Fabricant o importador del producte. En cas que no estiguin localitzats a Espanya, el responsable és la persona física o jurídica que va introduir el producte en el territori nacional.
M3	Posseïdor del producte en el moment de vèncer la data de caducitat. Titular de l'empresa de voladura, la fàbrica o el dipòsit d'explosius que faci el disparament.
M4	En el cas d'explosiu danyat o deteriorat, el responsable és el posseïdor d'aquest en el moment en què es produeix el dany o deteriorament.
M5	Titular de la fàbrica, el dipòsit o l'establiment tancat.
M6	El responsable en el cas de productes confiscats o trobats és la delegació del Govern. El responsable en el cas de productes o explosius prohibits per la legislació vigent correspon al fabricant o l'importador d'aquell (quan no estigui localitzat a Espanya, el responsable és la persona física o jurídica que introdueix l'explosiu en el territori nacional).
M7	Posseïdor de l'explosiu.

5. Els responsables dels productes destinats a l'eliminació o la inertització, el reciclatge o la reutilització només poden posar en pràctica tractaments autoritzats per a això i han d'assumir els costos que en deriven.

6. L'autoritat competent ha d'establir el tractament d'eliminació o inertització, reciclatge o reutilització més adequat en els casos en què en sigui responsable, per mitjà d'empreses o entitats autoritzades per a aquesta finalitat.

7. El tractament dels productes destinats a l'eliminació o la inertització, el reciclatge o la reutilització ha de comprendre totes les etapes des que el producte s'origina fins que se sotmet a l'activitat pròpia d'eliminació o inertització, reciclatge o reutilització o se cedeix a una entitat autoritzada per a això.

8. Els tractaments d'eliminació o inertització, reciclatge o reutilització han d'estar coberts per una assegurança o una altra garantia financera que cobreixi la seva responsabilitat civil que cobreixi totes les etapes del tractament incloent-hi, si s'escau, els procediments d'eliminació o inertització, reciclatge o reutilització aplicats.

9. L'entrada i la sortida de productes destinats a l'eliminació o la inertització, el reciclatge o la reutilització s'ha de reflectir en els llibres de registre de la fàbrica o el dipòsit.

4. *Tractament dels productes destinats a l'eliminació o la inertització, el reciclatge o la reutilització*

4.1 Envasament.

Els productes destinats a l'eliminació o la inertització, el reciclatge o la reutilització s'han de contenir en envasos o embalatges de manera que es compleixin les condicions següents:

– No s'han d'envasar conjuntament explosius que puguin donar lloc a mescles incompatibles o autoinflamables o la mescla dels quals suposi un augment de la perillositat dels explosius separatament, llevat que s'adoptin mesures especials per evitar el contacte entre aquestes.

– Els envasos o embalatges han de presentar unes condicions que assegurin una manipulació segura, i no han de presentar ruptures o deterioraments que puguin donar lloc a la ruptura o la pèrdua d'integritat de l'envàs o embalatge durant el transport, l'emmagatzematge o la manipulació normal.

– Els envasos o embalatges han d'estar tancats de manera que:

- No presentin vessaments o pèrdues de composicions pirotècniques o detonants o altres continguts.

- El contingut quedi recollit a l'interior, i no s'hi pugui accedir si no és trencant o obrint l'envàs o embalatge.

– Els envasos o embalatges habilitats per recollir els productes destinats a l'eliminació o la inertització, el reciclatge o la reutilització han de ser compatibles amb els materials explosius que han de contenir.

La manera d'envasar els explosius ha d'estar establerta en forma d'instruccions escrites que han de recollir com a mínim les condicions mínimes que estableix aquest apartat i l'obligatorietat d'observar-les sempre que s'envasin productes destinats a l'eliminació o la inertització, el reciclatge o la reutilització.

4.2 Etiquetatge.

Els envasos o embalatges dels productes destinats a l'eliminació o la inertització, el reciclatge o la reutilització, que s'hagin de cedir a entitats autoritzades per a això, han d'incloure una etiqueta o un marcatge amb almenys la informació següent:

– Frase «Eliminació o inertització» o «Reciclatge o reutilització».

– Tipus del producte, d'acord amb el que estableix l'apartat 2.

– Descripció breu dels productes continguts a l'interior de l'envàs o embalatge.

– Marcatge i etiquetatge segons el que estableix la normativa vigent aplicable de transport.

– Sempre que sigui possible i conegut, s'hi ha d'indicar la classe i divisió de risc corresponent.

4.3 Emmagatzematge.

Els productes destinats a l'eliminació o la inertització, el reciclatge o la reutilització que no s'hagin d'eliminar immediatament s'han de mantenir emmagatzemats en zones o llocs habilitats per a això. Aquests llocs, que han de complir el règim de distàncies que estableix la ITC número 9 i la resta de la normativa vigent aplicable, han d'estar clarament identificats.

Els productes destinats a l'eliminació o la inertització, el reciclatge o la reutilització que per qualsevol circumstància presentin un risc de reacció espontània o autoinflamació es poden mantenir fora de magatzems, sempre que quedin dins del recinte del mateix establiment, en un lloc apartat de la resta de les instal·lacions i prenent les mesures de seguretat oportunes per assegurar que, en cas d'iniciació fortuïta, no puguin afectar la resta de les instal·lacions, l'entorn, les persones o el medi ambient. Es poden mantenir en

aquests llocs fins que desaparegui el risc esmentat o se sotmetin a un procés d'amortiment o inertització, cosa que s'ha de fer en el mínim temps possible.

Els productes del tipus M1 s'han d'emmagatzemar en els mateixos polvorins d'explosius o altres instal·lacions habilitades a aquest efecte que compleixin les degudes garanties de seguretat industrial i de seguretat i salut en el treball i s'ubiquin dins del recinte de l'establiment, on s'han de conservar fins al moment en què es puguin eliminar, inertitzar o sotmetre a un procés de reciclatge o reutilització de manera segura.

4.4 Transport.

El transport de productes explosius inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta ITC fet a l'interior de les instal·lacions mineres o instal·lacions de consum de l'explosiu, així com a l'interior dels recintes de les fàbriques i dipòsits d'explosius, ha de complir els requisits que estableix la ITC número 34.

El transport d'aquests productes fora de les instal·lacions anteriors ha d'observar la normativa vigent per al transport de mercaderies perilloses, i especialment el que es disposi per al transport de mercaderies de la classe 1 i en les normes per al transport de residus i residus perillosos que els siguin aplicables.

Excepcionalment, les delegacions del Govern poden aprovar procediments de transport en condicions especials per a casos particulars, atenent circumstàncies concretes.

4.5 Procediment d'eliminació o inertització.

Les instal·lacions i els procediments per efectuar l'eliminació o la inertització s'han de dissenyar, instal·lar, utilitzar i mantenir de manera que es garanteixin la seguretat i la salut de les persones i la protecció de l'entorn i del medi ambient.

Els procediments d'eliminació o inertització han de disposar d'una documentació descriptiva que com a mínim ha de:

- Identificar el tipus de productes o explosiu a què són aplicables. Descriure el procediment seguit per a l'eliminació o la inertització dels productes. Analitzar els riscos associats al procediment i les instal·lacions per efectuar l'eliminació o la inertització, existents sobre les persones i l'entorn.
- Establir les mesures de prevenció i protecció previstes per minimitzar o eliminar els riscos esmentats.
- Identificar la manera com s'assegura l'eliminació total i permanent del risc d'explosió o incendi, real o possible, que té el producte destinat a l'eliminació o la inertització, de manera que els materials resultants del procés es puguin tractar a través dels cursos habituals establerts per a la gestió de residus.
- Establir la metodologia a seguir per a la gestió dels residus resultants de l'aplicació del procediment d'eliminació o inertització.

En l'especificació tècnica 12.01 s'estableixen mètodes per a l'eliminació d'explosius.

Una vegada finalitzada l'operació de destrucció o eliminació d'explosius, s'ha d'emplenar l'acta corresponent que estableix l'annex III de la ITC número 11.

4.6 Reciclatge o reutilització.

Les instal·lacions i els procediments de reciclatge o reutilització s'han de dissenyar, instal·lar, utilitzar i mantenir de manera que es garanteixi la seguretat i la salut de les persones i la protecció de l'entorn.

Els procediments de reciclatge o reutilització han de disposar d'una documentació descriptiva que com a mínim ha de:

- Identificar el tipus de productes o explosiu a què són aplicables. Descriure el procediment seguit per al reciclatge o la reutilització dels productes. Analitzar els riscos associats al procediment i les instal·lacions per efectuar el reciclatge o la reutilització, existents sobre les persones i l'entorn.

- Establir les mesures de prevenció i protecció previstes per minimitzar o eliminar els riscos esmentats.
- Establir la metodologia a seguir per a la gestió dels residus resultants de l'aplicació del procediment de reciclatge o reutilització.

En cas que el reciclatge o la reutilització per a productes confiscats o trobats derivi en la comercialització del producte, el comercialitzador ha de certificar prèviament, davant la delegació de Govern corresponent, el compliment dels requisits essencials de seguretat i la resta dels requisits reglamentaris aplicables.

Queden exclosos del que s'ha indicat anteriorment els productes que s'hagin d'incorporar com a components o primeres matèries d'un producte final subjecte al marcatge CE.

5. *Autorització dels tractaments d'eliminació o inertització, reciclatge o reutilització*

Per a l'autorització dels tractaments d'eliminació o inertització, reciclatge o reutilització, excepte en el cas de productes que s'hagin d'incorporar com a components o primeres matèries a un producte final subjecte al marcatge CE, s'ha de presentar davant la delegació del Govern a la comunitat autònoma o, si s'escau, a la subdelegació del Govern, en la qual estigui establert el sol·licitant, una sol·licitud que inclogui:

- Procediments o instruccions aplicables a l'envasament, l'etiquetatge, l'emmagatzematge i el transport dels productes destinats a l'eliminació o la inertització, el reciclatge o la reutilització.

- En el cas de cessió de productes per a l'eliminació o la inertització, el reciclatge o la reutilització a una fàbrica, a un dipòsit de productes acabats o a una empresa o entitat autoritzada per a aquesta finalitat:

- Identificació de l'entitat amb la qual s'acorda la cessió.
- Justificació de l'acord de cessió signat per totes dues parts.
- Identificació dels procediments d'eliminació o inertització, reciclatge o reutilització que s'hi han d'aplicar. Identificació del tipus de productes destinats a l'eliminació o la inertització, el reciclatge o la reutilització objecte de l'acord de cessió.

- En el cas d'aplicació de procediments d'eliminació o inertització, reciclatge o reutilització propis:

- Documentació descriptiva dels procediments segons el que estableix el punt 4.5 o 4.6.
- Identificació i descripció del lloc i les instal·lacions adequades per a l'aplicació del procediment corresponent.
- Documentació acreditativa de la cobertura de la responsabilitat civil per a l'activitat esmentada.

En vista de la sol·licitud i documentació presentada, el delegat del Govern pot atorgar l'autorització corresponent o sol·licitar informació addicional per avaluar el compliment del que estableix aquesta ITC.

L'autorització pot recollir condicionants addicionals en funció de factors com el mètode elegit d'eliminació o inertització, reciclatge o reutilització i la ubicació de les instal·lacions.

La validesa de l'autorització està condicionada al compliment dels procediments establerts i les condicions addicionals imposades per la delegació del Govern.

Aquestes sol·licituds s'han de presentar per via electrònica a través de la seu electrònica de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques.

ESPECIFICACIÓ TÈCNICA NÚMERO 12.01

Mètodes d'eliminació d'explosius

1. Objecte i àmbit d'aplicació

Aquesta especificació tècnica té per objecte establir diferents mètodes de destrucció d'explosius (llista no exhaustiva), així com els requisits a tenir en compte des del punt de vista de la seguretat.

Els mètodes indicats en aquesta especificació tècnica són aplicables per als explosius trencadors, els explosius iniciadors, altres matèries explosives i els objectes explosius pròpiament dits, com els detonadors, les metxes i el cordó detonant.

2. Mètodes d'eliminació d'explosius

2.1 Combustió.

Consisteix en la preparació d'un llit o un llit de material combustible (papers, cartrons, fusta, etc.), per després estendre una capa d'explosiu d'aproximadament 4 cm de gruix sobre el llit esmentat. A continuació, s'hi col·loca una metxa lenta i s'encén, o bé s'encén mitjançant un encenedor.

Una vegada finalitzada la crema i transcorregut un temps prudencial, mai inferior a 30 minuts, s'ha d'inspeccionar el lloc d'aquesta i se n'han de retirar els residus de la combustió.

Tot el personal s'ha de mantenir a una distància de seguretat del lloc de la crema i en un lloc protegit i segur per evitar el risc davant una possible explosió.

L'àrea de la combustió abans de l'operació ha d'estar exempta d'objectes projectils, seca i sense punts calents. S'han de deixar transcórrer almenys 24 hores abans d'efectuar una altra operació de combustió en un mateix cremador.

2.2 Detonació.

Aquest mètode abraça tots els explosius i detonadors. Quan siguin explosius en mal estat de conservació, o hi hagi sospita sobre aquests, especialment si es tracta d'explosius de base de nitroglicerina-nitroglicol, aquest mètode és el més aconsellable.

Els detonadors s'han de destruir usant una càrrega explosiva o un tros de cordó detonant de reforç. Com a màxim es poden destruir 30 detonadors junts. La càrrega s'ha d'iniciar per mitjà d'un detonador i s'ha de cobrir amb una capa de material fi amb una profunditat mínima de 50 cm.

L'eliminació d'explosius s'ha de fer a cel obert o confinant-la en una barrina.

2.2.1 Detonació a cel obert o a l'aire.

El terreny on s'efectuï la destrucció ha d'estar net de brossa i brancatges, per evitar el possible risc d'incendi i projeccions perilloses.

Per a la detonació de petites quantitats d'explosiu a cel obert s'ha de disposar d'una zona àmplia i aïllada.

La iniciació de l'explosió s'ha de fer preferentment per un detonador elèctric, i també s'hi pot utilitzar un detonador de metxa lenta.

Els condicionants per a l'ús d'aquest tipus de mètode de destrucció són:

– Factors mediambientals. El tècnic responsable ha d'avaluar el risc i les conseqüències tenint en consideració les condicions locals.

– Pes d'explosiu. El pes de l'explosiu fresc ha de ser almenys d'un 20% de la quantitat d'explosiu que es vol destruir, i s'ha de situar al centre de la càrrega.

– Càrrega total. S'ha de cobrir (coronar) la càrrega amb material fi (sorra), amb un gruix no inferior a 50 cm.

– S'ha d'eliminar qualsevol objecte (pedres o altres materials) que pugui originar un efecte míssil.

2.2.2 Detonació en barrina.

La quantitat de material explosiu que es pot detonar en condicions normals és del 5% de la càrrega de la barrina. Per assegurar que la detonació es transmet al llarg de tota la càrrega, s'han d'utilitzar encebs múltiples o metxes detonants.

La càrrega de les matèries explosives a les barrines s'ha de fer sota supervisió d'un artiller amb carnet d'artiller definitiu i amb l'aprovació del tècnic responsable.

2.3 Destrucció d'explosius per procediments químics.

La destrucció d'explosius per procediments químics s'utilitza principalment per a explosius iniciadors. Es recomana que la destrucció l'efectuïn els mateixos fabricants, com a experts en aquests explosius.

Els productes resultants d'aquest mètode de destrucció s'han de considerar residus, i s'han de caracteritzar i tractar d'acord amb el que estableix la legislació mediambiental de residus.

Aquest mètode també inclou la immersió en aigua (dilució) o un altre tipus de líquid, sempre que el resultat final sigui l'obtenció de compostos no explosius que rebin un tractament mediambiental correcte.

2.4 Recomanacions de destrucció en funció del tipus d'explosiu.

Els mètodes d'eliminació o inertització de productes explosius varien en funció del tipus d'explosiu.

Recomanacions del mètode d'eliminació en funció del tipus d'explosiu

Grup	Tipus	Combustió / cremador continu	Combustió / cremador discontinu	Detonació
Explosius amb nitroglicerina o nitroglicol.	Gomes, gelatines, amonites, ligamites, explosius de seguretat.	X	X	X (P)
	Llots de neteja que contenen nitroglicerina/nitroglicol.		X	X
Altres explosius trencadors.	TNT, hexolita, hexotonal, RDX, hexoceres, pentrita, pentolita, cordó detonant (*), explosius plàstics, llots d'RDX, pentrita.		X (p. q.)	X (P)
Explosius amb base nitrat amònic / nitrat de monometilamina.	ANFO (*).		X	
	Emulsions a granel (G) i encartutxats (E).	X (G)	X (G-E)	X
	Hidrogels.	X	X	
	Alnafo (1).		X	
	Nitrat de monometilamina i els seus residus, sabulita.		X	
	Llots d'emulsions.		X	X
Pólvores i propulsants.	Nitrocel·lulosa, nitrofilm, pólvora negra, pólvora simple, pólvora doble base, i altres propulsants.	X	X	
	Grans propulsants i de coets (*).			
Iniciadors.	Detonadors.			X
	Pistons.		X	
	Artificis de voladura.		X	X
Diversos.	Envasos buits amb residus, serradures impregnades de substàncies explosives.	X		

(P): preferent detonació.

(p. q.): petites quantitats prenent les mesures precises.

(1) La seva dissolució és contaminant.

(*) Destrucció en condicions particulars.

3. Distàncies de seguretat i volum màxim

3.1 Distàncies a l'entorn i de protecció del personal.

Les distàncies mínimes que hi ha d'haver entre l'emplaçament on s'ha d'efectuar la destrucció respecte al seu entorn s'estableixen en la taula següent:

Distàncies mínimes recomanables a l'entorn

Quantitat de material (kg)	Distància mínima recomanable (m)
< 1	150
1 a 2	200
2 a 5	250
5 a 10	325
10 a 25	450

S'entén per entorn els nuclis de població o aglomeració de persones, vies de comunicació, llocs turístics, habitatges aïllats, carreteres i línies de ferrocarril.

Les distàncies mínimes que s'han de guardar entre el lloc on es diposita l'explosiu per destruir-lo i el lloc escollit per al refugi del personal encarregat de l'operació són:

Distàncies mínimes recomanables de protecció del personal

Quantitat de material (kg)	Distància mínima recomanable (m)
< 1	50
1 a 2	60
2 a 5	75
5 a 10	100
10 a 25	125

Aquesta taula s'ha d'aplicar igualment per a la resta del personal (intervinent o no en el procés d'eliminació) i altres edificis o zones perilloses de l'entitat.

3.2 Volum de producte.

La quantitat de material explosiu que es pot destruir d'una vegada està condicionada pels factors següents:

- Tipus d'explosiu.
- Distància entre llits.
- Orografia del terreny.
- Distància a habitatges, carreteres, etc.
- Distància a la defensa del personal.

La quantitat màxima recomanada per a la destrucció de material explosiu pels mètodes de combustió o cremat és de 2,5 kg d'explosius en cada pila, i han d'estar separats un mínim de 6 metres.

Si les quantitats són diferents, la distància entre piles s'ha de calcular d'acord amb la fórmula següent:

$$D = 4,4 \times \sqrt[3]{Q}$$

On:

- D: distància de separació entre piles expressada en metres.
- Q: quantitat de matèria explosiva expressada en quilograms.

La quantitat d'explosiu per a eliminació pel mètode de detonació l'estableixen les taules «Distàncies mínimes recomanables a l'entorn» i «Distàncies mínimes de protecció del personal».

4. *Mesures de seguretat*

5.1 *Mesures generals.*

L'operació d'eliminació s'ha de considerar una operació de risc, i s'ha de renovar la formació dels operaris encarregats d'efectuar-la.

Cadascun dels productes manipulats per a la destrucció d'explosius ha de tenir unes «fitxes de dades de seguretat» on s'indiquin els riscos de cadascuna de les substàncies i les mesures de prevenció que s'han de tenir en compte durant la manipulació i l'eliminació d'aquestes.

Els explosius a eliminar o inertitzar han d'estar guardats en una zona degudament protegida.

La ubicació i capacitat d'aquesta zona ha de guardar les distàncies de seguretat que estableix la ITC número 9 del Reglament d'explosius i, a més, ha de respectar les incompatibilitats de material que estableix la ITC número 16.

Les operacions de destrucció han de tenir procediments de comptabilitat i registre igual que n'hi ha per a l'emmagatzematge i el lliurament d'explosius. Les quantitats i els tipus de material que es destrueixen s'han d'anotar.

Les mesures de seguretat que han de complir els operaris quan efectuïn tasques de destrucció d'explosius són:

- És prohibit fumar en totes les instal·lacions on s'efectuï la destrucció d'explosius.
- La destrucció d'explosius només la poden portar a terme les persones formades per a aquesta finalitat i que estiguin en possessió de la cartilla d'artiller.
- La destrucció requereix la presència d'almenys dues persones perquè en cas d'emergència es puguin ajudar mútuament.
- La manipulació del producte requereix la identificació i l'estat de conservació del producte, i s'han d'evitar frecs, friccions i caigudes que puguin ocasionar una possible detonació.
- La zona de destrucció d'explosius ha d'estar vigilada, tancada i senyalitzada, per evitar l'entrada de personal no autoritzat.
- Els elements de lluita contra el foc han d'estar propers i accessibles.
- La zona on s'efectuï la destrucció d'explosius s'ha d'inspeccionar per assegurar que no hi queda material explosiu sense eliminar.

En el moment de l'emmagatzematge, l'emballatge, la manipulació, l'eliminació i el trasllat, els operaris han d'anar equipats amb els equips de protecció individual adequats, com:

- Roba ignífuga.
- Calçat de seguretat antiestàtic.
- Ulleres i guants de seguretat.

5.2 *Mesures de seguretat específiques per a la destrucció per combustió.*

S'ha de fer una neteja de la zona de manera regular.

Les eines a utilitzar no han de ser de material fèrric. S'han d'evitar els fregaments i les friccions en els sòls refractaris.

Els explosius trencadors i iniciadors no es poden eliminar de manera conjunta.

La superfície on es faci la combustió ha d'estar lliure de superfícies calentes per activitats prèvies.

La combustió no s'ha d'efectuar amb vent o condicions climatològiques adverses.

La ignició s'ha d'efectuar una vegada s'hagi retirat tot el personal a una zona de seguretat.

En cas que els explosius continguin metalls pesants, es requereix un estudi previ per al tractament dels seus residus.

5.3 Mesures de seguretat específiques per a la destrucció per detonació.

Abans de la detonació, s'han de tenir en compte les possibles projeccions de fragments de les parts metàl·liques del detonador.

El terreny on s'efectuï la destrucció per detonació ha d'estar exempt de qualsevol material que pugui ocasionar incendis (brossa, herbes, etc.) o projeccions (pedres, etc.).

En cas que aquest tipus de destrucció es faci de manera habitual, es requereix un estudi detallat de la seva afecció a l'entorn.

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 13

Instal·lacions i equips elèctrics en zones classificades amb presència d'explosius

1. Objecte i àmbit d'aplicació

Aquesta ITC té per objecte establir les condicions tècniques i les garanties que han de complir els elements constitutius de les instal·lacions elèctriques emprats en les activitats en l'àmbit d'aquest Reglament en les quals estiguin presents o es puguin presentar explosius, amb la finalitat de preservar la seguretat de les persones i els béns i assegurar el funcionament normal de les instal·lacions esmentades.

Per als equips i les instal·lacions elèctriques ubicats a les zones que no estiguin classificades com a zones perilloses Z0, Z1 i Z2 en l'apartat següent, són aplicables els requisits tècnics que estableix la reglamentació vigent aplicable i, en particular, el Reglament electrotècnic per a baixa tensió, aprovat pel Reial decret 842/2002, de 2 d'agost. En aquest sentit, no és exigible la inspecció per un organisme de control autoritzat (OCA) que estableix el Reglament electrotècnic per a baixa tensió.

Quant a les condicions tècniques dels equips i les instal·lacions elèctriques que no s'estableixin aquí, hi és aplicable igualment el que disposa el Reglament electrotècnic per a baixa tensió.

L'execució i la posada en servei de les instal·lacions elèctriques es regeix pel que disposa l'article 18 del Reglament electrotècnic per a baixa tensió.

2. Classificació de les zones perilloses

De conformitat amb el que estableix la ITC número 14, l'empresari titular ha d'identificar totes les zones amb perill d'explosió existents al centre de treball. Per a això, ha de classificar en zones els llocs on els explosius han d'estar exposats, d'acord amb la classificació següent:

- a) Zones Z0: les àrees de procés o emmagatzematge en què l'explosiu està exposat de manera permanent, freqüentment o per llargs períodes.
- b) Zones Z1: les àrees de procés o emmagatzematge en què l'explosiu és probable que estigui exposat ocasionalment en funcionament normal.
- c) Zones Z2: les àrees de procés o emmagatzematge en què l'explosiu és poc probable que estigui exposat en funcionament normal, i si ho fa, és durant un període curt de temps.

Es considera que l'explosiu està exposat quan presenta una exposició directa a una possible font d'ignició; inclou la pols en suspensió o que es pugui desprendre de qualsevol material o objecte explosiu.

En un mateix local o àrea perillosa poden coexistir diferents zones (Z0, Z1 i Z2) i fins i tot una zona no classificada (no perillosa).

3. Requisits generals per a les zones classificades (Z0, Z1 i Z2)

1. El material elèctric i les canalitzacions han d'estar situats, en la mesura del possible, en zones no classificades. Si això no és possible, s'ha d'eleger per a la seva instal·lació alguna de les zones amb menor risc.

2. Les instal·lacions s'han de dissenyar i els aparells i materials elèctrics s'han d'instal·lar facilitant un accés segur per a la inspecció i el manteniment, d'acord amb les instruccions del fabricant i complint els requisits que exigeix la classificació de la zona en què s'han d'instal·lar.

3. S'han d'instal·lar elements de seccionament en zones no perilloses per a la desconnexió total o parcial de la resta de les instal·lacions elèctriques en zones classificades.

4. S'han de seleccionar els tipus de construcció de les envolupants, que permetin la menor acumulació possible de pols sobre el material elèctric i que siguin fàcils de netejar.

5. Per a la instal·lació en zones no classificades de material elèctric que està associat a materials o equips emplaçats en zones classificades, s'han de tenir en consideració les especificacions d'aquests últims.

6. En el disseny de les instal·lacions elèctriques s'han de prendre mesures per reduir els efectes de radiacions electromagnètiques a un nivell segur.

7. Únicament es poden utilitzar equips elèctrics portàtils en zones classificades quan el seu ús estigui degudament justificat i no hi hagi mitjans alternatius i de manera temporal. Els equips elèctrics portàtils han de tenir un mode de protecció adequat a la zona en què s'han d'utilitzar i la seva temperatura superficial màxima ha de complir el que s'exigeix per a aquesta zona.

8. Qualsevol material elèctric s'ha de protegir contra els efectes perjudicials de curtcircuits, defectes de terra i contra sobrecàrregues en cas que no les pugui resistir de manera indefinida sense experimentar escalfaments perjudicials.

9. La màxima temperatura superficial dels equips elèctrics instal·lats en zones classificades ha de ser almenys 75 pc inferior a la mínima temperatura de descomposició o ignició determinada segons la norma UNE 31017:1994 «Assaig per a la determinació de l'efecte de l'elevació de la temperatura sobre les substàncies explosives» per a cadascuna de les possibles matèries o mesclades explosives que es puguin presentar a les zones Z0, Z1 i Z2, sense excedir en cap cas els 200 °C.

Si per raons tècniques no hi ha equips elèctrics amb temperatura superficial que garanteixin el compliment del requisit del paràgraf anterior, s'han de prendre les mesures apropiades per assegurar que no ocorrin reaccions perilloses de les matèries o mesclades explosives que poden entrar en contacte amb aquestes superfícies.

14. Els equips elèctrics a utilitzar en zones Z0, Z1 i Z2 han de disposar d'algun dels modes de protecció vàlids per a pols inflamables conductores de l'electricitat, d'acord amb el que estableix la taula següent:

Zona	Normes de la sèrie UNE-EN 60079	
	Marcatge	Norma
Z0	Ex ta IIIC	UNE-EN 60079-31
	Ex ia IIIC	UNE-EN 60079-11
	Ex ma IIIC	UNE-EN 60079-18
Z1	Ex tb IIIC	UNE-EN 60079-31
	Ex ib IIIC	UNE-EN 60079-11
	Ex mb	UNE-EN 60079-18
Z2	Ex tc IIIC	UNE-EN 60079-31
	Ex ic IIIC	UNE-EN 60079-11
	Ex mc IIIC	UNE-EN 60079-18

Notes:

– El material indicat per a la zona Z0 és apte per a les zones Z1 i Z2. El material indicat per a la zona Z1 és apte per a la zona Z2.

– És apropiat el mode de protecció de seguretat intrínseca (Ex i) per a gasos inflamables dels grups IIB i IIC.

15. Màquines elèctriques: els motors certificats amb un mode de protecció Ex t alimentats a una freqüència i unes tensions variables han de tenir addicionalment mitjans de protecció per control directe de la temperatura que permetin limitar la temperatura superficial del cos del motor segons l'apartat 3.9 d'aquesta ITC.

16. Aparellatge de protecció i control elèctric: s'ha d'impedir l'accionament dels interruptors accionats per control remot l'envolupant dels quals sigui oberta. Quan aquest requeriment no se satisfaci pel tipus de construcció, s'ha de col·locar al cos de l'equip el senyal amb l'advertència «No l'obriu en tensió».

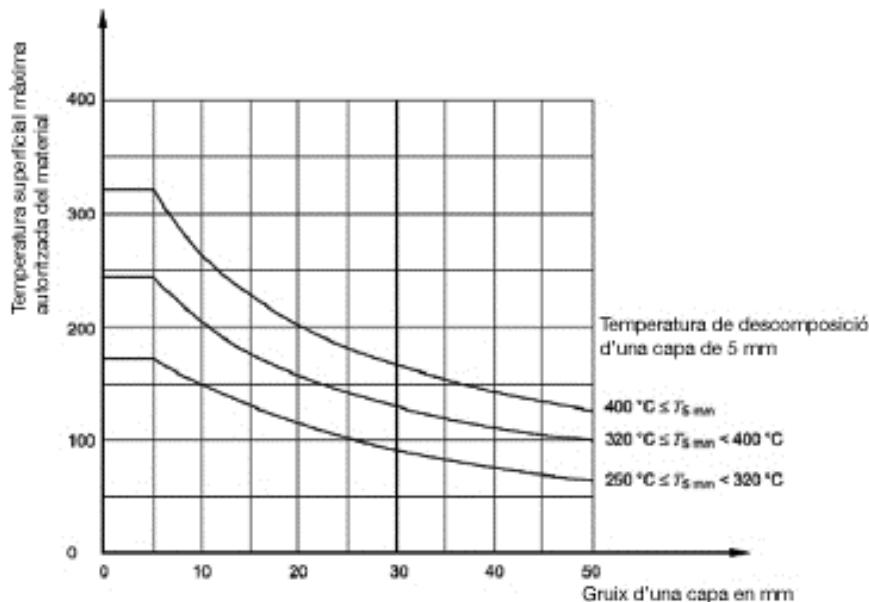
Els dispositius de protecció contra curtcircuits i defectes de terra han de ser d'unes característiques que no facin possible el rearmament automàtic en condicions de defecte.

Els portafusibles també han d'estar bloquejats de manera que la instal·lació i el canvi dels fusibles només sigui possible sense tensió, i que els fusibles no puguin ser llocs en tensió quan l'allotjament d'aquests no sigui tancat apropiadament. En cas contrari, l'allotjament ha de portar el senyal amb l'advertència «No l'obriu en tensió».

4. Requisits particulars dels equips per a zones Z0

4.1 Equips elèctrics.

Si, per necessitats de procés, una capa de pols de matèria o substància explosiva més gran de 5 mil·límetres ha de quedar en contacte amb la superfície d'un equip elèctric utilitzable en aquesta zona Z0, la temperatura superficial de l'equip s'ha d'incrementar segons el que estableix la gràfica següent:

4.2 Calefacció elèctrica:

No es permet la utilització de calefacció elèctrica.

4.3 Preses de corrent i prolongadors:

No es permet la instal·lació de preses de corrent ni l'ús de prolongadors.

5. *Requisits particulars dels equips per a zones Z1*

5.1 Calefacció elèctrica:

La temperatura superficial dels aparells en superfícies llises no ha d'excedir els 120 °C. Addicionalment al mode de protecció corresponent a la zona Z1, la calefacció elèctrica de locals i processos ha de disposar de doble dispositiu limitador de control de temperatura.

5.2 Preses de corrent i prolongadors:

Les preses de corrent, amb mode de protecció adequat per a la zona Z1, s'han de disposar de manera que la zona d'inserció per a la clavilla estigui dirigida cap avall amb una màxima desviació de la vertical de 60°.

No es permet la utilització de prolongadors ni adaptadors.

6. *Requisits particulars de les instal·lacions en zones perilloses*

6.1 Unió equipotencial suplementària.

Totes les parts conductores de les instal·lacions elèctriques en emplaçaments perillosos han d'estar connectades amb una xarxa equipotencial. El sistema equipotencial no ha d'incloure els conductors neutres.

Les parts conductores que no formen part de la instal·lació elèctrica no necessiten estar connectades amb la xarxa equipotencial, si no hi ha perill de desplaçament de potencial.

Les envolupants metàl·liques d'aparells amb mode de protecció «seguretat intrínseca» no necessiten estar connectades amb el sistema d'unió equipotencial, llevat que ho requereixi la documentació de l'aparell. Les instal·lacions amb protecció catòdica no s'han de connectar amb la xarxa equipotencial llevat que el sistema estigui dissenyat específicament a aquest efecte.

Els conductors d'equipotencialitat han de ser conformes a l'apartat 8 de la ITC BT 18 «Instal·lacions de connexió de terra» del Reglament electrotècnic per a baixa tensió.

6.2 Limitació de corrents de defecte a terra.

Sistema TN. A les zones perilloses només es pot utilitzar el sistema del tipus TN-S, és a dir, que el conductor neutre i el conductor de protecció no s'han de connectar entre si ni s'han de combinar en un sol conductor.

Sistema TT. Si s'utilitza aquest tipus de sistema, en zones Z0 i Z1 s'ha de protegir per un dispositiu de corrent diferencial residual.

Sistema IT. Si s'utilitza aquest tipus de sistema en zones perilloses, s'hi ha d'instal·lar un dispositiu de supervisió o control de l'aïllament per indicar el primer defecte al costat d'un dispositiu de tall automàtic que interrompi l'alimentació després de l'aparició d'un segon defecte d'aïllament.

Sistemes MBTS i MBTP. Els sistemes de molt baixa tensió de seguretat MBTS i els sistemes de molt baixa tensió de protecció MBTP han de complir els requisits que estableix la ITC BT 36 «Instal·lacions a molt baixa tensió» del Reglament electrotècnic per a baixa tensió.

6.3 Aïllament elèctric.

Cada circuit o cada grup de circuits, incloent-hi tots els circuits conductors no connectats a terra, han d'estar proveïts dels seccionadors adequats per aïllar-los. Juntament amb cada seccionador, s'hi ha de col·locar la informació que permeti una identificació ràpida del circuit o grup de circuits controlats per aquest seccionador.

Per a accions d'emergència s'ha de proveir, en un lloc no perillós fora de les àrees classificades, almenys un o diversos mitjans de desconexió del subministrament elèctric a aquestes àrees. L'equipament elèctric que ha de continuar funcionant per prevenir un

perill addicional ha de pertànyer a un circuit separat de la resta de la instal·lació i no s'ha de combinar amb altres grups de circuits.

6.4 Separació elèctrica.

La separació elèctrica ha de ser conforme al que estableix l'apartat 413 de la norma UNE-HD 60364-4-41:2010 «Instal·lacions elèctriques de baixa tensió. Part 4-41: Protecció per garantir la seguretat. Protecció contra els xocs elèctrics» per a l'alimentació d'un sol equip.

6.5 Protecció davant els riscos de l'electricitat estàtica.

En el disseny de les instal·lacions elèctriques s'han de tenir en compte els efectes de l'electricitat estàtica per reduir-los a un nivell segur. S'han d'adoptar, entre d'altres, les precaucions següents:

La resistència de terra del conjunt format per la connexió de terra i la xarxa de connexió equipotencial no ha de superar el valor d'1 M Ω .

El calçat i la roba que se subministrin als treballadors que portin a terme la seva activitat en zones Z0 o Z1 han d'estar certificats d'acord amb el Reial decret 1407/1992, de 20 de novembre, pel qual es regulen les condicions per a la comercialització i lliure circulació intracomunitària dels equips de protecció individual, i han d'estar fabricats i dissenyats de manera que no s'hi pugui produir cap arc o espurna d'origen elèctric, electrostàtic o causats per un cop, que puguin inflamar una mescla explosiva. Addicionalment, el calçat, ja sigui de seguretat, de protecció o de treball, ha de ser de tipus antiestàtic o conductor, amb una resistència inferior a 109 Ω (mesurats segons la norma UNE-EN ISO 20344:2005/A1:2008 «Equips de protecció personal. Mètodes d'assaig per a calçat»), i ha d'estar identificat en el marcatge amb un símbol «A» o «C». La roba de protecció ha de ser conforme a la norma UNE-EN 1149-1:2007 «Robes de protecció. Propietats electrostàtiques. Part 1: Mètode d'assaig per mesurar la resistivitat de la superfície» o a la norma UNE-EN 1149-3:2004 «Robes de protecció. Propietats electrostàtiques. Part 3: Mètodes d'assaig per determinar la dissipació de la càrrega», i ha d'estar identificada amb el pictograma de seguretat corresponent.

El paviment instal·lat en zones Z0 o Z1 ha de tenir una resistència inferior a 109 Ω , mesurada segons la norma UNE-EN 61340-4-1:2005 «Electrostàtica. Part 4-1: Mètodes d'assaig normalitzats per a aplicacions específiques. Resistència elèctrica de recobriments de sòls i paviments instal·lats».

S'han de disposar mitjans conductors de descàrrega electrostàtica per a la descàrrega dels treballadors tant abans que accedeixin a zones Z0 o Z1 com durant la realització del seu treball en aquestes zones.

Per a l'avaluació del risc de descàrrega electrostàtica i l'adopció de mesures de prevenció i protecció adequades, es pot utilitzar l'informe tècnic CLC/TR 50404:2003 del CENELEC «Electrostatics - Code of practice for the avoidance of hazards due to static electricity».

6.6 Protecció catòdica de parts metàl·liques.

En zones Z0 no es permet la utilització de protecció catòdica, excepte si està dissenyada especialment per a aquesta aplicació.

Els elements d'aïllament requerits per a la protecció catòdica han d'estar situats, si és possible, fora de les zones perilloses.

6.7 Sistemes de cablatge.

Per a instal·lacions de seguretat intrínseca, els sistemes de cablatge han de complir els requisits de la norma UNE-EN 61241-14:2006 «Material elèctric per a ús en presència de pols inflamable. Part 14: Selecció i instal·lació» i de la norma UNE-EN 60079-25:2005 CORR:2006 «Material elèctric per a atmosferes de gas explosives. Part 25: Sistemes de seguretat intrínseca».

Els cables per a la resta de les instal·lacions han de tenir una tensió mínima assignada de 450/750 V.

Les entrades dels cables i dels tubs als aparells elèctrics s'han de fer d'acord amb el mode de protecció que preveuen les normes corresponents. Els orificis dels equips elèctrics per a entrades de cables o tubs que no s'utilitzin s'han de tancar mitjançant peces concordes amb el mode de protecció de què vagin dotats els equips esmentats.

Per a les canalitzacions per a equips mòbils s'ha de tenir en compte el que estableix la ITC MIE-BT 21 «Instal·lacions interiors o receptores. Tubs i canals protectors» del Reglament electrotècnic per a baixa tensió.

La intensitat admissible en els conductors s'ha de disminuir en un 15 per cent respecte al valor corresponent a una instal·lació convencional. A més, tots els cables de longitud igual o superior a 5 metres han d'estar protegits contra sobrecàrregues i curtcircuits. Per a la protecció de sobrecàrregues s'ha de tenir en compte la intensitat de càrrega resultant fixada en el paràgraf anterior, i per a la protecció de curtcircuits s'han de tenir en compte el valor màxim per a un defecte al començament del cable i el valor mínim corresponent a un defecte bifàsic i franc al final del cable.

En el punt de transició d'una canalització elèctrica d'una zona a una altra, o d'un emplaçament perillós a un altre de no perillós, s'ha d'impedir el pas de pols de mescla explosiva. Això pot requerir el segellament de rases, tubs, safates, etc.

6.7.1 Requisits dels cables.

Els cables que s'han d'utilitzar en els sistemes de cablatge en els emplaçaments classificats com a zones Z0, Z1 i Z2 són:

a) En instal·lacions fixes:

Alguna d'aquestes tres opcions:

i. Cables de tensió assignada mínima de 450/750 V, aïllats amb mesclures termoplàstiques o termoestables, instal·lats, sota un tub metàl·lic rígid o flexible de conformitat amb la norma UNE-EN 50086-1:1995 «Sistemes de tubs per a la conducció de cables. Part 1: Requisits generals» o bé mitjançant un canal protector de conformitat amb les normes de la sèrie UNE-EN 50085 «Sistemes de canals per a cables i sistemes de conductes tancats de secció no circular per a instal·lacions elèctriques».

ii. Cables construïts de manera que disposin d'una protecció mecànica. Es consideren com a tals:

1. Els cables amb aïllament mineral i coberta metàl·lica, segons UNE EN 60702-1:2002 «Cables amb aïllament mineral de tensió assignada no superior a 750 V i connexions. Part 1: Cables».

2. Cables flexibles apantallats de 0,6 / 1,0 KV, segons norma UNE 60288.

3. Els cables armats amb un fleix o amb un filferro d'acer galvanitzat i amb una coberta externa no metàl·lica de 0,6 / 1,0 KV, segons la sèrie de normes UNE 21123.

iii. Cables encastats, de tensió assignada mínima de 450/750 V. L'encastament ha de garantir i mantenir unes condicions de protecció equivalents a les d'un tub o canal protector.

Els cables en instal·lacions fixes han de complir, respecte a la reacció al foc, el que indiquen les normes de la sèrie UNE EN 50266-2 «Mètodes d'assajos comuns per a cables sotmesos al foc. Assaig de propagació vertical de la flama de cables col·locats en capes en posició vertical».

b) En alimentació d'equips mòbils: cables amb una coberta de policloroprè o elastòmer sintètic, segons la norma UNE 21027-4:2004 «Cables de tensió assignada inferior o igual a 450/750 V, amb un aïllament reticulat. Part 4: Cables flexibles» o la norma UNE 21150:1986 «Cables flexibles per a serveis mòbils, aïllats amb goma d'etilè/propilè i coberta reforçada de policloroprè o elastòmer equivalent de tensió nominal 0,6/1 kV», que siguin aptes per a serveis mòbils, de tensió mínima assignada 450/750 V, flexibles i de

secció mínima 1,5 mm². La utilització d'aquests cables flexibles s'ha de restringir al que sigui estrictament necessari, per a un ús esporàdic, i com a màxim amb una longitud de 30 metres.

6.7.2 Requisits dels conductes.

Quan el cablatge de les instal·lacions fixes es faci mitjançant un tub o canal protector, aquests han de ser conformes a les especificacions de les taules de l'apartat 9.3 de la ITC MIE-BT 29 «Prescripcions particulars per a les instal·lacions elèctriques dels locals amb risc d'incendi o explosió» del Reglament electrotècnic per a baixa tensió.

6.7.3 Mètodes específics de cablatge no autoritzats en zones Z0 i Z1.

No es permet la utilització dels sistemes de cablatge següents en zones Z0 i Z1:

- a) Conductors nus.
- b) Monoconductors aïllats sense cap altra protecció.
- c) Sistemes de cablatge amb retorn a terra per la beina (ESR), no aïllats amb l'equivalent al doble aïllament.
- d) Sistemes d'embarrats.
- e) Sistemes de cablatge aeri.
- f) Sistemes unifilars amb retorn per terra.
- g) Sistemes amb rails de baixa tensió o molt baixa tensió.
- h) Cables amb coberta no instal·lats sota tub o canal protector, en què la resistència a la tracció és inferior a:
 - i. Termoplàstics:
Policlorur de vinil (PVC), 12,5 N/mm²;
Polietilè, 10,0 N/mm².
 - ii. Elastòmer: polietilè clorosulfonat o polímers similars, 10,0 N/mm².

7. Adequació d'equips

Els equips i les instal·lacions elèctriques en ús quan entri en vigor aquest Reglament es poden seguir utilitzant si prèviament s'ha fet una adequació, sobre la base d'una avaluació de riscos de conformitat amb la ITC número 14, als requisits que estableix aquesta ITC.

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 14

Disposicions relatives a la seguretat i la salut per a la protecció dels treballadors davant el risc d'explosió

1. Objecte i àmbit d'aplicació

Amb l'objectiu de facilitar l'aplicació de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, i de la seva normativa de desplegament, aquesta ITC té per objecte establir una sèrie de disposicions relatives a la seguretat i la salut per a la protecció dels treballadors davant el risc d'explosió de matèries o mesclades explosives al lloc de treball.

Les disposicions d'aquesta ITC s'han de tenir en compte respecte a totes les activitats de fabricació, emmagatzematge, transport, comercialització i utilització d'explosius, en l'àmbit d'aquest Reglament, en què estiguin presents o es puguin presentar matèries o mesclades explosives.

Les disposicions del Reial decret 39/1997, de 17 de gener, pel qual s'aprova el Reglament dels serveis de prevenció, s'apliquen plenament en l'àmbit que preveu aquesta ITC.

2. Obligacions de l'empresari

2.1 Prevenció i protecció contra explosions de matèries o mescles explosives.

Per tal de prevenir les explosions de mescles explosives, de conformitat amb l'article 15.1 de la Llei de prevenció de riscos laborals, i de proporcionar una protecció contra aquestes, l'empresari ha de prendre mesures de caràcter tècnic i organitzatiu en funció del tipus d'activitat, seguint un ordre de prioritats i d'acord amb els principis bàsics següents:

- Evitar l'acumulació innecessària de matèries o mescles explosives en llocs no habilitats per a això.
- Evitar la inflamació accidental de matèries o mescles explosives i atenuar els efectes perjudicials d'una explosió de manera que es garanteixi la salut i la seguretat dels treballadors.
- Evitar la propagació de les explosions o explosions en cadena, mitjançant l'adopció de les mesures necessàries per a això.

2.2 Avaluació dels riscos d'explosió de matèries o mescles explosives i planificació de l'activitat preventiva.

En compliment de les obligacions que estableixen els articles 16 i 23 de la Llei de prevenció de riscos laborals i la secció 1a del capítol II del Reglament dels serveis de prevenció, l'empresari ha d'avaluar els riscos específics d'explosió de matèries o mescles explosives tenint en compte, almenys:

- a) Les característiques explosives de les matèries o mescles existents en els llocs de treball.
- b) Les instal·lacions, els equips de treball, els processos industrials i les seves possibles interaccions.
- c) Les probabilitats de la presència i l'activació de focus d'ignició, incloses les descàrregues electrostàtiques.
- d) Les proporcions dels efectes previsibles.

En l'avaluació dels riscos d'explosió s'han de tenir en compte els llocs que estiguin o puguin estar en contacte, mitjançant obertures, amb llocs en els quals es puguin crear atmosferes explosives.

De la mateixa manera, l'empresari ha de dur a terme activitats preventives necessàries per eliminar o reduir i controlar el risc d'explosió de matèries o mescles explosives, tenint en compte els requisits que estableix aquesta ITC. Aquestes activitats han de ser objecte de planificació per l'empresari, que ha d'incloure per a cada activitat preventiva el termini per portar-la a terme, la designació de responsables i els recursos humans i materials necessaris per executar-la. Així mateix, l'empresari s'ha d'assegurar de l'execució efectiva de les activitats preventives incloses en la planificació, i per a això ha d'efectuar un seguiment continu de l'execució esmentada.

En particular, l'empresari ha de garantir:

- a) Que s'han determinat i avaluat els riscos específics d'explosió.
- b) Que es prenguin les mesures adequades per aconseguir els objectius d'aquesta ITC.
- c) Que s'han identificat totes les zones amb perill d'explosió existents al centre de treball, d'acord amb el que estableix l'apartat 2.5.
- d) Que a les zones amb perill d'explosió s'hi apliquin els requisits mínims que estableix l'annex.
- e) Que el lloc i els equips de treball, inclosos els sistemes d'alerta, estan dissenyats i s'utilitzen i es mantenen tenint degudament en compte la seguretat.
- f) Que s'han adoptat les mesures necessàries, de conformitat amb el Reial decret 1215/1997, de 18 de juliol, pel qual s'estableixen les disposicions mínimes de seguretat i salut per a la utilització pels treballadors dels equips de treball, perquè els equips de treball s'utilitzin en condicions segures.

Els aspectes que recull aquest apartat s'han de tenir en compte en l'elaboració de la documentació a què es refereix l'article 23 de la Llei de prevenció de riscos laborals.

2.3 Obligacions generals.

Per tal de preservar la seguretat i la salut dels treballadors, i en aplicació del que estableixen els apartats 2.1 i 2.2, l'empresari ha de prendre les mesures necessàries perquè:

a) En els llocs en què hi hagi o hi pugui haver explosius en quantitats que puguin posar en perill la salut i la seguretat dels treballadors o d'altres persones, l'ambient de treball sigui tal que el treball es pugui efectuar de manera segura.

b) En els llocs de treball en què hi hagi o hi pugui haver explosius en quantitats que puguin posar en perill la salut i la seguretat dels treballadors, s'asseguri, mitjançant l'ús dels mitjans tècnics apropiats, una supervisió adequada dels llocs esmentats, d'acord amb l'avaluació de riscos, mentre els treballadors hi estiguin presents.

2.4 Obligació de coordinació.

Quan en un mateix lloc de treball hi hagi treballadors de diverses empreses, cada empresari ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries per a la protecció de la salut i la seguretat dels seus treballadors, incloses les mesures de cooperació i coordinació a què fa referència l'article 24 de la Llei de prevenció de riscos laborals, desplegat pel Reial decret 171/2004, de 30 de gener, en matèria de coordinació d'activitats empresarials. Sense perjudici d'això, i en el marc del que disposa l'article esmentat, l'empresari titular del centre de treball ha de coordinar l'aplicació de totes les mesures relatives a la seguretat i la salut dels treballadors i ha de precisar, en la documentació relativa a l'acció preventiva que estableix l'article 23 de la Llei de prevenció de riscos laborals, les mesures i les modalitats d'aplicació d'aquesta coordinació.

La inspecció i el control del compliment d'aquestes obligacions només correspon a les àrees funcionals d'Indústria i Energia, quan es tracti de centres de treball amb presència del risc d'explosió en empreses que duen a terme activitats de fabricació, emmagatzematge, transport, comercialització i utilització d'explosius. La inspecció i el control de la resta de les empreses que concorrin amb aquelles en un mateix centre de treball correspon a la Inspecció de Treball i Seguretat Social, de conformitat amb el que preveu l'article 9 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals.

2.5 Zones amb perill d'explosió.

Als efectes d'aquesta ITC, es consideren zones amb perill d'explosió les àrees en què estiguin presents o es puguin presentar explosius en quantitats que facin necessària l'adopció de mesures de prevenció o protecció especials per protegir la seguretat i la salut dels treballadors.

L'empresari ha d'identificar totes les zones amb perill d'explosió existents al centre de treball.

D'acord amb el que estableix el Reial decret 485/1997, de 14 d'abril, sobre disposicions mínimes en matèria de senyalització de seguretat i salut en el treball, els accessos a les zones amb perill d'explosió han d'estar senyalitzats de manera que identifiquin aquest perill.

ANNEX

Disposicions relatives a la seguretat i la protecció de la salut dels treballadors potencialment exposats a matèries o mescles explosives

Les disposicions d'aquest annex s'apliquen:

- a) A les zones amb perill d'explosió, d'acord amb el que estableix l'apartat 2.5.
- b) Als equips situats en àrees que no presentin perill d'explosió, i que siguin necessaris o contribueixin al funcionament en condicions segures dels equips situats a la zona amb perill d'explosió.

1. Mesures organitzatives.

1.1 Formació i informació dels treballadors.

L'empresari ha de proporcionar als qui treballen en zones amb perill d'explosió una formació i informació adequades i suficients sobre prevenció i protecció davant explosions, en el marc del que estableixen els articles 18 i 19 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals.

1.2 Instruccions per escrit i permisos de treball.

Quan així ho exigeixi la documentació de l'acció preventiva:

El treball a les zones amb perill d'explosió s'ha de portar a terme d'acord amb unes instruccions per escrit que ha de proporcionar l'empresari, i en què s'han d'incloure les condicions de seguretat necessàries per dur a terme aquestes activitats i els punts crítics de perillositat especial davant el risc d'explosió.

S'ha d'aplicar un sistema de permisos de treball que autoritzi l'execució de treballs amb perillositat especial a les zones amb perill d'explosió. Es consideren treballs de perillositat especial, entre d'altres, tots els treballs de comprovació, consigna i reparació que s'hagin d'efectuar com a conseqüència de fallades en l'operativitat dels equips de treball, quan aquests equips estiguin en contacte directe amb la matèria o mescla explosiva, així com tots els que exigeixin ser efectuats utilitzant possibles fonts d'inflamació.

Els permisos els ha d'expedir, abans del començament dels treballs, una persona expressament autoritzada per a això i designada per l'empresari.

2. Mesures de prevenció i protecció contra les explosions.

En la identificació dels perills i les situacions perilloses que puguin desencadenar l'explosió d'una substància explosiva, s'han de tenir en compte, entre d'altres, els factors següents:

- a) La caracterització de la substància explosiva: sensibilitat a l'impacte i el fregament, temperatura de descomposició, temperatura d'inflamació, etc. La caracterització de les substàncies explosives s'ha de fer sempre que la substància pugui prendre contacte de manera directa amb qualsevol equip de treball o ser manipulada directament pels treballadors.
- b) Incompatibilitat de substàncies.
- c) Causes d'origen elèctric: espurnes, augments de temperatura, espurnes d'origen electrostàtic.
- d) Causes d'origen mecànic: espurnes, augments de temperatura, impacte i fricció.
- e) Altres agressions externes.

Quan en una mateixa zona amb perill d'explosió hi hagi diferents tipus d'explosius, les mesures de protecció s'han d'ajustar al risc potencial més gran.

De conformitat amb el que disposa el Reial decret 614/2001, de 8 de juny, sobre disposicions mínimes per a la protecció de la salut i la seguretat dels treballadors davant

el risc elèctric, quan es tracti d'evitar els riscos d'ignició, també s'han de tenir en compte les descàrregues electrostàtiques produïdes pels treballadors o l'entorn de treball com a portadors o generadors de càrrega. S'ha de proveir els treballadors de calçat antiestàtic i roba de treball adequada feta de materials que no donin lloc a descàrregues electrostàtiques que puguin causar la ignició de matèries o mesclades explosives.

La instal·lació, els equips de treball, els sistemes de protecció i els seus dispositius de connexió corresponents només s'han de posar en funcionament si prèviament s'ha comprovat que es poden usar amb seguretat en una zona amb perill d'explosió.

S'han d'adoptar totes les mesures necessàries per assegurar-se que els llocs de treball, els equips de treball i els dispositius de connexió corresponents que es trobin a disposició dels treballadors s'hagin dissenyat, construït, acoblat i instal·lat i es mantinguin i s'utilitzin de manera que es redueixin al màxim els riscos d'explosió i, en cas que se'n produeixi alguna, se'n controli o se'n redueixi al màxim la propagació en el lloc o equip de treball esmentat. En aquests llocs de treball s'han de prendre les mesures oportunes per reduir al màxim els riscos que puguin córrer els treballadors pels efectes físics d'una explosió.

En cas necessari, s'ha d'alertar els treballadors mitjançant l'emissió de senyals òptics o acústics d'alarma i se'ls ha de desallotjar en condicions de seguretat.

Quan es consideri necessari, i així ho plasmi la documentació preventiva, s'han de disposar i mantenir en funcionament sortides d'emergència que, en cas de perill, permetin als treballadors abandonar amb rapidesa i seguretat els llocs de treball.

Abans d'utilitzar per primera vegada els llocs de treball on hi hagi zones en què es presentin o es puguin presentar mesclades explosives o després d'una modificació important, se n'ha de verificar la seguretat general contra explosions. La realització de les verificacions s'ha d'encarregar a les persones capacitades expressament autoritzades per l'empresari.

Quan l'avaluació mostri que això és necessari:

a) S'ha de poder, en cas que un tall d'energia pugui comportar nous perills, mantenir l'equip i els sistemes de protecció en situació de funcionament segur independentment de la resta de la instal·lació si efectivament es produeix un tall d'energia.

b) S'ha de poder efectuar la desconnexió manual dels aparells i sistemes de protecció inclosos en processos automàtics que s'apartin de les condicions de funcionament previstes, sempre que això no comprometi la seguretat. Aquestes intervencions s'han de confiar exclusivament als treballadors amb una formació específica que els capaciti per actuar correctament en aquestes circumstàncies.

c) L'energia emmagatzemada s'ha de dissipar, quan s'accionin els dispositius de desconnexió d'emergència, de la manera més ràpida i segura possible o s'ha d'aïllar de manera que deixi de constituir un perill.

3. Adequació dels equips de treball en zones perilloses.

A les zones perilloses on s'utilitzin o es prevegi utilitzar equips de treball, l'empresari s'ha d'assegurar que en l'elecció, la instal·lació, la utilització i el manteniment s'ha tingut en consideració especial el risc d'explosió de les matèries explosives existents al lloc de treball, en aplicació del Reial decret 1215/1997, de 18 de juliol, pel qual s'estableixen les disposicions mínimes de seguretat i salut per a la utilització pels treballadors dels equips de treball.

Per a això, és necessari que disposi de la documentació tècnica que permeti una instal·lació, una utilització i un manteniment correctes i segurs. Aquesta documentació ha d'estar redactada en una llengua oficial de l'àrea geogràfica a la qual es destina l'equip.

Per als equips de treball que en el seu ús previst prenen contacte directament amb mesclades explosives, s'han de conèixer els valors màxims assolibles tant en funcionament normal com els previstos en cas de mal funcionament, dels paràmetres que poden provocar la ignició de la substància explosiva, com, per exemple: temperatura superficial, pressió de treball, temperatura interna, etc. Aquests paràmetres han d'estar ajustats en funció de la caracterització de les substàncies explosives presents.

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 15

Etiquetes d'identificació d'envasos i embalatges d'explosius

1. *Objecte*

Aquesta ITC té per objecte establir les normes per a l'etiquetatge que permeti obtenir la identificació dels explosius que es comercialitzin al mercat nacional.

2. *Etiquetes d'identificació*

2.1 *Format.*

Les indicacions de l'etiqueta han de ser en negre, dins d'un rectangle dissenyat en negre, sobre un fons de color blanc.

2.2 *Dimensions.*

2.2.1 Les etiquetes per a envasos han de tenir les dimensions que permeti la seva mida, les dades que hi figurin han de ser perfectament llegibles, i és vàlida la impressió directa en l'envàs.

2.2.2 Les etiquetes per als embalatges han de tenir una dimensió que permeti que les dades que hi figuren siguin perfectament llegibles, i se n'aconsellen unes dimensions mínimes de 74 × 105 mil·límetres.

2.3 *Naturalesa.*

2.3.1 Les etiquetes han de tenir la consistència adequada i els seus caràcters han de ser indelebles.

2.3.2 Quan les etiquetes vagin adherides, en la fixació s'hi han d'utilitzar elements que en garanteixin la subjecció o la permanència.

2.3.4 Es poden utilitzar les denominades «finestres» de color blanc, per poder imprimir, de manera llegible, text o números.

2.4 *Etiquetes.*

En l'annex I es presenta el format d'etiqueta per a envasos i embalatges per a explosius.

ANNEX I

Explosius

Format d'etiqueta per a l'envàs d'explosius:

Nom comercial de l'explosiu: ⁽¹⁾
Fabricant:
Clau d'identificació única: ⁽¹⁾
Número de catalogació:
Data de caducitat:

(1)

(1) No és necessària la inclusió en l'etiqueta, sempre que es trobi en una altra banda de l'envàs o embalatge de manera clarament visible.

Format d'etiqueta per a l'embalatge d'explosius:

Nom comercial de l'explosiu: ⁽¹⁾
Fabricant:
Clau d'identificació única: ⁽¹⁾
Número de catalogació:
Data de fabricació:
Data de caducitat:
Pes brut:
Pes net de l'explosiu:

(1)

(1) No és necessària la inclusió en l'etiqueta, sempre que es trobi en una altra banda de l'envàs o embalatge de manera clarament visible.

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 16**Compatibilitat d'emmagatzematge i transport***1. Objecte i àmbit d'aplicació*

Aquesta ITC té per objecte establir els requisits de compatibilitat en el transport, sense perjudici del que estableixen els convenis i acords internacionals i incloses les recomanacions de les Nacions Unides relatives al transport de mercaderies perilloses, i l'emmagatzematge dels productes que regula aquest Reglament.

Les condicions d'emmagatzematge i compatibilitat a observar en l'emmagatzematge de productes químics no explosius es regeixen pel que estableixen el Reglament d'emmagatzematge de productes químics, aprovat pel Reial decret 379/2001, de 6 d'abril, així com les seves instruccions tècniques complementàries corresponents.

Per la seva banda, les condicions d'emmagatzematge i compatibilitat a observar en l'emmagatzematge de materials i productes pirotècnics i cartutxeria es regeixen pel que disposa el Reglament d'articles pirotècnics i cartutxeria, aprovat pel Reial decret 989/2015, de 30 d'octubre.

2. Requisits generals en l'emmagatzematge

Els productes explosius que s'emmagatzemin a granel han d'estar continguts en recipients adequats que han de tenir la suficient consistència i estar en un estat de conservació que assegurï que no es puguin produir vessaments o pèrdues de material durant les operacions normals de manipulació.

En el cas d'emmagatzematge a granel i de productes envasats o embalats, el contingut dels recipients ha d'estar identificat en tot moment. Els embalatges dels productes acabats procedents de tercers, com que s'ha produït una venda per a la seva adquisició, han d'estar degudament etiquetats.

No es poden emmagatzemar conjuntament materials explosius juntament amb productes químics o altres primeres matèries utilitzades en els processos de fabricació de materials pirotècnics.

L'emmagatzematge de productes explosius s'ha de fer en magatzems autoritzats a aquest efecte, i les normes d'ubicació, disseny i construcció d'aquest tipus de magatzems les estableixen aquest Reglament i les seves instruccions tècniques complementàries.

Es poden emmagatzemar conjuntament en un mateix establiment i transportar conjuntament productes de la classe 1 de mercaderies perilloses, sempre que siguin compatibles, segons el que estableix aquesta ITC.

3. Compatibilitat en l'emmagatzematge i el transport

Als efectes del transport i l'emmagatzematge, els explosius s'han d'assignar a un dels grups de compatibilitat següents:

- A. Matèria explosiva primària.
- B. Objecte que contingui una matèria explosiva primària i que tingui menys de dos dispositius de seguretat eficaços. Certs objectes, com ara els detonadors de mines (per a voladura), els conjunts de detonadors per a voladura i els encebcs de percussió, hi queden inclosos, encara que no continguin explosius primaris.
- C. Matèria explosiva propulsora o una altra matèria explosiva deflagrant o objecte que contingui la matèria explosiva esmentada.
- D. Matèria explosiva secundària detonant o pólvora negra o objecte que contingui una matèria explosiva secundària detonant, en tot cas, sense mitjans d'enceb ni càrrega propulsora, o objecte que contingui una matèria explosiva primària i que tingui almenys dos dispositius de seguretat eficaços.

E. Objecte que contingui una matèria explosiva secundària detonant, sense mitjans d'enceb, amb càrrega propulsora (excepte les càrregues que continguin un líquid o gel inflamables o líquids hipergòlics).

F. Objecte que contingui una matèria explosiva secundària detonant, amb els seus propis mitjans d'enceb, amb una càrrega propulsora (excepte les càrregues que continguin un líquid o gel inflamables o líquids hipergòlics) o sense càrrega propulsora.

G. Matèria pirotècnica o objecte que contingui una matèria pirotècnica o bé un objecte que contingui a la vegada una matèria explosiva i una composició il·luminadora, incendiària, lacrimògena o fumígena (excepte els objectes activats per l'aigua o que continguin fòsfor blanc, fosfurs, matèries pirofòriques, líquid o gel inflamables o líquids hipergòlics).

H. Objecte que contingui una matèria explosiva i, a més, fòsfor blanc.

J. Objecte que contingui una matèria explosiva i, a més, un líquid o gel inflamables.

K. Objecte que contingui una matèria explosiva i, a més, un agent químic tòxic.

L. Matèria explosiva o objecte que contingui una matèria explosiva i que presenti un risc particular (per exemple, per raó de la seva hidroactivitat o de la presència de líquids hipergòlics, fosfurs o matèries pirofòriques) i que exigeixi l'aïllament de cada tipus.

N. Objectes que no continguin més que matèries extremament poc sensibles.

S. Matèria o objecte embalat o dissenyat de manera que qualsevol efecte perillós a causa d'un funcionament accidental quedi circumscrit a l'interior de l'embalatge, llevat que aquest hagi estat deteriorat pel foc, cas en què tots els efectes d'ona expansiva o de projecció han de ser prou reduïts per no entorpir de manera apreciable o impedir la lluita contra incendis ni l'adopció d'altres mesures d'emergència als voltants de l'emalum.

Els explosius no es poden emmagatzemar conjuntament en un polvorí ni carregar en comú en un mateix vehicle, excepte quan estigui autoritzat d'acord amb la taula de compatibilitat següent:

Grup compatibilitat	A	B	C	D	E	F	G	H	J	L	N	S
A	X											
B		X		1								X
C			X	X	X		X				2/ 3/	X
D		1	X	X	X		X				2/ 3/	X
E			X	X	X		X				2/ 3/	X
F						X						X
G			X	X	X		X					X
H								X				X
J									X			X
L										4/		
N			2/ 3/	2/ 3/	2/ 3/						2/	X
S		X	X	X	X	X	X	X	X		X	X

La «X» indica que les matèries o els objectes dels diferents grups de compatibilitat es poden emmagatzemar conjuntament en un mateix polvorí o carregar conjuntament en un mateix compartiment, contenidor o vehicle.

Notes:

1. Els embalums que continguin objectes assignats al grup de compatibilitat B i els embalums que continguin matèries i objectes assignats al grup de compatibilitat D es poden carregar en comú sobre el mateix vehicle o el mateix contenidor, a condició que se separin de manera que s'impedeixi qualsevol transmissió de la detonació d'objectes del grup de compatibilitat B a matèries o objectes del grup de compatibilitat D. La separació s'ha d'assegurar per mitjà de compartiments separats o col·locant un dels dos tipus d'explosiu en un sistema especial de contenció. Qualsevol dels dos mitjans de separació l'ha d'aprovar l'autoritat competent. En cas que s'utilitzin mampares separadores entre tots dos productes, s'hi ha d'aplicar el que estableix la ITC número 29.

2. No es poden transportar ni emmagatzemar conjuntament categories diferents d'objectes de la divisió 1.6, grup de compatibilitat N, com a objectes de la divisió 1.6, grup de compatibilitat N, llevat que es demostrï mitjançant una prova o per analogia que no hi ha cap risc suplementari de detonació per influència entre els objectes esmentats. A part d'això, s'han de tractar com si pertanyessin a la divisió de risc 1.1.

3. Quan es transportin o s'emmagatzemin objectes del grup de compatibilitat N amb matèries o objectes dels grups de compatibilitat C, D o E, els objectes del grup de compatibilitat N es consideren pertanyents al grup de compatibilitat D.

4. Les matèries i els objectes del grup de compatibilitat L es poden emmagatzemar i carregar en comú en el mateix vehicle amb les matèries i els objectes del mateix tipus pertanyents a aquest mateix grup de compatibilitat.

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 17

Normes per al disseny dels dipòsits subterranis

1. La separació mínima entre els polvorins o nínxols subterranis per prevenir la comunicació d'explosió o incendi entre dos nínxols o polvorins s'ha d'ajustar a la fórmula següent:

$$D \geq k\sqrt[3]{Q}$$

On:

Q = capacitat màxima en quilograms del polvorí o nínxol de més capacitat dels dos considerats.

D = separació en metres. Es refereix a la distància mínima mesurada al llarg de l'eix de la galeria.

K = coeficient que depèn de les característiques del terreny en què estan excavats els nínxols. Es denomina densitat de càrrega la relació entre els quilograms d'explosius a emmagatzemar en aquest nínxol dividida pel volum del nínxol que ha d'allotjar aquest explosiu.

	Densitat de càrrega (kg/m ³)	k
Roques moderades o dures.	< 48	1
	> 48	2
Roques febles.	Totes	1,5

La distància mínima que hi ha d'haver de cada nínxol o polvorí a una galeria superior, inferior o lateral per prevenir l'enfonsament de la galeria ha de ser:

$$S' \geq \sqrt[3]{Q}$$

2. El dipòsit s'ha de disposar de manera que la sobrepressió incident (ΔP_a) originada per la possible explosió de la totalitat de l'explosiu autoritzat per a cada nínxol o polvorí no sobrepassi els valors:

- 0,4 kg/cm², en zones on sigui previsible la presència permanent de persones.⁽¹⁾
- 2,0 kg/cm², en zones on la presència de personal sigui eventual.⁽¹⁾

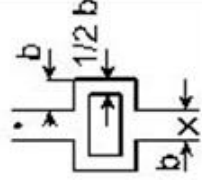
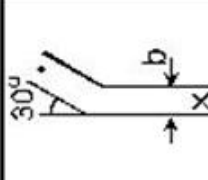
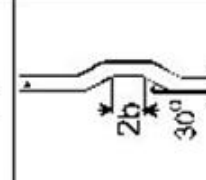
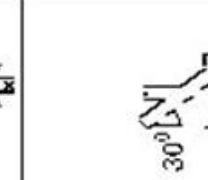
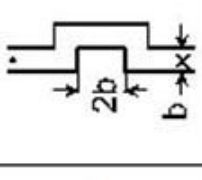
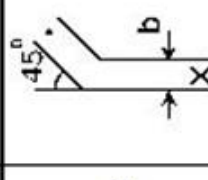
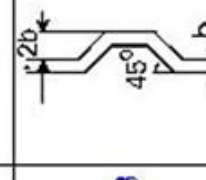
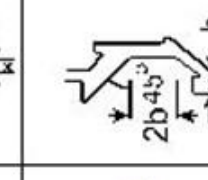
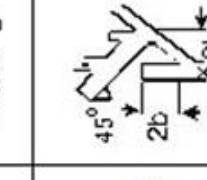
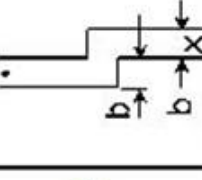
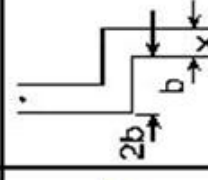
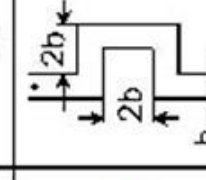
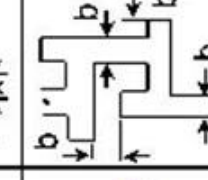
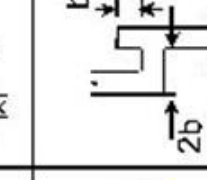
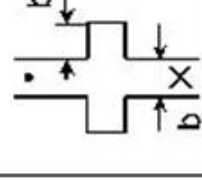
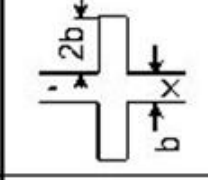
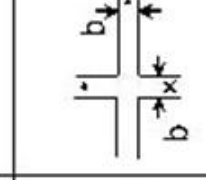
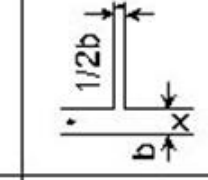
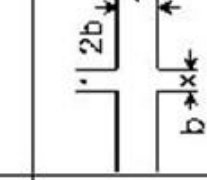
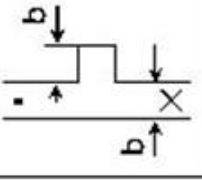
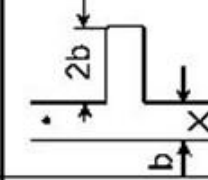
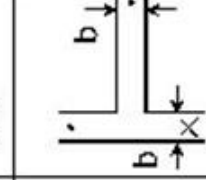
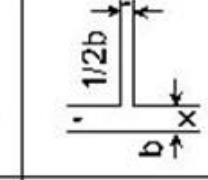
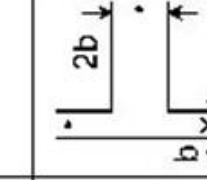
(1) Les sobrepressions màximes corresponen a un percentatge per sota del 20% de ruptura de timpà per a les zones on és previsible la presència permanent de personal, i un 1% aproximadament de mortalitat per a les zones on es prevegi presència eventual de personal.

3. La sobrepressió de l'ona de xoc (ΔP_{gr}) a les galeries existents entre els nínxols o polvorins i els punts designats de pas estan definits per l'expressió següent:

$$\Delta P_{gr} = \frac{\Delta P_a}{\prod_i f_i}$$

On f_i són els coeficients de reducció de la pressió de l'ona en cadascun dels elements existents a la galeria (canvis de direcció, canvis de secció, bifurcacions, etc.), i ΔP_a és la sobrepressió incident originària aplicable descrita en el punt anterior.

Els coeficients de reducció s'extreuen del quadre següent, sobre la base de la disposició geomètrica de les galeries.

f_i	0.38	0.90	0.90	0.23	
Traça					
Ref.	26	27	28	29	
f_i	0.41	0.95	0.5	0.23	0.23
Traça					
Ref.	21	22	23	24	25
f_i	0.58	0.54	0.35	0.23	0.14(1)
Traça					
Ref.	16	17	18	19	20
f_i	0.75	0.70	0.57	0.40	0.70
Traça					
Ref.	11	12	13	14	15
f_i	0.92	0.90	0.80	0.45	0.84
Traça					
Ref.	6	7	8	9	10
f_i	1.0	0.72	0.50	0.70	0.16

(1) Ídem, però amb culatons de 2b de profunditat.

4. La quantitat màxima emmagatzemada en quilograms d'explosiu s'ha de calcular mitjançant l'expressió:

$$M = \frac{C_2 L s}{\left(\frac{C_1}{\Delta P_{gr}} + 1\right)^2 - 1}$$

On:

L = longitud total en metres del trajecte existent entre el punt on s'obté el valor de la sobrepressió incident i el nínxol on se'n vol calcular la quantitat màxima emmagatzemada.

s = àrea de la secció de la galeria en metres quadrats. Quan l'ona de xoc es forma en una galeria en els dos sentits, s correspon al doble de l'àrea de la secció recta de la galeria. Si, en canvi, el nínxol és en un cul-de-sac, s és l'àrea de la secció de la galeria. Si en el recorregut entre el dipòsit i el punt on s'obtenen les sobrepressions incidents hi ha seccions de galeria d'àrea diferent, s'ha d'utilitzar un valor de secció mitjà, calculat de la manera:

$$s = \frac{\sum_i L_i s_i}{L}$$

On L_i són les longituds de cada tram de galeria de secció s_i .

$C_1 = 1,037$.

$C_2 = 0,069$.

S'ha de repetir el càlcul amb les diferents sobrepressions aplicables, i la quantitat màxima que es pot emmagatzemar és la menor de les obtingudes. En cas que hi hagi més d'un trajecte entre el polvorí i la zona de pas, s'ha de prendre el que comporti una càrrega emmagatzemada menor.

La capacitat màxima que es pot emmagatzemar en un polvorí o nínxol no ha d'excedir les capacitats màximes que estableix l'article 59 del Reglament d'explosius.

5. Els dipòsits subterranis que comuniquin amb tasques mineres en activitat s'han d'instal·lar en llocs aïllats, que no serveixin de pas i on no es faci cap altra activitat diferent del proveïment de matèries explosives, i han d'estar ubicats de manera que, en cas d'explosió o incendi, els fums no s'arrosseguin a les tasques de l'activitat.

6. Davant la boca de cada nínxol, s'hi ha de procurar disposar d'un culatò d'expansió o amortiment. Els culatons d'expansió o amortiment han de tenir una longitud mínima igual al diàmetre del cercle de secció equivalent a la galeria corresponent. Els nínxols han d'estar comunicats entre si per una galeria d'accés única, la qual tingui, així mateix, una comunicació única amb la galeria principal d'accés al dipòsit.

7. S'ha de procurar que els nínxols quedin a un mateix costat de la galeria que els comunica; en aquest costat la distància entre les seves boques (comunicació amb les galeries) no ha de ser menor que la separació entre nínxols que preveu l'apartat 1 d'aquesta ITC. Si els nínxols no són al mateix costat, la distància entre les seves boques ha de ser el doble de la indicada abans.

Els nínxols han d'estar situats de manera que la seva dimensió més gran talli l'eix de la galeria de comunicació, i formi un angle comprès entre 45 i 90 graus.

8. Independentment de les portes que s'instal·lin per protegir els nínxols o polvorins contra objectius estranys, aquestes s'han de col·locar per impedir l'accés no autoritzat, i han de permetre, en cas d'accident, el pas de l'ona explosiva. Aquestes portes han d'estar situades a la desembocadura externa de la galeria de comunicació dels nínxols.

9. La ventilació dels nínxols s'ha d'efectuar mitjançant sistemes d'aireig natural o mitjançant l'ús d'aparells de ventilació, la instal·lació dels quals a l'interior del nínxol es pot

autoritzar sempre que estiguin dotats dels dispositius de seguretat que es considerin adequats.

10. Les caixes d'explosius o artificis s'han de distribuir sobre la superfície dels nínxols, i no s'han d'apilar mai a les proximitats de la boca d'aquests. S'ha de deixar un espai mínim de 30 centímetres entre les caixes i les parets del nínxol. Els explosius no es poden emmagatzemar conjuntament en un polvorí o nínxol excepte quan això estigui autoritzat d'acord amb la taula de compatibilitat d'emmagatzematge.

11. Els requisits de seguretat ciutadana s'han d'ajustar al que estableix la ITC número 1.

ANNEX I

Classificació geomecànica de les roques

Escales per estimar la resistència de la roca (ISRM)

Denominació per determinar k	Grau	Denominació	Criteri de reconeixement	Resistència a la compressió simple (MPa)
Roca feble	0	Extremament baixa	La roca es marca amb l'ungla.	0,25-1,0
	1	Molt baixa	La roca es disgrega amb el martell i es talla amb una navalla.	1-5
	2	Baixa	La roca es marca amb el martell i es talla difícilment amb la navalla.	5-25
Roca moderada	3	Mitjana	La roca es pot trossejar amb un sol cop de martell però no tallant o raspant amb una navalla.	25-50
Roca dura	4	Alta	La roca es pot trossejar amb diversos cops de martell.	50-100
	5	Molt alta	La roca és difícil de partir amb el martell, requereix molts cops.	100-250
	6	Extremament alta	La roca només es pot estellar amb el martell.	> 250

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 18

Emplaçament dels polvorins auxiliars de 50 quilograms

En desplegament de l'article 95, aquesta ITC recull la normativa a aplicar en la construcció i l'emplaçament d'aquests polvorins auxiliars:

1. El polvorí o els polvorins que constitueixin un dipòsit auxiliar de distribució han de ser d'un model homologat pel Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, amb l'informe previ de la Intervenció Central d'Armes i Explosius.

2. Aquests polvorins auxiliars de distribució queden exclosos del règim general aplicable als dipòsits d'explosius, de conformitat amb el que disposa l'article 94.

3. L'ancoratge del polvorí auxiliar al terreny pot ser fix o disposar d'un sistema, inaccessible des de l'exterior, que permeti desancorar-lo per traslladar-lo.

4. Els polvorins s'han de disposar, sempre, amb els eixos paral·lels i les portes orientades en el mateix sentit.

5. El règim de distàncies dels polvorins auxiliars ha de ser el següent:

a) Entre si:

– Distància mínima entre dos polvorins d'explosius, 8 metres.

– Distància mínima entre un polvorí d'explosius i un altre de detonadors, 1,5 metres.

– Aquestes distàncies s'han de considerar entre parets, sense comptar-hi el recobriment de formigó. Els polvorins s'han de disposar, sempre, amb els eixos paral·lels i les portes orientades en el mateix sentit.

b) A l'entorn exterior:

- Nuclis de població: 125 metres.
- Complexos industrials i vies de comunicació: 100 metres.
- Edificacions aïllades: 75 metres.

c) Al mateix centre de treball: a llocs de treball en què hi hagi presència permanent de persones: 75 metres.

6. Els mesuraments de les distàncies anteriors s'han d'efectuar a partir dels paraments dels polvorins, sense comptar-hi el recobriment de formigó.

7. Les distàncies a l'entorn i al mateix centre de treball que estableixen els punts 5.b) i 5.c) anteriors es poden reduir a la meitat quan hi hagi defenses naturals o artificials. A l'hora de comptabilitzar les defenses no s'han de considerar les superposicions de defenses. El disseny d'aquestes defenses s'ha d'ajustar al que estableix per a això la ITC número 9.

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 19

Transport per ferrocarril

El transport d'explosius s'ha de fer en trens de mercaderies, excepte quan es tracti de trens militars, sota la responsabilitat de l'autoritat militar corresponent.

En cap cas no poden circular dos vagons consecutius carregats amb explosius.

S'ha de procurar que els vagons que transportin aquestes mercaderies no circulin ni al capdavant ni a la cua del tren, excepte quan el tren sigui pur, o mixt que tingui prevista intervenció en el seu recorregut, i que compleixin les condicions següents:

- Presentar un bon estat de conservació i tenir les revisions dins de termini.
- Estar proveïts de caixes de corrons.
- Estar proveïts de paraespurnes reglamentaris. Fitxa UIC 543.

Abans de la càrrega, els vagons han de ser objecte d'un reconeixement rigorós en la part que afecta la circulació, és a dir, la tracció, el xoc, el rodatge, el fre i la suspensió, i s'ha de comunicar per escrit a l'empresa ferroviària a fi que s'arxivi i que se'n tingui constància a l'estació.

No és permès fumar, utilitzar fanals de flama o qualsevol altra font d'ignició en les proximitats dels embalums, contenidors o vehicles que transportin aquestes mercaderies.

Aquesta prohibició és especialment aplicable en:

- Operacions de càrrega i descàrrega.
- Dipòsit d'embalums i contenidors en molls i magatzems.
- Estacionament i circulació dels vehicles en estacions, derivacions particulars i plena via.
- Treballs en la proximitat immediata de la via.

Els maquinistes dels trens que portin aquestes matèries se'ls ha d'informar d'aquesta circumstància.

Aquestes fitxes són les exigibles per a cada mode de transport per les reglamentacions internacionals.

Els llocs de comandament han de mantenir una vigilància especial d'aquests trens, de manera que evitin retards i detencions prolongats. Aquests trens han d'utilitzar necessàriament les línies de circumval·lació, quan n'hi hagi, excepte en el cas de càrrega i descàrrega en poblacions.

S'ha d'evitar en la mesura que es pugui:

- L'encreuament dels trens que transportin explosius amb els de viatgers en túnels de més de 100 metres de longitud.
- L'estacionament de més d'un tren amb explosius en una mateixa estació.

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 20

Normes de seguretat per a la càrrega, descàrrega i estada en ports, aeroports i aeròdroms

1. Objecte i àmbit d'aplicació

En desplegament dels capítols V i VI del títol IX del Reglament d'explosius, aquesta ITC estableix els requisits de seguretat que s'han de complir en els ports, aeroports i aeròdroms, en relació amb la càrrega, l'estacionament i la descàrrega d'explosius.

2. Requisits generals

A l'interior de les instal·lacions dels ports, aeroports o aeròdroms s'han d'establir zones d'atracament o estacionament dels vaixells o avions carregats amb matèries explosives.

En les instal·lacions s'ha de reservar una zona senyalitzada per a l'estacionament dels vehicles carregats amb explosius en espera.

Per a la càrrega o la descàrrega, els vehicles s'han d'aproximar al costat del vaixell o l'avió, d'un en un, sense que, fora de la zona d'emmagatzematge o estacionament, s'hi puguin trobar junts dos vehicles carregats amb explosius.

Els palets o contenidors d'explosiu s'han de traspasar directament del vehicle al vaixell o l'avió, o viceversa, i s'ha d'evitar dipositar-los o apilar-los sobre el moll o la pista.

El personal portuari o aeroportuari que faci qualsevol operació amb matèries explosives ha d'estar instruït respecte a les precaucions bàsiques a adoptar en la manipulació d'aquests productes.

La quantitat neta màxima d'explosiu que pot estar present en una unitat de transport o emmagatzematge no ha de ser superior a 25.000 kg.

3. Règim de distàncies

3.1 Estacionament de vehicles amb explosiu.

Es denomina zona d'estacionament de vehicles carregats la zona designada per l'autoritat portuària o aeroportuària on s'estacionen els vehicles temporalment per efectuar les operacions de càrrega o descàrrega de material explosiu.

Ha de ser una zona, clarament senyalitzada, per a l'aparcament de vehicles carregats, la superfície de la qual ha de ser funció de la càrrega neta màxima d'explosiu per vehicle (Q_0) i del nombre d'aquests (n), de manera que permeti mantenir unes distàncies mínimes entre vehicles de:

$$d = 0,5\sqrt[3]{Q_0}$$

Per a la ubicació d'aquesta zona d'emmagatzematge, s'han de respectar addicionalment unes distàncies mínimes respecte de:

- El vaixell/avió a carregar o descarregar:

$$3 \cdot \sqrt[3]{Q_1}$$

– Edificis habitats:

$$20 \cdot \sqrt[3]{Q_1}$$

– Carreteres i ferrocarrils d'ús públic:

$$15 \cdot \sqrt[3]{Q_1}$$

On Q_1 és $= n \cdot Q_0$.

Q_0 és, en quilograms, la quantitat neta d'explosiu per unitat d'emmagatzematge.

n és el nombre de vehicles.

Les operacions de càrrega i descàrrega d'explosiu s'han de fer sempre en el menor temps possible, garantint la seguretat.

3.2 Separació d'unitats d'emmagatzematge.

Les unitats d'emmagatzematge d'explosius que hi pugui haver amb caràcter excepcional als ports, o, si s'escau, als aeroports, com poden ser els contenidors, les instal·lacions, els locals o qualsevol edifici destinat a l'emmagatzematge d'explosius, han d'estar separades entre si i respecte als locals o edificis amb presència permanent de persones del mateix port o aeroport. Aquestes distàncies han de ser com a mínim les següents:

i) Distàncies entre unitats d'emmagatzematge:

Divisió de risc	Separació mínima (m)
1.1 i 1.5	$D = 3 + \sqrt[3]{Q_0}$
1.2	90 m (1)
1.3	$D = 1,7 + \sqrt[3]{Q_0}$ (2)
1.4 i 1.6	10 m (3)

(1) En cas de metralla pesant, procedent de munició superior a 60 mm, s'ha d'incrementar la distància en un 50 per 100.

(2) Distància mínima 20 m.

(3) Mitjançant una paret resistent al foc EI-60 segons el Reial decret 842/2013, de 31 d'octubre, es pot reduir la distància a la meitat.

Q_0 és, en quilograms, la quantitat neta d'explosiu per unitat d'emmagatzematge.

ii) Distàncies entre unitats d'emmagatzematge, i edificis amb presència permanent de persones del port o l'aeroport:

Divisió de risc	Separació mínima (m)
1.1 i 1.5	$D = 6 + \sqrt[3]{Q_0}$
1.2	$D = 3,2 + \sqrt[3]{Q_0} (1)$
1.3	$D = 3,2 + \sqrt[3]{Q_0} (1)$
1.4 i 1.6	10 m

(1) En cas que hi hagi defensa entre els edificis, la distància es pot reduir a

$$D = 2 * \sqrt[3]{Q_0}$$

On Q_0 és, en quilograms, la quantitat neta d'explosiu per unitat d'emmagatzematge i D la separació mínima en metres.

3.3 Distàncies a l'entorn de les unitats d'emmagatzematge.

Les unitats d'emmagatzematge d'explosius, en cas que n'hi hagi, han de mantenir una distància mínima respecte a l'entorn aliè al port o l'aeroport. Aquestes distàncies han de ser com a mínim les següents:

Divisió de risc	Respecte a nuclis de població o aglomeració de persones	Respecte a vies de comunicació o llocs turístics	Respecte a habitatges aïllats i altres carreteres i línies de ferrocarril
1.1 i 1.5	$D = 34 + \sqrt[3]{Q_0}$	$D = 27 + \sqrt[3]{Q_0}$	$D = 20 + \sqrt[3]{Q_0}$
1.2 (1)	$D = 58 + \sqrt[3]{Q_0} (3)$	$D = 58 + \sqrt[3]{Q_0} (3)$	$D = 39 + \sqrt[3]{Q_0} (5)$
1.2 (2)	$D = 76 + \sqrt[3]{Q_0} (4)$	$D = 76 + \sqrt[3]{Q_0} (4)$	$D = 51 + \sqrt[3]{Q_0} (5)$
1.3	$D = 6 + \sqrt[3]{Q_0} (5)$	$D = 6 + \sqrt[3]{Q_0} (5)$	$D = 4 + \sqrt[3]{Q_0} (6)$
1.4 i 1.6	(7)	(7)	(7)

- (1) Matèries i objectes que en cas d'explosió no originen metralla pesant.
- (2) Metralla pesant, deguda a la possible presència de projectils de calibre superior a 60 mm.
- (3) Distància mínima 90 m.
- (4) Distància mínima 135 m.
- (5) Distància mínima 60 m.
- (6) Distància mínima 40 m.
- (7) Distància mínima 25 m.

Q_0 és, en quilograms, la quantitat neta d'explosiu de cada unitat d'emmagatzematge, i D la distància mínima en metres.

S'entén per vies de comunicació les línies de ferrocarril públiques i les autopistes, autovies i carreteres amb una circulació superior a 2.000 vehicles/dia, segons aforament mesurat.

S'entén per altres carreteres i línies de ferrocarril les que no inclou el paràgraf anterior, excepte els camins amb una circulació inferior a 100 vehicles/dia, segons aforament mesurat.

S'entén per habitatges aïllats els que estan permanentment habitats i no constitueixen un nucli de població.

Els mesuraments s'han d'efectuar a partir dels paraments interiors de les unitats d'emmagatzematge d'explosius.

Les distàncies es poden reduir a la meitat quan hi hagi defenses naturals o artificials. A l'hora de comptabilitzar les defenses no s'han de considerar les superposicions de defenses.

Quan coexisteixin diferents divisions de risc en la mateixa unitat d'emmagatzematge, la distància mínima aplicable s'ha de calcular considerant la divisió de risc més desfavorable i la capacitat total de la unitat, és a dir, la suma de les quantitats netes màximes de cada divisió de risc.

3.4 Quantitat màxima d'explosiu admissible en ports o aeroports.

La quantitat neta màxima admissible d'explosius que pot estar present en els ports, aeroports o aeròdroms, Q_p en quilograms, està determinada per les distàncies mínimes que han de complir els vehicles carregats, les zones d'estacionament i les unitats d'emmagatzematge, existents en aquests emplaçaments, segons el que estableixen els apartats anteriors.

3.5 Quantitats màximes admissibles sobre vaixell/avió.

La massa neta total de matèria explosiva admissible sobre un vaixell/avió carregat en un moll o aeroport, Q_B en quilograms, ha de ser funció de l'admissible en el port o l'aeroport, Q_p , afectada per un coeficient multiplicador, K:

$$Q_B = K \cdot Q_p$$

On K és, al seu torn, funció dels coeficients A i B:

$$K = A \cdot B$$

On A depèn de la posició del carregament en el vaixell o l'avió:

A = 1, per a un carregament a la coberta del vaixell.

A = 2, per a un carregament a la bodega del vaixell, per damunt de la línia de flotació.

A = 5, per a un carregament a la bodega del vaixell, per sota de la línia de flotació, així com per al carregament en avions.

I B depèn del mètode d'embalatge i manipulació:

B = 1, per a caixes i embalums solts.

B = 2, per a un carregament en unitats de càrrega, tipus palets.

B = 4, per a un carregament en un contenidor.

4. Requisits en matèria de seguretat ciutadana

En matèria de seguretat ciutadana és aplicable el que estableix respecte a això la ITC número 1 del Reglament d'explosius.

5. Excepcions

El Ministeri de Foment, a través del president de l'autoritat portuària o de l'Agència Estatal de Seguretat Aèria corresponent al port o aeroport en què es fa l'operació de càrrega o descàrrega d'explosiu, pot eximir excepcionalment, d'ofici o a petició de la part interessada, del compliment d'algunes condicions que indiquen els apartats anteriors, sempre que s'estableixin mesures addicionals de manera que la seguretat en el transport i la manipulació no es vegi compromesa. Amb caràcter previ a l'excepció que es dicti eventualment, és preceptiu l'informe de la Comissió per a la Coordinació del Transport de Mercaderies Perilloses. Així mateix, és preceptiu i vinculant l'informe de la Comissió Interministerial Permanent d'Armes i Explosius.

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 21

Notificació dels organismes d'avaluació de la conformitat

1. Objecte

L'objecte d'aquesta ITC és establir els requisits relatius a l'autoritat notificadora i als organismes notificats responsables de l'avaluació de conformitat dels explosius.

2. Autoritat notificadora

La Direcció General de Política Energètica i Mines ha d'establir i aplicar els procediments necessaris per a l'avaluació i notificació dels organismes d'avaluació de la conformitat i del seguiment dels organismes notificats, inclòs el compliment del que disposa l'apartat 5. Així mateix, és l'encarregada de notificar a la Comissió Europea i als altres estats membres els organismes autoritzats per portar a terme les tasques d'avaluació de la conformitat per tercers d'acord amb la Directiva 2014/28/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014.

L'entitat notificadora esmentada ha de complir els requisits següents:

- a) No ha de tenir cap conflicte d'interès amb els organismes d'avaluació de la conformitat.
- b) Ha de preservar l'objectivitat i la imparcialitat de les seves activitats.
- c) Qualsevol decisió relativa a la notificació de l'organisme d'avaluació de la conformitat l'han d'adoptar persones competents diferents de les que van portar a terme l'avaluació.
- d) No ha d'oferir ni exercir cap activitat que efectuïn els organismes d'avaluació de la conformitat ni serveis de consultoria de caràcter comercial o competitiu.
- e) Ha de preservar la confidencialitat de la informació obtinguda.
- f) Ha de disposar del personal competent suficient per efectuar adequadament les seves tasques.
- g) Ha d'informar la Comissió Europea dels procediments d'avaluació i notificació dels organismes d'avaluació de la conformitat i del seguiment dels organismes notificats, així com de qualsevol canvi en aquests, de conformitat amb el que estableix l'annex I.

3. Requisits relatius als organismes notificats

1. Als efectes de la notificació, un organisme d'avaluació de la conformitat ha de complir els requisits que estableixen els punts 2 a 11 d'aquest apartat.
2. L'organisme d'avaluació de la conformitat s'ha d'establir de conformitat amb el dret intern de l'Estat espanyol i ha de tenir personalitat jurídica.
3. L'organisme d'avaluació de la conformitat ha de ser un organisme amb caràcter de tercer independent de l'organització o l'explosiu que avalua.
4. L'organisme d'avaluació de la conformitat, els seus màxims directius i el personal responsable de la realització de les tasques d'avaluació de la conformitat no han de ser el

dissenyador, el fabricant, el proveïdor, l'instal·lador, el comprador, el propietari, l'usuari o l'encarregat del manteniment dels explosius ni el representant de qualsevol de les parts esmentades. Això no és obstacle per a l'ús d'explosius que siguin necessaris per a les activitats de l'organisme d'avaluació de la conformitat o per a l'ús d'explosius amb finalitats personals.

Els organismes d'avaluació de la conformitat, els seus màxims directius i el personal responsable d'exercir les tasques d'avaluació de la conformitat no han d'intervenir directament en el disseny, la fabricació o construcció, la comercialització, la instal·lació, l'ús o el manteniment dels explosius, ni han de representar les parts que participen en aquestes activitats. No han d'efectuar cap activitat que pugui entrar en conflicte amb la seva independència de criteri i la seva integritat en relació amb les activitats d'avaluació de la conformitat per a les quals estan notificats. Això s'aplica, en particular, als serveis de consultoria.

Els organismes d'avaluació de la conformitat s'han d'assegurar que les activitats de les seves filials o subcontractistes no afectin la confidencialitat, objectivitat i imparcialitat de les seves activitats d'avaluació de la conformitat.

5. Els organismes d'avaluació de la conformitat i el seu personal han d'exercir les activitats d'avaluació de la conformitat amb el màxim nivell d'integritat professional i amb la competència tècnica exigida per al camp específic, i han d'estar lliures de qualsevol pressió o incentiu, especialment d'índole financera, que pugui influir en la seva apreciació o en el resultat de les seves activitats d'avaluació de la conformitat, en particular la que puguin exercir persones o grups de persones que tinguin algun interès en els resultats d'aquestes activitats.

6. L'organisme d'avaluació de la conformitat ha de ser capaç de dur a terme totes les tasques d'avaluació de la conformitat que se li assignin de conformitat amb el que disposa la ITC número 3 i per a les quals ha estat notificat, independentment que efectui les tasques el mateix organisme o es facin en nom seu i sota la seva responsabilitat.

En tot moment, per a cada procediment d'avaluació de la conformitat i per a cada tipus o categoria d'explosius per als quals ha estat notificat, l'organisme d'avaluació de la conformitat ha de disposar:

a) Del personal necessari amb coneixements tècnics i experiència suficient i adequada per dur a terme les tasques d'avaluació de la conformitat.

b) De les descripcions de procediments d'acord amb els quals s'efectua l'avaluació de la conformitat, garantint la transparència i la possibilitat de reproducció d'aquests procediments, i d'estratègies i procediments adequats que permetin distingir entre les tasques efectuades com a organisme notificat i qualsevol altra activitat.

c) De procediments per exercir les seves activitats tenint degudament en compte la mida de les empreses, el sector en què operen, la seva estructura, el grau de complexitat de la tecnologia del producte de què es tracti i si el procés de producció és en sèrie.

L'organisme d'avaluació de la conformitat ha de disposar dels mitjans necessaris per fer adequadament les tasques tècniques i administratives relacionades amb les activitats d'avaluació de la conformitat i ha de tenir accés a tot l'equip o les instal·lacions que necessiti.

7. El personal que efectui les activitats d'avaluació de la conformitat ha de tenir:

a) Una bona formació tècnica i professional per dur a terme totes les activitats d'avaluació de la conformitat per a les quals l'organisme d'avaluació de la conformitat ha estat notificat.

b) Un coneixement satisfactori dels requisits de les avaluacions que efectua i l'autoritat necessària per efectuar-les.

c) Un coneixement i una comprensió adequats dels requisits essencials de seguretat que estableix la ITC número 2, de les normes harmonitzades aplicables i de les disposicions pertinents de la legislació d'harmonització de la Unió Europea i de la legislació nacional.

d) La capacitat necessària per a l'elaboració dels certificats, els documents i els informes que demostrin que s'han efectuat les avaluacions.

8. S'ha de garantir la imparcialitat de l'organisme d'avaluació de la conformitat, dels seus màxims directius i del personal responsable de la realització de les tasques d'avaluació de la conformitat.

La remuneració dels màxims directius i del personal responsable de la realització de les tasques d'avaluació de la conformitat d'un organisme d'avaluació de la conformitat no depèn del nombre d'avaluacions fetes ni dels resultats d'aquestes avaluacions.

9. L'organisme ha de subscriure una assegurança o una altra garantia financera que cobreixi la seva responsabilitat civil, d'acord amb el que estableix el Reial decret 2200/1995, de 28 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de la infraestructura per a la qualitat i la seguretat industrial.

10. El personal de l'organisme d'avaluació de la conformitat ha d'observar el secret professional sobre tota la informació recollida en el marc de les seves tasques, d'acord amb la ITC número 3 o amb qualsevol disposició per la qual s'apliqui, excepte respecte a les autoritats administratives competents de l'Estat en què exerceixi les seves activitats. S'han de protegir els drets de propietat.

11. L'organisme d'avaluació de la conformitat ha de participar en les activitats pertinents de normalització i les activitats del grup de coordinació de l'organisme notificat establert d'acord amb la legislació d'harmonització de la Unió Europea aplicable, o s'ha d'assegurar que el seu personal responsable de la realització de les tasques d'avaluació de la conformitat estigui informat respecte a això, i ha d'aplicar com a directius generals les decisions i els documents administratius que resultin de les tasques del grup.

4. Presumpció de conformitat dels organismes notificats

Si un organisme d'avaluació de la conformitat demostra que compleix els criteris que estableixen les normes harmonitzades pertinents o parts d'aquestes, les referències de les quals s'hagin publicat al «Diari Oficial de la Unió Europea», es presumeix que compleix els requisits que estableix l'apartat anterior en la mesura en què les normes harmonitzades aplicables cobreixin aquests requisits.

5. Filials i subcontractació d'organismes notificats

1. Quan l'organisme notificat subcontracti tasques específiques relacionades amb l'avaluació de la conformitat o recorri a una filial, s'ha d'assegurar que el subcontractista o la filial compleixen els requisits que estableix l'apartat 3 i n'ha d'informar l'autoritat notificadora en conseqüència.

2. L'organisme notificat assumeix la plena responsabilitat de les tasques dutes a terme pels subcontractistes o les filials, independentment d'on tinguin la seva seu.

3. Les activitats només es poden subcontractar o delegar en una filial, previ consentiment del client.

4. L'organisme notificat ha de mantenir a disposició de l'autoritat notificadora els documents pertinents sobre l'avaluació de les qualificacions del subcontractista o de la filial, així com el treball que aquests facin d'acord amb la ITC número 3.

6. Sol·licitud de notificació

1. Els organismes d'avaluació de la conformitat han de presentar una sol·licitud de notificació a la Direcció General de Política Energètica i Mines.

2. La sol·licitud de notificació ha d'anar acompanyada d'una descripció de les activitats d'avaluació de la conformitat, del mòdul o mòduls d'avaluació de la conformitat i de l'explosiu o explosius per als quals l'organisme es consideri competent, així com l'acreditació corresponent emesa per l'ENAC, com també totes les proves documentals necessàries per a la verificació, el reconeixement i el seguiment periòdic del compliment dels requisits que estableix l'apartat 3.

3. Quan l'organisme d'avaluació de la conformitat en qüestió no pugui facilitar un certificat d'acreditació, ha de lliurar a l'autoritat notificadora totes les proves documentals

necessàries per a la verificació, el reconeixement i el seguiment periòdic del compliment dels requisits que estableix l'apartat 3.

7. Procediment de notificació

1. L'autoritat notificadora només pot notificar organismes d'avaluació de la conformitat que satisfacin els requisits que estableix l'apartat 3.

2. S'han de notificar la Comissió Europea i els altres estats membres mitjançant el sistema de notificació electrònica desenvolupat i gestionat per la Comissió Europea.

3. La notificació ha d'incloure informació detallada de les activitats d'avaluació de la conformitat, el mòdul o els mòduls d'avaluació de la conformitat, l'explosiu o explosius afectats i la certificació de competència corresponent.

4. Quan una notificació no estigui basada en l'acreditació que esmenta l'apartat 6.2, l'autoritat notificadora ha de transmetre a la Comissió Europea i als altres estats membres les proves documentals que demostrin la competència de l'organisme d'avaluació de la conformitat i les disposicions existents destinades a garantir que es faci un seguiment periòdic de l'organisme i que aquest segueixi complint els requisits que estableix l'apartat 3.

5. L'organisme en qüestió només pot dur a terme les activitats d'un organisme notificat si la Comissió Europea i els altres estats membres no han formulat cap objecció en el termini de dues setmanes a partir d'una notificació en cas que s'utilitzi un certificat d'acreditació i de dos mesos a partir d'una notificació en cas que no s'utilitzi acreditació.

Només aquest organisme s'ha de considerar un organisme notificat als efectes de la Directiva 2014/28/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014.

6. L'autoritat notificadora ha d'informar la Comissió Europea i els altres estats membres de qualsevol canvi pertinent posterior a la notificació.

7. Els procediments d'avaluació i notificació d'organismes d'avaluació de la conformitat per a la Directiva 2014/28/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014, els desplega l'annex I.

8. Números d'identificació i llistes d'organismes notificats

1. La Comissió Europea ha d'assignar un número d'identificació a cada organisme notificat. Ha d'assignar un sol número fins i tot quan l'organisme sigui notificat d'acord amb diversos actes de la Unió Europea.

2. La Comissió Europea ha de fer pública la llista d'organismes notificats d'acord amb la Directiva 2014/28/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014, juntament amb els números d'identificació que se'ls han assignat i les activitats per a les quals han estat notificats. La Comissió Europea s'ha d'assegurar que la llista es manté actualitzada.

9. Canvis en la notificació

1. Quan la Direcció General de Política Energètica i Mines comprovi o sigui informada que un organisme notificat ja no compleix els requisits que estableix l'apartat 3 o no està complint les seves obligacions, ha de restringir, suspendre o retirar la notificació, segons el cas, depenent de la gravetat de l'incompliment dels requisits o les obligacions. N'ha d'informar immediatament la Comissió Europea i els altres estats membres.

2. En cas de retirada, restricció o suspensió de la notificació, o que l'organisme notificat hagi cessat la seva activitat, la Direcció General de Política Energètica i Mines ha d'adoptar les mesures oportunes perquè els expedients de l'organisme esmentat els tracti un altre organisme notificat.

10. *Qüestionament de la competència d'organismes notificats*

1. La Comissió Europea ha d'investigar tots els casos en què dubti o que li plantegin dubtes que un organisme notificat sigui competent o segueixi complint els requisits i les responsabilitats que se li han atribuït.
2. La Direcció General de Política Energètica i Mines ha de facilitar a la Comissió Europea, a petició d'aquesta, tota la informació en què es fonamenta la notificació o el manteniment de la competència de l'organisme notificat de què es tracta.
3. La Comissió Europea ha de garantir el tracte confidencial de tota la informació sensible recollida en el transcurs de les seves investigacions.
4. Quan la Comissió Europea comprovi que un organisme notificat no compleix o ha deixat de complir els requisits de la seva notificació, ha d'adoptar un acte d'execució pel qual sol·liciti a l'Estat membre notificador que adopti les mesures correctores necessàries, que poden consistir, quan sigui necessari, en la retirada de la notificació.

11. *Obligacions operatives dels organismes notificats*

1. Els organismes notificats han de fer avaluacions de la conformitat seguint els procediments d'avaluació de la conformitat que estableix la ITC número 3.
2. Les avaluacions de la conformitat s'han de fer de manera proporcionada, i s'ha d'evitar imposar càrregues innecessàries als agents econòmics. Els òrgans d'avaluació de la conformitat han d'exercir les seves activitats tenint degudament en compte la mida de les empreses, el sector en què operen, la seva estructura, el grau de complexitat de la tecnologia del producte i si el procés de producció és en sèrie.
No obstant això, quan ho facin han de respectar el grau de rigor i el nivell de protecció requerit perquè l'explosiu compleixi els requisits d'aquest Reglament.
3. Si un organisme notificat comprova que el fabricant no compleix els requisits essencials de seguretat que estableix la ITC número 2 o les normes harmonitzades corresponents o altres especificacions tècniques, s'ha d'instar el fabricant a adoptar mesures correctores adequades i no ha d'expedir el certificat de conformitat.
4. Si en el transcurs del seguiment de la conformitat consecutiu a l'expedició del certificat, un organisme notificat constata que l'explosiu ja no és conforme, ha d'instar el fabricant a adoptar les mesures correctores adequades i, si és necessari, suspendre-li o retirar-li el certificat.
5. Si no s'adopten mesures correctores o aquestes no produeixen l'efecte exigint, l'organisme notificat ha de restringir, suspendre o retirar qualsevol certificat, segons el cas.

12. *Recurs davant les decisions dels organismes notificats*

Davant les decisions preses pels organismes notificats, els usuaris poden interposar recursos que poden presentar de manera motivada davant la Direcció General de Política Energètica i Mines.

13. *Obligació d'informació dels organismes notificats*

1. Els organismes notificats han d'informar l'autoritat notificadora:
 - a) De qualsevol denegació, restricció, suspensió o retirada de certificats.
 - b) De qualsevol circumstància que afecti l'àmbit i les condicions de notificació.
 - c) De qualsevol sol·licitud d'informació sobre les activitats d'avaluació de la conformitat en el marc de la vigilància del mercat.
 - d) Amb sol·licitud prèvia, de les activitats d'avaluació de la conformitat efectuades dins de l'àmbit de la seva notificació i de qualsevol altra activitat efectuada, incloses les activitats i la subcontractació transfrontereres.

2. Els organismes notificats han de proporcionar als altres organismes notificats d'acord amb la Directiva 2014/28/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014, que facin activitats d'avaluació de la conformitat similars i que prevegin els mateixos explosius informació pertinent sobre qüestions relacionades amb resultats negatius i, amb la sol·licitud prèvia, amb resultats positius de l'avaluació de la conformitat.

14. *Intercanvis d'experiències*

La Comissió Europea ha de disposar que s'organitzi l'intercanvi d'experiències entre les autoritats nacionals dels estats membres responsables de la política de notificació.

15. *Coordinació dels organismes notificats*

La Comissió Europea s'ha d'assegurar que s'instaurin i es gestionin convenientment una coordinació i una cooperació adequades entre els organismes notificats d'acord amb la Directiva 2014/28/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014, en forma de fòrum d'organismes notificats.

Els estats membres s'han d'assegurar que els organismes que notifiquen participen en la feina d'aquest fòrum directament o per mitjà de representants designats.

ANNEX I

Procediment d'avaluació i notificació d'organismes d'avaluació de la conformitat⁽¹⁾

1. *Objectiu*

Aquest annex té per objecte establir els procediments d'avaluació i notificació d'organismes d'avaluació de la conformitat per a la Directiva 2014/28/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014, relativa a l'harmonització de les legislacions dels estats membres en matèria de comercialització i control d'explosius amb finalitats civils, en compliment del que estableix l'article 27.⁽¹⁾

(1) En compliment de:

Article 27. *Obligació d'informació de les autoritats notificadores.*

Els estats membres han d'informar la Comissió dels seus procediments d'avaluació i notificació d'organismes d'avaluació de la conformitat i de seguiment dels organismes notificats, així com de qualsevol canvi en aquests.

La Comissió ha de fer pública aquesta informació.

2. *Competències*

La Direcció General de Política Energètica i Mines és l'autoritat notificadora en el marc de la legislació espanyola que transposa la Directiva 2014/28/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014.⁽³⁾

(3) En compliment de:

Article 25. *Autoritats notificadores.*

1. Els estats membres han de designar una autoritat notificadora que sigui responsable d'establir i aplicar els procediments necessaris per a l'avaluació i la notificació dels organismes d'avaluació de la conformitat i del seguiment dels organismes notificats, inclòs el compliment del que disposa l'article 30.

La Direcció General de Política Energètica i Mines encomana a l'Entitat Nacional d'Accreditació (ENAC) l'acreditació de l'avaluació dels requisits per ser organisme notificat.⁽⁴⁾

(4) En compliment de:

Article 25. *Autoritats notificadores:*

2. Els estats membres poden encarregar l'avaluació i el seguiment que preveu l'apartat 1 a un organisme nacional d'acreditació, en el sentit del Reglament (CE) núm. 765/2008 i de conformitat amb aquest.

3. *Procediment d'avaluació dels organismes aspirants*

3.1 Sol·licitud de notificació.

Per portar a terme el procediment d'avaluació dels organismes que aspirin a ser organismes d'avaluació de la conformitat, han de presentar una sol·licitud davant la Direcció General de Política Energètica i Mines, que ha d'anar acompanyada dels documents següents:

- Dades identificatives de l'empresa, incloent-hi la seva personalitat jurídica.
- Descripció de les activitats d'avaluació de la conformitat, del mòdul o mòduls d'avaluació de la conformitat i dels productes per als quals l'organisme sol·licita ser notificat.
- Dades relatives als recursos financers que garanteixin la realització adequada de les operacions com a organisme d'avaluació de la conformitat, així com de la seva estabilitat financera.
- Ubicació de la seu central, així com de la resta de les seus que tingui l'organisme, i dels seus laboratoris.
- Assegurança o una altra garantia financera que cobreixi la seva responsabilitat civil en vigor, d'acord amb el que estableix el Reial decret 2200/1995, de 28 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de la infraestructura per a la qualitat i la seguretat industrial.
- Documents que acreditin la competència tècnica:
 - Acreditació conforme a la norma UNE-EN ISO/IEC 17025 del laboratori d'assajos.
 - Acreditació conforme a la norma UNE-EN 45011 (UNE-EN ISO/IEC 17065) dels procediments de certificació.

– Les acreditacions expedides per l'Entitat Nacional d'Accreditació (ENAC) han d'estar en vigor i amb l'abast adequat en el marc de la notificació sol·licitada.

– Excepcionalment, si l'entitat que pretén la notificació no disposa de l'acreditació de l'ENAC, i sempre que la seva no-acceptació pugui suposar un perjudici per als agents econòmics, l'avaluació dels requisits la pot efectuar la Direcció General de Política Energètica i Mines. L'entitat que pretén la notificació ha de demostrar la competència tècnica, així com la confidencialitat, la integritat, la independència i la imparcialitat d'una manera equivalent, i ha de presentar a aquest efecte totes les proves documentals necessàries per a la verificació i el reconeixement del compliment dels requisits que estableix l'article 28 de la Directiva 2014/28/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014.

Declaració de les filials i de les empreses subcontractades per l'organisme notificat, incloent-hi la documentació que acrediti que amb aquestes activitats es manté el compliment dels requisits de l'article 28 de la Directiva 2014/28/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014.

Aquesta sol·licitud i la documentació associada que exigeix aquest apartat s'han de presentar per via electrònica, amb un certificat electrònic, a la seu electrònica del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital.

3.2 Avaluació de la documentació presentada.

– En cas que la competència tècnica de l'organisme aspirant es demostrï sobre la base de les acreditacions de l'organisme nacional d'acreditació, la Direcció General de Política Energètica i Mines ha d'avaluar la veracitat i la idoneïtat de la documentació presentada.

Si la documentació presentada no és conforme, s'ha de sol·licitar l'esmena dels defectes trobats o, en el cas de no ser esmenable, s'ha de rebutjar la sol·licitud.

Si la documentació presentada és conforme, s'ha de definir el termini de validesa de l'avaluació efectuada, i informar l'organisme aspirant de la necessitat de comunicació a la Direcció General de Política Energètica i Mines de qualsevol canvi en les condicions que van motivar la notificació.

– En el cas excepcional que la competència tècnica es demostrï d'una manera equivalent, la Direcció General de Política Energètica i Mines ha de fer un estudi exhaustiu dels arguments que justifiquin la competència tècnica de l'organisme aspirant. Aquest estudi ha d'incloure una anàlisi dels procediments d'avaluació de la conformitat de l'organisme, així com les auditories necessàries del procediment de certificació i del laboratori d'assaig.

– L'acreditació per si mateixa no constitueix una garantia de notificació per part de la Direcció General de Política Energètica i Mines.

4. *Procediment de notificació d'organismes d'avaluació de la conformitat*⁽⁵⁾

(5) En compliment de:

Article 24. *Notificació.*

Els estats membres han de notificar a la Comissió Europea i als altres estats membres els organismes autoritzats per portar a terme les tasques d'avaluació de la conformitat per tercers d'acord amb aquesta Directiva.

Una vegada superat amb èxit el procediment d'avaluació que estableix l'apartat anterior, la Direcció General de Política Energètica i Mines ho ha de notificar a la Comissió Europea i als altres estats membres mitjançant el sistema de notificació electrònica desenvolupat i gestionat per la Comissió Europea.

La notificació esmentada ha d'incloure informació detallada de les activitats d'avaluació de la conformitat, del mòdul o mòduls d'avaluació de la conformitat, del producte o objecte explosiu afectat i de la certificació de competència corresponent. Així mateix, la notificació ha d'especificar el termini de validesa.

En el cas excepcional que la notificació no estigui basada en certificats d'acreditació, la Direcció General de Política Energètica i Mines ha de transmetre a la Comissió Europea i als altres estats membres les proves documentals que demostrin la competència de l'organisme d'avaluació de la conformitat i les disposicions existents destinades a garantir que es faci un seguiment periòdic de l'organisme i que aquest segueixi complint els requisits que estableix l'article 28 de la Directiva.

En el cas de modificacions o canvis posteriors a la notificació, incloent-hi restriccions, suspensions o retirades, la Direcció General de Política Energètica i Mines n'ha d'informar la Comissió i els altres estats membres.

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 22**Senyal de perillositat de presència d'explosius en fàbriques i dipòsits****INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 23****Normes bàsiques per als plans de tancament de les fàbriques d'explosius**

En desplegament de l'article 42, que estableix l'obligatorietat d'incloure, en la notificació al Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital de la paralització total de les operacions d'una fàbrica d'explosius, un pla de tancament d'aquesta, i considerant l'article 45 de la Constitució espanyola, que estableix com un dels principis rectors de la política social i econòmica el dret de tothom a gaudir d'un medi ambient adequat per al desenvolupament de la persona, així com el deure de conservar-lo, aquesta ITC estableix les consideracions mínimes a tenir en compte en la redacció de l'avantdit pla de tancament:

1. Prèviament a l'abandonament de la fàbrica, i abans del desmuntatge i desmantellament de les instal·lacions, s'ha de procedir a retirar totes les primeres matèries, els productes acabats i intermedis i els residus reglamentats, i s'ha de procedir a la seva destrucció o desactivació o al seu enviament a un centre autoritzat.
2. Amb anterioritat al tancament de la fàbrica s'ha de retirar del seu emplaçament, o anul·lar o inutilitzar, la maquinària i els equips que s'utilitzaven en la fabricació d'explosius.
3. Així mateix, abans del tancament esmentat, s'han de desconnectar els subministraments d'energia elèctrica, aigua i altres serveis auxiliars, de manera que no es puguin reiniciar les tasques de producció, llevat del permís exprés a aquest efecte del delegat del Govern corresponent.
4. Respecte als materials residuals no explosius que hi pugui haver en les instal·lacions a clausurar, tant els assimilables a residus sòlids urbans (RSU) com els residus industrials, el responsable de la clausura del centre de treball s'ha d'atènyer al que disposa el Reial decret 833/1988, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament per a l'execució de la Llei 20/1986, bàsica de residus tòxics i perillosos, i altres disposicions

concordants. Els residus de caràcter tòxic o perillós s'han de lliurar a un gestor autoritzat de residus.

5. Tots els materials residuals que puguin donar lloc a emissions atmosfèriques de vapors o gasos s'han de retirar amb anterioritat al tancament de la fàbrica i s'han de gestionar de conformitat amb la legislació vigent sobre protecció del medi ambient.

6. Els dipòsits, les basses, les canonades i qualsevol altre recipient que contingui abocaments líquids, acumulats durant el període d'activitat de la fàbrica, s'han de depurar d'una manera adequada prèviament a l'abocament del seu contingut a cursos públics. Aquest abocament s'ha de fer mantenint els límits de substàncies contaminants establerts en l'autorització d'abocaments de la fàbrica a clausurar establerts en el seu moment per l'autoritat competent.

7. D'acord amb el que prescriu l'article 328 de la Llei orgànica 1/2015, de 30 de març, per la qual es modifica la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal, es prohibeix molt especialment el tancament d'una fàbrica en la qual hi hagi dipòsits o abocadors no autoritzats de residus tòxics o perillosos.

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 24

Models d'acta d'inspecció i de registres

1. *Objecte i àmbit d'aplicació*

Aquesta ITC té per objecte definir el format de les actes de les inspeccions fetes per les àrees funcionals d'Indústria i Energia de les delegacions o subdelegacions del Govern, en virtut del que estableixen els articles 34 i 83, així com el dels registres de moviments d'explosius, de conformitat amb el que estableixen els articles 40, 70 i 122.

2. *Acta d'inspecció*

Les actes de les inspeccions a les fàbriques i els dipòsits d'explosius, fetes per part de les àrees funcionals d'Indústria i Energia de les delegacions o subdelegacions del Govern, s'han d'ajustar al model que estableix l'annex I d'aquesta ITC.

Les fàbriques i els dipòsits tenen l'obligació de conservar per un període de deu anys les còpies de les actes de les inspeccions al centre de treball, a disposició de les àrees funcionals d'Indústria i Energia corresponents. Aquestes actes han de conformar el registre al qual es refereixen els articles 34 i 83.

Adicionalment, les àrees funcionals d'Indústria i Energia han de portar un registre general d'inspeccions en el qual s'han de transcriure les anotacions que s'efectuïn a les actes d'inspecció de les fàbriques i els dipòsits a què es refereix aquesta ITC.

3. *Registres de moviments en fàbriques i dipòsits*

Els llibres registre de moviments d'explosius que s'han de portar a les fàbriques i els dipòsits d'explosius de conformitat amb el que estableixen els articles 40 i 70 s'han d'ajustar als models que estableix l'annex II d'aquesta ITC.

Els llibres registre que regula aquest apartat s'han de portar i emplenar per procediments electrònics, informàtics o telemàtics, i s'han de posar en coneixement de la Intervenció d'Armes i Explosius de la localitat on estigui adscrita la instal·lació.

Mensualment, dins dels cinc primers dies hàbils, els responsables dels llibres registre a les fàbriques i els dipòsits d'explosius tenen l'obligació de presentar electrònicament aquests llibres registre, per a la seva supervisió en la Intervenció d'Armes i Explosius de la localitat on estigui adscrita la instal·lació. No obstant això, els assentaments en els llibres registre corresponents a cada jornada laboral han de quedar anotats quan finalitza la jornada esmentada.

4. *Registre de consum d'explosiu en explotacions i obres*

En totes les explotacions i obres en les quals es consumeixin explosius s'hi ha de portar un llibre registre de consum, en el qual s'han de consignar diàriament les entrades, sortides i existències, així com les dades d'identificació del material, de l'efectivament consumit i del sobrant, i de tot el personal que ha intervingut en el procés.

El model del llibre registre, que es pot descarregar de la seu electrònica de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques, així com el seu contingut, s'han d'ajustar a les especificacions que recull l'annex III, i en tot cas es pot portar per mitjans electrònics.

Cada dia que es consumeixin explosius, els responsables de cada equip de treball o voladura que es designin específicament a aquest efecte han de completar i signar una acta d'ús d'explosiu amb les dades que conté el model de l'annex IV. L'acta es pot generar per mitjans electrònics.

Les persones encarregades de la gestió del llibre registre de consum, així com de les actes d'ús d'explosiu, són les que indica l'article 124.

Les designacions s'han de comunicar a la Intervenció d'Armes i Explosius de la localitat a la qual estigui adscrita la instal·lació o l'explotació, així com a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern corresponent.

Mensualment, dins dels primers cinc dies hàbils del mes, l'explotació o obra ha de remetre per mitjans electrònics, informàtics o telemàtics a la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil de la localitat a la qual estigui adscrita la instal·lació o l'explotació, així com a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern corresponent, els llibres registre de consum d'explosius i les actes d'ús. La documentació esmentada ha d'estar en qualsevol moment a l'explotació o obra, o a les oficines associades a aquesta, a disposició de les forces i cossos de seguretat de l'Estat.

La remissió a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern corresponent s'ha de fer per via electrònica a través de la seu electrònica de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques.

ANNEX I

Acta d'inspeccions de fàbriques i dipòsits d'explosius

Fàbrica fixa ☐ Fàbrica mòbil ☐ Dipòsit productes acabats ☐ Dipòsit auxiliar ☐ Dipòsit de consum ☐	Establiment: Adreça: Persona responsable: Telèfon: Fax: Adreça electrònica:
Àrees/instal·lacions visitades	
▪ Locals de fabricació..... ☐ ▪ Dipòsit auxiliar..... ☐ ▪ MEMU..... ☐ ▪ Equip de bombament d'emulsió..... ☐	▪ Dipòsit de productes acabats..... ☐ ▪ Dipòsit de consum..... ☐ ▪ Eliminació, inertització, reutilització o reciclatge..... ☐
Altres dependències:	
Aspectes/elements avaluats	
▪ Distàncies..... ☐ ▪ Defenses..... ☐ ▪ Seguretat contra incendis..... ☐ ▪ Parallamps..... ☐ ▪ Instal·lacions i equips elèctrics.. ☐ ▪ Senyalització..... ☐ ▪ Màquines i equips de treball.... ☐ ▪ Inertització o eliminació, reutilització o reciclatge de residus (envasament, etiquetatge, emmagatzematge, transport, eliminació)..... ☐ ▪ Capacitats d'emmagatzematge. ☐	▪ Compatibilitat de substàncies..... ☐ ▪ Embalatges i envasos..... ☐ ▪ Productes explosius..... ☐ ▪ Processos de fabricació..... ☐ ▪ Emmagatzematge..... ☐ ▪ Documentació de prevenció de riscos laborals ▪ Prevenció d'accidents greus (implantació de la política de prevenció d'accidents greus, sistema de gestió de la seguretat i informe de seguretat)..... ☐ ▪ Prescripcions imposades amb anterioritat ☐ ▪ Transport..... ☐
Altres:	
Desviacions/observacions/prescripcions:	
Termini d'esmena:	
Data: Full: /	Nom i signatura de l'inspector

ANNEX II

Model número 1

(Rètol de la primera pàgina)

LLIBRE REGISTRE DE MOVIMENTS D'EXPLOSIUS

Data	Classe producte	Núm. catalogació (*)	Núm. guia circulació	Procedència o destinació	Foli del llibre auxiliar	Entrades Quantitat	Sortides Quantitat

* Per als explosius no catalogats, de conformitat amb l'article 21, s'ha d'indicar el número de lot o sèrie.

NOTA. Els assentaments de totes les operacions han d'anar numerats i s'han de formar successivament per ordre de dates, sense esmenes ni raspadures. Qualsevol error involuntari s'ha de salvar amb la contrapartida oportuna, si escau, o amb una advertència en el text si l'error no afecta les xifres. El resum dels assentaments del dia per a cada producte ha de passar al full especial que per a aquest s'ha de portar en el llibre de registre auxiliar.

Model número 2

(Rètol de la primera pàgina)

LLIBRE AUXILIAR PER A CADA CLASSE DE PRODUCTE

Foli núm.

FULL DEL PRODUCTE DENOMINAT NÚM. DE CATALOGACIÓ.....

MES DE 20....				Entrades <hr/> Quantitat	Sortides <hr/> Quantitat	Existències <hr/> Quantitat
Existència el 1r dia de l'any.....						
Total d'entrades i total de sortides				Entrades <hr/> Quantitat	Sortides <hr/> Quantitat	Existències <hr/> Quantitat
En els mesos anteriors a l'actual.....						
.....				Entrades <hr/> Quantitat	Sortides <hr/> Quantitat	Existències <hr/> Quantitat
.....						
Dia	Procedència o destinació	Número/s del/s lot/s (*)	Número guia de circulació	Entrades <hr/> Quantitat	Sortides <hr/> Quantitat	Existències <hr/> Quantitat
Suma d'entrades i sortides el mes de la data				Entrades <hr/> Quantitat	Sortides <hr/> Quantitat	Existències <hr/> Quantitat
Total existències mes de la data.....						

* Per als explosius no catalogats, de conformitat amb l'article 21, s'ha d'indicar el número de lot o sèrie.

NOTA. - En cada full s'han de formular els assentaments del diari corresponent al moviment de matèries indicat en el rètol d'aquests. Aquests assentaments, sense esmenes ni raspadures, han d'expressar simplement un resum succint dels detallats en el diari. Qualsevol error involuntari s'ha de salvar amb la contrapartida oportuna, si afecta les xifres, o amb una advertència.

ANNEX III

LLIBRE REGISTRE DE CONSUM D'EXPLOSIUS

NOM DE L'EXPLOTACIÓ

DATA RECEPCIÓ	NÚM. COMANDA DE SUBMINISTRAMENT	NÚM. GUIA CIRCULACIÓ	CLASSIFICACIÓ (ART. 9**) I QUANTITAT (REBUDA/LLURADA)	NÚM. CATALOGACIÓ(*)	RESPONSABLE EXPLOTACIÓ (DNI o NIE)	RESPONSABLE D'UTILITZACIÓ (Núm. carnet artiller)	QUANTITAT EXACTA CONSUMIDA	DESTINACIÓ (EXPLOSIU SOBRANT (quantitat i identificació explosiu))	QUEDA EN DIPOÏT

(*) Per als explosius no catalogats, de conformitat amb l'article 21, s'ha d'indicar el número de lot o sèrie.

(**) En el cas de les dinamites s'ha d'especificar a més si són pulverulentes, gelatinoses o de seguretat.

ANNEX IV

ACTA D'ÚS D'EXPLOSIU

El dia de la data, el Sr. _____ amb _____ (DNI o NIE), com a responsable de l'equip de treball o de la voladura, per a l'explotació/obra denominada _____, situada a _____, i el Sr. _____ amb _____ (DNI o NIE), com a responsable de la gestió del llibre registre de consum, certifiquen el següent:

- L'Els artiller/s que han participat en la voladura són: el Sr. _____ (DNI o NIE), el Sr. _____ (DNI o NIE), (etc.)
- La classificació de l'explosiu utilitzat o fabricat *in situ* és * _____.
- La quantitat d'explosiu fabricat *in situ* o lliurat a l'artiller per a la seva utilització en l'explotació/obra ha estat de _____ kg i _____ detonadors corresponents al/s lot/s (**) números _____.
- De la quantitat d'explosiu lliurat s'han consumit _____ kg i _____ detonadors.
- La quantitat d'explosiu sobrant ha estat de _____ kg i _____ detonadors, corresponent al/s lot/s números _____.
- L'explosiu sobrant s'ha retornat al dipòsit (de productes acabats, de consum o fàbrica de) _____ denominat/ada _____, situat a _____.
- L'explosiu sobrant ha estat eliminat segons el que estableixen les ITC número 11 i número 12 i en condicions de seguretat de conformitat amb les disposicions internes de seguretat de l'empresa a _____.

Personal de seguretat privada que presta servei en el consum d'explosiu:

El Sr. _____ TIP _____

_____, ____ de/d' _____ de 20__.

El responsable de la gestió del llibre registre de consum	El responsable de l'equip de treball o voladura	El vigilant d'explosius (***)

NOTA: aquesta acta s'ha de remetre mensualment a la Intervenció d'Armes i Explosius de la localitat a la qual estigui adscrita l'explotació i a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia, per via electrònica a la seu electrònica de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques, de conformitat amb l'article 122.2.

(*) D'acord amb l'article 9. En el cas de les dinamites s'ha d'especificar a més si són pulverulentes, gelatinoses o de seguretat.

(**) Per als explosius no catalogats, de conformitat amb l'article 21, s'ha d'indicar el número de lot o sèrie.

(***) A excepció de mineria d'interior o obra subterrània.

ANNEX V

LLIBRE REGISTRE DE FABRICACIÓ EN MEMU I EN EQUIPS DE BOMBAMENT D'EMULSIONS, SUSPENSIONS O GELS, A GRANEL I QUE SENSIBILITZIN *IN SITU*

NOM DE L'EXPLOTACIÓ _____

LECTURA COMPTADOR (ACUMULADA) DE LA QUANTITAT FABRICADA	
QUANTITAT FABRICADA	
RESPONSABLE DE FABRICACIÓ I US (Núm. carnet artiller)	
LLOC DE FABRICACIÓ	
NÚM. CATALOGACIÓ	
TIPUS EXPLOSIU	
NÚM. GUJA CIRCULACIÓ MEMU	
DATA DE FABRICACIÓ	

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 25

Dades obligatòries de l'autorització de la comanda de subministrament per a la utilització d'explosius

Autorització de subministrament d'explosius des de (1)
.....

A favor de (2) per al seu consum o emmagatzematge (3): explosius per a pedreres, mina, obra civil, dipòsit, etc. (3), amb director facultatiu (4), situades a (adreça completa) del terme municipal de, Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil de

El sol·licitant declara que està assabentat, per al seu compliment, de les prescripcions del Reglament d'explosius vigent.

Relació detallada de la comanda sol·licitada

Classificació dels explosius (segons l'art. 9*)	Pes/quantitat (quilograms/unitats/metres)

*En el cas de les dinamites s'ha d'especificar a més si són pulverulentes, gelatinoses o de seguretat.

El transport s'ha de dur a terme mitjançant (5), d'acord amb la legislació vigent, i s'ha de lliurar la mercaderia ressenyada a (6)

Període de consum de l'explosiu (màxim un mes):

Queda autoritzat el subministrament a què es refereix aquesta comanda.

El director/cap de la dependència de l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia.

Data:

(1) Indiqueu el dipòsit proveïdor.

(2) Consumidor habitual o eventual que ha sol·licitat la comanda de subministrament.

(3) Indiqueu el que sigui procedent entre les opcions mostrades.

(4) Identificació del director facultatiu de l'explotació o obra.

(5) Mitjà de transport i matrícula o número de bastidor.

(6) Identificació del responsable de la gestió del llibre registre de consum.

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 26

Manifestacions festives amb ús d'armes d'avantcàrrega

1. Objecte

L'objecte d'aquesta ITC és regular la celebració de manifestacions festives amb ús d'armes d'avantcàrrega i pólvora negra. S'exclouen de l'àmbit d'aplicació d'aquesta ITC les recreacions històriques.

2. Definicions

Als efectes d'aquesta ITC, s'entén per:

2.1 Actes d'arcabuseria: esdeveniments celebrats en llocs públics o privats, en què s'utilitzen armes d'avantcàrrega fent ús de pólvora negra per al disparament. Aquests actes es poden fer en un nombre variable al llarg d'un o diversos dies.

2.2 Cantimplora: contenidors/dosificadors de pólvora coneguts habitualment amb els noms de «tremuja cantimplora», «cantimplora», «polverera», etc., utilitzats per a la càrrega de les armes d'avantcàrrega.

2.3 Entitat organitzadora: persona física o jurídica que sol·licita autorització per a la celebració d'un o diversos actes d'arcabuseria, en sòl públic o privat, i s'encarrega d'organitzar la celebració d'aquest.

2.4 Participant actiu: persona que pren part en la celebració dels actes d'arcabuseria portant-hi pólvora o utilitzant-hi armes d'avantcàrrega autoritzades o armes detonadores.

2.5 Participants passius: persones que acompanyen els participants actius en el lloc o recorregut dels trets durant la celebració dels actes d'arcabuseria sense portar-hi pólvora o sense utilitzar-hi armes d'avantcàrrega o armes detonadores.

2.6 Portador: participant actiu, també denominat «carregador», vinculat a un tirador o disparador concret que pren part en la celebració dels actes d'arcabuseria i que està autoritzat per l'autoritat competent a adquirir la pólvora distribuïda per l'organitzador, així com a portar i custodiar la pólvora amb l'única finalitat de subministrar-la al tirador concret al qual està vinculat, i no està autoritzat a manipular ni usar la pólvora negra amb cap altra finalitat.

2.7 Portador tirador: tirador que pren part en la celebració dels actes d'arcabuseria i que està autoritzat per l'autoritat competent a adquirir la pólvora subministrada per l'organitzador, custodiar, portar i usar pólvora negra durant la celebració dels actes d'arcabuseria mitjançant la càrrega i el disparament en armes d'avantcàrrega.

2.8 Responsable dels actes d'arcabuseria: persona o persones designades per l'entitat organitzadora que actua en nom d'aquesta durant l'organització i la celebració dels actes d'arcabuseria, i que actua d'interlocutor amb les autoritats competents.

2.9 Tirador o disparador: participant actiu autoritzat per l'autoritat competent per usar pólvora negra durant la celebració dels actes d'arcabuseria mitjançant el disparament en armes d'avantcàrrega.

3. Autorització dels actes d'arcabuseria

L'entitat organitzadora interessada a utilitzar pólvora negra per fer un o diversos actes d'arcabuseria en què s'utilitzen armes d'avantcàrrega ha de presentar amb almenys 30 dies d'antelació, davant la delegació o subdelegació del Govern corresponent, una sol·licitud d'autorització d'ús de pólvora en els actes d'arcabuseria que inclogui, almenys, la documentació següent:

3.1 Autorització de la celebració dels actes d'arcabuseria per part de l'Ajuntament del municipi en què es prevegi fer, en cas que aquest no en sigui el mateix organitzador.

3.2 Documentació acreditativa de la personalitat jurídica de l'entitat organitzadora dels actes d'arcabuseria.

- 3.3 Dades del/s responsable/s dels actes d'arcabuseria.
- 3.4 Relació de participants actius, indicant-hi si són portadors, portadors tiradors o tiradors o disparadors.
- 3.5 Justificació documental del fet que tots els participants actius han rebut la formació específica per a la participació en els actes d'arcabuseria, i reuneixen les aptituds necessàries i compleixen els requisits que estableix l'apartat 4.2 d'aquesta ITC.
- 3.6 Programa detallat de cada acte d'arcabuseria, amb la indicació del lloc i l'espai de celebració i l'itinerari en el qual s'ha de fer ús de la pólvora i de les armes d'avantcàrrega, així com la data i l'horari de celebració.
- 3.7 Consum de pólvora de cada acte d'arcabuseria per participant i total, desglossat per cada data de repartiment i data de consum associada o dates de consum associades. Per a això, s'ha d'emplenar l'annex, a la seu electrònica de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques, amb la relació completa i invariable de participants, per a cada data de repartiment (indicant-hi les dates i els actes de consum associats).
- 3.8 Justificació de les necessitats de consum per tirador o portador tirador, en funció de la durada prevista de cada acte, segons el que estableix l'apartat 6.1.
- 3.9 Indicació del proveïdor i dipòsit autoritzat de subministrament.
- 3.10 Detall del lloc, l'emplaçament i les dates de repartiment i transvasament de pólvora als portadors i portadors tiradors, indicant-hi la persona responsable de l'entitat organitzadora encarregada del repartiment i transvasament.
- 3.11 Mesures de prevenció i protecció per pal·liar els riscos associats amb els actes d'arcabuseria i particularment amb la manipulació i l'ús de pólvora negra i l'ús d'armes d'avantcàrrega.
- 3.12 Proposta de les mesures de seguretat i emergència previstes, tant per als participants actius i passius com per als espectadors; així com, si s'escau, la indumentària i les mesures de protecció recomanades per als participants.
- 3.13 Certificació de l'entitat organitzadora o l'entitat financera de la constitució d'una assegurança o una altra garantia financera que cobreixi els possibles danys a tercers derivats de l'ús de la pólvora i la celebració dels actes d'arcabuseria des de l'arribada de la pólvora fins a la finalització dels actes d'arcabuseria, i que ha de cobrir un mínim de 363.016 €.
- 3.14 Mesures a adoptar per gestionar el tractament de la pólvora sobrant dels actes d'arcabuseria. Detall del lloc i l'emplaçament per fer la recollida de la pólvora sobrant i persona autoritzada de l'entitat organitzadora encarregada del control.
- 3.15 Tractament de la pólvora sobrant (eliminació segons la ITC número 12 o devolució a un dipòsit d'explosius autoritzat).
- 3.16 Si s'escau, dipòsit d'explosius autoritzat que emmagatzemaria temporalment la pólvora negra, abans, durant o després de la celebració dels actes fins a l'eliminació o la devolució del material sobrant, així com el procediment a seguir per a la seva utilització.
- 3.17 Si s'escau, còpia de l'autorització com a consumidor habitual de pólvora negra, de conformitat amb el que estableix aquest reglament.

La sol·licitud i la documentació associada esmentada en aquest apartat s'han de presentar per via electrònica a través de la seu electrònica de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques. El termini de presentació d'aquestes sol·licituds, fixat amb caràcter general en almenys trenta dies d'antelació, es pot modificar amb la instrucció prèvia de la delegació o subdelegació del Govern corresponent.

La delegació o subdelegació del Govern, amb l'informe previ de l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia i la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil que correspongui per demarcació, sense perjudici d'altres autoritzacions que siguin procedents de les comunitats autònomes o corporacions locals, ha de procedir a l'autorització o la denegació dels actes.

En la resolució d'autorització s'hi ha d'incloure almenys la relació de persones autoritzades per portar i disparar pólvora; la quantitat de pólvora que estan autoritzades per consumir i adquirir en els actes d'arcabuseria; el lloc i l'espai de celebració i l'itinerari en el qual s'ha de fer ús de la pólvora i de les armes d'avantcàrrega, la data i l'horari de

celebració de cada acte; el proveïdor i el dipòsit autoritzat de subministrament; i el lloc, l'emplaçament i les dates de repartiment de pólvora als portadors i portadors tiradors, amb la indicació de la persona responsable de l'entitat organitzadora encarregada del repartiment i transvasament i, si s'escau, les mesures de seguretat o altres condicions de distribució, emmagatzematge, tinença i ús.

En cas que se celebrin diversos actes d'arcabuseria en un nombre variable al llarg d'un o diversos dies, en el marc de la mateixa festivitat, i organitzats per la mateixa entitat organitzadora, es pot fer una sol·licitud conjunta de tots els actes.

De la mateixa manera, en el cas d'actes que se celebrin en diferents dates durant un mateix any en una mateixa població i per una mateixa entitat organitzadora, aquesta pot fer la sol·licitud conjunta anual per a la celebració de tots els actes.

4. Requisits dels actes d'arcabuseria

4.1 Requisits generals.

Únicament poden disparar i portar pólvora en els actes d'arcabuseria les persones que estiguin autoritzades per la delegació o subdelegació del Govern.

L'Ajuntament és el responsable de la custòdia de la documentació acreditativa de la cobertura de la responsabilitat civil subscripta per l'entitat organitzadora dels actes d'arcabuseria, així com de la salvaguarda de les mesures de seguretat i organització que tingui atribuïdes en l'àmbit de les seves competències.

L'Ajuntament, amb els seus propis mitjans o bé amb la col·laboració de l'entitat organitzadora dels actes, ha d'adoptar les mesures necessàries per informar degudament de les condicions de l'espectacle i de les mesures de protecció recomanables als espectadors assistents i ha d'adoptar mesures perquè coneguin els riscos principals als quals poden estar exposats.

L'Ajuntament ha de difondre la celebració dels actes per a coneixement públic, així com del lloc i l'itinerari i de l'horari de celebració de cada acte.

L'Ajuntament ha de vetllar pel compliment de les mesures de seguretat i els requisits establerts per a cada acte, i ha de fer, amb els seus propis mitjans o bé amb la col·laboració de l'entitat organitzadora de l'acte, les tasques necessàries per a la neteja immediata de l'itinerari o el lloc de celebració de l'acte.

L'Ajuntament, amb els seus propis mitjans o bé amb la col·laboració de l'entitat organitzadora dels actes, ha de disposar dels mitjans sanitaris necessaris que garanteixin una atenció sanitària immediata en cas d'accident (ambulància i equip mèdic).

L'entitat organitzadora ha de designar la persona responsable o les persones responsables dels actes d'arcabuseria, i del repartiment, el transvasament i la devolució de pólvora, que han de vetllar pel compliment dels requisits establerts.

Finalitzats els actes d'arcabuseria, s'ha de procedir a la retirada de la pólvora sobrant per a la seva devolució o eliminació, d'acord amb el que s'estableix en aquesta ITC.

4.2 Requisits particulars per a participants actius.

Els participants actius han de ser majors d'edat, han d'haver rebut la formació adequada, segons especifica l'apartat 5, i han d'estar en possessió d'un certificat d'aptituds psicofísiques expedit per un centre oficial, equivalent al necessari per a l'obtenció de la llicència d'armes; el certificat esmentat es pot substituir per la possessió d'una llicència d'armes en vigor.

En cas que el participant actiu actuï com a tirador o disparador, ha de:

- Complir els requisits que exigeix el Reglament d'armes per a l'adquisició, la tinença i l'ús de les armes d'avantcàrrega (armes de la categoria 6a.4).
- Estar en possessió de l'autorització especial d'armes d'avantcàrrega en vigor, que preveu el Reglament d'armes.
- Si és el titular de l'arma que ha d'utilitzar, ha de disposar de la documentació justificant del compliment dels requisits aplicables a les armes d'avantcàrrega emprades,

segons el que disposa l'apartat 4.3 d'aquesta ITC, i ha de presentar-la a l'entitat organitzadora.

– Si no és el titular de l'arma que ha d'utilitzar, ha de disposar de la documentació esmentada en el punt anterior i l'ha de presentar a l'entitat organitzadora juntament amb un document de cessió temporal d'armes o un document de lloguer vàlid, segons el que disposa el Reglament d'armes.

En tot cas, la Guàrdia Civil pot comprovar el compliment de les obligacions anteriors.

4.3 Requisits aplicables a les armes d'avantcàrrega emprades.

Les armes d'avantcàrrega a utilitzar han de complir el que s'estableix en el Reglament d'armes, aprovat pel Reial decret 137/1993, de 29 de gener.

Les armes d'avantcàrrega que s'usin en els actes d'arcabuseria requereixen un certificat estès pel Banc Oficial de Proves per cada arma, que garanteixi que aquesta reuneix suficients condicions de seguretat per al seu ús en els actes.

Les armes d'avantcàrrega només es poden portar, exhibir i usar amb motiu dels actes d'arcabuseria autoritzats i durant aquests.

Les armes d'avantcàrrega han d'estar en bones condicions per al disparament, i és responsabilitat del propietari la comprovació de l'estat i el funcionament correcte, així com el manteniment correcte d'aquestes, que es pot subcontractar a empreses especialitzades.

En el cas de cessió d'armes d'avantcàrrega, aquesta responsabilitat recau sobre el titular de la guia de pertinença o, si no n'hi ha, sobre el propietari de l'arma.

4.4 Requisits de les cantimpleres.

Les característiques de les cantimpleres que s'usen en els actes d'arcabuseria han de ser:

– Dipòsit interior per a la pólvora negra, i queda prohibida la utilització de cantimpleres metàl·liques.

– Tapa o solapa lateral per a l'obertura/tancament del dipòsit interior de pólvora, dotada d'un tancament o dispositiu de seguretat que en previngui l'obertura accidental i amb un ajust que eviti qualsevol pèrdua o vessament de pólvora.

– Dispositiu dosificador/càrrega inferior amb un tancament automàtic que assegurï l'estanquitat i eviti vessaments no desitjats quan s'extregui el dosificador, i queda prohibida la utilització d'elements que puguin provocar espurnes.

– Dosificador de pólvora extraïble i regulable per a la càrrega de l'arma, amb una dosificació màxima de 18 g de pólvora.

– Dipòsit portapistons amb tapa, independent del dipòsit interior.

– Les cantimpleres han de disposar d'una tapa antiespurnes de seguretat que protegeixi a cada moment la dosi de pólvora que s'extreu de la cantimplora mentre s'està fent l'operació de càrrega de l'arma.

– No es poden utilitzar cantimpleres que hagin experimentat alguna modificació en el seu disseny original que en pugui comprometre el funcionament i la seguretat.

És responsabilitat del propietari la comprovació de l'existència i el funcionament correcte dels elements de seguretat de la cantimplora, així com el manteniment correcte d'aquests.

En el cas de cantimpleres llogades, la responsabilitat sobre la comprovació de l'existència i el funcionament correcte dels elements de seguretat recau sobre l'empresa que n'ofereix el lloguer.

Únicament es pot portar una cantimplora per participant actiu (portador i portador disparador). Una vegada carregades de pólvora, les cantimpleres han de quedar precintades, de manera que s'hi evidenciï qualsevol violació del precinte, i no es poden obrir.

L'entitat organitzadora és responsable que les cantimpleres que s'usen en els actes d'arcabuseria compleixin el que disposa aquest apartat.

5. Formació mínima per a participants actius

5.1 Organització i autorització de l'acció formativa.

D'acord amb el que preveu aquesta ITC, l'Ajuntament, amb els seus propis mitjans o bé amb la col·laboració de l'entitat organitzadora dels actes, ha d'organitzar la impartició de la formació corresponent als participants actius. Per a això ha de disposar dels mitjans adequats, tant materials com humans, que poden ser propis o aliens, i s'ha d'assegurar oportunament de l'eficàcia dels uns o dels altres per a la consecució dels objectius marcats.

L'Ajuntament ha de comunicar a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern, amb una antelació mínima de 30 dies, la informació següent referent a l'acció formativa:

- Dades identificatives de l'entitat organitzadora de l'acció formativa amb la indicació, si és el cas, de les dades de l'associació festerà que ha de dur a terme l'acció formativa.
- Dades identificatives dels formadors que han d'impartir l'acció formativa, amb la indicació de coneixements, formació o experiència que avalin la seva idoneïtat per impartir la formació.
- Data i llocs previstos per a la impartició de l'acció formativa
- Programa formatiu i durada, de conformitat amb l'apartat 5.3 d'aquesta ITC.

L'Ajuntament és el responsable de l'execució de l'acció formativa, de la comprovació de l'eficàcia d'aquesta, del compliment del programa establert i de qualsevol condicionant indicat si s'escau per l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia.

5.2 Registre d'activitat formativa.

Una vegada s'hagi justificat documentalment el seguiment i la superació de l'acció formativa, l'Ajuntament ha d'expedir un certificat de la formació rebuda com a participant actiu en els actes d'arcabuseria.

L'Ajuntament ha d'elaborar i mantenir actualitzada una llista de participants, incloent-hi el DNI o el NIE, que hagin rebut i superat la formació, juntament amb la documentació associada a l'acció formativa.

L'Ajuntament és el responsable de salvaguardar els certificats que justifiquin la impartició d'aquesta formació.

5.3 Contingut mínim de la formació.

La formació per als participants actius consisteix en un curs teòric de formació, que ha de tenir una durada mínima de 5 hores, i ha d'incloure el programa formatiu mínim següent:

1. Característiques dels elements emprats en els actes d'arcabuseria.

- Característiques generals de la pólvora negra.
- Característiques de les cantimpleres.
- Funcionament de les armes d'avantcàrrega d'ús permès en l'acte.
- Utilització correcta de pólvora negra, cantimpleres i armes d'avantcàrrega.
- Riscos derivats de la manipulació i utilització de pólvora negra i armes d'avantcàrrega.
- Mesures de seguretat de la pólvora en el domicili.
- Condicions d'adquisició, lloguer, cessió, tinença i ús d'armes d'avantcàrrega.

2. Acte d'arcabuseria: desenvolupament i mesures de seguretat.

- Delimitació de la ubicació o els itineraris de disparament
- Inici i finalització dels actes d'arcabuseria.
- Normes organitzatives específiques.
- Mesures de seguretat establertes per a la celebració dels actes.
- Fallades i incidències habituals durant el disparament i procediment d'actuació davant aquestes.

– Mesures de prevenció específiques i ús d'equips de protecció individual durant la celebració dels actes.

– Procediments d'actuació en cas d'accident.

3. Procediments d'adquisició, recepció, transvasament, emmagatzematge, manipulació, eliminació i devolució de pólvora negra.

4. Infraccions i règim sancionador.

5.4 Validesa de la certificació.

La certificació expedida per l'Ajuntament manté la seva vigència sempre que no es modifiquin les condicions i els requisits aplicables a la celebració dels actes d'arcabuseria.

Aquesta certificació es considera vàlida per a la celebració d'actes d'arcabuseria fets per altres entitats organitzadores sempre que es mantinguin les característiques d'aquests i l'acceptin com a vàlida altres ajuntaments.

Els ajuntaments poden emetre aquesta certificació a les persones que sense haver fet la formació descrita en l'apartat 5.3 acreditin una experiència d'almenys dos anys en la participació en actes d'arcabuseria.

6. *Adquisició, transport, distribució, emmagatzematge, manipulació i devolució de pólvora negra*

6.1 Adquisició de pólvora negra. Límits de subministrament.

En el cas d'adquisició de pólvora negra per a la celebració dels actes d'arcabuseria destinada a participants actius, l'entitat organitzadora, una vegada obtinguda l'autorització dels actes per part de la delegació o subdelegació del Govern, amb la relació de participants actius autoritzada, ha de presentar davant l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia una sol·licitud d'autorització o comanda de subministrament dels actes amb utilització de pólvora negra d'arcabuseria actuant com a consumidor eventual d'explosius autoritzat, de conformitat amb el que disposa aquest reglament.

En la sol·licitud esmentada, l'entitat organitzadora hi ha de justificar la quantitat total de pólvora que sol·licita en funció de la durada prevista dels actes i els tipus d'armes d'avantcàrrega a utilitzar.

En cas que l'entitat organitzadora ja sigui consumidor habitual d'explosius, només ha de sol·licitar la comanda de subministrament.

La pólvora s'ha d'adquirir d'una fàbrica o un dipòsit d'explosius autoritzat.

Com a norma general, la quantitat màxima de pólvora adquirida per a cada acte ha de ser d'1 kg per portador o portador tirador. No obstant això, quan la durada de l'acte ho requereixi, el delegat o subdelegat del Govern pot autoritzar un consum de fins a un màxim de 2 kg de pólvora per portador o portador tirador.

El consum de pólvora en cada acte d'arcabuseria per part d'un tirador o portador tirador s'ha de correspondre amb l'autorització de consum concreta per a aquest acte, i està formada per:

a) Pólvora adquirida o emmagatzemada a títol individual pel portador o portador tirador directament a distribuïdors autoritzats. En aquest cas, la quantitat màxima de consum és d'1 kg de pólvora, i s'ha de comptabilitzar com a part de la pólvora consumida en l'acte d'arcabuseria.

b) Pólvora distribuïda per l'organitzador als portadors associats al tirador en concret (màxim 2 kg/portador).

c) Pólvora distribuïda per l'organitzador al portador tirador (màxim 2 kg/portador tirador).

Els posseïdors d'una autorització especial d'armes d'avantcàrrega en vigor, autoritzats com a portadors tiradors per a un acte d'arcabuseria, poden adquirir directament de distribuïdors autoritzats (dipòsits o armeries) un màxim d'1 kg de pólvora negra

d'arcabusseria, i són responsables de la custòdia i l'emmagatzematge correcte d'aquesta a l'interior dels envasos originals i en els seus domicilis particulars o llocs habilitats fins a la finalització de l'acte d'arcabusseria, segons el que estableix aquesta ITC. La càrrega de les cantimpleres de pólvora no s'ha de fer mai a la via pública. Aquesta pólvora es pot emprar en l'acte d'arcabusseria sempre que es comptabilitzi com a part del consum de la pólvora autoritzada per a l'acte, i es descompta del total que es pot distribuir al portador tirador en funció del consum autoritzat.

En cas que se celebrin diversos actes d'arcabusseria en un nombre variable al llarg d'un o diversos dies, en el marc de la mateixa festivitat, s'ha de procedir segons el que estableix l'apartat 6.3.

6.2 Transport industrial de pólvora.

El transport de pólvora des de la fàbrica o el dipòsit comercial autoritzat fins al lloc de repartiment s'ha de fer en vehicles degudament autoritzats per al transport d'explosius, de conformitat amb el que estableix la legislació vigent aplicable i, en particular, amb el títol IX.

6.3 Distribució o repartiment i transvasament de pólvora a la cantimplora dels participants actius.

Les persones responsables de cada repartiment de l'entitat organitzadora han de comprovar abans de lliurar la pólvora que els participants actius compleixen els requisits que estableix l'apartat 4.2 d'aquesta ITC, atenent si es tracta de portador o portador tirador, així com que estan inclosos en les llistes de participants actius finalment autoritzats.

La comprovació del compliment de requisits es pot fer tant durant el lliurament de la pólvora com amb anterioritat a aquest, per agilitar el repartiment i evitar aglomeracions.

Així mateix, l'entitat organitzadora és responsable que les cantimpleres que s'usen en els actes d'arcabusseria compleixen els requisits que exigeix l'apartat 4.4 d'aquesta ITC, per a la qual cosa es pot recolzar en els fabricants d'aquests equips.

Prèviament al repartiment en el dia concret autoritzat, l'organitzador ha de posar a disposició de les persones responsables d'aquest una llista amb els noms de les persones autoritzades per a la recollida de pólvora, amb la indicació de la seva condició de portador o portador tirador i la quantitat màxima que estan autoritzats a recollir. Igualment, han de facilitar la llista esmentada a la Intervenció d'Armes i Explosius que li correspongui per demarcació.

Des de l'arribada de la pólvora a l'emplaçament en el qual se'n fa la distribució o el repartiment i transvasament a les cantimpleres, la pólvora ha d'estar vigilada permanentment per l'entitat organitzadora, amb un servei de vigilància d'explosius o forces i cossos de seguretat dependents de l'entitat organitzadora tenint en compte l'informe previ emès respecte a això per la Intervenció d'Armes i Explosius que li correspongui per demarcació.

Cada repartiment de pólvora s'ha de fer el mateix dia de l'arribada de la pólvora, fora de nucli urbà, en un lloc allunyat de zones habitades o en vies no freqüentades, en el dia i l'horari que estableixi l'entitat organitzadora. S'han de complir les distàncies a l'entorn que estableix la ITC número 9 considerant una divisió de risc 1.1, i la quantitat Q referenciada en les fórmules que indica la ITC esmentada és la quantitat neta màxima de pólvora negra que porti el vehicle de subministrament.

La quantitat màxima que es pot lliurar i que en qualsevol moment pugui estar en possessió d'un participant actiu és de 2 kg per acte, i s'han d'evitar emmagatzematges incontrolats. En cas que no sigui possible fer el repartiment i transvasament el mateix dia de l'arribada, la pólvora s'ha d'emmagatzemar en un dipòsit degudament autoritzat segons el que estableix aquest Reglament o el Reglament d'articles pirotècnics i cartutxeria.

Al lloc de repartiment és prohibit fumar i s'hi ha d'evitar la presència de qualsevol possible font d'iniciació (flames nues, elements incandescents, instal·lacions elèctriques, superfícies calentes, etc.), i s'hi ha d'habilitar, almenys, un extintor d'incendis.

Cada repartiment s'ha de fer en presència d'un vigilant d'explosius per a la protecció de la pólvora i s'ha de limitar l'accés a la zona immediata de repartiment a les persones

que supervisin la distribució o hi participin i als participants actius que hagin de fer la recollida, i evitar-hi aglomeracions. El repartiment de la pólvora ha d'englobar el transvasament de la pólvora a la cantimplora, que una vegada carregada ha de quedar precintada. Cada repartiment de pólvora pot estar supervisat per la Guàrdia Civil.

Per a la recollida de pólvora, els participants actius s'han d'identificar mitjançant el DNI o el NIE o un altre document oficial que acrediti la seva identitat. En cas que la comprovació de compliment de requisits es faci durant el lliurament, els participants actius han de presentar el DNI o el NIE o un altre document oficial que acrediti la seva identitat i la documentació que requereix l'apartat 4.2 atenent la seva condició de tirador, portador o portador tirador.

En cas que no es reparteixi la totalitat de la pólvora, aquesta s'ha de tornar al proveïdor.

El transvasament de la pólvora a la cantimplora s'ha de fer en els llocs que s'hi destinin, dins de la zona del repartiment de pólvora, amb les garanties suficients per a la seva manipulació. Una vegada introduïda la pólvora a l'interior de la cantimplora, per transvasament d'aquesta o bé per introducció del bidó original, la tapa o solapa lateral ha de quedar precintada fins a la finalització dels actes d'arcabuseria, i els envasos buits que contenen el quilogram de pólvora s'han de dipositar per al seu tractament mediambiental.

El transvasament de la pólvora entre el recipient original i la cantimplora s'ha de fer sota la responsabilitat de l'entitat organitzadora al lloc del repartiment, extremant les mesures de seguretat i tenint en compte les pautes següents:

- S'ha de fer el transvasament en un lloc sec, al resguard de corrents d'aire i allunyat de qualsevol possible font d'iniciació d'ignició (flames nues, elements incandescents, instal·lacions elèctriques, superfícies calentes, etc.).

- S'ha d'ubicar el recipient de destinació sobre una superfície neta i llisa, per exemple, una peça de paper o un altre material similar, que permeti la recollida posterior de qualsevol vessament de pólvora (s'ha d'evitar l'ús de superfícies plàstiques pel risc derivat de la generació d'electricitat estàtica).

- Una vegada obert l'envàs receptor, s'ha d'abocar lentament la pólvora des de l'envàs d'origen fins a l'interior.

- En cas de vessament de pólvora, cal recollir-la extremant les precaucions i introduir-la en l'envàs receptor.

- Acabat el transvasament, s'ha de tancar l'envàs receptor de manera que quedi assegurat. Així mateix, s'ha de precintat la tapa o solapa lateral.

- Finalitzada l'operació, s'han de netejar les possibles superfícies contaminades amb pólvora amb un drap o una baieta humida i cal esbandir-la amb aigua abundant per a la inertització de qualsevol resta de pólvora.

Per fer totes les operacions que indica aquest apartat, l'entitat organitzadora pot designar el nombre de persones que consideri oportunes, per agilitar-les en la mesura que es pugui.

En cas que es requereixi més quantitat de pólvora pel fet que hi hagi més d'un acte d'arcabuseria en el marc de la mateixa festivitat, que requereixi en total una quantitat superior a 2 kg, s'ha d'actuar de la manera següent:

- a) S'ha de fer el transvasament de pólvora per a cada participant actiu (portador o portador tirador) per a la totalitat dels actes d'arcabuseria a celebrar en la festivitat associats a cada data de repartiment.

- b) Fet el transvasament a les cantimplores necessàries, l'entitat organitzadora únicament pot lliurar a cada participant actiu el nombre de cantimplores equivalent a 2 kg de pólvora com a màxim, per a l'emmagatzematge i la custòdia en un domicili particular.

- c) Per a la resta de cantimplores precintades, l'entitat organitzadora és responsable de l'emmagatzematge en un dipòsit autoritzat de conformitat amb el que estableix aquest reglament o el Reglament d'articles pirotècnics i cartutxeria.

- d) Aquestes cantimplores no repartides, únicament les pot lliurar l'entitat organitzadora als participants actius en data de repartiment posterior, una vegada finalitzats els actes

d'arcabuseria previs associats a l'última data de repartiment, de manera que la quantitat màxima de pólvora en possessió de cada participant actiu per a l'emmagatzematge i la custòdia sigui de 2 kg.

6.4 Transport i emmagatzematge de pólvora per participants actius.

Els participants actius poden transportar conjuntament en vehicles particulars fins a un màxim de 4 kg de pólvora negra per vehicle.

Els participants actius poden emmagatzemar, durant un període màxim de 72 hores des de l'inici del repartiment de pólvora fins a l'inici de l'últim acte d'arcabuseria associat a cada repartiment, les cantimpleres carregades i precintades en domicilis particulars amb un màxim de 2 kg per a cada portador o portador tirador per acte, dins de les cantimpleres precintades.

Excepcionalment, en els actes d'arcabuseria que superin els 500 participants actius, el període màxim que assenyala el paràgraf anterior es pot ampliar a 96 hores.

La quantitat màxima de pólvora que es pot emmagatzemar temporalment en un únic domicili no ha de ser superior als 4 kg.

Durant el transport s'ha de separar físicament la pólvora dels pistons (fulminants) ubicant-los sempre que sigui possible en habitacles diferents del vehicle o en parts diferents del mateix habitacle. El transport s'ha de fer directament del lloc de recollida/repartiment al domicili particular o dipòsit autoritzat on es pot emmagatzemar fins a la seva utilització en els actes d'arcabuseria. En aquest trajecte queda terminantment prohibit, excepte causa major, fer qualsevol tipus de parada o estacionament amb el vehicle carregat.

Durant el transport i l'emmagatzematge, la pólvora s'ha de mantenir a les cantimpleres precintades.

L'emmagatzematge de les cantimpleres precintades en domicilis particulars es pot prolongar fins a la celebració dels actes d'arcabuseria per als quals s'hagin autoritzat, per al seu ús exclusiu en el disparament d'armes d'avantcàrrega autoritzat.

Per la seva banda, els posseïdors d'autorització especial d'armes d'avantcàrrega en vigor, autoritzats com a tiradors per a un acte d'arcabuseria, que hagin adquirit directament de distribuïdors autoritzats (dipòsits o armeries) un màxim d'1 kg de pólvora negra d'arcabuseria, han d'emmagatzemar la pólvora segons el que estableix el Reglament d'articles pirotècnics i cartutxeria. En aquest cas, el transvasament de la pólvora esmentada a la cantimplora s'ha de fer sota la seva responsabilitat, i mai en la via pública, i s'ha d'obtenir el precinte pertinent per a la cantimplora.

En l'emmagatzematge de les cantimpleres precintades i pistons (fulminants) en domicilis particulars, s'hi han de tenir en compte els requisits mínims de seguretat següents:

- Les cantimpleres han d'estar precintades en tot cas. Queda prohibit fer qualsevol tipus de manipulació o modificació de les cantimpleres, dels precintes, així com de la pólvora.

- Les cantimpleres i els pistons s'han de guardar separatament en armaris o compartiments proveïts de pany i independents, allunyats de qualsevol possible font de calor, ignició o element combustible (flames nues, elements incandescent, instal·lacions elèctriques, superfícies calentes, etc.).

- A l'interior dels armaris o els compartiments on es dipositin les cantimpleres i els pistons, hi queda prohibit emmagatzemar qualsevol altre producte.

- Les cantimpleres i els pistons han d'estar a cada moment allunyades de l'abast dels nens.

- S'han d'evitar les accions que donin lloc a situacions perilloses, com ara augment de temperatura, fregaments o xocs sobre les cantimpleres i els pistons.

- Queda expressament prohibit fumar i portar qualsevol aparell susceptible de constituir una font d'ignició, en presència de les cantimpleres i els pistons.

- Les cantimpleres i els pistons s'han de mantenir a temperatura ambient.

6.5 Operacions de manipulació de pólvora.

Les úniques operacions en les quals es permet als participants actius manipular la pólvora negra són durant l'operació de dosificació/càrrega de pólvora des de la cantimplora fins a l'arma d'avantcàrrega. Queda prohibida la retirada del precinte fins al lliurament de la pólvora sobrant, si s'escau, que s'ha de fer segons el que disposa l'apartat 6.6.

Quan es fa qualsevol operació de manipulació de pólvora, és totalment prohibit fumar o manipular dispositius que produeixin flama nua, brasa o puguin generar qualsevol tipus de font d'ignició, llevat que això sigui part del procediment segur de disparament de l'arma d'avantcàrrega.

La dosificació/càrrega de pólvora en les armes d'avantcàrrega únicament s'ha de fer utilitzant les cantimplores que descriu l'apartat 4.4 d'aquesta ITC.

6.6 Sobrant i devolució de pólvora negra.

La pólvora negra sobrant dels actes d'arcabuseria associats a cada repartiment s'ha de tornar al proveïdor o eliminar segons el que estableix la ITC número 12, abans d'iniciar un nou repartiment de pólvora.

La devolució de pólvora negra s'ha de fer a través d'un responsable de l'entitat organitzadora assignat a aquest efecte, que s'encarrega d'organitzar i controlar els envasos originals i el transvasament de pólvora des de la cantimplora fins als recipients o embalatges homologats per al transport. Aquesta persona ha de registrar els participants actius (nom i DNI o NIE) que hagin de tornar el material sobrant, així com la seva quantitat i el número d'etiqueta de la cantimplora.

7. Traçabilitat

En el cas de cantimplores no identificades pel mateix fabricant, i amb la finalitat de garantir la traçabilitat de la pólvora fins al seu consumidor final, l'entitat organitzadora, prèviament a cada repartiment de la pólvora, ha d'identificar cadascuna de les cantimplores numèricament mitjançant etiquetes llegibles i indelebles, que s'han de mantenir a la cantimplora fins a la finalització dels actes d'arcabuseria.

En el lliurament de pólvora negra, la persona responsable del repartiment assignada per l'entitat organitzadora ha de registrar la identificació única de la pólvora (embalatge o envàs original del fabricant) que s'ha de transvasar a la cantimplora de cada participant, identificat mitjançant el seu DNI o NIE, així com el número que figura a l'etiqueta de la cantimplora esmentada. Acabada l'operació de transvasament a les cantimplores de la pólvora i de repartiment, la persona responsable del repartiment ha d'elaborar una acta en què indiqui la quantitat de pólvora repartida, el nombre de cantimplores i la quantitat de pólvora emmagatzemada en un dipòsit autoritzat si s'escau, i la quantitat de pólvora tornada al proveïdor si s'escau.

En els casos en què una mateixa cantimplora pugui servir per a dos portadors tiradors quan un dispari només al matí i l'altre només a la tarda, s'han d'assenyalar els DNI o els NIE de tots dos associats al número que figura a l'etiqueta de la cantimplora esmentada, i s'imputa al primer portador tirador la totalitat de la pólvora a subministrar i consumir.

Aquesta acta o actes (en cas de diversos repartiments), juntament amb el registre d'identificació única de la pólvora lliurada a cada participant i el número que figura a l'etiqueta de cada cantimplora, s'ha de comunicar a la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil que li correspongui per demarcació.

8. Celebració dels actes d'arcabuseria

Prèviament a la celebració dels actes d'arcabuseria:

– L'entitat organitzadora ha d'adoptar les mesures organitzatives necessàries per assegurar que es compleixen les mesures de seguretat establertes perquè la distribució de pólvora i la celebració dels actes d'arcabuseria es facin en condicions segures, complint

els requisits que estableix aquesta ITC i en qualsevol prescripció que incloguin les autoritzacions.

- L'entitat organitzadora ha d'establir la manera com s'han d'identificar els diferents participants autoritzats, així com les persones designades per al control dels actes d'arcabuseria.

- L'entitat organitzadora ha de comprovar que estan disponibles els mitjans sanitaris (ambulància i equip mèdic) necessaris per garantir una atenció immediata en cas d'accident.

- L'entitat organitzadora ha de comprovar que s'han adoptat les mesures de seguretat establertes, i ha de comprovar els accessos i la situació dels espectadors.

- Els participants actius han de ser responsables de la custòdia correcta, l'emmagatzematge de la cantimplora, així com d'assegurar que aquesta estigui precintada i conservi l'etiqueta fins al final dels actes.

- Els participants actius tenen prohibit accedir a locals públics amb els elements de disparament (pólvora, armes o cantimplores carregades), així com el seu abandonament a la via pública.

Durant la celebració dels actes d'arcabuseria:

- Els participants actius tenen prohibit disparar fora de l'itinerari o els llocs de disparament autoritzats o fora dels horaris establerts.

- És responsabilitat de cada participant actiu extremar les precaucions i fer un ús correcte de la pólvora i de les armes d'avantcàrrega, respectant en tot moment les normes establertes per l'entitat organitzadora i les autoritats competents i les indicacions del personal designat per al control dels actes d'arcabuseria.

- Com a norma general és prohibit disparar a terra, llevat que s'adoptin mesures de seguretat particulars i s'inclogui expressament aquesta possibilitat, i els seus condicionants, en l'autorització dels actes d'arcabuseria.

- Els participants actius només poden portar una cantimplora de pólvora, que ha d'estar precintada i numerada.

- La cantimplora no es pot obrir fins a la finalització dels actes, i s'ha de mantenir precintada fins al lliurament del material sobrant.

- Una vegada efectuada la càrrega de l'arma, no s'ha de pitjar i s'han d'evitar cops a la culata contra terra.

- Mai no s'ha de dirigir ni disparar l'arma cap al públic.

A la finalització dels actes d'arcabuseria:

- Els participants actius han de tornar la quantitat sobrant de pólvora, segons el que estableix aquesta ITC, excepte, si s'escau, per als titulars d'autorització especial d'armes d'avantcàrrega autoritzats per emmagatzemar fins a 1 kg de pólvora de conformitat amb el Reglament d'armes.

- L'entitat organitzadora ha de comprovar que l'Ajuntament fa la neteja immediata dels itineraris d'explosiu susceptible de cremar, deflagrar o detonar.

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 27

Model de declaració UE de conformitat

Declaració UE de conformitat (núm. xxxx) (1)

1. Núm..... (producte, tipus, lot o número de sèrie; identificació del producte que permeti la traçabilitat).
2. Nom i adreça del fabricant i, si s'escau, del seu representant autoritzat:
3. Aquesta declaració de conformitat s'expedeix sota la responsabilitat exclusiva del fabricant.
4. Objecte de la declaració (declarar el compliment dels requisits essencials de seguretat que estableix la Directiva 2014/28/UE):
5. L'objecte de la declaració escrita anteriorment és conforme a la legislació d'harmonització pertinent de la Unió Europea:
6. Referències a les normes harmonitzades pertinents utilitzades, o referències a les altres especificacions tècniques respecte a les quals es declara la conformitat:
7. L'organisme notificat..... (nom, número)... ha efectuat... (descripció de la intervenció)... i expedeix el certificat...
8. Informació adicional:

Signat en nom de:

(Lloc i data d'expedició):

(Nom, càrrec) (signatura):

(1) El fabricant pot assignar amb caràcter optatiu un número a la declaració de conformitat.

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 28

Homologació de polvorins

1. Objecte i àmbit d'aplicació

Aquesta ITC té per objecte establir les condicions tècniques mínimes que han de complir els polvorins auxiliars de distribució i els polvorins transportables, per a la seva homologació, en virtut del que estableixen els articles 95 i 96 respectivament.

2. Certificació i homologació

Prèviament a la seva utilització, els polvorins auxiliars de distribució i els polvorins transportables que preveuen els articles 95 i 96 respectivament requereixen que els homologui el Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, amb l'informe previ de la Intervenció Central d'Armes i Explosius.

Al seu torn, per a la seva homologació és necessari disposar prèviament d'un certificat de tipus per donar conformitat als requisits d'aplicació que estableixen els apartats 3 i 4 en funció de si es tracta d'un polvorí auxiliar o un polvorí transportable respectivament, emès per un laboratori oficial acreditat, figura que estableix la ITC 12.0.01 del Reglament general de normes bàsiques de seguretat minera, aprovat pel Reial decret 863/1985, de 2 d'abril.

El fabricant del polvorí ha de sol·licitar l'homologació corresponent a la Direcció General de Política Energètica i Mines, acompanyada de la informació següent:

- b) Nom del fabricant, amb les dades de la seva identificació industrial.
- c) Identificació de la fàbrica o el taller on es fabrica el producte.
- d) Denominació del producte.
- e) Memòria descriptiva del polvorí.
- f) Certificat de tipus emès per un laboratori oficial acreditat.

Aquesta sol·licitud i la documentació associada que exigeix aquest apartat s'han de presentar per via electrònica, amb un certificat electrònic, a la seu electrònica del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital.

3. *Requisits aplicables als polvorins auxiliars*

1. Els polvorins auxiliars de distribució han de presentar un grau de resistència VII d'acord amb el que estableix la norma UNE-EN 1143-1, amb les restriccions que especifica aquest apartat.

2. Els polvorins es consideren caixes fortes encastrables, que corresponen a caixes fortes la protecció contra el robatori de les quals depèn en part dels materials incorporats en aquestes, o afegits durant la instal·lació.

3. Han de disposar de dos panys de seguretat de la classe B, de conformitat amb la UNE-EN 1300.

3.1 Documentació tècnica.

La documentació o memòria tècnica ha de contenir, com a mínim, la informació següent:

a) La data de fabricació i el nom del fabricant o del sol·licitant de l'assaig han de figurar en totes les pàgines.

b) Declaració del tipus de producte: polvorí auxiliar de distribució.

c) Pes, dimensions interiors i exteriors, i toleràncies de fabricació de les dimensions.

d) Quantitat, disposició i característiques dels panys, mecanismes de tancament i mecanismes de reblatge.

e) Quantitat, tipus i emplaçament dels pestells.

f) Emplaçament i disseny de les àrees específiques dotades amb material de protecció especial.

g) Detalls de muntatge o fixació o ancoratge de tots els elements rellevants per a la seguretat física: per exemple, la construcció i la posició de juntes i unions, els mitjans d'unió del marc o la porta a les parets.

h) Marcatge, posició i dimensions de qualsevol orifici que passi a través del material de protecció amb un pla detallat d'àrees de protecció específica.

i) Llista de tots els panys que s'hi poden instal·lar, especificant-hi el fabricant i el model.

j) Certificat dels panys, de conformitat amb la norma UNE-EN 1300.

k) Plans de detall de la proveta d'assaig:

i. Proveta d'assaig.

ii. Talls transversals.

iii. Detall de porta, disposició de panys, mecanismes de tancament i reblatge.

iv. Tipus i emplaçament dels pestells.

v. Orificis existents.

vi. Ancoratges.

vii. Disposició i especificacions de materials de fabricació.

l) Especificacions de materials de fabricació.

m) Detalls de qualsevol material o mecanismes utilitzats per generar gas, fums, sutge, etc., en cas d'atac físic o que pugui produir substàncies nocives durant l'assaig.

n) Indicacions de naturalesa i posició de qualsevol cable o possibilitats de pas de sistemes de detecció o alarma.

o) Mètode d'encofrat per garantir, com a mínim, el grau de resistència VII requerit, indicant-hi almenys:

i. Proporció de la caixa encofrada.

ii. Mida mínima i gruix de l'encofrat.

- iii. Qualitat mínima del material encofrat.
 - iv. Classes i percentatge d'elements afegits, ciment i qualsevol altre component.
 - v. Consistència de la massa acabada de preparar.
 - vi. Resistència a la compressió de la proveta passats 28 dies.
 - vii. Qualsevol reforç inclòs dins de la massa d'encofrat.
- p) Instruccions per a la instal·lació.
 - q) Qualsevol altra documentació exigida pel laboratori d'assajos.

3.2 Proveta d'assaig.

La proveta d'assaig ha de ser un polvorí constituït per una caixa forta encastable, recoberta en totes les cares, excepte en la frontal per l'estructura de formigó mínima i necessària per garantir-ne el grau de resistència requerit.

Ha de disposar, a més, de tots els orificis que especifica la documentació o memòria tècnica.

3.3 Assaig d'atac amb eina.

Per determinar si la proveta d'assaig assoleix com a mínim el grau de resistència requerit, s'han de portar a terme els assajos d'atac amb eina d'acord amb el que estableix la norma UNE-EN 1143-1.

No es poden utilitzar eines tèrmiques de tall/fusió reflectides en la taula A.11, així com les eines de les categories D i S de la taula A.10 de l'annex A de la norma esmentada.

L'assaig d'accés parcial es pot fer en:

- una porta o zona frontal no recoberta de formigó, o
- parets a través de l'encofrat de formigó.

L'assaig d'accés complet es pot fer en:

- una porta, o
- parets a través de l'encofrat de formigó, o
- extracció de la caixa forta del seu encofrat.

El laboratori autoritzat pot fer tots els assajos que consideri oportuns, a fi d'obtenir el valor de resistència més baix, per a la qual cosa pot ser necessari disposar de més d'una proveta d'assaig.

Els valors de resistència mínims requerits (grau VII) són els següents:

- Accés parcial: $RU \geq 400$.
- Accés complet: $RU \geq 600$.

3.4 Marcatge.

Cada unitat comercialitzada ha d'incorporar un marcatge inalterable en una placa de metall fixada sòlidament a la cara interior de la porta. El marcatge ha d'incloure almenys:

- Nom i identificació del fabricant.
- Any de fabricació.
- Identificació del polvorí: nom, model, número de sèrie, etc.
- Núm. del certificat de tipus.

4. Requisits aplicables als polvorins transportables

4.1 Requisits constructius generals.

1. L'estructura del polvorí ha de ser de manera que el conjunt sigui prou resistent perquè permeti el seu hissatge a vehicles i el seu transport d'un lloc a un altre, sense que

es deteriori durant aquestes operacions, i ha de disposar de sistemes d'amarratge o altres dispositius adequats per poder hissar-lo per transportar-lo.

2. Els respiradors han d'estar dissenyats i condicionats de manera que a través seu no sigui possible llançar-hi objectes a l'interior.

Les xapes metàl·liques de les parets han d'estar revestides a la part interior, per taulers de fusta ignífuga o per un altre material adequat, que estigui classificat com a classe M-1 segons la norma UNE 23727:1990.

3. Els sòls han de garantir la seguretat davant de la ignició deguda a espurnes per descàrregues electrostàtiques. Les càrregues d'origen electrostàtic en personal o elements mòbils es poden mitigar mitjançant l'ús de sòls dissipatius tal com es defineixen en l'apartat 1.3.2 de la norma CEI 61340-4-1 «Mètodes d'assaig normalitzats per a aplicacions específiques. Comportament electrostàtic de revestiment de sòls i de sòls instal·lats». La mesura de resistència s'ha de fer sobre sòl instal·lat atès que els elements accessoris com ara adhesius i basaments influeixen en la mesura. La mesura s'ha de fer segons els apartats següents de la norma CEI 61340-4-1:

- Condicions per a la mesura: apartat 1.6.
- Mesura de la resistència superficial: apartat 2.1.3.1.
- Mesura de la resistència a un punt accessible de terra: apartat 2.1.3.2.
- Mesura de la resistència a terra elèctrica (conductor de protecció): apartat 2.1.3.2.
- Tensió d'assaig: apartat 2.1.4.
- Elèctrode de mesura: annex A.

Es considera satisfactori el resultat si la resistència mesurada, en el pitjor cas, és inferior a 109 W.

4.2 Mesures passives de protecció del polvorí per garantir la seguretat pública.

Els polvorins transportables han d'estar classificats d'acord amb la seva resistència al robatori, seguint el mètode que estableix la norma UNE-EN 1143-1.

Es poden construir *in situ* acoblats amb elements prefabricats, o bé mitjançant la combinació de tots dos sistemes.

No hi ha d'haver altres orificis en el material de protecció que no siguin els destinats a panys, cables i ancoratges, i els últims han d'estar instal·lats a l'interior de l'habitacle del polvorí.

Qualsevol orifici per a cable no ha d'excedir els 100 mm². Els orificis que no s'utilitzin per a entrada de cables els ha d'obstruir o taponar el fabricant de manera que no es puguin foradar des de l'exterior sense deixar-hi rastres.

El nivell de resistència de les parets, les portes i els panys del polvorí ha de ser, en tot cas, superior al nivell mínim dels que especifica la norma UNE-EN 1143-1.

4.2.1 Classificació dels polvorins transportables i les portes transportables d'aquests polvorins.

D'acord amb la metodologia que estableix la norma UNE-EN 1143-1, els valors de resistència al robatori determinats mitjançant els assajos d'atac amb eina per als polvorins dels polvorins transportables (amb porta o sense) i per a les portes d'aquests polvorins han de ser com a mínim els següents:

Accés principal: $RU \geq 270$.

Accés complet: $RU \geq 600$.

RU és la unitat de resistència definida en aquesta norma esmentada.

Les eines i el programa d'atac utilitzats per a l'assaig han de ser els que, segons el criteri de l'equip d'assaig de laboratori acreditat, siguin els més idonis per aconseguir el valor de la resistència més baix, i es poden fer assajos de prova.

Per la seva banda, la porta dels dipòsits d'explosius transportables ha de presentar com a mínim 2 panys d'alta seguretat de la classe C, d'acord amb la norma UNE-EN 1300.

4.2.2 Documentació tècnica.

Prèviament als assajos, el fabricant o el sol·licitant ha de proporcionar al laboratori d'assajos la documentació tècnica, que ha de contenir la informació següent:

a) La data de fabricació i el nom del fabricant o del sol·licitant de l'assaig, que han de figurar en totes les pàgines.

b) La declaració del tipus de producte: polvorí transportable (amb porta o sense) o porta de polvorí transportable.

c) Els dibuixos de la proveta d'assaig indicant-hi el següent:

i. Pes, dimensions interiors i exteriors i les toleràncies de fabricació de les dimensions.

ii. Tall transversal horitzontal i vertical.

iii. Quantitat, disposició i característiques dels panys, mecanismes de tancament i mecanismes de rebloqueig.

iv. Quantitat, tipus i emplaçament dels pestells.

v. Emplaçament i disseny de les àrees específiques dotades amb material de protecció especial.

vi. Detalls de muntatge o fixació o ancoratge de tots els elements rellevants per a la seguretat física; per exemple, la construcció de juntes i unions, els mitjans d'unió del marc o la porta a les parets del dibuix detallat d'àrees amb protecció específica.

vii. Detalls sobre les característiques opcionals, per exemple, el pany horari i el pany de retard.

d) Llista de tots els panys que s'hi poden instal·lar, especificant-hi el fabricant i el número de model.

e) Especificació de materials de fabricació si no apareixen en els dibuixos.

f) Declaració de detalls de qualsevol material o mecanismes utilitzats per generar gas, fums, sutge, etc., en cas d'atac físic que pugui produir substàncies nocives durant l'assaig.

g) Indicacions de naturalesa i posició de qualsevol cable o possibilitats de pas de sistemes de detecció per al muntatge de dispositius de seguretat electromecànica, sistemes d'alarmes, etc.

h) Instruccions per a la instal·lació, especificant-hi com a mínim els detalls següents:

i. Mètodes de construcció del polvorí transportable d'encofrat monolític *in situ* incloent-hi: qualitats mínimes de formigó (tipus i dosificació, proporció d'afegits, ciment i qualsevol altre element, consistència de la massa acabada de preparar; resistència a la compressió transcorreguts 28 dies, així com els mètodes d'assaig apropiats a fi de definir-ne les característiques), reforç a sumar al dipòsit d'explosius i mètodes d'unió de la porta i el marc de les parets, i mitjans pels quals l'ancoratge i l'armadura estan units a aquests elements.

ii. Mètodes d'acoblament dels elements prefabricats dels polvorins transportables.

4.2.3 Proveta d'assaig.

La proveta d'assaig ha de ser un polvorí transportable (amb portes o sense), o una porta de polvorí transportable.

La proveta d'assaig d'un polvorí transportable ha de disposar d'elements representatius de totes les unions i acoblaments essencials per a les finalitats de l'assaig, igual que les característiques opcionals que puguin rebaixar el valor de resistència al robatori. Per contra, s'han de retirar o han de quedar no operatives les característiques opcionals que puguin incrementar el valor de resistència en l'assaig d'atac amb eina, com ara el pany horari i el pany de retard.

Les entrades de cable de sistemes de detecció o accessoris que especifica la documentació s'han d'incloure en la proveta d'assaig.

4.2.4 Assajos sobre polvorins transportables.

L'assaig ha d'incloure almenys un atac amb eina per a:

- Accés parcial per porta.
- Accés parcial per paret.
- Accés complet per paret.
- Accés complet per porta.

4.2.5 Assajos sobre la porta del polvorí transportable.

L'assaig ha d'incloure almenys un atac amb eina per a:

- Accés parcial per porta (incloent-hi el marc i seccions de parets adjacents si és necessari).
- Accés complet per porta (incloent-hi el marc i seccions de parets adjacents si és necessari).

4.3 Resistència al foc.

Els polvorins transportables han d'estar protegits davant de possibles focs exteriors. Per a això han de superar una prova de transmissió de calor i estar ubicats a una determinada distància de focus combustibles.

4.3.1 Prova de transmissió de calor.

Una mostra representativa de les parets del polvorí d'almenys 1 m x 0,80 m se sotmet durant 120 minuts a una temperatura de $600\text{ °C} \pm 30\text{ K}$ a la cara externa, assolits en un temps comprès entre 5 i 6 minuts. Es considera satisfactori el resultat si la temperatura en qualsevol de les nou sondes tèrmiques situades de manera uniforme a la cara interior de la mostra no supera el valor menor de 120 °C i la temperatura de descomposició més baixa del material que s'ha d'emmagatzemar a l'interior descomptant-ne un factor de seguretat de 60 K:

Temperatura a la cara interior \geq temp. descomposició – 60 K.

Temperatura a la cara interna $\geq 60\text{ °C}$.

Nota: la temperatura ambient durant l'assaig ha de ser 20 °C . En cas contrari, s'ha de corregir la temperatura registrada a cadascuna de les nou sondes tèrmiques.

4.3.2 Condicions d'emplaçament.

Quant a l'emplaçament del polvorí transportable, és necessari garantir que la distància entre aquest i qualsevol focus combustible sigui suficient perquè no s'assoleixi la temperatura de 600 °C en qualsevol punt de la cara externa de l'edifici, conseqüència d'un possible incendi. Aquesta distància de seguretat ha de ser com a mínim de 25 m.

4.4 Responsabilitat del fabricant.

És responsabilitat del fabricant que els productes posats al mercat siguin idèntics al prototip sotmès a assaig per a la certificació, entenent-se per idèntics els que estiguin dins de les toleràncies que defineixen els documents presentats.

Cada unitat posada al mercat ha de disposar d'un marcatge en el qual ha de figurar, com a mínim, el següent:

- Nom i raó social del fabricant.
- Denominació del producte de referència a les possibles variants.
- Número del certificat de tipus.

- Número de sèrie.
- Temperatura de referència.

El marcatge s'ha d'efectuar de manera indeleble, en funció de la vida útil del producte i de les sol·licitacions a què es pot veure sotmès durant aquesta.

Cada subministrament ha d'incloure una còpia del certificat de control i s'entén que, pel fet de marcar el producte, el fabricant garanteix el compliment dels punts d'aquest criteri tècnic que li són aplicables.

4.5 Requisits d'utilització

S'han d'evitar altres fonts potencials de risc electrostàtic:

- a) Personal: ha d'utilitzar calçat antiestàtic, segons la UNE-EN 344-2.
- b) Màquines mòbils (carretó, contenidors, etc.): resistència a terra inferior a $10^6 \Omega$ de les parts metàl·liques. Els contenidors de material no metàl·lic han d'estar fets amb materials antiestàtics de resistència inferior a $10^9 \Omega$ segons el mètode de mesura que indica la norma UNE-EN 50014 o UNE-EN 60079-0.

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 29

Transport conjunt d'explosius i detonadors

1. Objecte i àmbit d'aplicació

Aquesta ITC té per objecte establir els requisits del transport conjunt de detonadors i explosius de grups de compatibilitat B i D, en compartiments separats.

Els detonadors del grup de compatibilitat S es poden emmagatzemar i transportar conjuntament amb explosius, d'acord amb el que estableix la ITC número 16.

2. Requisits generals

Els paquets que continguin matèries i objectes assignats als grups de compatibilitat B i D es poden carregar conjuntament al mateix vehicle a condició que es transportin en contenidors o compartiments separats, que compleixin els requisits d'aquesta ITC.

La compartimentació ha d'impedir qualsevol transmissió d'una detonació dels objectes del grup de compatibilitat B a les matèries o els objectes del grup de compatibilitat D. Els grups de compatibilitat estan definits a la ITC número 16.

Prèviament a la seva utilització, el vehicle que disposi d'aquesta compartimentació requereix l'aprovació per part de la Direcció General de Política Energètica i Mines, amb la certificació prèvia d'un laboratori oficial acreditat, figura que estableix la ITC 12.0.01 del Reglament general de normes bàsiques de seguretat minera, aprovat pel Reial decret 863/1985, de 2 d'abril. El certificat emès pel laboratori oficial acreditat ha de ser de conformitat amb els requisits que estableix aquesta ITC.

3. Certificació de la compartimentació

La compartimentació o panell de separació ha de ser objecte d'assaig, d'acord amb el que disposa aquest apartat.

3.1 Mostres per a assaig.

3.1.1 Detonadors.

S'han de seleccionar per a l'assaig els embalatges detonadors que presentin un risc més gran en funció de la metralla i la quantitat d'explosiu iniciador.

Els detonadors que s'utilitzin per als assajos s'han d'escollir de manera aleatòria de la mostra presentada.

Tots els detonadors que se sotmetin a assaig han d'estar degudament catalogats, i els seus embalatges han d'estar homologats segons la reglamentació vigent sobre transport de mercaderies perilloses.

3.1.2 Explosiu.

S'ha de seleccionar, dins dels explosius d'ús industrial i classificació 1.1 o 1.5 i grup de compatibilitat D, el que presenti les sensibilitats més grans a la iniciació, a l'impacte i a la fricció, i s'ha d'utilitzar, en tot cas, l'embalatge comercial homologat. S'ha de procurar que l'explosiu tingui una data de fabricació tan recent com sigui possible.

Els explosius que s'utilitzin per als assajos s'han d'escollir de manera aleatòria de la mostra presentada.

3.2 Preparació de l'assaig.

3.2.1 Panell de separació.

S'ha de presentar un plànol de detall del panell proposat i la forma d'ancoratge. El panell ha de complir les condicions que estipula l'ADR per a les unitats de transport de tipus III. El panell s'ha de recolzar sobre una base resistent horitzontal de formigó, on s'han de simular la xapa del contenidor del vehicle de transport i el mètode d'ancoratge proposat.

3.3.2 Mètode d'assaig.

S'hi ha d'aplicar la prova 6.b) de la sèrie 6 del Manual de proves i criteris de les Recomanacions relatives al transport de mercaderies perilloses, amb els requisits següents:

– La pila de paquets consisteix en un conjunt de cinc caixes de detonadors apilades segons indiquen les figures 1 i 2, envoltades totalment per caixes, sacs farcits de terra o terra solta, de manera que la barrera de sorra tingui un gruix mínim de 0,5 m en totes les direccions, excepte a la part en contacte amb la mampara separadora.

– A l'altre costat del panell, i afrontades amb la caixa de detonadors sobre la qual es provoca la iniciació, s'hi han de col·locar dues caixes d'explosius, envoltades igualment de caixes, sacs de sorra o sorra solta, a semblança de l'indicat per als detonadors.

– L'assaig consisteix a iniciar un detonador a l'interior de la caixa central de detonadors del tipus elegit (caixa número 1 de les figures 1 i 2). El detonador d'iniciació s'ha de situar tan centrat com sigui possible a la caixa.

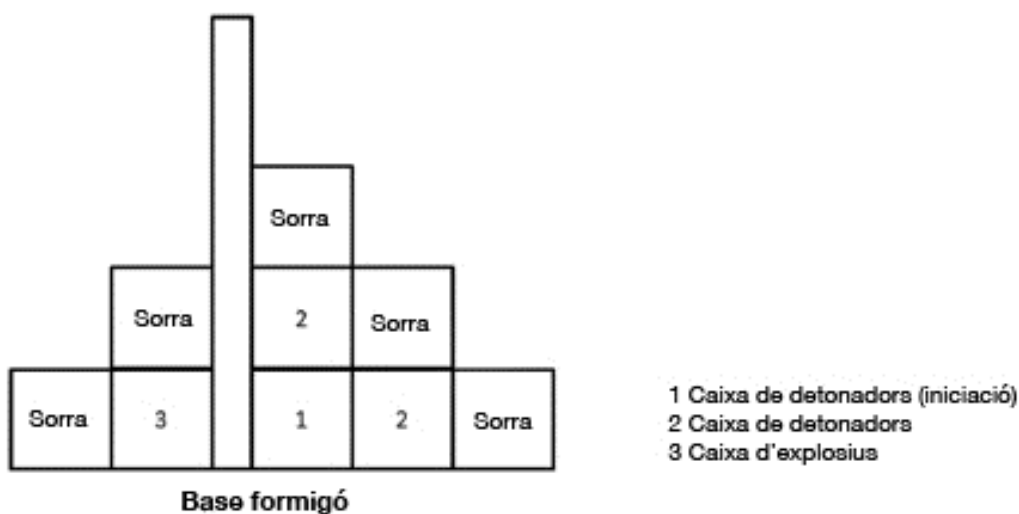

Figura 1: alçat

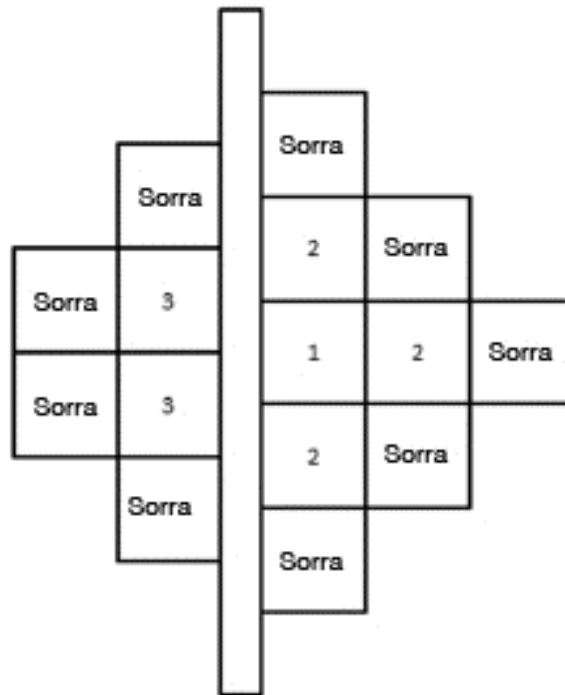

Figura 2: planta

Per a cada tipus de detonador seleccionat, s'han de portar a terme quatre proves. La meitat d'aquestes proves s'ha de fer orientant les caixes dels detonadors perpendicularment al panell de separació i l'altra meitat col·locant-les paral·lelament a la paret. Les caixes d'explosius sempre s'han de col·locar paral·lelament al panell. Totes les caixes de detonadors, com les d'explosius properes al panell, han d'estar adossades i en contacte íntim amb aquest.

La finalitat d'aquest assaig és determinar:

- si la combustió o l'explosió de la pila es propaga d'un paquet a un altre o d'un article no embalat/envasat a un altre, i
- els riscos que aquests efectes poden ocasionar a la zona circumdant.

Només s'ha d'efectuar la prova d'iniciació d'una explosió a la pila de caixes de detonadors, ja que és l'única significativa per a l'assaig.

4. Criteri d'acceptació

El resultat de cada assaig es considera positiu (favorable) si no hi ha detonació o deflagració d'explosiu, ni perforacions passants del panell en cap de les proves.

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 30

Primeres matèries intermèdies per a la fabricació d'explosius

1. Objectiu i àmbit d'aplicació

Aquesta ITC té per objecte establir la regulació i el control del nitrat amònic (números ONU 1942 i 2426) per a la fabricació d'explosius, així com de les matrius d'emulsions, suspensions i gels a base de nitrat amònic (número ONU 3375) que s'usin per a la fabricació d'explosius, així com el seu emmagatzematge, la circulació, la distribució, el comerç, l'adquisició, el transport, la tinença i l'ús. D'ara endavant, per referir-se a aquests productes, s'utilitza la sigla MPIFE.

L'àmbit d'aplicació d'aquesta ITC comprèn tots els establiments que fabriquin o emmagatzemin MPIFE, independentment que siguin o no fàbriques o dipòsits d'explosius.

Així mateix, se sotmeten a les disposicions en matèria de transport i infraccions d'aquesta ITC els productes a base de nitrat amònic d'un alt contingut en nitrogen que donin positiu en una prova de detonabilitat específica, de conformitat amb el que disposa l'Ordre PRE/988/2004, de 15 d'abril, per la qual es regula la prova de detonabilitat dels productes a base de nitrat amònic d'un alt contingut en nitrogen, que s'ha de fer amb caràcter previ al seu transport. Igualment, requereixen autorització expressa de la Direcció General de Política Energètica i Mines, en cas de comercialització a establiments diferents de fàbrica d'explosius.

2. Requisits

1. Les MPIFE queden sotmeses a la intervenció administrativa de l'Estat, d'acord amb el que disposa aquesta ITC.

2. És competència del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital portar a terme les mesures de control i vigilància sobre les MPIFE.

Amb aquestes finalitats, el Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, a través de les àrees funcionals d'Indústria i Energia de les delegacions i subdelegacions del Govern corresponents, pot efectuar les inspeccions i preses de mostres pertinents, en els centres de producció, o en els llocs d'emmagatzematge dels usuaris, a fi d'efectuar les anàlisis i proves corresponents.

3. El Ministeri de l'Interior, a través de la Direcció General de la Guàrdia Civil, ha d'exercir el control i la inspecció de les mesures de seguretat ciutadana en la fabricació, l'emmagatzematge, la circulació, la distribució, el comerç, l'adquisició, el transport, la tinença i l'ús de les MPIFE.

4. La fabricació de nitrat amònic per a la fabricació d'explosius només es pot efectuar en fàbriques autoritzades oficialment, per la qual cosa les empreses productores, per poder portar-la a terme, sense perjudici de complir el que estableixen altres disposicions aplicables, han de tenir l'autorització administrativa corresponent concedida pel Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, amb l'informe favorable previ del Ministeri de l'Interior a través de la Intervenció Central d'Armes i Explosius.

5. Les persones naturals o jurídiques que fabriquin o es proposin fabricar nitrat amònic per a la fabricació d'explosius han d'adreçar al Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital una sol·licitud d'autorització, que ha d'anar acompanyada d'una memòria descriptiva que detalli les característiques i la capacitat de les instal·lacions l'autorització de les quals se sol·licita i incorpori la informació necessària per poder expedir l'autorització esmentada. Aquestes sol·licituds s'han de presentar per via electrònica a través de la seu electrònica del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital. Les autoritzacions la concessió de les quals sigui procedent s'atorguen assignant:

- La persona natural o jurídica a favor de la qual s'expedeixin.
- L'emplaçament de la fàbrica.
- El volum de producció anual i el límit d'existències a emmagatzemar.
- Les mesures especials de seguretat que s'hagin d'adoptar.
- Les condicions específiques a què se sotmet l'autorització.

6. La fabricació de matrius d'emulsions, suspensions i gels a base de nitrat amònic només es pot fer en fàbriques d'explosius autoritzades de conformitat amb el que estableix aquest reglament.

7. Cada fàbrica d'MPIFE ha de portar un registre diari de quantitats elaborades, subministrades i en existències, amb la indicació expressa, en els casos de subministrament, de la identitat del comprador. Aquestes dades s'han d'assenyar en un llibre de model oficial segons l'annex I, que s'ha de portar i emplenar per procediments electrònics, informàtics o telemàtics o per qualsevol altre mètode idoni per assolir les finalitats perseguides i que s'ha de posar en coneixement de la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil que correspongui al lloc d'ubicació de la instal·lació.

Els fabricants han de remetre mensualment a les intervencions d'armes de la Guàrdia Civil que els corresponguin per demarcació, i a les àrees funcionals d'Indústria i Energia de les delegacions o subdelegacions del Govern, dins dels cinc primers dies hàbils i per mitjans electrònics, informàtics o telemàtics que garanteixin la seva integritat, l'autenticitat, la confidencialitat, la qualitat, la protecció i la conservació de la informació, un comunicat resum que ha de ser una còpia exacta dels assentaments del llibre oficial, relatives als moviments corresponents en el període esmentat.

La remissió a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern corresponent s'ha de fer per via electrònica a través de la seu electrònica de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques.

8. Els fabricants d'MPIFE poden subministrar el producte a:

– Empreses que es trobin degudament autoritzades per fabricar mescla explosiva de nitrat amònic i oli mineral o altres mescles explosives.

– Només nitrat amònic a les empreses que en necessitin per a la fabricació de productes químics no explosius i que, amb l'acreditació prèvia de la seva necessitat, obtinguin l'autorització del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital per a la seva utilització.

9. Els fabricants d'explosiu o de productes químics que utilitzin MPIFE han de portar un estat diari de quantitats rebudes, consumides i en existència d'aquests productes, amb la indicació expressa de la identitat del subministrador.

10. Aquestes dades s'han d'assenotar en un llibre de model oficial segons l'annex II, que s'ha de portar i emplenar per procediments electrònics, informàtics o telemàtics o per qualsevol altre mètode idoni per assolir les finalitats perseguides i que s'ha de posar en coneixement de la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil que correspongui al lloc d'ubicació de la instal·lació.

Aquests fabricants han de remetre mensualment, dins dels cinc primers dies hàbils i per mitjans electrònics, informàtics o telemàtics que garanteixin la seva integritat, l'autenticitat, la confidencialitat, la qualitat, la protecció i la conservació de la informació, a les àrees funcionals d'Indústria i Energia de les delegacions o subdelegacions del Govern corresponents i les intervencions d'armes de la Guàrdia Civil que els corresponguin per demarcació, un comunicat resum que ha de ser una còpia exacta dels assentaments del llibre oficial, relatius als moviments corresponents en el període esmentat.

La remissió a l'Àrea Funcional d'Indústria i Energia de la delegació o subdelegació del Govern corresponent s'ha de fer per via electrònica a través de la seu electrònica de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques.

3. *Transport i circulació.*

1. El transport d'MPIFE s'ha d'efectuar ajustant-se al que disposa la reglamentació sobre el transport de mercaderies perilloses.

El transport ha d'estar emparat per la documentació que es determina en aquesta ITC, la qual ha d'acompanyar a cada moment l'expedició en tot el recorregut, i addicionalment, en el cas de MEMU, la que requereix l'annex IX de la ITC número 1.

2. La circulació de l'MPIFE entre dos punts del territori nacional exigeix una carta de port o document equivalent, estesa per l'expedidor o els serveis competents per raó del mitjà de transport a utilitzar.

La carta de port l'ha de visar la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil que correspongui al lloc de sortida de la mercaderia, que ha de participar aquesta circumstància a l'interventor d'armes del punt d'arribada.

El destinatari ha de comunicar a la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil que correspongui al lloc d'arribada la recepció de l'expedició, dins de les 48 hores següents, presentant-hi la documentació que ha acompanyat la mercaderia. Aquesta Intervenció d'Armes participarà a la del punt d'origen l'arribada de l'expedició.

S'han d'estendre tantes cartes de port com comandes diferents compranguen una expedició.

4. *Importació, exportació i trànsit*

1. La importació d'MPIFE l'ha d'autoritzar el Ministeri de l'Interior, a través de la Intervenció Central d'Armes i Explosius, amb l'informe previ de la Comissió Interministerial d'Armes i Explosius (CIPAE).

La Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil que correspongui a la duana d'arribada, una vegada fets els tràmits d'entrada, ha de visar la carta de port que es requereix per a la circulació per territori nacional. Amb posterioritat s'han d'emplenar els altres tràmits que exigeix el punt 10 de l'apartat 2.

Les MPIFE importades únicament es poden destinar a subministrar a les empreses i fàbriques que esmenta el punt 8 de l'apartat 2 d'aquesta ITC.

La responsabilitat a què, per qualsevol causa, pugui donar lloc la infracció de la normativa aplicable ha de ser exigible a l'importador, sense perjudici de les accions que aquest pugui exercir.

2. L'exportació d'MPIFE l'ha d'autoritzar el Ministeri d'Economia, Indústria i Competitivitat, amb l'informe favorable previ del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, i ha de comunicar l'autorització esmentada a la Direcció General de la Guàrdia Civil.

Una còpia de la llicència d'exportació s'ha de remetre a la Intervenció d'Armes de la duana de sortida, que ha de controlar que la mercaderia s'exporta en la forma autoritzada.

3. El trànsit per territori nacional d'MPIFE ha de ser objecte d'autorització prèvia i ha de quedar sotmès als condicionants que s'hi fixin.

L'autorització de trànsit d'origen extracomunitari s'ha de sol·licitar al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació amb una antelació mínima de 5 dies hàbils, amb l'informe previ dels ministeris de l'Interior, i d'Energia, Turisme i Agenda Digital.

L'autorització de trànsit d'origen comunitari s'ha de sol·licitar a la Intervenció Central d'Armes i Explosius, amb una antelació mínima de 5 dies hàbils.

L'autorització, unida a la carta de port visada per la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil que correspongui a la duana d'arribada, ha d'acompanyar la mercaderia durant el trànsit per territori nacional.

Una còpia de l'autorització s'ha de remetre a les intervencions d'armes dels punts d'entrada i sortida del territori nacional, que han de controlar el trànsit de la mercaderia.

Si el trànsit es verifica per via terrestre, el producte ha d'anar condicionat de manera que permeti un precintament fàcil per la duana corresponent.

Si, per avaria del mitjà de transport o qualsevol altra causa imprevista, el trànsit no es pot efectuar de conformitat amb els termes de l'autorització concedida, la persona responsable de l'expedició n'ha d'assabentar la Intervenció d'Armes i Explosius de la Guàrdia Civil que correspongui al lloc d'ocurrència del fet, als efectes que aquesta adopti les mesures de seguretat que consideri oportunes.

5. *Transferències*

1. Quan es projecti fer una transferència d'MPIFE des d'Espanya fins a un altre Estat membre de la Unió Europea, l'interessat ha de sol·licitar una autorització de l'operació a la Intervenció Central d'Armes i Explosius, en què ha d'especificar:

a) El nom i l'adreça dels agents econòmics interessats, dades que han de ser prou precises per permetre posar-se en contacte, en tot moment, amb els interessats i per assegurar-se que estan oficialment habilitats per actuar com a tals.

b) L'autorització de les autoritats de l'Estat membre de destinació que ha de figurar en el document per a la transferència intracomunitària d'MPIFE.

c) La raó social, l'adreça i el nom de la fàbrica o el dipòsit d'origen, i la seu social i l'adreça del lloc al qual s'ha d'enviar la mercaderia.

d) Una descripció completa de l'MPIFE, així com el nom comercial si en té, la divisió de risc, el número d'identificació de les Nacions Unides.

e) El mitjà de transport, els dipòsits d'explosius d'emergència per a la utilització dels quals, si s'escau, estigui autoritzat el destinatari o el subministrador i el punt de sortida d'Espanya cap al país de destinació.

La Intervenció Central d'Armes i Explosius ha d'autoritzar, si escau, la transferència expedint a l'interessat el document d'autorització corresponent, la vàlida del qual és d'un any.

Aquesta autorització de transferència ha d'acompanyar el transport d'MPIFE des del lloc d'origen fins a la destinació, i s'ha de presentar sempre que la requereixin les autoritats competents. El destinatari ha de conservar una còpia d'aquesta autorització i l'ha de presentar, prèvia petició, a l'autoritat competent.

El document d'autorització ha de contenir almenys la informació que esmenta l'apartat primer.

2. Quan es tracti d'una transferència d'MPIFE a Espanya procedent de qualsevol altre Estat membre de la Unió Europea, el destinatari ha de sol·licitar l'autorització a la Intervenció Central d'Armes i Explosius incloent-hi les dades següents:

a) El nom i l'adreça dels agents econòmics interessats, dades que han de ser prou precises per permetre posar-se en contacte, en tot moment, amb els interessats i per assegurar-se que estan oficialment habilitats per actuar com a tals.

b) La raó social, l'adreça i el nom de la fàbrica o el dipòsit de destinació on s'ha d'enviar la mercaderia amb la capacitat d'emmagatzematge autoritzada.

c) La raó social, l'adreça i el nom de la fàbrica o el dipòsit d'origen de la mercaderia.

d) El mitjà de transport i el punt d'entrada a Espanya, i el dipòsit d'explosius d'emergència per a la utilització del qual, si s'escau, estigui autoritzat el destinatari o el subministrador.

La Intervenció Central d'Armes i Explosius ha de verificar que el destinatari està legalment autoritzat per adquirir, utilitzar o emmagatzemar MPIFE, perquè disposa de les llicències i autoritzacions necessàries, i, amb l'informe favorable previ de la Comissió Interministerial Permanent d'Armes i Explosius, ha d'autoritzar, si escau, la transferència expedint a l'interessat el document d'autorització corresponent, la vàlida del qual és d'un any.

El document d'autorització ha de contenir almenys la informació que esmenta l'apartat primer.

Aquesta autorització de transferència ha d'acompanyar els MPIFE des de la seva entrada a Espanya fins al punt previst de destinació, i s'ha de presentar sempre que la requereixin les autoritats competents. El destinatari ha de conservar una còpia d'aquesta autorització i l'ha de presentar, prèvia petició, a l'autoritat competent.

6. Règim sancionador

Les infraccions d'allò disposat sobre la fabricació, la importació, l'exportació, el trànsit, les transferències, el transport, el comerç, la tinença i la utilització d'MPIFE les ha de sancionar l'organisme competent en cada cas, d'acord amb el que disposa el títol X.

7. Mesures de seguretat ciutadana

1. Les mesures de seguretat a establir en els llocs destinats a l'emmagatzematge d'MPIFE en fàbriques o dipòsits d'explosius s'han de recollir en el pla de seguretat ciutadana de la instal·lació aprovat per la Intervenció Central d'Armes i Explosius.

2. L'emmagatzematge d'MPIFE a l'interior de mines o l'interior d'obres subterrànies ha de complir les mesures de seguretat que estableix l'annex IV de la ITC número 1.

3. Les mesures de seguretat a establir en els llocs destinats a l'emmagatzematge de primeres matèries intermèdies per a la fabricació d'explosius en instal·lacions d'emmagatzematge d'MPIFE diferents dels que regulen els apartats anteriors s'han de

recollir d'acord amb un pla de seguretat ciutadana (PSC) que s'ha d'ajustar al model que determina l'annex I de la ITC 1 d'aquest reglament. Les mesures de seguretat mínimes a establir són:

Físiques passives:

– Tanca perimètrica de la instal·lació d'almenys dos metres i mig d'altura a fi de delimitar la propietat i impedir-hi o dificultar-hi l'accés. Les portes d'accessos han de ser de resistència anàloga a la closa o tanca i han d'estar dotades de cademat o pany de seguretat.

– Cartells a la tanca perimètrica visibles des de l'exterior i en nombre suficient, en els quals s'indiqui que la instal·lació disposa de mesures de seguretat electròniques i que estan connectades a una CRA.

– La construcció de les parets de la nau o l'edifici s'ha de fer mitjançant murs de maó, blocs de morter, formigó armat o similar.

– La coberta o teulada ha de tenir una estructura lleugera i no ha de ser de fusta ni de qualsevol altre material combustible. Les úniques obertures de l'edificació han de ser les dels conductes de ventilació, i il·luminació, en els quals s'han d'instal·lar reixes fixes que compleixin la norma UNE-EN 108142.

– L'estructura de les portes d'accés a la nau o l'edifici ha d'estar constituïda almenys pels elements següents:

- Portes de la classe IV de la norma UNE-EN 1627 la porta opaca, i amb la classe de resistència P6B a l'atac manual de conformitat amb la UNE-EN 356 la part translúcida.

- Tanques reforçades, que en el seu conjunt compleixin els requisits que estableix la norma UNE 85160.

- Pany de seguretat.

– Les parets i la coberta de l'habitació o la sala que allotja la unitat de control s'han de fer mitjançant maó, blocs de morter, formigó armat o similar, la porta d'accés a aquesta habitació o sala ha de ser de la classe IV de la norma UNE-EN 1627 la part opaca, i amb la classe de resistència P6B a l'atac manual de conformitat amb la UNE-EN 356 la part translúcida. De la mateixa manera, ha de disposar d'un pany de seguretat i tanques reforçades, que en el seu conjunt compleixin els requisits que estableix la norma UNE 85160.

Electròniques:

– Totes les portes d'accés a la nau o l'edifici i a la de la sala o l'habitació on s'ubica la unitat de control han d'estar dotades d'un detector magnètic d'obertura/tancament.

– Detectores d'intrusió en un nombre suficient per detectar qualsevol desplaçament per l'interior de l'edifici o la nau, que han de ser compatibles amb la matèria que s'hi emmagatzema.

– Igualment, s'han d'instal·lar detector/s d'intrusió a la sala o l'habitació on s'ubica la unitat de control.

– CTTV instal·lat a l'interior i l'exterior que permeti verificar alarmes per la central receptora d'alarmes.

– Avisador opticoacústic d'exterior, almenys un per edifici d'emmagatzematge.

– Sistema d'alimentació ininterrompuda (SAI) que possibiliti el proveïment de fluid elèctric al sistema de seguretat durant almenys vint-i-quatre hores. L'interior de la sala o l'habitació on s'allotgi el SAI ha d'estar protegit almenys per un detector d'intrusió.

– El sistema de seguretat en aquestes instal·lacions ha d'estar connectat amb una central receptora d'alarmes.

– La transmissió entre la unitat de control de la instal·lació i la central receptora d'alarmes o el centre de control de seguretat o videovigilància ha de ser mitjançant una doble via de comunicació, de manera que la inutilització d'una d'aquestes produeixi la transmissió del senyal per l'altra, o bé una sola via que permeti la transmissió digital IP amb una supervisió permanent de la línia i una comunicació de suport.

– La supervisió de sistemes i les línies de comunicació ha de ser de manera permanent.

4. Les mesures de seguretat indicades es poden substituir, si s'escau, per vigilants d'explosius, amb l'aprovació prèvia de la Intervenció Central d'Armes i Explosius.

ANNEX I

Llibre model oficial per a fabricants d'MPIFE

LLIBRE REGISTRE DIARI DE MOVIMENTS D'MPIFE

Identificació del fabricant:

Centre de fabricació:

Data	Tipus producte	Núm. ONU	Quantitat elaborada (kg)	Quantitat subministrada (kg)	Identificació del comprador	Quantitat emmagatzemada en estoc (kg)

ANNEX II

Llibre model oficial per als compradors d'MPIFE

LLIBRE REGISTRE DIARI DE MOVIMENTS D'MPIFE

Identificació del comprador (fabricant d'explosiu o producte químic):

Centre de consum d'MPIFE:

Data	Tipus producte (MPIFE)	Núm. ONU	Quantitat rebuda (kg)	Identificació del comprador	Quantitat consumida (kg)	Quantitat emmagatzemada en estoc (kg)

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 31

Director tècnic de fàbrica d'explosius

1. Objecte

Aquesta ITC té per objecte definir els requisits que han de complir els directors tècnics de les fàbriques d'explosius.

Als efectes d'aquesta ITC, s'entén per director tècnic de fàbrica d'explosius el tècnic encarregat o responsable de dirigir el procés productiu de fabricació de les substàncies esmentades.

2. Requisits

Als efectes exclusius d'aquesta ITC, el director tècnic de fàbrica d'explosius ha d'estar en possessió d'un dels títols universitaris que es relacionen a continuació o d'algun equivalent en l'ordenació dels ensenyaments universitaris oficials:

- a) Enginyer de mines.
- b) Enginyer industrial.
- c) Enginyer químic.
- d) Enginyer d'armament i material.
- e) Llicenciat en ciències químiques.
- f) Enginyer tècnic de mines, especialitat en recursos energètics, combustibles i explosius.
- g) Enginyer tècnic de mines, especialitat en explotació de mines.
- h) Enginyer tècnic industrial, especialitat en química industrial.

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 32

Homologació i catalogació d'unitats mòbils de fabricació d'explosius (MEMU) i dels equips de bombament d'emulsions, suspensions o gels, a granel d'interior, amb la possibilitat de sensibilització de l'explosiu

1. Objecte

Aquesta ITC té per objecte definir els requisits d'homologació i catalogació que han de complir les unitats mòbils de fabricació d'explosius (MEMU) de les fàbriques mòbils i els equips de bombament d'emulsions, suspensions o gels, a granel d'interior, amb la possibilitat de sensibilització de l'explosiu, que preveuen l'article 22 i el 125 d'aquest reglament, respectivament.

2. Homologació de MEMU

Prèviament a la utilització d'una MEMU en territori espanyol és necessària l'homologació del tipus o model concret per part de la Direcció General de Política Energètica i Mines, de conformitat amb el que estableixen les instruccions tècniques complementàries 12.0.01 i 12.0.02 del Reglament general de normes bàsiques de seguretat minera.

Les sol·licituds d'homologació d'un tipus o model de MEMU s'han d'adreçar a la Direcció General de Política Energètica i Mines. Juntament amb la sol·licitud, s'hi ha de lliurar la documentació següent:

- Memòria tècnica descriptiva de la MEMU i procés de fabricació.
- Certificació ADR per al transport per carretera.
- Certificat de conformitat emès per un laboratori oficial autoritzat, en virtut del que estableixen les instruccions tècniques complementàries 12.0.01 i 12.0.02 del Reglament general de normes bàsiques de seguretat minera.

- Informe favorable de la Intervenció Central d'Armes i Explosius.
- Procediment per assegurar la inexistència de restes d'explosiu a la MEMU o en parts d'aquesta, una vegada feta la descàrrega de l'explosiu.

Aquesta sol·licitud i la documentació associada que exigeix aquest apartat s'han de presentar per via electrònica, amb un certificat electrònic, a la seu electrònica del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, procediment CATEX.

Les homologacions s'han d'emetre per a cada tipus o model de MEMU, independentment del nombre d'unitats que posteriorment es fabriquin i s'utilitzin.

Qualsevol modificació d'un tipus de MEMU s'ha de comunicar prèviament a la Direcció General de Política Energètica i Mines, als efectes de determinar la necessitat d'una nova homologació.

3. *Catalogació de MEMU*

Addicionalment a l'homologació de tipus, cada unitat de MEMU ha d'estar catalogada per la Direcció General de Política Energètica i Mines, prèviament a la seva circulació o utilització en territori espanyol.

La catalogació d'unitats de MEMU ha d'anar associada a una fàbrica mòbil d'explosius, en virtut del que estableix l'article 22 del Reglament d'explosius. Per a això, el titular de la fàbrica mòbil d'explosius ha de sol·licitar a la Direcció General de Política Energètica i Mines la catalogació de cadascuna de les unitats que pretengui posar en circulació i operació en el territori espanyol. Acompanyant la sol·licitud, s'hi ha d'incloure la documentació següent:

- Identificació de la fàbrica mòbil d'explosius associada.
- Resolució de l'homologació del tipus emesa pel Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital.
- Matrícula o número de bastidor de cada unitat de MEMU.
- Certificat de tipus (mòdul B) de l'explosiu fabricat a la MEMU.
- Notificació del procés de producció de la MEMU o document en vigor de l'organisme notificat que justifiqui la conformitat amb el tipus.
- Model de declaració UE de conformitat de l'explosiu fabricat a la MEMU.
- Fitxa de dades de seguretat de l'explosiu.
- Justificació de la classificació i número ONU de les primeres matèries transportades, segons la Reglamentació model i el Manual de proves i criteris de les Nacions Unides.

Aquesta sol·licitud i la documentació associada que exigeix aquest apartat s'han de presentar per via electrònica, amb un certificat electrònic, a la seu electrònica del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, procediment CATEX.

El catàleg d'unitats de MEMU es configura com un registre administratiu dependent del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital.

El Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital ha de facilitar al Ministeri de Defensa i a la Intervenció Central d'Armes i Explosius, així com a les àrees funcionals d'Indústria i Energia, una relació detallada de les unitats de MEMU catalogades.

4. *Homologació d'equips de bombament d'emulsions, suspensions o gels, a granel d'interior, amb la possibilitat de sensibilització de l'explosiu*

Prèviament a la utilització d'un equip de bombament d'emulsions, suspensions o gels, a granel d'interior en les explotacions mineres d'interior o les obres subterrànies en territori espanyol, és necessària l'homologació del tipus o model concret per part de la Direcció General de Política Energètica i Mines, de conformitat amb el que estableixen les instruccions tècniques complementàries 12.0.01 i 12.0.02 del Reglament general de normes bàsiques de seguretat.

Les sol·licituds d'homologació del tipus o el model s'han d'adreçar a la Direcció General de Política Energètica i Mines. Juntament amb la sol·licitud, s'hi ha de lliurar la documentació següent:

- Memòria tècnica descriptiva de l'equip de bombament d'emulsions, suspensions o gels, a granel d'interior, i procés de sensibilització.
- Certificat de conformitat emès per un laboratori oficial autoritzat, en virtut del que estableixen les instruccions tècniques complementàries 12.0.01 i 12.0.02 del Reglament general de normes bàsiques de seguretat minera.
- Informe favorable de la Intervenció Central d'Armes i Explosius.
- Procediment per assegurar la inexistència de restes d'explosiu a l'equip o en parts d'aquest, una vegada finalitzat el treball de descàrrega de l'explosiu.

Aquesta sol·licitud i la documentació associada que exigeix aquest apartat s'han de presentar per via electrònica, amb un certificat electrònic, a la seu electrònica del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, procediment CATEX.

Les homologacions s'han d'emetre per a cada tipus o model, independentment del nombre d'unitats que posteriorment es fabriquin i s'utilitzin.

Qualsevol modificació d'un tipus d'aquests equips de bombament d'emulsions, suspensions o gels s'ha de comunicar prèviament a la Direcció General de Política Energètica i Mines, als efectes de determinar la necessitat d'una nova homologació.

5. *Catalogació d'equips de bombament d'emulsions, suspensions o gels, a granel d'interior, amb la possibilitat de sensibilització de l'explosiu*

Adicionalment a l'homologació de tipus, cada unitat dels equips de bombament d'emulsió a granel d'interior ha d'estar catalogada per la Direcció General de Política Energètica i Mines, prèviament a la seva utilització en les explotacions mineres d'interior o les obres subterrànies del territori espanyol.

La catalogació d'unitats d'aquests equips ha d'anar associada a una fàbrica d'explosius, en virtut del que estableix l'article 125 del Reglament d'explosius. Per a això, el titular de la fàbrica d'explosius ha de sol·licitar a la Direcció General de Política Energètica i Mines la catalogació de cadascuna de les unitats que pretengui posar en operació en el territori espanyol. Acompanyant la sol·licitud, s'hi ha d'incloure la documentació següent:

- Identificació de la fàbrica d'explosius associada.
- Identificació concreta de la unitat o l'equip de bombament d'emulsió: marca, model, número de sèrie, etc.
- Resolució de l'homologació del tipus emesa pel Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital.
- Certificat de tipus (mòdul B) de l'explosiu fabricat a l'equip.
- Notificació del procés de producció de l'equip o document en vigor de l'organisme notificat que justifiqui la conformitat amb el tipus.
- Model de declaració UE de conformitat de l'explosiu fabricat a l'equip.
- Fitxa de dades de seguretat de l'explosiu.

Aquesta sol·licitud i la documentació associada que exigeix aquest apartat s'han de presentar per via electrònica, amb un certificat electrònic, a la seu electrònica del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, procediment CATEX.

El catàleg d'unitats dels equips de bombament d'emulsió a granel d'interior es configura com un registre administratiu dependent del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital.

El Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital ha de facilitar al Ministeri de Defensa i a la Intervenció Central d'Armes i Explosius, així com a les àrees funcionals d'Indústria i Energia, una relació detallada de les unitats catalogades.

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 33

Models, contingut i format de les sol·licituds del permís previ de circulació, trànsit i transferències d'explosius, i es dicten instruccions per a la seva confecció

1. Objecte i àmbit d'aplicació

Aquesta ITC té per objecte definir el format dels permisos previs de circulació, la sol·licitud d'importació, el trànsit i la transferència intracomunitària, de conformitat amb el que disposen els articles 129, 134, 137, 141, 143, 144 i 145 d'aquest reglament.

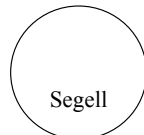
2. Sol·licituds

La sol·licitud de permís previ de circulació s'ha d'ajustar al model que estableix l'annex I d'aquesta ITC.

La sol·licitud de l'autorització de trànsit s'ha d'ajustar al model que estableix l'annex II d'aquesta ITC.

Les autoritzacions de transferència obtingudes dels estats membres participants en una transferència intracomunitària han d'estar reflectides al document ressenyat a la Decisió 2004/388 EC de la Comissió, de 15 d'abril de 2004, per a la transferència intracomunitària d'explosius, el model del qual figura a l'annex III d'aquesta ITC. El document de transferència intracomunitària d'explosius ha d'establir la validesa de l'autorització concedida i el termini durant el qual es poden fer enviaments parcials d'explosius a l'empara de l'autorització esmentada.

		ANNEX I PERMÍS PREVI DE CIRCULACIÓ D'EXPLOSIUS (Article 129 del Reial decret XXX/YYYY) NÚMERO.....				
1. Caràcter de l'autorització						
___ Importació única			___ Transferència múltiple			
2. Estat de sortida			3. Estat de destinació			
4. Proveïdor () particular () empresa Nom i cognoms: Lloc i data de naixement: Passaport/document d'identitat: Núm. expedit Raó social: Adreça (oficina central): Telèfon: Fax: Adreça electrònica:			5. Destinatari sol·licitant () particular () empresa Nom i cognoms: Lloc i data de naixement: Passaport/document d'identitat: Núm. expedit..... Raó social: Adreça (oficina central): Telèfon: Fax: Adreça electrònica: Signatura:			
6. Registre oficial d'importadors (ROI):						
7. Descripció completa dels explosius						
Núm. Catalogació	Núm. ONU	Divisió de risc	Tipus	Marcatge CE (sí/no)	Nom comercial	Quantitat

8. <u>Emmagatzematge</u>			
Dipòsit de destinació:		Capacitat:	
9. <u>Empresa de transport</u>			
Nom:	Nom:	Nom:	
Adreça (seu central):	Adreça (seu central):	Adreça (seu central):	
Telèfon:	Telèfon:	Telèfon:	
Fax	Fax	Fax	
Adreça electrònica:	Adreça electrònica:	Adreça electrònica:	
10. <u>Transport</u>			
Lloc de sortida:		Data de sortida:	
Lloc de lliurament:		Data d'arribada prevista:	
11. <u>Itinerari</u>			
País d'origen	Punt d'entrada	Punt de sortida	Tipus de transport
País de trànsit			
País de destinació			
12. <u>Sol·licitant del consentiment</u>		13. <u>Permís previ de l'Estat de destinació</u>	
Nom i cognoms:		Concedit, vàlid per..... a partir de la data d'expedició.	
Raó social:		Signatura:	
Adreça (oficina central):			
Data:			
Signatura:			

ANNEX II

**SOL·LICITUD DE TRÀNSIT D'EXPLOSIUS
PER TERRITORI NACIONAL**

(Article 134 del RD XXX/XXXX)

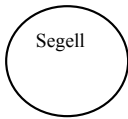
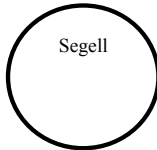
1. **EMPRESA SOL·LICITANT/CONSIGNATÀRIA**
CIF: RAÓ SOCIAL:
TEL.: FAX: ADREÇA ELECTRÒNICA:
DOMICILI:
2. **REPRESENTANT/RESPONSABLE DEL TRÀNSIT A ESPANYA**
DNI o NIE/NIF: NOM I COGNOMS:
TEL.: ADREÇA ELECTRÒNICA:
3. **NÚMERO D'AUTORITZACIÓ QUE EMPARA EL TRÀNSIT:**
4. **PAÍS I EMPRESA ORIGEN DE LA MERCADERIA:**
5. **PAÍS I EMPRESA DESTINATÀRIA DE LA MERCADERIA:**
6. **PUNT D'ENTRADA A ESPANYA:**
7. **PUNT DE SORTIDA D'ESPANYA:**
8. **DATA PREVISTA ENTRADA:**
9. **DATA PREVISTA SORTIDA:**
10. **MITJÀ DE TRANSPORT:**
11. **MATRÍCULA O NÚMERO DE CONTENIDOR:**
12. **MERCADERIA:** MARCA COMERCIAL:
NÚM. ONU: CLASSE/DIVISIÓ: TIPUS:
PES BRUT: PES NET: QUANTITAT:
NOMBRE DE PAQUETS:
13. **ITINERARI PREVIST:**
14. **PARADES TÈCNIQUES:**
15. **EMMAGATZEMATGE D'EMERGÈNCIA:**
16. **ANNEX. DOCUMENTACIÓ**

Instruccions per emplenar la sol·licitud

- 1. Empresa consignatària.** L'empresa consignatària o representant ha de tenir seu en el territori espanyol.
- 2. Representant.** El responsable de l'expedició mentre estigui en el territori espanyol.
- 3. Número d'autorització que empara el trànsit.** En cas de trànsit intracomunitari.
- 4. Procedència.** País d'origen de la mercaderia i empresa remitent.
- 5. Destinació.** País de destinació de la mercaderia i empresa destinatària.
- 6. Punt d'entrada a Espanya.** Localitat i província del port, aeroport o punt habilitat d'entrada de la mercaderia.
- 7. Punt de sortida d'Espanya.** Localitat i província del port, aeroport o punt habilitat de sortida de la mercaderia.
- 8. Data prevista d'entrada.** Dia/mes/any.
- 9. Data prevista de sortida.** Dia/mes/any.
- 10. Mitjans de transport.** Camió/embarcació/avió.
- 11. Matrícula o número de contenidor.** Depenent del mitjà de transport s'ha d'indicar:
 - Vaixell. Identificació del contenidor d'acord amb la norma BIC. Nom o matrícula de contenidor. En cas que no vingui en contenidor i vingui en palets s'ha de fer constar expressament.
 - Camió. Matrícula del camió tractor i matrícula del remolc. Número de contenidor, si s'escau.
 - Avió. Número de vol i coneixement aeri d'embarcament. (AWB).
- 12. Mercaderia.** S'ha d'indicar:
 - Marca comercial. Denominació comercial
 - Designació nacional i internacional. Número ONU.
 - Classe/divisió.
 - Tipus. Explosius, detonadors, metxa...
 - Pes brut i net de cada producte per separat.
 - Quantitat (unitats, metres, quilograms, litres, etc.)
 - Nombre de paquets que s'envien. Característiques d'envasos i embalatges.
- 13. Itinerari previst.** Països de trànsit. Itinerari per Espanya: carreteres, aeroports i ports.
- 14. Parades tècniques.** Estacionaments o parades previstes de proveïment, avituallament...
- 15. Emmagatzematge d'emergència.** Dipòsits previstos.
- 16. Annex. Documentació.** S'ha d'adjuntar còpia dels documents emesos pel país d'origen que emparin l'expedició: declaració de mercaderies perilloses, manifest de càrrega, llicències d'exportació o importació, etc.

En compliment de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal se us informa que les vostres dades s'incorporaran al fitxer "ARMAS" de la Direcció General de la Guàrdia Civil, la finalitat del qual és: el control de les matèries tipificades en els reglaments d'armes, explosius, articles pirotècnics i cartutxeria. Poden ser destinatàries de la informació les autoritats judicials i el Ministeri Fiscal, altres forces i cossos de seguretat i organismes nacionals i organismes internacionals i països estrangers en els termes que estableixen els acords subscrits per Espanya. Si ho voleu, podeu exercir els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició previstos per la Llei, adreçant un escrit a la Direcció General de la Guàrdia Civil. Intervenció Central d'Armes i Explosius. C. Batalla del Salado, núm. 32. 28045 Madrid.

	ANNEX III TRANSFERÈNCIA INTRACOMUNITÀRIA D'EXPLOSIUS (excepte municions) (article 11 de la Directiva 2014/28/UE) NÚMERO.....					
1. Caràcter de l'autorització						
Data expiració:*						
___ Transferència única (art.9.5)			___ Transferència múltiple (art.9.6)			
2. Dades dels operadors						
2.1 Destinatarí sol·licitant*				2.2 Proveïdor		
Nom:				Nom:		
Adreça (oficina central):				Adreça (oficina central):		
Telèfon:				Telèfon:		
Fax:				Fax:		
Adreça electrònica:				Adreça electrònica:		
Signatura:						
2.3 Transportista/es						
Nom:		Nom:		Nom:		
Adreça (oficina central):		Adreça (oficina central):		Adreça (oficina central):		
Telèfon:		Telèfon:		Telèfon:		
Fax		Fax		Fax		
Adreça electrònica:		Adreça electrònica:		Adreça electrònica:		
3. Descripció completa dels explosius						
Número ONU*	Divisió de risc	Nom comercial*	Marca tge CE*	Adreça de la fabrica	Quantitat*	Altra informació pertinent

4. Informació sobre la transferència				
4.1 Llocs i calendari				
Lloc de sortida:		Data de sortida:		
Lloc de lliurament:		Data d'arribada prevista:		
4.2. Característiques generals de l'itinerari				
Estat membre	Punt d'entrada	Punt de sortida	Mitjans de transport	
5. Autorització de les autoritats dels estats membres de trànsit (amb identificació de seguretat, per exemple segell).				
PAÍS D'ORIGEN	DATA DE L'AUTORITZACIÓ	NÚMERO DE L'AUTORITZACIÓ	DATA D'EXPIRACIÓ	
PAÏSOS DE TRÀNSIT	DATA DE L'AUTORITZACIÓ	NÚMERO DE L'AUTORITZACIÓ	DATA D'EXPIRACIÓ	
6. Autorització de l'autoritat de l'Estat membre del destinatari (amb identificació de seguretat)				
Data:				
Càrrec autoritat signant:				
				
(Signatura)				

INSTRUCCIÓ TÈCNICA COMPLEMENTÀRIA NÚMERO 34**Transport intern d'explosius****1. Objecte i àmbit d'aplicació**

Aquesta ITC té per objecte establir els requisits mínims de seguretat que s'han de complir en les operacions de transport intern d'explosius, entenent-se com a tal les operacions de transport a l'interior de les instal·lacions mineres o instal·lacions de consum de l'explosiu, així com a l'interior dels recintes de les fàbriques i els dipòsits d'explosius.

Queda exclòs de l'àmbit d'aplicació d'aquesta ITC el transport d'explosius per via pública, que està subjecte a les disposicions que estableix el Reglament d'explosius i, en particular, al que estableixen el títol IX del Reglament esmentat i les instruccions tècniques complementàries d'aplicació, així com la reglamentació vigent sobre transport de mercaderies perilloses.

2. Disposicions mínimes de seguretat**2.1 Incompatibilitats.**

En cap cas no es poden transportar conjuntament matèries incompatibles entre si. La incompatibilitat d'emmagatzematge la recull la ITC número 16.

Al vehicle de transport únicament s'hi ha de transportar l'explosiu, i queda prohibit transportar-hi conjuntament qualsevol altre material fàcilment inflamable susceptible de provocar un incendi.

2.2 Envasos i embalatges.

Els embalatges han de quedar tancats, fins al moment en què calgui obrir-los per a la seva utilització o per a la comprovació relativa a la traçabilitat.

Els envasos i embalatges d'explosius s'han de destinar exclusivament per a aquests, per la qual cosa no es pot emmagatzemar cap altre tipus de producte diferent al mateix embalatge o envàs.

Tots els embalatges o els envasos exteriors han de portar els senyals i les etiquetes de perillositat corresponents, l'etiquetatge identificatiu adequat i les indicacions i instruccions necessàries.

Els envasos que presentin pèrdues de contingut a causa de vibracions, temperatura, humitat o pressió no es poden transportar.

Els embalatges s'han de transportar i apilar amb la tapa cap a dalt i amb el marcatge frontal visible.

2.3 Ordre, neteja i manteniment.

Les zones de pas i les vies de circulació per al transport d'explosiu han de quedar lliures d'obstacles i s'han de mantenir en condicions adequades, de manera que sigui possible utilitzar-les sense dificultats a cada moment.

2.4 Vehicles de transport.

Els vehicles utilitzats per al transport interior d'explosius han de complir els requisits mínims següents:

- Si el vehicle disposa de motor de combustió interna, ha de ser un motor d'encesa per compressió (dièsel).
- El compartiment de càrrega ha d'estar completament tancat i separat de la cabina. No obstant això, es permeten compartiments o remolcs oberts, separats de la cabina, sempre que s'asseguri que els explosius a transportar hi estiguin ben subjectes sense perill de caure.

- En els casos en què els vehicles de transport no puguin arribar fins a la zona de càrrega de la voladura, els explosius es poden transportar fins a aquesta mitjançant maquinària mòbil minera del tipus pala carregadora o excavadora.
- Dins del compartiment de càrrega, no s'hi pot instal·lar cap font d'energia, com pot ser la bateria.
- Els borns de bateries han d'estar aïllats elèctricament o coberts per la tapa del cofre de la bateria.
- El vehicle ha de disposar d'un dispositiu que permeti descarregar l'electricitat estàtica.
- El dispositiu d'escapament i els tubs d'escapament han d'estar disposats de manera que cap reescalfament no pugui constituir un risc per al carregament provocant en la superfície interior del compartiment de càrrega una elevació de temperatura superior a 80 °C.
- S'han d'instal·lar extintors a la cabina o al compartiment de càrrega, correctament mantinguts i en un estat de funcionament perfecte, en virtut del que estableix la legislació vigent aplicable.
- El vehicle ha de disposar almenys d'una falca de dimensions apropiades al pes i diàmetre de les rodes.
- Quan es transportin explosius i només en aquesta circumstància, el vehicle ha de portar una senyalització extraïble que sigui visible. Aquesta senyalització s'ha de retirar una vegada efectuat el transport de l'explosiu.
- Els vehicles de transport i descàrrega d'explosius a granel, així com les MEMU, han d'estar homologats per la Direcció General de Política Energètica i Mines.

Queden exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquest apartat els portapalets i els equips similars utilitzats per a les operacions de càrrega, descàrrega i operacions complementàries de productes explosius.

2.5 Procediments operatius.

A més de les obligacions en matèria de prevenció de riscos laborals d'acord amb el que estableix la legislació vigent aplicable, així com la ITC número 14, s'han de tenir en compte les mesures de seguretat següents:

- Les instruccions, tant per a la utilització i el manteniment correctes dels mitjans i els recipients on es transportin explosius com per a la càrrega, el transport i la descàrrega correctes d'aquests, han d'estar recollides en els procediments, les instruccions o les disposicions de seguretat de l'empresa corresponents.
- Els treballadors encarregats del transport d'explosiu han de seguir estrictament les instruccions de treball i les consignes de seguretat de l'empresa.
- S'han d'utilitzar els equips de protecció individual adequats per a aquesta activitat.
- L'explosiu ha de romandre a l'interior del vehicle únicament el temps necessari. No es pot utilitzar el vehicle com a magatzem o polvorí.
- S'ha de comunicar immediatament al titular de l'establiment o la persona designada qualsevol anomalia que s'observi en els vehicles i els materials de transport d'explosius.
- S'han d'evitar les accions que donin lloc a situacions perilloses, com ara augment de temperatura, fregaments o xocs sobre els explosius i els accessoris de voladura.
- En cas d'emergència, els treballadors han de prestar els primers auxilis al personal que ho necessiti i han de comunicar aquesta situació, per tal de disposar dels mitjans necessaris per al trasllat a un centre sanitari amb la màxima urgència, si això és necessari.
- Queda expressament prohibit fumar i portar qualsevol article de fumador, així com qualsevol aparell susceptible de constituir una font d'ignició.
- La manipulació dels embalatges, els envasos i els explosius s'ha de fer amb precaució.
- Els estris i els materials emprats per a la manipulació d'explosius no han d'implicar un risc addicional.
- Queda prohibit treure i transportar, sense autorització, explosius dels polvorins.

- És terminantment prohibit el transport d'explosius al seient del conductor.
- Durant les operacions de càrrega i descàrrega no s'han de deixar caure ni arrossegar les caixes d'explosius, ni s'ha de permetre que es manipulin de manera brusca.
- El fre de mà ha d'estar posat i les rodes han d'estar bloquejades mitjançant falques quan hi hagi la possibilitat que el vehicle es mogui durant la càrrega o la descàrrega d'explosiu.
- Els explosius s'han de transportar als seus envasos d'origen o en cartutxeres adequades amb un tancament eficaç, condicionades perquè no s'hi pugui produir xoc entre els explosius ni quedin fora d'aquestes els fils dels detonadors elèctrics.
- És prohibit transportar explosius encebats.
- No s'han de transportar explosius l'estat de conservació dels quals infongui sospites de possibles deficiències.
- No es poden fer les operacions de càrrega i descàrrega de l'explosiu amb el vehicle en marxa.
- Durant el transport, els explosius han de disposar d'una subjecció adequada i ferma que n'impedeixi la caiguda a l'exterior, així com el lliscament dins del compartiment de transport.

2.6 Formació i informació.

S'ha de formar i informar en matèria de seguretat el treballador encarregat del transport d'explosiu, d'acord amb el que estableix la legislació vigent aplicable. En aquesta formació, atesa la particularitat en la matèria, s'ha de fer menció expressa de les característiques i els riscos inherents a la manipulació de les matèries i els productes explosius.

De la mateixa manera, el conductor del vehicle encarregat del transport d'explosius ha d'estar format en procediments d'emergència per actuar en cas d'incendi del vehicle, accident, fallada mecànica, vessament de material o qualsevol altre possible incident o accident que pugui sorgir durant la conducció del vehicle.

Adicionalment, les persones que hagin de manipular l'explosiu han d'estar en possessió de l'habilitació corresponent, en virtut del que estableix la ITC número 8 d'aquest Reglament.